

Europeiska unionens officiella tidning

C 353 E

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjätte årgången

3 december 2013

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

SESSIONEN 2012–2013

Sammanträdena den 11–13 september 2012

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 370 E, 30.11.2012.

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 11 september 2012

2013/C 353 E/01	CIA:s påstådda transport och illegala internering av fångar i europeiska länder: uppföljning av TDIP-utskottets betänkande Europaparlamentets resolution av den 11 september 2012 om CIA:s påstådda transport och illegala internering av fångar i europeiska länder: uppföljning av TDIP-utskottets betänkande (2012/2033(INI))	1
2013/C 353 E/02	Ökad solidaritet inom EU på asylområdet Europaparlamentets resolution av den 11 september 2012 om ökad solidaritet inom EU på asylområdet (2012/2032(INI))	16
2013/C 353 E/03	Kommissionens arbetsprogram för 2013 Europaparlamentets resolution av den 11 september 2012 om kommissionens arbetsprogram för 2013 (2011/2193(RSP))	25
2013/C 353 E/04	Frivillig, obetald donation av vävnader och celler Europaparlamentets resolution av den 11 september 2012 om frivillig, obetald donation av vävnader och celler (2011/2193(INI))	31

SV

(forts. på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 353 E/05	Kvinnors roll i den gröna ekonomin Europaparlamentets resolution av den 11 september 2012 om kvinnors roll i den gröna ekonomin (2012/2035(INI))	38
2013/C 353 E/06	Kvinnors arbetsvillkor inom tjänstesektorn Europaparlamentets resolution av den 11 september 2012 om kvinnors arbetsvillkor inom tjänstesektorn (2012/2046(INI))	47
2013/C 353 E/07	Allmän och yrkesinriktad utbildning samt Europa 2020 Europaparlamentets resolution av den 11 september 2012 om allmän och yrkesinriktad utbildning samt Europa 2020 (2012/2045(INI))	56
2013/C 353 E/08	Distribution på internet av audiovisuella verk inom EU Europaparlamentets resolution av den 11 september 2012 om distribution på internet av audiovisuella verk inom EU (2011/2313(INI))	64
Onsdagen den 12 september 2012		
2013/C 353 E/09	Beslut att inte invända mot en genomförandeåtgärd: flygburna kollisionsavvärjande system på vissa luftfartyg Europaparlamentets beslut att inte invända mot kommissionens utkast till beslut om tillstånd för Republiken Frankrike att avvika från kommissionens förordning (EU) nr 1332/2011 vad gäller användning av en ny programversion av det flygburna kollisionsavvärjande systemet (ACAS II) på vissa nybyggda luftfartyg (D020967/02 - 2012/2745 (RPS))	75
2013/C 353 E/10	Beslut att inte invända mot en delegerad akt: gränsöverskridande samarbete och förhandlingar inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter Europaparlamentets beslut att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 28 juni 2012 om komplettering av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller gränsöverskridande samarbete och producentorganisationers avtalsförhandlingar inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (12020-12 - C(2012)4297 - 2012/2780 (RPS))	76
2013/C 353 E/11	Årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken Europaparlamentets resolution av den 12 september 2012 om årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (12562/2011 - 2012/2050(INI))	77
2013/C 353 E/12	Bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna Europaparlamentets resolution av den 12 september 2012 om rapporteringskrav enligt rådets förordning (EG) nr 2371/2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (2011/2291(INI))	99
2013/C 353 E/13	Reformen av den gemensamma fiskeripolitiken – övergripande meddelande Europaparlamentets resolution av den 12 september 2012 om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken – Övergripande meddelande (2011/2290(INI))	104
Torsdagen den 13 september 2012		
2013/C 353 E/14	18:e rapporten om bättre lagstiftning – Tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna (2010) Europaparlamentets resolution av den 13 september 2012 om 18:e rapporten om bättre lagstiftning – Tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna (2010) (2011/2276(INI))	117

Tisdagen den 11 september 2012

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

CIA:s påstådda transport och illegala internering av fångar i europeiska länder: uppföljning av TDIP-utskottets betänkande

P7_TA(2012)0309

Europaparlamentets resolution av den 11 september 2012 om CIA:s påstådda transport och illegala internering av fångar i europeiska länder: uppföljning av TDIP-utskottets betänkande (2012/2033(INI))

(2013/C 353 E/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), särskilt artiklarna 2, 3, 4, 6, 7 och 21,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 1, 2, 3, 4, 18 och 19,
- med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och protokollen till denna,
- med beaktande av FN:s relevanta instrument för mänskliga rättigheter, särskilt den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter av den 16 december 1966, konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning av den 10 december 1984 och de relevanta protokollen till denna samt den internationella konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden av den 20 december 2006,
- med beaktande av artikel 5 i Nordatlantiska fördraget från 1949,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1236/2005 av den 27 juni 2005 om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning ⁽¹⁾,
- med beaktande av Stockholmsprogrammet – ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd ⁽²⁾ och kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 20 april 2010 "Att förverkliga ett område med frihet, säkerhet och rättvisa för EU-medborgarna: handlingsplan för att genomföra Stockholmsprogrammet" COM(2010)0171,

⁽¹⁾ EUT L 200, 30.7.2005, s. 1.⁽²⁾ EUT C 115, 4.5.2010, s. 1.

Tisdagen den 11 september 2012

- med beaktande av riktlinjerna för EU:s politik gentemot tredjeländer i fråga om tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning och EU:s riktlinjer om dödsstraff,
- med beaktande av Brysselförklaringen av den 1 oktober 2010, som antogs vid de parlamentariska utskottens sjätte konferens om kontroll av underrättelse- och säkerhetstjänsterna i Europeiska unionens medlemsstater,
- med beaktande av FN:s gemensamma undersökning om global praxis i fråga om hemlig internering i samband med kampen mot terrorism, genomförd av Martin Scheinin, särskild rapportör för främjande av och skydd för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter i kampen mot terrorismen, Manfred Nowak, särskild rapportör om tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, samt arbetsgruppen för frågor som rör påtvingade eller ofrivilliga försvinnanden, företrädd av dess ordförande Jeremy Sarkin ⁽¹⁾,
- med beaktande av rapporten från FN:s råd för mänskliga rättigheter, framlagd av den särskilde rapportören om tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, med inriktning på undersökningskommissioner som svar på mönster eller praxis av tortyr eller andra former av misshandel ⁽²⁾,
- med beaktande av rapporten från Martin Scheinin, särskild rapportör för främjande av och skydd för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter i kampen mot terrorismen, med titeln "Compilation of good practices on legal and institutional frameworks and measures that ensure respect for human rights by intelligence agencies while countering terrorism, including on their oversight" ("Sammanställning av god praxis för rättsliga och institutionella ramar och åtgärder som säkerställer underrättelseorganens respekt för de mänskliga rättigheterna i kampen mot terrorismen, inbegripet tillsyn av dem") ⁽³⁾,
- med beaktande av bidragen från Europarådet – särskilt det arbete som utförts av Thomas Hammarberg, f.d. kommissarie för mänskliga rättigheter, och Europeiska kommittén till förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning – och av Europarådets parlamentariska församlings relevanta resolutioner, särskilt dem med titlarna "Alleged secret detentions and unlawful inter-state transfers of detainees involving Council of Europe member states" ("Påstådda hemliga interneringar och illegala överföringar av fångar mellan stater, inbegripet stater som är medlemmar i Europarådet") ⁽⁴⁾ och "Secret detentions and illegal transfers of detainees involving Council of Europe member states: second report" ("Hemliga interneringar och illegala överföringar av fångar där stater som är medlemmar i Europarådet har deltagit: andra rapporten") ⁽⁵⁾ samt rapporten från den parlamentariska församlingens utskott för rättsliga frågor och mänskliga rättigheter med titeln "Abuse of state secrecy and national security: obstacles to parliamentary and judicial scrutiny of human rights violations" ("Missbruk av statshemligheter och av den nationella säkerheten: hinder mot parlamentarisk och rättslig kontroll av överträdelser av mänskliga rättigheter") ⁽⁶⁾,
- med beaktande av följande mål i Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna: al-Nashiri mot Polen, Abu Zubaydah mot Litauen, Abu Zubaydah mot Polen och el-Masri mot "f.d. jugoslaviska republiken Makedonien", som avgjordes i stor avdelning den 16 maj 2012,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2009 om kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i allmänhetens tjänst – Stockholmsprogrammet ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 14 februari 2007 ⁽⁸⁾ och 19 februari 2009 ⁽⁹⁾ om CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar,

⁽¹⁾ A/HRC/13/42, 19.2.2010.

⁽²⁾ A/HRC/19/61, 18.1.2012.

⁽³⁾ A/HRC/14/46, 17.5.2010.

⁽⁴⁾ Resolution 1507 (2006).

⁽⁵⁾ Resolution 1562 (2007).

⁽⁶⁾ Dok. 12714, 16.9.2011.

⁽⁷⁾ EUT C 285 E, 21.10.2010, s. 12.

⁽⁸⁾ EUT C 287 E, 29.11.2007, s. 309.

⁽⁹⁾ EUT C 76 E, 25.3.2010, s. 51.

Tisdagen den 11 september 2012

- med beaktande av sina resolutioner om Guantánamo, särskilt av den 9 juni 2011 om Guantánamo: det förestående beslutet om dödsstraff⁽¹⁾, av den 4 februari 2009 om återvändande och återflyttning av fångar från Guantánamolägre⁽²⁾ och av den 13 juni 2006 om Guantánamofångarnas situation⁽³⁾, samt av sin rekommendation till rådet av den 10 mars 2004 om Guantánamofångarnas rätt till en rättvis rättegång⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 december 2010 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2009) – institutionella aspekter efter Lissabonfördragets ikraftträdande⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 december 2011 om EU:s strategi för terrorismbekämpning: viktiga framsteg och kommande utmaningar⁽⁶⁾,
- med beaktande av det tal som kommissionens vice ordförande Jacques Barrot höll i Strasbourg den 17 september 2008⁽⁷⁾,
- med beaktande av kommissionens uttalanden om behovet av att de berörda medlemsstaterna genomför undersökningar av anklagelserna om deltagande i CIA:s program för överlämnande och hemlig internering, och av de handlingar som kommissionen överlämnade till föredraganden, bland annat fyra skrivelser som skickades till Polen, fyra till Rumänien och två till Litauen mellan 2007 och 2010,
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet av den 15 oktober 2003 om artikel 7 i fördraget om Europeiska unionen – Att respektera och främja unionens värden (COM(2003)0606),
- med beaktande av skrivelsen av den 29 november 2005 från EU:s ordförandeskap till Förenta staternas utrikesminister Condoleezza Rice, i vilken man begärde ett klargörande från Förenta staternas sida om dessa rapporter (påstådd internering eller transport av misstänkta terrorister in i eller genom vissa EU-medlemsstater) i hopp om att detta skulle dämpa parlamentets och allmänhetens oro,
- med beaktande av rådets (allmänna frågor och yttre förbindelser) 2748:e och 2749:e möte den 15 september 2006, då man diskuterade punkten "Kampen mot terrorism - hemliga fängelser",
- med beaktande av EU:s uttalande av den 7 mars 2011 vid FN:s råd för mänskliga rättigheters 16:e sammanträde angående FN:s gemensamma undersökning om hemlig internering, som har nämnts ovan,
- med beaktande av artikeln "Counter-terrorism and human rights" ("Terrorismbekämpning och mänskliga rättigheter") av Villy Sovndal, Gilles de Kerchove och Ben Emmerson, publicerad i *European Voice* den 19 mars 2012,
- med beaktande av svaret av den 5 december 2005 från Förenta staternas utrikesminister Condoleezza Rice på EU-ordförandeskapets skrivelse av den 29 november 2005, i vilket det meddelas att överlämnande är ett mycket viktigt verktyg i kampen mot terrorismen och att det är inte bara Förenta staterna, eller den nuvarande regeringen, som använder det, samtidigt som man tillbakavisar påståendena om att Förenta staterna har deltagit direkt i tortyr och betonar att "syftet" med överlämnandena inte var att den överlämnade personen skulle torteras, och av uttalandena av Förenta staternas utrikesminister Condoleezza Rice som bekräftar att Förenta staterna respekterar sina partnerländers suveränitet⁽⁸⁾,

(1) Antagna texter, P7_TA(2011)0271.

(2) EUT C 67 E, 18.3.2010, s. 91.

(3) EUT C 300 E, 9.12.2006, s. 136.

(4) EUT C 102 E, 28.4.2004, s. 640.

(5) EUT C 169 E, 15.6.2012, s. 49.

(6) Antagna texter, P7_TA(2011)0577.

(7) SPEECH/08/716, "Une politique visant à assurer l'effectivité des droits fondamentaux sur le terrain" ("En politik som ska säkerställa att de grundläggande rättigheterna verkligen respekteras").

(8) "Remarks en route to Germany", pressfrågestund med Condoleezza Rice, Berlin, den 5 december 2005, och "Press Availability at the Meeting of the North Atlantic Council", Bryssel, den 8 december 2005.

Tisdagen den 11 september 2012

- med beaktande av Förenta staternas f.d. president George W. Bushs erkännande, i sitt tal den 6 september 2006 i östra rummet (East Room) i Vita huset, av befintligheten av CIA-ledda program för överlämnande och hemlig internering, inbegripet operationer utomlands,
- med beaktande av George W. Bushs memoarer, som publicerades den 9 november 2010,
- med beaktande av den icke hemligstämplade versionen av CIA-inspektören general John Helgersons rapport från 2004, som publicerades i augusti 2009, om CIA:s förhållanden under Bush-eran,
- med beaktande av Internationella rödakorskommitténs rapport från 2007 om behandlingen av 14 "särskilt värdefulla fångar" i CIA:s förvar, som offentliggjordes 2009,
- med beaktande av de olika initiativ som tagits på nationell nivå för att reda ut medlemsstaternas deltagande i CIA:s program för överlämnande och hemlig internering, bland annat den pågående utredningen i Danmark och tidigare utredningar i Sverige, de pågående brottsutredningarna i Polen och Förenade kungariket, tidigare straffrättsliga förfaranden i Italien, Tyskland, Litauen, Portugal och Spanien, den partiövergripande parlamentariska utredningen i Förenade kungariket och tidigare parlamentariska utredningar i Tyskland, Litauen, Polen och Rumänien,
- med beaktande av den portugisiska rättsliga utredningen som pågått i två år och som plötsligt avslutades 2009,
- med beaktande av resultaten av de nationella utredningar som redan har genomförts i vissa medlemsstater,
- med beaktande av det stora antalet rapporter i medierna och bedrivandet av undersökande journalistik, i synnerhet bland annat rapporterna från ABC News 2005 ⁽¹⁾ och 2009 ⁽²⁾ och Washington Post 2005 ⁽³⁾, utan vilka fallen av överlämnande och internering skulle ha förblivit hemliga,
- med beaktande av forskning, undersökningar och rapporter som gjorts av oberoende forskare, organisationer i det civila samhället och nationella och internationella icke-statliga organisationer sedan 2005, främst Human Rights Watch ⁽⁴⁾, Amnesty International och Reprieve,
- med beaktande av utfrågningarna i utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (LIBE) den 27 mars 2012 och i underutskottet för mänskliga rättigheter den 12 april 2012, LIBE-delegationens besök i Litauen den 25–27 april 2012, föredragandens besök i Polen den 16 maj 2012 och alla skriftliga och muntliga bidrag som föredraganden har mottagit,
- med beaktande av den gemensamma begäran om färdplansdata, som lades fram för Eurocontrols direktör av ordföranden för utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och föredraganden den 16 april 2012, och av det omfattande svaret från Eurocontrol, som mottogs den 26 april 2012,
- med beaktande av kommentaren från GD IPOL med titeln "The results of the inquiries into the CIA's programme of extraordinary rendition and secret prisons in European states in light of the new legal framework following the Lisbon Treaty" (PE 462.456),

⁽¹⁾ Sources Tell ABC News Top Al Qaeda Figures Held in Secret CIA Prisons (Enligt ABC News källor hålls nyckelpersoner från al-Qaida i hemliga CIA-fängelser), ABC News, 5.12.2005.

⁽²⁾ Lithuania Hosted Secret CIA Prison To Get "Our Ear" (Litauen inhyste ett hemligt CIA-fängelse för att "få förtroende"), ABC News, 20.8.2009.

⁽³⁾ CIA Holds Terror Suspects in Secret Prisons (CIA håller terrormisstänkta i hemliga fängelser), 2.11.2005, och Europeans Probe Secret CIA Flights (Europeer undersöker hemliga CIA-flyg), Washington Post, 17.11.2005.

⁽⁴⁾ Bland andra Human Rights Watchs uttalande om Förenta Staternas hemliga interneringsanläggningar i Europa, 6.11.2005, Amnesty International Europas rapport "Open secret: Mounting evidence of Europe's complicity in rendition and secret detention", 15.11.2010, och rapporten "Rendition on Record: Using the Right of Access to Information to Unveil the Paths of Illegal Prisoner Transfer Flights", 15.12.2011.

Tisdagen den 11 september 2012

- med beaktande av artiklarna 48 och 50 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor samt yttrandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0266/2012), och av följande skäl:
- A. Europaparlamentet har fördömt CIA:s program för överlämnande och hemlig internering som omfattar flera överträdelser av de mänskliga rättigheterna, däribland illegal och godtycklig internering, tortyr och annan misshandel, överträdelser av principen om "non-refoulement" och ofrivilliga försvinnanden. Parlamentets tillfälliga utskott för CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar (nedan kallat *det tillfälliga utskottet*) har dokumenterat CIA:s användning av europeiskt luftrum och territorium och har sedan dess upprepat sitt krav på fullständiga utredningar av de nationella regeringarnas och myndigheternas samarbete kring CIA-programmet.
- B. Europaparlamentet har vid flera tillfällen begärt att kampen mot terrorism till fullo ska respektera människans värdighet, de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, även inom internationellt samarbete på området, på grundval av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen), EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna samt nationella lagar och författningar om grundläggande rättigheter. Parlamentet upprepade senast denna uppmaning i sitt betänkande om EU:s politik mot terrorism, där det även fastställdes att respekten för de mänskliga rättigheterna utgör en nödvändig förutsättning för att säkerställa en politik som uppnår sitt syfte.
- C. Europaparlamentet har ofta och i starka ordalag fördömt olaglig praxis såsom "extraordinära överlämnanden", bortförande, frihetsberövande utan rättegång, försvinnande, hemliga fängelser och tortyr. Parlamentet har också krävt fullständiga utredningar av den påstådda omfattningen av vissa medlemsstaters inblandning i samarbete med amerikanska myndigheter, särskilt CIA, bland annat på EU:s territorium.
- D. Syftet med denna resolution är att "fullfölja det politiska arbete som det tillfälliga utskottet har lagt grunden för, vid behov i samarbete med utskottet för utrikesfrågor och särskilt dess underutskott för mänskliga rättigheter, och att följa utvecklingen. Detta omfattar särskilt, om inga lämpliga åtgärder har vidtagits av rådet eller kommissionen, att fastställa huruvida det föreligger en uppenbar risk för åsidosättande av de principer och värden på vilka unionen är grundad, och att lägga fram förslag om sådana resolutioner, på grundval av artiklarna 6 och 7 i EU-fördraget, som kan anses nödvändiga i detta sammanhang." ⁽¹⁾
- E. EU är grundat på ett åtagande om demokrati, rättssäkerhet, mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, respekt för människans värdighet och folkrätten, inte bara i sin interna politik, utan också externt. EU:s åtagande om de mänskliga rättigheterna, som har stärkts genom ikraftträdandet av EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna och anslutningen till Europakonventionen, måste återspeglas på alla politikområden för att EU:s politik för de mänskliga rättigheterna ska bli verkningsfull och trovärdig.
- F. Det är nödvändigt med ett korrekt förfarande för ansvarsutkrävande för att bevara medborgarnas förtroende för EU:s demokratiska institutioner, effektivt försvara och främja de mänskliga rättigheterna i EU:s inrikes- och utrikespolitik och garantera en legitim och verkningsfull säkerhetspolitik som grundas på rättsstatsprincipen.
- G. Ingen medlemsstat har hittills helt uppfyllt sina skyldigheter när det gäller att skydda, upprätthålla och respektera internationella mänskliga rättigheter samt förhindra överträdelser av dem.

(1) Punkt 232 i parlamentets ovannämnda resolution av den 14 februari 2007.

Tisdagen den 11 september 2012

- H. EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik (Gusp) regleras av instrument såsom den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter med dess två fakultativa protokoll, konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning med dess fakultativa protokoll, Europakonventionen, EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna samt den europeiska konventionen till förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Enligt dessa instrument är tortyr absolut förbjudet, och dessutom medför de en positiv skyldighet att utreda anklagelser om tortyr och tillhandahålla rättsmedel och gottgörelse. Riktlinjerna för EU:s politik i fråga om tortyr utgör en ram för EU:s insatser för att "förhindra och avskaffa tortyr och misshandel i alla delar av världen".
- I. I alla associerings-, handels- och samarbetsavtal finns det människorättsklausuler som ska främja folkrätten och respekten för de mänskliga rättigheterna. EU för också politiska dialoger med tredjeländer på grundval av riktlinjerna för de mänskliga rättigheterna, där bekämpning av dödsstraff och tortyr ingår som en del. Inom ramen för det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDMR) stöder EU organisationer i det civila samhället som bekämpar tortyr och ger stöd till rehabilitering av tortyroffer.
- J. Hemlig internering, som är en form av påtvingat försvinnande, kan utgöra brott mot mänskligheten om det utförs systematiskt eller i stor skala. Undantagstillstånd och terrorismbekämpning utgör en grogrund för hemliga interneringar.
- K. EU har visat prov på sitt åtagande att avhålla sig från tyst samverkan till tortyr genom rådets förordning (EG) nr 1236/2005 ⁽¹⁾, senast ändrad i december 2011 ⁽²⁾, som förbjuder all export eller import av varor som inte har något annat praktiskt användningsområde än för dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, men mer behöver göras för att se till att detta efterlevs överallt.
- L. Att enbart förlita sig på diplomatiska försäkringar för att godkänna utlämnande eller deportering av en person till ett land där man på goda grunder kan anta att enskilda personer löper risk att utsättas för tortyr eller misshandel är oförenligt med det absoluta förbudet mot tortyr i folkrätten, EU:s lagstiftning samt medlemsstaternas nationella lagar och författningar ⁽³⁾.
- M. Rådet medgav den 15 september 2006 att förekomsten av hemliga fångelser där frihetsberövade personer kvarhålls i ett rättsligt tomrum inte är förenlig med internationell humanitär rätt och internationell strafflagstiftning, men har ännu inte erkänt och fördömt medlemsstaternas deltagande i CIA-programmet, trots att CIA:s användning av europeiskt luftrum och territorium har erkänts av politiska och rättsliga myndigheter i medlemsstaterna.
- N. Det finns bestående överträdelser av de mänskliga rättigheterna på grund av CIA-programmet, vilket har bevisats särskilt genom den pågående administrativa interneringen i Guantánamo av Abu Zubaydah och Abd al-Nashiri, som har fått brottsofferstatus i den polska brottsutredningen av CIA:s hemliga fångelser.
- O. Forskning utförd av FN, Europarådet, nationella och internationella medier, undersökande journalister och det civila samhället har resulterat i ny konkret information om lokaliseringen av CIA:s hemliga interneringsanläggningar i Europa, om överlämningsflygningarna genom europeiskt luftrum och om personer som har transporterats eller internerats.

⁽¹⁾ EUT L 200, 30.7.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 338, 21.12.2011, s. 31.

⁽³⁾ Artikel 5 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, artikel 7 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, artikel 3 i Europakonventionen och tillhörande rättspraxis samt artikel 4 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna.

Tisdagen den 11 september 2012

- P. Olagliga handlingar kan ha begåtts på EU:s territorium i samband med Natos multilaterala eller bilaterala avtal.
- Q. Nationella undersökningar och internationell forskning visar att Nordatlantiska fördragsorganisationens (Nato) medlemmar har kommit överens om att vidta åtgärder i kampen mot terrorismen vilka möjliggjorde hemlig lufttrafik och användning av EU-medlemsstaternas territorium i det CIA-ledda programmet för överlämnande, vilket antyder en kollektiv kännedom om programmet bland medlemsstater som också är medlemmar i Nato.
- R. FN:s särskilde rapportör för främjande av och skydd för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter i kampen mot terrorismen, FN:s särskilde rapportör om tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, FN:s arbetsgrupp mot godtyckligt frihetsberövande samt FN:s arbetsgrupp för frågor som rör påtvingade eller ofrivilliga försvinnanden har utarbetat FN:s gemensamma undersökning om global praxis i fråga om hemlig internering i samband med kampen mot terrorism (A/HRC/13/42), som i närmare detalj redogör för användningen av hemliga interneringsanläggningar på EU-medlemsstaters territorium som en del av CIA-programmet. Uppföljnings-skrivelser har skickats till medlemsstaterna med en begäran om ytterligare upplysningar, enligt vad som anges i kommunikationsrapporterna från de särskilda förfarandena, bland annat rapporten av den 23 februari 2012 ⁽¹⁾.
- S. I Europarådets rapport från 2011 meddelas att uppgifterna från de polska myndigheterna under 2009 och 2010 "tillhandahåller avgörande bevis" om att sju flygplan med anknytning till CIA hade landat i Polen. Polska medier rapporterade att anklagelser hade riktats mot de f.d. cheferna för Polens underrättelsetjänst. De avslöjade också möjliga kontakter mellan underrättelsetjänsten och den polska regeringen om användning av en interneringsanläggning tillhörande CIA på polskt territorium. År 2011 försökte rumänska undersökande journalister på grundval av information från f.d. CIA-anställda visa att det fanns ett "svart hål" på det rumänska nationella registreringskontoret för hemlig information ⁽²⁾. De rumänska myndigheterna har emellertid förnekat att det finns ett sådant "svart hål", och det påvisades inte heller av den utredning som det rumänska parlamentet genomförde. F.d. libyska dissidenter har vidtagit rättsliga åtgärder mot Förenade kungariket på grund av MI6:s direkta inblandning i överlämnande, hemlig internering och tortyr som har drabbat dem själva eller deras familjemedlemmar.
- T. De litauiska myndigheterna har försökt att kasta ljus över Litauens deltagande i CIA-programmet genom parlamentariska och rättsliga utredningar. Den parlamentariska undersökningen av Seimas utskott för nationell säkerhet och försvar om den påstådda transporten och fängslandet av personer som har internerats av CIA på litauiskt territorium kom fram till att fem flygplan med anknytning till CIA landade i Litauen mellan 2003 och 2005, och att två skraddarsydda anläggningar lämpliga för att hålla kvar fångar i Litauen (projekt nr 1 och 2) iordningställdes på CIA:s begäran. LIBE-delegationen tackar de litauiska myndigheterna för att de tog emot ledamöterna av Europaparlamentet i Vilnius i april 2012 och gav LIBE-delegationen tillträde till projekt nr 2. Planeringen av byggnaderna och installationerna inomhus verkar överensstämma med interneringen av fångar. Många frågor som har att göra med CIA:s operationer i Litauen är fortfarande obesvarade, trots den påföljande rättsliga undersökning som utfördes 2010 och slutfördes i januari 2011. De litauiska myndigheterna har uttryckt sin beredvillighet att inleda undersökningarna på nytt om ny information skulle komma i dagen, och åklagarmyndigheten har erbjudit sig att tillhandahålla ytterligare information om brottsutredningen som svar på en skriftlig begäran från parlamentet.
- U. De portugisiska myndigheterna har ännu inte klargjort de många tecken som tyder på att ett stort antal flygningar – som bland annat identifierats av det tillfälliga utskottet – har genomfört transporter mellan Bagram, Diego Garcia, hemliga fångelser och Guantánamo.

⁽¹⁾ A/HRC/19/44.

⁽²⁾ Inside Romania's secret CIA prison, The Independent, 9.12.2011.

Tisdagen den 11 september 2012

- V. Forskning och domstolsbeslut om den logistik som användes för att dölja dessa illegala operationer som har att göra med CIA-programmet, bland annat falska färdplaner, civila och militära flygplan som klassats som statsflygningar och användning av privata flygbolag för att utföra CIA-överlämnanden, har även avslöjat den systematiska karaktären hos och omfattningen av det europeiska deltagandet i CIA-programmet. En analys av de nya uppgifterna från Eurocontrol stöder särskilt argumentet att de entreprenörer som utförde överlämnandeuppgifterna bytte från ett flygplan till ett annat under flyggruten, i syfte att dölja fångtransporternas ursprungs- och destinationsort.
- W. EU har utvecklat en intern säkerhets- och terrorismbekämpningspolitik som bygger på polisiärt och rättsligt samarbete och främjande av utbyte av underrättelseinformation. Denna politik bör grundas på respekten för de grundläggande rättigheterna och rättsstatsprincipen och en effektiv demokratisk parlamentarisk kontroll av underrättelsetjänsterna.
- X. Enligt Europeiska kommittén till förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (CPT) har de förhörsmetoder som tillämpades i CIA:s utländska interneringsanläggningar utan tvekan lett till överträdelser av förbudet mot tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling ⁽¹⁾.
- Y. Förbindelserna mellan EU och Förenta staterna bygger på ett starkt partnerskap och samarbete inom många områden, på grundval av gemensamma värderingar avseende demokratin, rättsstaten och de grundläggande rättigheterna. EU och Förenta staterna har trappat upp kampen mot terrorism sedan terroristattacker den 11 september 2001, särskilt genom den gemensamma förklaringen av den 3 juni 2010 om terrorismbekämpning. Det är emellertid nödvändigt att se till att gjorda utfästelser infrias i praktiken och att överbrygga skiljaktigheter mellan EU:s och Förenta staternas politik i kampen mot terrorism.
- Z. De amerikanska myndigheterna godkände i december 2011 National Defense Authorization Act, som lagstadgar om obegränsat frihetsberövande av personer som misstänks vara inblandade i terroråd i Förenta staterna och urholkar rätten till ett korrekt rättsförfarande och en rättvis rättegång. Det har väckts talan om räckvidden för denna rättsakt.
- AA. Den 22 januari 2009 undertecknade president Obama tre dekret: ett om förbud mot tortyr under förhör, ett om inrättande av en gemensam arbetsgrupp som systematiskt ska granska politik och förfaranden för frihetsberövande och se över alla enskilda fall samt ett om en stängning av fånglägret i Guantánamobukten.
- AB. Fånglägret i Guantánamobukten har emellertid inte stängts ännu, på grund av starkt motstånd från den amerikanska kongressen. För att påskynda stängningen har Förenta staterna uppmanat EU-medlemsstater att ta emot Guantánamofångar. FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter har uttryckt sin djupa besvikelse över misslyckandet med att stänga fånglägret i Guantánamobukten och över att ett system med godtyckliga frihetsberövanden har slagit rot.
- AC. Guantánamofångar ställs fortfarande inför rätta i militärdomstolar, särskilt efter presidentens beslut av den 7 mars 2011 att underteckna ett dekret som upphävde ett tvåårigt uppehåll för nya militärrättegångar och den lag av den 7 januari 2012 som blockerar överföringen av Guantánamofångar till Förenta staterna för rättegång.

Allmänt

1. Europaparlamentet påminner om att terrorismbekämpningsstrategier kan bli effektiva endast om de tillämpas i strikt överensstämmelse med skyldigheterna på människorättsområdet och i synnerhet rätten till ett korrekt rättsförfarande.

⁽¹⁾ Rapport från CPT av den 19 maj 2011 om besöket i Litauen den 14–18 juni 2010.

Tisdagen den 11 september 2012

2. Europaparlamentet upprepar att verksamma åtgärder för bekämpning av terrorism och respekt för de mänskliga rättigheterna inte utgör motstridiga mål utan är mål som kompletterar och ömsesidigt förstärker varandra. Parlamentet erinrar om att respekten för de grundläggande rättigheterna utgör ett väsentligt inslag i en framgångsrik politik för terrorismbekämpning.
3. Europaparlamentet betonar att politiken för terrorismbekämpning är extremt känslig och anser att endast verkliga nationella säkerhetskäl kan motivera sekretess. Parlamentet påminner emellertid om att skydd av statshemligheter inte under några omständigheter får överordnas de oförytterliga grundläggande rättigheterna och att argument som grundar sig på skydd av statshemligheter därför aldrig kan användas för att begränsa staters rättsliga skyldigheter att utreda allvarliga överträdelser av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet anser att definitionen av hemliga uppgifter och statshemligheter inte bör vara alltför bred och att missbruk av statshemligheter och nationell säkerhet utgör ett allvarligt hinder för demokratisk kontroll.
4. Europaparlamentet betonar att personer som misstänks för terrorism inte borde omfattas av särskilda förfaranden. Parlamentet framhåller att alla personer ska ha rätt till samtliga garantier som föreskrivs genom principen om en rättvis rättegång i enlighet med artikel 6 Europakonventionen.
5. Europaparlamentet upprepar sitt fördömande av extraordinära överlämnanden, hemliga fängelser och tortyr, som är förbjudna enligt nationell och internationell lagstiftning som påbjuder respekt för de mänskliga rättigheterna, och som strider mot bland annat rätten till frihet, säkerhet, human behandling, frihet från tortyr, non-refoulement, oskuldspresumtion, rättvis rättegång, rättegångsbiträde och likvärdigt skydd enligt lag.
6. Europaparlamentet framhåller behovet av att införa garantier för att i framtiden undvika eventuella överträdelser av de grundläggande rättigheterna vid genomförandet av politiken för terrorismbekämpning.
7. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna har visat sin vilja att följa folkrätten, men att de hittills inte på ett korrekt sätt har uppfyllt den positiva skyldighet som alla medlemsstater har att utreda alla allvarliga överträdelser av de mänskliga rättigheterna i samband med CIA-programmet. Arbetet med att bringa full klarhet i den här frågan för att så snart som möjligt ge brottsoffren full upprättelse, bland annat i form av ursäkter och eventuellt kompensation, har dragit ut på tiden, vilket är beklagligt.
8. Europaparlamentet anser att medlemsstaternas svårigheter att genomföra utredningar leder till att de inte fullt ut uppfyller sina internationella förpliktelser, vilket undergräver det ömsesidiga förtroendet när det gäller skyddet av de grundläggande rättigheterna och sålunda blir ett ansvar för EU som helhet.
9. Europaparlamentet upprepar att medlemsstaternas och EU:s engagemang när det gäller att undersöka det europeiska deltagandet i CIA-programmet är i linje med principen om uppriktigt och lojalt samarbete i enlighet med artikel 4.3 i EU-fördraget

Förfarandet för ansvarsutkrävande i medlemsstaterna

10. Europaparlamentet uttrycker oro när det gäller hindren i samband med de nationella parlamentariska och rättsliga utredningarna om vissa medlemsstaters deltagande i CIA-programmet, vilket har dokumenterats i detalj i Europarådets rapport från 2011 om missbruk av statshemligheter och nationell säkerhet, inbegripet brist på öppenhet, klassificering av handlingar, allmänt bruk av nationella och politiska intressen, begränsad behörighet i samband med utredningar, begränsningar av brottsoffrens rätt till ett verkningsfullt deltagande och försvar och brist på rigorösa utredningstekniker och på samarbete mellan de utredande myndigheterna i EU. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att undvika att basera sina nationella straffrättsliga förfaranden på sådana rättsliga grunder som möjliggör och leder till att straffrättsliga förfaranden avbryts genom att preskriptionstiden återopnas vilket leder till straffrihet, och att respektera principen om internationell sedvanerätt, som erkänner att preskriptionstid varken kan eller bör tillämpas på allvarliga överträdelser av de mänskliga rättigheterna.

Tisdagen den 11 september 2012

11. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som inte har uppfyllt sin positiva skyldighet att genomföra oberoende och effektiva utredningar för att undersöka påstådda överträdelser av de mänskliga rättigheterna, där de tar hänsyn till alla nya bevis som har lagts fram. Parlamentet uppmanar särskilt medlemsstaterna att undersöka om det finns hemliga fängelser på deras territorium eller om det har förekommit förfaranden där människor på grundval av CIA-programmet har kvarhållits i anläggningar på deras territorium.

12. Europaparlamentet konstaterar att den parlamentariska utredning som genomförts i Rumänien har slagit fast att det saknas bevis för att det skulle ha funnits en hemlig interneringsanläggning tillhörande CIA på Rumäniens territorium. Parlamentet uppmanar de rättsliga myndigheterna att inleda en oberoende utredning om CIA:s påstådda hemliga interneringsanläggningar i Rumänien, särskilt med tanke på de nya bevisen om flygningar mellan Rumänien och Litauen.

13. Europaparlamentet uppmanar Polen att fortsätta sin pågående brottsutredning om hemlig internering, men beklagar avsaknaden av ett officiellt meddelande om utredningens omfattning, metod och aktuella läge. Parlamentet uppmanar de polska myndigheterna att genomföra en ingående utredning, med vederbörlig öppenhet, som möjliggör ett verkligt deltagande för brottsoffren och deras advokater

14. Europaparlamentet konstaterar att det genom de parlamentariska och rättsliga utredningar som ägde rum i Litauen mellan 2009 och 2011 inte kunde bevisas att det förekommit hemliga internering av fångar i Litauen. Parlamentet uppmanar de litauiska myndigheterna att fullfölja sitt åtagande att återuppta brottsutredningen av Litauens deltagande i CIA-programmet om ny information skulle komma i dagen, detta med tanke på de nya bevisen från Eurocontrol som visar att flygplanet N787WH som påstås ha transporterat Abu Zubaydah faktiskt stannade i Marocko den 18 februari 2005 på väg till Rumänien och Litauen. Parlamentet noterar att en analys av materialet från Eurocontrol också ger ny information som via färdplaner förbinder Rumänien till Litauen via ett planbyte i Tirana i Albanien den 5 oktober 2005 och Litauen till Afghanistan via Kairo i Egypten den 26 mars 2006. Parlamentet anser att det är nödvändigt att nya undersökningar, utöver statstjänstemäns maktmissbruk, även omfattar eventuell illegal internering och dålig behandling av personer på litauiskt territorium. Parlamentet uppmanar riksåklagaren att tillhandahålla dokumentation för att bekräfta de påståenden som gjordes under LIBE-utskottets besök att de "kategoriska" slutsatserna från den rättsliga utredningen är att "inga fångar har internerats i anläggningarna tillhörande projekt nr 1 och nr 2 i Litauen".

15. Europaparlamentet uppmärksammar den brottsutredning som har inletts i Förenade kungariket om överlämnanden till Libyen och välkomnar beslutet att fortsätta med den mer omfattande utredningen om Förenade kungarikets ansvar i samband med CIA-programmet när brottsutredningen har avslutats. Parlamentet uppmanar Förenade kungariket att genomföra denna utredning med vederbörlig öppenhet, som möjliggör ett verkligt deltagande för brottsoffren och det civila samhället.

16. Europaparlamentet påpekar att medlemsstaternas undersökningar måste grunda sig på konkreta rättsliga bevis och respekten för de nationella rättssystemen och EU-lagstiftningen och inte bara på spekulationer i media och bland allmänheten.

17. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater, t.ex. Finland, Danmark, Portugal, Italien, Förenade kungariket, Tyskland, Spanien, Irland, Grekland, Cypern, Rumänien och Polen, som nämns i det tillfälliga utskottets betänkande att lägga fram all nödvändig information om alla misstänkta flygplan med anknytning till CIA och deras territorium. Parlamentet uppmanar alla medlemsstater att respektera rätten till informationsfrihet och att vederbörligen reagera på begäranden om att få ta del av information. Mot denna bakgrund uttrycker parlamentet sin oro över att de flesta medlemsstater, utom Danmark, Finland, Tyskland, Irland och Litauen, inte har reagerat på vederbörligt sätt på Reprieves och Access Info Europes begäranden om att få ta del av information för att kunna utreda fall av extraordinära överlämnanden.

18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se över alla bestämmelser eller tolkningar som främjar tortyr, t.ex. Michael Woods rättsliga yttrande (nämnt i parlamentets ovannämnda resolution av den 14 februari 2007) som, i strid med internationell rättspraxis, gör gällande att det är legitimt att ta emot och att använda uppgifter som erhållits genom tortyr så länge inget direkt ansvar kan åläggas (vilket motiverar och berättigar uppdrag om tortyr).

Tisdagen den 11 september 2012

19. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att underteckna och ratificera den internationella konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden.

20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att, mot bakgrund av det utökade samarbetet och informationsutbytet mellan deras underrättelsetjänster, garantera en fullständig demokratisk kontroll av dessa tjänster och deras verksamhet genom en lämplig intern, verkställande, rättslig och oberoende parlamentarisk kontroll, företrädesvis genom specialiserade parlamentariska utskott med omfattande behörighet och befogenheter som t.ex. inbegriper rätten att kräva information, och med tillräckliga utrednings- och forskningsresurser för att kunna undersöka inte bara frågor som rör t.ex. politik, förvaltning och finanser, utan även tjänsternas operativa arbete.

EU-institutionernas gensvar

21. Europaparlamentet anser att det är viktigt att EU fördömer alla otillbörliga metoder i kampen mot terrorism, även sådana som tillämpas på det egna territoriet, så att EU inte bara kan leva upp till sina värderingar utan också kan försvara dem på ett trovärdigt sätt inom sina yttre partnerskap.

22. Europaparlamentet erinrar om att rådet aldrig formellt bett om ursäkt för att ha åsidosatt fördragets principer om lojalt samarbete mellan unionens institutioner när det felaktigt försökte övertala parlamentet att lämna medvetet förkortade versioner av protokollen från de möten som rådets arbetsgrupp för folkrätt (COJUR) och rådets arbetsgrupp för transatlantiska förbindelser (COTRA) hade med nordamerikanska högre tjänstemän. Parlamentet förväntar sig en ursäkt från rådet.

23. Europaparlamentet förväntar sig att rådet slutligen utfärdar en förklaring i vilken det erkänner medlemsstaternas deltagande i CIA-programmet och deras svårigheter i samband med utredningen.

24. Europaparlamentet uppmanar rådet att fullt ut stödja förfarandena för sökande efter sanningen och ansvarutkrävande i medlemsstaterna genom att formellt ta upp frågan vid RIF-rådets möten, dela med sig av all information, ge stöd vid utredningar och, i synnerhet, bevilja tillgång till handlingar.

25. Europaparlamentet uppmanar rådet att hålla utfrågningar med de relevanta säkerhetstjänsterna i EU, särskilt Europol, Eurojust och EU:s samordnare för kampen mot terrorism, för att klargöra deras vetskap om medlemsstaternas deltagande i CIA-programmet och EU:s gensvar. Parlamentet uppmanar också rådet att föreslå åtgärder som garanterar respekt för de mänskliga rättigheterna vid utbyte av underrättelseinformation och en strikt avgränsning mellan underrättelseverksamhet och brottsbekämpande verksamhet så att underrättelsetjänster inte tillåts åta sig behörigheten att besluta om omhändertagande och frihetsberövande. Rådet uppmanas dessutom att rapportera till parlamentet inom ett år.

26. Europaparlamentet uppmanar rådet att uppmuntra medlemsstaterna att dela med sig av goda erfarenheter när det gäller parlamentarisk och rättslig övervakning av underrättelsetjänster genom att inbegripa de nationella parlamenten och Europaparlamentet i denna ansträngning.

27. Europaparlamentet uppmanar sin uppmaning till rådet och medlemsstaterna att inte förlita sig på oförbindliga diplomatiska försäkringar som grund för utlämning eller deportering av personer som bedöms hota den nationella säkerheten, om det finns en verklig fara för att de kommer att utsättas för tortyr eller misshandel eller ställas inför rätta på grundval av uppgifter som erhållits genom tortyr.

28. Europaparlamentet uppmanar de berörda myndigheterna att inte åberopa skydd av statshemligheter vid internationellt underrättelsesamarbete i syfte att hindra ansvarsskyldighet och rättslig prövning, och vidhåller att endast verkliga nationella säkerhetsskäl kan motivera sekretess, som under alla omständigheter är underordnad tvingande förpliktelser avseende de grundläggande rättigheterna, såsom det absoluta förbudet mot tortyr.

Tisdagen den 11 september 2012

29. Europaparlamentet uppmanar de berörda myndigheterna att säkerställa en strikt åtskillnad mellan å ena sidan underrättelseverksamhet och säkerhetstjänst och å andra sidan brottsbekämpande organ, för att garantera att den allmänna principen att "ingen må vara domare i sin egen sak" upprätthålls.

30. Europaparlamentet betonar att det tillfälliga utskottet, som genomförde den undersökning som låg till grund för dess resolutioner av den 14 februari 2007 och 19 februari 2009, har avslöjat på vilket sätt förfarandena för godkännande och kontroll av civila flygplan som flyger genom medlemsstaternas luftrum eller landar på deras territorium var extremt undermåliga, vilket följaktligen gav utrymme inte bara för missbruk i samband med CIA:s "extraordinära överlämnanden" utan också gjorde att aktörer inom organiserad brottslighet, däribland terroristnätverk, lätt kunde undslippa förfarandena. Parlamentet påminner även om unionens befogenhet på området transportsäkerhet och om sin rekommendation till kommissionen om att reglera och övervaka förvaltningen av EU:s luftrum, flygplatser och icke-kommersiella luftfart. Parlamentet uppmanar därför EU och dess medlemsstater att inte längre vänta med en grundlig översyn av deras genomförande av konventionen angående internationell civil luftfart (Chicagokonventionen) i fråga om godkännande och inspektion av civila flygplan som flyger genom medlemsstaternas luftrum eller landar på deras territorium, i syfte att se till att säkerheten förbättras och att kontroller utförs systematiskt, vilket kräver förhandsidentifiering av passagerare och besättning och en garanti för att alla flygningar som klassas som "statsflygningar" (vilka inte omfattas av konventionen) får ett giltigt tillstånd på förhand. Parlamentet erinrar även om sin rekommendation om att medlemsstaterna ska verkställa Tokyokonventionen om brott och vissa andra handlingar begångna ombord på luftfartyg.

31. Europaparlamentet uppmärksammar kommissionens initiativ som svar på parlamentets rekommendationer. Parlamentet beklagar dock att de inte har blivit en del av en mer övergripande agenda och strategi för att säkra ansvaret för de överträdelser av mänskliga rättigheter som har begåtts i samband med CIA-programmet och en nödvändig upprättelse och kompensation för offer.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka om det har skett en överträdelse av EU:s bestämmelser, särskilt avseende asylsamarbete och rättsligt samarbete, genom samarbetet med CIA-programmet.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja och stödja ömsesidig rättslig hjälp i överensstämmelse med de mänskliga rättigheterna, rättsligt samarbete mellan utredande myndigheter och samarbete mellan advokater involverade i det ansvarsutkrävande arbetet i medlemsstaterna. Dessutom uppmanas kommissionen särskilt att trygga utbytet av viktig information och främja effektiv användning av EU:s alla tillgängliga instrument och resurser.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ett år anta en ram, inbegripet rapporteringskrav för medlemsstaterna, för att övervaka och stödja nationella förfaranden för ansvarsutkrävande, bland annat riktlinjer för utredningar i överensstämmelse med de mänskliga rättigheterna, på grundval av de normer som har utarbetats av Europarådet och FN.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, mot bakgrund av de institutionella brister som har avslöjats i samband med CIA programmet, anta åtgärder som inriktas på att stärka EU:s förmåga att förhindra och avhjälpa överträdelser av mänskliga rättigheter på EU-nivå och att stärka parlamentets roll.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att föreslå åtgärder för ett bestående samarbete och informationsutbyte mellan Europaparlamentet och de parlamentariska utskotten för att kontrollera underrättelse- och säkerhetstjänsterna i medlemsstaterna i situationer som indikerar att gemensamma åtgärder av medlemsstaternas underrättelse- och säkerhetstjänster har vidtagits på EU:s territorium.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag för att utveckla arrangemangen för demokratisk kontroll av gränsöverskridande underrättelseverksamhet i samband med EU:s politik för terrorismbekämpning. Parlamentet avser att utnyttja sina parlamentariska befogenheter fullt ut för att granska politiken för terrorismbekämpning i enlighet med rekommendationerna från parlamentets utredningsavdelning (PE 453.207).

Tisdagen den 11 september 2012

38. Europaparlamentet uppmanar Europeiska ombudsmannen att undersöka brister i respekten för de grundläggande rättigheterna och principerna för god förvaltning och lojalt samarbete beträffande hur kommissionen, rådet och säkerhetstjänsterna i EU, särskilt Europol och Eurojust, bemötte rekommendationerna från det tillfälliga utskottet.

39. Europaparlamentet uppmanar EU att se till att unionen till fullo följer sina egna internationella förpliktelser och fullt ut tillämpar sin politik och sina utrikespolitiska instrument, såsom riktlinjerna om tortyr och människorättsdialogerna, så att EU med större tyngd kan kräva ett strikt genomförande av människorättsklausuler i alla internationella avtal som unionen undertecknar och uppmana sina främsta allierade, bland annat Förenta staterna, att respektera sin egen nationella och internationella rätt.

40. Europaparlamentet framhåller på nytt att den internationella kampen mot terrorismen och bilateralt och multilateralt internationellt samarbete på området, även inom ramen för Nato eller mellan underrättelse- och säkerhetstjänster, får genomföras endast med fullständig respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt med lämplig demokratisk och rättslig kontroll. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna, kommissionen, Europeiska utrikesbyråen och rådet att se till att dessa principer tillämpas i deras yttre förbindelser, och vidhåller att de bör göra en grundlig bedömning av sina motparters förflutna när det gäller mänskliga rättigheter innan de ingår några nya avtal, särskilt om underrättelsesamarbete och informationsutbyte, se över befintliga avtal om motparterna inte respekterar de mänskliga rättigheterna samt underrätta parlamentet om slutsatserna från sådana bedömningar och översyner.

41. Europaparlamentet kräver att påverkan från utländska specialenheter på EU:s suveräna medlemsstaters angelägenheter inte upprepas i framtiden och att kampen mot terrorism förs med full hänsyn till mänskliga rättigheter, grundläggande friheter, demokrati och rättsstatsprincipen.

42. Europaparlamentet erinrar om att det frivilliga protokollet till konventionen mot tortyr kräver att man inrättar övervakningssystem som omfattar alla situationer där frihetsberövande förekommer, och framhåller att man genom att ansluta sig till detta internationella instrument tillför ett ytterligare skydd. Parlamentet uppmanar eftertryckligen EU:s partnerländer att ratificera det frivilliga protokollet och att inrätta oberoende förebyggande mekanismer på nationell nivå som överensstämmer med Parisprinciperna samt att ratificera den internationella konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden.

43. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till alla stater mot vilka trovärdiga anklagelser riktas att de, i enlighet med internationell rätt och särskilt artikel 12 i FN:s konvention mot tortyr, ska göra sitt yttersta för att åstadkomma de klarlägganden som behövs, och om frågetecken kvarstår genomföra grundliga utredningar och undersökningar av alla påståenden om extraordinära överlämnanden, hemliga fångelser, tortyr och andra allvarliga överträdelser av de mänskliga rättigheterna, för att ta reda på sanningen och vid behov fastställa ansvar, säkra ansvarsskyldighet och se till att de skyldiga straffas, bland annat genom att ställa personer inför rätta där det finns belägg för straffrättsligt ansvar. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang vice ordföranden/den höga representanten och medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa en vederbörlig uppföljning av FN:s gemensamma undersökning om global praxis i fråga om hemlig internering i samband med kampen mot terrorism, särskilt beträffande den uppföljningsrapport som den 21 oktober 2011 sändes till 59 stater av innehavarna av särskilda mandat med en begäran till deras respektive regeringar om en uppdatering avseende genomförandet av de rekommendationer som ingår i denna undersökning.

44. Europaparlamentet uppmanar EU att se till att dess medlemsstater, associerade länder och partnerländer (särskilt de som omfattas av Cotonouavtalet) som har gått med på att ta emot tidigare Guantánamofångar faktiskt också erbjuder dem fullständigt stöd i fråga om levnadsförhållanden, ansträngningar att underlätta deras integration i samhället, sjukvård inbegripet psykisk rehabilitering, tillgång till identitets- och resehandlingar, utövandet av rätten till familjeåterförening samt alla andra grundläggande rättigheter som tillkommer personer med politisk asyl.

Tisdagen den 11 september 2012

45. Europaparlamentet ser med särskild oro på den rättsprocess som pågår i en amerikansk militärdomstol mot Abd al-Rahim al-Nashiri, som kan dömas till döden om han fälls. Parlamentet uppmanar de amerikanska myndigheterna att se till att al-Nashiri inte döms till döden, och uppmanar till långvariga motstånd mot dödsstraff i alla sammanhang och under alla omständigheter. Parlamentet konstaterar att al-Nashiris fall behandlas av Europadomstolen sedan den 6 maj 2011. Parlamentet uppmanar myndigheterna i alla länder där al-Nashiri hölls fångnen att använda alla tillgängliga medel för att se till att han inte döms till döden. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att ta upp al-Nashiris fall med Förenta staterna som en prioriterad fråga i enlighet med EU:s riktlinjer om dödsstraff.

46. Europaparlamentet uppmanar att en fullständig tillämpning av människorättsklausulen i avtal med tredjeländer är av grundläggande betydelse för förbindelserna mellan EU och dess medlemsstater och dessa tredjeländer, och anser att det nu finns ett gyllene tillfälle att se över hur europeiska regeringar har samarbetat med förtryckarapparaten i diktaturer i terrorismbekämpningens namn. Parlamentet anser i detta avseende att den nyligen omarbetade europeiska grannskapspolitiken måste ge starkt stöd åt en reform av säkerhetssektorn som i synnerhet måste säkerställa en tydlig åtskillnad mellan underrättelsefunktionen och brottsbekämpningsfunktionen. Parlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten, rådet och kommissionen att intensifiera sitt samarbete med CPT och andra relevanta Europarådsmekanismer vid planeringen och genomförandet av projekt avseende terrorismbekämpningsbistånd tillsammans med tredjeländer och vid alla slags terrorismbekämpningsdialoger med tredjeländer.

47. Europaparlamentet uppmanar f.d. jugoslaviska republiken Makedoniens regering att klarlägga ansvaret för och säkerställa ansvarsutkrävande för bortförandet – som av allt att döma skedde på grund av identitetsförväxling – av Khaled al-Masri, vilket ledde till att han olagligen frihetsberövades och ska ha utsatts för tortyr. Parlamentet beklagar djupt att åklagarmyndigheten i Skopje inte har agerat för att genomföra en brottsutredning med anledning av Khaled al-Masris klagomål. Parlamentet konstaterar att Europadomstolen har tagit upp fallet och att den stora avdelningen hade sin första förhandling den 16 maj 2012. Parlamentet anser att den makedonska regeringens påstådda uppträdande i Khaled al-Masris fall är oförenligt med EU:s grundprinciper avseende grundläggande rättigheter och rättsstaten och att det i vederbörlig ordning måste tas upp av kommissionen i samband med landets ansökan om EU-medlemskap.

48. Europaparlamentet uppmanar Nato och de amerikanska myndigheterna att genomföra egna utredningar, samarbeta nära med EU:s och medlemsstaternas parlamentariska eller rättsliga utredningar av dessa frågor⁽¹⁾, bland annat genom att vid behov skyndsamt besvara framställningar om ömsesidig rättslig hjälp, lämna ut uppgifter om program för extraordinära överlämnanden och annan praxis som bryter mot mänskliga rättigheter och grundläggande friheter samt att förse de misstänkta juridiska ombud med all den information de behöver för att kunna försvara sina klienter. Parlamentet begär en bekräftelse på att alla Natoavtal, överenskommelser mellan Nato och EU och andra transatlantiska överenskommelser är förenliga med de grundläggande rättigheterna.

49. Europaparlamentet hyllar initiativen från det amerikanska civila samhället om att 2010 inrätta en oberoende tvåpartiarbetsgrupp för att utreda den amerikanska regeringens politik och agerande i samband med gripande, internering och åtal av "misstänkta terrorister" samt Förenta staternas frihetsberövanden under Clinton-, Bush- och Obamaregeringarna.

50. Europaparlamentet uppmanar, mot bakgrund av det transatlantiska partnerskapets nyckelroll och Förenta staternas ledarskap på området, Förenta staterna att göra en fullständig utredning om och säkra ansvarsutkrävande för alla otillbörliga metoder som använts, se till att relevant nationell och internationell rätt tillämpas fullt ut i syfte att tappa till "juridiska svarta hål", upphöra med militärrättegångar, tillämpa straffrätten till fullo på personer misstänkta för terrorbrott samt återinföra prövning av frihetsberövande och återupprätta *habeas corpus*-principen, ett korrekt rättsförfarande, frihet från tortyr och icke-diskriminering mellan utländska och amerikanska medborgare.

51. Europaparlamentet uppmanar president Obama att infria sitt löfte från januari 2009 om att stänga Guantánamo, låta alla fångar som inte ska åtalas återvända till sina hemländer eller andra länder där de är säkra så snart som möjligt, låta de Guantánamofångar som det finns tillräcklig och godtagbar bevisning mot utan dröjsmål få sin sak prövad av en oberoende och opartisk domstol i en rättvis och offentlig rättegång

⁽¹⁾ Se bland annat parlamentets ovannämnda resolution av den 9 juni 2011.

Tisdagen den 11 september 2012

och, om de döms, få avtjäna ett fängelsestraff i Förenta staterna i överensstämmelse med gällande internationella normer och principer. Parlamentet kräver likaså en utredning av överträdelserna av de mänskliga rättigheterna i Guantánamolägre och att ansvarsskyldigheten klarläggs.

52. Europaparlamentet kräver att alla fångar som inte ska åtalas men som inte kan återvända hem på grund av en verklig fara för tortyr eller förföljelse i hemlandet ska erbjudas möjligheten att flytta till Förenta staterna och få humanitärt skydd och gottgörelse ⁽¹⁾, och uppmanar eftertryckligen EU:s medlemsstater att även de erbjuda sig att ta emot sådana tidigare Guantánamofångar.

53. Europaparlamentet uppmanar de amerikanska myndigheterna att upphäva möjligheten till obegränsat frihetsberövande utan åtal eller rättegång enligt National Defence Authorization Act.

54. Europaparlamentet uppmanar delegationsordförandekonferensen att se till att parlamentariska dialoger inleds om skyddet av de grundläggande rättigheterna samtidigt som terrorismen bekämpas, på grundval av och som en uppföljning av resultaten av FN:s gemensamma undersökning om global praxis i fråga om hemlig internering i samband med kampen mot terrorism och FN:s sammanställning av god praxis avseende rättsliga och institutionella ramar och åtgärder som säkerställer underrättelseorganens respekt för de mänskliga rättigheterna i kampen mot terrorismen, inbegripet tillsyn av dem.

55. Europaparlamentet förbinder sig att ägna sitt nästa gemensamma parlamentariska möte med de nationella parlamenten åt att se över parlamentens roll när det gäller att säkra ansvaret vid överträdelser av mänskliga rättigheter i samband med CIA-programmet, och att främja ett starkare samarbete och regelbundet utbyte mellan nationella tillsynsorgan med ansvar för att granska underrättelsetjänster, i närvaro av de behöriga nationella myndigheterna, EU-institutionerna och EU-organen.

56. Europaparlamentet är fast beslutet att fortsätta att uppfylla det mandat det har fått av det tillfälliga utskottet, i enlighet med artiklarna 2, 6 och 7 i EU-fördraget, och uppdrar åt utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, tillsammans med underutskottet för mänskliga rättigheter, att ta upp frågan med parlamentet i plenum ett år efter antagandet av denna resolution. Parlamentet anser det mycket viktigt att nu utvärdera i vilken utsträckning parlamentets rekommendationer har följts och att analysera varför de inte följts när så varit fallet.

57. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen, Europeiska ombudsmannen, medlemsstaternas, kandidatländernas och de associerade ländernas parlament och regeringar, Europarådet, Nato, Förenta nationerna, Förenta staternas regering och kongressens två kammare att hålla parlamentet underrättat om utvecklingen inom de områden som omfattas av betänkandets verksamhetsområde.

*

* *

58. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska ombudsmannen, medlemsstaternas, kandidatländernas och de associerade ländernas parlament och regeringar samt till Europarådet, Nato, Förenta nationerna, Förenta staternas regering och kongressens två kammare.

⁽¹⁾ Se punkt 3 i parlamentets ovannämnda resolution av den 4 februari 2009.

Tisdagen den 11 september 2012

Ökad solidaritet inom EU på asylområdet

P7_TA(2012)0310

Europaparlamentets resolution av den 11 september 2012 om ökad solidaritet inom EU på asylområdet (2012/2032(INI))

(2013/C 353 E/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 67.2, 78 och 80 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 2 december 2011 om ökad solidaritet inom EU på asylområdet: En EU-agenda för bättre ansvarsfördelning och ökat ömsesidigt förtroende (COM(2011)0835),
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2009 om kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet: "Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i allmänhetens tjänst – Stockholmsprogrammet" ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet av den 6 april 2005 om inrättande av ett ramprogram för solidaritet och hantering av migrationsströmmar för perioden 2007–2013 (COM(2005)0123),
- med beaktande av rådets (rättsliga och inrikes frågor) slutsatser från sammanträdet den 8 mars 2012 om ett gemensamt ramverk för äkta och praktisk solidaritet med medlemsstater som drabbats av särskilda påfrestningar på asylsystemen, bland annat på grund av blandade migrationsströmmar, vid det 3 151:a sammanträdet i rådet (rättsliga och inrikes frågor),
- med beaktande av internationella och europeiska instrument för mänskliga rättigheter, särskilt FN:s konvention om flyktingars rättsliga ställning, den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan),
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 6 juni 2007 om det framtida europeiska asylsystemet (COM(2007)0301),
- med beaktande av kommissionens strategiska plan för asylpolitiken – ett integrerat grepp på skyddsfrågor över hela EU av den 17 juni 2008 (COM(2008)0360),
- med beaktande av rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets 18-månadersprogram av den 17 juni 2011, som utarbetats av de polska, danska och cypriotiska ordförandeskapen,

⁽¹⁾ EUT C 285 E, 21.10.2010, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 212, 7.8.2001, s. 12.

Tisdagen den 11 september 2012

- med beaktande av kommissionens förslag till förordning av den 15 november 2011 om inrättandet av asyl- och migrationsfonden (COM(2011)0751),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0248/2012) och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har åtagit sig att slutföra inrättandet av ett gemensamt europeiskt asylsystem under 2012.
 - B. Solidaritet har ända från början erkänts som en nödvändig del av och en vägledande princip för det europeiska asylsystemet, och utgör en nyckelprincip i EU:s lagstiftning enligt vilken medlemsstaterna bör dela både fördelar och bördor på ett jämlikt och rättvist sätt.
 - C. Solidariteten bör dock kombineras med ansvar. Medlemsstaterna bör se till att deras asylsystem kan uppfylla de standarder som anges i internationell rätt och EU-lagstiftningen, särskilt de som anges i 1951 års Genèvekonvention och dess tilläggsprotokoll från 1967, Europeiska konventionen om mänskliga rättigheter samt Europeiska stadgan om grundläggande rättigheter.
 - D. Tillhandahållande av stöd för att genomföra asylförfaranden vad gäller verklig solidaritet och rättvist fördelat ansvar måste betraktas som ett sätt att hjälpa medlemsstaterna att uppfylla sin skyldighet att ge skydd till dem i behov av internationellt skydd och stöd åt tredjeländer som tar emot det största antalet flyktingar, i syfte att stärka det gemensamma området för skydd som helhet.
 - E. Om gemensam handläggning ska kunna leda till gemensamma beslut, trots skyldigheten att behandla enskilda asylansökningar från fall till fall, måste vederbörlig hänsyn tas till de gemensamma EU-begreppen om säkert ursprungsland och säkra tredjeländer, med respekt för de villkor och garantier som ingår i parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen av den 6 april 2011 om kommissionens förslag till ett omarbetat direktiv om asylförfaranden.

Inledning

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande om ökad solidaritet inom EU på asylområdet, som pekar på behovet av att omsätta solidaritet och ansvarsfördelning i konkreta åtgärder samt av att medlemsstaterna att fullföljer sina skyldigheter för att deras egna asylsystem ska uppfylla både internationella och europeiska standarder.
2. Europaparlamentet betonar solidaritetens och ansvarsfördelningens viktiga roll och övergripande effekt vid inrättandet av ett europeiskt asylsystem. Parlamentet bekräftar behovet av att säkerställa en effektiv och enhetlig tillämpning av unionens regelverk på asylområdet och genomförandet av lagstiftning för att garantera höga skydds nivåer.
3. Europaparlamentet påminner om att rätten till internationellt skydd är en grundläggande rättighet enligt internationell rätt och unionsrätten, vilken kompletteras med en rad ytterligare rättigheter och principer, bland annat principen om "non-refoulement", rätten till värdighet, förbudet mot tortyr, omänsklig eller förnedrande behandling, kvinnors skydd mot våld och alla former av diskriminering, rätten till effektiva rättsmedel och rätten till privatliv och familjeliv.

Tisdagen den 11 september 2012

4. Europaparlamentet betonar att principen om solidaritet och ansvarsfördelning anges i fördragen och att ett effektivt ramverk för solidaritet åtminstone omfattar förpliktelsen för EU:s institutioner och organ samt medlemsstater att samarbeta i syfte att tillämpa denna princip. Parlamentet hävdar att solidaritet inte är begränsat till medlemsstaternas förbindelser med varandra, utan även avser asylsökande och personer som beviljats internationellt skydd.
5. Europaparlamentet betonar att även om antalet asylsökande har ökat under 2011 har det senaste årtiondet präglats av en mycket tydlig generell minskning av antalet asylansökningar i EU. Parlamentet framhåller att vissa medlemsstater står inför oproportionerligt många asylansökningar jämfört med andra, vilket beror på olika faktorer, bland annat geografiska förhållanden, och att asylansökningarna är ojämnt fördelade i EU. Parlamentet påminner om att tio medlemsstater svarade för över 90 % av asylansökningarna 2011, att fram till sommaren 2011 omplacerades endast 227 personer som beviljats internationellt skydd inom EU från Malta till sex andra medlemsstater, och att 2011 var det i hela EU bara 4 125 flyktingar som vidarebosattes till endast tio EU-medlemsstater, vilket motsvarar cirka 6,6 % av alla personer som vidarebosattes det året. Parlamentet betonar att det är avgörande att kartlägga dessa ojämlikheter, bland annat genom att jämföra absoluta tal med kapacitetsindikatorer, och menar att de medlemsstater som tar emot flest asylansökningar måste få mer stöd av EU, både administrativt och ekonomiskt.
6. Europaparlamentet betonar att en hög skydds nivå för asylsökande och personer som beviljats internationellt skydd inte kan uppnås och att hållbara beslut i asylärenden inte kan fattas, om skillnaderna mellan andelen asylansökningar och enskilda medlemsstaters handläggningskapacitet ut teknisk och administrativ synpunkt inte åtgärdas och om de stödåtgärder som finns i medlemsstaterna inte är anpassade till att hantera skiftande asylströmmar.
7. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna bör se till att asylsystemen är rättvisa och effektiva för att bemöta de skiftande asylströmmarna. Parlamentet anser att trots att antalet asylansökningar inte är konstant finns det bevis för att specifika gränsövergångar vid EU:s yttre gränser är utsatta platser där sannolikheten för att ett stort antal asylansökningar kan komma att lämnas in är relativt stor. Parlamentet kräver åtgärder för att förbättra beredskapen i asylsystemen i de medlemsstater där EU:s huvudsakliga gränsövergångar finns, som ett tecken på praktisk solidaritet.
8. Europaparlamentet betonar att alla medlemsstater är skyldiga att till fullo genomföra och tillämpa EU:s lagstiftning och internationella skyldigheter på asylområdet. Parlamentet konstaterar att medlemsstaterna vid unionens yttre gränser står inför andra utmaningar med det europeiska asylsystemet än medlemsstater utan yttre gränser och därför också behöver en annan sorts stöd för att kunna utföra respektive uppgifter på ett tillfredsställande sätt. Parlamentet påpekar att artikel 80 i EUF-fördraget kräver att man mobiliserar befintliga åtgärder och utvecklar nya för att bistå dessa medlemsstater vid behov.
9. Europaparlamentet pekar på behovet av att optimera användningen av befintliga åtgärder samt att utarbeta nya riktade åtgärder och verktyg i syfte att hantera ständigt nya utmaningar på ett flexibelt och samtidigt effektivt sätt. En sådan optimering är särskilt läglig med tanke på den akuta finanskris som drabbat EU, som innebär ytterligare ansträngningar för medlemsstaterna att effektivt hantera asylförfaranden, framför allt för dem som tar emot oproportionerligt många asylsökande.
10. Europaparlamentet noterar, mot bakgrund av de växande behoven för flyktingar på global nivå, att samarbete med tredjeländer inom ramen för miljöpolitik och utvecklingspolitik kan spela en viktig roll för att skapa relationer som bygger på solidaritet.
11. Europaparlamentet betonar betydelsen av att samla in och analysera tillförlitliga, exakta, omfattande, jämförbara och aktuella kvantitativa och kvalitativa uppgifter samt att sätta dem i sitt sammanhang, för att övervaka och utvärdera åtgärder och få goda kunskaper i asylrelaterade frågor. Medlemsstaterna uppmantras därför att ge Europeiska stödkontoret för asylfrågor (EASO) och kommissionen relevanta uppgifter

Tisdagen den 11 september 2012

i asylfrågor, utöver de uppgifter som föreskrivs i förordningen om statistik över migration och förordningen om Europeiska stödkontoret för asylfrågor. Alla statistiska uppgifter bör om möjligt delas upp efter kön.

12. Europaparlamentet beklagar ökningen av främlingsfientlighet och rasism samt av en negativ attityd och felaktiga antaganden om asylsökande och flyktingar till följd av den sociala och ekonomiska otryggheten i EU. Parlamentet rekommenderar medlemsstaterna att genomföra informationskampanjer om den aktuella situationen för asylsökande och personer som beviljats internationellt skydd.

Praktiskt samarbete och tekniskt bistånd

13. Europaparlamentet understryker att inrättandet av Europeiska stödkontoret för asylfrågor (nedan kallat stödkontoret) kan främja närmare samarbete mellan medlemsstaterna för att bidra till avsevärt minskade skillnader i asylpraxis, för att utveckla bättre och rättvisare asylsystem i EU. Parlamentet betonar att ett sådant aktivt praktiskt samarbete bör kombineras med en harmonisering av lagstiftningen för europeisk asylpolitik.

14. Europaparlamentet påminner om behovet av att stödkontoret tillhandahåller tekniskt stöd och specialister till medlemsstaterna vid genomförandet av asyllagstiftningen, i samarbete med civilsamhället och UNHCR. Parlamentet framhåller betydelsen av att kommissionen använder den information som samlats in av stödkontoret för att identifiera brister i medlemsstaternas asylsystem. Den information som samlats in av stödkontoret i enlighet med förordning (EU) nr 439/2010 är också relevant för mekanismen för tidig varning, beredskap och krishantering, vilken ska utgöra en del av den ändrade Dublinförordningen. Parlamentet betonar vikten av att regelbundet lägga fram rapporter samt utforma åtgärdsplaner för att kunna främja riktade lösningar och rekommendationer för att förbättra stödkontoret och avhjälpa eventuella brister. Parlamentet noterar i synnerhet stödkontorets roll vid samordning av och stöd till gemensamma åtgärder i syfte att bistå medlemsstater vars asylsystem och asylmottagningar är utsatta för särskilt tryck, i form av åtgärder såsom att utstationera tjänstemän i de berörda medlemsstaterna och anlita asylexpertgrupper, socialarbetare och tolkar som snabbt kan rycka ut i krissituationer. Stödkontorets effekt kommer att vara beroende av i vilken utsträckning medlemsstaterna är beredda att fullt ut utnyttja dess potential.

15. Europaparlamentet uppmanar stödkontoret att, med hänsyn till dess förpliktelser såväl som dess begränsade budget, resurser och erfarenhet, optimera sina tillgängliga resurser genom en nära dialog och ett nära samarbete med internationella organisationer och det civila samhället i syfte att utbyta information och kunskaper på asylområdet, samla uppgifter, utbyta bästa praxis, utarbeta övergripande riktlinjer om konsrelaterade frågor på asylområdet, utforma utbildning och upprätta en reserv av experter, handläggare och tolkar som kan rycka ut med kort varsel för att ge stöd. Parlamentet rekommenderar dessutom stödkontoret att se till att en stor grupp av företrädare för olika organisationer deltar i det rådgivande forumet.

16. Europaparlamentet betonar att stödkontorets verksamhet bör fokusera på både långsiktiga förebyggande mål och kortsiktiga motverkande åtgärder, för att på lämpligt sätt hantera olika situationer. Parlamentet anser därför att samtidigt som stödkontoret bör stödja kapacitetsuppbyggande åtgärder för underutvecklade eller illa fungerande asylsystem, bör det prioritera krissituationer och medlemsstater som drabbats av särskilt eller oproportionerligt stora påfrestningar. Parlamentet betonar i detta avseende asylexpertgruppernas avgörande roll för att ge stöd vid hög belastning och eftersläpningar, tillhandahålla utbildning, leda projekt, ge råd och rekommendera konkreta åtgärder samt övervaka och genomföra uppföljningsåtgärder.

17. Europaparlamentet noterar den operativa plan som tillämpats för att stödja det grekiska asylsystemet och förbättra situationen för asylsökande och personer som beviljats internationellt skydd i Grekland. Parlamentet understryker att det trots viss framgång uppnåtts behövs ytterligare ansträngningar från både EU:s och de grekiska myndigheternas sida för att förbättra asylsystemet och säkerställa att de asylsökandes rättigheter till fullo respekteras. Parlamentet påminner om att åtgärder för att minska budgetunderskottet förhindrar att nationella fonder beviljas för att anställa fler tjänstemän, och rekommenderar att detta problem åtgärdas eftersom en välfungerande asylmyndighet är nödvändig för att Grekland ska kunna uppfylla sina skyldigheter inom ramen för internationell rätt och EU-lagstiftning.

Tisdagen den 11 september 2012

18. Europaparlamentet noterar kommissionens och rådets rekommendation om interinstitutionellt samarbete mellan stödkontoret och Frontex, och betonar att en nödvändig förutsättning för sådant samarbete om internationellt skydd är att man fullt ut och snabbt genomför Frontex strategi för grundläggande rättigheter, genom att bland annat utse en person med ansvar för mänskliga rättigheter, inrätta det rådgivande forumet med det civila samhället och bjuda in internationella organisationer att delta i dess verksamhet som människorättsobservatörer. Parlamentet betonar att ett sådant eventuellt samarbete måste ske med respekt för de standarder som europeiska och internationella normer utgör för att på så sätt rent konkret höja kvaliteten i det skydd som tillhandahålls asylsökande. Parlamentet uppmanar därför stödkontoret att bistå Frontex med hänsyn till dess skyldigheter avseende tillgång till internationellt skydd, särskilt principen om "non-refoulement". Parlamentet betonar att gränsåtgärder bör vidtas på ett sätt som gör det möjligt att bevilja skydd.

19. Europaparlamentet erkänner behovet av att granska stödkontorets mandat regelbundet för att se till att de olika utmaningar som asylsystem kan konfronteras med kan hanteras på lämpligt sätt. Med tanke på att alla åtgärder som vidtas av stödkontoret är beroende av medlemsstaternas goda vilja, föreslår parlamentet att man överväger möjligheten att införa strukturella garantier inom stödkontorets mandat för att säkerställa praktiskt samarbete och tekniskt stöd vid behov.

Ekonomisk solidaritet

20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att till fullo utnyttja de möjligheter som står till buds i Europeiska flyktingfonden när det gäller att vidta riktade åtgärder för att förbättra asylsystemen. Parlamentet rekommenderar att medlemsstaterna vidtar åtgärder för att hantera frågor såsom tunga byråkratiska förfaranden, eftersläpningar i handläggningen och likviditetsproblem, i syfte att säkerställa en effektiv och snabb fördelning av medel.

21. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna måste se till att de möjligheter som Europeiska flyktingfonden erbjuder utnyttjas fullt ut och försäkra sig om att alla anslag kan betalas ut för att inte försvåra projektorganisations genomförande av finansierade projekt.

22. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av en enklare och mer flexibel asyl- och migrationsfond från och med 2014, vilken kommer att ersätta Europeiska flyktingfonden, Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare och Europeiska återvändandefonden. Parlamentet betonar behovet av att anslå tillräckliga resurser för att understödja skyddet av personer som beviljats internationellt skydd och asylsökande. Parlamentet betonar i detta avseende vikten av att införa garantier i asyl- och migrationsfonden för att förhindra överdriven tilldelning av medel till endast ett strategiskt område på bekostnad av det europeiska asylsystemet som helhet. Parlamentet anser det nödvändigt att, vad gäller reformen för tilldelning av medel inom området inrikes frågor för den fleråriga budgetramen för 2014–2020, även tilldela tillräckliga resurser för gränsskydd i syfte att uppnå ökad solidaritet även inom detta område. Parlamentet påminner om att det bör finnas tillräckliga medel för att finansiera internationellt skydd och solidaritetsåtgärder för medlemsstaterna.

23. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att asyl- och migrationsfonden är tillräckligt flexibel och lätt att använda samt att den erbjuder snabb tillgång för att man ska kunna reagera snabbt och lämpligt på oförutsedda påfrestningar eller krissituationer som påverkar ett eller flera medlemsstater. Parlamentet föreslår i detta avseende att man vid behov avsätter en viss procentandel av medlen från asyl- och migrationsfonden i samband med halvtidsöversynen till de åtgärder som har till syfte att hjälpa medlemsstater att till fullo genomföra och tillämpa EU:s befintliga asylagstiftning samt att följa samtliga internationella skyldigheter på området.

24. Europaparlamentet välkomnar den inrikespolitiska dialogen med enskilda medlemsstater om deras användning av medel som föregick den fleråriga programplaneringen. Parlamentet understryker betydelsen av en strategi som bygger på aktivt deltagande för att nå optimala resultat och rekommenderar en förstärkning av partnerskapsprincipen genom att inkludera det civila samhället, internationella organisationer samt lokala och regionala myndigheter liksom relevanta aktörer, eftersom deras erfarenhet på lokal nivå är nödvändig för att sätta realistiska prioriteringar och utveckla hållbara program. Deras insatser vad gäller utveckling, genomförande, övervakning och utvärdering av målen och programmen är därför viktigt och bör beaktas av medlemsstaterna.

Tisdagen den 11 september 2012

25. Europaparlamentet betonar betydelsen av ekonomisk ansvarsfördelning på asylområdet och rekommenderar att man skapar en resursstark mekanism för att ta emot ett större antal asylsökande och personer som beviljats internationellt skydd, antingen i absoluta eller proportionella tal, och för att stödja dem med mindre utvecklade asylsystem. Parlamentet anser att det krävs ytterligare forskning för att identifiera och kvantifiera de verkliga kostnaderna för att ta emot och behandla asylansökningar. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att genomföra en undersökning i syfte att bedöma de medel som ska tilldelas i enlighet med de ansvarsområden som varje medlemsstat har, och på grundval av indikatorer såsom: antalet första asylansökningar, antalet positiva beslut om flyktingstatus eller subsidiärt skydd, antalet vidarebosatta och omplacerade flyktingar, antalet beslut om och verkställda återvändanden samt antalet gripna olagliga invandrare.

26. Europaparlamentet rekommenderar medlemstaterna att utnyttja de ekonomiska incitament som finns tillgängliga genom asyl- och migrationsfonden för omplaceringsåtgärder, eftersom ekonomiskt stöd genom fonden och tekniskt stöd genom stödkontoret är viktigt. Parlamentet föreslår att man fastställer prioriterade områden för att hantera akuta situationer och ge mer omfattande ekonomiskt stöd till de medlemsstater som vill delta i omplaceringsinitiativ, för att lindra de relaterade kostnaderna.

27. Europaparlamentet anser att inrättandet av ett tydligare och effektivare system med ekonomiska incitament för medlemsstater som deltar i omplaceringsåtgärder och förebyggande strategier som syftar till att förbättra infrastrukturen i nationella asylsystem på lång sikt ger en positiv effekt på konvergensen mellan normer i EU och det europeiska asylsystemets kvalitet.

28. Europaparlamentet välkomnar möjligheten att öka kommissionens bidrag till upp till 90 % av de totala stödberättigade utgifterna för de projekt som annars inte skulle ha genomförts. Parlamentet anser att projekt som finansieras av kommissionen bör skapa ett tydligt mervärde. Parlamentet betonar att EU:s finansiering under inga omständigheter får ersätta nationella budgetar för asylpolitik.

29. Europaparlamentet betonar de problem som för närvarande är kopplade till finansieringen av verksamhet i form av svårigheter att få tillgång till rätt information och finansiering, att fastställa realistiska och anpassade mål samt att genomföra effektiva uppföljningsåtgärder. Parlamentet föreslår att man inför garantier för att undvika dubbelarbete, en tydlig fördelning av finansiering samt en grundlig granskning av verksamhetens mervärde och uppnådda resultat.

30. Europaparlamentet betonar betydelsen av noggrann tillsyn av fondens användning och förvaltning, på grundval av kvantitativa och kvalitativa indikatorer och särskilda kriterier, för att undvika felaktig fördelning av mänskliga och finansiella resurser och garantera att de uppsatta målen uppnås. Parlamentet välkomnar i detta avseende upprättandet av ett gemensamt system för utvärdering och övervakning.

31. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att med kommissionens stöd se till att man till fullo utnyttjar befintlig komplementaritet mellan andra tillgängliga finansiella instrument, till exempel Europeiska socialfonden och andra strukturfonder, i syfte att uppnå ett helhetsperspektiv för finansiering av asylrelaterad politik.

Fördelning av ansvarsområden

32. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande om en omfattande utvärdering av Dublin-systemet under 2014, för att se över dess rättsliga, ekonomiska och sociala effekter, inbegripet dess inverkan på de mänskliga rättigheterna och i synnerhet på asylsökande kvinnors ställning. Parlamentet anser att man behöver fundera vidare på utvecklingen av en rättvis ansvarsfördelningsmekanism för att fastställa vilken medlemsstat som bör ansvara för behandlingen av asylansökningar, vilket skulle möjliggöra snabbt och effektivt praktiskt stöd för de medlemsstater i krissituationer och de som bär en oproportionerligt stor börda.

Tisdagen den 11 september 2012

33. Europaparlamentet anser att Dublinförordningen, som styr ansvarsfördelningen för asylsökningar, lägger oproportionerligt stor börda på medlemsstater vid EU:s gränsövergångar och inte föreskriver en rättvis fördelning av ansvaret för asylärenden mellan medlemsstaterna. Parlamentet konstaterar att Dublin-systemet så som det hittills tillämpats, i en situation med mycket olika asylsystem och där regelverk på asylområdet inte har genomförts i tillräcklig utsträckning, har lett till ojämlig behandling av asylsökande och haft en negativ inverkan på familjeåterföreningar och integration. Parlamentet understryker dessutom dess brister i fråga om ändamålsenlighet och kostnadseffektivitet, eftersom över hälften av de överenskomna överföringarna aldrig äger rum och ett stort antal ansökningar fortfarande lämnas in i flera länder. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att garantera att asylsökande som återlämnas till en medlemsstat i enlighet med Dublin II-förordningen inte diskrimineras enbart på grund av att de omfattas av Dublin II-förordningen.

34. Europaparlamentet betonar att de berörda överföringarna redan håller på att undergräva grunden för Dublinsystemet. Parlamentet anser att även om överföringarna erbjuder en lösning i enskilda fall misslyckas de att komma åt de brister som finns i genomförandet av regelverket på asylområdet. Medlemsstaterna måste se till att deras asylsystem överensstämmer med EU-normer och internationella normer. Parlamentet välkomnar därför ansträngningarna att inbegripa ytterligare kriterier i Dublin II-förordningen för att dämpa systemets oönskade negativa effekter. Parlamentet anser att man i diskussioner för att bestämma vilken medlemsstat som har ansvaret måste ta hänsyn till det faktum att vissa medlemsstater redan drabbats av oproportionerligt stora påfrestningar och att vissa asylsystem inte fungerar alls eller endast delvis.

Gemensam handläggning av asylsökningar

35. Europaparlamentet menar att det är nödvändigt att inleda en vidare dialog om ansvarsfördelningen vad gäller asylsökande och personer som beviljats internationellt skydd, inklusive om användningen av verktyg såsom den gemensamma handläggningen av asylsökningar (nedan kallat "gemensam handläggning") och omplaceringssystem.

36. Europaparlamentet anser att en gemensam handläggning i många fall kan vara ett värdefullt verktyg för solidaritet och ansvarsfördelning, framför allt när medlemsstater drabbas av stora eller plötsliga tillströmningar av asylsökande eller det finns en stor eftersläpning av ansökningar, som fördröjer och undergräver asylförandet på de asylsökandes bekostnad. Gemensam handläggning skulle förhindra eller korrigera kapacitetsproblem, minska bördan och kostnaderna i samband med asylförandet, påskynda behandlingen av ansökningar och garantera en mer jämlik ansvarsfördelning vid behandling av asylsökningar. Parlamentet understryker att gemensam handläggning kräver en klar uppdelning av ansvarsområden mellan de involverade medlemsstaterna för att undvika att ansvaret läggs över, och att medlemsstaten har fortsatt ansvar för beslutsfattandet. Parlamentet påpekar att detta bör kompletteras av ett system som garanterar en mer jämlik ansvarsfördelning då ansökningar behandlas.

37. Europaparlamentet välkomnar den genomförbarhetsstudie som lanserats av kommissionen för att undersöka de rättsliga och praktiska konsekvenserna av gemensam handläggning på unionens territorium, eftersom det behövs ett förtydligande av ett antal frågor.

38. Europaparlamentet konstaterar att gemensam handläggning inte nödvändigtvis kräver ett gemensamt beslut, men skulle kunna innebära stöd och gemensamma förfaranden i andra aspekter av asylförandet, till exempel identifiering, förberedelse av förfaranden i första instans, intervjuer eller utvärdering av den politiska situationen i ursprungslandet.

39. Europaparlamentet betonar att gemensam handläggning bör skapa ett mervärde för beslutsprocessens kvalitet samt garantera och underlätta rättvisa, effektiva och snabba förfaranden. Parlamentet understryker att genom att förbättra inledningen av asylförandet (förhandstilldelning) kan förfarandets längd och kostnaden för förfarandet minskas, vilket är till fördel för både asylsökande och medlemsstater.

Tisdagen den 11 september 2012

40. Europaparlamentet betonar att ett system för gemensam handläggning till fullo bör respektera asylsökandes rättigheter och innehålla starka garantier för detta. Parlamentet insisterar på att gemensam handläggning under inga omständigheter får användas för att påskynda asylofförandet på bekostnad av dess kvalitet. Parlamentet anser att gemensam handläggning kan leda till effektivare asylofföranden som också skulle gagna enskilda asylsökanden, eftersom ökad administrativ kapacitet skulle kunna påskynda utvärderingen av deras behov av skydd.

41. Europaparlamentet anser att stödkontorets roll skulle kunna vara värdefull för att slå ihop, utbilda och samordna asylexpertgrupper som kan ge stöd, råd och rekommendationer för förfaranden i första instans.

42. Europaparlamentet rekommenderar att de planerade systemen beträffande gemensam handläggning bör prioritera möjligheter som innebär utnyttjande av och samarbete med de behöriga myndigheterna, snarare än förflyttning av asylsökande.

43. Europaparlamentet rekommenderar stödkontoret att uppmuntra, underlätta och samordna informationsutbytet och all annan verksamhet i samband med gemensam handläggning.

Omplacering av personer som beviljats internationellt skydd och asylsökande

44. Europaparlamentet understryker att system för EU-återflyttning och omplacering inom EU är kompletterande åtgärder med syfte att förstärka skyddet av asylsökande och personer som beviljats internationellt skydd, och samtidigt visa solidaritet både inom och utanför EU.

45. Europaparlamentet betonar att under vissa förhållanden är en fysisk omplacering av personer som beviljats internationellt skydd och asylsökande en av de mest konkreta formerna av solidaritet och kan i hög grad bidra till ett mer jämlikt europeiskt asylsystem. Parlamentet betonar att fastän detta tyder på ett starkt engagemang för internationellt skydd och främjandet av mänskliga rättigheter, har få medlemsstater hittills deltagit i omplaceringsinitiativ.

46. Europaparlamentet betonar betydelsen av projekt som EU:s omplaceringsprojekt för Malta (Eurema) och dess utvidgning, i vilka personer som beviljats internationellt skydd har omplacerats, och fortfarande omplaceras från Malta till andra medlemsstater, och förespråkar en utveckling av fler initiativ av denna typ. Parlamentet beklagar att detta projekt inte har varit så framgångsrikt som man hoppats, eftersom medlemsstaterna varit ovilliga att delta. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att delta mer aktivt i Eurema-projektet i en anda av solidaritet och ansvarsfördelning. Parlamentet välkomnar kommissionens åtagande att göra en grundlig utvärdering av Eurema-projektet och lägga fram ett förslag till en permanent EU-mekanism för omplacering.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sitt lagstiftningsförslag om en permanent och effektiv mekanism för omplacering inom EU beakta användningen av en europeisk fördelningsnyckel för omplacering av personer som beviljats internationellt skydd, grundat på lämpliga indikatorer om medlemsstaternas mottagnings- och integrationsmöjligheter, såsom medlemsstaters BNP, befolkningens mängd, areal samt dessa personers bästa intressen och integrationsmöjligheter. Denna europeiska fördelningsnyckel bör övervägas för medlemsstater vars nationella asylsystem är utsatta för särskilda och oproportionerliga påfrestningar eller där en krissituation har uppstått. Parlamentet understryker att personer som beviljats internationellt skydd alltid måste ge sitt samtycke till omplaceringen och att införandet av en sådan europeisk fördelningsnyckel inte skulle påverka varje medlemsstats skyldighet att genomföra och tillämpa EU:s existerande regelverk på asylområdet vad beträffar kraven för skydd, mottagningsvillkor och förfarandegarantier, samt att fullgöra alla internationella skyldigheter inom detta område.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inbegripa starka rättssäkerhetsgarantier och tydliga kriterier i sitt förslag till ett permanent EU-system för omplacering, i syfte att garantera de potentiella stödmottagarnas intressen och för att minska migrationstrycket i de medlemsstater som är särskilt utsatta för migrationsströmmar. Parlamentet rekommenderar att värdssamhället, det civila samhället och lokala myndigheter involveras från början i omplaceringsinitiativ.

Tisdagen den 11 september 2012

49. Europaparlamentet betonar att samtidigt som omplacering både kan ge en permanent lösning för personer som beviljats internationellt skydd och lätta på bördan för medlemsstaternas asylsystem, får det inte leda till att ansvaret läggs över. Parlamentet insisterar på att omplacering bör inbegripa omfattande åtaganden från de medlemsstater som gynnas att verkligen ta itu med brister i sina asylsystem och att garantera ett högt skydd för dem som stannar kvar i den sändande medlemsstaten beträffande mottagningsvillkor, asylförfaranden och integration.

50. Europaparlamentet välkomnar finansieringsmöjligheterna genom asyl- och migrationsfonden för att omplacera asylsökande och uppmuntrar medlemsstater att ta frivilliga initiativ, samtidigt som de asylsökandes rättigheter och behovet att få deras samtycke respekteras till fullo. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att utveckla ett EU-system för omplacering av asylsökande och då bland annat utreda möjligheten att basera det på en europeisk fördelningsnyckel som objektivt skulle beakta verifierbara kriterier såsom medlemsstaters BNP, befolkningensmängd och areal samt de asylsökandenas bästa intressen och integrationsmöjligheter. Ett sådant program kan tillämpas som en solidaritetsåtgärd i situationer då antalet asylsökande är oproportionerligt högt i förhållande till kapaciteten i en medlemsstats asylsystem, eller i en krissituation.

51. Europaparlamentet erinrar om stödkontorets mandat att i medlemsstaterna främja en omplacering av personer som beviljats internationellt skydd, och uppmanar stödkontoret att öka sin kapacitet för att aktivt kunna stödja omplaceringsprogram och -verksamhet i nära samarbete med UNHCR genom utbyte av information och bästa praxis samt samordnings- och samarbetsåtgärder.

52. Europaparlamentet noterar att kommissionen har angivit att den alltid kommer att överväga att använda mekanismen i direktivet om tillfälligt skydd då villkoren uppfylls, särskilt i fall av en massiv tillströmning eller en förestående massiv tillströmning av fördrivna personer som inte kan återvända till säkra och hållbara förhållanden i sitt ursprungsland. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra direktivet möjligt att tillämpa även i fall då tillströmningen är massiv i en medlemsstat, och inte endast då det handlar om en tillströmning i hela EU.

Ömsesidigt förtroende i centrum för ett förnyat system för handläggning

53. Europaparlamentet insisterar att ömsesidigt förtroende grundas på en ömsesidig förståelse för ansvarsområden och betonar att efterlevnaden av EU:s lagstiftning är oumbärlig för förtroende mellan medlemsstaterna.

54. Europaparlamentet betonar att om medlemsstaterna uppfyller sina skyldigheter vad gäller lagstadgade och grundläggande rättigheter kommer detta att stärka både förtroendet och solidariteten.

55. Europaparlamentet betonar betydelsen av att lägga en solid grund för ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna eftersom detta i huvudsak är kopplat till utvecklingen av det gemensamma europeiska asylsystemet, liksom till verklig och praktisk solidaritet.

56. Europaparlamentet inser att samtidigt som fullföljandet av skyldigheterna vad gäller internationellt skydd ökar det ömsesidiga förtroendet, behöver detta inte nödvändigtvis leda till att reglerna tillämpas enhetligt med tanke på att tolkningen och tillämpningen av internationell och europeisk asyilagstiftning fortfarande i hög grad varierar bland medlemsstaterna. Detta framgår tydligt av Europakonventionens och Europeiska unionens domstols senaste rättspraxis om Dublinförordningen. Parlamentet betonar att det är kommissionens och domstolarnas ansvar att övervaka och utvärdera tillämpningen av asylregler utifrån internationell rätt och EU-rätt.

57. Europaparlamentet anser att ett system för tidig varning för att upptäcka och åtgärda problem innan de förvandlas till kriser skulle kunna utgöra ett värdefullt verktyg. Ändå bör även kompletterande lösningar övervägas för att förhindra att grundläggande rättigheter kränks och för att garantera att asylsystemen fungerar väl.

Tisdagen den 11 september 2012

58. Europaparlamentet betonar att samtidigt som överträdelseförfaranden bör användas oftare för att uppmärksamma medlemsstaternas ansvar och deras misslyckanden när det gäller att följa gällande asylregelverk bör de åtföljas av förebyggande åtgärder, operativa planer och tillsynsmekanismer för att leda till resultat. Parlamentet understryker vikten av regelbundna utvärderingar, konstruktiv dialog och informationsutbyte om bra arbetsmetoder. Dessa åtgärder är avgörande för att man med större sannolikhet ska kunna skapa en positiv utveckling i asylsystem där brister påträffats. Olika former av finansiellt och praktiskt stöd kan därför ges för att på ett fullständigt och korrekt sätt genomföra den europeiska lagstiftningen på asylområdet.

59. Europaparlamentet konstaterar att Dublinsystemet grundas på ömsesidigt förtroende och att dess genomförande innebär ett ömsesidigt erkännande av beslut om avslag, förutsatt att en asylansökan bara kan behandlas en gång i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att senast 2014 lägga fram ett meddelande om ett ramverk för skydd av personer som beviljats internationellt skydd och ömsesidigt erkännande av asylbeslut, i linje med handlingsplanen för att genomföra Stockholmsprogrammet.

60. Europaparlamentet understryker att migrationshantering endast kan öka det ömsesidiga förtroendet och antalet solidaritetsåtgärder om den kombineras med en skyddsinriktad strategi inom vilken gränsåtgärder vidtas utan att det påverkar rättigheterna för flyktingar och personer som ansöker om internationellt skydd.

61. Europaparlamentet betonar att viseringssystemen innehåller en mängd olika in- och utresetillstånd och att dessa in- och utreseregler inte på något sätt inskränker den lagstadgade skyldigheten att erbjuda möjlighet till asyl.

62. Europaparlamentet påminner om kommissionens åtagande att underlätta ett välorganiserat mottagande i EU för personer i behov av skydd och uppmanar kommissionen att undersöka nya strategier för tillträde till asylförfaranden. Parlamentet välkomnar därför kommissionens löfte att senast 2013 anta ett meddelande om nya strategier för tillträde till asylförfaranden med inriktning på de viktigaste transitländerna.

*

* *

63. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas parlament samt Europarådet.

Kommissionens arbetsprogram för 2013

P7_TA(2012)0319

Europaparlamentets resolution av den 11 september 2012 om kommissionens arbetsprogram för 2013 (2012/2688(RSP))

(2013/C 353 E/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av det kommande meddelandet om kommissionens arbetsprogram för 2013,
- med beaktande av det nuvarande ramavtalet om förbindelserna mellan parlamentet och kommissionen, särskilt bilaga 4,
- med beaktande av sin resolution av den 4 juli 2012 om Europeiska rådets möte i juni 2012 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 35.3 i arbetsordningen, och av följande skäl:

⁽¹⁾ P7_TA(2012)0292.

Tisdagen den 11 september 2012

- A. Omfattningen och karaktären på statsskulden och den finansiella och ekonomiska krisen sätter EU:s styrning på prov som aldrig tidigare.
- B. EU befinner sig i ett kritiskt skede och krisen kommer inte att kunna övervinnas utan en avsevärd intensifiering av den europeiska integrationen, särskilt i euroområdet, med en motsvarande förstärkning av demokratisk kontroll och redovisningskyldighet.
- C. Kommissionens roll är att arbeta för EU:s allmänna intresse, ta lämpliga initiativ i detta syfte, säkerställa en korrekt tillämpning av fördragen, övervaka genomförandet av unionslagstiftningen, utöva en samordnande, verkställande och förvaltande funktion samt föreslå lagstiftning.

DEL 1

1. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att använda alla sina befogenheter till fullo och visa det politiska ledarskap som krävs för att man ska kunna bemöta alla de utmaningar som uppstår till följd av den fortsatta krisen, och att samtidigt sträva efter finansiell stabilitet och ekonomisk återhämtning på grundval av en ökad konkurrenskraft och en hållbar, effektiv och socialt rättvis agenda som motverkar krisen.
2. Europaparlamentet upprepar sitt krav av den 4 juli 2012 på att kommissionen senast i september ska lägga fram ett förslag till lagstiftningspaket, i linje med gemenskapsmetoden, på grundval av de fyra byggsstenar som presenteras i rapporten Mot en verklig ekonomisk och monetär union.
3. Europaparlamentet insisterar på att kommissionen till fullo deltar i utarbetandet av rapporterna till Europeiska rådets möten i oktober och december 2012. Vid dessa möten ska man fastställa en tydlig färdplan och tidsplan för en konsolidering av den ekonomiska och monetära unionen, inklusive en integrerad finansiell, skattemässig och ekonomisk politisk ram, och detta måste i sinom tid leda till en starkare politisk union, och i synnerhet till större demokratisk redovisningskyldighet och legitimitet på grundval av en fördragsändring.
4. Europaparlamentet hänvisar till Europaparlamentets ståndpunkt om lagstiftningspaketet för budgetövervakning (tvåpaket), vilket kommer att stärka övervakningen av de offentliga finanserna och budgetpolitiken i euroområdet och vilket innehåller regler som tillåter en differentierad anpassningsbana för budgetkonsolidering i händelse av en allvarlig konjunkturnedgång.
5. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att lägga fram förslag för att genomföra åtagandena i tillväxt- och sysselsättningspakten, särskilt för att stimulera hållbara tillväxtorienterade investeringar, förbättra konkurrenskraften för en europeisk ekonomi som är inriktad på att uppnå Europa 2020-målen, särskilt målen för resurseffektivitet och hållbarhet, och fördjupa den inre marknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen att i sitt arbetsprogram för 2013 inkludera en detaljerad tillväxtagenda som fokuserar på att uppmuntra företag och egenföretagare att utveckla sådana industrier och tjänster som kommer att ge långsiktiga jobb och välbefinnande. I detta sammanhang betonar parlamentet att man avsevärt bör utöka användningen av europeiska projektobligationer på grundval av ett samarbete mellan EU-budgeten och Europeiska investeringsbanken.
6. Europaparlamentet visar dessutom på att alltför stora makroekonomiska obalanser behöver minskas på ett konsekvent och symmetriskt sätt, och efterfrågar konkreta ändringar i EU:s skattelagstiftning som tar upp alla aspekter av skatteparadis och skatteundandragande.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra sitt yttersta för att bana väg för ett snabbt antagande av den fleråriga budgetramen och de tillhörande fleråriga lagstiftningsprogrammen, med parlamentets fulla deltagande och med vederbörlig respekt för parlamentets medbeslutanderätt. Parlamentet ger sitt fulla stöd till åtagandet att göra EU-budgeten till en katalysator för tillväxt och sysselsättning i Europa. I detta sammanhang uppmanar parlamentet kommissionen att försvara sitt förslag i syfte att säkerställa att EU-budgeten mer direkt återspeglar EU:s behov och politiska mål.

Tisdagen den 11 september 2012

8. Europaparlamentet insisterar dock på att reformen av systemet för egna medel, inbegripet införandet av nya egna medel, är mycket viktig, och utan denna är utsikterna för en överenskommelse om den nya fleråriga budgetramen inte goda. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja den begäran om utökat samarbete som flera medlemsstater har framfört i detta sammanhang, men understryker samtidigt önskan om att en övergripande överenskommelse ska nås före detta års utgång.

9. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att göra sitt lagstiftningsprogram mer konsekvent, att förbättra kvaliteten på sitt lagberedningsarbete, att förstärka konsekvensbedömningarna av lagförslagen, att alltid vid behov föreslå jämförelsetabeller för att förbättra införlivandet av unionslagstiftningen och att stödja parlamentet i dess förhandlingar med rådet om användningen av delegerade akter och genomförandeakter. Parlamentet uppmanar till flera gånger framförda krav på att det interinstitutionella avtalet från 2003 om bättre lagstiftning ska omförhandlas.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vederbörligen notera parlamentets sektorsspecifika ståndpunkter i del 2 nedan.

DEL 2

Genomförande

11. Europaparlamentet understryker vikten av att unionslagstiftningen genomförs i medlemsstaternas nationella lagstiftning i god tid och på lämpligt sätt, och uppmanar med kraft kommissionen att, om nödvändigt, inleda överträdelseförfaranden för att säkra att lagstiftningen införlivas och genomförs effektivt.

12. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att lägga fram ett förslag om införande av obligatoriska nationella förvaltningsförklaringar om EU-medel under delad förvaltning, vilka ska undertecknas på lämplig politisk nivå. Parlamentet kräver fortsatta insatser för att förenkla EU:s program, särskilt på forsknings- och innovationsområdet. Parlamentet uppmanar kommissionen att noga övervaka användningen av finansieringstekniska instrument. Parlamentet efterfrågar systematiska, regelbundna och oberoende utvärderingar som ska säkerställa att alla utgifter ger önskat resultat på ett kostnadseffektivt sätt.

13. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen i god tid lägger fram de förslag till ändringsbudgetar som krävs dels för att hålla betalningsnivåerna i linje med de åtgärder som man enades om vid Europeiska rådets möte i juni 2012 för att stimulera tillväxten, dels för att fullgöra utestående åtaganden.

Inre marknaden

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta fokusera på att förbättra styrningen av den inre marknaden, att med förnyade krafter arbeta för administrativ förenkling, att vederbörligen överväga att i lämpliga fall föreslå förordningar snarare än direktiv för att säkerställa proportionaliteten hos de föreslagna åtgärderna samt att övervaka hur man framskrider med ett fullständigt genomförande av regelverket för den inre marknaden, särskilt inom tjänstesektorn, inklusive tillgång till "påskyndade överträdelseförfaranden". Parlamentet understryker att de ekonomiska, sociala och miljömässiga dimensionerna av den inre marknaden måste beaktas på lämpligt sätt.

15. Europaparlamentet ser fram emot kommissionens förslag till en andra inre marknadsakt där det ingår prioriterade åtgärder för att stimulera tillväxt, sysselsättning och förtroende för den inre marknaden. Parlamentet uppmanar till ett utökat samarbete när så är lämpligt och nödvändigt.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vara mer systematisk i bedömningarna av hur dess förslag påverkar små och medelstora företag, med tanke på att Europa är beroende av dessa företag för många nya arbetstillfällen. I detta sammanhang uppmanas kommissionen att aktivt motverka överregleringen av unionslagstiftningen på nationell nivå, eftersom denna leder till olika villkor på den inre marknaden. Parlamentet uppmanar till en ytterligare minskning av den byråkratiska bördan.

Tisdagen den 11 september 2012

17. Europaparlamentet bekräftar sitt stöd till kommissionens betoning på den digitala agendan. Förslagen bör absolut tillhandahålla mer gränsöverskridande tjänster till konsumenter i hela EU.

18. Europaparlamentet påminner om att det behövs en ordentlig översyn av Europaparlamentets och rådets direktiv om allmän produktsäkerhet (2001/95/EG)⁽¹⁾, som garanterar konsumenternas hälsa och säkerhet, men som även underlättar handel med produkter, särskilt för små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en övergripande förordning om marknadsövervakning för alla produkter. Parlamentet efterfrågar också en ändamålsenlig mekanism för klagomål avseende finansiella tjänster till privatpersoner och ett gemensamt övergripande och samordnat angreppssätt för att man ska kunna skydda konsumenter.

19. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att förbättra sin utformning av regler för små och medelstora företag och mikroföretag genom att utforma lagstiftning som är särskilt anpassad till små och medelstora företags behov och även gå vidare med införandet av lämpliga undantag.

20. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att fortsätta genomförandet av sin reform av det upphovsrättsliga systemet, vilket bör anpassas till internetmiljön och baseras på social legitimitet, med vederbörlig respekt för grundläggande rättigheter, inklusive slutförandet av reformen för den industriella äganderätten för att främja Europas tillväxt och skapandet av arbetstillfällen. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till de rättsliga problem som uppdagades i samband med kontroverserna runt handelsavtalet mot immaterialrättsintrång (Acta) när kommissionen lägger fram sitt förslag om översynen av EU:s varumärkeslag.

Klimat, miljö, energi och transport

21. Europaparlamentet insisterar på behovet av att färdplanen för ett resurseffektivt Europa genomförs i syfte att skapa incitament för utvecklingen av en grön ekonomi, främjandet av den biologiska mångfalden och kampen mot klimatförändringarna, inklusive integreringen av resurseffektivitetsåtgärderna i Europa 2020-strategin.

22. Parlamentet anser att den europeiska planeringsterminen måste ge varje medlemsstat möjlighet att redovisa sina egna åtaganden för Europa 2020-strategin, europluspakten, inre marknadsakten och andra viktiga EU-mål.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att omedelbart lägga fram förslag för att åtgärda bristerna i det befintliga systemet för handel med utsläppsrättigheter för att undvika att systemet bryter samman.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en detaljerad handlingsplan med åtgärder som syftar till att få till stånd en fullständigt integrerad och sammanlänkad gemensam energimarknad, och betonar vikten av att man förser EU med en modern nätinfrastuktur.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra färdplanen för ett konkurrenskraftigt utsläppsnått samhälle 2050, inklusive delmål.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en strategi för att hantera de effekter som stigande energipriser har på samhällsmedlemmarna.

27. Europaparlamentet anser att krisen bör betraktas som ett tillfälle att transformera utvecklingen av vår samhällsmodell i syfte att få till stånd en högeffektiv och klimattålig ekonomi baserad på förnybar energi. Parlamentet betonar att kommissionen behöver lägga fram förslag för ett energi- och klimatpaket för 2030 baserat på de tre nuvarande pelarna, dvs. minskning av växthusgaser, förnybara energikällor och energieffektivitet.

⁽¹⁾ EUT L 11, 15.1.2002, s. 4.

Tisdagen den 11 september 2012

28. Europaparlamentet stöder kommissionens betoning på behovet av att modernisera Europas multimodala transportnät, vilket är avgörande för en framgångsrik inre marknad. Parlamentet uppmanar kommissionen att hålla fast vid sitt åtagande till järnvägssektorn och utöka Europeiska järnvägsbyråns befogenheter avseende utfärdande av säkerhetsintyg och harmonisering av rullande materiel.

29. Europaparlamentet beklagar att initiativet till ett gemensamt europeiskt luftrum inte har genomförts fullständigt, och uppmanar kommissionen att öka sina insatser på detta område.

Ett sammanhållet samhälle för alla – Medborgarnas Europa

30. Europaparlamentet välkomnar varmt kommissionens fokus på ungdomsarbetslösheten och dess förslag om att öka EU:s förmåga att stimulera utbildning och fortbildning. Inom ramen för det allmänna meddelandet om sysselsättningspaketet förväntar sig parlamentet tydliga mål och tidsplaner och konkreta förslag på områdena för ungdomars rörlighet, ungdomsgarantin, kvalitetsramen för praktiktjänstgöring, språkkunskaper och ungdomars entreprenörskap, som syftar till att bekämpa en hög ungdomsarbetslöshet. Parlamentet förväntar sig också konkreta åtgärder för att man ska kunna minska fattigdomen, reformera arbetsmarknaden och införa sociala standarder, så att en balanserad "flexicurity"-ansats kan tillämpas i de medlemsstater som så önskar, och efterfrågar en större betoning på anställning av personer med funktionshinder, mot bakgrund av ett åldrande samhälle.

31. Parlamentet betonar vikten av investeringar i humankapital och forskning och utveckling, och av lämplig utbildning och fortbildning för att underlätta arbetstagares rörlighet. Parlamentet uppmanar också till ett fortsatt arbete med frågorna våld mot kvinnor och människohandel.

32. Europaparlamentet upprepar sitt krav på en stark EU-omfattande sammanhållningspolitik efter 2013, som ska effektivisera befintliga fonder och program, säkerställa tillräcklig finansiering, baseras på ett fler-nivåstyre och överensstämma väl med målen i Europa 2020-strategin. Parlamentet insisterar på att man måste göra solidaritetsfonden mer effektiv och öka dess förmåga att reagera, och förväntar sig förslag i detta syfte. Parlamentet är övertygat om att det med lämpliga medel är möjligt att hitta en gemensam grund för EU:s sammanhållningspolitik och forsknings- och utvecklingspolitik, vilka bör inriktas på tillväxt och konkurrenskraft och grundas på principen om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning och på spetskompetens.

33. Europaparlamentet stöder initiativ på unionsnivå som kompletterar nationella insatser för att öka mikrokrediter och stimulera socialt entreprenörskap som erbjuder sådana tjänster som inte tillhandahålls i tillräcklig grad av den offentliga eller den privata sektorn.

34. Europaparlamentet välkomnar kommissionens mer robusta angreppssätt för att skydda rättssäkerheten och grundläggande rättigheter i hela Europa. Parlamentet uppmanar till en översyn av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, så att en effektiv övervakning och genomförande av konventionen om skydd av de mänskliga rättigheterna kan garanteras och så att byrån kan anpassas till Lissabonfördraget. Parlamentet stöder kommissionen i dess förhandlingar om EU:s anslutning till Europakonventionen.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kontrollera genomförandet av rådets direktiv om likabehandling oavsett ras (2000/43/EG) ⁽¹⁾ och införlivandet av rambeslutet om bekämpande av rasism och främlingsfientlighet (rådets rambeslut 2008/913/RIF) ⁽²⁾, och anser det vara beklagligt att EU-ramen för nationella strategier för integrering av romer inte är rättsligt bindande.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att fri rörlighet för personer säkras och att Schengenregelverket till fullo respekteras. Parlamentet betonar att det nuvarande otillräckliga systemet med expertgranskning av medlemsstaterna behöver ersättas, och uppmanar kommissionen att ta sitt fulla ansvar för övervakningen av Schengenbestämmelserna. Parlamentet välkomnar kommissionens stöd till parlamentets ståndpunkt om den rättsliga grunden för Schengenreglerna.

⁽¹⁾ EGT L 180, 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 328, 6.12.2008, s. 55.

Tisdagen den 11 september 2012

37. Europaparlamentet beklagar avsaknaden av ett lagstiftningsförslag om att stärka solidariteten mellan EU:s medlemsstater i asylfrågor. Parlamentet efterfrågar ett lagstiftningsförslag om inrättandet av ett gemensamt europeiskt asylsystem som kombinerar ansvar och solidaritet.

38. Europaparlamentet understryker vikten av att förordningen om en allmän ram för uppgiftsskydd och direktivet om dataskydd när det gäller att förebygga, upptäcka, utreda och lagföra brott antas, så att man kan säkerställa att alla ytterligare åtgärder mot terrorism uppfyller höga standarder för integritet och dataskydd. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram sin översyn av direktivet om lagring av uppgifter (Europaparlaments och rådets direktiv 2006/24/EG) ⁽¹⁾.

39. Europaparlamentet ger sitt fulla stöd till kommissionens betoning på genomförandet av medborgarvänliga initiativ inom ramen för förslaget till beslut om Europaåret för medborgarna (2013) (COM(2011)0489), för att ytterligare öka medborgarnas medvetenhet om de fördelar som ett europeiskt medborgarskap medför.

Jordbruk och fiskeri

40. Europaparlamentet noterar den pågående reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken. Parlamentet välkomnar kommissionens åtagande att främja en balanserad och integrerad ansats som garanterar såväl en hållbar och effektiv produktion av högkvalitativa livsmedel till ett rimligt pris som respekten för miljön och värdet av det arv som landsbygden utgör. Parlamentet kräver att den gemensamma jordbrukspolitiken ska gå helt i linje med Europa 2020-strategin i syfte att uppmuntra till innovation inom jordbruket och öka det europeiska jordbrukets hållbarhet, rättvisa och konkurrenskraft på lokal och regional nivå.

41. Europaparlamentet betonar att reformen av den gemensamma fiskeripolitiken måste vara långtgående för att man ska kunna uppnå långsiktigt hållbara och friska fiskbestånd. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att säkerställa att artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) används som rättslig grund för dess förslag, och att begränsa användningen av artikel 43.3 till förslag som strikt hanterar fastställandet och tilldelningen av fiskemöjligheter. Parlamentet ger åter uttryck för sitt motstånd mot att fisk kastas överbord och mot mindre välbetänkta och kostsamma åtgärder för att minska flottkapaciteten.

Utrikespolitiken och utvecklingspolitiken

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att tillsammans föreslå välkoordinerade initiativ till rådet på området för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att förena alla de av sina relevanta verksamheter och tjänster, inklusive utvecklingspolitiken, för att uppnå de internationella målen i Lissabonfördraget, särskilt artikel 208 i EUF-fördraget, som hänför sig till en konsekvent politik för utveckling, och samtidigt leva upp till de värden som själva EU byggdes på.

43. Europaparlamentet förväntar sig lagstiftningsinitiativ för en översyn av den rättsliga grunden för nästa generation instrument för externt ekonomiskt bistånd, med fullständig tillämpning av systemet med delegerade akter. Parlamentet efterfrågar större flexibilitet när ekonomiskt bistånd betalas ut i krissituationer.

44. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen ska stödja utvidgningen av EU till att omfatta alla europeiska länder som respekterar EU:s värden och som förbinder sig att främja dem, och att samtidigt beakta kraven på anslutningsländerna att uppfylla Köpenhamnskriterierna samt EU:s förmåga att integrera nya medlemsstater. Parlamentet anser att unionen skulle förlora moralisk auktoritet och politisk trovärdighet i världen om den skulle stänga dörrarna för sina grannar. Parlamentet förväntar sig att kommissionen fortsätter sitt arbete med de pågående anslutningsförhandlingarna.

⁽¹⁾ EUT L 105, 13.4.2006, s. 54.

Tisdagen den 11 september 2012

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillämpa en starkt resultatorienterad utvecklingspolitik som säkerställer en större biståndseffektivitet, en mer konsekvent politik och större givarsamordning på nationell nivå och på EU- och världsnivå och i allt högre grad med aktörer som är på väg att nå en framträdande roll i globala utvecklingssammanhang. Parlamentet insisterar på att man behöver upprätta en särskild förvaltningsfond för att ta itu med problemet med undernäring i utvecklingsländer, och inleda ett samrådsförfarande om fenomenet markrofferi. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att se till att EU:s bistånd blir effektivare, mot bakgrund av eventuella millennieutvecklingsmål för perioden efter 2015.

Handel

46. Europaparlamentet anser att en ömsesidig och balanserad marknadsöppenhet är ett strategiskt politiskt instrument för EU:s interna tillväxt och sysselsättning. Parlamentet betonar att det är viktigt att parlamentet involveras i alla förhandlingsfaser och stöder fortfarande helhjärtat en multilateral strategi för internationell handel. Parlamentet framhåller vikten av att man bekämpar protektionism på multilateral nivå och genom alla handelsavtal.

47. Europaparlamentet stöder kommissionens arbete i alla pågående bilaterala och regionala handelsförhandlingar. Parlamentet inser att man behöver gå vidare mot bilaterala frihandelsavtal med viktiga partner.

48. Europaparlamentet framhåller den vikt som parlamentet lägger vid integreringen av mänskliga rättigheter, sociala och miljömässiga standarder och företagens sociala ansvar i all internationell politik, tillsammans med tydliga regler med krav på ett ansvarsfullt beteende från europeiska företags sida.

*

* *

49. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Frivillig, obetald donation av vävnader och celler

P7_TA(2012)0320

Europaparlamentets resolution av den 11 september 2012 om frivillig, obetald donation av vävnader och celler (2011/2193(INI))

(2013/C 353 E/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 184 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 1 om "Människans värdighet" och artikel 3 om "Människans rätt till integritet" som hänvisar till förbudet "mot att låta människokroppen och dess delar i sig utgöra en källa till ekonomisk vinning",
- med beaktande av kommissionens andra rapport till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om frivillig, obetald donation av vävnader och celler (COM(2011)0352),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/53/EU av den 7 juli 2010 om kvalitets- och säkerhetsnormer för mänskliga organ avsedda för transplantation ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 207, 6.8.2010, s. 14.

Tisdagen den 11 september 2012

- med beaktande av sin resolution av den 19 maj 2010 om kommissionens meddelande "Handlingsplan om donation och transplantation av organ (2009–2015): bättre samarbete mellan medlemsstaterna" ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1394/2007 ⁽²⁾ av den 13 november 2007 om läkemedel för avancerad terapi och om ändring av direktiv 2001/83/EG och förordning (EG) nr 726/2004,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/23/EG av den 31 mars 2004 om fastställande av kvalitets- och säkerhetsnormer för donation, tillvaratagande, kontroll, bearbetning, konservering, förvaring och distribution av mänskliga vävnader och celler ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens direktiv 2006/17/EG av den 8 februari 2006 ⁽⁴⁾ om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/23/EG när det gäller vissa tekniska krav för donation, tillvaratagande och kontroll av mänskliga vävnader och celler,
- med beaktande av Världshälsoorganisationens riktlinjer för transplantationer av mänskliga celler, vävnader och organ,
- med beaktande av Europarådets konvention om mänskliga rättigheter och biomedicin samt dess tilläggsprotokoll om transplantation av organ och vävnader av mänskligt ursprung,
- med beaktande av Oviedokonventionen om mänskliga rättigheter och biomedicin samt dess tilläggsprotokoll om transplantation av organ och vävnader av mänskligt ursprung,
- med beaktande av europeiska uppgifter om donationer och transplantationer av vävnader, blodbildande stamceller och könsceller i rapporten 2010 från det europeiska registret över organ, vävnader och celler,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2005 om handeln med mänskliga äggceller ⁽⁵⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0223/2012), och av följande skäl:
 - A. Donerade vävnader och celler, exempelvis hud, ben, senor, hornhinnor och blodbildande stamceller, används i allt större utsträckning i medicinska behandlingar och som utgångsmaterial för läkemedel för avancerad terapi. I direktiv 2004/23/EG fastställs det att medlemsstaterna ska sträva efter att dels säkerställa frivilliga och obetalda donationer av vävnader och celler, dels säkerställa att tillvaratagandet av vävnader och celler sker på ideell grund. Detta är en tydlig rättslig skyldighet, vilket innebär att ett överträdelseförfarande kan inledas om en medlemsstat inte följer denna princip.
 - B. Enligt artikel 12.1 i direktiv 2004/23/EG ska medlemsstaterna vart tredje år lägga fram en rapport till kommissionen om frivillig, obetald donation.

⁽¹⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 65.

⁽²⁾ EUT L 324, 10.12.2007, s. 121.

⁽³⁾ EUT L 102, 7.4.2004, s. 48.

⁽⁴⁾ EUT L 38, 9.2.2006, s. 40.

⁽⁵⁾ EUT C 320 E, 15.12.2005, s. 251.

Tisdagen den 11 september 2012

- C. Av de 29 rapporterande länderna har 27 antingen något slags bindande eller icke-bindande bestämmelser som styr principen om frivillig och obetald donation av vävnader och celler.
- D. Tretton länder har riktlinjer om möjligheten att ge olika sorters kompensation eller incitament till donatorer av vävnader och celler.
- E. Nitton länder rapporterar att de ger någon form av kompensation eller incitament till levande donatorer av vävnader och celler (med undantag av könsceller).
- F. Fjorton länder ger kompensation eller incitament av något slag till donatorer av könsceller.
- G. Fyra länder ger kompensation eller incitament av något slag till släktingar till avlidna donatorer.
- H. Målinriktade insatser för att öka allmänhetens kunskaper och förmedling av tydlig, ärlig, vetenskapligt grundad och bekräftad medicinsk information på nationell nivå och EU-nivå, framför allt i patientens sociala närmiljö, spelar en mycket viktig roll för att stärka allmänhetens stöd och öka antalet donationer av vävnader och celler.
- I. Det bör vara förbjudet att annonsera om behovet eller tillgängligheten av mänskliga vävnader och celler i syfte att erbjuda eller söka ekonomisk vinning eller liknande fördelar.
- J. Elva länder har utarbetade officiella strategier för att främja självförsörjning med vävnader och celler, och sju andra länder har bilaterala avtal som syftar till nationell självförsörjning av vävnader och mänskliga celler.
- K. Det är även av yttersta etiska vikt att garantera, så långt det är möjligt, tillräcklig tillgång på vävnader och celler för medicinska ändamål. Denna tillgång måste förvaltas i medborgarnas intresse och bör därför övervakas av offentliga organ.
- L. Majoriteten av de rapporterande länderna har offentliga insamlare och tillhandahållare av vävnader och celler, eller ett parallellt system med offentliga och privata insamlare och tillhandahållare.
- M. Tillvaratagandet av mänskliga vävnader och celler ska utföras av personer som fullgjort en utbildning som anvisats av ett kliniskt team specialiserat på de vävnader och celler som ska tillvaratas, eller av en vävnadsinrättning som är auktoriserad för tillvaratagande.
- N. Tillvaratagandet av vävnader och celler till förmån för mottagare får endast göras på två villkor: tillvaratagandet ska göras för ett medicinskt eller vetenskapligt behandlingsändamål, och alla tillvaratagna delar måste erhållas i form av donation.
- O. Tillvaratagandet av vävnader och celler ska följa följande principer: anonymitet (utom vid donation från en levande person till en närstående), kostnadsfrihet, samtycke, skyldighet att fördela transplantaten rättvist mellan de sjuka och hälsoskydd för donatorer och mottagare.
- P. Vävnader och celler får bara tillvaratas om donatorn har gett sitt skriftliga, fria och informerade samtycke på förhand. Detta samtycke får återkallas när som helst utan formaliteter.

Tisdagen den 11 september 2012

- Q. Användningen av vävnader och celler i människokroppen innebär risk för överföring av sjukdomar till mottagaren. Den risken kan minskas genom noggrant urval och en utvärdering av möjliga donatorer före tillvaratagandet på grundval av en risk/nyttoanalys, kontroll och uppföljning av varje donation och tillämpning av förfaranden för att tillvarata vävnader och celler som följer bestämmelser och metoder som fastställts och uppdaterats mot bakgrund av bästa tillgängliga vetenskapliga rön.
- R. Donationer av vissa vävnader och celler innebär en allvarlig risk för donatorn. Risken är särskilt stor vid äggcellsdonationer på grund av den hormonbehandling som krävs för att förbereda donationen.
- S. Enligt stadgan om de grundläggande rättigheterna, som är den ledande principen för EU och som är rättsligt bindande efter det att Lissabonfördraget trädde i kraft, är det förbjudet att låta människokroppen och dess delar i sig utgöra en källa till ekonomisk vinning.
- T. Det skulle vara önskvärt att alla medlemsstater hade bindande regler för att driva igenom denna etiska princip, inbegripet via straffrätt.
- U. Det återstår dock tvivel gällande huruvida vissa typer av ersättning som utbetalas i samband med donationer är förenliga med denna etiska princip, särskilt när sådan ersättning utbetalas till de avlidna donatorernas släktingar.
- V. Obetalda donationer är inte bara en etisk princip utan även nödvändigt för att skydda donatorernas och mottagarnas hälsa, eftersom stora penningbelopp i donationsprocessen kan uppmuntra donatorn till att ta risker och hindra att uppgifter om hans eller hennes sjukdomshistoria avslöjas.
- W. Det finns en hel del bevis på framgångsrikt utförda allogena navelsträngsblodtransplantationer på många patienter och det finns även tillförlitliga rapporter som visar att autolog behandling med denna typ av celler i vissa fall har visat sig vara framgångsrik.
- X. Enligt rapporter från ansedda medicalkällor kränks principen om obetalda donationer på området för vävnader och celler om och om igen.
- Y. Möjligheten att kunna spåra celler och vävnader från donatorer till mottagare och tvärtom och genomföra långsiktiga uppföljningar av levande donatorer och mottagare av celler och vävnader är centrala inslag i säkerhets- och kvalitetshanteringen.

1. Europaparlamentet välkomnar framläggandet av den andra rapporten om frivillig, obetald donation av vävnader och celler, som visar att mycket görs i medlemsstaterna för att genomföra principen om obetald donation. Rapporten visar samtidigt att det fortfarande finns en hel del kvar att göra.

2. Europaparlamentet konstaterar med oro att hälften av medlemsstaterna uppger att de regelbundet konfronteras med en brist på mänskliga vävnader och celler, framför allt benmärg, könsceller och vävnader som hornhinnor och hud. Följaktligen bör man se över politiken och gällande lagstiftning som har visat sig vara otillräckliga för att kunna uppnå utmaningen att bli självförsörjande i EU.

Kostnadsfrihet, samtycke och hälsoskydd

3. Europaparlamentet betonar att donationen bör vara frivillig, obetald och anonym (utom vid donation från en levande person till en närstående), och den bör styras av rättsliga och etiska skyddsbestämmelser som tar hänsyn till personens integritet.

Tisdagen den 11 september 2012

4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta skyddsåtgärder för levande donatorer och garantera att donationen är anonym (utom vid donation från en levande person till en närstående), frivillig samt sker under informerat samtycke och utan ersättning.
5. Europaparlamentet ber kommissionen att noggrant övervaka utvecklingen i medlemsstaterna och noggrant undersöka rapporter från det civila samhället eller i medierna om kränkningar av principen om obetald donation och vidta lämpliga åtgärder samt vid behov inleda överträdelseförfaranden.
6. Europaparlamentet anser det vara synnerligen viktigt för alla medlemsstater att tydligt fastställa de villkor som ska gälla för att rättvis och proportionell finansiell kompensation ska kunna beviljas, med hänsyn tagen till att kompensationer ska vara strikt begränsade till villkor för ersättning av de utgifter som hänför sig till donationen av vävnader och celler, exempelvis resekostnader, förlorade inkomster eller sjukvårdskostnader som hänför sig till det medicinska ingreppet och eventuella biverkningar, för att på så sätt förhindra finansiella incitament och undvika nackdelar för en potentiell donator; sådana kompensationer måste vara tydliga och granskas regelbundet.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att rapportera om den nationella praxis och de nationella kriterier som redan tillämpas för kompensation till levande donatorer, särskilt vid äggcellsdonationer.
8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att ersättning som utbetalas till donatorer är förenlig med etiska principer. Parlamentet förordar att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt denna fråga om ersättningen inte utbetalas till donatorn utan till donatorns familj efter döden.
9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att levande donatorer väljs ut på grundval av en bedömning av deras hälsa och sjukdomshistoria, däribland en psykologisk bedömning om detta anses nödvändigt, på grundval av en risk-/nyttoanalys, som utförs av kvalificerad och utbildad personal.
10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta skyddsåtgärder för minderåriga eller omyn- digförklarade personer när det gäller tillvaratagande av vävnader och celler.

Anonymitet, spårbarhet, öppenhet och information

11. Europaparlamentet betonar att öppenhets- och trygghetsprinciperna är avgörande för att kunna uppnå en hög nivå av offentligt stöd för donationer och uppmanar medlemsstaterna att arbeta på att skapa ett öppet donationssystem som är tryggt för både donatorn och mottagaren.
12. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att fastställa regler för att garantera spårbarheten vad gäller mänskliga vävnader och celler från donator till patient och vice versa, ett system för regleringen av import av mänskliga vävnader och celler från tredjeländer samt se till att likvärdiga kvalitets- och säkerhetsstandarder tillämpas.
13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utöka sina informations- och upplysningskampanjer riktade till allmänheten i syfte att främja donation av vävnader och celler och se till att tydliga, ärliga, vetenskapligt grundade och bekräftade medicinska uppgifter finns tillgängliga så att allmänheten kan göra medvetna val. Parlamentet betonar att donatorer bör ges fullständig information om processens förfaranden och dess moraliska, psykologiska, medicinska och sociala konsekvenser.
14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta samordnade åtgärder för att förhindra att en svart marknad för könsceller uppstår på internet, eftersom en sådan marknad dels riskerar att underminera kvaliteten och säkerheten för vävnader och celler, dels ger upphov till rättsliga och etiska problem samt folkhälsoproblem.

Tisdagen den 11 september 2012

Utbyte av bästa praxis och ett stärkt europeiskt och internationellt samarbete

15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utöka utbytet av bästa praxis, framför allt när det gäller att tillvarata vävnader och celler, bevara vävnaders och cellers kvalitet vid transport, öka kunskaperna om donation samt utbilda hälso- och sjukvårdspersonal.
16. Europaparlamentet förväntar sig att alla medlemsstater upprättar offentliga vävnads- och cellbanker.
17. Europaparlamentet efterlyser europeiska standarder för och krav på privata vävnads- och cellbanker.
18. Europaparlamentet anser att kommissionen och medlemsstaterna, för att kunna fullgöra det etiska åtagandet att garantera tillräcklig tillgång på vävnader och celler, bör överväga möjligheten att upprätta en alleuropeisk databas över donatorer och potentiella mottagare för att förvalta tillgången i allmänhetens intresse och undvika brist på donationsmaterial där så är möjligt.
19. Europaparlamentet anser att de bilaterala avtalens roll är oerhört viktig i arbetet med att stödja de länder där det råder brist på vävnader och celler eller där det inte finns inhemska passande donatorer, samt i arbetet med att se till att information om vävnader och celler enklare rör sig mellan staterna.
20. Europaparlamentet berömmar särskilt i detta europeiska sammanhang Eurocet, som har spelat en avgörande roll i Europa i egenskap av EU:s centrala databas för insamlande av data om vävnads- och celldonationer samt transplantationer. Parlamentet uppmanar myndigheterna i medlemsstaterna att stärka sitt samarbete med Eurocet i syfte att enas om ytterligare gemensamma normer för donation av celler och vävnader och på så sätt göra det möjligt för sjukvårdspersonal att förbättra de matchningar som erbjuds EU-medborgarna.
21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att undersöka alla möjligheter till ett bredare internationellt samarbete på området, särskilt kring den potentiella användningen av blodbildande stamceller.

Navelsträngsblod och stamceller

22. Europaparlamentet är medvetet om de betydande vetenskapliga framsteg som har gjorts på området navelsträngsblod, som utgör ett mycket lovande behandlingsalternativ för många sjukdomar, däribland barnsjukdomar.
23. Europaparlamentet påpekar att kliniska prövningar där man använder sig av stamceller från navelsträngsblod för behandlingar som hänför sig till icke-hematologiska sjukdomar idag i huvudsak utförs utanför EU. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att vidta lämpliga åtgärder för att inrätta ett regelverk som skulle kunna leda till ökad tillgång på stamceller från navelsträngsblod.
24. Europaparlamentet beklagar att stamceller från navelsträngsblod för närvarande endast lagras vid 1 procent av det totala antalet födselar i EU. Parlamentet understryker därför vikten av att mödrar vid förlösningen donerar navelsträngsblod och vävnad till organbanker, som följer gemensamma driftsmässiga och etiska normer, för att bidra till behandlingen av sjukdomar och ytterligare forskning på området. Parlamentet betonar också att spårbarhet måste vara ett av de krav som dessa banker ska uppfylla för att de på nationell och europeisk nivå ska få bedriva verksamhet. Parlamentet betonar att tilldelningsförfarandet via sådana banker måste vara rättvist, jämlikt, icke-diskriminerande och öppet.
25. Europaparlamentet påpekar att offentliga cellbanker måste vidta nödvändiga åtgärder för att skydda uppgiftssekretessen i syfte att kombinera spårbarhetskravet med behovet av att skydda donatorns rättigheter, t.ex. den medicinska sekretessen och den personliga integriteten.
26. Europaparlamentet anser att donation av allogent obesläktat navelsträngsblod bör vidareutvecklas, oberoende av huruvida organbanken är offentlig eller privat, så att enheterna med lagrat navelsträngsblod är registrerade i BMDW (Bone Marrow Donors Worldwide) och tillgängliga för alla passande patienter som har behov av dem.

Tisdagen den 11 september 2012

27. Europaparlamentet påminner om att denna donation ska vara föremål för moderns frivilliga, informerade och skriftliga samtycke och att detta samtycke kan återkallas när som helst utan formaliteter före donationen.
28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka kunskaperna om offentliga donationer av navelsträngsblod genom informationskampanjer som exempelvis kan genomföras i samband med förlossningskurser, och föreslår detta i enlighet med bestämmelserna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
29. Europaparlamentet anser att män och kvinnor ska informeras om alla befintliga alternativ som hänför sig till donation av navelsträngsblod vid födseln, exempelvis offentlig eller privat förvaring, donation för autologa eller heterologa ändamål eller för forskning. Parlamentet anser att omfattande, objektiv och korrekt information om fördelarna och nackdelarna med navelsträngsblodbanker bör tillhandahållas.
30. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att samtidigt förbättra skyddet av föräldrars rätt till ett informerat samtycke och valfrihet när det gäller bevarandemetoder av stamceller från navelsträngsblod.
31. Europaparlamentet föreslår att medlemsstaterna överväger att anta och verkställa driftsmässiga och etiska normer för offentliga och privata navelsträngsblodbanker, vilka bland annat upprätthåller principen om icke-kommersialisering av människokroppen och dess delar och säkerställer spårbarheten.
32. Europaparlamentet förväntar sig att alla medlemsstater upprättar minst en offentlig stamcellsbank.
33. Europaparlamentet begär att rapporten om etiska aspekter på bevarande av navelsträngsblod (rapport nr 19), vilken sammanställts av Europeiska gruppen för etik inom vetenskap och ny teknik, uppdateras mot bakgrund av den utveckling som skett när det gäller bevarande av stamceller från navelsträngsblod och pågående kliniska prövningar i användningen av stamceller från navelsträngsblod.
34. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa en geografisk spridning av förlossningskliniker som har behörighet att utföra detta tillvaratagande för att garantera försörjningen av navelsträngsblod i alla befolkningsområden.
35. Europaparlamentet begär att alla banker som respekterar EU:s driftsmässiga normer för insamling och lagring av navelsträngsblod rådfrågas av nationella myndigheter när myndigheterna ska utforma och genomföra strategier för nationella informationskampanjer riktade till föräldrar.
36. Europaparlamentet efterlyser europeiska standarder för och krav på privata stamcellsbanker.
37. Europaparlamentet konstaterar att samarbetsmodeller och samarbetsmöjligheter mellan den offentliga och den privata sektorn redan existerar i vissa medlemsstater och uppmanar offentliga och privata navelsträngsblodbanker till ett nära samarbete i syfte att öka tillgången till och utbytet av navelsträngsblod och vävnadsprover på nationell, europeisk och global nivå. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att på lämpligt sätt, och i syfte att erbjuda patienten största möjliga fördelar, reglera både offentliga och privata banker för att garantera största möjliga öppenhet och säkerhet för navelsträngsblod och samtidigt betona att bankerna inom ramen för sitt informationsutbyte måste säkerställa arbetsmetoder som är öppna och genomgripande.
38. Europaparlamentet uppmärksammar utvecklingen av icke-intrusiva förfaranden för skörd av stamceller genom insamling av stamceller från benmärg.
39. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör överväga att utöka antalet donatorer av benmärg och stamceller från perifert blod genom att förbättra sina benmärgsdonationsregister och samarbeta med de nationella registren i övriga länder så att patienter som behöver en stamcellstransplantation får större möjligheter att hitta en passande donator via BMDW.

Tisdagen den 11 september 2012

40. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att skapa program som uppmuntrar etniska minoriteter att donera vävnader och celler till offentliga organbanker i syfte att hantera bristen på passande donatorer i denna grupp.

41. Europaparlamentet betonar att medlemsstaterna bör fatta beslut om att tillåta, förbjuda eller reglera forskning på mänskliga embryonala stamceller och in vitro-befruktning och att medlemsstaterna i detta avseende måste följa bestämmelserna i direktiv 2004/23/EG, inbegripet dem som avser kvalitet och säkerhet samt dem som hänför sig till principen om obetald donation. Parlamentet påpekar att EU har en begränsad behörighet på detta område och måste vid tillämpningen av denna behörighet respektera principerna i stadgan om de grundläggande rättigheterna och de principer som tillämpas i EU-domstolens domar.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så fort som möjligt föreslå en översyn av direktiv 2004/23/EG, i syfte att få det att överensstämma med de principer som styr organdonation i enlighet med direktiv 2010/45/EU, samt att ta i betraktande det nya rättsläget efter Lissabonfördragets ikraftträdande, vetenskapliga framsteg, den praktiska erfarenheten från aktörer inom sektorn samt rekommendationerna i detta betänkande.

43. Europaparlamentet uppmanar också kommissionen att föreslå en översyn av förordning (EG) nr 1394/2007 i syfte att införa en bestämmelse som garanterar tillämpningen av principen om obetald donation, på liknande sätt som i direktiv 2010/45/EU, och samtidigt beakta de problem som uppstått när det gäller genomförandet av förordningen, särskilt för små och medelstora företag.

*

* *

44. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Kvinnors roll i den gröna ekonomin

P7_TA(2012)0321

Europaparlamentets resolution av den 11 september 2012 om kvinnors roll i den gröna ekonomin (2012/2035(INI))

(2013/C 353 E/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 2 och artikel 3.3 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen och artikel 8 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 juni 2011 med titeln "Rio+20: mot en grön ekonomi och bättre styrning" (COM(2011)0363),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 mars 2011 med titeln "Färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnått samhälle 2050" (COM(2011)0112),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 februari 2011 med titeln "Utvecklingen av jämställdheten mellan kvinnor och män årsrapport 2010" (SEC(2011)0193),

Tisdagen den 11 september 2012

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 september 2010, med titeln "Strategi för jämställdhet 2010–2015" (COM(2010)0491),
- med beaktande av den fjärde internationella kvinnokonferensen som hölls i Peking i september 1995, den deklaration och handlingsplattform som antogs i Peking och de påföljande slutdokument som blev resultatet och som antogs vid FN:s särskilda sessioner Peking +5, +10 och +15 om ytterligare åtgärder och initiativ för att genomföra Pekingdeklarationen och handlingsplattformen som antogs den 9 juni 2000, den 11 mars 2005 och den 2 mars 2010,
- med beaktande av FN:s konvention av den 18 december 1979 om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor (Cedaw),
- med beaktande av det europeiska jämställdhetsinstitutets rapport 2012 med titeln "Granskning av genomförandet av område K i handlingsplanen från Peking i EU: Kvinnor och miljön, jämställdhet mellan kvinnor och män och klimatförändringar",
- med beaktande av den gemensamma publikationen från FN:s miljöprogram (Unep), FN:s konferens för handel och utveckling (Unctad) och den höga representantens kansli för de minst utvecklade länderna, landbundna utvecklingsländer och små önationer med u-landsstatus (UN-OHRLS) av rapporten "Why a Green Economy Matters for the Least Developed Countries" ⁽¹⁾, som utarbetades för LDC-IV-konferensen i maj 2011,
- med beaktande av Uneps rapport från september 2008 med titeln "Green Jobs: Towards Decent Work in a Sustainable, Low-Carbon World" ⁽²⁾,
- med beaktande av rapporten från UN Women av den 1 november 2011 med titeln "The Centrality of Gender Equality and the Empowerment of Women for Sustainable Development" ⁽³⁾, som förberetts i väntan på slutdokumentet från Förenta nationernas konferens om hållbar utveckling (Rio+20), som ska hållas 2012,
- med beaktande av sammanfattningen av ståndpunktsuttalandet från Women's Major Group Rio+20 av den 1 november 2011 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av ståndpunktsdokumentet från Women's Major Group med titeln "A Gender Perspective on the 'Green Economy'" ⁽⁵⁾ från mars 2011 inför Förenta nationernas konferens om hållbar utveckling 2012,
- med beaktande av betänkandet från Statens offentliga utredningar (SOU) (Stockholm, Sverige) från 2005 med titeln "Bilen, Biffen, Bostaden: Hållbara laster – smartare konsumtion" ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 april 2012 om kvinnor och klimatförändringarna ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/Docs/unep_unctad_un-ohrlls_en.pdf.

⁽²⁾ http://www.unep.org/labour_environment/features/greenjobs-report.asp

⁽³⁾ <http://www.unwomen.org/wp-content/uploads/2011/11/Rio+20-UN-Women-Contribution-to-the-Outcome-Documents.pdf>

⁽⁴⁾ http://www.womenrio20.org/Women's_MG_Rio+20_Summary.pdf

⁽⁵⁾ <http://www.wecf.eu/download/2011/March/greeneconomyMARCH6docx.pdf>

⁽⁶⁾ <http://www.regeringen.se/content/1/c6/04/59/80/4edc363a.pdf>

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0145.

Tisdagen den 11 september 2012

- med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2012 om kvinnor i politiskt beslutsfattande – kvalitet och jämställdhet ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2012 om jämställdhet mellan kvinnor och män i Europeiska unionen – 2011 ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 29 september 2011 om att utarbeta en gemensam ståndpunkt inom EU inför Förenta nationernas konferens om hållbar utveckling (Rio+20) ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 september 2010 om att utveckla sysselsättningspotentialen av en ny hållbar ekonomi ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 juni 2010 om jämställdhetsaspekterna av den ekonomiska och finansiella krisen ⁽⁵⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0235/2012), och av följande skäl:
 - A. En grön ekonomi definieras som en hållbar ekonomi, vilket betyder social och ekologisk hållbarhet; social hållbarhet omfattar en samhällsordning som genomsyras av jämställdhet samt social rättvisa oavsett kön, etnisk tillhörighet, hudfärg, religion, sexuell läggning, funktionsnedsättning eller politisk uppfattning.
 - B. Klimatförändringar och minskad biologisk mångfald hotar kvinnors och mäns livsbetingelser, välfärd och välbefinnande. Bevarandet av våra ekosystem är således en grundpelare för en grön ekonomi. Dagens generation kan inte lämna över ansvaret att lösa dagens miljöproblem till kommande generationer. Ekologisk hållbarhet innebär att man använder, bevarar och förstärker samhällets resurser för att bevara de ekologiska processer som livet är beroende av och så att den totala livskvaliteten kan öka nu och i framtiden.
 - C. På grund av könsroller påverkar inte kvinnor miljön på samma sätt som män, och i många länder är kvinnors tillgång till resurser och möjligheter att hantera situationen och anpassa sig inskränkt på grund av strukturnormer och diskriminering.
 - D. Miljöpolitik har en direkt inverkan på hälsan och enskilda människors socioekonomiska status, och bristande jämställdhet i kombination med brist på känsla för kvinnors olika ekonomiska och sociala status och behov innebär att kvinnor ofta lider oproportionerligt av miljöförstöring och otillräckliga politiska åtgärder inom detta område.
 - E. I vissa medlemsstater underskattas kvinnans roll i den gröna ekonomin vilket leder till diskriminering i form av uteblivna förmåner som t.ex. socialt skydd, sjukförsäkring, rimliga löner och pensionsrättigheter.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0070.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0069.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0430.

⁽⁴⁾ EUT C 308 E, 20.10.2011, s. 6–18.

⁽⁵⁾ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 79–86.

Tisdagen den 11 september 2012

- F. Det är de fattigaste människorna, varav kvinnor beräknas utgöra 70 procent, som kommer att drabbas hårdast av klimatförändringar och förstörelse av ekosystem.
- G. Omställningen till en grön ekonomi är nödvändig för att minska miljöbelastningen, öka den sociala rättvisan och skapa ett samhälle där kvinnor och män har lika rättigheter och möjligheter.
- H. Övergången till en grön ekonomi försvårar särskilt kvinnors integrering på marknaden för gröna arbetstillfällen, på grund av att kvinnor ofta saknar den adekvata tekniska utbildning som krävs för att inneha specialistpositioner i den gröna ekonomin.
- I. Kvinnor är klart underrepresenterade i miljöförhandlingar, budgetöverläggningar och i beslut att nå en grön ekonomi.
- J. Konsumtions- och livsstilsmönster har en väsentlig inverkan på miljön och klimatet. Den rika världens konsumtionsmönster, exempelvis i fråga om livsmedel och transporter, är på sikt ohållbara, särskilt med tanke på att alla kvinnor och män på jorden har rätt att leva ett bra liv med välfärd.
- K. Kvinnor och män har generellt sett olika konsumtionsmönster. Kvinnor konsumerar mindre i jämförelse med män, oavsett socioekonomisk status, men verkar även visa större vilja att agera för att bevara miljön via konsumtionsval som att äta mindre kött, köra mindre bil och vara mer energieffektiva.
- L. Kvinnor har inte samma makt och tillgänglighet till transportsystem som män. I grunden beror detta på dagens könsmaktsstruktur. Bättre transportmöjligheter för kvinnor förutsätter att det införs en effektivare kollektivtrafik, utveckla och förstärka kunskaper och innovation om miljövänliga transportmedel, däribland fler gång- och cykelvägar samt kortare avstånd till service.
- M. Kvinnor är särskilt sårbara för verkningarna av miljöfaror och klimatförändringar på grund av deras lägre socioekonomiska status jämfört med män, det oproportionerligt stora ansvar för hemmet som de traditionellt har och den risk för våld de utsätts för i konfliktsituationer som skapas eller förvärras genom bristen på naturresurser.
- N. Kvinnor måste fullt ut medverka vid utformningen av, beslutsfattandet kring och genomförandet av en grön ekonomi. Goda erfarenheter där kvinnor deltagit visar på resultat som förbättrad katastrofhantering, ökad biologisk mångfald, ökad livsmedelstrygghet, förhindrad ökenspridning och skyddade skogar.
- O. Det finns en brist på omfattande och jämförbara uppgifter om inverkan av den gröna ekonomin på arbetsmarknaden.

Allmänna överväganden

1. Europaparlamentet understryker behovet att ställa om samhället mot en grön ekonomi där ekologiska hänsyn går hand i hand med social hållbarhet som ökad jämställdhet och ökad social rättvisa.
2. Europaparlamentet konstaterar att särskilt viktiga delar inom den gröna ekonomin berör ekosystem, konsumtion, livsmedel, tillväxt, transporter, energi och välfärdssektorn.

Tisdagen den 11 september 2012

3. Europaparlamentet beklagar att kommissionens meddelande till EU:s institutioner och kommittéer om Rio+20: mot en grön ekonomi och bättre styrning helt saknar ett genusperspektiv.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samla in ålders- och könsuppdelade uppgifter när strategier, program och budgetprojekt planeras, genomförs och utvärderas inom miljö- och klimatområdet. Utan statistik försvåras möjligheterna att genomföra relevanta åtgärder för att öka jämställdheten.
 5. Europaparlamentet beklagar att genusfrågor och genusperspektiv inte är väl integrerade i politiken och programmen för hållbar utveckling. Parlamentet påminner om att frånvaron av genusperspektiv i miljöpolitiken ökar den bristande jämställdheten och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inrätta mekanismer för jämställdhetsperspektivet på internationell, nationell och regional nivå för att utvärdera miljöpolitiken.
 6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att initiera forskning om genus och grön ekonomi samt kvinnors bidrag till utvecklandet av gröna innovationer, tjänster och produkter.
 7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja och främja specifik forskning om hur omvandlingen till en grön ekonomi kommer att beröra kvinnor och män inom olika sektorer och kvinnors roll för att underlätta övergången. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att integrera ett genusperspektiv i forskning om miljöskydd och miljökonsekvensbeskrivningar.
 8. Europaparlamentet erkänner det brådskande behovet av en internationell överenskommelse om en gemensam definition av grön ekonomi, baserad på pelarna för både social och ekologisk hållbarhet. Parlamentet betonar civilsamhällets stora roll, framför allt folkrörelsernas, miljöorganisationernas och kvinno- och kvinnorättsorganisationernas, för att definiera den gröna ekonomins mål och syften.
 9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att systematiskt införa ett jämställdhetsperspektiv i definitionen, genomförandet och övervakningen av miljöpolitiken på alla nivåer, däribland den lokala och regionala utvecklingen och forskningsverksamheten. Parlamentet uppmanar kommissionen att använda och stödja främjandet av genusperspektivet som ett instrument för god förvaltning.
 10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja jämställdhet som en viktig fråga vid utformningen av och förhandlingarna om framtida förordningar och program för EU:s strukturfonder (ESF, Eruf) och den gemensamma jordbrukspolitikerna, framför allt inom ramen för åtgärder som gäller övergången till en grön ekonomi.
 11. Europaparlamentet konstaterar att förnybar energi skulle kunna utnyttjas i avlägsna och isolerade områden där ström saknas och att förnybar energi bidrar till att producera miljövänlig el. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att utveckla strategier för att utnyttja förnybar och miljövänlig energi genom att utnyttja Eruf och ESF. Parlamentet uppmanar dessutom mer innovation och deltagande av både kvinnor och män för att bland annat utveckla förnybar och miljövänlig energi och arkitektur.
 12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i informationskampanjer öka medvetenheten om vikten av omställning till en grön ekonomi och om de positiva effekterna av miljöpolitik där hänsyn tas till jämställdhet.
- Hållbar konsumtion**
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att införa jämställdhetsmål för alla miljörelaterade politikområden och på alla nivåer av ekonomiskt beslutsfattande; dessa mål bör sammanställas i samråd med det civila samhället.

Tisdagen den 11 september 2012

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillämpa en ny, social och klimatvänlig indikator för tillväxt som innefattar icke-ekonomiska aspekter på välbefinnande och där man i första hand fokuserar på frågor som gäller hållbar utveckling, bland annat jämställdhet, fattigdomsminskning och lägre utsläpp av växthusgaser.

15. Europaparlamentet konstaterar att arbetet för att tillgodose människors rättmätiga krav till bostad, livsmedel, förnödenheter, energi och arbetstillfällen alltid måste göras så att ekosystem bevaras och klimatförändringar begränsas, samtidigt som jordens resurser används på ett sätt som är förenligt med mänskliga rättigheter, leder till ökad jämställdhet och innebär att de fördelas utifrån principerna om miljö rättvisa.

16. Europaparlamentet betonar vikten av att säkerställa att våra barn och barnbarn ges möjlighet till goda livsvillkor och att ekonomisk utveckling därför måste möta dagens behov utan att äventyra framtida generationers behov.

17. Europaparlamentet understryker att BNP är ett mått på produktion och inte på miljömässig hållbarhet, resurseffektivitet, social integration eller samhällsutveckling i allmänhet. Parlamentet begär att det tas fram nya tydliga och mätbara indikatorer där hänsyn tas till klimatförändringar, biologisk mångfald, resurseffektivitet och social rättvisa.

18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta finanspolitiska åtgärder som leder till en grön ekonomi genom att dels sätta pris på miljöpåverkan, dels satsa medel för att stimulera till gröna innovationer och hållbara infrastruktursystem.

19. Europaparlamentet anser att EU:s offentliga medel i mycket högre grad ska användas till hållbara kollektiva nyttigheter.

20. Europaparlamentet efterlyser att det införs villkor om att EU:s stödfonder begränsas till verksamheter som gynnar miljön och främjar social hållbarhet.

Hållbara transporter

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att skapa hållbara transportsystem som tar vederbörlig hänsyn till kvinnors och mäns transportbehov och som samtidigt har låg påverkan på miljön.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att prioritera sin forskningsfinansiering, en viktig drivkraft, på projekt som utvecklar innovativa och hållbara transportlösningar.

23. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att minska transportsektorns miljö- och energipåverkan och öka jämställdheten genom att arbeta för ökad tillgänglighet till IT och för effektiv trafikplanering.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att införa en transporthierarki som tydligt anger vilka transportsätt som ska prioriteras för att övergripande miljö- och trafikmål ska kunna nås.

25. Europaparlamentet begär att statistik sammanställs före utarbetandet av transporthierarkier för att mäta miljöpåverkan av offentliga och privata transportmetoder i alla olika lokala kontexter, och uppmanar den berörda offentliga förvaltningen att föregå med gott exempel på detta område.

Tisdagen den 11 september 2012

26. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i revisionsmyndigheternas granskningar av offentliga finanser ta med konsekvenserna av de offentliga förvaltningarnas användning av transportmedel.

27. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja distansarbete genom sociala incitament och skatteincitament samt genom att ge arbetstagaren en juridisk skyddsram.

28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att kraftigt stärka lokal kollektivtrafik genom att öka kvaliteten och kvantiteten av transportsätt och transporttjänster, och genom att tillhandahålla integrerade och fler transportsystem, framför allt till småstäder och landsbygdsområden, vilket skulle medföra ökad möjlighet att förflytta sig för kvinnor, funktionshindrade och äldre och ge dem större social inkludering och förbättra deras levnadsvillkor.

29. Europaparlamentet betonar att satsningar på hållbara transportsystem måste ta hänsyn till att kvinnors och mäns uppfattning om offentliga miljöer är olika och baseras på olika riskbedömningar, vilket innebär att trygga miljöer inom transportsystemet måste prioriteras för både kvinnor och män.

Välfärdssektorn och gröna jobb

30. Europaparlamentet konstaterar att gröna jobb, inom t.ex. jordbruk, energi, transporter, konsumtion, forskning, teknik, IT, byggande och avfall är av stor betydelse i en grön ekonomi.

31. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja kvinnors företagande inom grön ekonomi genom att underlätta kvinnors tillgång till den genom att sprida uppgifter och workshopar och genom att skapa åtgärder som hjälper kvinnor att skapa balans mellan arbets- och privatliv. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppmuntra kvinnors företagande i utvecklingen av miljöskydd och miljövänlig teknik, t.ex. förnybar energi, jordbruk och turism, och i utvecklingen av gröna innovationer, särskilt i service-sektorn. Parlamentet noterar att förnybar energi kan skapa nya arbetstillfällen för kvinnliga företagare inom områden där kvinnoarbetslösheten är särskilt hög.

32. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkra att kvinnor har bra arbetsvillkor, tillgång till en anständig hälso- och sjukvårdsstandard, utbildning och ett anständigt boende, samt att de kan delta med en stark röst i sociala dialoger för att underlätta övergången till de nya gröna jobben.

33. Europaparlamentet noterar att en hållbar ekonomi innebär "ekonomi för alla" och skapar anständig sysselsättning och hållbara samhällen samt ger möjlighet till en rättvisare fördelning av välstånd.

34. Europaparlamentet konstaterar att inte bara gröna jobb, utan alla arbeten som har låg miljöpåverkan, är viktiga i en grön ekonomi. Sådana arbeten kan finnas i privat tjänstesektor, men de kan även finnas inom välfärdssektorn såsom skola och omsorg.

35. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att kvinnor har lika representation i såväl beslutsfattande organ som inom statligt tillsatta organ och institutioner där man arbetar med att definiera, planera och genomföra miljö- och energipolitik, och införliva ett jämställdhetsperspektiv. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utse fler kvinnor till chefs- och styrelseposter inom den gröna jobbsektorn. Parlamentet betonar att om det inte är möjligt att uppnå detta på frivillig väg måste riktade åtgärder som kvotering eller andra metoder användas för att stärka jämställdheten och demokratin.

Tisdagen den 11 september 2012

36. Europaparlamentet påpekar att den ekologiska omvandlingen av ekonomin och omställningen till en koldioxidneutral ekonomi kommer att skapa stor efterfrågan på yrkesskickliga arbetare. Parlamentet betonar att kvinnliga arbetstagare är kraftigt underrepresenterade inom sektorn för förnybar energi och framför allt i naturvetenskapliga och teknikintensiva yrken. Parlamentet betonar därför att det är särskilt viktigt att medlemsstaterna utvecklar handlingsplaner för att uppmuntra fler kvinnor att välja utbildningar och yrken inom områden som ingenjörsvetenskap, naturvetenskap, IT och annan avancerad teknik, eftersom dessa kommer att utgöra grunden för många gröna jobb i framtiden.

37. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda och utveckla metoder för att uppmuntra kvinnor att välja utbildningar och yrken inom miljö-, transport- och energisektorn genom att med kraft bekämpa de stereotyper som gynnar mäns arbete inom yrken med inriktning på naturvetenskap och tillämpad vetenskap.

38. Europaparlamentet betonar behovet av att stödja och främja kvinnors tillgång till mikrolån för småföretag.

39. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda och utveckla metoder för att uppmuntra män att välja utbildningar och yrken med en låg miljöpåverkan i välfärdssektorn.

40. Europaparlamentet inbjuder medlemsstaterna till att utveckla utbildningar, genom EU-program som Eruf och ESF, som ska underlätta kvinnors tillgång till nya "gröna" arbeten och ny teknik med låg miljö-påverkan, både i privat och offentlig sektor. Parlamentet uppmanar medlemsstater att säkra att kvinnliga arbetstagare är delaktiga i utbildningsprojekt och utbildningsprogram om ekologisk omvandling, dvs. i sektorn för förnybar energi och i naturvetenskapliga och teknikintensiva yrken, och att fokusera på att med hjälp av utbildning ge kvinnor de färdigheter och kvalifikationer de behöver för att konkurrera på jämlik grund med män om sysselsättning och individuell karriärutveckling. Parlamentet konstaterar att män lättare får tillgång till jordbruksproduktionsmedel och teknik i företagen som behövs för att kunna nå en hög position inom den gröna ekonomin.

41. Europaparlamentet konstaterar att för att kvinnor ska kunna delta i den gröna ekonomin på samma villkor som män krävs fler centrum för barn- och äldreomsorg, att både kvinnor och män har möjlighet att förena arbetsliv med privatliv samt att kvinnors sexuella och reproduktiva rättigheter säkerställs. Parlamentet belyser att politik och förordningar bör sträva efter att tillhandahålla stöd för social trygghet, familjeplanering och barnomsorg. Endast om ett samhälle uppfyller dessa krav kommer kvinnor att kunna använda sin sakkunskap och i lika hög grad bidra till blomstrande gröna ekonomier.

42. Europaparlamentet påpekar att en miljövänligare ekonomi har kommit att ses som ett sätt att stimulera ekonomisk utveckling, särskilt i ljuset av den ekonomiska krisen och Europa 2020-strategin. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja arbetet med att skapa en miljövänligare ekonomi genom att uppmuntra investeringar och program som stöder gröna innovationer och jobb, och som är riktade mot dem som är i störst behov. Parlamentet står fast vid att ett jämställdhetsperspektiv är väsentligt för att ojämlikheterna inte ska förvärras.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samla in och analysera könsuppdelade uppgifter om fördelningen av finansiella resurser jämfört med könsuppdelade sektorer och gröna innovationer, och att utveckla indikatorer för att mäta de potentiella specifika verkningarna av grön ekonomi på territoriell och social sammanhållning. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla strategisk ledning och en rad instrument för att effektivt möta förändringar i sysselsättningsnivåer och i arbetsmarknadens struktur.

Tisdagen den 11 september 2012

Hållbar politik i internationella relationer

44. Europaparlamentet förväntar sig att en övergång till bredare och mer hållbara ekonomiska indikatorer även i utvecklingspolitiken leder till att sociala och miljömässiga mål för utvecklingsländerna betonas och att man genom specifik politik och specifika förordningar kommer att säkerställa kvinnors äganderättigheter och kontroll över naturresurserna. Parlamentet betonar att det finns ett behov av att främja kvinnors tillgång till tjänster och ny teknik av det slag som krävs för förvaltning och drift av energi, vatten, företag och jordbruksproduktion. Parlamentet betonar även att det behövs fler kvinnor inom företag och organisatoriskt ledarskap.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att helt erkänna och ta itu med de många verkningarna av miljöförstörelsen på den bristande jämlikheten, framför allt mellan kvinnor och män, och att säkerställa främjandet av kvinnors lika rättigheter vid utarbetandet av nya politiska förslag inom området för klimatförändringar och miljömässig hållbarhet.

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta fram indikatorer för att bedöma de könsspecifika konsekvenserna av projekt och program samt främja ett genus- och jämställdhetsperspektiv i miljöstrategier för att nå en grön ekonomi.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att särskilt beakta att tillgång till rent vatten är av stor betydelse för flickor och kvinnor i stora delar av världen, då det ofta är deras ansvar att hämta och transportera vatten till hemmet. Parlamentet betonar att det även är viktigt att tillvarata den kvinnliga ursprungsbefolkningens kunskaper om lokala ekosystem.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta det faktum att kvinnors möjligheter att göra karriär i den gröna ekonomin fortfarande är allvarligt begränsade i många utvecklingsländer, på grund av sociala villkor och patriarkala strukturer, och att kvinnor därför inte får den information, utbildning och teknik de behöver för att komma in i denna sektor.

49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att särskilt uppmärksamma att miljarder människor är helt beroende av biomassa som energikälla, och att barn och kvinnor därför drabbas av hälsoproblem i samband med att de samlar in, bearbetar och använder biomassan. Parlamentet betonar att det därför behövs satsningar på förnybara och mera effektiva energikällor.

50. Europaparlamentet efterlyser fördjupade konsekvensanalyser om klimat, jämställdhet och hållbarhet, av resultatet av multilaterala och bilaterala handelsavtal mellan EU och tredjeländer och uppmanar kommissionen att tillåta uttryckligt stöd för att hantera klimatförändringarna, som en del av allt handelsstöd och annat relevant utvecklingsbistånd.

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utforma program för modern teknik- och kunskapsöverföring och expertis som kan hjälpa utvecklingsländer och utvecklingsregioner att anpassa sig till klimatförändringarna.

52. Europaparlamentet understryker att ojämlikheter mellan könen i relation till tillgång till resurser, t.ex. mikrolån, krediter, information och teknik, bör tas i beaktande då strategier för att bekämpa klimatförändringarna utformas.

*

* *

53. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar.

Tisdagen den 11 september 2012

Kvinnors arbetsvillkor inom tjänstesektorn

P7_TA(2012)0322

Europaparlamentets resolution av den 11 september 2012 om kvinnors arbetsvillkor inom tjänstesektorn (2012/2046(INI))

(2013/C 353 E/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 2 och artikel 3.3 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen och av artikel 8, artikel 153.1 i och artikel 157 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 april 2012 med titeln "Att skapa förutsättningar för en återhämtning med ökad sysselsättning" (COM(2012)0173) och dess åtföljande dokument om att ta tillvara sysselsättningspotentialen inom personliga tjänster och hushållstjänster (SWD(2012)0095),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 6 oktober 2011 till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska unionens program för social förändring och social innovation (COM(2011)0609),
- med beaktande av den europeiska jämställdhetspakten (2011–2020), som antogs av Europeiska rådet i mars 2011 ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens rapport från 2011 om utvecklingen av jämställdheten mellan kvinnor och män under 2010, utarbetad på basis av arbetsdokument SEC(2011)0193,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 september 2010 med titeln "Strategi för jämställdhet 2010–2015" (COM(2010)0491),
- med beaktande av förslaget till rådets beslut om "riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik – Del II av de integrerade riktlinjerna för Europa 2020" (COM(2010)0193),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 8 juni 2009 om "flexicurity i kristider",
- med beaktande av direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden ⁽²⁾,
- med beaktande av direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Bilaga till rådets slutsatser av den 7 mars 2011.

⁽²⁾ EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.

⁽³⁾ EUT L 204, 26.7.2006, s. 23.

Tisdagen den 11 september 2012

- med beaktande av rådets direktiv 2004/113/EG av den 13 december 2004 om genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster ⁽¹⁾,
- med beaktande av 2008 års rapport från Europeiska fonden för förbättring av arbets- och levnadsvillkor, med titeln "Att arbeta i Europa: Skillnader mellan könen",
- med beaktande av 2007 års rapport från Europeiska fonden för förbättring av arbets- och levnadsvillkor med titeln "Arbetsvillkor inom EU ur ett genusperspektiv",
- med beaktande av konventionen av den 18 december 1979 om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor,
- med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2012 om jämställdheten mellan kvinnor och män i Europeiska unionen – 2011 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2011 om fattigdom bland kvinnor i Europeiska unionen ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 oktober 2010 om kvinnor med otrygga anställningsförhållanden ⁽⁴⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män och yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0246/2012), och av följande skäl:
 - A. Många länder har upplevt en övergång till en tjänsteekonomi, vilket innebär att tjänstesektorn står nu för majoriteten av sysselsättningen och är den sektor som i störst utsträckning bidrar till BNP i dessa länder och står för över 70 % av den ekonomiska verksamheten inom EU och för en liknande och växande procentandel av den totala sysselsättningen. Under 2010 stod tjänstesektorn i genomsnitt för nästan 70 % procent av den totala sysselsättningen i EU, medan sysselsättningen inom industrin uppgick till 25,4 procent och inom jordbruket till 5,2 procent.
 - B. För närvarande tillkommer nio av tio nya arbetstillfällen inom tjänstesektorn och studier visar att ytterligare förbättring av den inre marknaden för tjänster skulle kunna bidra till att frigöra en betydande sysselsättningspotential – arbetstillfällen som EU är i trängande behov av under dessa kristider.
 - C. Sysselsättningsgraden för kvinnor uppgår till 62,1 % jämfört med 75,1 % för män, vilket innebär att Europa 2020-strategins primära mål att uppnå en sysselsättningsgrad på 75 % fram till 2020 kan uppnås endast om fler kvinnor deltar på arbetsmarknaden.
 - D. Den största andelen av de yrkesverksamma kvinnorna är anställda inom tjänstesektorn. Inom EU var denna andel under 2010 i genomsnitt 83,1 procent jämfört med 58,1 procent av de yrkesverksamma männen.

⁽¹⁾ EUT L 373, 21.12.2004, s. 37.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0069.

⁽³⁾ EUT C 199E, 7.7.2012, s. 77.

⁽⁴⁾ EUT C 70E, 8.3.2012, s. 1.

Tisdagen den 11 september 2012

- E. Kvinnor brukar vara oproportionerligt representerade på marknaden för flexibla arbetstillfällen och för deltidsarbete på grund av den stereotypa kvinnobilden i vårt samhälle, där kvinnorna anses ha det huvudsakliga ansvaret för att ta hand om familjen, och följaktligen anses vara bättre lämpade än män för tidsbegränsad sysselsättning och tillfälliga arbeten, arbeten med reducerad arbetstid och arbete i hemmet. Flexibla arbetstidsarrangemang, såsom distansarbete, deltid eller hemmakontor, anses fortfarande vara ett "kvinnligt" sätt att organisera arbetstiden.
- F. Tjänstesektorn erbjuder många möjligheter till sådana flexibla anställningsformer, t.ex. flexibel arbetstid, deltid och visstidsanställningar, vilka kan vara till hjälp både för män och kvinnor med omsorgsansvar, där de har möjlighet att välja att kombinera arbete och omsorg. Kvinnor söker sig i större utsträckning till flexibla arbetstillfällen och deltidsarbete för att kombinera arbete och familjeåtaganden, även om det finns en löneskillnad i timsättning mellan deltidsanställda och heltidsanställda arbetstagare. Kvinnor gör fler avbrott i karriären och samlar färre antal arbetstimmar än män, vilket kan påverka deras karriärutveckling och utsikter till befordran, något som också resulterar i att deras karriärväg blir mindre lönsam.
- G. Otrygga anställningar fortsätter att vara vanliga på EU:s arbetsmarknad. Kvinnor drabbas oftare av denna otrygghet, diskrimineras i fråga om lön och arbetar oftare deltid, varför de får sämre betalt än män. De har ett svagare socialt skydd, mer begränsade karriärmöjligheter och sämre möjligheter till ekonomiskt oberoende, vilket uppmuntrar dem att återvända till den privata sfären. Detta innebär att man tar ett steg tillbaka vad gäller delat ansvar. Kvinnorna utgör en stor del av arbetskraften inom den odeclarerade sysselsättningen, främst inom hushållsarbete samt vård- och omsorgsarbete.
- H. Oavsett utbildningsnivå är procentandelen anställda män högre än den för kvinnor, trots att kvinnor kan vara lika eller bättre kvalificerade än männen, men deras kompetens uppskattas ofta inte lika mycket och de avancerar långsammare i sin karriär.
- I. Nästan 60 procent av alla universitetsutbildade är kvinnor, men de är oproportionerligt lågt representerade på höga officiella och beslutsfattande positioner inom tjänstesektorn.
- J. Kvinnor är överrepresenterade bland de lägsta tjänsterna och befattningarna inom tjänstesektorn när det gäller kvalifikationer, lön, ersättning och status, och således har kvinnor mycket osäkrare anställningsförhållanden och sämre betalt än män.
- K. Kvinnors bidrag till arbetskraften underskattas ofta av arbetsgivare, då sannolikheten är större att de avbryter sin karriär för att föda och ta hand om sina barn.
- L. Bättre möjligheter för kvinnor i yrkeslivet bör ses som en tillgång och en investering i samhället som helhet, särskilt med beaktande av de rådande demografiska förändringarna och utmaningarna inom EU.
- M. Kvinnor har större svårigheter att kombinera arbete och privatliv eftersom familjeansvaret inte alltid delas lika och kvinnorna bär det huvudsakliga ansvaret för omsorgen om anhöriga. Om det blir möjligt att kombinera arbete och familjeliv kan därför en betydande sysselsättningspotential bland kvinnor frigöras och en bättre matchning mellan kvinnliga arbetstagare och tillgängliga arbetstillfällen inom tjänstesektorn och övriga yrkessektorer underlättas och därmed ge fart åt den ekonomiska tillväxten, sysselsättningen och innovationen. Politiska åtgärder för att tillhandahålla barn- och anhörigomsorg är en viktig faktor för kvinnors och mäns förmåga att hantera de olika krav som ställs på dem på arbetsplatsen och gällande omsorg.

Tisdagen den 11 september 2012

- N. Traditionella könsroller och stereotyper har fortfarande ett starkt inflytande på uppdelningen av roller mellan kvinnor och män i hemmet, på arbetsplatsen och i samhället överlag, och tenderar att upprätthålla status quo med nedärvda hinder för att uppnå jämställdhet mellan kvinnor och män och att begränsa kvinnors urval av sysselsättningsmöjligheter och personliga utveckling inom tjänstesektorn, vilket hindrar dem från att uppnå sin fulla potential som individer och ekonomiska aktörer.
- O. Våld i hemmet, partnervåld eller ekonomiskt och sexuellt våld mot kvinnor är en kränkning av de mänskliga rättigheterna som påverkar alla sociala, kulturella och ekonomiska samhällsskikt.
- P. Ekonomiskt oberoende för kvinnor är en nödvändig förutsättning för att de ska kunna råda över sitt personliga liv och sitt yrkesliv och göra verkliga val.
- Q. Det finns fortfarande ojämlikheter mellan kvinnor och män när det gäller tillgången till och användningen av ny teknik och internet, vilket ofta leder till skillnader i färdigheter och till och med till bristande e-kunskap, vilket allmänt brukar kallas för den "digitala klyftan mellan män och kvinnor".
- R. Löneskillnaderna mellan män och kvinnor för lika arbete eller likvärdigt arbete är bland de högsta just inom tjänstesektorn.
1. Europaparlamentet framhåller att det finns en stark horisontell segregering eller så kallad könsbestämd arbetsindelning inom tjänstesektorn: nästan hälften av de yrkesverksamma kvinnorna återfinns i tio av de 130 yrkeskategorierna enligt Internationella arbetsorganisationens (ILO) internationella yrkesindelning: butiksförsäljare eller demonstratörer, hushållspersonal, städare, tvättare och strykare, vård- och omsorgspersonal, administratörer och kontorister, arbete som kräver kortare högskoleutbildning inom administration, hotell- och restaurangpersonal, sekreterare och textbehandlare, administrativa chefer, arbete som kräver kortare högskoleutbildning inom företagsekonomi och försäljning samt sjuksköterskor och barnmorskor.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bekämpa denna könsuppdelning genom reklamkampanjer för dessa yrken.
 3. Europaparlamentet understryker vikten av att minska könsuppdelningen inom olika yrken för att överbygga könsrelaterade löneskillnader, som ofta är större för kvinnor som arbetar i kvinnodominerade branscher än för kvinnor som har samma kompetens men är anställda inom andra sektorer.
 4. Europaparlamentet betonar att den kvinnliga sysselsättningen också koncentreras till den offentliga sektorn, där man finner 25 procent av den aktiva kvinnliga befolkningen jämfört med endast 17 procent av den aktiva manliga befolkningen. Parlamentet framhåller att kvinnor inom denna sektor löper större risk att förlora sitt arbete på grund av budgetnedskärningar. För att nå målet om 75 procents sysselsättning för kvinnor och män som fastställs i Europa 2020-strategin (EU:s tillväxtstrategi), behövs därför insatser för att få ut fler kvinnor på arbetsmarknaden, både inom offentlig och privat sektor. Parlamentet konstaterar att det i många medlemsstater finns betydligt fler kvinnliga än manliga läkare.
 5. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att den offentliga sektorn, som karaktäriseras av öppna och tydliga rekryteringskriterier och villkor för befordran, visar en föredömlig inställning till lika tillgång till arbetstillfällen inom offentlig förvaltning och framför allt till ledande befattningar. Parlamentet betonar behovet av att införa öppna urvals- och rekryteringsbestämmelser för anställda inom den privata sektorn.
 6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta konkreta åtgärder för att utöka tjänstemarknaden i syfte att utveckla den betydande potentialen till arbetstillfällen inom denna sektor.

Tisdagen den 11 september 2012

7. Europaparlamentet understryker vikten av att bekämpa stereotyper och könsdiskriminering genom att vidta effektiva åtgärder som kan minska det faktiska missgynnandet av kvinnor inom servicesektorn, vilket bygger på uppfattningen att det finns mansyrken och kvinnoyrken, varvid de sistnämnda förknippas med det arbete som kvinnor utför i hemmet och ses som en förlängning av detta (textil och konfektion, undervisning, sjukvård, städtjänster etc.). Parlamentet vill att större vikt ska läggas vid utbildnings- och yrkesvägledning inom skolan för att främja jämställdhet bland ungdomar och bekämpa stereotyper och för att få fler unga kvinnor att välja utbildningar och yrken där de är underrepresenterade. Parlamentet noterar att andelen män som väljer läraryrket är betydligt mindre än bland kvinnor och betonar behovet av fler män inom yrket.
8. Europaparlamentet framhåller att bland de kvinnor som är sysselsatta inom tjänstesektorn överväger de som funnit arbete inom den sociala sektorn, vård- och omsorgssektorn och telekomsektorn, vilka utmärks av att de kräver lägre kvalifikationsnivåer, ger lågt anseende i samhället och motsvarar den roll som av tradition tillskrivs kvinnor i samhället, medan de mest prestigefyllda och inkomstbringande sektorerna, finansvärlden och bankerna, domineras av män.
9. Europaparlamentet påpekar att omsorgsåtgärder och omsorgstjänster för äldre, anhöriga och barn, innefattande bestämmelser om mamma-, pappa- och föräldraledighet, är en absolut grundläggande förutsättning för att uppnå jämställdhet mellan kvinnor och män. Parlamentet konstaterar därför att kvinnor och män bör ges möjlighet att utöva avlönat arbete, att ha barn och en familj, utan att därmed mista sin frihet att till fullo utnyttja sin rätt till sysselsättning och lika möjligheter.
10. Europaparlamentet uppmärksammar att deltidssysselsättningen (19,2 procent av all sysselsättning i EU under 2010) fortsätter att domineras av kvinnor. Under 2010 arbetade 31,9 procent av alla yrkesverksamma kvinnor i EU deltid jämfört med endast 8,7 procent av de yrkesverksamma männen, vilket innebär att kvinnorna står för 78 procent av allt deltidarbete. Parlamentet påpekar att i EU som helhet arbetade 19 procent av kvinnorna och 7 procent av männen s.k. kort deltid (mindre än 20 timmar per vecka), men endast 3 procent av männen i åldern 35 till 49 arbetade kort deltid jämfört med 18 procent av kvinnorna i samma åldersgrupp. Parlamentet noterar också att deltidarbetena främst finns inom vissa sektorer: över 38 % av deltidslöntagarna (både dem som arbetar "kort" respektive "omfattande" deltid (mellan 20 och 34 timmar per vecka) finns inom sektorer som utbildning och hälso- och sjukvård, inom sociala tjänster, andra tjänster samt detalj- och grossisthandeln.
11. Europaparlamentet framhåller att flexibla arbetstider blir allt vanligare: helgarbete, oregelbundna och oförutsägbara arbetstider och längre arbetsdagar, och med tanke på att efterfrågan på flexibilitet är störst bland deltidanställda, som oftast är kvinnor, innebär detta att fler kvinnor än män har arbetstider som varierar från vecka till vecka, vilket gör det ännu svårare för kvinnor att kombinera arbete och familj, framför allt för ensamstående mödrar och kvinnor som tar hand om anhöriga. Parlamentet betonar att anställningsavtal ska vara stabila och arbetstiden planlagd, men att arbetstiden på en anställds begäran ska kunna omförhandlas för att det ska vara lättare att kombinera arbetet med familje- och privatliv. Parlamentet betonar att flexibla arbetstider bör vara den anställdes val och inte framtvings eller påtvingas av arbetsgivaren. Parlamentet tar avstånd från en situation med flexibilitet och avtalsmässig osäkerhet som omöjliggör familjebildning och stabilitet.
12. Europaparlamentet noterar att flexibla arbetstidsarrangemang är typiska för många arbeten inom denna sektor. Parlamentet understryker att ökad flexibilitet när det gäller arbetstidsarrangemang – förutsatt att den är frivillig och anpassad efter arbetstagarens behov, och arbetstagaren har kontroll över den och klarhet om sina arbetstimmar och deltidarrangemang – å ena sidan ger kvinnor större möjligheter att delta aktivt inom tjänstesektorn och att kombinera arbete, familj och privatliv, men att flexibilitet å andra sidan kan inverka negativt på kvinnors löner och pensioner och få negativa konsekvenser för de sysselsatta kvinnorna, såsom avsaknad av formella avtal, socialförsäkring och anställningstrygghet. Parlamentet noterar att den också kan leda till att arbetsgivarna inte uppfyller kraven på hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.
13. Europaparlamentet betonar betydelsen av distansarbete, som blir allt mer populärt. Parlamentet påpekar att över 90 procent av företagen i Tyskland och Sverige delar upp arbetsveckan på nya sätt, utvärderar personalen enligt timmar årsvis istället för veckovis och låter gifta makar dela på arbetet.

Tisdagen den 11 september 2012

14. Europaparlamentet framhåller vikten av att garantera anständiga arbetsvillkor med tillhörande rättigheter när det gäller bland annat lön, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, tillgänglighet, karriärsutsikter, fortbildning, hållbar social trygghet och livslångt lärande.

15. Europaparlamentet konstaterar att 14,5 procent av alla yrkesverksamma kvinnor i EU hade tidsbegränsade anställningsavtal 2010, en något högre andel än de yrkesverksamma männen (13 procent).

16. Europaparlamentet vill ännu en gång framhålla att kvinnorna i EU tjänar mindre än männen, i genomsnitt 16,4 procent. Parlamentet betonar att kvinnorna inte får samma lön då de har samma eller likvärdiga arbeten som männen och konstaterar att i andra fall har de inte samma tjänster på grund av den fortsatta vertikala och horisontella yrkesmässiga segregationen och för att de oftare arbetar deltid. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna, arbetsgivarna och fackföreningarna att utarbeta och genomföra användbara och konkreta verktyg för utvärdering av arbeten som kan fastställa vad likvärdigt arbete är, för att på så sätt säkra lika lön för kvinnor och män, och uppmanar företagen att årligen genomföra revisioner av lika lön och offentliggöra uppgifterna för maximal insyn och för att minska löneklyftan mellan könen. Parlamentet påpekar att löneklyftan mellan könen ofta leder till en skillnad mellan kvinnors och mäns pensioner som kan resultera i att kvinnor hamnar under fattigdomsgränsen.

17. Europaparlamentet understryker därför hur viktigt det är att principen om lika lön för kvinnor och män på samma arbetsplats, som finns inskriven i artikel 157 i Lissabonfördraget, efterlevs. Parlamentet erinrar om sin resolution av den 24 maj 2012 om lika lön för manliga och kvinnliga anställda för samma eller likvärdigt arbete ⁽¹⁾, och upprepar sin begäran i denna om att direktiv 2006/54/EG måste ses över före den 15 februari 2013.

18. Europaparlamentet är bekymrat över att de allra flesta låga löner och i stort sett alla mycket låga löner hör ihop med deltidsarbete och att nästan 80 % av dessa låglönetagare är kvinnor. Parlamentet framhåller att det behövs konkreta åtgärder för att bekämpa otrygga anställningsförhållanden inom tjänstesektorn – en situation som främst drabbar kvinnor, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta fram strategier för att motarbeta otrygga anställningar.

19. Europaparlamentet beklagar den diskriminerande och ganska vanliga traditionen att tilldela män och kvinnor olika yrkestitlar för ett och samma arbete eller likvärdigt arbete. Exempelvis kallas män inom städbranschen ofta för underhållstekniker och kvinnor för städhjälp, vilket används som ett argument för att hålla kvinnornas löner nere.

20. Europaparlamentet noterar att kvinnornas höjda utbildningsnivåer sällan innebär att de avancerar i arbetshierarkin eller att deras arbetsvillkor förbättras, vilket gör att man skulle kunna tala om en överkvalificering hos den kvinnliga befolkningen.

21. Europaparlamentet framhåller att den växande tendensen till att kvinnor anställs på deltid samtidigt som arbetsgivare föredrar att investera i heltidsanställda leder till att kvinnor får en klart begränsad tillgång till det breda utbudet av kurser för vidareutbildning och ökad meritering, vilket minskar deras utsikter till yrkesmässig vidareutveckling.

22. Europaparlamentet understryker att alla arbetstagare i tjänstesektorn, och särskilt de som hör till de mest sårbara grupperna, måste erbjudas möjligheter till kontinuerlig fortbildning och livslångt lärande så att de kan förbättra sina utsikter på arbetsmarknaden och så att obalansen mellan kompetenser och ständigt föränderliga arbetsuppgifter kan minskas.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0225.

Tisdagen den 11 september 2012

23. Europaparlamentet konstaterar att andelen kvinnor som deltar i fortbildning inom ramen för livslångt lärande inom tjänstesektorn är låg, och uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder i detta avseende.
24. Europaparlamentet betonar att äldre arbetstagare och föräldrar som återvänder till arbetsmarknaden efter att ha tagit hand om barn eller anhöriga måste erbjudas fortbildning.
25. Europaparlamentet framhåller att endast en av sju ledamöter i de ledande europeiska företagens bolagsstyrelser var kvinnor 2010 (13,7 procent) och att bara 3,4 procent av de största företagens bolagsstyrelser leds av en kvinna.
26. Europaparlamentet betonar vikten av att verka för att få in fler kvinnor inom forskningssektorn och understryker att kvinnor kan spela en avgörande roll i utvecklingen av nya innovativa system, produkter och tjänster inom tjänstesektorn, inte minst eftersom att trots att kvinnor står bakom 80 procent av världens inköpsbeslut så utformas de flesta produkter av män, inklusive 90 procent av de tekniska produkterna. Parlamentet anser att om fler kvinnor deltog i innovationsprocesser skulle nya marknader öppnas och företagets konkurrenskraft öka. Parlamentet anser även att innovativa tjänster är en förutsättning för att klara framtidens utmaningar, inte minst den ökade efterfrågan på välfärdstjänster som uppstår när befolkningen blir allt äldre, och kan skapa bättre möjligheter för människor att bo och verka i städer och på landsbygden i hela unionen, genom tillhandahållande av goda kommunikationer och kommersiella tjänster.
27. Europaparlamentet understryker att eftersom många kvinnor väljer att utbilda sig inom tjänstesektorn, och att bygga upp sin arbetslivs- och yrkeserfarenhet inom denna sektor, så ryms här en stor potential för kvinnligt företagande. För att insatser för att öka entreprenörskap och företagande bland kvinnor ska få god effekt måste villkoren inom produktionssektorn bli likvärdiga med dem inom tjänstesektorn. Parlamentet välkomnar därför förslaget om att förlänga instrumentet för mikrokrediter som en särskild del av programmet för social förändring och social innovation och understryker att mikrokrediter är ett viktigt verktyg för att stödja kvinnliga företagare och personer med en svagare ställning på arbetsmarknaden inom tjänstesektorn. Parlamentet välkomnar kommissionens meddelande om ett initiativ för socialt företagande (COM(2011)0682), eftersom det framför allt är kvinnor som arbetar inom sektorn för socialt företagande.
28. Europaparlamentet konstaterar att inom tjänstesektorn återfinns oftast de kvinnliga cheferna inom försäljnings- och hotellbranschen, men utvecklingen går framåt inom mindre traditionella sektorer som försäkrings- och bankbranschen. I de flesta fall leder kvinnorna små företag eller företag utan anställda. Parlamentet noterar även att inom större organisationer, kan kvinnor endast nå högre befattningar inom områden av mindre relevans för företaget, t.ex. personal- och administrationsavdelningarna. Parlamentet uppmanar företagen att erbjuda yngre anställda regelbunden utbildning och genomföra effektiva mamma-, pappa- och föräldrastödprogram.
29. Europaparlamentet begär att man avlägsnar det "glastak" inom förvaltningen som hindrar från kvinnor att nå höga befattningar med stort ansvar och menar att den offentliga sektorn måste spela en föredömlig roll på detta område.
30. Europaparlamentet framhåller att en större andel kvinnor än män arbetar inom den informella ekonomin inom tjänstesektorn, till viss del eftersom de sektorer där kvinnor av tradition arbetar, såsom hushålls- eller omsorgssektorn, kännetecknas av en större avreglering. Parlamentet konstaterar å andra sidan att den informella ekonomin har ökat till följd av krisen, men att det är mycket svårt att fastställa omfattningen av den då det inte finns några tillförlitliga uppgifter om dess utbredning och betydelse.
31. Europaparlamentet välkomnar arbetsdokumentet till den årliga tillväxtöversikten om utnyttjande av sysselsättningspotentialen inom personliga och hushållsnära tjänster och uppmanar medlemsstaterna, arbetsmarknadens parter och andra intressenter att aktivt stödja kommissionens uppmaning att diskutera denna fråga.

Tisdagen den 11 september 2012

32. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla strategier för att ändra situationen för personer med otrygga anställningar inom den informella ekonomin så att de blir vanliga anställda, till exempel genom att introducera skattemässiga förmåner och tjänstekuponger. Parlamentet efterlyser att det tas fram ett program för att utbilda anställda inom tjänstesektorn om deras rättigheter och främja att de organiserar sig. Parlamentet efterlyser initiativ som riktar sig till arbetsgivare och allmänheten för att höja medvetenheten om de negativa effekter och den negativa påverkan som otrygga oregelbundna anställningar ger upphov till, och även initiativ för säkerhet och hälsa på arbetsplatsen.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att låta utföra en oberoende studie om effekterna av liberaliseringen av hushållssektorn på arbetstagarnas ställning och villkor.
34. Europaparlamentet oroas över situationen för kvinnliga invandrare och personer som arbetar svart inom tjänstesektorn, i synnerhet dem som är anställda i privata hushåll, eftersom de allra flesta arbetar utan anställningsavtal under otrygga förhållanden inom hushållssektorn med dåliga villkor och betydligt lägre löner jämfört med lagliga arbetstagare och utan några som helst sociala rättigheter. Parlamentet betonar därför att det behövs lämpliga strategier för att garantera att invandrare har rätt till grundläggande mänskliga rättigheter såsom rätten till sjukvård, rättvisa arbetsvillkor, utbildning, moralisk och fysisk integritet samt likhet inför lagen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se över nationell politik och praxis och att fokusera starkare på anställningsförfaranden, tillgången till information och skyddet av mänskliga rättigheter och att uppmana dessa arbetstagare att rapportera om ovärdiga arbetsvillkor utan att detta påverkar arbetstagarnas uppehåll i landet.
35. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utan dröjsmål ratificera Internationella arbetsorganisationens konvention nr 189 om hushållsarbetare, som antogs av trepartsorganisationen 2011, i syfte att garantera anständiga arbetsvillkor för hushållsarbetare och ge dem samma grundläggande arbetsrättigheter som andra arbetstagare och stödja utvecklingen av en formell sektor för hushålls-, vård- och omsorgstjänster.
36. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga att införa en särskild ordning för sektorn för personliga och hushållsnära tjänster, i syfte att reglera den utbredda förekomsten av odeklarerat arbete – vilken främst drabbar kvinnor – och därigenom garantera anständiga arbetsvillkor. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att rapportera om sina insatser för att bekämpa odeklarerat arbete i de nationella reformprogram som de lämnat in i enlighet med Europa 2020-strategin.
37. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anta strategier för att integrera utsatta arbetstagare på arbetsmarknaden, med särskild hänsyn till lågutbildade, arbetslösa, unga och äldre, personer med funktionshinder, personer med psykiska funktionshinder eller personer som tillhör minoriteter, såsom migrerande arbetstagare och romer, genom riktad och skräddarsydd yrkesvägledning, utbildning och lärlingsprogram.
38. Europaparlamentet noterar att den ekonomiska krisen och de så kallade åtstramningsåtgärderna leder till att jämställdhetsåtgärderna minskar samt utgör ytterligare ett hinder mot genomförandet av jämställdhetsprincipen, framför allt när det gäller förlorade arbetstillfällen, tillgången till nya arbetstillfällen och den ökade otryggheten för kvinnor som, i kombination med det faktum att männens sysselsättningsnivå tenderar att återhämta sig snabbare än kvinnornas, har en mycket negativ inverkan på kvinnors sysselsättning inom tjänstesektorn och på deras karriärer och pensioner. Parlamentet uppmanar kommissionen att samla in uppgifter om hur åtstramningsåtgärderna påverkar kvinnor på arbetsmarknaden, särskilt inom tjänstesektorn. Parlamentet betonar att man i ökad utsträckning måste erkänna att sociala och ekonomiska frågor hänger samman och är beroende av varandra, eftersom ett ökat fokus på sociala frågor är en förutsättning för att effektivt kunna ta itu med könsrelaterade ojämlikheter.
39. Europaparlamentet påpekar att enligt den femte undersökningen om europeiska arbetsvillkor som offentliggjordes i april 2012 uppgav 18 procent av arbetstagarna att de hade svårt att förena arbete och familjeliv. Parlamentet framhåller behovet av stärkta åtgärder som gör det möjligt att förena arbete och familjeliv, framför allt fler kostnadsfria offentliga tjänster och inrättningar av god kvalitet som tillhandahåller barn- och anhörigomsorg anpassad för att det ska gå att kombinera arbete med familje- och privatliv, både i städer och på landsbygden. Parlamentet betonar att tillhandahållandet av omsorg även kommer att bidra till att minska fattigdomen bland kvinnor eftersom de har möjlighet att arbeta.

Tisdagen den 11 september 2012

40. Europaparlamentet betonar att mäns aktiva deltagande och engagemang i åtgärder för att förena arbete och familj, såsom deltid, är grundläggande för att uppnå en balans mellan arbete och privatliv, eftersom såväl kvinnor som män gynnas av en familjevänlig sysselsättningspolitik och av en rättvis uppdelning av oavlönat arbete och ansvarsområden i hushållet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta beslutsamma politiska åtgärder för att bekämpa könsstereotyper och för att uppmuntra män att dela ansvaret för omvårdnad och hushållsarbete med kvinnorna på ett jämlikt sätt, särskilt incitament för att män ska ta ut föräldra- och pappaledighet, vilket kommer att stärka deras föräldrarättigheter, öka jämställdheten mellan kvinnor och män och en mer lämplig fördelning av ansvaret för familjen och hushållet samt främja kvinnors möjligheter att delta fullt ut på arbetsmarknaden. Parlamentet föreslår att medlemsstaterna tillämpar rådets direktiv nr 2010/18/EU ⁽¹⁾ om föräldraledighet på ett korrekt sätt, både genom lagstiftning och genom utbildningsåtgärder avseende jämställdhet.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att anta ett handlingsplan för hur Barcelonamålen ska uppnås i fråga om barnomsorg, samt fastställa en tidsfrist för att successivt höja målvärdena.

42. Europaparlamentet framhåller kvinnors begränsade möjligheter att anpassa sig till arbetsmarknadens krav i den moderna, starkt globaliserade världen, där det krävs stor mobilitet och rörlighet av de anställda när det gäller att ta arbeten utanför bostadsorten, vilket ofta är omöjligt för kvinnor som är mer involverade i barnomsorg och skötsel av hemmet, och som därför hindras att fullt ut dra nytta av de möjligheter som arbetsmarknaden erbjuder.

43. Europaparlamentet uppmanar rådet att godkänna ändringen av direktivet om gravida arbetstagare och att godta den flexibilitet som föreslagits av parlamentet så att EU på bättre sätt kan skydda rättigheterna och förbättra arbetsvillkoren för gravida arbetstagare och arbetstagare som nyligen har fött barn. Parlamentet understryker i anslutning till detta att moderskap och faderskap måste skyddas genom att man bekämpar i) uppsägning under eller efter graviditeten, ii) sänkta löner under mammaledigheten och iii) lägre befattningar och ersättningar när arbetstagaren återvänder till arbetet. Parlamentet understryker behovet av att säkerställa att också atypiska anställda i företag, såsom vikarier, frilansanställda och andra tillfälligt anställda, ska kunna utnyttja rättigheterna på ett sätt som återspeglar den berörda arbetstagarens arbetsinsats under perioden fram till graviditeten och födseln och som säkerställer största möjliga likabehandling i förhållande till fast anställda kolleger inom den aktuella sektorn.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att, med hänsyn till subsidiaritetsprincipen och i samråd med arbetsmarknadens parter, ta fram strategier för att fastställa minimistandarder inom tjänstesektorn, inklusive fasta anställningar och kollektivavtal, och ta itu med den horisontella och vertikala segregeringens negativa konsekvenser.

45. Europaparlamentet framhåller behovet av att bekämpa alla typer av våld mot kvinnor inom tjänstesektorn, i synnerhet ekonomiskt våld, psykiska och sexuella trakasserier på arbetsplatsen, sexuella övergrepp och människohandel.

46. Europaparlamentet understryker att kommissionen och medlemsstaterna måste se till att arbetsvillkoren (svårigheterna och riskerna med det arbete som utförs samt arbetsmiljön) för kvinnornas arbete inom tjänstesektorn ska överensstämma med Internationella arbetsorganisationens deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet, som antogs i juni 1998, och med ILO:s grundläggande specifika konventioner.

47. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder mot missbruk av omvårdnadstjänster där man erbjuder massage och bastubad som döljer tjänster av sexuell natur om de utförs under tvång och kontrolleras av nätverk som bedriver människohandel.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att garantera skydd av sociala rättigheter och arbetstagar rättigheter för det stora antalet rörliga arbetstagare inom tjänstesektorn, och att bekämpa alla former av exploatering samt risken för social utestängning och samtidigt se till att dessa arbetstagare lätt kan få information om sina rättigheter. Parlamentet understryker att rörlighet ska vara frivilligt.

(1) EUT L 68, 18.3.2010, s. 13.

Tisdagen den 11 september 2012

49. Europaparlamentet betonar behovet av att främja kvinnors möjligheter till grundutbildning och fortbildning som är riktad och i linje med målet att utveckla de vetenskapliga och tekniska kompetenser som krävs för att hitta ett arbete och fortsätta karriären.

50. Europaparlamentet konstaterar att även om man ser en ökning av antalet kvinnor med grundläggande dator- och internetkunskaper är den digitala klyftan fortfarande stor, vilket begränsar kvinnornas tillgång till och användning av informations- och kommunikationsteknik och därmed försämrar deras möjlighet att söka och hitta kvalificerat arbete och följaktligen förstärker ojämlikheterna inom hushåll, samhällsgrupper, arbetsmarknader och ekonomin som helhet. Parlamentet efterlyser därför insatser för att främja kvinnors användning av ny teknik genom att de ges företräde till gratis utbildningskurser. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och regionerna att inrätta kostnadsfria utbildningskurser i datakunskap genom projekt som finansieras av Europeiska socialfonden och på detta sätt ge kvinnorna möjlighet att skaffa sig ny teknisk kompetens på områden för teknik och it, så att de kan få större möjligheter när det gäller arbeten inom tjänstesektorn. Parlamentet uppmanar därför regeringarna att genomföra åtgärder (såsom reklamkampanjer och särskilda stipendier) i syfte att öka antalet kvinnliga deltagare på kurser i informations- och kommunikationsteknik.

51. Europaparlamentet efterlyser en kraftfull social dialog och deltagande av arbetsmarknadens parter vid fastställandet av EU:s prioriteringar inom tjänstesektorn när det gäller skyddet för sociala rättigheter och arbetstagarnas rättigheter, arbetslöshetsförmåner och rätt till representation.

52. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar.

Allmän och yrkesinriktad utbildning samt Europa 2020

P7_TA(2012)0323

Europaparlamentets resolution av den 11 september 2012 om allmän och yrkesinriktad utbildning samt Europa 2020 (2012/2045(INI))

(2013/C 353 E/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 165 och 166 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 14,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 november 2011 "Årlig tillväxtöversikt 2012" (COM(2011)0815),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 december 2011 om allmän och yrkesinriktad utbildning för ett smart och hållbart Europa för alla (COM(2011)0902),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 "Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (COM(2010)2020),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 11 maj 2010 om utbildningens sociala dimension ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 135, 26.5.2010, s. 2.

Tisdagen den 11 september 2012

- med beaktande av rådets slutsatser av den 12 maj 2009 om en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete ("Utbildning 2020") ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets rekommendation av den 28 juni 2011 "Unga på väg – att främja ungdomars rörlighet i utbildningssyfte" ⁽²⁾,
- med beaktande av sin förklaring av den 1 december 2011 om insatser till förmån för elever som lämnar skolan i förtid ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 maj 2011 om inläring i tidig ålder i Europeiska unionen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 18 maj 2010 om kärnkompetenser för en värld i förändring: genomförandet av arbetsprogrammet "Utbildning 2010" ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 18 december 2008 om livslångt lärande som grundval för kunskap, kreativitet och innovation – genomförandet av arbetsprogrammet "Utbildning 2010" ⁽⁶⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning och yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0247/2012), och av följande skäl:
 - A. Trots att det har skett vissa förbättringar på utbildningsområdet, är livslångt lärande fortfarande inte en möjlighet för majoriteten av EU:s befolkning, och vissa indikatorer är till och med oroande. Förutom den allmänna utbildningen och yrkesutbildningen bör också vuxenutbildningens och det fria bildningsarbetets betydelse betonas.
 - B. Strategier för livslångt lärande genomförs långt ifrån i många medlemsstater, trots att de är en viktig del av Europa 2020-strategin.
 - C. Utbildningspolitiken måste möjliggöra livslångt lärande för alla, oavsett ålder, funktionsnedsättning, kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, sexuell läggning samt språklig eller socio-ekonomisk bakgrund.
 - D. Begränsade och dåligt utformade möjligheter till lärande är fortsatt ett problem för människor i olika grupper. Dessutom bör både urbefolkningar och olika språk- och minoritetsgrupper kunna studera på sitt eget språk.
 - E. Ekonomisk tillväxt måste först och främst baseras på utbildning, kunskap och innovation samt på en skraddarsydd socialpolitik för att EU ska kunna ta sig ur den rådande krisen, och det är viktigt att politiken på detta område verkligen genomförs fullt ut inom ramen för Europa 2020-strategin för att vi ska kunna ta oss igenom denna mycket svåra period.

⁽¹⁾ EUT C 119, 28.5.2009, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 199, 7.7.2011, s. 1.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0531.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0231.

⁽⁵⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 8.

⁽⁶⁾ EUT C 45 E, 23.2.2010, s. 33.

Tisdagen den 11 september 2012

- F. Utarbetandet av utbildningspolitiken är medlemsstaternas ansvar och tillräckliga offentliga anslag måste avsättas för utbildningsområdet för att kunna garantera lika tillgång till utbildning utan social, ekonomisk, kulturell, rasrelaterad eller politisk diskriminering.
 - G. Åtstramningsåtgärderna och de därpå följande nedskärningarna av EU:s utbildningsbudgetar äventyrar en av de viktigaste drivkrafterna för sammanhållning och tillväxt och målet att skapa en kunskapsbaserad ekonomi i Europa.
 - H. Medlemsstaterna måste fortsätta att samarbeta och utbyta god praxis för att utveckla sina nationella utbildningssystem.
 - I. Otillräckliga språkkunskaper utgör fortsatt ett enormt hinder för rörlighet i utbildningssyfte och i yrkesutbildningssyfte.
 - J. En framgångsrik utbildningsstrategi bör också syfta till att ge studerande de kunskaper och den kompetens som krävs för deras personliga utveckling och för ett aktivt medborgarskap.
 - K. "Livslångt lärande" bör verkligen innebära "för livet" inom den faktiska demografiska kontexten, och större hänsyn bör fortsatt tas till potentialen i äldre människors samlade kunskaper.
 - L. Kompetens inom ny teknik främjar målen för livslångt lärande i hög grad.
 - M. Livslångt lärande är en fortlöpande lärandeprocess som bör pågå under en persons hela livstid: från förskola av god kvalitet till utbildning efter arbetsför ålder.
 - N. Att erbjuda alla barn tillgång till förskoleutbildning av god kvalitet är en investering i framtiden som gagnar både individen och samhället.
 - O. Avbruten skolgång leder till allvarliga konsekvenser för individen och för EU:s sociala och ekonomiska utveckling.
 - P. Man bör överväga ytterligare innovation i fråga om studiebidrag under högskoleförberedande utbildning.
 - Q. Tillgång till utbildning är en avgörande utmaning också när det gäller att ytterligare främja social integration, sammanhållning och fattigdomsbekämpning.
 - R. Europeiska, nationella, regionala och lokala myndigheter måste samarbeta för att vi ska kunna komma till rätta med de problem som Europa för närvarande står inför.
1. Europaparlamentet noterar kommissionens ovannämnda meddelande om allmän och yrkesinriktad utbildning för ett smart och hållbart Europa för alla.

Tisdagen den 11 september 2012

2. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaternas resultat när det gäller alla åldersgruppers deltagande i utbildning och livslångt lärande varierade kraftigt redan före den rådande krisen, och genomsnittet i EU var lägre än det internationella genomsnittet.
3. Europaparlamentet påpekar att vissa medlemsstater har gjort nedskärningar i utbildningsbudgeten mot bakgrund av den rådande ekonomiska krisen, men anser att de investeringar som har störst strategiskt värde bör säkras och till och med ökas. Parlamentet betonar att unionens fleråriga budgetram innebär att utbildning och relaterade sektorer får den största procentuella ökningen i EU:s långsiktiga budget.
4. Europaparlamentet framhåller behovet av att öka budgeten för utbildning och därmed förknippade sektorer i den fleråriga budgetramen. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anta sina nationella strategier för livslångt lärande och att avsätta lämpliga finansiella resurser, vilket är det bästa sättet att nå målen i Utbildning 2020-strategin.
5. Europaparlamentet understryker att de ekonomiska kostnaderna för konsekvenserna av dåliga utbildningsresultat, däribland avbruten skolgång och den sociala ojämlikheten inom utbildningssystemen och återverkningarna för medlemsstaternas utveckling är betydligt högre än de kostnader som finanskrisen medför, och medlemsstaterna betalar redan för detta år efter år.
6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att prioritera utgifter för allmän och yrkesinriktad utbildning, ungdomsfrågor, livslångt lärande, forskning, innovation samt språklig och kulturell mångfald som är investeringar för framtida tillväxt och ekonomisk jämvikt, samtidigt som man ser till att investeringarna medför ett mervärde. Parlamentet upprepar i detta hänseende kravet på en sammanlagd investering på minst 2 % av BNP i högre utbildning, liksom kommissionen rekommenderar i den årliga tillväxt- och sysselsättningsöversikten, som ett nödvändigt minimum för kunskapsbaserade ekonomier.
7. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna måste uppnå de grundläggande målen i Europa 2020-strategin för att i framtiden kunna konkurrera med de nya globala stormakterna. På utbildningsområdet innebär detta att 3 % av investeringarna ska satsas på forskning, att antalet unga med universitetsutbildning ska öka till 40 % och att antalet elever som avbryter sin skolgång ska minska till under 10 %.
8. Europaparlamentet erinrar om vikten av forskning inom ramen för en ambitiös utbildningsstrategi, och uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att öka sina insatser för att öka antalet ungdomar som utbildar sig.
9. Europaparlamentet påminner om att ungdomar bör ägnas särskild uppmärksamhet, med tanke på att arbetslösheten i EU har ökat till över 20 procent, och till över 50 procent i vissa medlemsstater och regioner, och att ungdomar, och framför allt de med lägst utbildning, drabbas särskilt hårt av den rådande krisen. Parlamentet betonar särskilt de förödande effekterna av åtstramningsprogrammen på ungdomsarbetslösheten i vissa medlemsstater, och särskilt i södra Europa, som bland annat leder till en omfattande forskarflykt till andra länder och till tredjeländer. Parlamentet påminner även om att en av sju (14,4 procent) elever som i dag lämnar utbildningssystemet har högst grundskoleutbildning och inte längre deltar i utbildning eller yrkesutbildning.
10. Europaparlamentet hänvisar till systemen för varvad yrkesutbildning i en del medlemsstater, som ger en koppling mellan teori och praktik och bättre möjligheter att komma in på arbetsmarknaden än enbart skolutbildning.

Tisdagen den 11 september 2012

11. Europaparlamentet föreslår att medlemsstaterna ska räkna bort utbildningsinvesteringar vid den nationella beräkningen av budgetunderskottet inom ramen för finanspakten, eftersom dessa investeringar utgör viktiga drivkrafter för en sund återhämtning i linje med Europa 2020-målen.

12. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner att göra ytterligare insatser för att ta fram en tydligare och mer målinriktad ungdomspolitik på EU-nivå som är anpassad till att möta de nya samhällsutmaningarna, med tanke på att dagens unga generation inte tror att den kommer att få samma välbefinningsnivå som föregående generation.

13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i synnerhet satsa på de ungdomar som kan komma att sluta skolan i förtid eller som inte går i skolan eller arbetar, genom att erbjuda dem praktik-tjänstgöring och utbildning av god kvalitet samt ungdomsgarantier så att de kan få den kompetens och erfarenhet som krävs för att komma in på arbetsmarknaden, samt för att främja vissa ungdomars återinträde i utbildningssystemet. Parlamentet uppmanar dessutom medlemsstaterna att ägna särskild uppmärksamhet åt yrkesutbildning och högre utbildning med beaktande av de nationella utbildningssystemens mångfald, samt att öka sina insatser för att unga människor ska kunna få ordentlig arbetslivserfarenhet och snabbt kan ta sig in på arbetsmarknaden. Parlamentet betonar att praktiken bör vara betydelsefull för studierna och ingå i kursplanen.

14. Europaparlamentet betonar att det i kristider är ännu svårare för ungdomar att få arbete. Därför är det viktigt att övervaka hur snabbt utexaminerade ungdomar efter studierna kan få ett arbete kopplat till deras utbildning och kunskaper och utifrån dessa uppgifter dra slutsatser om utbildningssystemens kvalitet samt om det behövs och kan göras anpassningar.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att konsekvent verka för införande, genomförande och vidareutveckling av det europeiska systemet för överföring av meriter inom yrkesutbildning, Europass och den europeiska referensramen för kvalifikationer.

16. Europaparlamentet understryker att ungdomar spelar en central roll för uppnåendet av EU:s överordnade mål i Europa 2020-strategin med avseende på sysselsättning, forskning och innovation, klimat och energi, utbildning samt fattigdomsbekämpning.

17. Europaparlamentet betonar vikten av icke-formell utbildning och informellt lärande för utvecklingen av värderingar, kunskaper och kompetens, framför allt för unga, samt för medborgaranda och demokratiskt deltagande. Parlamentet uppmanar kommissionen att garantera stöd, däribland finansiellt, till icke-formell utbildning och informellt lärande inom ramen för de nya utbildnings- och ungdomsprogrammen, samt i fråga om medborgarskap.

18. Europaparlamentet uppmanar universiteten att utöka sina utbildningsmöjligheter och modernisera kursplanerna för att möta de nya utmaningarna och förbättra kompetensen hos EU:s befolkning utan att detta äventyrar deras akademiska uppdrag att förmedla kunskap, med tanke på att den demografiska förändringen i Europa är ett obestridligt faktum.

19. Europaparlamentet uppmanar privata aktörer, framför allt små och medelstora företag, lokala och regionala myndigheter och det civila samhällets aktörer, att föra en dialog med högre utbildningsanstalter/universitet i syfte att göra det möjligt för studenter att förvärva kunskaper och färdigheter som främjar deras inträde på arbetsmarknaden, och påminner arbetsgivare om vikten av handledning i arbete, eftersom den hjälper ungdomar att anpassa sig till arbetslivet.

Tisdagen den 11 september 2012

20. Europaparlamentet påminner om att kreativitet är en nödvändig beståndsdel i den nya kunskapsbaserade ekonomin. Parlamentet understryker att den kreativa sektorn lämnar ett viktigt och växande bidrag till ekonomin, motsvarande 4,5 procent av EU:s BNP och 8,5 miljoner arbetstillfällen.
21. Europaparlamentet betonar att synergien mellan utbudet av arbetskraft och arbetsmarknadens behov av arbetskraft är avgörande.
22. Europaparlamentet betonar de offentliga arbetsförmedlingarnas viktiga roll i genomförandet av strategier för stöd och rådgivning till arbetssökande, framför allt med att bistå dem i arbets- eller utbildnings-sökandet. Parlamentet betonar att en stor andel av dessa arbetssökande måste erbjudas lämplig utbildning som gör att de lättare kan återvända till arbetsmarknaden, och uppmanar därför medlemsstaterna att avsätta nödvändiga resurser för sådana insatser.
23. Europaparlamentet betonar att det är ytterst viktigt att öka tillträdet till livslångt lärande för personer med funktionsnedsättning inte bara genom planering och genomförande av riktade program men också genom att integrera åtgärder för funktionshindrade personer i alla program som riktar sig till befolkningen i allmänhet. Särskild uppmärksamhet måste riktas mot förhållandet mellan funktionsnedsättning och livslångt lärande för att förhindra social utslagning och för att kraftigt förbättra funktionshindrades ställning på arbetsmarknaden. Samtliga undersökningar som gjorts visar nämligen dels att de funktionshindrades utbildningsnivå är lägre än hos genomsnittet av befolkningen, dels att deras deltagande i dessa program är ytterst lågt.
24. Europaparlamentet påminner om att arbetsgivarna har ett viktigt ansvar för att förverkliga det livslånga lärandet för alla, med särskild hänsyn till jämställdhet. Parlamentet uppmanar arbetsgivarna att främja fortbildning under arbetstagarnas hela yrkesliv genom att låta rätten till utbildning framträda tydligare, genom att förbättra tillgången till utbildning för alla arbetstagare samt genom att värdesätta fortbildningsresultat under arbetstagarnas karriär, och på så sätt möjliggöra ytterligare specialisering och skapa möjligheter till karriärutveckling.
25. Europaparlamentet efterlyser ökade insatser för att inrätta och tillämpa ett europeiskt system för certifiering och erkännande av kvalifikationer och formellt och informellt lärande, inklusive volontärarbete, för att stärka den viktiga kopplingen mellan informellt lärande och formell utbildning, samt att förbättra såväl den nationella som den gränsöverskridande rörligheten inom utbildning och på arbetsmarknaden.
26. Europaparlamentet noterar att det finns stora skillnader mellan de olika nationella system för allmän och yrkesinriktad utbildning och föreslår, med beaktande av subsidiaritetsprincipen, att det parallellt med framstegsrapporten också utarbetas en vägledning för varje enskild medlemsstat med rekommendationer om hur den nuvarande politiken kan förbättras och det nationella utbildningssystemet utvecklas.
27. Europaparlamentet begär att den yttre dimensionen av EU:s politik för sysselsättning och utbildning i grannländerna och bortom grannländerna förstärks genom en fördjupad politisk dialog och ett förstärkt samarbete på utbildningsområdet mellan unionen och dess internationella partner, som ska a) spegla det växande ömsesidiga ekonomiska, sociala och politiska beroendet, b) bidra till genomförandet av den externa dimensionen av Europa 2020 och c) främja stabilitet, välbstånd och bättre sysselsättningsmöjligheter för våra partnerländerns medborgare, samtidigt som bättre instrument för att hantera och underlätta invandringen av kvalificerad arbetskraft till Europa tas fram, för att därmed väga upp den brist på kompetens som har sin grund i demografiska utvecklingen i Europa.
28. Europaparlamentet erinrar om att de nationella yrkesutbildningssystemen, såsom aktörer på den globala utbildningsmarknaden, måste vara kopplade till övriga världen för att fortsätta att vara aktuella och konkurrenskraftiga och att de måste kunna locka studerande från andra EU-länder och tredjeländer samt erbjuda dem allmän utbildning och yrkesutbildning samt göra det lättare att erkänna deras kompetens. Parlamentet betonar att den demografiska utvecklingen och den internationella migrationen gör dessa frågor allt viktigare.

Tisdagen den 11 september 2012

29. Europaparlamentet betonar att även om ett europeiskt område för allmän utbildning och yrkesutbildning håller på att växa fram, har målsättningen att avlägsna hindren för rörligheten ännu inte nåtts och rörligheten för de studerande inom yrkesutbildning är fortfarande låg. Parlamentet betonar att en avsevärt ökad gränsöverskridande rörlighet för yrkesutbildningsstuderande och lärare och erkännande av de kunskaper och färdigheter och den kompetens som de förvärvat utomlands kommer att vara en viktig utmaning inför framtiden och att bättre och riktad information och vägledning också behövs för att locka fler utländska studerande till EU:s yrkesutbildningssystem.

30. Europaparlamentet beklagar att kommissionen i sitt meddelande om allmän och yrkesinriktad utbildning för ett smart och hållbart Europa för alla inte behandlar frågan om utvecklingen av förskoleundervisningen i tillräcklig omfattning, framför allt när det gäller den språkliga dimensionen, trots att det är ett centralt mål i Europa 2020-strategin. Parlamentet anser att denna utbildningsnivå bör betraktas som den mest avgörande för individens framtida utbildning och deras personliga och sociala utveckling. Parlamentet anser att barn gynnas av tidig utbildning som är inriktad på att stärka deras motoriska och sociala kompetens och på att främja en balanserad känslomässig utveckling samtidigt som deras intellektuella nyfikenhet stimuleras.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra och hjälpa medlemsstaterna att vidta åtgärder för att följa barn genom hela deras utbildning och detta från mycket tidig ålder.

32. Europaparlamentet är förvissat om att investeringar i förskoleverksamhet som är lämpligt utformad med hänsyn till mottaglighetsperioden och mognadsgraden för varje målgrupp ger större avkastning än investeringar på något annat utbildningsstadium, och det har bevisats att satsningar på de inledande utbildningsåren minskar kostnader som kan uppstå senare. Parlamentet anser också att välutbildade lärare som fortlöpande får fortbildning är en förutsättning för framgångsrik utbildning på alla nivåer och att tillräckliga investeringar i lärarutbildning följaktligen krävs.

33. Europaparlamentet betonar behovet av professionell barnomsorg för att hantera barns socialisering, framför allt för barn i familjer med sociala problem.

34. Europaparlamentet understryker vikten av goda språkkunskaper från mycket tidig ålder, inte bara i EU:s officiella språk utan även i de regionala språk och minoritetsspråk som talas i unionen, eftersom detta gör människor rörligare, underlättar inträdet på arbetsmarknaden, ger avsevärt öka möjligheter till studier, främjar interkulturella utbyten och större europeisk sammanhållning

35. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att främja rörlighet för språkinläring för att uppfylla målet att alla medborgare i Europeiska unionen ska kunna minst två språk utöver modersmålet.

36. Europaparlamentet framhåller att det är nödvändigt att börja med språkinläring redan före skolåldern och välkomnar initiativ som gör det möjligt för elever att lära sig ursprungslandets språk både i tal och skrift som valfritt ämne i skolan och på så sätt skaffa sig ytterligare kompetens.

37. Europaparlamentet anser att det är av yttersta vikt att främja rörlighet genom ambitiösa gemenskapsprogram för utbildning och kultur, främst genom utbyten mellan lärare, studenter och elever, och särskilt på språkområdet för att främja ett aktivt medborgarskap, europeiska värderingar samt språkkunskaper och annan värdefull kunskap och kompetens.

38. Europaparlamentet uppmuntrar kommissionen att stödja utvecklingen av innovativa lösningar inom utbildningsområdet som lätt kan anpassas språkligt och tekniskt, och som skulle kunna skapa rörlighet inom de sektorer där flerspråkigheten är minst utvecklad.

Tisdagen den 11 september 2012

39. Europaparlamentet erkänner det viktiga bidrag som Europaåret för aktivt åldrande och solidaritet mellan generationerna 2012 står för, och påminner om att det är viktigt för EU att medborgarna får möjlighet att delta i alla former av utbildning och även sent i livet samt att engagera äldre studerande i samtal med yrkesverksamma som arbetar inom områden som ger och stöder utbildning.
40. Europaparlamentet påminner om att syftet med Grundtvig-programmet är att underlätta utvecklingen av vuxenutbildningssektorn samt att göra det möjligt för fler människor att ta del av lärandeaktiviteter. Programmet fokuserar på de studerandes lärande- och studiebehov inom vuxenutbildning och "alternativa" studiekurser samt på de organisationer som erbjuder dessa tjänster. Parlamentet ber medlemsstaterna att förbättra kvaliteten på den utbildning som erbjuds av organisationer för vuxenutbildning och att främja samarbete mellan dessa organisationer.
41. Europaparlamentet betonar nödvändigheten att främja de befintliga EU-verktygen, och särskilt strukturfonderna för utbildning.
42. Europaparlamentet betonar att vuxenutbildning omfattar mer än sysselsättningsrelaterad verksamhet, bl.a. ökad personlig, medborgerlig och social kompetens genom formella utbildningssystem under hela livet, enligt programmet för livslångt lärande.
43. Europaparlamentet erkänner den generella positiva samhällseffekten av verksamhet för äldre människor, vilket främjas genom att de deltar i utbildningsverksamhet som syftar till personlig utveckling eller sociala kontakter.
44. Europaparlamentet betonar att det behövs statistik över livslångt lärande som omfattar åldersgruppen 65 år och äldre; med tanke på att pensionsåldern stiger i många EU-länder och att människor arbetar senare i livet är det nödvändigt att beakta utvecklingen för den befolkning som faller utanför denna åldersgrupp.
45. Europaparlamentet erkänner den betydelse som idrott har för fostran och utbildning och uppmanar därför medlemsstaterna att investera mer i idrottsverksamhet och gynna idrottsaktivitet i skolorna för att främja integration och bidra till utvecklingen av positiva värderingar bland europeiska ungdomar.
46. Europaparlamentet betonar att utbildning av idrottare på lokal nivå är grundläggande för idrottens hållbara utveckling och dess betydelse för samhället, och uttrycker sitt stöd för styrande idrottsorgan som uppmanar klubbarna att investera i utbildning av unga lokala spelare genom åtgärder för inrättande av ett lägsta antal lokalt tränade spelare i varje klubb och uppmanar dessa att vidta ytterligare åtgärder i detta hänseende.
47. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga möjligheten att införa ett mer omfattande system med mindre bidrag som kräver begränsad byråkrati till elever inom högskoleförberedande utbildning som har det svårt ekonomiskt, för att uppmanar dem att fortsätta utbilda sig och därigenom bidra till att minska de sociala skillnaderna och se till att alla får större möjligheter till utbildning.
48. Europaparlamentet anser att det måste göras mer för att komma till rätta med skillnaderna mellan män och kvinnor som tar examen i naturvetenskapliga ämnen (vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik), ett problem som illustreras av det faktum att endast 20 procent av alla utexaminerade ingenjörer är kvinnor.
49. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Tisdagen den 11 september 2012

Distribution på internet av audiovisuella verk inom EU

P7_TA(2012)0324

Europaparlamentets resolution av den 11 september 2012 om distribution på internet av audiovisuella verk inom EU (2011/2313(INI))

(2013/C 353 E/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 167 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Unescos (Förenta nationernas organisation för utbildning, vetenskap och kultur) konvention om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar av den 20 oktober 2005,
- med beaktande av artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna enligt vilken den kulturella och kreativa sektorn ger viktiga bidrag i kampen mot alla former av diskriminering, däribland rasism och främlingsfientlighet,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktivet om audiovisuella medietjänster) ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna om nödvändigheten av fortsatt garanti för skydd av personuppgifter,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1718/2006/EG av den 15 november 2006 om genomförandet av ett stödprogram för den europeiska audiovisuella sektorn (Media 2007) ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 16 november 2005 om filmarvet och konkurrenskraften i därtill kopplade branscher ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 24 augusti 2006 "Kulturellt innehåll – digitalisering, elektronisk tillgång och digitalt bevarande" ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 "Europa 2020: en strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (COM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 augusti 2010 om en digital agenda för Europa (COM(2010)0245),
- med beaktande av sin resolution av den 12 maj 2011 om att ta tillvara potentialen i den kulturella och den kreativa sektorn ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 95, 15.4.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 327, 24.11.2006, s. 12.

⁽³⁾ EUT L 323, 9.12.2005, s. 57.

⁽⁴⁾ EUT L 236, 31.8.2006, s. 28.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0240.

Tisdagen den 11 september 2012

- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,

- med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning och yttrandena från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och utskottet för rättsliga frågor (A7-0262/2012), och av följande skäl:
 - A. Den digitala eran erbjuder genom sin beskaffenhet stora möjligheter att skapa och sprida verk, men leder samtidigt till omfattande utmaningar.
 - B. Marknadsutvecklingen har på många sätt och i linje med målsättningarna för den inre marknaden skapat den tillväxt och det kulturella innehåll som är nödvändiga.
 - C. Det finns mer konsumtionsinnehåll tillgängligt i dag än någonsin tidigare.
 - D. Det är viktigt att göra den europeiska audiovisuella sektorn mer konkurrenskraftig genom att stödja elektroniska tjänster och samtidigt främja europeisk kultur, språkkulturell, kulturell mångfald och mediemångfald.
 - E. Upphovsrätten är ett absolut nödvändigt rättsligt instrument som tillerkänner rättighetsinnehavaren viss ensamrätt och skyddar denna rätt, vilket gör det möjligt för den kulturella och den kreativa sektorn att växa och frodas ekonomiskt sett medan den även bidrar till att skydda arbetstillfällena.
 - F. En förändring av den rättsliga ramen i syfte att förenkla förvärv av rättigheter skulle främja den fria rörligheten för verk inom unionen och bidra till att stärka den europeiska audiovisuella sektorn.
 - G. De europeiska programföretagen har en nyckelroll i främjandet av den europeiska kreativa industrin och skyddet av den kulturella mångfalden. Programföretagen finansierar över 80 procent av den europeiska produktionen av audiovisuella originalprogram.
 - H. Filmvisningen vid biografier fortsätter att utgöra en omfattande del av filmverkens intäkter och har stor inverkan på en films popularitet på beställvideoplattformarna.
 - I. Artikel 13.1 i direktivet om audiovisuella medietjänster lägger grunden för ett införande av finansierings- och stödförpliktelser för audiovisuella beställmedietjänster eftersom de också spelar en avgörande roll för främjandet och skyddet av den kulturella mångfalden.
 - J. De europeiska programföretagen behöver i en digital, konvergent och multimedial multiplattformsmiljö därför flexibla och framtidsinriktade system för klarering av rättigheter som också möjliggör en effektiv klarering i en enda instans. I de nordiska länderna har det redan funnits sådana flexibla system för klarering av rättigheter i flera årtionden.
 - K. Vi måste se till att ta fram ett lagligt utbud på internet som är attraktivt och diversifierat och ytterligare underlätta och säkerställa enkel spridning av sådant innehåll genom att se till att det finns minsta möjliga hinder för licensiering, inklusive gränsöverskridande licensiering. Vi betonar också vikten av att göra innehållet mer lätt att använda för konsumenterna, framför allt i frågan om betalning.
 - L. Konsumenterna kräver att få tillgång till ett allt större utbud av filmer på internet utan hänsyn till plattformarnas geografiska läge.

Tisdagen den 11 september 2012

- M. Audiovisuella verk sprids redan i dag gränsöverskridande över hela Europa i enlighet med alleuropeiska radio- och tv-avgifter på frivillig basis. Deras vidare utbyggnad kan vara en möjlighet att titta på om det finns en motsvarande ekonomisk efterfrågan. Vederbörlig hänsyn bör tas till det faktum att företagen också måste ta hänsyn till de europeiska konsumenternas olika språkliga och kulturella preferenser som återspeglar de olika val som EU-medborgarna gör när de konsumerar audiovisuella verk på den inre marknaden.
- N. Onlinedistribution av audiovisuella produkter är ett utmärkt tillfälle till förbättring av kunskaperna i europeiska språk. Detta mål kan uppnås genom originalversioner och möjligheten till översättning av det audiovisuella materialet till ett stort antal olika språk.
- O. Rättslig säkerhet för både upphovsrättshavare och konsumenter måste garanteras vid tillämpningen av upphovsrättigheter och närstående rättigheter inom det europeiska digitala området, genom en bättre samordning mellan medlemsstaterna av de rättsliga bestämmelserna.
- P. Det är viktigt att stärkandet av den audiovisuella sektorns rättsliga ram i Europa bidrar till ökat skydd av yttrandefrihet och tankefrihet samtidigt som EU:s demokratiska värden och principer stärks.
- Q. Särskilda åtgärder för att bevara det europeiska filmarvet och audiovisuella arvet måste vidtas, bland annat genom att främja digitalisering av innehåll och genom att göra det lättare för medborgare och användare att få tillgång till det europeiska filmarvet och audiovisuella arvet.
- R. Införandet av ett system för identifiering och märkning av verken skulle bidra till att skydda rättssinnehavarna och begränsa otillåten användning.
- S. Att bevara nätneutraliteten i informations- och kommunikationsnäten och garantera en teknikneutral utformning av de mediala plattformarna och utspelsmöjligheterna är väsentligt för att garantera tillgänglighet till audiovisuella tjänster och främja yttrandefrihet och mediepluralism i EU och för att ta hänsyn till teknisk konvergens.
- T. Hållbart skapande och hållbar kulturell mångfald kan inte uppnås om det inte finns en upphovsrätt som skyddar och betalar upphovsmännen och ger användarna ett juridiskt korrekt tillträde till det kulturella arvet. I nya affärsmodeller bör man ta med effektiva licensieringssystem i beräkningarna, såväl som fortsatta investeringar i digitaliseringen av kreativt innehåll och enkel tillgång för konsumenterna.
- U. Samtidigt beror många brott mot upphovsrätten eller närstående rättigheter på en eventuell publiks begripliga behov av nya audiovisuella erbjudanden med enkla och prismässigt gynnsamma villkor och denna efterfrågan har ännu inte tillräckligt mätts.
- V. Anpassningar till den digitala erans verklighet måste uppmuntras, framför allt för att undvika utlokaliseringar som görs i jakt på en lagstiftning med så få skyddsbestämmelser som möjligt.
- W. Alla produktionsavtal måste innehålla bestämmelser som ger upphovsmännen en rättvis betalning för all typ av användning av deras verk, inbegripet på internet.
- X. Kommissionen måste skyndsamt föreslå ett direktiv om förvaltning av kollektiva rättigheter och förvaltningsbolag för att öka förtroendet för förvaltningsbolagen genom åtgärder för att höja effektiviteten, tydligt öka öppenheten och förbättra förvaltningen, såväl som genom effektiva tvistelösningsförfaranden.

Tisdagen den 11 september 2012

- Y. Förvaltningen av kollektiva rättigheter är ett viktigt verktyg för programföretag med tanke på det stora antal rättigheter de måste klarera dagligen och bör därför vidta åtgärder för effektiva licensavtal för onlineanvändning av audiovisuellt material på begäran.
- Z. Beskattningen av kulturella tillgångar och tjänster måste anpassas till den digitala eran.
- AA. Mediekronologi innebär en allmän balans inom den audiovisuella sektorn som kan garantera ett effektivt system för förhandsfinansiering av audiovisuella verk.
- AB. Principen om mediekronologi får ökad konkurrens genom den ökade tillgängligheten till digitala verk och de möjligheter för ögonblicklig spridning av innehåll som vårt avancerade informationssamhälle tillhandahåller.
- AC. EU måste använda ett sammanhållet tekniskt tillvägagångssätt och främja kompatibiliteten mellan de system som används i den digitala eran.
- AD. Den rättsliga och finanspolitiska ramen bör gynna de företag som främjar onlinedistribution av audiovisuella produkter av ekonomiskt värde.
- AE. Medietillgång är av avgörande betydelse för funktionshindrade personer och bör underlättas genom program som är anpassade till personer med funktionshinder.
- AF. Det är ytterst viktigt att man ökar forsknings- och utvecklingsarbetet för att utveckla tekniker som leder till en automatiserad förvaltning av tjänster för funktionshindrade personer, i synnerhet tack vare hybridsändningar.

1. Europaparlamentet bekräftar internetmarknadens fragmentering, som kännetecknas av exempelvis tekniska hinder, invecklade tillståndsförfaranden, olikheter i betalningsmetoder, bristande interoperabilitet mellan viktiga delar såsom e-signaturer samt av att vissa skatter som tillämpas på varor och tjänster, bland annat moms, avviker från varandra. Parlamentet anser därför att det för närvarande behövs en transparent, flexibel och harmoniserad strategi på EU-nivå för att en digital inre marknad ska uppnås. Parlamentet understryker att varje förslag till åtgärd bör ta med i beräkningen en minskning av den administrativa bördan och av transaktionskostnaderna i samband med licensiering av innehåll.

Lagligt utbud, tillgänglighet och förvaltning av kollektiva rättigheter

2. Europaparlamentet betonar att man måste stärka både det lagliga utbudets kvantitativa och kvalitativa attraktivitet och dess aktualitet och förbättra tillgången till audiovisuella verk online, i synnerhet verk, både i originalversion med undertexter och på alla de officiella språken i unionen.
3. Europaparlamentet betonar vikten av att tillhandahålla innehåll med undertexter på så många språk som möjligt, särskilt med avseende på beställvideotjänster.
4. Europaparlamentet framhåller att det råder ett ökande behov av att främja framväxten av ett lagligt och attraktivt utbud av audiovisuellt innehåll på internet och av att uppmuntra innovationer, och att nya distributionssätt därför måste vara flexibla, så att nya affärsmodeller kan växa fram och digitala varor bli tillgängliga för alla EU-medborgare oavsett i vilken medlemsstat de bor, varvid hänsyn ska tas till principen om nätneutralitet.

Tisdagen den 11 september 2012

5. Europaparlamentet betonar att digitala tjänster, exempelvis videoströmning, bör göras tillgängliga för alla EU-medborgare oavsett vilken medlemsstat de befinner sig i. Parlamentet uppmanar kommissionen att begära att europeiska digitala företag avlägsnar sina geografiska kontroller (t.ex. blockering av IP-adresser) för hela unionen och tillåter köp av digitala tjänster utanför konsumentens hemmedlemsstat. Parlamentet ber kommissionen utarbeta en analys av tillämpningen av kabel- och satellitdirektivet⁽¹⁾ på digital distribution.
6. Europaparlamentet anser att man bör lägga större vikt vid att förbättra säkerheten hos distributionsplattformar på internet, inbegripet betalningar via Internet.
7. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att utveckla alternativa och innovativa system för mikrobetalning, bland annat betalning via sms eller appar, till lagliga plattformar för elektroniska tjänster och därmed underlätta konsumenternas användning av dem.
8. Europaparlamentet betonar att problem som hör samman med nätbaserade betalningssystem, exempelvis bristande kompatibilitet och höga kostnader för konsumenterna för mikrobetalningar, bör angripas i syfte att utveckla enkla, innovativa och kostnadseffektiva lösningar till förmån för konsumenter och digitala plattformar.
9. Europaparlamentet kräver att nya lösningar utarbetas för användarvänliga betalningssystem såsom mikrobetalningssystem, och för utarbetandet av system som möjliggör direktbetalning till upphovsmännen, vilket innebär fördelar både för konsumenter och upphovsrättshavare.
10. Europaparlamentet betonar att internetanvändning kan utgöra en verklig möjlighet för bättre spridning och distribution av europeiska verk, särskilt audiovisuella verk, under omständigheter då laglig tillgång till sådana verk kan utvecklas i en miljö med sund konkurrens som effektivt hanterar olaglig tillgång till skyddade verk.
11. Europaparlamentet uppmanar utvecklingen av ett stort och mångsidigt lagligt utbud av audiovisuellt innehåll, genom att i synnerhet skapa mer flexibla visningsfönster. Parlamentet betonar att upphovsrättshavare ska fritt kunna välja när de vill lansera sina produkter på olika plattformar.
12. Europaparlamentet betonar att vi måste se till att det aktuella systemet med visningsfönster inte används som ett medel för att låsa visning på internet till nackdel för små producenter och distributörer.
13. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut att genomföra den förberedande åtgärd som parlamentet röstat fram för att experimentera med nya distributionsmodeller som baseras på komplementaritet mellan plattformarna på grundval av visningsfönstrens flexibilitet.
14. Europaparlamentet uppmanar till stöd för strategier genom vilka små och medelstora audiovisuella företag inom EU kan förvalta de digitala rättigheterna mer effektivt och på så vis nå fram till en bredare publik.
15. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att skyndsamt och på ett föreskrivande sätt genomföra artikel 13 i direktivet om audiovisuella medietjänster och införa finansierings- och stödförpliktelser för audiovisuella beställmedietjänster och uppmanar kommissionen att utan dröjsmål inlämna en utförlig lägesrapport om genomförandet till Europaparlamentet i enlighet med artikel 13.3.

⁽¹⁾ Direktiv 93/83/EEG, EGT L 248, 6.10.1993, s. 15.

Tisdagen den 11 september 2012

16. Europaparlamentet påminner om att det för att skapa en enhetlig digital inre marknad i Europa är nödvändigt att upprätta gemensamma regler i hela Europa om kollektiv förvaltning av upphovsrätter och närstående rättigheter för att sätta stopp för lagstiftningen i medlemsstaterna som fortsatt skiljer sig åt och allmer försvårar en gränsöverskridande klarering av upphovsrätter.
17. Europaparlamentet stöder inrättandet av en rättslig ram för att underlätta digitalisering och gränsöverskridande spridning av verk av okända upphovsmän på den digitala inre marknaden. Detta är en av de nyckelåtgärder som fastställs i den digitala agendan för Europa, som ingår i Europa 2020-strategin.
18. Europaparlamentet noterar att utvecklingen av gränsöverskridande tjänster faktiskt är möjlig från och med den tidpunkt då de kommersiella plattformarna är redo att förvärva avtalsmässiga rättigheter för verksamhet på ett eller flera territorier, eftersom man inte får glömma att de territoriella systemen är de naturliga marknaderna för audiovisuella medier.
19. Europaparlamentet insisterar på att man måste skapa rättslig säkerhet gällande vilket rättssystem som gäller för klarering av rättigheter för gränsöverskridande distribution genom att föreslå att tillämplig lag ska vara lagen i det land där företaget har sin huvudsakliga verksamhet och där det skapar merparten av sina tillgångar.
20. Europaparlamentet bekräftar på nytt målsättningen gällande en ökad och effektiv gränsöverskridande onlinedistribution av audiovisuella verk mellan medlemsstaterna.
21. Europaparlamentet föreslår att man antar en övergripande strategi på EU-nivå som bör innefatta större samverkan mellan innehavare av immateriella rättigheter, distributionsplattformar på internet och tjänsteleverantörer på Internet, för att det audiovisuella innehållet ska bli tillgängligt på ett användarvänligt och konkurrenskraftigt sätt.
22. Europaparlamentet understryker behovet av att skapa flexibilitet och kompatibilitet i distributionen av audiovisuella verk via digitala plattformar för att kunna utvidga det lagliga utbudet av audiovisuella verk på internet som svar på marknadsefterfrågan och för att främja gränsöverskridande tillgång till produkter från andra medlemsstater samtidigt som upphovsrätten respekteras.
23. Europaparlamentet välkomnar det nya programmet Ett kreativt Europa som har föreslagits av kommissionen, i vilket det understryks att distribution på internet också har en omfattande och positiv påverkan på distributionen av audiovisuellt arbete, särskilt för att nå nya målgrupper i Europa och utanför, och för att förbättra den sociala sammanhållningen.
24. Europaparlamentet betonar vikten av nätneutralitet för att garantera lika tillgång till höghastighetsnät, vilket är avgörande för kvaliteten på legitima nätbaserade audiovisuella tjänster.
25. Europaparlamentet understryker att den digitala klyftan mellan medlemsstater eller regioner i EU utgör ett allvarligt hinder mot utvecklingen av den digitala inre marknaden, och kräver därför att allt flera i hela EU ska få tillgång till bredband i syfte att stimulera tillgången till internetjänster och till ny teknik.
26. Europaparlamentet erinrar om att man i syfte att exploatera rättigheter kommersiellt överför dem till den audiovisuella producenten, som använder sig av den centralisering av ensamrätten som beviljats under upphovsrättslagen för att kunna organisera finansieringen, produktionen och distributionen av audiovisuella verk.
27. Europaparlamentet erinrar om att kommersiellt utnyttjande av exklusiva rättigheter till kommunikation till allmänheten och tillgänglighet för allmänheten har till syfte att generera ekonomiska resurser vid kommersiella framgångar för att finansiera framtida produktion och distribution av projekt, och därmed främja ett diversifierat och permanent utbud av nya filmer.

Tisdagen den 11 september 2012

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag till ny lagstiftning om den kollektiva förvaltningen av upphovsrätt, som kan säkerställa mer omfattande ansvarsskyldighet, öppenhet och styrning för organisationer för förvaltning av kollektiva rättigheter, liksom effektiva mekanismer för tvistlösning, och som kan leda till tydligare och enklare licensieringssystem i musikbranschen. Parlamentet betonar i detta sammanhang behovet av att åstadkomma en tydlig distinktion mellan licensieringsförfaranden för olika materialtyper, särskilt mellan audiovisuella verk/filmverk och musikverk. Parlamentet påminner om att licensiering av audiovisuella verk utförs utifrån individuella avtalsenliga överenskommelser tillsammans med, i vissa fall, kollektiv förvaltning av ersättningskrav.

29. Europaparlamentet betonar att det i kommissionens rapport om tillämpningen av direktiv 2001/29/EG⁽¹⁾ fastställdes skillnader i fråga om medlemsstaternas genomförande av bestämmelserna i artiklarna 5, 6 och 8, vilket leder till olika tolkningar och beslut i medlemsstaternas domstolar. Parlamentet påminner om att dessa har blivit en del av den specifika rättspraxisen rörande den audiovisuella sektorn.

30. Europaparlamentet ber kommissionen att fortsätta den noggranna övervakningen av hur direktiv 2001/29/EG tillämpas, liksom den regelbundna inrapporteringen av resultaten till parlamentet och rådet.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, efter samråd med alla berörda intressenter, ändra direktiv 2001/29/EG så att bestämmelserna i artiklarna 5, 6 och 8 formuleras med större precision i syfte att säkerställa harmonisering på EU-nivå av den rättsliga ramen avseende upphovsrättskydd i informations-samhället.

32. Europaparlamentet stödjer fastställandet av enhetliga europeiska regler om god förvaltning och öppenhet för upphovsrättsorganisationer såväl som effektiva tvistelösningsförfaranden.

33. Europaparlamentet betonar att en förenklad klarering och en aggregering av särskilt muskrättigheter i audiovisuella verk på nätet skulle främja den inre marknaden och uppmanar kommissionen att ta lämplig hänsyn till detta i sin aviserade rättsakt om förvaltning av kollektiva rättigheter.

34. Europaparlamentet påpekar att mediernas fortsatta konvergens kräver nya initiativ inte bara rörande upphovsrätten utan också rörande medierätten. Parlamentet uppmanar kommissionen att med tanke på den senaste tekniska utvecklingen överväga om olika regler för linjära och icke-linjära tjänster i direktiv 2010/13/EU om audiovisuella medietjänster fortfarande är aktuella.

35. Europaparlamentet anser, trots att skillnaden mellan linjära och icke-linjära utbud blir alltmer föråldrad, att inskränkningar i fråga om reklam i utbudet för barn, i nyheter och i informationsprogram är förnuftiga. Parlamentet uppmanar ändå kommissionen att överväga nya program- och plattformsovergripande former av beräkningssystem för reklamtider. Med hjälp av dessa kan incitament för högkvalitativ innehåll skapas som ökar den linjära programkvaliteten och mångfalden på nätet i lika hög grad utan att de privata sändningsföretagens intäktsida belastas.

36. Europaparlamentet framhåller att möjligheten till territoriella produktions- och distributionssystem fortsatt bör tillämpas på det digitala området, eftersom denna form av organisering av den audiovisuella marknaden verkar utgöra grund för finansiering av europeiska audiovisuella verk och filmverk.

37. Europaparlamentet ber kommissionen att lägga fram en analys av om principen om ömsesidigt erkännande kan tillämpas på digitala varor på samma sätt som på fysiska varor.

⁽¹⁾ EGT L 167, 22.6.2001, s. 10.

Tisdagen den 11 september 2012

Registrering

38. Europaparlamentet anser att ny teknik kan användas för att underlätta hanteringen av rättigheter. Parlamentet välkomnar i detta avseende standardiseringsinitiativet International Standard Audiovisual Number (ISAN) som förenklar identifieringen av audiovisuella verk och rättighetsinnehavare, och uppmanar kommissionen att överväga att vidta åtgärder som underlättar en mer omfattande användning av ISAN.

Skydd mot obehörig användning

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att värna om internetanvändarnas juridiska säkerhet i samband med användningen av streamingtjänster och anmodar kommissionen att i synnerhet överväga sådana redskap som förhindrar användningen av system för betalning och finansiering av sådana tjänster genom reklam på de betalningsplattformar där man kan ladda ner och streama olagligt innehåll.

40. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja efterlevnad av upphovsrättigheterna och närstående rättigheter och att bekämpa obehörigt utbud och obehörig spridning av verk, bland annat i samband med streaming.

41. Europaparlamentet uppmärksammar den ökande användningen av gemensamma plattformar som ber internetanvändarna att bidra med pengar till produktionen av en film eller en dokumentär, vilket ger dem en känsla av att direkt delta i den kreativa processen, men framhåller dock att det är svårt att se att denna typ av kollektiv finansiering skulle kunna ersätta de traditionella finansieringskällorna på kort sikt.

42. Europaparlamentet inser emellertid att piratkopiering är ett problem även när det finns lagliga alternativ och därför måste den lagliga internettillgången till upphovsrättsligt skyddat kulturellt material kompletteras med en intelligentare tillämpning på internet av upphovsrätt med full respekt för grundläggande rättigheter, särskilt informations- och yttrandefrihet, skydd av personuppgifter och rätten till sekretess samt principen om enbart vidarebefordran.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja en rättslig ram för säkerhet genom ändringar av direktiv 2004/48/EG, som utformats för den analoga miljön, för att göra de ändringar till direktivet som behövs för att utveckla effektiva lösningar för den digitala marknaden.

Ersättning

44. Europaparlamentet påminner om att innehavare av immateriella rättigheter måste garanteras lämplig ersättning för spridning av audiovisuellt material via internet. Parlamentet konstaterar att även om denna rätt erkänts på EU-nivå sedan 2001 saknas det fortfarande lämplig ersättning för att verk görs tillgängliga på internet.

45. Europaparlamentet anser att denna ersättning bör inrikta sig på att underlätta konstnärligt skapande och att göra Europa konkurrenskraftigare, under samtidigt hänsynstagande till sektorns särdrag, de olika intressenternas intressen samt behovet av åtskilligt enklare tillståndsförfaranden. Parlamentet uppmanar kommissionen att stimulera nedifrån och upp-lösningar i samarbete med alla intressenter för att vidareutveckla unionens särslagstiftning på området.

46. Europaparlamentet betonar att det är väsentligt att upphovsmännen och de utövande konstnärerna garanteras en rättvis ersättning i proportion till omfattningen av alla former av användning, särskilt internetanvändning, av deras verk. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att förbjuda buyout-avtal som strider mot denna princip.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snarast lägga fram en studie om skillnaderna mellan de olika nationella ersättningsmekanismerna för upphovsmän och artister i syfte att upprätta en förteckning över bästa praxis.

Tisdagen den 11 september 2012

48. Europaparlamentet kräver en omfördelning av förhandlingspositionerna mellan upphovsrättshavare och producenter genom att ge upphovsrättshavarna och producenterna en rätt som de inte kan avsäga sig till ersättning av alla typer av utnyttjande av deras verk, inbegripet fortlöpande ersättning när upphovsrättshavaren till en producent har överlåtit sin ensamrätt att göra verken tillgängliga.

49. Europaparlamentet efterlyser åtgärder för att garantera att rättighetsinnehavarna får rättvis ersättning när deras audiovisuella verk distribueras, vidaresänds eller återutsänds.

50. Europaparlamentet anser att bästa sättet att säkra lämplig ersättning till rättighetsinnehavarna är genom möjligheten att välja antingen kollektivt förhandlingsavtal, inbegripet standardavtal och utvidgade kollektiva licenser, eller upphovsrättsorganisation.

Licensiering

51. Europaparlamentet påpekar att EU-regelverket om upphovsrätt inte i sig utesluter frivilliga multi-territoriella eller alleuropeiska licensieringsmekanismer, men att kulturella skillnader och språkskillnader mellan medlemsstaterna, samt variationer i nationella regler, bland annat i dem som inte hör samman med immateriella rättigheter, nödvändiggör en flexibel och kompletterande strategi på EU-nivå för att avancera i riktning mot en digital inre marknad.

52. Europaparlamentet påpekar att gränsöverskridande och paneuropeiska licenssystem bör förbli frivilliga och att språkliga och kulturella skillnader mellan medlemsstaterna, jämte variationer i nationella regler som inte har med upphovsrättsregler att göra, för med sig sina egna utmaningar. Parlamentet anser därför att ett flexibelt synsätt när det gäller paneuropeisk licensiering är nödvändigt för att skydda upphovsrättshavarna och fortsatt närma sig målet med den digitala inre marknaden.

53. Europaparlamentet anser att om hållbar multiterritoriell licensiering kan uppmontras och främjas på den digitala inre marknaden för audiovisuella verk skulle detta underlätta marknadsdrivna initiativ. Parlamentet understryker att digital teknik skapar nya och innovativa sätt att skraddarsy och berika utbudet av dessa verk för varje marknad och möta konsumenternas efterfrågan, bland annat på gränsöverskridande skraddarsydda tjänster. Parlamentet kräver ett bättre utnyttjande av digital teknik, vilket bör utgöra en språngbräda för såväl spridning som mångfaldigande av ett legitimt utbud av audiovisuella verk.

54. Europaparlamentet anser att det behövs aktuell information om licensieringsvillkor, licensinnehavare och repertoarer, tillsammans med omfattande studier på europeisk nivå för att underlätta insynen och identifiera var problemen ligger och för att hitta tydliga, effektiva och lämpliga mekanismer för att lösa dem.

55. Europaparlamentet noterar att förvaltningen av audiovisuella rättigheter i den digitala eran skulle kunna underlättas vid kommersiell användning av verken, om medlemsstaterna kunde främja en effektiv och öppen licensiering, inbegripet en utökad frivillig gemensam licensiering, där dessa förfaranden för närvarande saknas.

56. Europaparlamentet noterar att man borde inleda en diskussion mellan de kulturansvariga och medlemsstaterna för att vidta åtgärder som gör det möjligt för de offentliga arkiven att dra full nytta av de möjligheter som erbjuds av den digitala tekniken med avseende på ländernas kulturarv, i synnerhet när det rör sig om fjärråtkomst till en icke-kommersiell källa för digitala verk.

57. Europaparlamentet välkomnar kommissionens samråd, som inleddes med offentliggörandet av grönboken, och dess erkännande av den audiovisuella sektorns särdrag i fråga om licenssystem, som är av stor vikt för sektorns fortsatta utveckling i samband med främjandet av både kulturell mångfald och en stark europeisk audiovisuell industri på den inre digitala marknaden.

Tisdagen den 11 september 2012

Driftskompatibilitet

58. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att man i system för kollektiv förvaltning av rättigheter använder effektiva och fungerande verktyg som är sinsemellan driftskompatibla.

Mervärdesskatt

59. Europaparlamentet betonar att det är brådskande att börja diskutera frågan om skillnader mellan de momsstatser som tillämpas i medlemsstaterna, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samordna sina insatser på detta område.

60. Europaparlamentet betonar att vi måste överväga att tillämpa nedsatt moms för digital distribution av kulturella varor och kulturella tjänster och därmed utjämna skillnaderna mellan internetjänster och vanliga tjänster.

61. Europaparlamentet betonar vikten av att samma momssats tillämpas för kulturella audiovisuella verk som säljs på internet som för dem som säljs på annat håll, och anser att en sänkt momssats för nätbaserat kulturellt material som säljs av en leverantör som är etablerad i EU till en konsument som är bosatt i EU skulle främja digitala plattformars dragningskraft. Parlamentet erinrar i detta avseende om sina resolutioner av den 17 november 2011 om en modernisering av mervärdesskattelagstiftningen i syfte att stärka den digitala inre marknaden ⁽¹⁾ och av den 13 oktober 2011 om mervärdesskattens framtid ⁽²⁾.

62. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta en rättslig ram för audiovisuella tjänster på internet utanför gemenskapen, som direkt eller indirekt vänder sig till en publik i Europeiska unionen, så att dessa omfattas av samma skyldigheter som de tjänster som är etablerade i Europa.

Skydd och främjande av audiovisuella verk

63. Europaparlamentet lyfter fram villkoren under vilka audiovisuella verk i den digitala eran restaureras, bevaras och tillgängliggörs för kulturella och pedagogiska ändamål, och betonar att dessa villkor förtjänar särskild reflexion.

64. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra direktivet om audiovisuella medietjänster och rekommenderar dem att övervaka det sätt på vilka europeiska verk, i synnerhet filmer och dokumentärer, faktiskt presenteras och framhävs inom ramen för de olika audiovisuella medietjänster som finns tillgängliga för allmänheten. Parlamentet understryker behovet av tillsynsmyndigheter som bedriver ett mer nära samarbete med de organ som finansierar filmerna.

65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att hitta mekanismer för att uppmuntra tillgång till arkiverat audiovisuellt material i EU:s filmarvsinstitutioner. Av skäl som ofta hänger ihop med ett minskat intresse från konsumenternas sida och en begränsad livstid på hyllan är en betydande andel av det europeiska audiovisuella materialet inte kommersiellt tillgängligt.

66. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att främja lösningar för att stödja digitalisering, bevarande och tillgänglighet i utbildningssyfte avseende dessa verk, även över gränserna.

67. Europaparlamentet erinrar om hur viktigt internetbiblioteket Europeana är och anser att medlemsstaterna och kulturinstitutionerna bör ägna större uppmärksamhet åt att se till att det blir åtkomligt och synligt.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0513.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0436.

Tisdagen den 11 september 2012

68. Europaparlamentet anser att digitaliseringen och bevarandet av kulturella resurser, samt den förbättrade tillgången till sådana resurser, erbjuder fantastiska ekonomiska och sociala möjligheter och utgör ett nödvändigt villkor för den framtida utvecklingen av Europas kulturella och kreativa kapacitet och för dess industriella närvaro på detta område. Parlamentet stöder därför kommissionens rekommendation av den 27 oktober 2011 om digitalisering och tillgång via internet till kulturellt material och digitalt bevarande ⁽¹⁾, samt förslaget om att skapa ett uppdaterat åtgärds paket i denna riktning.

Utbildning

69. Europaparlamentet understryker vikten av att främja digitala färdigheter och mediekunskaper hos alla EU-medborgare, inbegripet äldre och personer med funktionshinder som till exempel hörselnedsättning, och att minska den digitala klyftan i samhället eftersom dessa spelar en viktig roll för deltagandet i samhället och ett demokratiskt medborgarskap. Parlamentet erinrar om den viktiga roll som innehas av offentligägda medieföretag i detta avseende då detta ingår i deras public service-uppdrag.

70. Europaparlamentet upprepar att det är av största vikt att införliva den nya tekniken i de nationella kursplanerna och att det är viktigt med utbildning i mediekunskap och digitala medier för alla europeiska medborgare i alla åldrar för att öka och dra nytta av kompetensen på dessa områden.

71. Europaparlamentet betonar behovet av europeiska och nationella utbildningskampanjer för att öka medvetenheten om betydelsen av immateriella rättigheter, samt om de lagliga kanaler som finns för distribution av audiovisuella verk på internet. Parlamentet påpekar att konsumenterna bör bli korrekt informerade om immaterialrättsliga frågor som kan uppstå vid fildelning via datormolntjänster.

72. Europaparlamentet riktar uppmärksamheten mot behovet av att mer kraftfullt framföra vikten av upphovsrättsskydd och den närstående rättvisa ersättningen till allmänheten.

73. Europaparlamentet betonar behovet av att överväga om utbildningsinstitutioner ska ges en särställning när det gäller att använda audiovisuella verk via internet.

Media 2014–2020

74. Europaparlamentet påminner om att Mediaprogrammet har etablerats som ett självständigt varumärke och det är avgörande att ett ambitiöst Mediaprogram får fortsätta under perioden 2014–2020 i samma anda som det aktuella programmet.

75. Europaparlamentet betonar att Mediaprogrammet måste få fortsätta som ett särskilt program, helt ägnat åt den audiovisuella sektorn.

*

* *

76. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

(1) EUT L 283, 29.10.2011, s. 39.

Onsdagen den 12 september 2012

Beslut att inte invända mot en genomförandeåtgärd: flygburna kollisionsavvärjande system på vissa luftfartyg

P7_TA(2012)0325

Europaparlamentets beslut att inte invända mot kommissionens utkast till beslut om tillstånd för Republiken Frankrike att avvika från kommissionens förordning (EU) nr 1332/2011 vad gäller användning av en ny programversion av det flygburna kollisionsavvärjande systemet (ACAS II) på vissa nybyggda luftfartyg (D020967/02 - 2012/2745 (RPS))

(2013/C 353 E/09)

Europaparlamentet utfärdar denna rekommendation

- med beaktande av kommissionens utkast till beslut (D020967/02),
 - med beaktande av det yttrande som Europeiska byrån för luftfartssäkerhet avgav den 4 juni 2012, som åsyftas i skäl 9 i kommissionens utkast till beslut,
 - med beaktande av kommissionens skrivelse av den 5 juli 2012, där den begär att parlamentet tillkännager att det inte invänder mot utkastet till beslut,
 - med beaktande av skrivelsen från utskottet för transport och turism till utskottsordförandekonferensens ordförande av den 27 juli 2012,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 av den 20 februari 2008 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet⁽¹⁾, särskilt artikel 14.6 och 14.7,
 - med beaktande av artikel 5a i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾,
 - med beaktande av artiklarna 88.4d och 87a.6 i arbetsordningen,
 - med beaktande av att ingen invändning har gjorts inom den tidsfrist som anges i artikel 87a.6 tredje och fjärde strecksatserna i arbetsordningen, som löpte ut den 11 september 2012.
- A. Enligt kommissionens utkast till beslut ska det aktuella beslutet upphöra att gälla den 31 januari 2013. Antagandet av det bör därför inte försenas.
1. Europaparlamentet tillkännager att det inte invänder mot kommissionens utkast till beslut.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till kommissionen och, för kännedom, till rådet.

⁽¹⁾ EUT L 79, 19.3.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Onsdagen den 12 september 2012

Beslut att inte invända mot en delegerad akt: gränsöverskridande samarbete och förhandlingar inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

P7_TA(2012)0326

Europaparlamentets beslut att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 28 juni 2012 om komplettering av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller gränsöverskridande samarbete och producentorganisationers avtalsförhandlingar inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (12020-12 - C(2012)4297 - 2012/2780 (RPS))

(2013/C 353 E/10)

Europaparlamentet utfärdar denna rekommendation

- med beaktande av kommissionens delegerade förordning (C(2012)4297),
 - med beaktande av kommissionens skrivelse av den 27 juli 2012, där den begär att parlamentet tillkännager att det inte invänder mot den delegerade förordningen,
 - med beaktande av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) ⁽¹⁾, särskilt artikel 126 e.1 och artikel 196a.5,
 - med beaktande av artikel 87a.6 i arbetsordningen,
 - med beaktande av att ingen invändning har gjorts inom den tidsfrist som anges i artikel 87a.6 tredje och fjärde strecksatserna i arbetsordningen, som löpte ut den 11 september 2012.
- A. Kommissionen har betonat vikten av att parlamentet fattar sitt beslut före den 3 oktober 2012 eftersom bestämmelserna i den grundläggande rättsakten om producentorganisationers avtalsförhandlingar inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter träder i kraft det datumet.
- B. Rådet beslutade den 16 juli 2012 att begära två månaders förlängning av tidsfristen för att invända mot den delegerade förordningen, det vill säga till den 28 oktober 2012, samt att beakta vikten av att fatta ett beslut före den 3 oktober 2012 om huruvida det ska invända eller inte mot den aktuella förordningen. Rådet underrättade Europaparlamentet om detta genom en skrivelse av den 17 juli 2012.
1. Europaparlamentet tillkännager att det inte invänder mot den delegerade förordningen.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

Onsdagen den 12 september 2012

Årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken

P7_TA(2012)0334

Europaparlamentets resolution av den 12 september 2012 om årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (12562/2011 – 2012/2050(INI))

(2013/C 353 E/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (12562/2011),
- med beaktande av artikel 36 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 del II punkt G.43 ⁽¹⁾,
- med beaktande av det ovannämnda interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning,
- med beaktande av sina resolutioner av den 11 maj 2011 ⁽²⁾ och 10 mars 2010 ⁽³⁾ om rådets årliga rapport om Gusp 2009 respektive 2008,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juli 2010 ⁽⁴⁾ om den europeiska avdelningen för yttre åtgärder,
- med beaktande av uttalandet från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikesfrågor och säkerhetspolitik om politisk ansvarighet ⁽⁵⁾,
- med beaktande av den höga representantens uttalande vid Europaparlamentets plenarsammanträde den 8 juli 2010 om den grundläggande organisationen av den centrala förvaltningen vid den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 18 april 2012 om årsrapporten om de mänskliga rättigheterna i världen och Europeiska unionens politik på området, inbegripet följderna för EU:s strategipolitik för mänskliga rättigheter ⁽⁷⁾,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och Europeiska kommissionen till Europaparlamentet och rådet av den 12 december 2011 med titeln "Mänskliga rättigheter och demokrati i centrum för EU:s yttre åtgärder – effektivare metoder" (COM(2011)0886),

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0227.

⁽³⁾ EUT C 349 E, 22.12.2010, s. 51.

⁽⁴⁾ EUT C 351 E, 2.12.2011, s. 454.

⁽⁵⁾ EUT C 351 E, 2.12.2011, s. 470.

⁽⁶⁾ EUT C 351 E, 2.12.2011, s. 472.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0126.

Onsdagen den 12 september 2012

- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1325 (2000) och 1820 (2008) om kvinnor, fred och säkerhet, FN:s säkerhetsråds resolution 1888 (2009) om sexuellt våld mot kvinnor och barn under väpnade konflikter, FN:s säkerhetsråds resolution 1889 (2009) om att stärka genomförandet och övervakningen av säkerhetsrådets resolutioner 1325 och 1960 (2010), där man skapade en mekanism för att sammanställa uppgifter om sexuellt våld i väpnade konflikter och upprätta en förteckning över förövare av sexuellt våld,

- med beaktande av artikel 119.1 i arbetsordningen,

- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från budgetutskottet (A7-0252/2012), och av följande skäl:
 - A. EU bör utveckla sina utrikespolitiska mål ytterligare och främja sina värderingar och intressen i världen med det övergripande målet att bidra till fred, mänsklig säkerhet, solidaritet, konfliktförebyggande, rättsstatsprincipen och främjande av demokrati, skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, jämställdhet mellan kvinnor och män, respekt för internationell rätt, stöd för internationella institutioner, effektiv multilateralism och ömsesidig respekt mellan folken, hållbar utveckling, öppen och ansvarsfull förvaltning, fri och rättvis handel samt utrotning av fattigdomen.
 - B. För att kunna uppnå dessa mål bör EU skapa synergier och utveckla strategiska partnerskap med de länder som delar samma värderingar och är beredda att anta en gemensam politik och genomföra gemensamt överenskomna åtgärder.
 - C. Genomförandet av Lissabonfördraget tillför en ny dimension till EU:s yttre åtgärder och kommer att bidra till att göra unionens utrikespolitik och – i vidare mening EU:s yttre åtgärder – enhetligare, konsekventare och effektivare. Vi måste dra lärdom av EU:s och medlemsstaternas tidigare misslyckanden när vi omformar unionens yttre åtgärder, ställa mänskliga rättigheter och demokrati i centrum för unionens politik samt främja övergången till demokrati i länder med auktoritära regimer, i synnerhet i de fall där stabiliteten och säkerhetsproblemen har äventyrat en principiell politik för att främja demokrati och mänskliga rättigheter.
 - D. Lissabonfördraget ger EU:s utrikespolitik en ny dynamik, särskilt genom att förse unionen med institutionella och operativa verktyg som kan göra det möjligt för den att spela en internationell roll som är förenlig med dess framträdande ekonomiska ställning och dess ambitioner samt att organisera sig för att bli en effektiv global aktör som kan ta medansvar för den globala säkerheten och leda arbetet för att ta fram gemensamma lösningar på gemensamma problem.
 - E. Den pågående finansiella krisen och statsskuldskrisen har en genomgripande effekt på trovärdigheten för Europeiska unionen på den internationella arenan och undergräver den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitikens genomslagskraft och långsiktiga hållbarhet.
 - F. Den nya dynamiken i EU:s yttre åtgärder kräver också att EU agerar mer strategiskt för att dess inflytande ska få internationell tyngd. EU:s förmåga att påverka världsordningen vilar inte bara på samstämmighet mellan unionens politikområden, aktörer och institutioner, utan också på ett verkligt strategiskt koncept för EU:s utrikespolitik som måste samla och samordna alla medlemsstater bakom samma prioriteringar och mål, så att de talar med en stark gemensam röst och visar solidaritet på den internationella arenan. EU:s utrikespolitik måste föras med de resurser och instrument som behövs för att unionen ska kunna agera på ett verkningsfullt och konsekvent sätt i världen.
 - G. Den kontroll av EU:s utrikespolitik som utförs av Europaparlamentet och de nationella parlamenten på deras respektive nivåer är mycket viktig för att EU-medborgarna ska förstå och stödja EU:s yttre åtgärder. Denna kontroll bidrar till att stärka utrikespolitikens legitimitet.

Onsdagen den 12 september 2012

BEDÖMNING AV RÅDETS ÅRLIGA RAPPORT OM GUSP 2010

1. Europaparlamentet välkomnar de åtgärder som rådet, med stöd av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, vidtagit i årsrapporten för 2010 för att kartlägga EU:s utrikespolitik i ett framåtblickande och strategiskt policydokument.

2. Europaparlamentet anser dock inte att rådets årliga rapport når upp till ambitionerna i Lissabonfördraget i vissa viktiga avseenden, bland annat följande: I rapporten betonas inga tydliga prioriteringar eller strategiska riktlinjer på medellång och lång sikt för Gusp. Det klargörs inte heller vilka politiska mekanismer som säkerställer samstämmighet och konsekvens mellan utrikespolitikens olika delar, vilka innefattar dem som omfattas av kommissionens ansvar. Rapporten tar inte upp vissa viktiga frågor om den roll som Europeiska utrikestjänsten och delegationerna har när det gäller att se till att unionens resurser (personella, finansiella och diplomatiska) är anpassade till dess utrikespolitiska prioriteringar. Inte heller diskuteras hur man från fall till fall ska ta med uppdrag och insatser inom den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (deras grundtanke och slutliga mål) i den politisk-strategiska ramen för EU:s utrikespolitiska prioriteringar för ett land eller en region, vilket förutsätts i de nya strategierna för Afrikas Horn och Sahel.

3. Europaparlamentet erinrar om sin fördragsenliga befogenhet att rådfrågas inom områdena för Gusp och GSFP, att få sina synpunkter vederbörligen beaktade och att lämna rekommendationer. Parlamentet medger i detta avseende att vice ordföranden/den höga representanten står till parlamentets förfogande. I och med ikraftträdandet av Lissabonfördraget skulle dock förbättringar kunna göras när det gäller att informera det behöriga utskottet om resultatet från möten i rådet (utrikes frågor) samt i samrådet med parlamentet, så att vederbörlig hänsyn tas till parlamentets synpunkter före några uppdrag och strategier antas på området för GSFP. Parlamentet ser fram emot översynen av instrumenten för externt bistånd och ett resultat som erkänner dess rätt till strategidokument och fleråriga handlingsplaner, i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget. Vidare efterlyser parlamentet bättre information och samråd med parlamentet i alla skeden av rådets förfarande för Gusp-beslut om avtal med tredjeländer, särskilt innan beslut fattas om att bevilja kommissionen eller vice ordföranden/den höga representanten mandat att på unionens vägnar förhandla fram och underteckna avtal och när det gäller ramar för tredjeländers deltagande i EU:s kris- hanteringsinsatser.

4. Europaparlamentet uppmanar rådet att samarbeta med utskottet för utrikesfrågor i ett tidigt skede vid upprättandet av framtida årliga rapporter om Gusp i syfte att diskutera den breda politiska ramen för det kommande året och de långsiktiga strategiska målen och att införa ett riktmärke för hur man ska ge EU-medborgarna tydlig information om förändringar, prioriteringar och framsteg inom EU:s utrikespolitik.

EN NY ÖVERGRIPANDE STRATEGI FÖR EU:S UTRIKESPOLITIK

5. Europaparlamentet påpekar att det under tjugohundratalets andra decennium finns en växande medvetenhet bland medborgarna i och utanför EU om att endast övergripande arbetssätt som integrerar diplomatiska, ekonomiska, utvecklingsmässiga och, i sista hand och i full överensstämmelse med bestämmelserna i FN-stadgan, militära resurser lämpar sig för att möta internationella hot och utmaningar.

6. Europaparlamentet anser att EU med Lissabonfördraget har alla de resurser som krävs för att genomföra en övergripande strategi som denna, där alla unionens diplomatiska och finansiella resurser används för att stötta gemensamma strategiska riktlinjer för politiken i syfte att få största möjliga genomslag när det gäller att främja säkerhet och ekonomiskt välstånd för EU-medborgarna och deras grannar samt de grundläggande rättigheterna i hela världen. Parlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att, med medverkan av kommissionens relevanta avdelningar, vidareutveckla en lämplig mekanism som integrerar geografisk och tematisk sakkunskap och att använda en övergripande strategi för att planera, utforma och genomföra politiken.

Onsdagen den 12 september 2012

7. Europaparlamentet framhåller att en fullständig förståelse av Gusp omfattar alla utrikespolitiska områden, inbegripet en gradvis utformning av en gemensam säkerhets- och försvarspolitik (GSFP) som kan leda till ett gemensamt försvar och lägger tonvikt vid att uppnå enhetlighet och konsekvens samtidigt som särdragen i respektive del av de yttre åtgärderna beaktas. Parlamentet upprepar att en sådan metod för att utveckla EU:s utrikespolitik måste ha sin grund i principer och mål som anges i artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen. Detta innebär att EU:s yttre åtgärder måste utgå från viljan att främja och skydda EU:s värderingar, såsom respekt för mänskliga rättigheter, frihet, demokrati och rättsstatsprincipen. Parlamentet betonar samtidigt betydelsen av ökad samordning mellan de inre och yttre aspekterna av EU:s säkerhetspolitik, vilket bör återspeglas i unionens yttre åtgärder.

8. Europaparlamentet konstaterar att det 2013 kommer att vara tio år sedan den europeiska säkerhetsstrategin antogs och understryker följaktligen behovet att uppdatera och konsolidera detta ramdokument i enlighet med dagens internationella miljö.

UTRIKESPOLITIKENS UPPBYGGNAD

9. Europaparlamentet understryker den politiska ledarroll som vice ordföranden/den höga representanten förväntas inta när det gäller att säkerställa enhetlighet, samordning, konsekvens, trovärdighet och genomslagskraft för unionens åtgärder. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att i god tid utnyttja alla sina befogenheter för att initiera, genomföra och säkerställa överensstämmelse med Gusp och att fullt ut göra parlamentets berörda organ delaktiga i denna strävan. Parlamentet välkomnar den viktiga ledarroll som vice ordföranden/den höga representanten spelade för världssamfundet under de svåra omständigheterna i förhandlingarna med Iran. Parlamentet beaktar de betydande historiska banden mellan Europas folk och det iranska folket. Parlamentet efterlyser ledarskap när det gäller att stärka EU:s roll för att stödja grannskapet, mot bakgrund av den arabiska våren, särskilt den demokratiska övergångsprocessen i södra Medelhavsområdet, även genom den nya europeiska demokratifonden, samt den avstannade fredsprocessen i Mellanöstern.

10. Europaparlamentet erkänner att Europeiska utrikestjänsten (bland annat dess delegationer och EU:s särskilda representanter) fyller en viktig funktion genom att bistå vice ordföranden/den höga representanten i strävan att uppnå en mer strategisk, enhetlig och konsekvent politisk hållning till unionens yttre åtgärder. Parlamentet bekräftar sin avsikt att fortsätta att övervaka den geografiska balansen och könsbalansen i fråga om personalsammansättningen vid utrikestjänsten, också beträffande personal i ledande ställning, och att bedöma huruvida det är unionen snarare än bara deras medlemsstater som gynnas av utnämmandet av diplomater från medlemsstaterna som delegationschefer och andra viktiga tjänster. Parlamentet understryker vikten av att ha en välfungerande och effektiv europeisk avdelning för yttre åtgärder och av att stärka förbindelserna mellan utrikestjänsten, kommissionen och medlemsstaterna i syfte att uppnå synergier när det gäller effektivt genomförande av yttre åtgärder och att lämna ett enhetligt budskap från EU i viktiga politiska frågor.

11. Europaparlamentet betonar att EU:s särskilda representanters roll bör vara ett komplement till och förenlig med det landsspecifika arbete som utförs av cheferna för EU-delegationerna och att de bör företräda och samordna EU:s politik gentemot regioner med särskilda strategier eller säkerhetsintressen, som kräver en ständig närvaro av och synlighet för EU. Parlamentet välkomnar vice ordföranden/den höga representantens samtycke till att låta EU:s nyligen utsedda särskilda representanter och delegationschefer komma till parlamentet för att utbyta åsikter innan de tillträder sina tjänster. Parlamentet efterlyser bättre rapportering och tillgång till politiska rapporter från delegationerna och EU:s särskilda representanter för att parlamentet ska få fullständig information i rätt tid om utvecklingen på plats, särskilt inom områden som anses vara strategiskt viktiga eller står i fokus för politisk oro.

12. Europaparlamentet upprepar sin ståndpunkt att tematiska strategier som tidigare hanterats av personliga representanter bör få fullt stöd från Europeiska utrikestjänsten och lämplig utrikespolitisk representation. Parlamentet vill därför se förslag läggas fram, såsom förslaget om mänskliga rättigheter.

13. Europaparlamentet välkomnar beslutet att utse en särskild EU-representant för mänskliga rättigheter, som bör ha ett starkt mandat för att integrera mänskliga rättigheter genomgående inom Gusp, GSFP och övrig EU-politik och tillhandahålla synlighet och samstämmighet med EU:s åtgärder inom detta område.

Onsdagen den 12 september 2012

14. Europaparlamentet anser att tydligt definierade strategiska riktlinjer bidrar till att anpassa unionens viktiga men ändliga finansiella resurser till ambitionerna och prioriteringarna för unionens yttre åtgärder. Parlamentet betonar att en strategisk metod som denna bör underkastas demokratisk kontroll, men att detta inte bör hindra eller bromsa möjligheterna att bemöta den föränderliga politiska situationen på plats.

15. Europaparlamentet välkomnar medlemsstaternas åtagande genom Lissabonfördraget att medverka fullt ut när det gäller att utveckla och genomföra EU:s utrikespolitik och att säkerställa samordning och samstämmighet med övrig EU-politik. Parlamentet betonar vikten av medlemsstaternas solidaritet i en tid av ekonomiska begränsningar när det gäller att förbättra unionens effektivitet som enhetlig global aktör. Parlamentet konstaterar särskilt vikten av att medlemsstaterna ställer civil och militär kapacitet till förfogande för att effektivt genomföra GSP. Parlamentet beklagar dock att vissa medlemsstaters bilaterala förbindelser med tredjeländer ändå ofta överskuggar eller undergräver samstämmigheten i EU:s åtgärder, och uppmanar medlemsstaterna till ytterligare insatser i den här frågan för att anpassa sin utrikespolitik efter Gusp.

16. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att, samtidigt med förstärkningen av det systematiska samarbetet om utrikespolitiken mellan alla medlemsstater, fullt ut utforska de möjligheter till fördjupat samarbete som Lissabonfördraget ställer till förfogande, däribland utarbetandet av riktlinjer för tilldelning av särskilda uppgifter och uppdrag till en kärngrupp av EU-stater, samt att påbörja processen att utveckla ett permanent strukturerat samarbete på säkerhets- och försvarsområdet.

UTRIKESPOLITIK – BUDGETMÄSSIG OCH FINANSIELL STRUKTUR

17. Europaparlamentet påminner om att översynen av det interinstitutionella avtalet från 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning bör innebära ytterligare ett steg i riktning mot ökad insyn i Gusp och tillhandahållande av relevant information till budgetmyndigheten, i enlighet med vice ordförandens/den höga representantens uttalande om politisk ansvarighet. Parlamentet anser i detta avseende att fullständig insyn och demokratisk kontroll kräver skilda budgetposter för varje enskild GSP-insats och för var och en av EU:s särskilda representanter, tillsammans med effektiva men öppna förfaranden för överföring av medel mellan olika poster om detta krävs. Parlamentet är samtidigt övertygat om att detta inte får inkräkta på den nödvändiga flexibiliteten och reaktionsförmågan för Gusp.

18. Europaparlamentet insisterar på att de EU-resurser som finns tillgängliga för genomförandet av Gusp ska användas så effektivt som möjligt och att synergin mellan EU:s och medlemsstaternas yttre åtgärder därför ska uppnås både politiskt och budgetmässigt.

19. Europaparlamentet anser att Athenamekanismen för finansieringen av de gemensamma kostnaderna för Europeiska unionens operationer med militära eller försvarsmässiga konsekvenser inte ger en tillräckligt god överblick över alla finansiella följder av uppdrag som utförts inom den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, och kräver därför en överskådlig uppställning över samtliga utgifter.

20. Europaparlamentet välkomnar att större vikt läggs vid konsekvens och enhetlighet för unionens alla finansiella instrument, till exempel i form av övergripande bestämmelser om Europeiska utrikestjänsten i de föreslagna förordningarna om nya finansieringsinstrument för yttre förbindelser under perioden 2014–2020. Parlamentet anser att en sådan strategi kommer att visa unionens mervärde genom dess strävan efter säkerhet och välbefinnande för EU-medborgarna. Parlamentet betonar i detta sammanhang att de finansiella instrumenten bör användas på ett kompletterande sätt, utan överlappningar, inom den omfattande raden av utrikespolitiska områden inom EU.

21. Europaparlamentet betonar vikten av att se till att de nya finansieringsinstrument för yttre förbindelser som behandlas av parlamentet och rådet skräddarsys och finansieras tillräckligt för att kunna tillgodose unionens strategiska intressen, och att de kan anpassas efter föränderliga politiska omständigheter. Parlamentet kräver därför att unionens budget (den fleråriga budgetramen för 2014–2020) ska ges tillräckliga resurser som överensstämmer med unionens ambitioner och prioriteringar som global aktör, så att den ger medborgarna en framtid med säkerhet och välbefinnande samt medger nödvändig flexibilitet för att kunna hantera oförutsedda händelser.

Onsdagen den 12 september 2012

22. Europaparlamentet anser att en mer sammanlänkad och övergripande strategi för användningen av EU:s instrument för yttre förbindelser till stöd för gemensamma politiska och strategiska mål kommer att ge mer verksamma och kostnadseffektiva svar på utrikes- och säkerhetspolitiska utmaningar och därmed större säkerhet och välbefinnande för EU:s medborgare. Parlamentet betonar att de befogenheter som parlamentet tilldelats enligt fördragen (särskilt enligt artikel 290 i EUF-fördraget) måste avspeglas korrekt i översynen av de finansiella instrumenten och i synnerhet vid användningen av delegerade akter för strategiska programplaneringsdokument, detta för att parlamentet ska kunna försäkra medborgarna om konsekvensen och kostnadseffektiviteten hos unionens utrikespolitik och finansiella instrument.

23. Europaparlamentet anser att man, för att stödja unionens egna värderingar, bör förstärka de finansieringsinstrument som bland annat främjar fredsbyggande, säkerhet, demokrati, rättsstatsprincipen, god förvaltning och rättvisa samhällen, eftersom dessa instrument är strategiska verktyg i utrikespolitiken och EU:s yttre åtgärder när globala utmaningar ska mötas.

24. Europaparlamentet betonar vikten av att se till att det råder samstämmighet mellan planering, utformning och genomförande av politiken genom en lämplig sammansättning av finansiella instrument för yttre åtgärder inom det utrikespolitiska området. Parlamentet uppmanar bland annat till fortsatt komplementaritet mellan Gusp och stabilitetsinstrumentet inom områdena medling, förebyggande av konflikter, krishantering och fredsbyggande åtgärder efter konflikter samt till ytterligare arbete för att detta ska komplettera de geografiska instrumenten för långsiktigt samarbete med ett land eller en region. Parlamentet välkomnar introduktionen av ett nytt partnerskapsinstrument, i enlighet med parlamentets begäran, som ger ett viktigt mervärde till Gusp genom att tillhandahålla en budgetram för EU:s samarbete med tredjeländer om mål som uppstår ur EU:s bilaterala, regionala eller multilaterala förbindelser och faller utanför tillämpningsområdet för finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete.

25. Europaparlamentet anser att en sådan strategi kan underlättas genom införandet av tydliga riktmärken, som bör övervakas och utvärderas av parlamentet på kort, medellång och lång sikt. Parlamentet efterlyser riktmärkning av EU:s utrikespolitik, där man drar nytta av befintliga strategiska programplaneringsdokument eller strategiska ramar (som de för Afrikas Horn eller Sahel), bland annat en mer systematisk och kvantifierbar definition av politiska prioriteringar och mål samt av de resurser som ska användas med en exakt tidsplan på kort, medellång och lång sikt.

26. Europaparlamentet anser att en övergripande strategi för EU:s yttre åtgärder bland annat kräver en större överensstämmelse och ömsesidig förstärkning av Gusp och den europeiska grannskapspolitiken. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang de gemensamma politiska åtgärder med vilka kommissionen och Europeiska utrikestjänsten svarar på händelser i det södra grannskapet, vilket exemplifieras av deras gemensamma meddelande av den 25 maj 2011. Parlamentet anser dessutom att den europeiska grannskapspolitikens multilaterala strukturer bör konsolideras och utvecklas mer strategiskt, så att EU:s utrikespolitiska prioriteringar förs fram på ett effektivt sätt. Parlamentet vidhåller, med tanke på den "effektiva multilateralismens" centrala betydelse i EU:s yttre åtgärder, att Europeiska utrikestjänsten och kommissionen bör utforska hur väl den europeiska grannskapspolitikens multilaterala spår förmår tjäna som ram för organiseringen av politiska förbindelser i ett utvidgat Europa.

STRATEGISKA PRIORITERINGAR: KONCENTRISKA CIRKLAR AV FRED, SÄKERHET OCH SOCIOEKONOMISK UTVECKLING

27. Europaparlamentet anser att de strategiska intressen, mål och allmänna riktlinjer som ska uppnås genom Gusp måste utgå från en strävan att erbjuda EU-medborgarna och andra fred, säkerhet och välbefinnande, i första hand inom vårt eget grannskap, men också längre bort, genom att följa de principer som legat till grund för EU:s tillblivelse. Detta innefattar demokrati, rättsstatsprincipen, de mänskliga rättigheternas och grundläggande friheternas universalitet och odelbarhet, respekt för människors värde, jämlikhet och solidaritet samt respekt för folkrätten och FN-stadgan, inbegripet utövandet av skyldigheten att skydda.

28. Europaparlamentet fortsätter att stödja den potentiella utvidgningen av EU till alla europeiska länder som respekterar unionens värderingar och åtar sig att främja dem och som önskar och förmår uppfylla anslutningskriterierna.

Onsdagen den 12 september 2012

29. Europaparlamentet konstaterar att unionen över tid har utvecklat förbindelser med länder och regionala organisationer på olika avtalsenliga och rättsliga grunder, av vilka några har kallats "strategiska". Parlamentet konstaterar att det inte finns någon tydlig metod som fastställer hur unionen ska välja strategiska partner och att parlamentet varken informeras eller rådfrågas när dessa val görs. Parlamentet konstaterar att man genom att utnyttja genuina och ansvariga bilaterala förbindelser kan öka kraften i EU:s utrikespolitik, både regionalt och i multilaterala sammanhang, och att valet av strategiska partner därför bör övervägas noga mot bakgrund av de värden och strategiska mål som unionen vill sprida.

30. Europaparlamentet anser därför att framtida beslut om strategiska partner bör utformas noga i enlighet med unionens utrikespolitiska prioriteringar, antingen gentemot ett visst land eller en viss region eller inom internationella forum, och att man bör överväga att avsluta partnerskap som blir föråldrade eller kontraproduktiva. Parlamentet anser därför att det bör hållas en uppföljningsdebatt med Europaparlamentet med anledning av Europeiska rådets diskussion i september 2010 om strategiska partnerskap och att parlamentet regelbundet bör informeras före beslut om framtida partnerskap, i synnerhet där sådana partnerskap får ekonomiskt stöd från unionens budget eller medför ett närmare avtalsförhållande med EU.

31. För att unionen på ett effektivt sätt ska kunna erbjuda medborgarna fred, säkerhet och socioekonomisk utveckling i en mycket konkurrenspräglad, föränderlig och oförutsebar internationell politisk ordning anser Europaparlamentet att det är viktigt att koncentrera unionens begränsade resurser till strategiska prioriteringar. Därvid bör man börja med de utmaningar som ligger närmast oss själva, särskilt i utvidgningsländerna, grannskapet, och utvidga insatserna utåt i koncentriska cirklar, vilket, när det är relevant, innefattar regionala organisationers roll och relativa inflytande.

32. Europaparlamentet anser att man genom att respektera de åtaganden som gjorts inom ramen för utvidgningen och ta ansvar för grannskapet kommer att stärka trovärdigheten för unionens globala räckvidd. Parlamentet bekräftar EU:s anslutning till en effektiv multilateralism, med FN-systemet i centrum, och betonar vikten av samarbete med andra internationella partner i fråga om att bemöta globala kriser, hot och utmaningar.

Västra Balkan

33. Europaparlamentet stöder EU:s strategier för västra Balkan, bland annat utsikten om EU-utvidgning, som främjar demokratisering, stabilisering, fredlig konfliktlösning och socioekonomisk modernisering i såväl de enskilda länderna som regionen som helhet. Parlamentet konstaterar med oro att politisk instabilitet, institutionella brister, utbredd korruption, organiserad brottslighet och olösta regionala och bilaterala frågor hindrar vissa länder från att göra ytterligare framsteg mot integrering med EU. Parlamentet uppmanar därför EU att ta upp dessa frågor med större kraft i integrationsprocessen, i linje med FN-stadgan, samt att stärka sin centrala roll i regionen.

34. Europaparlamentet upprepar sitt stöd för att förbättra västra Balkans anslutningsprocess genom att göra den mer riktmarkerad, öppen och ömsesidigt ansvarstagande samt genom att införa tydliga indikatorer. Parlamentet uppmanar EU att göra nya, övertygande och genuina insatser för att vitalisera utvidgningsprocessen samt att fortsätta att prioritera följande villkor: konstruktiv politisk dialog, goda grannförbindelser, ekonomisk utveckling och befastande av rättsstatsprincipen, genom att bland annat säkerställa yttrandefrihet och respekten för rättigheter för personer tillhörande nationella minoriteter, effektivt bekämpa korruption och organiserad brottslighet, öka rättsväsendets effektivitet och oberoende, förbättra den administrativa kapaciteten att genomdriva gemenskapens regelverk, bemöta spänningar mellan etniska grupper och religioner, hantera flyktingars och fördrivna personers situation och nå en lösning på olösta bilaterala och regionala frågor.

35. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att EU:s utrikespolitik i en region där väpnade konflikter mellan etniska grupper nyligen ägt rum främjar ett klimat som präglas av tolerans, respekt för rättigheter för personer tillhörande minoriteter, åtgärder och lagstiftning mot diskriminering, goda grannförbindelser och regionalt samarbete – bland annat genom mer integrerade utbildningssystem (studentutbyte inom regionen) och forskningssamarbete – som en nödvändig förutsättning för europeisk stabilitet och som ett medel för att främja försoning.

Onsdagen den 12 september 2012

36. Europaparlamentet välkomnar omformningen av Eulex-uppdraget och dess nya inriktning på rättsstaten och det verkställande mandatet. Parlamentet förväntar sig att uppdraget blir fullt verksamt över hela Kosovos territorium, även i den norra delen, och att kraftfullare åtgärder sätts in mot korruption på alla nivåer, inbegripet organiserad brottslighet.

Turkiet

37. Europaparlamentet välkomnar kommissionens positiva agenda för förbindelserna mellan EU och Turkiet. Parlamentet är oroat över situationen på en rad områden, särskilt vad avser yttrandefriheten, rättsstaten, kvinnors rättigheter, den långsamma utvecklingen mot en ny civil författning och dessutom polariseringen av det turkiska samhället. Parlamentet uppmuntrar Turkiet att påskynda reformarbetet. Parlamentet påpekar att Turkiet inte bara är ett kandidatland utan också en viktig strategisk partner som ingår i Nato. Parlamentet begär därför en förstärkning av den pågående politiska dialogen med Turkiet om utrikespolitiska val och målsättningar av gemensamt intresse. Parlamentet betonar vikten av att uppmuntra Turkiet att bedriva sin utrikespolitik inom ramen för goda grannförbindelser, en nära dialog och samordning med EU för att skapa värdefulla synergieffekter och stärka potentialen för positiva effekter, i synnerhet när det gäller stöd till reformprocessen i Arabvärlden. Parlamentet hoppas att förutsättningarna för att öppna ytterligare kapitel i medlemskapsförhandlingarna ska förbättras (t.ex. ratificering och genomförande av Ankaraprotokollet).

Det södra grannskapet och Mellanöstern

38. Europaparlamentet anser att principerna bakom den nya strategin för den europeiska grannskapspolitiken, som fastställs i vice ordförandens/den höga representantens och kommissionens gemensamma meddelande av den 25 maj 2011, i synnerhet principerna om "mer för mer", differentiering och ömsesidig ansvarighet och "partnerskap med samhällen", måste fungera fullt ut och att EU:s stöd måste vara i full överensstämmelse med denna nya strategi. Parlamentet påminner om att det gemensamma meddelandet "Att göra den nya europeiska grannskapspolitiken till en framgång" av den 15 maj 2012 förtecknar följande utmaningar som länderna i regionen står inför: hållbar demokrati, ekonomisk utveckling och tillväxt för alla, rörlighet, regionalt samarbete och rättsstatliga principer.

39. Europaparlamentet erinrar om att det södra grannskapet är mycket viktigt för EU, understryker behovet av att stärka partnerskapet mellan EU och länderna och samhällena i grannskapet genom att stödja övergången till stärkta demokratier, och kräver en bättre balans mellan å ena sidan marknadsaspekterna och å andra sidan de sociala och mänskliga aspekterna i EU:s svar på den arabiska våren. Parlamentet anser därför att EU i högre grad bör fokusera på mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen, sysselsättning (särskilt ungdomsarbetslösheten), utbildning och regional utveckling, så att den rådande sociala och ekonomiska krisen i dessa länder lindras, och bistå med all lämplig hjälp som kan behövas för att stödja de demokratiska politiska reformerna samt den sociala och ekonomiska utvecklingen. Parlamentet understryker vidare hur viktigt det är att stödja institutionell kapacitetsuppbyggnad och en effektiv offentlig förvaltning, även för parlamenten i dessa länder, ett oberoende rättsväsen, stärkandet av organisationerna i det civila samhället och oberoende medier samt bildandet av pluralistiska politiska partier inom ett så sekulärt system som möjligt där kvinnors rättigheter respekteras till fullo, liksom tydliga förbättringar när det gäller respekten för de viktigaste grundläggande rättigheterna, såsom religionsfrihet, i dess individuella, kollektiva, offentliga, privata och institutionella aspekter.

40. Europaparlamentet påminner om att ekonomiska, politiska, sociala, kulturella eller alla andra typer av förbindelser mellan EU och länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken måste bygga på likabehandling, solidaritet, dialog och respekt för varje lands specifika asymmetrier och kännetecken.

41. Europaparlamentet anser att bedömningen av partnerländernas totala framsteg måste baseras på graden av reformvilja och på ömsesidig insyn och tydligt fastställda gemensamma riktmärken med tidsplaner för genomförandet av reformer enligt handlingsplanerna. Dessa riktmärken bör utgöra grunden för regelbunden och, där så är möjligt, gemensam övervakning och utvärdering, där det civila samhället deltar fullt ut, för att säkerställa ett effektivt och öppet genomförande av politiken.

Onsdagen den 12 september 2012

42. Europaparlamentet lyfter fram vikten av unionen för Medelhavsområdet som ett instrument för institutionalisering av förbindelserna med det södra grannskapet. Parlamentet betonar vikten av att få bukt med den handlingsförlamning som denna organisation drabbats av. Parlamentet välkomnar förändringarna när det gäller EU:s delade ordförandeskap och hoppas att den nya generalsekreterarens dynamiska sätt kommer att underlätta genomdrivandet av de fastställda projekten.

43. Europaparlamentet påminner om EU:s engagemang i fredsprocessen i Mellanöstern och dess stöd för tvåstatslösningen, där Staten Israel och en oberoende, demokratisk, geografiskt sammanhängande och livsduglig palestinsk stat lever tillsammans sida vid sida i fred och säkerhet.

44. Europaparlamentet påminner om att lösningen av konflikten i Mellanöstern är av grundläggande intresse för EU, liksom för parterna själva och den kringliggande regionen. Behovet av framsteg inom fredsprocessen är därmed än mer överhängande till följd av de pågående förändringarna i arabvärlden.

Iran

45. Europaparlamentet stöder rådets tvåspårsstrategi för att finna diplomatiska lösningar som den enda gångbara strategin avseende Irans kärnkraftsfråga. Parlamentet påminner om att sanktionerna inte är ett självändamål. Parlamentet uppmanar EU3+3 och Iran att fortsätta att delta vid förhandlingsbordet, och uppmanar förhandlarna att skapa enighet. Parlamentet påminner om att Iran i enlighet med en central princip i icke-spridningsfördraget har rätt att anrika uran för fredliga ändamål och få tekniskt stöd för samma ändamål. Parlamentet är oroat över att militära åtgärder kan komma att vidtas och manar alla sidor att verka för en fredlig lösning och vädjar till Iran att respektera icke-spridningsfördraget och FN:s-resolutioner och samarbeta fullt ut med IAEA.

46. Europaparlamentet uppmanar vidare rådet att överväga positiva åtgärder om Iran åtar sig att begränsa sin uranberikning till under 5 procent, exportera alla uranlager över denna nivå för omvandling till bränslestavar för användning för kärnkraft för civila ändamål, och ge Internationella atomenergiorganet (IAEA) fullständig insyn i alla aspekter av sitt kärnprogram så att IAEA kan kontrollera att Irans kärnkraftsprogram är fullständigt civilt. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och rådet att återuppta de diplomatiska förhandlingarna i andra frågor av ömsesidigt intresse för EU och Iran, såsom regional säkerhet, mänskliga rättigheter samt situationen i Syrien, Afghanistan, Irak och Persiska viken. Iran uppmanas att spela en konstruktiv roll när det gäller den regionala säkerheten.

47. Europaparlamentet efterlyser därför ett ständigt arbete av vice ordföranden/den höga representanten och rådet för att i skarpa ordalag kräva att Iran respekterar mänskliga rättigheter. Parlamentet understryker att EU:s politik gentemot Iran måste uttrycka solidaritet med alla som motsätter sig förtrycket och kämpar för grundläggande rättigheter och demokrati. Parlamentet insisterar på att EU-närvaro på plats kan säkerställa att medlemsstaterna och EU gör en korrekt bedömning av utvecklingen inom varje område och kommunicerar med de iranska myndigheterna. Parlamentet anser att det är möjligt att vid lämpligt tillfälle öppna en EU-delegation i Teheran som ett led i utvecklingen av relationen mellan EU och Iran.

Libyen

48. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att se till att tillräcklig personal och institutionell expertis snabbt sätts in i Libyen för att hjälpa landet att tillgodose sina behov när det gäller kapacitetsuppbyggnad, samhällsstyrning, civilsamhälle och utveckling. Parlamentet uppmanar EU att stödja den demokratiska övergången i Libyen på alla områden och uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att säkerställa att EU:s medlemsstater agerar på ett samordnat sätt som är förenligt med EU:s principer och värderingar och med de strategiska intressena av att uppfylla Libyens behov och krav.

Syrien

49. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten, rådet och medlemsstaterna att engagera sig för att hitta en lösning på krisen i Syrien. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att säkerställa att medlemsstaterna handlar på ett enhetligt och samordnat sätt i FN:s säkerhetsråd, som är det lämpliga forumet för att diskutera en potentiell internationell och FN-stödd insats

Onsdagen den 12 september 2012

i Syrien. Parlamentet uppmanar vidare vice ordföranden/den höga representanten att utöva diplomatiska påtryckningar på Ryssland och Kina att häva dödläget i säkerhetsrådet när det gäller Syrien. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen att undersöka alla möjligheter som finns att tillhandahålla och utöka det humanitära biståndet som ett svar på behoven i de angränsande länder som påverkas mest av krisen i Syrien, i synnerhet på grund av tillströmningen av flyktingar.

Det östra grannskapet

50. Europaparlamentet påminner om att det östra grannskapet är av strategiskt intresse. Parlamentet efterlyser större ansträngningar och politiskt engagemang för att uppnå målen med det östliga partnerskapet – i enlighet med Pragförklaringen och slutsatserna från toppmötet i Warszawa samt det gemensamma meddelandet "Det östliga partnerskapet: En färdplan inför toppmötet hösten 2013" av den 15 maj 2012 – omfattande i synnerhet politisk associering och ekonomisk integration samt ökad rörlighet för medborgarna under säkra och välordnade former. Parlamentet anser att EU särskilt bör föra förhandlingar om och ingå sådana associeringsavtal med de östliga partnerländerna som främjar rörlighet genom partnerskap för rörlighet och dialoger om visering och som säkerställer fortsatta framsteg i antagandet och genomförandet av reformer, i nära samarbete med den parlamentariska församlingen Euronest. Parlamentet betonar att alla beslut måste åtföljas av tilldelning av tillräckliga finansiella resurser, och efterlyser en bättre hantering av dessa frågor inom ramen för partnerskapet för modernisering.

51. Europaparlamentet beklagar att den övergripande situationen vad avser demokratiska normer och respekt för de mänskliga rättigheterna i de östliga partnerländerna knappt har gått framåt alls. Parlamentet understryker dessutom att en fullständig utveckling av det östliga partnerskapet bara kan ske efter det att alla frusna konflikter har lösts. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang EU att engagera sig mer aktivt i de berörda fredsprocesserna i syfte att inleda trovärdiga initiativ avsedda att häva de aktuella dödlägena, underlätta återupptagandet av dialog mellan parterna och skapa förutsättningar för heltäckande och varaktiga avtal.

52. Europaparlamentet begär att EU, i samarbete med de regionala parterna, engagerar sig mer i insatserna för att lösa regionens frusna konflikter i de östliga partnerländerna, och särskilt för att bryta dödläget i Sydossetien och Abchazien samt i konflikten i Nagorno-Karabach och spela en fullvärdig roll till stöd för varje eventuellt följande fredsavtal. Parlamentet anser att frågan om Transnistrien kan bli ett lämpligt test av de regionala parternas goda vilja.

Moldavien

53. Europaparlamentet välkomnar de flerdimensionella insatser som Republiken Moldavien har gjort för att närma sig EU, särskilt genom att göra framsteg med sina inhemska politiska reformer och vidta betydande och positiva åtgärder inom "5+2"-förhandlingarna om konflikten i Transnistrien.

Ukraina

54. Europaparlamentet betonar att avtalet mellan EU och Ukraina visserligen har paraferats, men att det inte kan undertecknas och ratificeras förrän Ukraina uppfyller de nödvändiga kraven, det vill säga att respektera minoriteters rättigheter, säkerställa rättsstatliga principer genom att stärka stabilitet, oberoende och effektivitet hos de institutioner som garanterar rättsstaten samt respektera oppositionens rättigheter och upphöra med förföljelserna av den. På detta sätt kan en verkligt mångfaldspräglad demokrati uppstå. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen att garantera tillräckliga ekonomiska medel för att stödja de extra valövervakningsuppdrag som planeras inför det kommande parlamentsvalet i Ukraina. Parlamentet uppmanar Ukrainas parlament att ändra sin strafflag från Sovjettiden och slopa de straffrättsliga påföljderna för uppenbara politiska handlingar som utförs av statliga tjänstemän inom ramen för deras tjänsteutövning.

Onsdagen den 12 september 2012

Vitryssland

55. Europaparlamentet uppmanar de vitryska myndigheterna att frige alla politiska fångar. Parlamentet kräver att framsteg när det gäller demokrati, rättsstaten och mänskliga rättigheter ska vara ett villkor för en utveckling av förbindelserna med myndigheter i Vitryssland. Parlamentet påminner om att inga framsteg kan göras inom dialogen mellan EU och Vitryssland förrän alla politiska fångar har frigetts och fått upprättelse. Samtidigt välkomnar parlamentet de insatser som EU och dess delegation i Minsk har gjort för att nå ut till och upprätta ett närmare samarbete med det vitryska samhället, bland annat genom en "europeisk dialog för modernisering", förenklade viseringsförfaranden och en ökning av vitryska medborgares deltagande i EU-program.

Sydkaukasien

56. Europaparlamentet noterar de betydande framsteg som gjorts inom ramen för det östliga partnerskapet för att stärka EU:s förbindelser med Armenien, Azerbajdzjan och Georgien. Parlamentet efterlyser ytterligare åtgärder för att fördjupa förbindelserna mellan EU och de tre länderna i Sydkaukasien.

Svartahavsstrategin

57. Europaparlamentet betonar Svartahavsområdets strategiska betydelse för EU och uppmanar än en gång kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att utarbeta en strategi för Svartahavsområdet med en definition av en integrerad och övergripande EU-strategi för att bemöta områdets utmaningar och möjligheter.

Ryssland

58. Europaparlamentet stöder unionens politik att kritiskt engagera sig i Ryssland och anser att Ryssland är en viktig strategisk partner och granne. Parlamentet är emellertid fortfarande oroat över Rysslands engagemang för rättsstaten, en pluralistisk demokrati och mänskliga rättigheter. Parlamentet beklagar särskilt de ständiga hotelser, trakasserier och gripanden som företrädare för oppositionen och icke-statliga organisationer utsätts för, den nyligen antagna lagen om finansiering av frivilligorganisationer samt det ökande trycket på fria och oberoende medier. I detta sammanhang uppmanar parlamentet EU att förbli enträget i sina krav på att de ryska myndigheterna ska ta sitt ansvar som medlem av Europarådet och OSSE. Parlamentet betonar att en förstärkning av rättsstaten inom alla områden av det ryska offentliga livet, även ekonomin, skulle vara ett konstruktivt svar på det växande missnöje som uttrycks av många ryska medborgare och att det behövs för att bygga upp ett verkligt och konstruktivt partnerskap mellan EU och Ryssland. Parlamentet understryker EU:s beredskap att bidra till partnerskapet för modernisering och till alla efterföljare till det nuvarande partnerskaps- och samarbetsavtalet som är kopplade till Rysslands framsteg i fråga om mänskliga rättigheter, rättsstaten och demokratisk mångfald.

59. Tre medlemmar av den feministiska punkgruppen Pussy Riot dömdes nyligen till två års fängelse för "huliganism motiverat av religiöst hat". Detta fängelsestraff, som ska avtjänas i en straffkoloni, är ett led i den skärpta attityden mot politiska meningsmotståndare och oppositionella, vilken ytterligare krymper det demokratiska utrymmet i Ryssland och i grunden undergräver tilliten till det ryska rättsväsendet. Europaparlamentet fördömer i skarpa ordalag dessa politiskt motiverade domar och förväntar sig att de upphävs vid överklagandet och att de tre medlemmarna av Pussy Riot släpps fria.

60. Europaparlamentet anser att den bästa grunden för ett närmare partnerskap bör vara ett ambitiöst och heltäckande nytt partnerskaps- och samarbetsavtal som omfattar kapitel om politisk dialog, handel och investeringar, energisamarbete, dialog om mänskliga rättigheter samt frihet, säkerhet och rättvisa. Parlamentet betonar behovet att bygga ett genuint partnerskap mellan EU och det ryska samhället och välkomnar här de framsteg som gjorts med genomförandet av de gemensamma stegen mot visumfritt resande, som EU och Ryssland kommit överens om.

61. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och rådet att samarbeta med Ryssland och Kina – även inom FN:s säkerhetsråd – för att överbrygga skillnaderna i bedömningen av situationen i Syrien, med de gemensamma målen att bryta våldsspiralen och därigenom undvika ett inbördeskrig samt finna en bestående fredlig lösning i Syrien. Parlamentet välkomnar samarbetet med Ryssland i EU3+3-förhandlingarna med Iran för att förhindra att Iran skaffar sig kärnvapen.

Onsdagen den 12 september 2012

62. Europaparlamentet uppmanar Ryssland att förbättra stabiliteten, det politiska samarbetet och den ekonomiska utvecklingen, samtidigt som man respekterar varje parts suveräna rätt att vidta sina egna säkerhetsåtgärder. Parlamentet uppmanar Ryssland att respektera grannländernas territoriella och konstitutionella integritet och att ansluta sig till FN:s internationella överenskommelse om demokrati under utveckling.

63. Europaparlamentet betonar att då medlemsstaterna börjar sammanfläta och integrera sina nationella marknader genom investeringar i infrastruktur och gemensamma bestämmelser, bör även fortsatta satsningar göras för samarbete med Ryssland i syfte att kartlägga kreativa och ömsesidigt godtagbara åtgärder för att minska olikheterna mellan de båda energimarknaderna.

64. Europaparlamentet är oroat över den överdrivna militarisering som skett i Kaliningradområdet den senaste tiden och som skapar en ökande osäkerhet runt EU-området.

Centralasien

65. Europaparlamentet stöder EU:s främjande av en regional strategi i Centralasien. En sådan är nödvändig för att hantera den regionala dimensionen av frågor som organiserad brottslighet, olaglig handel (med narkotika, radioaktivt material och människor), terrorism, naturkatastrofer och miljökatastrofer orsakade av människan samt förvaltning av vatten- och energiresurser. Parlamentet beklagar dock bristen på hållbara framsteg, som endast till viss del beror på de begränsade ekonomiska resurserna. Parlamentet anser att framsteg när det gäller demokratisering, mänskliga rättigheter, goda styrelseformer, hållbar socioekonomisk utveckling, rättsstaten och kampen mot korruption ska vara ett villkor ("mer för mer") för EU:s fasta engagemang. Parlamentet understryker att en regional strategi inte bör undergräva enskilda satsningar på stater som kommit längre. Parlamentet konstaterar att sju prioriteringar fastställs i EU:s samarbetsstrategi för Centralasien, men att de resurser som tillhandahålls är alltför begränsade för att kunna påverka alla politikområden. Parlamentet uppmanar EU att fastställa prioriteringar som på ett bättre sätt överensstämmer med de resurser som finns tillgängliga, och påminner om regionens betydelse för ekonomiskt samarbete, energi och säkerhet, men betonar att det är viktigt att se till att utvecklingssamarbetet inte underordnas ekonomi-, energi- eller säkerhetsintressen. Parlamentet understryker vikten av EU:s dialog med de centralasiatiska länderna i regionala säkerhetsfrågor, i synnerhet när det gäller situationen i Afghanistan och en möjlig försämring av förbindelserna mellan Uzbekistan och Tadzjikistan. Parlamentet föreslår att EU ska undersöka möjligheterna att samla resurserna från de medlemsstater som är aktiva i regionen.

66. Europaparlamentet konstaterar att den allmänna situationen när det gäller mänskliga rättigheter, arbetstagares rättigheter, bristen på stöd till det civila samhället och rättsstatens ställning väcker fortsatt oro. Parlamentet begär att människorättsdialogerna stärks och blir mer ändamålsenliga och resultatnriktade och att organisationerna i det civila samhället görs delaktiga i samarbetet med att utforma, övervaka och genomföra sådana dialoger. Parlamentet uppmanar EU och vice ordföranden/den höga representanten att offentligt ta upp fallen med politiska fångar och fängslade människorättsförsvarare och journalister och att kräva att alla politiska fångar omedelbart frigges och att de övriga får en rättvis och öppen rättegång. Parlamentet kräver att initiativet för rättsstatsprincipen leder till ökad öppenhet gentemot organisationerna i det civila samhället och inbegriper tydliga mål för att möjliggöra en öppen bedömning av dess genomförande och resultat.

67. Europaparlamentet konstaterar att de länder i Centralasien som är rika på energi och resurser kan utgöra en viktig källa när det gäller EU:s diversifiering av energikällor och försörjningsvägar. EU är en pålitlig kund, och producentländerna måste visa att de är tillförlitliga som leverantörer inför konsumentländer och utländska investerare, genom att bland annat skapa lika villkor för nationella och internationella bolag i enlighet med rättsordningen. Parlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att fortsätta att stödja energiprojekt och att främja kommunikationen om viktiga mål, såsom den södra korridoren och den transkaspiska rörelningen utan att åsidosätta principerna om god förvaltning och öppenhet, principer som alla vinner på i energisamarbetet mellan EU och partnerländerna.

Onsdagen den 12 september 2012

68. Europaparlamentet betonar att exploateringen och förvaltningen av naturresurser, särskilt av vatten, fortfarande är en omtvistad fråga i regionen och en källa till instabilitet, spänningar och potentiella konflikter. Parlamentet välkomnar EU:s vatteninitiativ i Centralasien, men efterlyser en mer verkningsfull och konstruktiv dialog mellan bergsländer uppströms och länderna nedströms i syfte att hitta sunda och hållbara sätt att hantera vattenfrågan på samt anta heltäckande och långvariga avtal för delande av vattnet.

Afghanistan

69. Europaparlamentet uttrycker oro över det våld som återigen blossat upp efter sammanbrottet i fredsförhandlingarna. Parlamentet understryker vikten av ett subregionalt, centralasiatiskt sätt att bekämpa den gränsöverskridande handeln med människor och varor samt den olagliga produktionen av och handeln med narkotika, som är en grundläggande källa till finansiering av den organiserade brottsligheten och terrorismen. Parlamentet efterlyser ett bättre samarbete mellan de medlemsstater som deltar i Natos insatsstyrkor i syfte att garantera ett effektivt ingripandet. Parlamentet begär större insatser för att stödja kapacitetsuppbyggnaden för Afghanistans regering och landets nationella säkerhetsstyrkor samt mer hjälp till befolkningen för jordbruksutveckling och socioekonomisk utveckling, så att landet kan ta fullt ansvar för sin egen säkerhet när ansvaret för den inre säkerheten har överförs till de afghanska styrkorna i slutet av 2014.

70. Europaparlamentet konstaterar, med stora farhågor för den drabbade befolkningen, att det militära ingripandet i Afghanistan inte har lett till en uppbyggnad av en livskraftig stat med demokratiska strukturer, bättre livsvillkor för merparten av befolkningen – särskilt för kvinnor och flickor – eller en övergång från odling av narkotika till andra jordbruksformer, utan i stället har lett till att landet förfallit i korruption av aldrig tidigare skådat slag. Mot bakgrund av att de europeiska trupperna allt snabbare dras tillbaka uppmanar parlamentet EU och medlemsstaterna att prioritera ett utarbetande av en säkerhetsplan för de afghaner som på nära håll har stött EU:s försök att bygga upp staten och vars existens skulle kunna hotas om de europeiska styrkorna lämnar landet, framför allt kvinnoaktivister. Parlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att göra en uppriktig utvärdering av EU:s och medlemsstaternas politik i Afghanistan sedan 2001 och att lägga fram en realistisk plan för framtida EU-verksamhet i regionen i slutet av året.

71. Europaparlamentet understryker behovet av ett stärkt samarbete med länder som Ryssland, Pakistan, Indien och Iran i hanteringen av utmaningarna i Afghanistan, särskilt när det gäller olaglig handel med narkotika, terrorism och risken för att problemen sprids till grannländer och den övriga regionen.

Nord- och Sydamerika

USA

72. Europaparlamentet är starkt övertygat om att USA är EU:s viktigaste strategiska partner. Parlamentet uppmanar därför EU att tydligt prioritera en fördjupning av de transatlantiska förbindelserna på alla nivåer i sin politik.

73. Europaparlamentet understryker att de transatlantiska förbindelserna är ytterst viktiga och anser att regelbundna toppmöten mellan EU och USA skulle ge möjlighet att fastställa gemensamma mål och samordna strategier om hot och utmaningar av global betydelse, däribland ekonomisk styrning, samt att utveckla en gemensam strategi gentemot de framväxande stormakterna. Parlamentet välkomnar rapporten från högnivågruppen för sysselsättning och tillväxt och anser att Transatlantiska ekonomiska rådet och Transatlantiska lagstiftardialogen bör ge utrymme åt en reflektion över EU:s och USA:s strategiska engagemang i Briks-länderna och andra relevanta tillväxtländer, liksom med Asean, Afrikanska unionen, Mercosur, Andinska gemenskapen och Celac, om hur lagstiftningskonvergens med sådana länder ska kunna främjas. Parlamentet understryker vikten av Transatlantiska ekonomiska rådet, det organ som ansvarar för att stärka ekonomisk integration och lagstiftningssamarbete, och Transatlantiska lagstiftardialogen som ett forum för parlamentarisk dialog och samordning av det parlamentariska arbetet på båda sidor i frågor av gemensamt intresse, särskilt lagstiftning som rör den transatlantiska marknaden. Parlamentet påminner om behovet att utan vidare dröjsmål inrätta ett transatlantiskt politiskt råd som ett särskilt organ för att systematiskt och på hög nivå samråda om och samordna utrikes- och säkerhetspolitiska frågor mellan EU och USA parallellt med Nato.

Onsdagen den 12 september 2012

74. Europaparlamentet konstaterar att USA mer och mer riktar sin uppmärksamhet, sina politiska och ekonomiska investeringar och sina militära resurser mot Stilla-havsområdet, något som återspeglar den växande globala och regionala betydelse som Kina, Indien och andra tillväxtländer i Asien har. Parlamentet konstaterar också att Asien bör ha en mer framskjuten plats på EU:s och medlemsstaternas utrikespolitiska dagordning. Parlamentet efterlyser därför mer samordning mellan USA:s och EU:s politik gentemot Kina, Indien och andra tillväxtländer i Asien, så att man undviker en splittring av deras hållningar i viktiga politiska frågor.

75. Europaparlamentet tror att USA även i fortsättningen kommer att bidra stort till den kollektiva säkerheten i det euro-atlantiska området, och bekräftar den bestående och avgörande betydelse som det transatlantiska säkerhetsarbetet har. Parlamentet påpekar att uppbyggnad av Europas säkerhets- och försvarskapacitet är ett viktigt sätt att stärka de transatlantiska banden i detta läge med en geostrategisk och ekonomisk situation som förändras.

Latinamerika

76. Europaparlamentet anser att den politiska dialogen mellan EU och Latinamerika bör utvidgas på alla nivåer, däribland toppmötena mellan stats- och regeringschefer och den parlamentariska församlingen EU–Latinamerika, som är ett viktigt verktyg för utveckling av politiskt samförstånd. Parlamentet kräver att de politiska åtaganden som gjorts vid toppmöten mellan EU och Latinamerika ska åtföljas av tillräckliga ekonomiska resurser. Parlamentet uttrycker djup oro över att Argentina nyligen har förstatligat ett stort spanskt oljebolag (YPF) och även gjort föga hjälpsamma utspel i fråga om de brittiska Falklandsöarna.

77. Europaparlamentet föreslår att man ska undersöka möjligheten till ett närmare samarbete, särskilt på det ekonomiska området, mellan Nord- och Sydamerika och EU med ett gemensamt frihandelsavtal som mål.

78. Europaparlamentet kräver att de befintliga människorättsdialogerna förbättras genom ett ökat deltagande från parlamentets sida. Parlamentet kräver också att en dialog inleds i syfte att stärka samarbetet kring viktiga säkerhetsrelaterade utmaningar, inte minst när det gäller den organiserade och narkotikarelaterade brottslighetens förödande inverkan på statliga institutioner och människors säkerhet. Parlamentet konstaterar att det sjunde toppmötet mellan EU:s, Latinamerikas och Västindiens stats- och regeringschefer, som ska hållas i Chile i januari 2013, kan utgöra ett bra tillfälle att utforma nya visioner för biregionalt samarbete inom en rad olika politiska och socioekonomiska områden.

79. Europaparlamentet betonar att social sammanhållning bör förbli en central princip i strategin för utvecklingssamarbete med Latinamerika, inte bara på grund av de socioekonomiska följderna utan också på grund av den sociala sammanhållningens betydelse när det gäller att befästa de demokratiska institutionerna i regionen och rättsstatliga principer. Parlamentet påpekar också att ett vidare utvecklingssamarbete mellan EU och medelinkomstländerna i Latinamerika är nödvändigt för att man ska kunna komma till rätta med de stora ojämlikheter som fortfarande kvarstår i regionen. Parlamentet efterlyser dessutom ett förstärkt treparts-samarbete och syd-syd-samarbete med länderna i Latinamerika.

80. Europaparlamentet efterlyser en vidareutveckling av trepartssamarbetet med Nord- och Sydamerika om frågor av gemensamt intresse, i syfte att ta steg på vägen mot ett euro-atlantiskt område som omfattar EU, Förenta staterna, Kanada och Latinamerika.

81. Europaparlamentet noterar den betydande inverkan som Brasiliens framväxt haft både i regionen och globalt genom landets kombination av ekonomiska och sociala program med demokrati, rättsstatliga principer och grundläggande friheter. Parlamentet efterlyser ett starkare strategiskt partnerskap och en ökad politisk dialog mellan EU och Brasilien i syfte att stödja landets ansträngningar att stärka institutionsuppbyggnaden i Mercosur och Unasur.

82. Europaparlamentet ser positivt på att associeringsavtalet med Centralamerika inom kort kommer att undertecknas och bli föremål för parlamentets godkännandeförfarande. Parlamentet betonar att avtalet, som är EU:s första övergripande överenskommelse mellan regioner, uppgraderar relationerna och främjar en

Onsdagen den 12 september 2012

regional strategi, liksom en latinamerikansk regional integrering. Parlamentet avser att noga övervaka genomförandet av avtalet och i synnerhet dess inverkan på situationen när det gäller mänskliga rättigheter och rättsstaten i Centralamerika.

83. Europaparlamentet ser positivt på att handelsavtalet mellan EU och Colombia och Peru inom kort kommer att undertecknas och bli föremål för parlamentets godkännandeförfarande. Parlamentet påminner om att detta avtal inte kan betraktas som en slutgiltig ram för förbindelserna mellan EU och dessa länder, utan som ytterligare ett steg mot ett globalt associeringsavtal, som lämnar dörrarna öppna för andra länder inom Andinska gemenskapen att ansluta sig.

84. Europaparlamentet påminner om att EU har som målsättning att ingå associeringsavtal med alla medlemsstater i Andinska gemenskapen. Parlamentet anser att associeringsavtalet med Mercosur skulle vara ett avgörande framsteg i de strategiska förbindelserna med Latinamerika, under förutsättning att avtalet grundas på principerna om fri och rättvis handel och rättssäkerhet för investeringar, respekt för internationell arbets- och miljö rätt och ett ansvarsfullt agerande från parternas sida.

85. Europaparlamentet beklagar att kommissionen i sina förslag om regelverket för Allmänna preferenssystemet och finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete inte tar hänsyn till den strategiska aspekten av förbindelserna med Latinamerika, eftersom ett stort antal sårbara länder i regionen utestängs. Parlamentet påminner om att vissa länder i Latinamerika hör till de länder i världen där skillnaderna i inkomst per capita är som störst, och att de bestående skillnaderna sammanfaller med en låg socioekonomisk rörlighet. Parlamentet anser därför att det budskap som EU sänder till regionen är mycket oroande, eftersom det i praktiken förmedlar en känsla av att EU inte tillmäter regionen den betydelse som den förtjänar, trots de många politiska och handelsmässiga åtaganden som ingåtts och de gemensamma intressena på global nivå.

Afrika

86. Europaparlamentet konstaterar att den gemensamma strategin EU–Afrika och dess åtta delar har till en början varit inriktad på Afrikanska unionen (AU) och på tekniskt stöd för institutionell kapacitetsuppbyggnad och politik i fråga om fred och säkerhet, mänskliga rättigheter, främjande av demokrati, rättsstatsprincipen och uppnåendet av millennieutvecklingsmålen. Parlamentet erinrar om att en sådan övergripande strategi visserligen är meningsfull, men dess samstämmighet och effektivitet har minskat på grund av att det finns överlappande överenskommelser med flera partner och att det saknades en särskild budget för genomförandet av strategin. Dessutom finns det ett starkt behov av att utöver institutionell kapacitetsuppbyggnad utveckla ett politiskt partnerskap för fred, säkerhet och socioekonomisk utveckling på regional och subregional nivå. Parlamentet begär att sådana politiska partnerskap utvidgas till att omfatta de regionala ekonomiska gemenskaperna, inte bara som en strategi för att stärka AU utan även som ett sätt att fördjupa partnerskapet mellan EU och Afrika på regional och subregional nivå och därigenom beakta de afrikanska medborgarnas och EU-medborgarnas politiska, säkerhetsrelaterade och ekonomiska intressen. Parlamentet beklagar djupt de bakslag för de demokratiska principer och mål som förs fram av AU, EU och FN som har utlösts av statskupper likt dem som inträffat i Mali och Guinea-Bissau. Parlamentet kräver att den konstitutionella ordningen omedelbart återupprättas i dessa länder.

87. Europaparlamentet noterar EU:s strategier för Afrikas horn och Sahelregionen och anser att de strukturella skälen till konflikten i dessa regioner måste hanteras för att bana väg för en bestående fredlig lösning på problemen och ge befolkningen bättre framtidsutsikter, vilket inbegriper rättvis tillgång till resurser, hållbar utveckling i regionerna och en omfördelning av välståndet. Parlamentet begär att en utvärdering utförs av EU:s politik där betydande utvecklingsstöd och avsevärda diplomatiska resurser används, i syfte att bedöma följderna för befolkningen. Parlamentet uppmanar också till en närmare associering mellan Europaparlamentet, Panafrikanska parlamentet och regionala parlamentariska organ för att säkerställa ökad ansvarsskyldighet för politiska beslut och budgetbeslut gentemot medborgarna på båda kontinenterna och som ett underlag för att mäta och bedöma framsteg när det gäller genomförandet av politiken. Parlamentet välkomnar framför allt beslutet att utöka uppdraget för insatsen EU Navfor Atalanta (så att det inbegriper insatser för att bemöta hotet från piratverksamhet på land) som ett sätt att stärka helhetsstrategin för att bemöta det specifika hotet från piratverksamhet och för att ge stöd till en långsiktig utveckling av regionen.

Onsdagen den 12 september 2012

88. Europaparlamentet är djupt oroat över spänningarna mellan Sudan och Sydsudan, och uppmanar båda sidor att visa politisk vilja att lösa sina olösta problem efter utbrytningen, på grundval av den färdplan som ingår i FN:s säkerhetsråds resolution 2046(2012) av den 2 maj 2012. Parlamentet betonar att en långsiktig stabilitet i regionen kräver en ny enhetlig, omfattande, internationell strategi, i vilken EU spelar en roll tillsammans med andra globala och regionala aktörer, och som inte bara är inriktad på nord/syd-frågor och situationen i Södra Kurfudan och Blå Nilen, utan även på en sedan länge nödvändig reform i Sudan och mer ingående demokratiska reformer i Sydsudan.

89. Europaparlamentet påminner om sin resolution av den 25 november 2010 om situationen i Väst-sahara och uppmanar Marocko och Polisario att fortsätta sina förhandlingar om en fredlig och bestående lösning på konflikten i Västsahara. Parlamentet framhåller återigen västahariernas självbestämmanderätt och deras rätt att avgöra Västsaharas status genom en demokratisk folkomröstning, i enlighet med relevanta FN-resolutioner.

Asien

90. Europaparlamentet efterlyser en större och kraftfullare närvaro av EU i Asien och Stillahavsområdet, i synnerhet genom att understryka de resultat som nåtts i den demokratiska övergången i Indonesien, som är den största muslimska nationen, och genom att med sin erfarenhet och sina sakkunskaper bidra till de multilaterala initiativen inom och omkring Asean-länderna och till det gradvisa utarbetandet av fler initiativ inom Stillahavsområdet. Parlamentet anser att Europeiska utrikestjänsten nu bör utnyttja sin fulla potential för att öka samarbetet mellan EU och Asien och att Bandar Seri Begawan-handlingsplanen stärker det ökade samarbetet mellan Asean och EU som ett första viktigt steg på detta område. Parlamentet välkomnar även det nyligen undertecknade vänskapsfördraget och ser det som ett tillfälle att fördjupa samarbetet, i syfte att nå bortom perspektivet för handelsavtalen mellan EU och de asiatiska länderna. Parlamentet betonar att ekonomisk och kulturell korsbefrukning i högre grad bör prioriteras, framför allt genom främjande av direkta investeringsmöjligheter och genom förenklade och mer attraktiva villkor för studerande och forskare. Parlamentet konstaterar att detta innebär att det behövs en strategisk samordning av medlemsstaternas och EU:s insatser så att inte parallella och motstridiga nationella politiska strategier tillämpas. Parlamentet konstaterar att EU i egenskap av neutral partner aktivt bör förespråka en stabil och fredlig lösning som baseras på multilaterala institutioner, detta med tanke på säkerheten i Asien och Stillahavsområdet och bland annat territoriella tvister runt Syd kinesiska havet och Nordkorea.

91. Europaparlamentet begär att förhandlingarna om partnerskapet mellan EU och Japan och samarbetsavtalet inleds omgående.

Kina

92. Europaparlamentet välkomnar framstegen i utvecklingen av det strategiska partnerskapet mellan EU och Kina, däribland framtagandet av en tredje pelare, dvs. dialogen "människor emellan", som ett komplement till dialogerna om ekonomi och säkerhet. Parlamentet betonar det ökande ömsesidiga beroendet mellan EU:s och Kinas ekonomier och erinrar om betydelsen av den kinesiska ekonomins snabba tillväxt och dess påverkan på det internationella systemet.

93. Europaparlamentet konstaterar att bytet av ledarskap i Kina kommer att bli ett viktigt test när det gäller landets utveckling. Parlamentet upprepar sitt mål att utveckla ett omfattande strategiskt partnerskap med Kina. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att vara mer konsekventa och strategiska i sina respektive budskap och i sin politik och därmed stödja en utveckling i positiv riktning. Parlamentet betonar att detta innebär att bristen på överensstämmelse mellan medlemsstaternas och EU:s prioriteringar i fråga om mänskliga rättigheter i Kina, dialogen om mänskliga rättigheter och stödet till organisationerna i det civila samhället måste åtgärdas.

Japan

94. Europaparlamentet betonar behovet att stärka EU:s förbindelser med Japan som en stor internationell aktör som delar EU:s demokratiska värderingar och som är en naturlig samarbetspartner i multilaterala forum och i frågor av ömsesidigt intresse. Parlamentet ser fram emot fullbordandet av det omfattande ramavtalet och frihandelsavtalet.

Onsdagen den 12 september 2012

Syd- och Östasien

95. Europaparlamentet uppmanar EU att vara mer aktivt i Syd- och Sydostasien för att stödja den demokratiska utvecklingen och reformer när det gäller samhällsstyrning och rättsstaten. Parlamentet välkomnar därför åtagandet om ett demokratiskt, sekulärt, stabilt och socialt inkluderande Pakistan. Parlamentet välkomnar den första strategiska dialogen mellan EU och Pakistan, som hölls i juni 2012, och engagemanget för konstruktiva diskussioner om att stärka det bilaterala samarbetet och utbyta ståndpunkter i regionala och internationella frågor av ömsesidigt intresse, däribland ett mer proaktivt engagemang i kampen mot terrorism. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att stärka sina förbindelser med Indien på grundval av demokratiframjande, social integration, *rättsstatliga* principer och mänskliga rättigheter, och uppmanar EU och Indien att omgående slutföra sina pågående förhandlingar om ett omfattande frihandelsavtal mellan EU och Indien, vilket skulle stimulera både europeisk och indisk handel och ekonomisk tillväxt. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att ge sitt stöd till försoning, återuppbyggnad och ekonomisk utveckling i Sri Lanka efter kriget. Parlamentet uppmanar i detta avseende rådet att stödja Sri Lanka i arbetet med att genomföra den rapport som tagits fram av undersökningskommissionen om lärdomar och försoning. Parlamentet välkomnar EU:s aktiva stöd till demokratiseringsprocessen i Burma.

96. Europaparlamentet välkomnar det framgångsrika genomförandet av de president- och parlamentsval som hölls i Taiwan den 14 januari 2012. Parlamentet lovordar Taiwans fortsatta insatser för att upprätthålla fred och stabilitet i Asien och Stillahavsområdet. Parlamentet erkänner framstegen i förbindelserna över Taiwanundet, särskilt de allt starkare ekonomiska banden, och konstaterar att närmare ekonomiska förbindelser med Taiwan skulle kunna förbättra EU:s tillträde till Kinas marknad. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att i överensstämmelse med parlamentets resolution om Gusp från maj 2011 vidta konkreta åtgärder för att ytterligare stärka de ekonomiska förbindelserna mellan EU och Taiwan och underlätta förhandlingarna om ett ekonomiskt samarbetsavtal mellan EU och Taiwan. Parlamentet upprepar sitt starka stöd för att Taiwan på ett meningsfullt sätt ska kunna delta i relevanta internationella organisationer och verksamheter, däribland Världshälsoorganisationen. EU:s program för viseringsundantag, som beviljas taiwanesiska medborgare, trädde i kraft i januari 2011 och visat sig vara gynnsamt för båda parter. Parlamentet uppmuntrar ett tätare bilateralt samarbete mellan EU och Taiwan inom områden som handel, forskning, kultur, utbildning och miljöskydd.

97. Europaparlamentet uppmanar EU att öka sin kunskap om allvarliga brott mot de mänskliga rättigheterna, massavrättningar och omänsklig behandling i arbetslägren och i de politiska fånglägren i Nordkorea, och ger sitt stöd till offren för dessa kränkningar.

Multilaterala partner*G7, G8 och G20*

98. Europaparlamentet anser, med tanke på den ökande betydelsen för Briks-länderna och andra framväxande stormakter och det multipolära system för globalt styre som håller på att ta form, att G20-gruppen skulle kunna bli ett användbart och särskilt lämpat forum för att uppnå ett samförstånd som är inkluderande, bygger på partnerskap och främjar konvergens, även på lagstiftningsområdet. Parlamentet anser dock att G20-gruppen ännu inte har visat sitt värde i fråga om att omvandla slutsatser från toppmöten till hållbar politik för att ta itu med avgörande problem, inte minst tillsynen över skatteparadis och andra utmaningar och hot som avspeglar sig i den globala finansiella och ekonomiska krisen. Parlamentet konstaterar i detta sammanhang att G8-gruppen har möjlighet att spela en samförståndsbyggande roll inför möten i G20-gruppen. Parlamentet menar att G8-gruppen också bör utnyttjas för att söka samförstånd med Ryssland så att man kan ta itu med gemensamma problem på ett samordnat och effektivt sätt.

FN

99. Europaparlamentet kräver, med tanke på att effektiv multilateralism är en hörnsten i EU:s utrikespolitik, att EU intar en ledande roll i det internationella samarbetet och främjar globala åtgärder av världssamfundet. Parlamentet uppmuntrar EU att ytterligare främja synergieffekter inom FN-systemet, att fungera som en brobyggare i FN och att samarbeta globalt med regionala organisationer och strategiska partner. Parlamentet förordar en fortsatt reformering av FN. Parlamentet uppmanar EU att bidra till sund ekonomisk förvaltning och budgetdisciplin när det gäller FN:s resurser.

Onsdagen den 12 september 2012

100. Europaparlamentet uppmanar därför EU att pressa på för en genomgripande reform av FN:s säkerhetsråd för att stärka dess legitimitet, regionala representation och genomslagskraft. Parlamentet understryker att ett sådant reformarbete oåterkalleligen kan inledas av EU:s medlemsstater om de – i linje med Lissabonfördragets syften att främja EU:s utrikespolitik och EU:s roll i frågor som rör global fred och säkerhet – kräver att EU får en ständig plats i det utökade och reformerade säkerhetsrådet. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att snarast ta initiativ till att förmå medlemsstaterna att utarbeta en gemensam ståndpunkt i detta syfte. Fram till dess att en sådan gemensam ståndpunkt antagits uppmanar parlamentet medlemsstaterna att enas om att omedelbart införa ett rotationssystem i FN:s säkerhetsråd för att se till att EU har en ständig plats i säkerhetsrådet.

101. Europaparlamentet anser att det är viktigt att FN:s generalförsamlings resolution om EU:s medverkan i arbetet i FN:s generalförsamling tillämpas fullt ut och att EU i god tid och på ett samordnat sätt vidtar åtgärder i viktiga frågor. Parlamentet uppmanar EU att ytterligare förbättra samordningen av EU:s medlemsstaters ståndpunkter och intressen i FN:s säkerhetsråd. Parlamentet välkomnar fastställandet av EU-prioriteringar på medellång sikt i FN och kräver att parlamentets utskott för utrikesfrågor regelbundet rådfrågas om den årliga granskningsprocessen och eventuell tillämpning. Parlamentet betonar behovet av en starkare offentlig diplomati i FN-frågor och av effektivare information till de europeiska medborgarna om EU:s roll i världen.

102. Europaparlamentet är av den bestämda uppfattningen att det finns ett behov att bilda partnerskap på området för konfliktförebyggande åtgärder, civil och militär krishantering och fredsbyggande åtgärder. Mot denna bakgrund bör EU:s och FN:s styrkommitté göras mer handlingsinriktad när det gäller krishantering. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att försöka nå ytterligare framsteg med tillämpningen av principen om skyldighet att skydda och att samarbeta med FN-partner för att se till att detta koncept blir en del av det förebyggande arbetet och av återuppbyggandet efter konflikter. Parlamentet efterlyser ett interinstitutionellt samförstånd om skyldigheten att skydda och en gemensam konfliktförebyggande politik, jämte det redan befintliga samförståndet om humanitärt bistånd och samförståndet för utveckling, som skulle kunna leda till ökad konsekvens inom EU för dessa frågor inom ramen för FN.

103. Europaparlamentet erinrar om att EU:s övergripande hållning i genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1325 och 1820 om kvinnor, fred och säkerhet, som antogs av Europeiska unionens råd den 1 december 2008, erkänner de nära kopplingar som finns mellan freds-, säkerhets-, utvecklings- och jämställdhetsfrågor, och att den borde vara en hörnsten i den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Parlamentet betonar att EU konsekvent har förespråkat ett fullständigt genomförande av programmet för kvinnor, fred och säkerhet i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolutioner 1325(2000) och 1820(2008), vilka senare stärktes genom antagandet av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1888 och 1889(2009) samt 1960(2010), i synnerhet nödvändigheten av att bekämpa våld mot kvinnor i konflikthärddar och främja kvinnors deltagande vid fredsuppbyggande åtgärder. Parlamentet uppmanar de av EU:s medlemsstater som ännu inte gjort det att anta nationella handlingsplaner i fråga om kvinnor, fred och säkerhet, och betonar att dessa bör utformas enligt enhetliga europeiska miniminormer i fråga om mål, genomförande och tillsyn över hela EU.

104. Europaparlamentet understryker behovet att utveckla effektivare riktlinjer och kapacitet för medling genom ett gemensamt samarbete mellan EU och FN när det gäller medlingskapacitet för att på så sätt tillhandahålla lämpliga resurser för medling i rätt tid och på ett samordnat sätt, vilket inkluderar att säkerställa att kvinnor deltar i dessa processer. Parlamentet anser att det är mycket viktigt för genomförandet av EU:s politik för mänskliga rättigheter att utveckla möjligheten för FN:s råd för mänskliga rättigheter att hantera allvarliga och angelägna situationer på området, att förstärka uppföljningsprocessen för tillämpningen av rekommendationer beträffande de särskilda förfarandena och att förstärka processen avseende den allmänna återkommande utvärderingen. Parlamentet fortsätter stödja EU och Internationella brottmålsdomstolen med målet att bidra till ett effektivt skydd av de mänskliga rättigheterna och kampen mot straffrihet.

105. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och rådet att med avseende på FN:s förhandlingar om vapenhandelsfördraget arbeta för högsta möjliga skyddsnormer i internationell lagstiftning om mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt genom att ställa krav som sträcker sig utöver de som man redan kommit överens om på EU-nivå och som omfattas av EU:s gemensamma ställningstagande till vapenexport. Parlamentet betonar att de statliga parterna från EU måste avstå från att gå med på lägre normer, vilket tveklöst skulle motverka att vapenhandelsfördraget blir framgångsrikt och effektivt.

Onsdagen den 12 september 2012

EU–Nato

106. Europaparlamentet välkomnar de åtaganden som EU och Nato gjort för att stärka sitt strategiska partnerskap, vilket återigen bekräftats av alliansen i det nya strategiska konceptet och vid toppmötet i Chicago, och betonar de framsteg som gjorts vad gäller det praktiska operativa samarbetet. Parlamentet konstaterar att den rådande globala och europeiska ekonomiska krisen har stimulerat åtgärder för att hitta mer kostnadseffektiva och nödvändiga brådskande operativa kapaciteter i både EU och Nato. Parlamentet uppmanar därför vice ordföranden/den höga representanten att arbeta mer aktivt för att främja fler konkreta förslag på samarbete mellan organisationer, däribland via Europeiska försvarsbyrån (med ett smart försvar, samverkan och gemensamt utbyte samt en övergripande strategi som vägledande principer, grundade på initiativens komplementaritet). Parlamentet efterlyser en snabb politisk lösning på blockeringen av samarbetet enligt Berlin plus-arrangemangen, som hämmar de båda organisationernas utsikter att samarbeta på ett mer slagkraftigt sätt.

Europarådet

107. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullgöra sin skyldighet att snabbt slutföra förhandlingarna om EU:s anslutning till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen). Parlamentet understryker vikten av Europarådets standarder, övervakningsförfaranden och slutsatser som ett viktigt sätt att bedöma grannländers framsteg med att genomföra demokratiska reformer.

108. Europaparlamentet betonar att EU:s anslutning till Europakonventionen innebär en historisk möjlighet att befästa de mänskliga rättigheterna både som ett av EU:s centrala värden och som en gemensam värdegrund i förbindelserna med tredjeländer och hoppas att EU kommer att gå vidare med detta utan dröjsmål. Parlamentet bekräftar återigen att EU:s anslutning till Europakonventionen är en viktig insats för att ytterligare stärka skyddet för de mänskliga rättigheterna i Europa.

OSSE

109. Europaparlamentet stöder dialogen om reform av Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE), på villkor att det inte medför att befintliga institutioner och mekanismer försvagas eller att deras oberoende påverkas. Parlamentet framhåller att balansen mellan OSSE:s tre dimensioner måste vidmakthållas så att de utvecklas konsekvent och genomgripande och med utgångspunkt i vad som redan har åstadkommit. Parlamentet betonar vidare att hot mot och problem med säkerheten bör åtgärdas inom samtliga tre dimensioner om åtgärderna ska bli verkligt effektiva. Parlamentet uppmanar OSSE att ytterligare öka sin kapacitet för att se till att alla deltagande stater respekterar och följer de principer och förpliktelser de åtagit sig i samtliga tre dimensioner, bland annat genom att förbättra uppföljningsmekanismerna.

GCC

110. Europaparlamentet förväntar sig att EU utvecklar ett verkligt strategiskt partnerskap med Gulfstaternas samarbetsråd (GCC), med en öppen, regelbunden och konstruktiv dialog och ett strukturerat samarbete om mänskliga rättigheter och demokrati och om övergångsprocessen och krishanteringen i det södra grannskapet. Parlamentet upprepar till stöd för denna målsättning att Europeiska utrikestjänsten bör avsätta mer personalresurser till regionen och öppna delegationer i de största GCC-länderna, och betonar att de mänskliga rättigheterna, kvinnors rättigheter, rättsstatsprincipen och de demokratiska strävandena hos GCC-ländernas befolkning, från Bahrain till Saudiarabien, inte får fortsätta att förbises i EU:s politik gentemot regionen.

Arabförbundet

111. Europaparlamentet erkänner de regionala organisationernas allt viktigare roll, särskilt Arabförbundet, men också Islamiska samarbetsorganisationen och Ekonomiska samarbetsorganisationen, och uppmanar EU att förstärka samarbetet, särskilt när det gäller frågor som har att göra med övergångsprocesser och krishantering i det södra grannskapet. Parlamentet välkomnar EU-åtgärder för att hjälpa Arabförbundet med dess integrationsprocess.

Onsdagen den 12 september 2012

Tematiska Gusp-prioriteringar

Den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken

112. Europaparlamentet framhåller att åtgärder inom den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP) bör förankras i en övergripande politik med inriktning på länder och regioner i kris, där EU:s värden och strategiska intressen står på spel och där GSFP-uppdragen verkligen skulle kunna bidra till att främja fred, stabilitet och rättsstatliga principer. Parlamentet betonar också att man bör beakta tidigare erfarenheter för att på ett mer korrekt sätt bedöma om genomförandet av de olika insatserna varit framgångsrikt och om de har fått bestående effekter på plats.

113. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till vice ordföranden/den höga representanten, rådet och medlemsstaterna om att åtgärda de många problem som skadar det civila och militära samarbetet, från brist på kompetent personal till utrustningsbrister och obalanser. Parlamentet efterlyser särskilt personal på det rättsliga området, inom civilförvaltningen och inom tull-, dialog-, försonings- och medlingsfunktionerna, så att lämplig och tillräcklig sakkunskap kan tillföras till uppdrag inom GSFP. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att lägga fram konkreta förslag för att täcka dessa bemanningsbrister, särskilt på området civil krishantering, konfliktförebyggande, hantering av efterkrissituationer och inom de sektorer som beskrivits ovan.

114. Europaparlamentet välkomnar uppmaningar till ökad samverkan och gemensamt utbyte av central militär kapacitet, förbättrad förmåga att planera och leda uppdrag och operationer, och integrering av civila och militära uppdrag och operationer. Parlamentet betonar behovet av att ständigt förbättra resultaten av uppdrag och insatser inom GSFP, bland annat genom resultatutvärdering, riktmärkning, konsekvensbedömning, kartläggning och praktisk tillämpning av gjorda erfarenheter och genom utarbetande av bästa praxis för effektiva och ändamålsenliga GSFP-åtgärder. Parlamentet beklagar dock att det finns politiska begränsningar för samarbetet som ibland hindrar att de bästa metoderna för att skapa synergier används.

Vapenhandel

115. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna ansvarar för mer än en tredjedel av den globala vapenexporten. Parlamentet uppmanar vidare EU-medlemsstaterna att uppfylla inte bara de åtta kriterierna i den gemensamma ståndpunkten 2008/944/Gusp (EU:s uppförandekod för vapenexport) utan också principerna för utvecklingspolitiken. Parlamentet begär att behörigheten beträffande regler för vapenexport överförs till EU. Parlamentet påminner medlemsstaterna om att utvecklingsländer i första hand ska investera finansiella medel i hållbar social och ekonomisk utveckling, demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och medlemsstaterna att utnyttja den pågående granskningen av EU:s gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp för att stärka tillämpningen och kontrollen av EU:s kriterier för vapenexport. Parlamentet beklagar djupt att FN-förhandlingarna om ett globalt vapenhandelsfördrag bröt samman i juli 2012. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och medlemsstaterna att så snart som möjligt utöva påtryckningar på de länder som motsatt sig ett robust vapenhandelsfördrag. Parlamentet efterlyser ett starkt och robust vapenhandelsfördrag som kräver att konventionsstaterna vägrar all vapen- och ammunitionsexport om det finns allvarlig risk för att vapnen skulle kunna användas för att begå eller underlätta grova brott mot den internationella människorättslagstiftningen och internationella mänskliga rättigheter, inklusive folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser.

Förebyggande av konflikter och fredsbyggande åtgärder

116. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att lägga fram förslag för att öka Europeiska utrikestjänstens kapacitet till konfliktförebyggande och fredsbyggande åtgärder, med särskilt beaktande av Göteborgsprogrammet, och att ytterligare utöka EU:s möjligheter att förebygga konflikter och erbjuda medlings-, dialog- och försoningskapacitet parallellt med sin krishantering som har större resurser. Parlamentet kräver i första hand att EU:s principer inom området konfliktförebyggande och fredsbyggande åtgärder ses över så att vice ordföranden/den höga representanten kan rapportera tillbaka till parlamentet om förslag som kan stärka unionens externa kapacitet och förmåga att sätta in åtgärder på detta område. Parlamentet välkomnar förslaget från kommissionen och utrikestjänsten om att inrätta en budgetpost på 500 000 euro för konfliktförebyggande och medlingstjänster i 2013 års budget för utrikestjänsten efter den framgångsrika avslutningen i slutet av detta år av en förberedande åtgärd som parlamentet föreslagit. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att öka kvinnors deltagande i konfliktförebyggande, medling, dialog och försoning samt fredsskapande mekanismer.

Onsdagen den 12 september 2012

117. Europaparlamentet anser att förslaget om ett autonomt eller halvautonomt europeiskt fredsinstitut med nära kopplingar till EU, som skulle kunna bidra till att stärka konfliktförebyggandet och medlingsförmågan i Europa, är en mycket lovande idé. Parlamentet framhäver att ett sådant institut ska baseras på ett tydligt definierat mandat som undviker en fördubbling av statliga och icke-statliga organisationer och betonar informell medlingsdiplomati och kunskapsöverföring bland och mellan EU och oberoende medlingsaktörer. Parlamentet ser fram emot resultaten från pilotprojektet om ett europeiskt fredsinstitut som lades fram i år och förväntar sig att bli helt involverat i diskussionerna som leder till att ett sådant institut möjligen inrättas.

Sanktioner och restriktiva åtgärder

118. Europaparlamentet anser att EU i sitt bemötande av auktoritära regimer ska utveckla en mer konsekvent strategi när det gäller att tillgripa och häva sanktioner och restriktiva åtgärder.

Icke-spridning och nedrustning

119. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att analysera EU:s genomslagskraft när det gäller att åtgärda det hot som kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära vapen utgör, ett årtionde efter antagandet av strategin mot spridning av massförstörelsevapen 2003 och efter att den förlängda tidsfristen för att genomföra nya handlingslinjer gått ut 2008, i avsikt att vice ordföranden/den höga representanten ska återkomma till parlamentet med förslag för att stärka EU:s kapacitet inom detta politikområde.

120. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att analysera EU:s genomslagskraft när det gäller att åtgärda det hot som spridningen av handeldvapen och lätta vapen och andra konventionella vapen utgör samt vad gäller mer allmänna nedrustningsrelaterade frågor sedan antagandet av EU:s strategi för handel med handeldvapen och lätta vapen 2005 och andra relevanta politiska ramar – inklusive EU:s gemensamma ståndpunkt om vapenförmedling 2003 och EU:s vapenembargon – i avsikt att vice ordföranden/den höga representanten ska återkomma till parlamentet med förslag för att stärka EU:s kapacitet på detta politikområde.

Europeiska försvarsbyrån

121. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till medlemsstaterna om att öka det europeiska samarbetet på försvarsområdet, vilket är det enda möjliga sättet att se till att Europas militära styrkor fortsätter att vara trovärdiga och välfungerande trots minskande försvarsbudgetar. Parlamentet konstaterar att framsteg gjorts genom samverkan och gemensamt utbyte inom EU och genom Natos smarta försvar, och anser att det är mycket viktigt att de båda organisationerna uppnår större synergieffekter. Parlamentet betonar att mer behöver göras för att öka samverkan och utnyttja resurser gemensamt och att det finns möjlighet till större samverkan inom forskning, utveckling och industriellt samarbete i försvarsfrågor på EU-nivå. Parlamentet välkomnar initiativen till förstärkt samarbete på detta område, bland annat initiativet Weimar plus.

122. Europaparlamentet påminner i detta sammanhang om den viktiga roll som Europeiska försvarsbyrån spelar för att utveckla och genomföra en europeisk politik för kapacitet och försvarsmateriel. Parlamentet uppmanar därför rådet att stärka Europeiska försvarsbyråns institutionella karaktär och tillvarata dess fulla potential, enligt vad som anges i artiklarna 42.3 och 45 i EU-fördraget.

123. Europaparlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna att ge Europeiska försvarsbyrån tillräcklig finansiering för att den ska kunna utföra alla sina uppdrag och uppgifter. Parlamentet anser att detta bäst skulle åstadkommas genom att byråns personalkostnader och löpande utgifter finansierades ur EU:s budget, från och med att nästa fleråriga budgetram börjar gälla. Parlamentet uppmanar i detta syfte vice ordföranden/den höga representanten att lägga fram de förslag som behövs.

Energitrygghet

124. Europaparlamentet konstaterar att det i artikel 194 i Lissabonfördraget anges att EU får vidta åtgärder på europeisk nivå för att garantera energiförsörjningen. Parlamentet betonar i detta avseende att det för att öka energitryggheten och samtidigt stärka trovärdigheten och genomslagskraften för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken är ytterst viktigt att minska energiberoendet av sådana tredjeländer som inte delar eller agerar emot EU:s värderingar. Parlamentet anser att en diversifiering av försörjningskällor och transitvägar och en ökande användning av förnybara och rena energikällor är brådskande och

Onsdagen den 12 september 2012

viktigt för EU, som är starkt beroende av externa energikällor. Parlamentet konstaterar att de huvudsakliga riktningarna för diversifiering är Arktis, Medelhavsområdet och den södra korridoren från Irak till Centralasien och Mellanöstern, och uppmanar kommissionen att prioritera sådana projekt. Parlamentet är oroat över dröjsmålen vid färdigställandet av den södra korridoren. Parlamentet framhåller behovet att skapa energitrygghet genom diversifiering av energikällorna och betonar den potential en kompletterande korridor för flytande naturgas i östra Medelhavet skulle kunna få som en flexibel energikälla och ett incitament till ökad konkurrens inom EU:s inre marknad. Parlamentet anser att EU bör se till att en nu viktig importkälla – Ryssland – följer reglerna för den inre marknaden, förordningarna i det tredje energipaketet och energitadgefördraget. Parlamentet framhåller den stora potential för utveckling och ömsesidigt beroende som transkontinentala smarta nät för förnybar energi som förenar Europa och Afrika skulle kunna erbjuda.

125. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen 2011 föreslog att man skulle inrätta en mekanism för utbyte av information om mellanstatliga avtal om energi mellan medlemsstater och tredjeländer. Parlamentet anser att utbyte av bästa praxis och politiskt stöd från kommissionen också skulle öka medlemsstaternas förhandlingsstyrka. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen att regelbundet rapportera till parlamentet om inrättandet och tillämpningen av mekanismen. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa en "energitrygghetsklausul" i handels-, associerings- och partnerskapsavtal samt samarbetsavtal med producent- och transitländer, dvs. en uppförandekod vid eventuella avvikelser från eller ensidiga ändringar av leveransvillkoren.

Nya hot och utmaningar

126. Europaparlamentet understryker att åtgärder mot den nya generationens utmaningar mot stabilitet och internationell säkerhet, såsom klimatförändringarna, internationell brottslighet och terrorism, it-angrepp, spridning av kärn- och massförstörelsevapen, sönderfallande stater, sjöröveri och pandemier, måste få en viktig plats i den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

Den yttre dimensionen av området med frihet, säkerhet och rättvisa

127. Europaparlamentet påminner om att den yttre dimensionen av området med frihet, säkerhet och rättvisa måste spela en viktig roll i den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och framhåller behovet av en organiserad hantering av migrationsströmmarna som tryggar samarbetet mellan ursprungsländerna och transitländerna.

Kulturell och religiös dialog

128. Europaparlamentet anser att främjandet av dialog och förståelse mellan olika religioner och kulturer bör vara en integrerad del av de externa åtagandena i förhållande till tredjeländer och samhällen och, i synnerhet, av stödet till konfliktlösning och främjande av toleranta, inkluderande och demokratiska samhällen.

*

* *

129. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, EU-medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare, Natos generalsekreterare, talmannen i Natos parlamentariska församling, OSSE:s tjänstgörande ordförande, talmannen i OSSE:s parlamentariska församling, ordföranden för Europarådets ministerkommitté och talmannen i Europarådets parlamentariska församling.

Onsdagen den 12 september 2012

Bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna

P7_TA(2012)0335

Europaparlamentets resolution av den 12 september 2012 om rapporteringskrav enligt rådets förordning (EG) nr 2371/2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (2011/2291(INI))

(2013/C 353 E/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens rapport till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om rapporteringskrav enligt rådets förordning (EG) nr 2371/2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (COM(2011)0418),
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken,
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 22 april 2009 om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken (COM(2009)0163),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 13 juli 2011 till Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma fiskeripolitiken (COM(2011)0425),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 februari 2007 till rådet och Europaparlamentet om förbättrade indikatorer för fiskekapaciteten och fiskeansträngningen inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (COM(2007)0039),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 maj 2011 om samråd om fiskemöjligheter (COM(2011)0298),
- med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 12/2011 med titeln "Har EU:s åtgärder bidragit till att fiskeflottkapaciteten har anpassats till fiskemöjligheterna?",
- med beaktande av sin resolution av den 14 februari 2006 om översynen av vissa begränsningar av tillträdet inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (Shetlandsboxen och rödspätteboxen) ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A7-0225/2012), och av följande skäl:
 - A. Kommissionens ovannämnda rapport bekräftar återigen att man med den befintliga gemensamma fiskeripolitiken inte har nått upp till målsättningarna när det gäller bevarande och hållbart utnyttjande av fisket i EU och anpassning av fiskekapaciteten till fiskeresurserna.

⁽¹⁾ EUT C 290 E, 29.11.2006, s. 113.

Onsdagen den 12 september 2012

- B. Över 60 procent av fiskbestånden i EU:s vatten fiskas utöver gränserna för maximal hållbar avkastning, och vetenskapliga uppgifter saknas för många arter.
- C. Systemen med totala tillåtna fångstmängder och kvoter har inte i sig varit tillräckliga för en hållbar förvaltning av vissa fiskbestånd, och långsiktiga förvaltningsplaner är avgörande för en hållbar förvaltning av fiskbestånden.
- D. Det faktum att vetenskapliga uppgifter ibland saknas eller är otillförlitliga och den osäkerhet som finns om de modeller som används för att ta fram dessa uppgifter är fortfarande ett allvarligt problem i arbetet med att försöka uppnå en hållbar förvaltning av många fiskbestånd.
- E. De snabbt växande havsfågel- och sälpopulationerna sätter ytterligare press på de uttömda fiskeresurserna i vissa regioner i EU.
- F. Även det hållbara skyddet av fiskeresurserna påverkas av klimatförändringar, t.ex. den globala uppvärmningen, och mänsklig påverkan, såsom föroreningar.
- G. Ett betydande antal arbetstillfällen har försvunnit från den europeiska fiskeindustrin under det senaste årtiondet på grund av fiskbeståndens dåliga tillstånd, stigande produktionskostnader, prissänkningar till följd av billigare import samt tekniska framsteg. Samtidigt har dessa tekniska framsteg i vissa fall lett till en betydande ökning av flottornas fiskekapacitet.
- H. Tillgängliga uppgifter om den europeiska fiskeflottans faktiska kapacitet är inte tillräckligt tillförlitliga, eftersom den tekniska utvecklingen inte har tagits med i beräkningarna och eftersom medlemsstaterna inte alltid lämnar korrekta rapporter om sin flottkapacitet.
- I. Den planerade översynen av ramverken för tekniska åtgärder kommer att bli en viktig lagstiftningsakt för hantering och indelning av bevarandeåtgärder.

1. Europaparlamentet noterar att kommissionen nu har uppfyllt sina åtaganden enligt rådets förordning (EG) nr 2371/2002, enligt vilken kommissionen före utgången av 2012 måste rapportera till Europaparlamentet och rådet om hur den gemensamma fiskeripolitiken fungerar med avseende på kapitel II (Bevarande och hållbarhet) och kapitel III (Anpassning av fiskekapaciteten) i förordningen.

2. Europaparlamentet noterar att kommissionen även har uppfyllt sin skyldighet enligt samma förordning att rapportera om de arrangemang som fastställs i artikel 17.2 om en begränsning av fisket i vatten inom en gräns på tolv sjömil senast den 31 december 2011.

Bevarande och hållbarhet (kapitel II)

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att upprätta långsiktiga förvaltningsplaner för allt kommersiellt EU-fiske genom ett starkt decentraliserat förvaltningssystem som till fullo inbegriper alla berörda parter. Parlamentet understryker möjligheten att gruppera fisket enligt geografiska fiskeregioner genom att regionalisera den gemensamma fiskeripolitiken, med hänsyn tagen till de olika europeiska havens särdrag och situationen för småskaligt fiske i de olika områdena, i syfte att i största möjliga utsträckning anpassa förvaltningsåtgärderna till den aktuella situation som olika flottor står inför.

Onsdagen den 12 september 2012

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i syfte att bevara de biologiska resurserna och garantera en hållbar miljö på lång sikt, utvärdera möjligheten att inrätta ett nät av stängda områden där all fiskeverksamhet är förbjuden under en viss tidsperiod för att förbättra fiskproduktionen och bevara levande akvatiska resurser och det marina ekosystemet.
5. Europaparlamentet anser att man inom ramen för målet att garantera hållbarheten bör fokusera på fiskesektorns framtid och på att underlätta tillträdet för en ny generation fiskare.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och de regionala rådgivande nämnderna att i framtiden tillämpa den ekosystembaserade strategin på alla långsiktiga förvaltningsplaner. Parlamentet anser att dessa förvaltningsplaner bör utgöra grundidén i den framtida gemensamma fiskeripolitiken och innehålla tydligt fastställda målsättningar för att reglera årliga fiskeansträngningar med hänsyn tagen till skillnaden mellan å ena sidan den befintliga beståndsstorleken och fiskets struktur och å andra sidan målbeståndet, kriterierna för utkast och fångstkontrollen. I detta sammanhang uppmanas rådet med kraft att utan undantag följa målsättningarna i de långsiktiga förvaltningsplanerna.
7. Europaparlamentet är besviken över det rådande dödläge som uppstått mellan institutionerna när det gäller vissa förslag till fleråriga planer, eftersom detta kommer att få långtgående konsekvenser för alla övriga långsiktiga förvaltningsplaner.
8. Europaparlamentet betonar behovet av att uppnå balans mellan den miljömässiga och den ekonomiska och sociala situationen i varje typ av fiske, samtidigt som det är viktigt att erkänna att fiskeindustrin är beroende av rikliga fiskbestånd för att bli lönsam, och understryker att det är mycket viktigt att fiskare i EU godtar fångstreglerna. Parlamentet uppmanar därför till ett brett deltagande bland företrädare för regionala rådgivande nämnder och andra relevanta aktörer när förvaltningsplanerna ska utarbetas, och anser att dessa parter i framtiden bör ha en mycket mer avgörande roll i denna process. Parlamentet efterlyser således en verklig regionalisering och föreslår att de regionala rådgivande nämnderna lämnar ett obligatoriskt yttrande till kommissionen om alla förvaltningsplaner innan de formellt läggs fram.
9. Europaparlamentet framhäver den direkta kopplingen mellan fisk som kastas överbord, oönskade bifångster och överfiske och behovet av att införa en politik på EU-nivå som förhindrar att fisk kastas överbord och som ger EU:s kontrollorgan för fiske utökade befogenheter för att garantera ett rättvist system av regler och sanktioner, dvs. principen om likabehandling. Parlamentet menar att ett förbud mot att fisk kastas överbord bör genomföras gradvis och vara fiskebaserat, utgöra en del av de olika förvaltningsplanerna och inte hänföra sig till olika fiskbestånd. Parlamentet framhåller att selektiva fiskeredskap och annan utrustning som minskar eller eliminerar bifångster av icke-målarter, eller unga exemplar av målarter, bör främjas tillsammans med andra metoder för hållbart fiske. Parlamentet betonar att det i samband med inrättandet av ett förvaltningssystem i Europeiska unionen är ytterst viktigt man tar hänsyn till blandfiskets betydelse i EU:s vatten, vilket kommer att kräva nödvändiga anpassningar och att de berörda zonerna behandlas olika.
10. Europaparlamentet anser att man inom ramen för den reformerade gemensamma fiskeripolitiken bör uppmantra medlemsstater som samarbetar på regional nivå att samarbeta med industrin och andra aktörer för att ta fram innovativa metoder som förhindrar att fisk kastas överbord och som är anpassade till varje region och typ av fiske.
11. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att genast åtgärda bristen på tillräckliga tillförlitliga uppgifter, som är nödvändiga för god vetenskaplig rådgivning. Parlamentet uppmanar kommissionen att inrätta ett system med sanktioner för de medlemsstater som inte uppfyller sina respektive förpliktelser att samla in och översända uppgifter inom ramen för det europeiska programmet för insamling av fiskeriuppgifter. Parlamentet betonar det motsägelsefulla i kommissionens klagomål om bristen på uppgifter och den knappa budget som avsätts för att erhålla sådana uppgifter, och understryker därför att lämplig finansiering måste avsättas för insamling av uppgifter och relevant vetenskapliga forskning i medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar samtidigt med kraft kommissionen att inrätta en ram för beslutsfattande i situationer där uppgifter saknas, med avseende på beslut om förvaltningsplaner och total tillåten fångstmängd samt kvoter, på grundval av försiktighetsprincipen.

Onsdagen den 12 september 2012

12. Europaparlamentet understryker att den vetenskapliga forskningen om fiske är ett viktigt verktyg för fiskeriförvaltningen. Den är oundgänglig för att identifiera de faktorer som påverkar fiskeresursernas utveckling, för att göra en kvantitativ bedömning och utarbeta modeller som möjliggör en prognos av utvecklingen av dessa resurser, men också för att förbättra fiskeredskapen, fartygen och fiskarnas arbets- och säkerhetsförhållanden i samklang med deras kunskaper och erfarenheter. I detta sammanhang anser parlamentet att man bör investera i att utbilda arbetskraft, göra lämpliga ekonomiska medel tillgängliga och främja samarbete mellan olika offentliga organ i medlemsstaterna.

13. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att vidta åtgärder för att minska de negativa effekter på fiskbestånd som orsakas av sälar och vissa havsfåglar, särskilt när dessa är invasiva arter i en viss region.

Anpassning av fiskekapaciteten (kapitel III)

14. Europaparlamentet framhåller att det inte finns någon precis eller mätbar definition av överkapacitet. Parlamentet uppmanar kommissionen att på EU-nivå fastställa en definition av överkapacitet, som är anpassad till regionala definitioner och som tar hänsyn till lokala särdrag. Parlamentet uppmanar även kommissionen att omdefiniera begreppet fiskekapacitet så att både ett fartygs fiskekapacitet och dess faktiska fiskeansträngning tas med som utgångspunkt. Parlamentet betonar dessutom behovet av att definiera begreppet småskaligt fiske, eftersom det i dag inte finns någon universellt tillämplar definition, och att anpassa detta efter målen i den nya gemensamma fiskeripolitiken.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i överensstämmelse med rekommendationerna från FAO:s tekniska samråd (1999), före slutet av 2013 uppskatta den europeiska flottans kapacitet för att fastställa om det finns en överkapacitet i förhållande till tillgängliga resurser och vilka minskningar/omställningar som är nödvändiga. Parlamentet understryker att kapacitetsuppskattningarna inte ska begränsas till fångstmängd och motoreffekt utan även omfatta typ av och antal använda fiskeredskap och andra parametrar som bidrar till fiskekapaciteten.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att övervaka och anpassa kapacitetstaken för medlemsstaternas flottor så att de är i linje med tillförlitliga uppgifter och så att teknisk utveckling tas med i beräkningarna.

17. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att vid behov genomföra lämpliga justeringar, baserade på exakta mätningar av befintlig flottkapacitet, inklusive motor- och fångstkapacitet, för att uppnå satta målsättningar om en fördefinierad hållbar kapacitetsnivå för varje typ av fiske i syfte att hantera vissa fiskeflottors fortsatt stora överkapacitet, med sanktioner i form av frysta medel från Europeiska havs- och fiskerifonden om målsättningarna inte uppnås.

18. Europaparlamentet noterar kommissionens förslag att införa ett system med individuellt överlåtbara fiskenyttjanderätter, som är föremål för strikta skyddsåtgärder och utesluter småskaligt fiske, och kräver att man inrättar ett särskilt system för småskaligt fiske och kustfiske och dessutom förmånsbehandling av miljövänliga fiskefartyg genom att införa villkorlighet och åtgärda problemet med koncentration av nyttjanderätter och möjligheten att återkalla fiskenyttjanderätter. Parlamentet anser att det frivilliga systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter är en av flera modeller som medlemsstaterna kan använda sig av för att minska överkapaciteten.

19. Europaparlamentet betonar att systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter inte får betraktas som den enda åtgärden för att hantera överfiske och bevisad överkapacitet, utan att den ska betraktas som en av flera olika förvaltningsåtgärder som en medlemsstat kan vidta och som kommissionen tillsammans med de två medlagstiftarna ska ta fram en vidare ram för. Kommissionen ska även kontrollera och övervaka nationell tillämpning (om medlemsstaten har valt detta alternativ) samt regelbundet rapportera till lags-
tiftarna om resultatet av detta system. Parlamentet betonar i detta sammanhang att utvecklingen av en korrekt uppsättning tekniska åtgärder, som bland annat främjar selektiva fiskeredskap, fiskestopp i vissa zoner eller exklusivt tillträde till havsområden som fastställts som biogeografiskt känsliga för regionala flottor som använder fisketekniker som är skonsamma mot miljön, bör främjas ytterligare som kompletterande åtgärder.

Onsdagen den 12 september 2012

20. Europaparlamentet betonar att den framtida Europeiska havs- och fiskerifonden måste ta hänsyn till de socioekonomiska konsekvenserna av de åtgärder som syftar till att minska överkapaciteten, om det finns bevis för sådan, och till att anpassa fiskeflottornas storlek och ansträngning till fiskemöjligheterna och långsiktig hållbarhet, och följaktligen avsätta tillräckligt finansiellt stöd för att mildra dessa konsekvenser. Parlamentet anser att de olika åtgärderna för förvaltning av fiskeresurserna skulle förstås, accepteras och genomföras bättre om deltagandet var större, om målen var tydligare och om mer ekonomiskt och socialt stöd beviljades till de berörda.

21. Europaparlamentet understryker nödvändigheten av att införa tydliga tidsfrister och så snart som möjligt anpassa flottan. Parlamentet understryker att system som uppmuntrar flottorna att anpassa sig efter fiskets verklighet bör prioriteras, och uppmanar med kraft kommissionen att inrätta ett åtgärdssystem med sanktioner för de medlemsstater som inte uppfyller sina respektive skyldigheter inom de fastställda tidsfristerna och att samtidigt avsätta tillräckliga medel för denna process samt att ytterligare utveckla konceptet om miljömässig och social villkorlighet när det gäller tillgång till fiskeresurser och ersättning för hållbart fiske.

22. Europaparlamentet noterar kommissionens förslag att behålla tillståndet för särskilda fiskebegränsningar fram till den 31 december 2022. Parlamentet är enigt med kommissionen om att en förändring av befintliga arrangemang som rör tillträdessystemet med tolv sjömil skulle kunna störa den rådande balans som har skapats sedan detta särskilda system infördes. Parlamentet påminner dock samtidigt om att målen med tillträdessystemet med tolv sjömil skiljer sig helt från dem som man eftersträvar i och med upprättandet av andra begränsningar.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta ett system för resultatbaserad förvaltning för tilldelning av tillträdesrättigheter där bevisbördan för hållbart fiske ligger på industrin.

24. Europaparlamentet anser att det särskilda tillträdessystemet för småskaligt fiske inom gränsen på tolv sjömil bör behållas, liksom de särskilda restriktionerna för fartyg som är registrerade i hamnar på Azorerna, Madeira och Kanarieöarna vad beträffar deras aktiviteter i vattnen runt dessa öar, särskilt de biologiskt känsliga områden som omfattas av rådets förordning (EG) nr 1954/2003 ⁽¹⁾.

25. Europaparlamentet konstaterar att enligt rapporten från Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) om Shetlandsboxen kan en borttagning av boxen leda till en ökning av fisket i detta område och att STECF därför rekommenderar att boxen behålls.

26. Europaparlamentet anser att klassificeringen av områden med särskilda fiskebegränsningar, vilket skulle kunna vara fallet med Shetlandsboxen, i framtiden måste vara ordentligt underbyggd av vetenskapliga kriterier som styrker deras klassificering som biologiskt känsliga områden, särskilt om dessa begränsningar ska utgöra en del av den gemensamma fiskeripolitikens rättsliga ram genom dess grundförordning.

27. Europaparlamentet anser att man bör erkänna och stödja de biologiska återhämtningsperiodernas roll då dessa har visat sig vara en effektiv och viktig mekanism för att bevara fiskeresurserna och ett viktigt instrument för en hållbar förvaltning av fisket. Genom att införa fredningstider under vissa kritiska faser i arternas livscykel utvecklas resurserna så att fiskeriverksamhet kan bedrivas utanför fredningstiden.

*

* *

28. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén samt medlemsstaternas regeringar.

⁽¹⁾ EUT L 289, 7.11.2003, s. 1.

Onsdagen den 12 september 2012

Reformen av den gemensamma fiskeripolitiken – övergripande meddelande

P7_TA(2012)0336

Europaparlamentets resolution av den 12 september 2012 om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken – Övergripande meddelande (2011/2290(INI))

(2013/C 353 E/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av 1995 års avtal om genomförande av bestämmelserna i FN:s havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd (New York-avtalet av den 4 augusti 1995),
- med beaktande av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations (FAO) uppförandekod för ansvarsfullt fiske, som antogs den 31 oktober 1995,
- med beaktande av sin resolution av den 17 januari 2002 om kommissionens grönbok om den framtida gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾,
- med beaktande av förklaringen från världstoppmötet om hållbar utveckling som hölls i Johannesburg mellan den 26 augusti och den 4 september 2002,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande "Att genomföra hållbarhet inom EU:s fiske genom maximal hållbar avkastning" (COM(2006)0360) och parlamentets resolution av den 6 september 2007 om att genomföra hållbarhet inom EU:s fiske genom maximal hållbar avkastning ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 december 2007 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande "En politik för att minska oönskade bifångster och stoppa bruket att kasta fångst överbord inom EU:s fiske" (COM(2007)0136) och parlamentets resolution av den 31 januari 2008 om en politik för att minska oönskade bifångster och stoppa bruket att kasta fångst överbord inom EU:s fiske ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 12/2011 om huruvida EU:s åtgärder har bidragit till att fiskeflottkapaciteten har anpassats till fiskemöjligheterna,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (ramdirektivet om en marin strategi) ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EGT C 271 E, 7.11.2002, s. 401.

⁽²⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽³⁾ EUT C 187 E, 24.7.2008, s. 228.

⁽⁴⁾ EUT C 323 E, 18.12.2008, s. 271.

⁽⁵⁾ EUT C 68 E, 21.3.2009, s. 26.

⁽⁶⁾ EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

Onsdagen den 12 september 2012

- med beaktande av kommissionens meddelande om den gemensamma fiskeripolitikens roll för att genomföra en ekosystemansats i havsförvaltningen (COM(2008)0187) och parlamentets resolution av den 13 januari 2009 om den gemensamma fiskeripolitiken och en ekosystemansats i fiskeförvaltningen ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 september 2008, "En europeisk strategi för havs- och sjöfartsforskning: Samstämmiga ramar inom det europeiska området för forskningsverksamhet för att främja en hållbar användning av oceaner och hav" (COM(2008)0534), och parlamentets resolution av den 19 februari 2009 om tillämpad forskning inom den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 april 2009 om styrelseformerna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken: Europaparlamentet, de regionala rådgivande nämnderna och övriga aktörer ⁽³⁾,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och parlamentets resolution av den 7 maj 2009 om parlamentets nya roll och ansvar vid genomförandet av Lissabonfördraget ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande "Mot en hållbar framtid för vattenbruket – Nya impulser för strategin för hållbar utveckling av det europeiska vattenbruket" (COM(2009)0162),
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 22 april 2009 om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken (COM(2009)0163),
- med beaktande av sin resolution av den 25 februari 2010 om grönboken om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken ⁽⁵⁾,
- med beaktande av mål 6 i målen från Aichi i Nagoyaprotokollet som offentliggjordes efter toppmötet om biologisk mångfald i Nagoya den 18–29 oktober 2010,
- med beaktande av kommissionens förslag av den 13 juli 2011 till Europaparlamentets och rådets förordning om en gemensam europeisk fiskeripolitik (COM(2011)0425) och arbetsdokumentet från kommissionen som åtföljer detta förslag (SEC(2011)0891),
- med beaktande av kommissionens meddelande "Reform av den gemensamma fiskeripolitiken" (COM(2011)0417),
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Europeiska havs- och fiskerifonden (COM(2011)0804),
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter (COM(2011)0416),
- med beaktande av kommissionens meddelande om den gemensamma fiskeripolitikens internationella dimension (COM(2011)0424),

⁽¹⁾ EUT C 46 E, 24.2.2010, s. 31.

⁽²⁾ EUT C 76 E, 25.3.2010, s. 38.

⁽³⁾ EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 75.

⁽⁴⁾ EUT C 212 E, 5.8.2010, s. 37.

⁽⁵⁾ EUT C 348 E, 21.12.2010, s. 15.

Onsdagen den 12 september 2012

- med beaktande av kommissionens rapport om rapporteringskrav enligt rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (COM(2011)0418),
- med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2012 om den gemensamma fiskeripolitikens bidrag till produktionen av kollektiva nyttigheter ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 maj 2011 om krisen i fiskerisektorn till följd av de stigande oljepriserna ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande "Europa 2020" (COM(2010)2020),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet och yttrandena från utskottet för utveckling och utskottet för regional utveckling (A7-0253/2012), och av följande skäl:
 - A. Detta är första gången i den gemensamma fiskeripolitikens historia (GFP) som parlamentet verkar som medlagstiftare vid utformningen av en reformerad gemensam fiskeripolitik.
 - B. Fiskerinäringen har strategisk betydelse för allmänhetens tillgång till fisk och för livsmedelsbalansen i olika medlemsstater och i hela Europeiska unionen. Näringen ger också ett viktigt bidrag till kustsamhällenas socioekonomiska välbefinnande, liksom till den lokala utvecklingen, sysselsättningen, upprätthållandet och skapandet av näringsverksamhet i såväl föregående som efterföljande led samt bevarandet av lokala kulturella traditioner.
 - C. Trots vissa framsteg som gjordes vid översynen av politiken 2002 påminner detta meddelande om att den tidigare gemensamma fiskeripolitiken misslyckats med att uppnå vissa av sina eftersträlvade nyckelmål: många fiskbestånd är överfiskade, den ekonomiska situationen är, trots stöden, sårbar inom vissa delar av EU-flottan, arbetstillfällena inom fiskesektorn går förlorade och är inte attraktiva, särskilt inte för unga som etablerar sig inom sektorn, och situationen är ytterst osäker i många av de kustsamhällena som är beroende av fisket och vattenbruket.
 - D. Den tidigare gemensamma fiskeripolitiken medförde dock vissa positiva förändringar. Bland annat gjorde den att vissa fiskbestånd kunde återställas och att regionala rådgivande nämnder inrättades.
 - E. Det är mycket viktigt att den gemensamma fiskeripolitiken håller fast vid en strategi för fiskerisektorn där ekologiska, ekonomiska och sociala nivåer (tre pelare i reformen av den gemensamma fiskeripolitiken) beaktas, för att skapa en hållbar jämvikt mellan situationen för befintliga resurser i de olika havsområdena och skyddet av den socioekonomiska strukturen i de kustsamhällena som är beroende av kustfisket för att kunna garantera sysselsättning och välfärd.
 - F. EU representerar ungefär 4,6 procent av den globala fiskeri- och vattenbruksproduktionen, vilket gör EU till den fjärde största producenten i världen. Icke desto mindre importerar EU över 60 procent av den fisk som konsumeras.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0052.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0234.

Onsdagen den 12 september 2012

- G. Trots medvetenheten om att vetenskapliga uppgifter saknas uppskattar kommissionen att 75 procent av EU:s fiskbestånd är överfiskade, att mer än 60 procent av bestånden i europeiska vatten fiskas utöver den maximala hållbara avkastningen (MSY) och att EU förlorar i runda tal 1,8 miljarder euro om året i potentiella inkomster genom att EU inte lyckas bedriva fiske på ett hållbart sätt.
- H. En del av EU:s fiske har dock visat sig vara hållbart och bevisat att samarbete mellan de styrande myndigheterna, fiskerieringen och andra aktörer kan ge tillfredsställande resultat.
- I. Enligt kommissionen har rådets beslut överskridit vetenskapliga rekommendationer med i genomsnitt 47 procent sedan 2003 och i dag är 63 procent av de uppskattade bestånden i Atlanten överfiskade, på samma sätt som 82 procent av dem i Medelhavet och fyra av sex i Östersjön.
- J. Trots att 30 procent av arbetstillfällena inom fiskerieringen i EU försvann mellan 2002 och 2007 på grund av fiskbeståndens knappa tillstånd, prissänkningar till följd av billigare import samt tekniska framsteg uppskattas fiskerisektorn (inklusive vattenbruk) ändå ha genererat årsinkomster på 34,2 miljarder euro under den perioden och skapat över 350 000 arbetstillfällen i både föregående och efterföljande led av fiske, fiskberedning och saluföring, särskilt i kustområden och avlägsna regioner samt på öar, där den producerar "kollektiva nyttigheter" som inte har redovisats i vederbörlig ordning. Trots de arbetstillfällen som gått förlorade har flottornas fiskekapacitet ökat avsevärt till följd av tekniska framsteg.
- K. Tillgängliga uppgifter om den europeiska fiskeflottans faktiska kapacitet är inte tillförlitliga eftersom den tekniska utvecklingen inte har tagits med i beräkningarna och eftersom medlemsstaterna inte lämnar korrekta rapporter om sin flottkapacitet.
- L. Inkomsterna för människor som arbetar inom fiskeindustrin är osäkra på grund av det sätt som fisk saluförs på, det sätt som förstaförsäljningspriserna sätts på och fiskets oregelbundna karaktär. Det innebär att lämpligt offentligt stöd till sektorn från nationella källor och från unionen måste bibehållas.
- M. Icke-industriella och småskaliga flottor å ena sidan, inklusive de som bedriver skaldjursfiske och annat traditionellt och extensivt vattenbruk, och storskaliga industriella flottor å andra sidan har, oberoende av fartygsstorlek och på samma sätt som flottor i olika delar av EU, mycket olika särdrag. Således kan lämpliga förvaltningsinstrument och förvaltningsproblem inte passas in i en enhetlig modell, utan olika flottor måste behandlas på olika sätt.
- N. Reformen av den gemensamma fiskeripolitiken måste garantera att de icke-industriella och småskaliga fiskeflottorna samt kustområdena även kan fortbestå i framtiden och blomstra, inklusive i de yttersta randområdena som är kraftigt beroende av fiske och som kan behöva socioekonomiskt övergångsstöd under den nya gemensamma fiskeripolitiken utan att det leder till en ökning av den totala flottkapaciteten.
- O. Representanter från den industriella respektive den småskaliga fiskesektorn, liksom från vattenbrukssektorn, måste delta i definitionen och utvecklingen av den nya gemensamma fiskeripolitiken.
- P. Kvinnor spelar en central roll inom berednings- och vattenbrukssektorn, när det gäller att utföra extra förvaltnings- och administrationsuppgifter och samla skaldjur. De är också aktiva inom fångstsektorn, även om det är i mindre utsträckning. Detta viktiga bidrag erkänns och belönas sällan tillräckligt.

Onsdagen den 12 september 2012

- Q. I Lissabonfördraget finns en skyldighet som fastställer att EU:s politik ska vara sammanhängande, vilket även gäller för reformen av den gemensamma fiskeripolitiken.
- R. Fiskeri- och vattenbruksprodukter spelar en betydande roll för människors mathållning, både i Europa och världen över, som en proteinrik och hälsosam livsmedelskälla.
- S. Skolbarn måste från tidig ålder få lära sig om den stora mängd olika fiskarter som finns och om dessa arters säsongbundenhet.
- T. Konsumenterna måste löpande få information om den stora mängd olika arter som finns, för att trycket på vissa bestånd ska minska.
- U. Den gemensamma fiskepolitiken bör ta ansvar för att finansiera sina egna kostnader, framför allt beslut och åtgärder som antas som en del i den politiken.

MÅLEN MED REFORMEN**I – Miljö hållbarhet***Åtgärder för bevarande av marina biologiska resurser*

1. Europaparlamentet anser att det främsta målet för fiskeripolitiken ska vara att förse allmänheten med fisk, att utveckla kustsamhällena och att främja sysselsättning och bättre arbetsvillkor för yrkesfiskarna samtidigt som man försöker skapa resurser på en hållbar grund som borgar för deras eget bevarande.
2. Europaparlamentet anser att den gemensamma fiskeripolitiken (fiskeri- och vattenbrukssektorn) behöver en grundlig och långtgående reform om EU ska garantera långsiktig miljö hållbarhet, vilket är en förutsättning för att trygga en ekonomiskt och socialt livskraftig fiskeri- och vattenbruksnäring i EU. Parlamentet vidhåller att den reformerade politiken måste samordnas bättre med annan EU-politik, såsom sammanhållningspolitiken, miljöpolitiken, jordbrukspolitiken och utrikespolitiken, och att de framtida internationella avtalen om hållbart fiske måste vara förenliga med den. Parlamentet påminner därför om fördelarna med verktyg som den integrerade havspolitik eller den makroregionala strategin, vilka kan erbjuda närmare integration.
3. Europaparlamentet betonar att all fiskeripolitik bör ta hänsyn till en mängd aspekter – sociala, ekologiska och ekonomiska – som kräver en integrerad och balanserad strategi, vilket är oförenligt med en vision som skapar en hierarki bland dem i enlighet med en på förhand bestämd prioriteringsordning.
4. Europaparlamentet understryker att EU:s fiskeri- och vattenbruk, om det förvaltas korrekt på grundval av global hållbarhet, i större utsträckning kunde bidra till det europeiska samhällets behov, med avseende på en tryggad livsmedelsförsörjning och livsmedelskvalitet, sysselsättning, miljöskydd och underhåll av dynamiska och olikartade fiskeri- och kustsamhällen.
5. Europaparlamentet erkänner att fisket har sysselsatt många ofta ekonomiskt sköra befolkningsgrupper längsmed Europas kuster under flera generationer. Alla dessa befolkningsgrupper, oavsett storlek, förtjänar att skyddas av EU:s fiskeripolitik, och den historiska kopplingen mellan befolkningsgrupper och de vatten som de historiskt sett har fiskat i måste upprätthållas.

Onsdagen den 12 september 2012

6. Europaparlamentet anser att incitament bör, med tillämpning av villkorlighetskonceptet, erbjudas dem som fiskar eller odlar skaldjur på ett hållbart sätt med miljövänliga, skonsamma och selektiva fiskeredskap och fiskemetoder, för att garantera en utbredd användning av dessa fiskerutiner och en hållbar utveckling i kustsamhällena. Parlamentet anser att fiskerinäringen själv måste spela en central roll för att utveckla hållbara fiskemetoder och att alla sådana incitament ska erbjudas på en nivå som är nära aktörerna och i samarbete med fiskare och andra intresserade parter. Parlamentet noterar att detta inbegriper stöd till en frivillig EU-miljömärkning, som skulle kunna förvaltas av befintliga attesterande organ, för att skapa lika villkor för fiskare och producenter både utanför och inom EU.
7. Europaparlamentet är förvissat om att reformen av den gemensamma fiskeripolitiken måste fastställa lämpliga och effektiva verktyg för att stödja en ekosystembaserad fiskeförvaltning. Parlamentet anser därför att de fleråriga förvaltningsplanerna måste utgå från ett sådant ekosystemperspektiv. Parlamentet anser att institutionernas blockering av de fleråriga förvaltningsplanerna måste få ett slut och att det ordinarie lags-tiftningsförfarandet ska tillämpas. Parlamentet konstaterar dessutom att medlemsstater som samarbetar på regional nivå måste ges verklig behörighet till detaljstyrning.
8. Europaparlamentet upprepar att all utveckling i havs- och kustområden måste respektera miljölags-tiftningen, såsom ramdirektivet om en marin strategi och direktiven om skydd av biologisk mångfald, eftersom god miljöstatus bör vara en förutsättning för all verksamhet i havs- och kustregioner.
9. Europaparlamentet understryker att den gemensamma fiskeripolitiken måste tillämpa försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen och säkerställa att ett hållbart utnyttjande av levande marina biologiska resurser återupprättas till och upprätthålls på nivåer som säkerställer att populationerna av alla skördade arter ligger nära maximalt hållbart uttag. Parlamentet understryker att en klar tidsplan, inklusive en slutlig deadline, måste införas i grundförordningen. Parlamentet betonar att tillhandahållandet av lämpliga ekonomiska resurser för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken är nödvändiga för att fasa ut överfiskningen där det förekommer och uppnå hållbart bevarande av bestånden, vilket kräver tillförlitliga vetenskapliga data.
10. Europaparlamentet anser att målet att uppnå maximal hållbar avkastning som grundar sig på fiskedödlighet vid maximal hållbar avkastning (FMSY) bör genomföras omedelbart, eftersom detta avsevärt kommer att bidra till beståndens hållbarhet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att genomföra detta mål på ett funktionellt sätt, baserat på välgrundade vetenskapliga data och med hänsyn tagen till de socioekonomiska konsekvenserna.
11. Europaparlamentet understryker emellertid svårigheterna med att genomföra principen om maximal hållbar avkastning, i synnerhet när det gäller blandfiske eller där vetenskapliga data om fiskbestånden saknas eller är otillförlitliga. Parlamentet begär därför ändamålsenliga anslag för vetenskaplig forskning och datainsamling för att inrätta en politik för hållbart fiske.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att långsiktiga förvaltningsplaner upprättas för allt fiske i EU och att ekosystemansatsen används som grundval för alla dessa planer, där tydligt fastställda målsättningar och fångstregler har en central roll i varje plan och där fångstreglerna reglerar årliga fiskeansträngningar med hänsyn tagen till skillnaden mellan den befintliga beståndsstorleken och fiskets struktur och målbeståndet. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang med kraft rådet att utan undantag följa målsättningarna i de långsiktiga förvaltningsplanerna.
13. Europaparlamentet understryker den direkta kopplingen mellan utkast, oönskade bifångster och överfiskning. Parlamentet förstår kommissionens motiv och behovet av att utveckla en politik som effektivt motverkar utkast på EU-nivå där Europeiska fiskerikontrollbyrån ges utökade befogenheter för att garantera ett rättvist system av regler och sanktioner, t.ex. genom principen om lika behandling.

Onsdagen den 12 september 2012

14. Europaparlamentet föreslår följaktligen att en fullständig dokumentation över mängderna av fiskade arter utöver en viss volym som inte landats ska bli obligatorisk för att uppfylla den vetenskapliga forskningens behov och bidra till att utveckla selektiv utrustning för fartygen i full vetskap om fakta.
15. Europaparlamentet anser att en successiv avveckling av utkast bör grunda sig på fiskeriverksamheten och vara beroende av särdragen och villkoren för de olika fångstmetoderna och fiskena. Det är viktigt att komma ihåg att detta lättare kan uppnås i fiske efter en särskild art samtidigt som det innebär en del utmaningar för blandat fiske som måste lösas. Parlamentet understryker att producent- och yrkesfiskarorganisationer bör uppmärksammas och att man aktivt bör rådfråga dem. Parlamentet betonar att avvecklingen av utkast bör åtföljas av tekniska åtgärder för att reducera eller eliminera oönskade bifångster eller incitament för att uppmuntra selektiva fiskemetoder. Parlamentet anser att man i första hand bör undvika oönskade fångster, i stället för att förvalta dem. Parlamentet är i detta sammanhang bekymrat över framväxten av en parallell marknad för utkast, eftersom detta skulle utgöra en fara för ekosystemet och EU:s fiskerisektor. Parlamentet understryker att tillräckliga skydd bör därför tillhandahållas. Parlamentet understryker också behovet av aktörernas deltagande och av en noggrann utformning av landningsskyldigheten och efterbehandlingen, för att undvika ett skifte från oönskad fisk i havet till oönskad fisk på land.
16. Europaparlamentet anser att det är viktigt att öka den vetenskapliga forskningen och tilldela den tillräckligt med medel samt att utveckla fiskeredskap och fiskemetoder för att undvika oönskade fångster. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram tillräckliga och lämpliga åtgärder och att bevilja medlemsstaterna finansiella medel för det ändamålet. Parlamentet betonar i detta sammanhang vikten av att komma till rätta med förvaltningen av blandfiske. Parlamentet noterar att den befintliga tekniken för att reducera eller avveckla utkast inte är lika effektiv för alla typer av fiske. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att främja samarbeten mellan forskare och fiskare, att beakta deras åsikter i samband med utarbetandet av politiken och att hjälpa medlemsstaterna att utveckla nya fisketekniker.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att omedelbart införa pilotprojekt som syftar till att förbättra redskapens selektivitet.
18. Europaparlamentet noterar svårigheten med att tillämpa en åtgärd för att avveckla utkast vid blandfiske, bland annat men inte enbart, i Medelhavsområdet, med tanke på de specifika fiskemetoder och specifika klimatmässiga och geologiska villkor som råder. Parlamentet anser att fler samråd behövs för att bemöta de svårigheter som är förknippade med att inrätta nödvändig infrastruktur för uppsamling och bearbetning av bifångst såsom föreslagits av kommissionen. Parlamentet efterlyser ytterligare åtgärder för att reducera fångsten av ungfisk och motverka försäljning av ungfisk.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i syfte att bevara de biologiska resurserna och garantera en hållbar miljö på lång sikt, utvärdera möjligheten att inrätta ett nät av stängda områden där all fiskeverksamhet är förbjuden under en viss tidsperiod för att förbättra fiskproduktionen och bevara levande akvatiska resurser och det marina ekosystemet.
20. Europaparlamentet betonar de specifika problemen i de yttersta randområdena, som är starkt ekonomiskt, socialt och demografiskt beroende av fiske – framför allt småskaligt fiske – och omges av djuphav. Parlamentet anser att det är nödvändigt att begränsa tillträdet till deras biogeografiskt känsliga havsområden till lokala flottor som använder miljövänliga fiskeredskap.
21. Europaparlamentet uttrycker sina tvivel kring förslagen som gäller marknaden för bifångster, och understryker att det vid ett eventuellt genomförande ska tillhandahållas tillräckliga skydd för att undvika ett framväxande av en parallellmarknad som skulle uppmuntra yrkesfiskarna att öka sina fångster.
22. Europaparlamentet anser att förbudet mot utkast inom fisket ska baseras på en stegvis introduktion för att underlätta för sektorn att anpassa sig. Parlamentet betonar att producentorganisationerna bör vara aktivt involverade i ett gradvist genomförande av ett sådant förbud.

Onsdagen den 12 september 2012

23. Europaparlamentet ber kommissionen hjälpa medlemsstaterna med att kompensera för de olika socioekonomiska konsekvenserna av att ett förbud mot utkast antas.
24. Europaparlamentet betonar att införandet av åtgärder för en successiv avveckling av utkast skulle kräva en genomgripande reform av kontroll- och verkställighetssystem. Parlamentet ber kommissionen hjälpa medlemsstaterna i detta hänseende, för att garantera att verkställigheten gäller likadant på alla nivåer. Parlamentet anser att Europeiska fiskerikontrollbyrån måste stödjas på ett ändamålsenligt sätt och få tillräckligt med befogenheter och resurser för att kunna sköta sina uppgifter och på så sätt bistå medlemsstaterna då de tillämpar sina regler och sanktioner.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka fiskbeståndens minskning på grund av naturliga fiender i form av rovdjur som knobbsälar, sälar och skarvar, och att i samarbete med berörda medlemsstater utforma och genomföra förvaltningsplaner för reglering av dessa populationer.
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra program för att utbilda såväl skolbarn som konsumenter om mångfalden av de arter som finns tillgängliga och om betydelsen av att konsumera fisk som är hållbart producerad.
27. Europaparlamentet påminner om skyldigheten i Lissabonfördraget som fastställer att EU:s politik ska vara sammanhängande, vilket även gäller för reformen av den gemensamma fiskeripolitiken.

Övervakning och insamling av kvalitetsdata

28. Europaparlamentet anser att tillförlitligheten hos och tillgängligheten till vetenskapliga data och socioekonomiska konsekvensbedömningar av olika bestånd i olika havsområden och deras ekosystem samt förbättringar och standardiseringar av de metoder som används ska vara en av reformens allra främsta prioriteringar. Parlamentet uttrycker oro över bristen på tillförlitliga och tillgängliga vetenskapliga data som behövs för välgrundade vetenskapliga utlåtanden.
29. Europaparlamentet understryker att den vetenskapliga forskningen om fisket är ett viktigt verktyg för fiskeriförvaltning. Den är nödvändig för att identifiera de faktorer som påverkar fiskeresursernas utveckling, för att göra en kvantitativ bedömning av dem och utarbeta modeller som möjliggör en prognos av deras utveckling, men även för att förbättra fiskeredskapen, fartygen och yrkesfiskarnas arbets- och säkerhetsförhållanden i samklang med fiskarnas kunskaper och erfarenheter.
30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag till en effektiv datainsamling av hög kvalitet för vetenskapsmän som harmoniserats på EU-nivå. Parlamentet uppmanar samtidigt kommissionen att etablera ett ramverk för beslutsfattande i situationer med bristfälliga data och utveckla vetenskapliga modeller på vilka förvaltning av flerartsfiske kan baseras. Parlamentet understryker behovet av att fiskare, forskare och alla berörda aktörer tillsammans bidrar till insamling och analys av information och en aktiv utveckling av forskningssamarbeten.
31. Europaparlamentet noterar att de viktigaste orsakerna till bristen på grundläggande vetenskapliga data över majoriteten av bestånden är otillräcklig rapportering från medlemsstaterna, avsaknaden av lämplig finansiering samt få mänskliga och tekniska resurser i medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att inrätta ett system genom vilket de medlemsstater som inte uppfyller sina förpliktelser att insamla och översända data sanktioneras. Parlamentet anser att den nya europeiska havs- och fiskerifonden vid behov bör förse medlemsstaterna med teknisk och finansiell hjälp för insamling och analys av tillförlitliga data, och att ändamålsenliga finansiella resurser bör beviljas ändamålsenlig vetenskaplig forskning i medlemsstaterna.
32. Europaparlamentet noterar att unionens bidrag till förvärv, behandling och tillgång på vetenskapliga uppgifter för att stödja kunskapsbaserad förvaltning för närvarande inte överstiger 50 procent. Parlamentet efterlyser därför en större EU-insats på detta område.

Onsdagen den 12 september 2012

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på EU-nivå fastställa en definition av överkapacitet, som är anpassad till regionala definitioner och som tar hänsyn till lokala särdrag. Parlamentet uppmanar även kommissionen att omdefiniera begreppet fiskekapacitet så att både ett fartygs fiskekapacitet och dess faktiska fiskeverksamhet används som utgångspunkt. Parlamentet betonar dessutom behovet av att definiera begreppet småskaligt fiske så att detta kan särskiljas från industriellt fiske.

II – Socioekonomisk hållbarhet

34. Europaparlamentet anser att levande havsresurser är en gemensam kollektiv tillgång som inte kan privatiseras. Parlamentet godtar inte att man skapar privata äganderätter för att få tillgång till och utnyttja denna kollektiva tillgång.

35. Europaparlamentet noterar att grundförordningens förslag om att införa "överlåtbara fiskenyttjanderätter", som enda sätt att lösa problemet med överkapacitet, skulle kunna ge upphov till konkurrenshämmande, spekulativ och koncentrerad praxis. Parlamentet anser därför att de bör vara frivilliga och endast införas efter beslut av medlemsstaterna, i likhet med vad som nu är fallet. Parlamentet påpekar att den direkta erfarenheten från vissa medlemsstater som redan har infört system med överlåtbara fiskenyttjanderätter utan effektiva restriktioner eller skydd visar ett direkt samband mellan införandet och ökade fiskerättigheter för ett fåtal återförsäljare och därmed högre priser för fiskeriprodukter. Parlamentet noterar att även om genomförandet av detta system i vissa länder har åtföljts av minskad flottkapacitet har det för det mesta skett på bekostnad av småskaligt och icke-industriellt kustfiske som inte de mest miljöskadliga flottsegmenten utan den del av industrin som är ekonomiskt sett mest sårbar och den som ger de flesta arbetstillfällena och skapar ekonomisk verksamhet i kustområdena. Parlamentet påminner om att en minskning av fiskekapaciteten inte nödvändigtvis innebär en minskning av fiskeverksamheten utan endast en koncentration av utnyttjandet av fiskeresurser till mer ekonomiskt konkurrenskraftiga aktörer. Parlamentet understryker att tillräckliga skydd måste införas för att skydda det småskaliga fisket och kustfisket om överlåtbara fiskeutnyttjanderätter införs.

36. Europaparlamentet anser att de som fiskar på ett socialt och miljöansvarigt sätt bör ges prioriterad åtkomst till fiskeområden. Parlamentet understryker att minskad kapacitet för viss fiskeverksamhet kan nås utan överlåtbara fiskenyttjanderätter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta de åtgärder som är lämpligast för dem för att, vid behov, minska kapaciteten.

37. Europaparlamentet anser att den ekonomiska lönsamheten i fiskerisektorn bland annat påverkas av de instabila oljepriserna. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram lämpliga åtgärder för att förbättra bränsleeffektiviteten i fiskeri- och vattenbruksnäringen utan att öka fiskekapaciteten, för att underlätta den svåra ekonomiska situation som europeiska fiskare och fiskodlare befinner sig i, och att i detta hänseende föreslå en handlingsplan för kustområden och öar, särskilt i de yttersta randområdena.

38. Europaparlamentet erinrar om att världshaven inte bara ger föda, tryggad livsmedelsförsörjning och utkomst för 500 miljoner människor över hela världen och svarar för åtminstone 50 procent av det animaliska proteinet för 400 miljoner människor i de fattigaste länderna genom fisket, utan också spelar en avgörande roll för att mildra klimatförändringarna, eftersom s.k. blåa kolsänkor utgör den största långsiktiga kolsänkan, ger transportmöjligheter och utgör en naturlig livsmiljö för ungefär 90 procent av livet på jorden.

39. Europaparlamentet bekräftar att det finns ett behov av strikt kontroll och certifiering av de fiskeriprodukter som gör inträde på EU:s marknad, inbegripet importer, för att se till att de härrör från hållbart fiske och att de, vad gäller importerade produkter, uppfyller samma krav som producenter inom EU måste uppfylla, exempelvis när det gäller märkning, spårbarhet, fytosanitära bestämmelser och minimistorlek.

Onsdagen den 12 september 2012

En framtid för fiskeri- och vattenbruksnäringen och jobben

40. Europaparlamentet understryker att den reformerade gemensamma fiskeripolitiken inte får tas ur sitt socioekonomiska och ekologiska sammanhang. Parlamentet anser att fiskeri- och vattenbruksnäringen måste ses som viktiga källor till direkta och indirekta arbetstillfällen som livar upp ekonomin i havsregionerna och utgör stommen i dessa områdens ekonomi som helhet, och även bidrar till EU:s livsmedelssäkerhet. I detta syfte bör den gemensamma fiskeripolitiken bidra till att höja levnadsstandarden i de samhällen som är beroende av fiske och leda till bättre arbetsförhållanden för fiskare, särskilt genom förenlighet med hälso- och skyddslagstiftningen och med de bestämmelser som fastställs i kollektivavtal.

41. Europaparlamentet uttrycker oro över att mer än 30 procent av arbetstillfällena gick förlorade inom fångstsektorn under den senaste tioårsperioden. Parlamentet anser att reduceringen av fiskbestånden, avsaknaden av en garanterad minimilön, det låga förstaförsäljningsvärdet och stränga arbetsförhållanden utgör hinder för en nödvändig förnyelse av de mänskliga resurserna inom näringen.

42. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse att vissa studier visar att det skulle leda till stora sociala och ekonomiska fördelar om fiskbestånden tilläts öka till nivåer över dem som ger maximal hållbar avkastning, bland annat genom ökad sysselsättning och fångst samt högre lönsamhet.

43. Europaparlamentet anser att fiskerisektorn kan förbli hållbar om det finns en balans mellan socioekonomiska och ekologiska aspekter och om det finns tillräckligt många och utbildade yrkeskickliga arbetare. Parlamentet anser att för att detta ska uppnås måste yrkeskarriärerna inom fiskerisektorn förbli attraktiva och behörighets- och utbildningsstandarderna måste motsvara internationella och europeiska krav. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja korrekt utbildning och utbildningsprogram om bästa metoder och marinbiologi inom olika delar av sektorn, eftersom detta kommer att bidra till att locka unga människor och till att skapa ett konkurrenskraftigt och hållbart fiske och en hållbar vattenbruksnäring. Parlamentet anser att det bör finnas möjlighet till startpaket, i syfte att få en ny generation fiskare att börja med småskaligt fiske.

44. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om ett "blå tillväxt-initiativ om hållbar tillväxt för oceaner, hav och kuster". Parlamentet anser att ökad yrkesörlighet inom fiskesektorn, diversifiering av arbetsuppgifterna och identifiering av verktyg som gör det möjligt att matcha färdigheter, kvalifikationer och utbildningsprogram efter behoven inom sektorn är viktiga för den maritima näringens samt fiskeri- och vattenbruksnäringens tillväxt.

45. Europaparlamentet anser att kvinnornas roll i fiskerisektorn bör få bättre rättsligt och socialt erkännande samt ersättning. Parlamentet insisterar på att kvinnor inom fiskerisektorn ska ha samma rättigheter som män i alla avseenden, till exempel när det gäller medlemskap och valbarhet i ledningsorgan inom fiskeorganisationer. Parlamentet anser att partner och livspartner till fiskare, som stöder familjeföretaget, i själva verket bör få rättslig status och samma sociala förmåner som personer med egenföretagarstatus, i enlighet med direktiv 2010/41/EU, och att stöd från Europeiska fiskerifonden och den framtida Europeiska havs- och fiskerifonden bör kunna användas till utbildning som är skraddarsydd för kvinnor som arbetar inom fiskerisektorn.

46. Europaparlamentet fruktar att reformen av den gemensamma fiskeripolitiken, i brist på lämpliga stödåtgärder, leder till förluster av arbetstillfällen på kort sikt, speciellt inom fångstsektorn och inom förpackningen på land, och således slutgiltigt påverka den känsliga tillväxten av kustsamhällena och öarna, särskilt i de yttersta randområdena. Parlamentet understryker i detta avseende att det finns ett behov av åtföljande socioekonomiska åtgärder, inklusive yrkesmässigt samarbete och en plan för arbetstillfällen, för att lindra de tillfälliga effekterna av påverkan av den maximala hållbara avkastningen och för att göra sektorn mer attraktiv för de unga och erbjuda större incitament för inträde i sektorn. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka och främja samarbete med Europeiska investeringsbanken för att uppbåda investeringar inom sektorn.

Onsdagen den 12 september 2012

47. Europaparlamentet anser det nödvändigt att främja utvecklingen av innovationer och verksamheter med anknytning till fisket, som skulle kunna uppväga för de arbetstillfällena som försvinner på grund av förändringarna till följd av reformen av den gemensamma fiskeripolitiken. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta särskilda program som inriktas på att utveckla fisketurismen och andra ekonomiska utvecklingsområden med koppling till havet och fisket.

III – Regionalisering

48. Europaparlamentet delar den åsikt som uttrycks i kommissionens förslag angående behovet av anpassning och specifika åtgärder, utifrån den olikartade verkligheten för fisket och vattenbruket inom EU, särskilt med inriktning på kustområdena på EU:s fastland och i dess yttre randområden. Parlamentet stöder idén om att göra regionalisering till ett av de främsta redskapen för den nya styrningen, som ett tillfredsställande svar på var och en av de olika havsområdenas behov och incitament för uppslutning kring de regler som har antagits på EU-nivå.

49. Europaparlamentet anser att reformen bör vara en möjlighet att ta ett betydande steg mot ett förnyat samarbete mellan den vetenskapliga världen, näringslivet och arbetsmarknadens parter, i syfte att genomföra regionaliseringsprocessen.

50. Europaparlamentet betonar vikten av fiskerisektorn i den socioekonomiska situationen, för sysselsättningen och i främjandet av ekonomisk och social sammanhållning i de yttersta regionerna, områden vars ekonomier präglas av permanenta strukturella begränsningar och få möjligheter till ekonomisk diversifiering.

51. Europaparlamentet anser att tydliga och enkla regler måste inrättas på vederbörlig nivå vad gäller regionaliseringen, så att efterlevnaden förbättras. Parlamentet är också tämligen övertygat om att de regionala rådgivande nämnderna, genom aktivare deltagande och mer ansvar, ytterligare bör främja dialog och samarbete mellan aktörer och aktivt bidra till att inrätta fleråriga förvaltningsplaner. Parlamentet påminner om medlagstiftarnas roll vid antagandet av dessa planer.

52. Europaparlamentet anser allmänt att de regionala rådgivande nämnderna bör vara bättre representerade och ges ökat inflytande. Parlamentet uppmanar i detta hänseende kommissionen att lägga fram ett nytt förslag som syftar till att stärka de berörda aktörernas och de småskaliga fiskeriernas deltagande, och på så vis leda till en äkta regionalisering av den gemensamma fiskeripolitiken. Parlamentet välkomnar, i detta hänseende, kommissionens förslag om att inrätta en rådgivande nämnd för Svarta havet. Parlamentet betonar också att Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet inte är en lämplig ram för förvaltningen av Svarta havet och att en ny regional fiskeriförvaltningsorganisation är nödvändig. Parlamentet uppmanar kommissionen att fördjupa samtalen med länderna kring Svarta havet, särskilt med hänsyn till utnyttjandet och bevarandet av fiskbestånden. Parlamentet kräver att en regional rådgivande nämnd för de yttre randområden inrättas. Till följd av kommissionens riktlinjer för principerna om subsidiaritet och regionalisering bör man enligt parlamentet överväga att inrätta en regional rådgivande nämnd för de yttersta randområdena som tar hänsyn till deras känsliga karaktär. Parlamentet understryker att de regionala rådgivande nämnderna bör vägleda parlamentet och rådet vid antagandet av fleråriga planer, och forskare bör delta när dessa fattar sina beslut.

53. Europaparlamentet anser att regionaliseringen av den gemensamma fiskeripolitiken måste återspegla det förvaldade fiskets geografiska omfattning, och att EU:s medlagstiftare bör fastställa mål och principer, medan beslut om förvaltningsåtgärdernas detaljer bör fattas på regional nivå och så lokalt som möjligt. För visst fiske innebär det här att detta sker övergripande i flera medlemsstater, samtidigt som det för andra kan ske inom ett område i en enskild medlemsstat. Parlamentet erkänner att nya strukturer kan krävas för att göra det möjligt för ett sådant system att fungera.

54. Europaparlamentet anser att det är viktigt att värdesätta vissa segment av den europeiska fiskerisektorn högre. Detta gäller exempelvis småskaligt kustnära fiske som i vissa geografiska områden, t.ex. Medelhavet, bidrar till att trygga välfärden och sysselsättningen.

Onsdagen den 12 september 2012

55. Europaparlamentet är även övertygat om att det krävs en mer holistisk och integrerad syn på havsmiljön och att fysisk planering av havsmiljön på lokal och regional nivå som inbegriper alla berörda aktörer är nödvändig för att genomföra en äkta ekosystemansats i fiskeriförvaltningen.
56. Europaparlamentet noterar att en effektiv planering på regional eller lokal nivå kommer att underlätta den lämpligaste användningen av marina resurser, med hänsyn till bland annat lokala förhållanden, marknadens efterfrågan, konkurrerande användning, behovet av skyddade områden samt fastställande av särskilda områden inom vilka endast vissa fiskeredskap är tillåtna i enlighet med bästa praxis.
57. Europaparlamentet betonar att en genomgripande och reell reform av den gemensamma fiskeripolitiken kan underlättas om tillräckliga ekonomiska resurser finns för de kommande tio åren, för att stödja alla reformåtgärder och bemöta de socioekonomiska och ekologiska problem som kan tillstå. Parlamentet förkastar alla krav från medlemsstaterna på minskat EU-stöd till fiske och vattenbruk.
58. Europaparlamentet betonar i synnerhet vikten av synergier mellan Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet och Europeiska fiskerifonden i samband med planeringen i kustområdena. Parlamentet anser att de makroregionala strategierna, liksom programmen för europeiskt territoriellt samarbete och havsområden, utgör viktiga verktyg för genomförandet av integrerade utvecklingsstrategier i EU:s kustområden.
59. Europaparlamentet understryker att den framtida Europeiska fiskerifonden måste kunna erbjuda stöd till moderniseringen av fiskeflottor med hänsyn till säkerhet, miljöskydd och bränsleekonomi.
60. Europaparlamentet understryker att nya medel bör anslås för nya politikområden, mål eller prioriteter som har inflytande på havsmiljön. Parlamentet beklagar att finansieringen av dessa nya prioriteringar, mål eller politikområden (till exempel den integrerade havspolitikerna) sker på bekostnad av de medel som krävs för fiskeripolitiken.
61. Europaparlamentet påminner om åtagandet i artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som fastställer att EU ska ta hänsyn till målen för utvecklingssamarbetet vid genomförande av politik som kan påverka utvecklingsländerna, inklusive bland annat den gemensamma fiskeripolitiken.
62. Europaparlamentet understryker att importerade fiskeri- och vattenbruksprodukter bör omfattas av samma ekologiska, sanitära och sociala normer som inhemsk europeisk produktion, inbegripet en bättre spårbarhet "från fångst till bord", och anser att utvecklingsländerna kommer att behöva ekonomiskt och tekniskt bistånd för att nå samma standarder, men också för att på ett effektivt sätt kunna bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.
63. Europaparlamentet understryker att tillträde till fiskeresurser i utvecklingsländer måste respektera inte enbart artikel 62 i FN:s havsrättskonvention om överskottsbestånd utan också artiklarna 69 och 70 om kustlösa och geografiskt missgynnade staters rätt i regionen, särskilt vad gäller respekten för lokalbefolkningarnas näringsmässiga och socioekonomiska behov.
64. Europaparlamentet betonar det grundläggande villkoret om överskott, i enlighet med FN:s havsrättskonvention, för att få tillträde till fiskbestånden i tredjeländers vatten, och framhäver vikten av att korrekt och vetenskapligt fastställa överskottet. Parlamentet understryker att den gemensamma fiskeripolitiken måste säkra full insyn och garantera utbyte av all relevant information mellan EU och partnerländer utanför EU om den högsta tillåtna fiskeansträngningen för de bestånd som fiskas av nationella och, i förekommande fall, utländska fartyg.
65. Europaparlamentet upprepar att den framtida gemensamma fiskeripolitiken måste styras av principerna om god förvaltning, inbegripet bland annat öppenhet och tillgång till information i enlighet med Århuskonventionen, och till utvärderingarna av avtalen om hållbara partnerskap.

Onsdagen den 12 september 2012

66. Europaparlamentet betonar att EU bör främja en hållbar resursförvaltning i tredjeländer, och uppmanar därför EU att utöka åtgärderna för att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. Parlamentet betonar vidare att avtalen om hållbart fiske bör vara mer inriktade på vetenskaplig forskning och datainsamling, uppföljning, kontroll och övervakning. I detta syfte bör EU bevilja lämpligt ekonomiskt och tekniskt stöd samt stöd på området för mänskliga resurser till tredjeländerna.

67. Europaparlamentet uppger att den gemensamma fiskeripolitiken måste vara konsekvent med utvecklings- och miljöpolitiken, inbegripet skyddet av marina ekosystem. Parlamentet efterlyser därför åtgärder för att förbättra och utöka de vetenskapliga kunskaperna och ett utökat internationellt samarbete för att säkra bättre resultat.

68. Europaparlamentet uppger att alla EU-invanare måste följa den gemensamma fiskeripolitikens regler och bestämmelser oavsett var de bedriver verksamhet, inbegripet ekologiska och sociala bestämmelser.

*

* *

69. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 13 september 2012

18:e rapporten om bättre lagstiftning – Tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna (2010)

P7_TA(2012)0340

Europaparlamentets resolution av den 13 september 2012 om 18:e rapporten om bättre lagstiftning – Tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna (2010) (2011/2276(INI))

(2013/C 353 E/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽¹⁾,
- med beaktande av den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ⁽²⁾,
- med beaktande av den gemensamma politiska förklaringen av den 27 oktober 2011 från Europaparlamentet, rådet och kommissionen om förklarande dokument ⁽³⁾,
- med beaktande av de praktiska bestämmelser som avtalades den 22 juli 2011 mellan Europaparlamentets och rådets behöriga tjänsteavdelningar för genomförande av artikel 294.4 i EUF-fördraget i händelse av överenskommelser vid den första behandlingen,
- med beaktande av sin resolution av den 14 september 2011 om bättre lagstiftning, subsidiaritet och proportionalitet samt smart lagstiftning ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 september 2011 om den tjugosjunde årsrapporten om kontroll av gemenskapsrättens tillämpning ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juni 2011 om garanti för oberoende konsekvensbedömningar ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens rapport om subsidiaritet och proportionalitet (18:e rapporten om bättre lagstiftning, avseende 2010) (COM(2011)0344),
- med beaktande av rapporten från kommissionen med titeln "Att minska regelbördan för små och medelstora företag – Anpassning av EU:s regler till småföretagens behov" (COM(2011)0803),
- med beaktande av kommissionens meddelande om tjuugoåttonde årsrapporten om kontrollen av EU-rättens tillämpning (2010) (COM(2011)0588),
- med beaktande av kommissionens meddelande om smart lagstiftning i Europeiska unionen (COM(2010)0543),
- med beaktande av slutsatserna från rådet (konkurrenskraft) av den 5 december 2011 om konsekvensbedömning,
- med beaktande av slutsatserna från rådet (konkurrenskraft) av den 30 maj 2011 om smart lagstiftning,

⁽¹⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽³⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 15.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0381.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0377.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0259.

Torsdagen den 13 september 2012

- med beaktande av rapporten av den 15 november 2011 från högnivågruppen av oberoende intressenter för administrativa bördor, med titeln "Europa kan bättre – En rapport om bra metoder i medlemsstaterna för att minska administrativa bördor i genomförandet av EU-lagstiftning",
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandet från utskottet för konstitutionella frågor (A7-0251/2012), och av följande skäl:
 - A. Under 2010 mottog Europaparlamentet fler än sju gånger så många bidrag som motiverade yttranden från nationella parlament.
 - B. Agendan för smart lagstiftning utgör ett försök att stärka insatserna när det gäller bättre lagstiftning, förenkling av EU-lagstiftningen och minskning av administrativa bördor och bördor i samband med lagstiftning samt att verka för god förvaltning grundad på faktabaserat beslutsfattande där konsekvensbedömningar och kontroller i efterhand spelar en väsentlig roll.
 - C. Det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning från 2003 är dåligt anpassat till den aktuella lagstiftning som är ett resultat av Lissabonfördraget, inte minst med hänsyn till EU-institutionernas splittrade metoder för antagande av gemensamma politiska förklaringar om förklarande dokument och praktiska bestämmelser på sekretariatnivå för genomförandet av artikel 294 i EUF-fördraget.
 - D. Ett inkorrekt val mellan att använda delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget eller genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget i en lagstiftningsakt kan innebära att den upphävs av domstolen.

Allmänna kommentarer

1. Europaparlamentet understryker det övergripande behovet av att lagstiftningen är tydlig, enkel, lättförståelig och tillgänglig för alla.
2. Europaparlamentet betonar att EU-institutionerna måste ta hänsyn till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i samband med lagstiftning.
3. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över konsekvensbedömningsnämndens åsikt att kommissionens beaktande av dessa principer i sina konsekvensbedömningar ofta är otillfredsställande. Parlamentet anser att det är av yttersta vikt att kommissionen tar itu med alla brister på detta område för att se till att man tar hänsyn till dessa principer.
4. Europaparlamentet upprepar på nytt sina upprepade uppmaningar att 2003 års interinstitutionella avtal om bättre lagstiftning omförhandlas i syfte att ta hänsyn till den nya lagstiftningsmiljö som skapades genom Lissabonfördraget, stärka de rådande bästa metoderna och modernisera avtalet i linje med agendan för smart lagstiftning. Parlamentet föreslår att man i detta sammanhang kommer överens om bestämmelserna avseende avgränsningen mellan delegerade akter och genomförandeakter. Talmannen uppmanas att vidta nödvändiga åtgärder för att inleda förhandlingar med de övriga institutionerna.

De nationella parlamentens kontroll av subsidiariteten

5. Europaparlamentet välkomnar ett aktivare deltagande av de nationella parlamenten i EU:s lagstiftningsprocess, särskilt när det gäller att granska lagstiftningsförslag i ljuset av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.
6. Europaparlamentet noterar att 211 yttranden mottogs från nationella parlament under 2010, men att endast ett fåtal av dem, totalt 34 stycken, tog upp frågor som rörde subsidiaritet. Parlamentet påpekar att villkoren i artikel 7.2 första stycket i protokollet om tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna uppfylldes för första gången i maj 2012 i samband med förslaget till rådets förordning om

Torsdagen den 13 september 2012

utövandet av rätten att vidta kollektiva åtgärder i samband med etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster (COM(2012)0130). Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att med största respekt för de nationella parlamentens uttalade önskan göra den nödvändiga översynen av förslaget, eftersom man enligt det nya kontrollförfarandet ska garantera att beslut fattas så nära medborgarna som möjligt.

7. Europaparlamentet kräver att det på uppdrag av kommissionen genomförs en oberoende analys som undersöker regionala eller lokala parlaments roll på området för subsidiaritetskontroller. Parlamentet påminner i detta sammanhang om internetplattformen Ipex, som finansieras av Europaparlamentet och nationella parlament, och som framför allt är användbar för utbyte av information inom ramen för kontrollförfarandet.

8. Europaparlamentet föreslår att man bör påminna de organ som deltar i lagstiftningsarbetet om behovet av att se till att subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna tillämpas korrekt enligt villkoren i protokoll nr 2 som bifogats fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

9. Europaparlamentet noterar att kritiken från konsekvensbedömningsnämnden angående beaktandet av subsidiariteten också uttrycktes av ett antal nationella parlament i deras bidrag enligt det system för kontroll av subsidiariteten som har införts genom Lissabonfördraget. Parlamentet noterar emellertid också att gränsen för aktivering av de formella förfarandena enligt protokoll nr 2, som är bilagt till fördragen, inte nåddes en enda gång under 2010.

10. Europaparlamentet noterar dock att nationella parlament för första gången sedan Lissabonfördraget trädde i kraft inledde ett förfarande med "gult kort" den 22 maj 2012 genom att anta motiverade yttranden mot kommissionens förslag till rådets förordning om utövandet av rätten att vidta kollektiva åtgärder i samband med etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster (COM(2012)0130).

11. Europaparlamentet noterar med oro att det i vissa yttranden från nationella parlament betonas att subsidiaritetsmotiveringen är otillräcklig eller obefintlig i ett antal förslag från kommissionen.

12. Europaparlamentet betonar att EU-institutionerna måste göra det möjligt för de nationella parlamenten att granska lagstiftningsförslag genom att se till att kommissionen tillhandahåller detaljerade och omfattande motiveringar till sina beslut om subsidiaritet och proportionalitet, i enlighet med artikel 5 i protokoll nr 2 till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

13. Europaparlamentet föreslår att man bedömer huruvida lämpliga kriterier bör fastställas på EU-nivå för en utvärdering av om subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna följs.

14. Europaparlamentet anser att man bör kontrollera om de rådande tidsperspektiv som anges i fördragen för de nationella parlamentens genomförande av subsidiaritetskontroller är tillräckliga. Parlamentet föreslår att Europaparlamentet, kommissionen och företrädare för de nationella parlamenten undersöker hur man kan avlägsna hinder för de nationella parlamentens deltagande i systemet för kontroll av subsidiariteten.

15. Europaparlamentet påminner om att EU enligt subsidiaritetsprincipen ska vidta en åtgärd utanför de områden där unionen har exklusiv behörighet endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden bättre kan uppnås på unionsnivå i stället för på nationell, regional eller lokal nivå. Subsidiaritet kan därför leda både till en utvidgning av unionens verksamhet inom ramen för dess befogenheter när omständigheterna kräver detta och, omvänt, till att den aktuella åtgärden begränsas eller inskränks då den inte längre är berättigad. Parlamentet understryker att subsidiaritetsprincipen i detta sammanhang inte bara gäller förhållandet mellan EU och medlemsstaterna utan också omfattar den regionala och lokala nivån.

Torsdagen den 13 september 2012

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra och standardisera de uttalanden som rättfärdigar dess lagstiftningsinitiativ på grundval av subsidiaritetsprincipen. Parlamentet påminner om att EU:s förvaltningsrätt bör anpassas och förenklas så att kostnaderna för administration och lagstiftning minskar. Parlamentet anser att subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i detta sammanhang bör tillämpas på motsvarande sätt.

17. Europaparlamentet beklagar att kommissionen inte har rapporterat tillräckligt om tillämpningen av proportionalitetsprincipen, i synnerhet vad gäller användandet av artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget om delegerade akter och genomförandeakter. Parlamentet varnar rådet för att sudda ut den tydliga skillnaden mellan delegerade akter och genomförandeakter. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att säkerställa den korrekta tillämpningen av dessa två artiklar.

18. Europaparlamentet konstaterar att EU-domstolen under den period som rapporten omfattar har yttrat sig om proportionalitet och subsidiaritet bara i ett fall (roaming i samband med mobil telefoni), och att de båda principerna enligt domstolen i det fallet inte hade åsidosatts, eftersom ett pristak för de avgifter som tas ut av slutkonsumenterna är nödvändigt för att skydda dem och eftersom detta mål bäst kunde uppnås på unionsnivå.

19. Europaparlamentet välkomnar i detta avseende införandet av ovan nämnda reviderade IpeX-webbplats, som kan fungera som en katalysator för ytterligare förbättringar av och engagemang i användningen av systemet för kontroll av subsidiariteten, och framhåller att webbplatsen behöver ytterligare stöd.

20. Europaparlamentet betonar att kontrollen av subsidiaritetsprincipen även måste ske på regional och lokal nivå i medlemsstaterna. Parlamentet välkomnar de årsrapporter om subsidiaritetsprincipen som Regionkommittén offentliggör liksom dess Regpex-webbplats, vilka underlättar informationsutbytet och kommer att bidra till ännu bättre subsidiaritetskontroller.

21. Europaparlamentet uppmanar de nationella parlamenten att samråda med de regionala parlamenten med lagstiftningsbefogenheter i enlighet med protokollet om subsidiaritetsprincipen. Kommissionen uppmanas att – i samband med att den kontrollerar tillämpningen av subsidiaritetsprincipen och inte minst i årsrapporterna om subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna – ta hänsyn till den roll som de regionala parlamenten med lagstiftningsbefogenheter har.

Faktabaserat beslutsfattande

22. Europaparlamentet betonar betydelsen av agendan för smart lagstiftning och av att utveckla nya lagstiftningsmetoder i syfte att se till att EU-lagstiftningen passar för sitt ändamål och på ett verkningsfullt sätt kan bidra till att möta de framtida utmaningarna i samband med konkurrenskraft och tillväxt.

23. Europaparlamentet konstaterar att konsekvensbedömningar är mycket viktiga som verktyg för att stödja beslutsfattandet i lagstiftningsprocessen, och betonar att det i detta sammanhang krävs att frågor som avser subsidiaritet och proportionalitet beaktas noggrant.

24. Europaparlamentet betonar parlamentets åtaganden enligt agendan för smart lagstiftning och uppmanar utskott som sysslar med lagstiftningsarbete att rutinmässigt utnyttja parlamentets direktorat för konsekvensbedömningar. Parlamentet erinrar om parlamentets och rådets åtagande i 2005 års interinstitutionella gemensamma strategi för konsekvensbedömning att genomföra konsekvensbedömningar före antagandet av ändringar i sak, och uppmanar utskotten att utnyttja det nya direktoratet för konsekvensbedömningar för att genomföra detta åtagande.

25. Europaparlamentet föreslår att direktoratet för konsekvensbedömningar uppmanas av utskotten att utarbeta en kort sammanfattning av varje konsekvensbedömning som ska beaktas när en inledande diskussion hålls, som en del av en mer systematisk metod för beaktande av konsekvensbedömningar inom parlamentet. Parlamentet föreslår att denna sammanfattning kan inbegripa en kort slutsats om konsekvensbedömningens kvalitet, tillsammans med en kort notering om de viktigaste resultaten och eventuella analysområden som har utelämnats av kommissionen. Parlamentet anser att detta skulle innebära en stor förbättring av parlamentets granskning av förslag till lagstiftning.

Torsdagen den 13 september 2012

26. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att de metoder som tillämpas av direktoratet för konsekvensbedömningar är förenliga och jämförbara med den metod som kommissionen använder, och uppmanar parlamentet och kommissionen att samarbeta fullt ut i detta avseende.

27. Europaparlamentet erinrar om 2003 års interinstitutionella avtal om bättre lagstiftning och uppmantrar rådet att utan dröjsmål slutföra arbetet om upprättandet av sina egna system för genomförande av konsekvensbedömningar, i enlighet med sina åtaganden i 2003 års avtal.

28. Europaparlamentet uppmantrar kommissionen att fortsätta att förbättra sin egen metod för konsekvensbedömningar och uppmanar den att stärka konsekvensbedömningsnämndens roll och, i synnerhet, endast slutföra och lägga fram lagstiftningsförslag då dessa har godkänts genom ett positivt yttrande från nämnden.

Att minska regelbördan

29. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande om att minska regelbördan för små och medelstora företag. Parlamentet anser att det är nödvändigt att kommissionen tar hänsyn till principen om att "först och främst tänka småskaligt" när den utarbetar lagstiftning och uppmantras av det engagemang som kommissionen visar och dess vilja att gå längre än de rådande metoderna samt införa mindre tungrodda system och undantag för mindre företag.

30. Europaparlamentet påminner om parlamentets ståndpunkt om lagstiftningsmässiga undantag och uppmanar enärskligen kommissionen att utöka undantagen till små och medelstora företag i fall då lagbestämmelser skulle påverka dem på ett oproportionerligt sätt och då det inte finns något bra skäl till att de ska omfattas av lagstiftningen. Parlamentet välkomnar den nya fokuseringen på en kraftfull tillämpning av testet för små och medelstora företag och ser mikrodimensionen som en del av det testet, där alla möjligheter systematiskt utvärderas. I detta avseende välkomnar parlamentet kommissionens ståndpunkt beträffande mikroenheter, dvs. att dessa borde tas med i hela räckvidden för förslaget till rättsakt endast om de uppfyller det stärkta småföretagstestet.

31. Europaparlamentet påminner emellertid kommissionen om att den omvända bevisbördan inte automatiskt bör leda till mer komplicerad lagstiftning som har utvecklats utan små och medelstora företag i åtanke. Parlamentet uppmanar kommissionen att sträva efter att förenkla lagstiftningen när detta är möjligt och att, som vägledande principer vid utarbetandet av lagstiftning, fortsätta att utarbeta och lägga fram förslag som är tillgängliga för små och medelstora företag och lätta att genomföra för dem, även i fall då ett undantag kan vara tillämpligt.

32. Europaparlamentet betonar behovet av att kommissionen säkrar en konsekvent tillämpning av det stärkta testet för små och medelstora företag i sina direktorat, och uppmanar medlemsstaterna att göra liknande överväganden i sina nationella beslutsprocesser.

33. Europaparlamentet välkomnar förslaget om den s.k. skräddarsydda metoden för lagstiftning som läggs fram av kommissionen. Parlamentet efterlyser att man beaktar en möjlig framtida tillämpning av s.k. skräddarsydda metoder när befintlig lagstiftning ses över.

Uppföljning, kontroller i efterhand och återkoppling i samband med beslutsfattandet

34. Europaparlamentet välkomnar kommissionens antagande av parlamentets rekommendation om ofentliggörande av information avseende genomförande, och att den därmed tar itu med problemet med "överdrivet genomförande" (s.k. gold-plating). Parlamentet påminner kommissionen och rådet om att det krävs ett aktivt samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna om de befintliga och framtida programmen för att minska bördorna ska bli framgångsrika och om man ska kunna undvika olikheter i tolkningen och genomförandet av lagstiftningen. Medlemsstaterna uppmanas med kraft att fram till 2015 minska sin administrativa börda med ytterligare 25 procent.

Torsdagen den 13 september 2012

35. Europaparlamentet finner att förslagen om att "hänga ut" EU-institutioner som släpar efter när det gäller förenklingen är välmentade. Parlamentet anser emellertid att ett mer konstruktivt engagemang från de berörda intressenternas och institutionernas sida under det förberedande skedet av lagstiftningsarbetet, tillsammans med beaktandet av de allmänna åtagandena för förenklingen och dagordningen för smart lagstiftning, skulle göra ett sådant offentliggörande överflödigt. Parlamentet föreslår trots det att de medlemsstater som sysslar mest med "överdrivet genomförande" (s.k. gold-plating) av direktiv bör namnges, tillsammans med dem som är de största lagöverträdarna när det gäller sent, bristfälligt eller ofullständigt införlivande av EU-lagstiftningen i den nationella lagstiftningen.

36. Europaparlamentet erinrar om sina tidigare uttalanden om behovet av att kommissionen genomför en omfattande översyn av samrådsförfarandet, och ser fram emot att kommissionen antar parlamentets rekommendationer på detta område före slutet av 2012.

Säkerställande av kontinuitet och försiktighet

37. Europaparlamentet understryker betydelsen av dessa åtgärder som en viktig del för förnyad ekonomisk tillväxt i EU. Parlamentet påminner i detta avseende om sin resolution om smart lagstiftning och uppmanar kommissionen att lägga fram förslag som genomför en regelutjämning, vilket skulle kräva att motsvarande kostnadsutjämnningar fastställs före ny lagstiftning som skulle innebära kostnader. Parlamentet påminner dessutom om sin ståndpunkt som förespråkar en utökning och utvidgning av omfattningen av programmet för minskning av administrativa bördor, och uppmanar enträget kommissionen att i sitt arbetsprogram för 2013 införa ett program som tar itu med behovet av att minska den övergripande regelbördan.

*

* *

38. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

EU:s strategi för sammanhållningspolitiken för Atlantområdet

P7_TA(2012)0341

Europaparlamentets resolution av den 13 september 2012 om EU:s strategi för sammanhållningspolitiken för Atlantområdet (2011/2310(INI))

(2013/C 353 E/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén med titeln "Utarbetande av en marin strategi för Atlantområdet" (COM(2011)0782),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 14 juni 2010 om EU-strategin för Atlantområdet,
- med beaktande av EU:s strategier för Östersjöområdet och Donauregionen,
- med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2011 om EU-strategin för Atlantområdet (1),

(1) EUT C 199 E, 7.7.2012, s. 95.

Torsdagen den 13 september 2012

- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén över kommissionens meddelande "Utarbetande av en marin strategi för Atlantområdet" (ECO/306),
- med beaktande av yttrandet från Regionkommittén över kommissionens meddelande "Utarbetande av en marin strategi för Atlantområdet",
- med beaktande av sin resolution av den 23 juni 2011 med titeln "Mål 3: En utmaning för det territoriella samarbetet – en framtida dagordning för gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete" ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandet från utskottet för transport och turism (A7-0222/2012), och av följande skäl:
 - A. Atlantområdet utmärks av flera särdrag som kräver politiska lösningar på EU-nivå:
 - Det är ett dynamiskt havsområde.
 - Det är ett område med en känslig havsmiljö.
 - Det utgör EU:s västra inträdesport.
 - Det är ett område i utkanten av EU.
 - B. Den europeiska krisen har förvärrat situationen, och många regioner i Atlantområdet har upplevt en tillbakagång i fråga om utvecklingsnivån.
 - C. Atlantområdet utgörs av en tämligen heterogen samling områden, och en stor del av de regioner som ingår i det har alltså inte uppnått unionens genomsnittliga inkomstnivå och omfattas därför fortfarande av den europeiska sammanhållningspolitikens konvergensmål.
 - D. En makroregional strategi vore särskilt lämplig för Atlantområdet för att
 - ta itu med de gemensamma utmaningar och problem som länderna och regionerna i Atlantområdet står inför,
 - främja synergier mellan olika instrument och olika åtgärdsnivåer inom ramen för politiken för fysisk planering,
 - göra aktörerna i området (den privata sektorn, de regionala och lokala offentliga myndigheterna och det civila samhällets organisationer) delaktiga i utarbetandet och genomförandet av politiken för fysisk planering.
 - E. Strategin bör omfatta alla EU:s Atlantområden, däribland kustområdena vid Engelska kanalen och Irländska sjön, de yttersta randområdena och de utomeuropeiska länderna och territorierna, och bör beakta interaktionen mellan Atlantområden och Nordsjöområden.
 - F. En miljömässigt, socialt och ekonomiskt hållbar utveckling måste uppnås för de berörda områdena.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0285.

Torsdagen den 13 september 2012

En politik för fysisk planering för Atlanten

1. Europaparlamentet vill att man inom ramen för strategin antar en bred ansats genom att komma överens om en strategisk vision för Atlantområdets framtida utveckling där den territoriella dimensionen införlivas och genom att utveckla förbindelserna mellan land och hav samt genom att upprätta en ram för bättre hantering av en politik för fysisk planering till havs och på land i Atlantområdet.
2. Europaparlamentet begär att man vid utarbetandet av Atlantstrategin fullt ut ska tillgodogöra sig de värdefulla lärdomarna från utvecklingen av befintliga makroregionala och andra transnationella strategier, särskilt beträffande frågor såsom styrning, politikutveckling, kommunikation och ägande samt mål och utvärdering.
3. Europaparlamentet anser att sammanhållningspolitiken utgör ett väsentligt instrument när det gäller att ta itu med utmaningarna för unionens regionalpolitik och för att stimulera den inhemska utvecklingen i makroregionens regioner.
4. Europaparlamentet anser att man i strategin och dess handlingsplan bör lägga stark tonvikt vid arbetstillfällen, tillväxt och investeringar i regioner, såväl havs- som inlandsregioner.
5. Europaparlamentet efterlyser en permanent struktur för fysisk planering till havs i Atlantområdet bestående av regionerna, de berörda medlemsstaterna och kommissionen, vars mål ska vara att samordna den fastställda strategin och övervaka genomförandet av handlingsplanen utifrån ett sektorsövergripande och gränsöverskridande perspektiv.
6. Europaparlamentet anser att det behövs en samordnad förvaltning av marina data på EU-nivå för att utnyttja sjöfartsmöjligheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sitt arbete för att förbättra förvaltningen av och tillgången till dessa data.
7. Europaparlamentet anser att beslutsamma åtgärder krävs för att skydda den ekologiska balansen och den biologiska mångfalden och för att minska koldioxidavtrycket i Atlanten.
8. Europaparlamentet anser att havsfiske, särskilt småskaligt fiske och kustfiske, och vattenbruksverksamhet bör spela en central roll i politiken för fysisk planering av havsområden, eftersom dessa verksamheter avsevärt kan bidra till att främja den ekonomiska tillväxten och välfärdsproduktionen samt skapa sysselsättning. Parlamentet anser att regionaliseringen av den gemensamma fiskeripolitiken bör resultera i en ekosystembaserad förvaltning anpassad till Atlantområdets behov, och uppmanar i detta sammanhang kommissionen att på förhand samråda med de regionala rådgivande nämnderna om genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken och förvaltningsplanerna.
9. Europaparlamentet efterlyser lokala, regionala och gränsöverskridande partnerskap i syfte att förbättra kapaciteten för förebyggande och hantering av risker i Atlantområdet vid olyckor till havs och på land, naturkatastrofer och brottslig verksamhet (sjöröveri, olaglig handel, olagligt fiske osv.) samt tillräckliga och smidiga mekanismer för ersättning och kompensation i samband med uppkomna skador. Parlamentet begär även att en europeisk kustbevakningsorganisation upprättas.
10. Europaparlamentet kräver att befintliga fartygsövervakningssystem förbättras, att Emsas förstärkta befogenheter omedelbart tillämpas och att avtal om datadelning ingås mellan behöriga myndigheter, för att göra det möjligt att identifiera och spåra fartyg och bekämpa hot såsom gränsöverskridande brottslighet, smuggling, olagligt fiske och olaglig handel. Parlamentet betonar vikten av att man främjar användningen och genomförandet av de europeiska systemen för satellitnavigering (Egnos och Galileo), så att de omfattar system för sök- och räddningstjänster i Atlanten. Parlamentet erinrar om att man behöver säkerställa en långsiktig EU-finansiering av det europeiska programmet för global övervakning av miljö och säkerhet (GMES), ett program som särskilt bidrar till att förebygga och hantera risker till sjöss.

Torsdagen den 13 september 2012

11. Europaparlamentet anser att strategins territoriella dimension är grundläggande för att förbättra Atlantområdets tillgänglighet, och att dess fokus bör vara att förbinda Atlantområdet med det europeiska fastland, sammanlänka transport-, energi- och informationsnäten, utveckla landsbygds- och stadsområdena i inlandet samt förbättra förbindelserna mellan land- och havsområden, inbegripet de yttersta randområdena och öregioner.

12. Europaparlamentet anser att höghastighetsledningarna till sjöss förbättrar tillgängligheten till Atlantområdet, ökar handelsutbytena, främjar den ekonomiska verksamheten i hamnarna, stärker turismen och minskar koldioxidutsläppen. Parlamentet anser att det är viktigt att sjöfartsmarknaden på Atlanten tas i beaktande inom åtgärderna för att minska koldioxidutsläppen, liksom särdragen hos de yttersta randområdena, där sjötransporter av gods och passagerare är grundläggande för att garantera verklig ekonomisk, social och territoriell sammanhållning. Parlamentet kräver att höghastighetsledningarna till sjöss ska kunna få stöd från Fonden för ett sammanlänkat Europa.

13. Med tanke på hållbarheten hos höghastighetsledningarna till sjöss och i enlighet med Europa 2020-strategin förespråkar Europaparlamentet utarbetandet av särskilda rekommendationer för fartyg, i syfte att gynna införandet av pumpsystem med låga koldioxidutsläpp och tillämpningen av konstruktionskrav som är strikta i fråga om effektivitet, komfort, kapacitet, säkerhet, belägenhet och telekommunikationer. Parlamentet betonar att sådana rekommendationer bör inriktas på att skydda miljön, öka effektiviteten hos detta transportsätt och underlätta dess samordning med andra transportnät och transportsätt.

14. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att förbättra kommunikationerna mellan Atlantområdet och övriga Europa genom investeringar i transportinfrastruktur med flera transportsätt.

15. Europaparlamentet betonar att det behövs en effektiv samordning och ett effektivt samarbete över gränserna vid uppförandet och utnyttjandet av väg- och järnvägsinfrastruktur, inklusive höghastighetsjärnvägar, flygplatser, kust- och inlandshamnar, inlandsterminaler och logistik, för att man ska kunna få till stånd ett mer hållbart och multimodalt transportsystem.

16. Europaparlamentet betonar den ekonomiska och territoriella betydelsen av hamnar och anser att järnvägs- och vattenkommunikationer mellan hamnarna och inlandet är en grundläggande förutsättning för hamnarnas konkurrenskraft.

17. Europaparlamentet beklagar avsaknaden av en Atlantkorridor som omfattar hela området i kommissionens förslag om det centrala nätet för Europeiska transportnät och att alltför få Atlanthamnar föreslås ingå i detta centrala nät. Parlamentet anser att andra Atlanthamnar måste inbegripas som knutpunktshamnar och kommer att utarbeta förslag i denna riktning.

18. Europaparlamentet påminner om fördelarna med ett gemensamt europeiskt luftrum, vilket syftar till att stärka den territoriella sammanhållningen med hjälp av tätare trafik mellan regionala flygplatser i EU. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att säkerställa att funktionella luftrumsblock tillämpas inom de tidsfrister som fastställts för att uppnå detta mål.

En industripolitik för Atlanten

19. Europaparlamentet vill att strategin ska främja konkurrenskraften hos Atlantområdets dynamiska ekonomiska sektorer genom en anpassad industripolitik. Parlamentet anser att den privata sektorns investeringar i detta avseende bör få stöd av de offentliga myndigheterna inom områdena för forskning och utveckling, innovation, utveckling av kluster och stöd för små och medelstora företag.

20. Europaparlamentet kräver att särskild uppmärksamhet ska ägnas åt de regioner som påverkas av omstruktureringar av företag och sektorer samt nedläggningar eller omlokaliseringar av företag, i syfte att främja återindustrialisering av dessa regioner genom att det skapas synergieffekter mellan hamnverksamhet, logistik och utveckling av tillhörande industrier med ett större mervärde. Parlamentet begär dessutom att det ska inrättas en mekanism för utbyte av framgångsrik industriell praxis mellan regioner i Atlantbågen.

Torsdagen den 13 september 2012

21. Europaparlamentet anser att strategin bör främja havs- och sjöfartsforskning och underlätta för företag att få tillgång till dessa data, i syfte att förbättra de vetenskapliga kunskaperna om den marina miljön, främja innovation inom sjöfartsindustrin och möjliggöra ett hållbart utnyttjande av marina resurser.

22. Europaparlamentet anser att strategin bör inbegripa ambitiösa sociala åtgärder i syfte att främja sjöfartsutbildning för ungdomar och underlätta deras tillgång till sjöfartsyrken genom att befästa de arbetslivsstrukturer som för närvarande har anknytning till havet och dessas kapacitet att få befolkningen att stanna kvar i kustområdena, men också genom att skapa nya specialiseringsområden som kan bidra till en hållbar utveckling i fiskeregioner och förbättra livskvaliteten i dessa områden.

23. Europaparlamentet understryker att förnybar energi utgör en framtida industrisektor som kan bekämpa klimatförändringarna, minska EU:s energiberoende, skapa en hållbarare energiförsörjning inom Atlantområdet och uppfylla målen i Europa 2020-strategin. Parlamentet påminner om att Atlantområdet är särskilt gynnsamt för främjande av sådana nya energikällor, och anser att offentligt stöd är ett nödvändigt komplement till privata investeringar i tekniken i fråga, särskilt vindkraftverk till havs och energi som utvinns ur havsvågor och tidvatten.

24. Europaparlamentet betonar den strategiska betydelsen av sjötransporter vid Atlantkusten och förbindelserna mellan de yttersta randområdena och de andra kontinentala territorierna. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå åtgärder för att förenkla de administrativa formaliteterna i hamnar, utan att förlora kapaciteten att kontrollera och verifiera om transaktioner och laster är korrekta.

25. Europaparlamentet påminner om sjöfartsindustrins ekonomiska betydelse för Atlantområdet, och särskilt varvsindustrin, som genomgår en mycket svår konjunktur i vissa regioner inom Atlantområdet och för vilken kommissionen borde tillhandahålla lösningar. Parlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lansera initiativet LeaderSHIP 2015 för att stärka denna sektors konkurrenskraft på den globala marknaden.

26. Europaparlamentet betonar vikten av maritima och fiskerelaterade verksamheter samt vattenbruket i Atlantområdet och förespråkar offentligt stöd för förnyelse och modernisering av fiskefartyg samt att man gör särskild åtskillnad mellan egenskaperna och möjligheterna hos kustnära småskaligt fiske och skaldjursfiske.

27. Europaparlamentet framhåller betydelsen av att främja en socialt, ekonomiskt och miljömässigt hållbar turism som kan tillföra ett betydande mervärde till regionerna inom Atlantområdet samtidigt som deras ekosystem och biologiska mångfald skyddas. Parlamentet framhåller att stöd till havsturism är ett sätt att utveckla idrottsaktiviteter och främja kryssningsturism.

28. Europaparlamentet betonar Atlantens rika havsbottnar och anser att strategin bör göra det lättare att studera dessa och utnyttja dem på ett hållbart sätt.

En handlingsplan för 2014–2020

29. Europaparlamentet efterlyser en yttre dimension hos strategin för att främja vissa mål och locka internationella investeringar i syfte att dra nytta av befintliga möjligheter, och föreslår att marknadsföringen av Atlantområdet som en plats för investeringar, besök och affärer ska vara ett centralt inslag i handlingsplanen.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skapa en makroregion för Atlanten och att utarbeta en handlingsplan för att genomföra strategin mellan 2014 och 2020.

Torsdagen den 13 september 2012

31. Europaparlamentet anser att en strategi med flernivåstyre bör tillämpas vid utarbetandet, genomförandet, utvärderingen och granskningen av handlingsplanen, med nära deltagande av regionala och lokala offentliga myndigheter, medlemsstaterna i Atlantområdet, privata aktörer och civilsamhällets organisationer.
32. Europaparlamentet betonar att handlingsplanen bör utnyttja befintlig EU-finansiering och att inga nya budgetinstrument bör inrättas.
33. Europaparlamentet föreslår att handlingsplanen kopplas samman med regionalpolitiken, unionens integrerade havspolitik, forsknings- och innovationspolitiken (Horisont 2020) och Fonden för ett sammanlänkat Europa. Parlamentet anser att det är mycket viktigt att skapa synergier med andra EU-åtgärder för forskning och innovation, transport, miljö, energi, teknik, turism, fiske, vattenbruk och internationellt samarbete.
34. Europaparlamentet uppmärksammar den betydande kapacitet som Europeiska investeringsbanken, obligationer för finansiering av projekt ("projektobligationer") och offentlig-privata partnerskap har vad avser att finansiera investeringar inom ramen för strategin.
35. Europaparlamentet betonar att den framtida strategin för Atlantområdet måste grunda sig på Europa 2020-strategins tematiska pelare, eftersom detta skulle göra det möjligt att knyta det tematiska innehållet till sektorspolitiken på ett integrerat sätt. Därför anser parlamentet att de målsättningar och den tematiska koncentration som föreslagits för de fem fonder som ingår i den gemensamma strategiska ramen för EU:s sammanhållningspolitik för nästa programplaneringsperiod bör utgöra stommen för handlingsplanen. Parlamentet betonar målsättningarna att stärka forskning, teknisk utveckling och innovation, att stärka små och medelstora företags konkurrenskraft, att stödja övergången till en ekonomi med låga koldioxidutsläpp, att främja hållbara transporter och att avskaffa flaskhalsar i infrastrukturen för viktiga nät.
36. Europaparlamentet kräver att en bindande öronmärkning införs i partnerskapsavtal och operativa program om prioriteringarna i de makroregionala strategier som berör dem, för att garantera att åtgärderna i de operativa programmen och prioriteringarna i de makroregionala strategierna är samstämda, vilket skulle leda till en effektivare användning av strukturfonderna och skapa mervärde på regional nivå. Parlamentet framhåller att denna bindande öronmärkning bör omfatta såväl operativa program som faller inom sammanhållningspolitikens mål för territoriellt samarbete (Interreg) som de särskilda operativa programmen för varje region i Atlantområdet.
37. Europaparlamentet stöder erkännandet och införlivandet av redan befintliga strategier, projekt och erfarenheter avseende territoriellt samarbete som kan bidra med handlingslinjer och politiska och operativa prioriteringar till handlingsplanen. Vederbörlig hänsyn bör tas till handlingsplanen vid utarbetandet och genomförandet av framtida program för territoriellt samarbete som berörs av strategin. Parlamentet anser dessutom att man inom ramen för den transnationella delen i målet med det europeiska regionala samarbetet bör tillhandahålla tekniskt stöd till genomförandet av handlingsplanen, bland annat för att främja utbyte av bästa praxis och nätverksbyggande.
38. Europaparlamentet anser att de flerregionala operativa programmen och multifondprogrammen samt de integrerade lokala och regionala investeringarna är av särskild betydelse när det gäller att underlätta handlingsplanens genomförande.
39. Europaparlamentet föreslår att de årliga genomföranderapporterna för de relevanta programmen ska inbegripa en bedömning av hur programmen bidrar till Atlantstrategins mål och handlingsplanens genomförande.

Torsdagen den 13 september 2012

40. Europaparlamentet understryker den potential som de yttersta randområdena har i egenskap av naturliga laboratorier för forskning och utveckling av förnybar energi och den maritima ekonomin. Parlamentet understryker vikten av turismsektorn för dessa regioner, och de möjligheter som finns att skapa logistikplattformar som underlättar transporten av varor mellan EU och andra världsekonomier.

41. Europaparlamentet uppmanar de nationella, regionala och lokala myndigheterna att eftersträva synergier mellan sin politik och prioriteringarna i handlingsplanen.

42. Europaparlamentet påpekar att det kommer att bli nödvändigt att utforma ett lämpligt förvaltnings- och kontrollsystem om man inbegriper EU-fonder med direkt och delad förvaltning i strategin, och begär därför att en förvaltningsplattform ska inrättas för handlingsplanen som ska fungera som en informations- och kommunikationsmodul för stödmottagarna och främja samordningen mellan de olika myndigheter som ansvarar för medlens förvaltning.

43. Europaparlamentet rekommenderar att man inom Atlantstrategin först bör komma överens om en strategisk vision för Atlantområdet, som ska fungera som referens för handlingsplanen 2014–2020. Parlamentet föreslår dessutom att man inom handlingsplanen ska

- fastställa centrala prioriteringar, åtgärder och flaggskeppsprojekt,
- fastställa tydliga roller och ansvarsområden för alla aktörer med anknytning till politik och genomförande,
- ange centrala mål och en uppsättning indikatorer för att mäta resultat,
- nå en överenskommelse om utvärdering och halvtidsöversyn av landvinningarna,
- fastställa vilka resurser som krävs för handlingsplanens genomförande.

44. Europaparlamentet påminner om att ett atlantiskt forum upprättades för 2012 och 2013 som en förberedande åtgärd på förslag av parlamentet för att göra alla berörda aktörer delaktiga i utarbetandet av handlingsplanen. Som initiativtagare till detta forum betonar parlamentet att det har en ledande roll.

45. Europaparlamentet föreslår att handlingsplanen ska antas vid det atlantiska forumet och uppmanar det kommande irländska ordförandeskapet att prioritera Europeiska rådets godkännande av handlingsplanen under sitt ordförandeskap, med inriktning på resultat, ett trovärdigt förfarande för övervakning och fortlöpande utvärdering samt planering av en halvtidsöversyn.

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att utveckla liknande makroregionala strategier i andra regioner där de skulle leda till varaktig och hållbar ekonomisk tillväxt.

*

* *

47. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen och rådet samt till Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

Torsdagen den 13 september 2012

Syrien

P7_TA(2012)0351

Europaparlamentets resolution av den 13 september 2012 om Syrien (2012/2788(RSP))

(2013/C 353 E/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Syrien,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 23 juli, 25 juni, 14 maj, 23 april och 23 mars 2012 om Syrien, och av Europeiska rådets slutsatser av den 29 juni 2012 om Syrien,
- med beaktande uttalandena av den 15 mars, 14 och 27 april, 27 maj, 3 och 18 juni, 6, 8 och 20 juli, 3, 4, 8 och 18 augusti samt 5 september 2012 från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, om Syrien,
- med beaktande av uttalandena av den 17 och 31 juli och 29 augusti 2012 från kommissionsledamoten med ansvar för internationellt samarbete, humanitärt bistånd och krishantering, om Syrien,
- med beaktande av det tredagarsbesök som ordföranden för Internationella rödakorskommittén gjorde i Syrien den 4–6 september 2012,
- med beaktande av beslutet av den 17 augusti 2012 från FN:s generalsekreterare Ban Ki-Moon och Arabförbundets generalsekreterare Nabil al-Araby att utnämna Lakhdar Brahimi till nytt gemensamt särskilt sändebud till Syrien,
- med beaktande av rådets förordning (EU) nr 509/2012 av 15 juni 2012 om ändring av förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien, och efterföljande beslut från rådet om att genomföra dessa åtgärder,
- med beaktande av resolution 66/253 av den 3 augusti 2012 från FN:s generalförsamling, om situationen i Syrien,
- med beaktande av resolutionerna 19/1 av den 1 mars 2012, S-19/1 av den 1 juni 2012 och 20/L.22 av den 6 juli 2012 från FN:s råd för mänskliga rättigheter, om situationen för de mänskliga rättigheterna i Syrien,
- med beaktande av rapporten av den 15 augusti 2012 från FN:s oberoende internationella undersökningskommission, om Syrien,
- med beaktande av Islamiska samarbetsorganisationens beslut av den 13 augusti 2012 om att avstänga Syrien från medlemskap,
- med beaktande av den nationella pakt och gemensamma politiska vision för övergången i Syrien som presenterades av den syriska oppositionen vid en konferens organiserad av Arabförbundet i Kairo den 2–3 juli 2012,
- med beaktande av resultatet från aktionsgruppens möte i Genève den 30 juni 2012,

Torsdagen den 13 september 2012

- med beaktande av Annans plan och FN:s säkerhetsråds resolutioner 2042, 2043 och 2059,
- med beaktande av slutsatserna och rekommendationerna i dokumentet "The Day After Project: Supporting a Democratic Transition in Syria", som offentliggjordes i augusti 2012,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, konventionen om barnets rättigheter och det tillhörande fakultativa protokollet om indragning av barn i väpnade konflikter samt konventionen om förebyggande och bestraffning av brottet folkmord, i vilka alla Syrien är part,
- med beaktande av artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Enligt uppgifter från FN har nästan 20 000 människor, de flesta civila, dödats sedan de våldsamma attackerna mot fredliga demonstranter i Syrien började i mars 2011. Det massiva våldet, t.ex. användningen av tungt artilleri och granatattacker mot befolkade områden, har ständigt ökat, liksom de fasansfulla mord som begås av den syriska armén, landets säkerhetsstyrkor, Shabiha och olika oppositionsgrupper. Flera massakrer och massavrättningar med direktriktad eld (närskott) mot män, kvinnor och barn har ägt rum. Tortyren, massarresteringarna och den utbredda förstörelsen av befolkade områden har ökat dramatiskt de senaste månaderna. Större och mindre städer runt om i Syrien belägras och utsätts för bombanfall, bland annat från helikoptrar och stridsflygplan, av regeringsstyrkorna. Den ökade militariseringen innebär att konflikten är på väg att övergå i ett inbördeskrig.
 - B. En ytterligare militarisering av situationen i Syrien skulle få allvarliga konsekvenser för civilbefolkningen, som redan nu lider av den snabbt försämrade humanitära situationen, och skulle också fortsätta att påverka säkerheten och stabiliteten i hela regionen, särskilt i Jordanien och Libanon, med oförutsägbara följder och konsekvenser.
 - C. Enligt FN:s beräkningar ska uppskattningsvis 5 000 personer ha dödats i de pågående striderna under augusti, vilket innebär att över 20 000 personer har dött sedan konflikten utbröt. Det tilltagande våldet och den otrygga humanitära situationen och säkerhetsläget i Syrien har gjort att grannländerna, särskilt Turkiet, Jordanien och Libanon, framför allt under de senaste veckorna, har tagit emot ett kraftigt ökat antal syriska medborgare som söker skydd. 235 000 flyktingar från Syrien har registrerats hos FN:s flyktingkommisariat eller väntar på att få göra det. Av dessa flyktingar är över 75 procent kvinnor och barn. Tiotusentals flyktingar har inte registrerat sig. Mer än 100 000 flyktingar antas ha flytt Syrien via gränserna till Jordanien, Libanon, Irak och Turkiet, i snitt mellan 500–2 000 per dag under augusti. Enligt FN:s uppskattningar finns det mer än 1,2 miljoner internflyktingar i Syrien, och omkring 3 miljoner människor är i akut behov av humanitärt bistånd. Den syriska regimen har avsiktligt skurit av tillgången till livsmedel, vatten, el och läkemedel till hela samhällen, såsom i Homs och på senare tid i Aleppo. Turkiet har uppmanat FN:s säkerhetsråd att överväga inrätta en skyddszon för civilpersoner, bevakad av grannländerna.
 - D. Den 2 augusti 2012 tillkännagav Kofi Annan sin avgång som FN:s och Arabförbundets gemensamma särskilda sändebud till Syrien, såsom ett resultat av den syriska regimens oförsonliga inställning, samt till följd av att det väpnade våldet ökat och av att FN:s oeniga säkerhetsråd inte med kraft ställt sig bakom hans arbete med att genomföra sexpunktsplanen för fred. Lakhdar Brahimi, före detta utrikesminister i Algeriet, har av FN och Arabförbundet nyligen utsetts till nytt gemensamt särskilt sändebud till Syrien.

Torsdagen den 13 september 2012

- E. Den syriska regimen har förlorat all trovärdighet och legitimitet som företrädare för Syriens befolkning.
- F. Rysslands och Kinas veton har gjort att FN:s säkerhetsråd inte har kunnat anta en resolution till stöd för resultatet av aktionsgruppens arbete och har även förhindrat införandet av de föreslagna åtgärderna för att se till att Annans sexpunktsplan enligt artikel 41 i FN:s stadga följs. Det internationella samfundet har således hittills inte lyckats enas för att bemöta krisen i Syrien på ett tillfredsställande sätt.
- G. President Bashar al-Assad och hans auktoritära regim har ingen plats i framtidens Syrien. Presidenten måste avgå för att en ytterligare upptrappning av krisen ska kunna undvikas och för att en fredlig övergång till demokrati i landet ska bli möjlig. Flera tidigare politiska och militära makthavare i regimen samt ambassadörer har hoppat av till grannländer och länder längre bort.
- H. Det behövs ett trovärdigt alternativ till den nuvarande regimen. Detta alternativ bör omfatta alla parter och vara representativt för mångfalden i det syriska samhället och till fullo respektera de universella värdena demokratin, rättsstaten, mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, med särskilt avseende på etniska, kulturella och religiösa minoriteters samt kvinnors rättigheter. Om oppositionen bildar en inkluderande och representativ provisorisk regering kan detta alternativ främjas.
- I. EU har infört riktade sanktioner mot Syrien i flera omgångar, och skärpt vapenembargot mot Syrien ytterligare. Men trots att EU infört ett embargo mot vapen, ammunition och annan militär utrustning samt förbjudit export av övervakningsteknik rapporteras ett flertal vapentransporter genom EU:s vatten ha ägt rum, och det har läckt ut uppgifter om att affärsöverenskommelser ska ha förekommit mellan europeiska företag och olika syriska enheter, grupper och personer, vilka omfattas av EU:s sanktioner, vilket tyder på att EU internt sett är oförmöget att tillämpa sina egna beslut och förordningar.
- J. Ett flertal externa aktörer och stater fortsätter, antingen direkt eller via regionala kanaler och grannländer, att aktivt stödja alla parter i konflikten genom att tillhandahålla ekonomiskt, operationellt, logistiskt och taktiskt stöd och bistånd, även leveranser av vapen, ammunition och andra typer av militär utrustning, och logistiskt stöd, kommunikationsverktyg och annat stöd som kan användas för militära syften, vilket understryker konfliktens övergripande regionala karaktär. En ytterligare militarisering av konflikten leder bara till större mänskligt lidande i Syrien och i regionen som helhet.
- K. Kommissionen meddelade den 7 september 2012 att ytterligare 50 miljoner euro i humanitärt bistånd kommer att sättas in för att stödja de människor som är i behov av humanitär hjälp inom Syrien, samt dem som flyr över gränserna. Enligt Echo har EU redan tillhandahållit 142 miljoner euro i stöd, och EU:s totala bistånd, inklusive det från medlemsstaterna, uppgår till omkring 224 miljoner euro.
- L. Företrädare för den syriska oppositionen har träffats flera gånger under de senaste månaderna i syfte att övervinna interna skiljaktigheter och skapa en enad front. Man har antagit en "nationell pakt" och en "gemensam politisk vision för övergången i Syrien", liksom slutsatser och rekommendationer i dokumentet "The Day After Project: Supporting a Democratic Transition in Syria". Men trots alla ansträngningar finns det fortfarande interna splittringar och spänningar inom oppositionen.
- M. Aktionsgruppen för Syrien kom vid ett möte i Genève den 1 juli 2012 överens om principerna och riktlinjerna för en övergång under syrisk ledning som omfattar inrättandet av en övergångsregering med fullständiga verkställande befogenheter.

Torsdagen den 13 september 2012

1. Europaparlamentet fördömer i starkast möjliga ordalag det ständigt ökande och urskillningslösa våldet mot den syriska civilbefolkningen från Assadregimens sida, särskilt de riktade morderna på barn och kvinnor och massavrättningarna i byarna. Parlamentet uttrycker sin djupaste oro över de allvarliga människorättskränkningar och eventuella brott mot mänskligheten som sanktionerats och/eller begåtts av de syriska myndigheterna, den syriska armén, säkerhetsstyrkorna och anknutna milisstyrkor. Parlamentet fördömer de summariska utomrättsliga avrättningar och alla andra brott mot de mänskliga rättigheterna som har begåtts av grupper och styrkor som bekämpar Assadregimen.
2. Europaparlamentet berömmar de insatser som Syriens grannländer gjort genom att ta emot flyktingar från Syrien och ge humanitär hjälp, och efterlyser ökat internationellt stöd och bistånd för detta ändamål. Det är av avgörande betydelse att hitta en hållbar lösning på den humanitära krisen, både inom Syrien och bland flyktingar från Syrien i grannländerna. Parlamentet vädjar till Syriens grannländer att de ska fortsätta att ge skydd åt flyktingar från Syrien och fördrivna personer och att i linje med sina internationella åtaganden upphöra med att avvisa sådana personer eller utvisa dem tillbaka till Syrien. Parlamentet uppmanar EU att vidta lämpliga och ansvarsfulla åtgärder med avseende på en eventuell flyktingström till dess medlemsstater, och framhåller behovet av att samarbeta med Röda korset. Parlamentet välkomnar EU:s beredskap att erbjuda ytterligare stöd, bland annat ekonomiska resurser, för att hjälpa grannländerna, däribland Turkiet, Libanon och Jordanien, att ta emot det ökande antalet flyktingar från Syrien och uppmanar EU och dess medlemsstater att öka sina ansträngningar för att hitta alternativa sätt att ge humanitärt bistånd till Syriens folk trots alla hinder och svårigheter.
3. Europaparlamentet uppmanar den syriska regimen att omgående bevilja tillhandahållande av humanitärt bistånd och humanitära organisationer och internationella massmedier fullständigt och säkert tillträde till landet och att underlätta genomförandet av humanitära pauser för att möjliggöra trygga leveranser av humanitärt bistånd. Parlamentet uppmanar att den internationella humanitära rätten måste respekteras till fullo av alla dem som är involverade i krisen. Parlamentet understryker att medicinsk vård aldrig får nekas personer som är skadade och i behov av hjälp och uppmanar alla berörda parter att skydda civilbefolkningen och bevilja fullständig och obehindrad tillgång till livsmedel, vatten och el och avhålla sig från alla former av hot och våld mot patienter, läkare, sjukvårdspersonal och hjälparbetare.
4. Europaparlamentet uttrycker sitt deltagande med offrens anhöriga och uppmanar sin solidaritet med det syriska folkets kamp för frihet, värdighet och demokrati och berömmar människornas, särskilt kvinnornas, mod och beslutsamhet.
5. Europaparlamentet uppmanar samtliga väpnade aktörer att omedelbart upphöra med våldet i Syrien. Parlamentet uppmanar den syriska regeringen att utan dröjsmål att dra tillbaka sin armé från de belägrade städerna, och att omedelbart frige alla fängslade demonstranter, politiska fångar, människorättsförsvarare, bloggare och journalister.
6. Europaparlamentet beklagar att FN:s säkerhetsråd inte lyckades agera och inte har enats om en resolution om att utöva kraftfullare och effektivare påtryckningar för att få ett slut på våldet i Syrien. Parlamentet uppmanar på nytt FN:s säkerhetsråds medlemmar, särskilt Ryssland och Kina, att ta sitt ansvar och se till att våldet och förtrycket mot det syriska folket upphör, bland annat genom att ställa sig bakom kravet på att FN:s säkerhetsråds resolutioner 2042 och 2043 måste följas. Parlamentet ger sitt fortsatta stöd till EU:s och dess medlemsstaters ansträngningar i denna fråga, och uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant att göra sitt yttersta för att säkerhetsrådets resolution ska antas, genom utöva effektiva diplomatiska påtryckningar på både Ryssland och Kina.
7. Europaparlamentet understryker att EU måste stå i beredskap att vidta ytterligare åtgärder och fortsätta att inom ramen för FN:s säkerhetsråd undersöka alla möjligheter när det gäller skyldigheten att skydda, i nära samarbete med Förenta staterna, Turkiet och Arabförbundet, för att bistå det syriska folket och stoppa blodsutjutelsen.

Torsdagen den 13 september 2012

8. Europaparlamentet stöder uppmaningarna från flera oppositionsgrupper och den turkiska regeringen om att det bör upprättas skyddszoner längs den turkisk-syriska gränsen och eventuellt även inom Syrien och om att det internationella samfundet bör inrätta humanitära korridorer. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att fördjupa diskussionerna med Turkiet, Arabförbundet och den syriska oppositionen om inrättandet av skyddszoner för att ta emot syriska flyktingar och erbjuda dem som förföljs av regimen en tillflyktsort och skydd.
9. Europaparlamentet uppmanar på nytt president Assad och hans regim att omedelbart avgå så att en fredlig och inkluderande övergång till demokrati under syrisk ledning kan äga rum så snart som möjligt.
10. Europaparlamentet uppmanar alla parter att snarast möjligt komma överens om (lokala) vapenvilor för att möjliggöra en bredare, framförhandlad och meningsfull vapenvila.
11. Europaparlamentet uttrycker sin oro för en ytterligare militarisering av konflikten och det sekteristiska våldet. Parlamentet noterar de roller som olika regionala aktörer spelar, bland annat genom vapenleveranser, och oroar sig för att konflikten i Syrien ska sprida sig till grannländerna. Parlamentet uppmanar rådet att överväga att anta ytterligare restriktioner gentemot de externa aktörer och grupper som deltar aktivt i markoperationer till stöd för Bashar al-Assads regim.
12. Europaparlamentet fördömer den syriska regimens uttalade avsikt att sätta in kemiska vapen mot externa terroristhot och påminner president Assad om hans skyldigheter enligt Genèveprotokollet om att inte använda kemiska vapen samt uppmanar de syriska myndigheterna att strikt stå fast vid sina internationella åtaganden.
13. Europaparlamentet stöder EU:s pågående ansträngningar för att öka trycket på president Assads regim genom restriktiva åtgärder och uppmanar EU att överväga att utöka de restriktiva åtgärderna till att omfatta de externa enheter och grupper som obestriddigen tillhandahåller eller underlättar viktigt ekonomiskt och operationellt stöd till de syriska myndigheterna.
14. Europaparlamentet välkomnar det beslut som fattades vid den islamiska toppkonferensen den 14–15 augusti 2012 om att utesluta Syrien ur Islamiska samarbetsorganisationen och alla dess underordnade organ och särskilda och anknutna institut.
15. Europaparlamentet välkomnar de ansträngningar som företrädare för den syriska oppositionen har gjort för att skapa en enad front, liksom den nyligen antagna "nationella pakten", den "gemensamma politiska visionen för övergången i Syrien" samt slutsatserna och rekommendationerna i dokumentet "The Day After Project: Supporting a Democratic Transition in Syria". Parlamentet uppmanar den syriska oppositionen att fortsätta på den inslagna vägen med målet att skapa ett trovärdigt alternativ till regimen och uppmanar med kraft vice ordföranden/den höga representanten och EU:s medlemsstater att göra allt för att ena den syriska oppositionen. Parlamentet gläder sig åt det starka stöd som Turkiet, Libanon och Jordanien har visat det syriska folket, och uppmanar med kraft vice ordföranden/den höga representanten att göra sitt yttersta för att inleda samtal med myndigheterna i Turkiet, Libanon och Jordanien och med Arabförbundet och den syriska oppositionen för att förbereda en fredlig övergång till demokrati i Syrien efter al-Assad.
16. Europaparlamentet upprepar sitt starka stöd till uppmaningen från FN:s kommissarie för mänskliga rättigheter om att FN:s säkerhetsråd ska hänskjuta frågan om situationen i Syrien till Internationella brottmålsdomstolen för formell utredning. Parlamentet åtar sig att arbeta ihärdigt för att alla de som gjort sig skyldiga till kränkningar av de mänskliga rättigheterna och internationell rätt ska identifieras och ställas till svars. Parlamentet uttrycker sitt starka stöd för det arbete som den oberoende internationella undersökningskommissionen har gjort om Syrien i syfte att utreda alla kränkningar av internationella mänskliga rättigheter och humanitär rätt som begåtts i landet för att se till att de ansvariga ställs till svars, och uppmanar EU:s medlemsstater att vid den 21:a sessionen i FN:s råd för mänskliga rättigheter se till att denna undersökningskommission får fortsätta sitt arbete med lämplig förstärkning om så krävs.

Torsdagen den 13 september 2012

17. Europaparlamentet vill se en fredlig och verklig övergång till demokrati under syrisk ledning som tillgodoser den syriska befolkningens legitima krav och som bygger på en politisk dialog där alla demokratiska krafter och aktörer i det syriska samhället får komma till tals, i syfte att få till stånd djupgående demokratiska reformer som även beaktar behovet av att garantera nationell försoning och som respekterar minoriteternas, däribland etniska, religiösa, kulturella och andra minoriteters, rättigheter.

18. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, Ryska federationens regering och parlament, Folkrepubliken Kinas regering och parlament, Turkiets regering och parlament, Qatars regering och rådgivande församling, Förenta staternas regering och representanthus, Konungariket Saudiarabiens regering, Hashemitiska konungariket Jordaniens regering och parlament, Republiken Libanons regering och parlament, FN:s generalsekreterare, Arabförbundets generalsekreterare samt Arabrepubliken Syriens regering och parlament.

Ryssland

P7_TA(2012)0352

Europaparlamentets resolution av den 13 september 2012 om politiskt utnyttjande av rättsväsendet i Ryssland (2012/2789(RSP))

(2013/C 353 E/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare betänkanden och resolutioner om Ryssland, särskilt resolutionerna av den 15 mars 2012 ⁽¹⁾ om resultatet av presidentvalet i Ryssland, av den 16 februari 2012 ⁽²⁾ om det förestående presidentvalet i Ryssland, av den 14 december 2011 ⁽³⁾ om valet till duman och av den 7 juli 2011 ⁽⁴⁾ om förberedelserna inför valet till ryska statsduman i december 2011,
- med beaktande av de pågående förhandlingarna om ett nytt avtal som ska skapa en ny heltäckande ram för förbindelserna mellan EU och Ryssland, och av partnerskapet för modernisering som lanserades 2010,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och av konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, där det står att var och en ska vara berättigad till en rättvis och offentlig rättegång inför en behörig, oavhängig och opartisk domstol som upprättats enligt lag,
- med beaktande av Rysslands författning – särskilt artikel 118, enligt vilken rättskipning i Ryssland endast får utövas av domstolar, och artikel 120, enligt vilken domare är oberoende och endast lyder under den ryska statsförfattningen och den federala lagstiftningen,
- med beaktande av uttalandet av den 17 augusti 2012 från EU:s höga representant Catherine Ashton, om domen mot medlemmar i punkbandet Pussy Riot i Ryssland,
- med beaktande av den ryske allmänne åklagarens begäran om att det den 12 september 2012 ska hållas en omröstning om att häva mandatet för dumaledamoten Gennadij Gudkov, som tillhör partiet Rättvisa Ryssland,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0088.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0054.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0575.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0335.

Torsdagen den 13 september 2012

— med beaktande av artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

- A. Ryska federationen är fullvärdig medlem av Europarådet och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) och har därmed förbundit sig att respektera principerna om demokrati, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna. Till följd av de upprepade fallen av allvarliga kränkningar av rättsstatsprincipen och antagandet av restriktiva lagar de senaste månaderna, ökar oron över huruvida Ryssland lever upp till sina internationella och nationella åtaganden.
- B. EU är fortsatt inställt på att ytterligare fördjupa och utveckla förbindelserna mellan EU och Ryssland, vilket framgår av unionens vilja att inleda seriösa förhandlingar om ett nytt ramavtal om vidareutveckling av förbindelserna mellan EU och Ryssland. De båda parterna har upprättat djupa och omfattande förbindelser, särskilt inom energi, ekonomi och näringsliv, och har blivit ömsesidigt beroende av varandra i den globala ekonomin.
- C. Situationen för de mänskliga rättigheterna i Ryssland har drastiskt försämrats under de senaste månaderna och de ryska myndigheterna har nyligen antagit en rad lagar som innehåller oklara bestämmelser och som skulle kunna användas för att ytterligare begränsa oppositionen och de civila samhällsaktörerna och för att lägga hinder i vägen för yttrande- och mötesfriheten. Sådana frågor bör tas upp i vederbörlig ordning och med prioritet, framför allt vid bilaterala möten och förhandlingar mellan EU och Ryssland.
- D. Omständigheterna kring Anna Politkovskajas, Natalja Estemirovas, Anastasija Baburovas, Stanislav Markelovs och Sergej Magnitskijs död är alltför ouppklarade.
- E. Michail Chodorkovskij och hans affärskompanjon Platon Lebedev fälldes den 30 december 2010 av distriktsdomstolen i Chamovniki i Moskva för förskingring. Åtalet, rättegången och domen beskrevs internationellt som politiskt motiverade.
- F. Fallet med Sergej Magnitskij är bara ett av flera fall av maktmissbruk från de ryska brottsbekämpande myndigheternas sida. Hanteringen av fallet bryter allvarligt mot rättsstatsprincipen och de personer som är ansvariga för Magnitskijs död är ännu ostraffade. Det finns en uppsjö av andra rättsfall där politiskt formulerade skäl används för att undanröja politisk konkurrens och hota det civila samhället.
- G. Att medlemmarna av det ryska medlemmar i punkbandet Pussy Riot dömts till två års fängelse för att de i en ortodox katedral i Moskva ordnat ett uppträdande för att protestera mot president Vladimir Putin är oskäligt.
- H. Duman ska den 12 september 2012 hålla en omröstning om att häva mandatet för Gennadij Gudkov för att han under sin mandatperiod bedrivit affärsverksamhet utan att följa de demokratiska förfaranden som krävs. Med hänvisning till rättsstatsprincipen bör parlamentets bestämmelser gälla opartiskt och på lika villkor för alla dumaledamöter. Andra medlemmar av partiet Rättvisa Ryssland, som Dimitrij Gudkov och Ilija Ponomarev, står inför liknande anklagelser.
- I. Den nya lagstiftningen om icke-statliga organisationer och om rätten till mötesfrihet skulle kunna användas för att undertrycka det civila samhället, kväva politiska meningsmotståndare och trakassera icke-statliga organisationer, den demokratiska oppositionen och medierna. Det ryska parlamentet antog ett lagförslag i juli 2012, enligt vilket ryska icke-vinstdrivande organisationer som arbetar med politiska frågor och finansieras från utlandet klassas som "utländska agenter".

Torsdagen den 13 september 2012

- J. Trots president Putins och premiärminister Medvedevs uttalanden och löften blir trycket på de ryska medborgarnas politiska friheter allt hårdare. President Putin har förklarat att det finns ett akut behov av att komma till rätta med den enorma korruptionen i Ryssland och har gjort offentliga åtaganden om att stärka rättsstatsprincipen och uttalat oro över oberoendet i Rysslands domstols- och rättsväsen.
1. Europaparlamentet framhåller att meningsfulla och konstruktiva förbindelser mellan EU och Ryssland beror av vilka ansträngningar som görs för att stärka demokratin, rättsstatsprincipen och respekten för de grundläggande rättigheterna i Ryssland. Parlamentet betonar också att den politiska och ekonomiska stabiliteten och utvecklingen i Ryssland på medellång och lång sikt beror av att rättsstatsprincipen tillämpas och att landet på allvar går in för demokrati.
 2. Europaparlamentet anser att Ryssland såsom medlem av Europarådet och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa bör fullgöra sina ingångna åtaganden. Parlamentet konstaterar att den senaste tidens utveckling går stick i stäv mot de reformer som behövs för att förbättra demokratin, rättsstatsprincipen och rättsväsendets oberoende i Ryssland.
 3. Europaparlamentet välkomnar högsta domstolens beslut av den 25 juli 2012 att se över fallen Chodorkovskij- och Lebedev, i linje med de rekommendationer som antogs av presidentens råd för de mänskliga rättigheterna i december 2011. Parlamentet konstaterar att Lebedevs straff förkortats med tre år. Parlamentet efterlyser en fortsatt omfattande översyn av de här fallen, med hänsyn till Rysslands internationella åtaganden för rättvisa och öppna rättegångar, och förespråkar att resultaten och rekommendationerna från presidentens kommission för de mänskliga rättigheterna ska respekteras till fullo och genomföras i fallet Chodorkovskij.
 4. Europaparlamentet uppmanar Rysslands myndigheter att ställa inför rätta dem som var inblandade i mordet på Anna Politkovskaja och Natalja Estemirova, samt uppmanar dem med kraft att trovärdigt och opartiskt undersöka fallet Magnitskij och andra fall och göra slut på den allestädes närvarande straffriheten och den allt genomsyrande korruptionen i landet.
 5. Europaparlamentet är djupt bekymrat över andra politiskt motiverade rättegångar, särskilt brottmålen mot vetenskapsmän som anklagas för spionage för att ha samarbetat med utländska forskningsinstitutioner, domen på 8 års straffarbete mot oppositionsaktivisten Taisija Osipova efter en rättegång som anses vara politiskt motiverad och där tvivelaktigt och möjligen förfalskat bevismaterial använts och som inte uppfyller normerna för en rättvis rättegång, tillsammans med att ett drygt tiotal deltagare i protestdemonstrationerna i Moskva den 6 maj 2012 gripits och av politiska skäl straffrättsligt åtalats på falska grunder för påstådda "massupplopp", och brottsutredningar mot oppositionsaktivister såsom Alexej Navalnij, Boris Nemtsov och Sergej Udaltsov.
 6. Europaparlamentet är djupt besviken över den dom och det oproportionerliga fängelsestraff som distriktsdomstolen i Chamovniki i Ryssland har ådömt i fallet med Nadezjda Tolokonnikova, Maria Aljochina och Jekaterina Samutsevitj, medlemmar i punkbandet "Pussy Riot". Parlamentet konstaterar med oro att detta fall är ytterligare ett exempel på att de politiskt motiverade trakasserierna och åtalerna mot oppositionella i Ryssland ökar, en utveckling som för EU väcker allt större oro. Parlamentet är fortfarande övertygat om att denna dom kommer att prövas och upphävas i överensstämmelse med Rysslands internationella åtaganden.
 7. Europaparlamentet konstaterar att den allmänne åklagaren lämnat in en begäran om att dumaledamoten Gennadij Gudkov ska skiljas från sitt mandat på grund av att han bedrivit affärsverksamhet under sin tid i parlamentet, i strid med artikel 289 i den ryska strafflagen. Parlamentet betonar att initiativet till en parlamentarisk politisk aktion för att frånta Gennadij Gudkov, medlem av det ryska oppositionspartiet "Rättvisa Ryssland", hans politiska mandat allmänt betraktas som trakasserier riktade mot den legitima politiska verksamheten i ett oppositionsparti som stödde krav från protesterörelsen. Parlamentet uppmanar Ryssland att inte godtyckligt tillämpa lagar i syfte att slå ner på medlemmar av oppositionen.

Torsdagen den 13 september 2012

8. Europaparlamentet är emellertid oroat över det allt sämre klimatet för utveckling av det civila samhället i Ryssland, särskilt med hänvisning till de lagar som nyligen antagits avseende demonstrationer, icke-statliga organisationer, förtal och internet, vilka innehåller oklara bestämmelser och skulle kunna leda till godtyckligt genomförande. Parlamentet påminner de ryska myndigheterna om att ett modernt och välmående samhälle måste erkänna och skydda samtliga medborgares individuella och kollektiva rättigheter. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang de ryska behöriga myndigheterna att ändra de nya lagarna om icke-statliga organisationer, så att medborgarsammanslutningar kan fortsätta att ta emot ekonomiskt stöd från utländska källor som har gott anseende och arbetar mot politisk förföljelse.
9. Europaparlamentet är också oroat över det stora tolkningsutrymmet i de grundläggande begreppen "extremisthandlingar" och "extremistorganisationer" i lagen mot extremism, vilket enligt Europarådets Venedigkommission skulle kunna leda till godtycke och inskränkningar i förenings-, yttrande- och trosfriheten. Parlamentet uppmanar de ryska myndigheterna att tillmötesgå denna oro genom att anta en lagändring.
10. Europaparlamentet påminner om att före presidenten Medvedev inrättade en arbetsgrupp för åtgärder för att reformera valsystemet och förbättra rättsstatsprincipen och respekten för grundläggande rättigheter i Ryssland. Parlamentet erinrar om sin uppmaning till de ryska myndigheterna att gå vidare med dessa reformer och om sitt upprepade erbjudande om EU-stöd, bl.a. inom ramen för partnerskapet för modernisering.
11. Europaparlamentet fördömer de beslut att kriminalisera information till allmänheten om sexuell läggning och könsidentitet som fattats i flera ryska regioner på senare tid, liksom liknande initiativ på nationell nivå. Parlamentet påminner de ryska myndigheterna om deras skyldigheter att upprätthålla yttrandefriheten och hbt-personers rättigheter.
12. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant och kommissionen att erbjuda ett konsekvent och djupgående stöd till aktivister inom det civila samhället och företrädare för den nya sociala rörelsen på gräsrotsnivå. Parlamentet uppmanar EU att utöva ständiga påtryckningar mot de ryska myndigheterna att respektera OSSE:s normer i fråga om mänskliga rättigheter, demokrati, rättsstatsprincipen och rättsväsendets oberoende.
13. Europaparlamentet understryker vikten av fortsatta diskussioner om mänskliga rättigheter med Ryssland, inom ramen för människorättsdialogen mellan EU och Ryssland, för att befästa vår samverkan på alla samarbetsområden, samt begär att formen för dessa möten förbättras så att de blir verkningsfullare. Särskild tonvikt ska läggas på gemensamma insatser mot rasism och främlingsfientlighet, och Europaparlamentet, duman och människorättsorganisationer bör ges möjlighet att delta aktivt i denna process, och förväntar sig att dialogen ska hållas växelvis i Ryssland och i en EU-medlemsstat.
14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Ryska federationens regering och parlament, Europarådet och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa.
-

Torsdagen den 13 september 2012

En europeisk bankunion (EB)

P7_TA(2012)0353

Europaparlamentets resolution av den 13 september 2012 om förslag om en europeisk bankunion (2012/2729(RSP))

(2013/C 353 E/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rapporten från Europeiska rådets ordförande av den 26 juni 2012 "Mot en verklig ekonomisk och monetär union",
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 28–29 juni 2012,
- med beaktande av uttalandet från eurotoppmötet den 29 juni 2012,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 oktober 2009 om en europeisk ram för gränsöverskridande krishantering inom banksektorn (COM(2009)0561),
- med beaktande av sin resolution av den 7 juli 2010 med rekommendationer till kommissionen om gränsöverskridande krishantering inom banksektorn ⁽¹⁾,
- med beaktande av G20-ledarnas uttalande vid toppmötet i Pittsburgh den 24-25 september 2009 om gränsöverskridande avvecklingar och systemviktiga finansinstitut,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2011 om den finansiella, ekonomiska och sociala krisen: rekommendationer om åtgärder och initiativ ⁽²⁾,
- med beaktande av förslaget av den 6 juni 2012 till Europaparlamentets och rådets direktiv om fastställande av ett ramverk för rekonstruktion och avveckling av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 77/91/EEG, 82/891/EEG, 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG och 2011/35/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 (COM(2012)0280).
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut ⁽³⁾,
- med beaktande av rekommendation nr 13 i rapporten från den högnivågrupp för finansiell tillsyn som leddes av Jacques de Larosière och som överlämnades till kommissionens ordförande Barroso den 25 februari 2009, där gruppen rekommenderade att man skulle införa en sammanhängande och fungerande rättslig ram för krishantering i EU,

⁽¹⁾ EUT C 351 E, 2.12.2011, s. 61.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0331.

⁽³⁾ EGT L 125, 5.5.2001, s. 15.

Torsdagen den 13 september 2012

- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 med rekommendationer till kommissionen om förbättring av ramarna för ekonomisk styrning och stabilitet i unionen, särskilt inom euroområdet ⁽¹⁾, i synnerhet rekommendation 6,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EU) nr 1096/2010 av den 17 november 2010 om tilldelning till Europeiska centralbanken av särskilda uppgifter angående Europeiska systemrisknämndens verksamhet ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG ⁽⁴⁾,
- med beaktande av betänkandet från parlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en europeisk bankmyndighet (A7-0166/2010),
- med beaktande av skrivelserna från utskottet för ekonomi och valutafrågor till både kommissionen och de europeiska tillsynsmyndigheterna (ESA-myndigheterna) om ESA-myndigheternas oberoende,
- med beaktande av samförståndsavtalet av den 1 juni 2008 om samarbete mellan finansiella tillsynsmyndigheter, centralbanker och EU:s finansministerier när det gäller gränsöverskridande finansiell stabilitet ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens förslag av den 20 juli 2011 till Europaparlamentets och rådets förordning om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag (COM(2011)0452),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 20 juli 2011 till Europaparlamentets och rådets direktiv om rätten att driva verksamhet i kreditinstitut och tillsynen över kreditinstitut och värdepappersföretag samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat (COM(2011)0453),
- med beaktande av rådets andra direktiv 77/91/EEG av den 13 december 1976 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga ⁽⁶⁾, rådets tredje direktiv 78/855/EEG av den 9 oktober 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om fusioner av aktiebolag ⁽⁷⁾ och rådets sjätte direktiv 82/891/EEG av den 17 december 1982 om delning av aktiebolag ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT C 70 E, 8.3.2012, s. 41.

⁽²⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 162.

⁽⁴⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽⁵⁾ ECFIN/CEFCPE(2008)REP/53106 REV REV.

⁽⁶⁾ EGT L 26, 31.1.1977, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 295, 20.10.1978, s. 36.

⁽⁸⁾ EGT L 378, 31.12.1982, s. 47.

Torsdagen den 13 september 2012

- med beaktande av sin ståndpunkt av den 16 februari 2012 om insättningsgarantisystem (omarbetning) ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 5 juli 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG om system för ersättning till investerare ⁽²⁾,
- med beaktande av yttrandet av den 31 augusti 2011 från utskottet för ekonomi och valutafrågor till budgetskottet om "Parlamentets ståndpunkt om förslaget till budget för 2011 med rådets ändringar – alla avsnitt" (2011/2020(BUD)),
- med beaktande av den muntliga frågan till kommissionen om förslagen till en europeisk bankunion (O-000151/2012 – B7-0360/2012),
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. I sitt uttalande från toppmötet i Pittsburgh den 24-25 september 2009 begärde G20-ledarna att en överenskommelse om gränsöverskridande avvecklingar och systemviktiga finansinstitut skulle uppnås före utgången av 2010.
 - B. Det är avgörande att alla ansträngningar görs för att stabilisera de europeiska finansmarknaderna och bryta kopplingen mellan banker och statspapper och börja röra sig mot en verklig ekonomisk och monetär union.
 - C. Redan i juli 2010 identifierade parlamentet – i sin resolution om gränsöverskridande krishantering inom banksektorn och i sitt betänkande om Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en europeisk bankmyndighet – olika förslag till lösningar på gränsöverskridande krishanteringsfrågor, nämligen en integrerad tillsynsmekanism, reformen av mekanismen för insättningsgarantisystem och inrättandet av en europeisk stabilitetsfond.
 - D. För banker i euroområdet skulle ESM, efter ett ordinarie beslut, kunna rekaptalisera banker direkt.
 - E. Europeiska rådet och rådet håller till slut på att komma fram till samma slutsatser som parlamentet när det gäller behovet av ett mer integrerat tillsynssystem och begär nu att det ska inrättas en bankunion genom att skapa en gemensam övervakningsmekanism tillsammans med ett insättningsgarantisystem och ett avvecklingssystem.
 - F. För den demokratiska legitimiteten i processen som leder till att en sådan bankunion inrättas är det avgörande att parlamentet involveras fullt ut, vilket klart och tydligt sägs i samband med den fjärde "byggstenen" i ovannämnda rapport från Herman Van Rompuy, nämligen att stärka den demokratiska legitimiteten och ansvarsskyldigheten.
 - G. Parlamentet har genom medbeslutandeförfarandet varit fullt involverat i inrättandet av det europeiska systemet för finansiell tillsyn (ESFS), inbegripet inrättandet av en europeisk bankmyndighet.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0049.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0313.

Torsdagen den 13 september 2012

- H. Stick i stäv med dessa principer och också med kommissionens initiativrätt har Europeiska rådet begärt att kommissionen ska lägga fram ett förslag om en gemensam tillsynsmekanism som har artikel 127.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som enda rättslig grund, vilket därmed berövar parlamentet dess lagstiftningsrätt i inre marknadsfrågor som annars hanteras genom medbeslutande.
- I. Att enbart involvera medlemsstaterna i förfarandet skulle knappast göra förfarandet snabbare och effektivare utan snarare sända en negativ signal till allmänheten vid en tidpunkt då det finns bred uppslutning kring större öppenhet och demokratiskt stöd.
1. Europaparlamentet upprepar att i kristider måste gemenskapsmetoden alltid ha företräde, eftersom det är det enda sättet att säkerställa att unionen går starkare ur krisen.
 2. Europaparlamentet uppmanar de politiska ledarna att främja demokratisk legitimitet i alla EU-frågor.
 3. Europaparlamentet betonar hur nödvändigt det är att höja den demokratiska legitimiteten när det gäller den föreslagna bankunionen och gemensamma tillsynsmekanismen genom att fullt ut involvera parlamentet som medlagstiftare.
 4. Europaparlamentet betonar behovet av att vederbörligen beakta de möjliga ömsesidiga spridningseffekterna av bankunionen i euroområdet för alla medlemsstater utanför euroområdet.
 5. Europaparlamentet betonar att det kommer att beakta förslag om bankunionen som ett paket i händelse av att lagstiftning som antagits genom medbeslutandeförfarandet därigenom skulle ändras.
 6. Europaparlamentet betonar att alla stora förändringar i tillsynen, inbegripet överföringar till andra institutioner, i motsvarande mån måste åtföljas av ökad transparens och ansvarsskyldighet från dessa institutioner gentemot parlamentet, som måste ha full frågerätt och fullständiga befogenheter när det gäller utnämningar och budgetförfaranden.
 7. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet, Europeiska rådet och medlemsstaternas parlament och regeringar.

Sydafrika: blodbad på strejkande gruvarbetare

P7_TA(2012)0354

Europaparlamentets resolution av den 13 september 2012 om Sydafrika: blodbad på strejkande gruvarbetare (2012/2783(RSP))

(2013/C 353 E/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den gemensamma handlingsplanen för det strategiska partnerskapet mellan Sydafrika och EU, vilket är det enda partnerskapet i sitt slag som hittills ingåtts mellan EU och ett afrikanskt land,
- med beaktande av AVS–EU-partnerskapsavtalet ("Cotonouavtalet"),
- med beaktande av ILO:s förklaring om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet och uppföljningen till den,
- med beaktande av FN:s Global Compact och OECD:s riktlinjer för multinationella företag,

Torsdagen den 13 september 2012

- med beaktande av International Council for Mining and Metals ram för hållbar utveckling,
- med beaktande av det avtal om handel, utveckling och samarbete som undertecknades mellan Europeiska unionen och Sydafrika 1999 och kompletterades 2009 med föreskrifter om politiskt och ekonomiskt samarbete,
- med beaktande av president Jacob Zumas pressuttalande den 17 augusti 2012,
- med beaktande av påpekandena från den höga representanten Catherine Ashton den 23 och 24 augusti 2012 efter den elfte politiska dialogen på ministernivå mellan Sydafrika och EU med utrikesminister Nkoana-Mashabane,
- med beaktande av resolutionen av den 30 maj 2012 från den gemensamma parlamentariska församlingen AVS–EU om de sociala och miljömässiga konsekvenserna av gruvdrift i AVS-länderna,
- med beaktande av artiklarna 122.5 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den 16 augusti 2012 blev 34 personer skjutna och minst 78 skadades vid sammandrabbningar mellan polis och strejkande gruvarbetare vid platinagruvan Marikana Lonmin i North West Province i Sydafrika. Det inträffade föregicks av flera dagars våldsamma strejker där 10 personer dödades, bland dem två säkerhetsvakter och två poliser.
 - B. 270 gruvarbetare arresterades i samband med strejkerna och anklagades för sina egna kamraters död med stöd av en lag om "gemensamt ändamål" (common purpose law) från apartheidtiden.
 - C. Efter ett ramaskri av protester från allmänhetens sida lade åklagarna ned mordåtalet mot de gruvarbetare som arresterades den 16 augusti 2012, medan anklagelserna för våldshandlingar på allmän plats senarelagts i avvaktan på att utredningen slutförs.
 - D. Skottdramat är det blodigaste intermezzot mellan polis och protesterande personer alltsedan apartheidsfall 1994.
 - E. Det inträffade måste ses mot den bredare bakgrunden av de ofantliga socioekonomiska klyftor som landet stått inför. Sedan apartheidregimens fall har Sydafrika visserligen lyckats med att bygga upp en demokratisk stat men står fortfarande inför avgörande ekonomiska och sociala utmaningar, i form av fortsatt kvardröjande stor brist på jämlikhet och stor fattigdom och arbetslöshet.
 - F. Efter dessa blodiga händelser har president Zuma offentligen djupt beklagat detta tragiska tillstånd.
 - G. President Zuma har tillsatt en juridisk undersökningskommission för att utreda dödsskjutningarna och Sydafrikas oberoende direktorat för undersökning av polisen (Independent Police Investigative Directorate, IPID) har också satt i gång en utredning av det inträffade. En kommitté med företrädare från olika ministerier och med ansvar för att nå fram till en varaktig lösning på de problem som ledde fram till dödsskjutningarna har tillsatts.
 - H. Den uteblivna reformen av mekanismerna för lösning av arbetskonflikter har medfört dryga ekonomiska kostnader för Sydafrika och avskräckt utländska investeringar.
 - I. De strejkande gruvarbetarna hade en lönekonflikt med gruvans ägare, det i London börsnoterade platinabrytningsföretaget Lonmin, som är det tredje största i världen.

Torsdagen den 13 september 2012

- J. En intensiv rivalitet, både av politiskt slag och mellan olika fackföreningar, har bidragit till konflikten, framför allt spänningarna mellan National Union of Mineworkers (NUM) och Association of Mineworkers and Construction Union (AMCU).
- K. Den utvisade f.d. ordföranden för African National Congress Youth League (ANCYL), Julius Malema, har setts stödja de strejkande gruvarbetarna och AMCU.
- L. Sydafrika exporterar mineraler och produkter från gruvdriften, bland annat till EU-länderna. Gruvsektorn drabbas av minskad efterfrågan och ökade driftskostnader.
- M. Somliga arbetare vid platinagruvan Marikana Lonmin strejkar fortfarande för bättre löner.
- N. Polisen fanns talrikt på platsen den 5 september 2012 när över 3 000 strejkande gruvarbetare marscherade genom gatorna nära gruvan Marikana i den mest omfattande icke-våldsamma protest som ägt rum sedan skottdramat den 16 augusti 2012.
- O. Konflikten har spritt sig till andra gruvor, så att fyra personer sårats den 5 september 2012 vid en sammandrabbning vid gruvan Gold One Modder East där säkerhetsvakter besköt strejkande gruvarbetare med gummikulor.
1. Europaparlamentet fördömer skarpt att strejkande gruvarbetare brutalt dödats den 16 augusti 2012, liksom också de våldshandlingar som föregått denna händelse och krävt 10 människors liv, bland dem två säkerhetsvakter och två poliser.
 2. Europaparlamentet uttrycker sin innerliga sympati till alla de familjer som mist sina anhöriga sedan krisen vid gruvan Marikana bröt ut.
 3. Europaparlamentet välkomnar både president Zumas beslut att tillsätta en undersökningskommission och IPID:s beslut att undersöka dödsskjutningarna.
 4. Europaparlamentet uppmanar undersökningskommissionen att medge fortsatt insyn i sitt arbete, att agera verkligt opartiskt och se till att undersökningarna kompletteras dem som görs av IPID.
 5. Europaparlamentet uppmanar med kraft alla berörda parter att arbeta med undersökningskommissionen för att utreda vad som verkligen hände i Marikana.
 6. Europaparlamentet uppmanar undersökningskommissionen att utreda de bakomliggande orsakerna till polisens överdrivna bruk av våld och uttrycker sin djupa oro över att myndigheterna tillgripit "common purpose law" från apartheideran.
 7. Europaparlamentet oroar sig för att arbetsmarknadens etablerade parter i Sydafrika håller på att förlora sin legitimitet bland medborgarna till följd av tecken på fortsatt korruption på alla nivåer.
 8. Europaparlamentet uppmanar Sydafrikas myndigheter och Lonmin att se till att offren och deras familjer har tillgång till rättslig prövning samt att de får ersättning och blir omhändertagna.
 9. Europaparlamentet yrkar på att alla arresterade ska behandlas rättvist och i enlighet med laga förfaranden, bland annat att polisundersökningarna ska göras opartiskt och med insyn.

Torsdagen den 13 september 2012

10. Europaparlamentet beklagar att Lonmin inte visat den lyhördhet som denna arbetsmarknadskonflikt hade förtjänat och inte heller tagit på sig något ansvar, men välkomnar att företaget tillkännagett att de strejkande inte ska avskedas om de inte återgår till arbetet, trots sina tidigare yrkanden.
11. Europaparlamentet oroar sig djupt över att de strejkande gruvarbetarna hotat med våld, framför allt att gruvarbetare påstås ha utsatts för dödshot om de fortsätter arbeta. Parlamentet uppmanar alla berörda parter att se till att protesterna fortsätter gå fredligt till.
12. Europaparlamentet oroar sig över att konfrontationen vid gruvan Gold One Modder East är ett tecken på att oron på arbetsmarknaden kan sprida sig till guldbranschen och leda till att våldet möjligen sprider sig.
13. Europaparlamentet erinrar alla parter om att de måste följa internationell rätt, bland annat ILO:s principer och prioriteringar och Sydafrikas statsförfattning, som garanterar förenings-, mötes- och yttrandefriheten.
14. Europaparlamentet uppmanar Sydafrikas myndigheter samt facket och Lonmin att fortsätta göra sitt yttersta för att nå en snabb, heltäckande och rättvis lösning på konflikten och på tvisten om lönerna, för att skapa fred och stabilitet i området.
15. Europaparlamentet yrkar på att de aktuella tvisterna och konflikterna mellan NUM och AMCU ska lösas med det snaraste.
16. Europaparlamentet vidhåller att frågan om lämplig avlöning av dem som arbetar i Sydafrikas gruvor, tillsammans med bristen på jämlikhet i lönetabellerna måste åtgärdas.
17. Europaparlamentet erkänner att Sydafrikas regering vidtagit en rad åtgärder för att förbättra arbetsförhållandena inom gruvbranschen och uppmanar med kraft myndigheterna att fortsätta sitt arbete med detta.
18. Europaparlamentet uppmanar Sydafrikas regering att åtgärda behovet av kompetensutveckling inom polisen i Sydafrika, framför allt vad gäller bemästrandet av våldsamma demonstrationer och bruket av skarp ammunition. Parlamentet efterlyser ett intensivare samarbete om polisutbildning mellan EU och Sydafrika.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta en övervakningsmekanism för att det inte till EU ska importeras gruvprodukter som utvunnits utan garantier för sociala förhållanden, arbetsrätt, säkerhet och miljö. Parlamentet uppmanar kommissionen att inrätta en kvalitetsmärkning för gruvprodukter som utvunnits med respekt för miniminormer för sociala förhållanden, arbetsrätt, säkerhet och miljö.
20. Europaparlamentet uppmanar Sydafrikas regering att åtgärda de bakomliggande orsakerna till det våld som utspelat sig, bland annat den oroväckande klyftan mellan rika och fattiga, den stigande ungdomsarbetslösheten samt arbetstagarnas arbets- och boendeförhållanden, och således få slut på den extrema bristen på ekonomisk jämlikhet.
21. Europaparlamentet är redo att fortsätta sitt stöd till Sydafrika och betonar behovet av ett uthålligt och mera målinriktat partnerskap för att hjälpa landet åtgärda de socioekonomiska utmaningar det står inför.
22. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Sydafrikas parlament och regering, medordförandena i den gemensamma parlamentariska församlingen AVS-EU, Panafrikanska parlamentet och Afrikanska unionen.

Torsdagen den 13 september 2012

Förföljelse av rohingya-muslimer i Burma/Myanmar

P7_TA(2012)0355

Europaparlamentets resolution av den 13 september 2012 om förföljelse av rohingya-muslimer i Burma/Myanmar (2012/2784(RSP))

(2013/C 353 E/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Burma/Myanmar, särskilt resolutionen av den 20 april 2012 ⁽¹⁾,
- med beaktande av framstegsrapporten av den 7 mars 2012 från FN:s särskilda rapportör om situationen för de mänskliga rättigheterna i Burma/Myanmar,
- med beaktande av rådets slutsatser av 23 april 2012 om Burma/Myanmar,
- med beaktande av uttalandet av den 13 juni 2012 av den höga representanten Catherine Ashton om krisen i den norra delstaten Rakhine i Burma/Myanmar,
- med beaktande av diskussionen om rohingyafrågan av den 11 juli 2012 i Europaparlamentets underutskott för mänskliga rättigheter,
- med beaktande av uttalandet av den 9 augusti 2012 av kommissionsledamot Georgieva om tillträde för det humanitära biståndet till rohingya och andra drabbade samhällsgrupper,
- med beaktande av uttalandet av den 17 augusti 2012 av Aseans utrikesministrar om den senaste tidens händelser i delstaten Rakhine,
- med beaktande av 1951 års FN-konvention om flyktingars rättsliga ställning och det tillhörande protokollet från 1967,
- med beaktande av artiklarna 18–21 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av artikel 25 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966,
- med beaktande av beslutet att låta Burma/Myanmar stå värd för de sydostasiatiska spelen 2013 och inneha ordförandeskapet för Asean 2014,
- med beaktande av artiklarna 122.5 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Sedan president Thein Seins nya regering tog över i mars 2011 har den vidtagit flera åtgärder för att utöka de medborgerliga friheterna i landet. De flesta politiska fångar har släppts, och ett antal har valts in i parlamentet genom fyllnadsval. Den inledande vapenvilan med de flesta väpnade etniska grupperna har trätt i kraft, och många politiska dissidenter har återvänt från sin exil med hopp om försoning.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0142.

Torsdagen den 13 september 2012

- B. Diskrimineringen av minoritetsfolket rohingya har dock ökat.
- C. Våldtäkten av och mordet på en buddhistisk kvinna den 28 maj 2012 innebar startskottet för en rad dödliga sammandrabbningar mellan det buddhistiska rakhine-folket som är i majoritet och rohingya-muslimerna som är i minoritet i delstaten Rakhine.
- D. Under dagarna som följde spred sig gruppvåldet mellan de båda samfundet. Grupper från i de flesta fall rakhine-folket och säkerhetsstyrkorna angrep rohingya-folket, vilket ledde till att ett dussintal människor dog, tusentals hem förstördes och över 70 000 människor blev internflyktingar. Den 10 juni 2012 infördes undantagstillstånd i sex distrikt i delstaten Rakhine.
- E. President Thein Sein sade inledningsvis att den enda lösningen på rohingya-frågan är att antingen sända dem till flyktingläger med hjälp av UNHCR eller att förflytta dem till andra länder.
- F. En stor del av rohingya-folket har bott i delstaten Rakhine i århundraden, men har inte erkänts som en av Burmas/Myanmars 135 nationella folkgrupper. De har således nekats medborgerliga rättigheter enligt 1982 års medborgarskapslag, och uppfattas av många burmeser som illegala immigranter från Bangladesh. De har utsatts för systematisk och allvarlig diskriminering, inklusive restriktioner på sådana områden som rörelsefrihet, rätt till äktenskap, utbildning, hälso- och sjukvård och sysselsättning. Dessutom har deras land konfiskerats, de har utsatts för tvångsarbete och godtyckliga arresteringar och trakasserats av myndigheterna.
- G. Till följd av de ständiga förföljelserna har uppskattningsvis en miljon rohingyas flytt till grannländerna under årens lopp. Enbart 300 000 har flytt till Bangladesh, där situationen för dem fortfarande är olöst. De bangladeshiska myndigheterna har nyligen uppmanat internationella humanitära frivilligorganisationer som tillhandahåller hälso- och sjukvårds- och näringstjänster till oregistrerade flyktingar samt till lokalbefolkningen i distriktet Cox's Bazar att upphöra med sin verksamhet och tvingar enligt rapporter rohingya-asylsökare att återvända.
- H. Kommissionens avdelning för humanitärt bistånd och civilskydd, Echo, har beviljat 10 miljoner euro till stöd för rohingya-flyktingarna och de lokala mottagarna i Bangladesh för 2012.
- I. Den 17 augusti 2012 tillsatte den burmesiska regeringen en oberoende undersökningskommission, bestående av 27 företrädare för det civila samhället och politiska och religiösa organisationer, för att undersöka orsakerna till att det sekteristiska våldet brutit ut och för att lägga fram förslag.
1. Europaparlamentet är oroat över det fortsatta etniska våldet i västra Burma som har förorsakat många dödsfall, mycket skador, förstörelse av egendom samt förflyttningar av de lokala befolkningarna. Parlamentet uttrycker sin oro över att sammandrabbningarna mellan de olika folkgrupperna kan äventyra övergången till demokrati i Burma/Myanmar.
 2. Europaparlamentet uppmanar alla parter att visa återhållsamhet och uppmanar de burmesiska myndigheterna att stoppa de godtyckliga arresteringarna av medlemmar av rohingya-folket, att lämna information om var de hundratals människor som fångslats sedan säkerhetsoperationerna inleddes i delstaten Rakhine i början av juni befinner sig och att omedelbart frigge dem som fångslats godtyckligt.
 3. Europaparlamentet kräver att regeringen i Burma/Myanmar omedelbart ska ge FN:s organ och humanitära frivilligorganisationer samt journalister och diplomater obegränsat tillträde till alla delar av Rakhine-delstaten och att garantera obegränsat tillträde till humanitärt bistånd för alla berörda folkgrupper, samt att garantera att fördrivna rohingyas har rörelsefrihet och tillåts återvända till sin hemort så snart som det är säkert för dem att göra det.
 4. Europaparlamentet anser att det är positivt att en oberoende undersökningskommission inrättats, men beklagar att det i kommissionen inte sitter någon företrädare för rohingya-folket.

Torsdagen den 13 september 2012

5. Europaparlamentet uppmanar regeringen i Burma/Myanmar att ställa förövarna bakom de våldsamma sammandrabbningarna och andra liknande kränkningar i Rakhine-delstaten inför rätta och att tygla extremistgrupper som uppviglar till hat mellan folkgrupper, hotar humanitära och internationella organ och talar för utvisning eller en bestående segregation mellan de båda folkgrupperna.
6. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att stödja den burmesiska regeringen på bästa möjliga sätt i dess ansträngningar att stabilisera situationen, införa program som främjar förlikning, utarbeta en bredare socioekonomisk utvecklingsplan för Rakhine-delstaten och fortsätta på Burmas/Myanmars väg mot demokrati.
7. Europaparlamentet uttrycker sin uppskattning av de burmesiska medborgare som har höjt sin röst till stöd för den muslimska minoriteten och ett pluralistiskt samhälle och uppmanar de politiska krafterna att inta en tydlig ståndpunkt i denna fråga. Parlamentet anser att en dialog som inbegriper alla lokala samhällsgrupper på ett viktigt sätt kan bidra till att lindra många av de etniska problemen i Burma/Myanmar.
8. Europaparlamentet vidhåller att rohingya-minoriteten inte får uteslutas från den nya utvecklingen av ett mångkulturellt Burma/Myanmar och uppmanar regeringen att ändra 1982 års medborgarskapslag i enlighet med internationella människorättsnormer och dess åtagande enligt artikel 7 i FN:s konvention om barns rättigheter i syfte att ge medborgerliga rättigheter till rohingya-minoriteten och andra statslösa minoriteter samt garantera lika behandling av alla invånare i Burma/Myanmar, och sålunda göra ett slut på diskriminerande förfaranden.
9. Europaparlamentet är oroat över att 14 internationella biståndsarbetare arresterades under oroligheterna och uppmanar att de fem som fortfarande sitter fängslade ska frigges omedelbart.
10. Europaparlamentet uppmanar den burmesiska regeringen att låta FN:s särskilda rapportör om mänskliga rättigheter i Burma/Myanmar göra en oberoende undersökning av kränkningarna i delstaten Rakhine. Parlamentet uppmanar också kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter att inrätta ett kontor i Burma/Myanmar med ett fullständigt mandat för skydd, främjande och tekniskt bistånd, samt sidokontor i delstater runt om i landet, inklusive i Rakhine-delstaten.
11. Europaparlamentet uppmanar den burmesiska regeringen att fortsätta genomföra demokratiska reformer och införa rättstatsprincipen samt garantera respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, särskilt yttrande- och församlingsfrihet (även på internet).
12. Europaparlamentet uppmanar alla länder i regionen att bistå flyktingarna från Burma/Myanmar och att stödja den burmesiska regeringen i att finna en balanserad lösning på de underliggande orsakerna.
13. Europaparlamentet uppmanar framför allt Bangladesh att även i fortsättningen ta emot givarstöd och andra stödåtgärder samt att tillåta humanitära biståndsorganisationer att fortsätta sitt arbete i landet, särskilt i ljuset av händelserna i Rakhine-delstaten som ledde till fler flyktingar i akut behov av grundläggande vård.
14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Burmas/Myanmars och Bangladeshs regeringar och parlament, EU:s höga representant, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Aseans generalsekreterare, Aseans mellanstatliga kommission för mänskliga rättigheter, FN:s särskilda representant för mänskliga rättigheter i Myanmar, FN:s flyktingkommissarie och FN:s råd för mänskliga rättigheter.

Torsdagen den 13 september 2012

Azerbajdzjan: fallet Ramil Safarov

P7_TA(2012)0356

Europaparlamentets resolution av den 13 september 2012 om Azerbajdzjan: fallet Ramil Safarov (2012/2785(RSP))

(2013/C 353 E/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om situationen i Azerbajdzjan, särskilt resolutionerna om mänskliga rättigheter,
- med beaktande av folkrättens etablerade praxis för överföringar, närmare bestämt konventionen om överförande av dömda personer, där parterna enats om att samarbeta för att främja rättskipning och social rehabilitering för dömda personer genom att ge dem möjlighet att avtjäna sina straff i sitt eget samhälle,
- med beaktande av talman Martin Schulz uttalande den 5 september 2012 om benådningen av Ramil Safarov i Azerbajdzjan,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet den 3 september 2012 av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Catherine Ashton, och kommissionsledamoten Štefan Füle om frigivandet av Ramil Safarov,
- med beaktande av uttalandet den 4 september 2012 av Europarådets generalsekreterare Thorbjørn Jagland,
- med beaktande av den officiella skrivelse som den 15 augusti 2012 inkom till det ungerska ministeriet för offentlig förvaltning och justitiefrågor från Azerbajdzjans biträdande justitieminister Vilajat Zahirov,
- med beaktande av sin resolution av den 18 april 2012 om förhandlingarna om associeringsavtalet mellan EU och Azerbajdzjan ⁽¹⁾,
- med beaktande av uttalandet den 3 september 2012 av Ungerns premiärminister Viktor Orbán, i vilket han försäkrade att Ungern hade handlat i enlighet med sina internationella skyldigheter,
- med beaktande av partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Azerbajdzjan, som trädde i kraft 1999, och de pågående förhandlingarna mellan de båda parterna om ett nytt associeringsavtal avsett att ersätta det föregående avtalet,
- med beaktande av artiklarna 122.5 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0127.

Torsdagen den 13 september 2012

- A. Ramil Safarov sattes i ungerskt fängelse 2004 efter att brutalt ha mördat en armenisk kollega under en kurs i Budapest inom ramen för Natos program Partnerskap för fred. Safarov erkände sig skyldig och uttryckte ingen ånger, utan försvarade sin handling med att offret var armenier.
- B. Ramil Safarov, en löjtnant i Azerbajdzjans armé som dömts för mord till livstids fängelse i Ungern, överfördes den 31 augusti 2012 till Azerbajdzjan efter en mångårig begäran från de azerbajdzjanska myndigheterna.
- C. Omedelbart efter att Ramil Safarov överförts till Azerbajdzjan benådades han av landets president Ilham Alijev i enlighet med Azerbajdzjans författning och artikel 12 i konventionen om överförande av dömda personer.
- D. Enligt artikel 9 i konventionen om överförande av dömda personer, som både Ungern och Azerbajdzjan är parter i, får en person som har dömts i ett land överföras till ett annat land för att avtjäna straffet där, förutsatt att villkoren i konventionen är uppfyllda.
- E. Den 15 augusti 2012 skickade Azerbajdzjans biträdande justitieminister Vilajat Zahirov en officiell skrivelse till det ungerska ministeriet för offentlig förvaltning och justitiefrågor, i vilken han tillkännagav att domstolsbeslutet från en främmande stat om överförande av en dömd person som ska avtjäna återstoden av sitt fängelsestraff i Azerbajdzjan verkställts i enlighet med artikel 9.1 a i konventionen, utan omvandling av domen. Vidare försäkrade han att livstids fängelsestraff i enlighet med Azerbajdzjans strafflag endast kan ändras av en domstol med ett tidsbestämt fängelsestraff och att den dömde kan frigges villkorligt först efter att ha avtjänat minst 25 år. De azerbajdzjanska myndigheterna har i efterhand förnekat att de skulle ha gett Ungern några diplomatiska garantier.
- F. Löjtnant Safarov fick ett storartat välkomnande i Azerbajdzjan och blev redan några timmar efter hemkomsten benådad av presidenten, frigiven och befordrad till den högsta majorsgraden i samband med en offentlig ceremoni.
- G. Beslutet att släppa Ramil Safarov på fri fot utlöste omfattande internationella reaktioner i form av kritik och fördömanden.
- H. Den 31 augusti 2012 tillkännagav Armeniens president Serzh Sarksian att landet avbryter sina diplomatiska förbindelser med Ungern.
- I. Azerbajdzjan deltar aktivt i den europeiska grannskapspolitiken och det östliga partnerskapet, är en av Euronests grundande medlemmar och har förbundit sig att respektera demokrati, mänskliga rättigheter och rättstatliga principer, som är centrala värderingar i dessa initiativ.
- J. Azerbajdzjan har en icke permanent plats i FN:s säkerhetsråd under perioden 2012–2013, och har förbundit sig att upprätthålla de värderingar som uttrycks i FN-stadgan och den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna.
- K. Azerbajdzjan är medlem av Europarådet och part i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och en rad andra internationella människorättsfördrag, bland annat Internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter.

Torsdagen den 13 september 2012

1. Europaparlamentet framhåller betydelsen av att rättsstatsprincipen respekteras och åtaganden fullgörs.
2. Europaparlamentet beklagar djupt den azerbajdzjanske presidentens beslut att benåda Ramil Safarov, en mördare som dömts i domstol i en av Europeiska unionens medlemsstater. Parlamentet betraktar beslutet som en handling som ytterligare kan komma att öka spänningarna mellan de båda länderna och som stärker känslan av orättvisa och fördjupar klyftan länderna emellan. Parlamentet uttrycker även oro över att handlingen äventyrar allt det fredliga försoningsarbete som bedrivs i dessa samhällen och att den kan undergräva möjligheterna att bygga upp fredliga mellanmänniska kontakter i regionen.
3. Europaparlamentet anser att presidentens benådning av Ramil Safarov visserligen enligt bokstaven är förenlig med konventionen om överförande av dömda personer men att den strider mot andan i detta internationella avtal, som förhandlats fram för att en person som dömts i ett land ska kunna överföras till ett annat land och avtjäna återstoden av sitt straff där.
4. Europaparlamentet anser att presidentens benådning av Ramil Safarov strider mot de diplomatiska garantier som de ungerska myndigheterna fick i Azerbajdzjans begäran om att Safarov skulle överföras på grundval av konventionen om överförande av dömda personer.
5. Europaparlamentet beklagar djupt det hjältemottagande Ramil Safarov fick i Azerbajdzjan, liksom beslutet att befordra honom till major och ge honom åtta års retroaktiv lön vid hemkomsten. Parlamentet är oroad över att detta kommer att statuera exempel för framtida generationer och över att Safarov både blivit befordrad och fått erkännande av den azerbajdzjanska staten.
6. Europaparlamentet anser att frustrationen i Azerbajdzjan och Armenien över bristen på verkliga framsteg i fredsprocessen i Nagorno-Karabach inte rättfärdigar vare sig hämndaktioner eller meningslösa provokationer som bara förvärrar en redan spänd och bräcklig situation.
7. Europaparlamentet uttrycker sitt stöd för de ansträngningar som Europeiska utrikestjänsten, EU:s särskilde representant i Sydkaukasien samt medlemsstaterna fortlöpande gör för att minska spänningarna och få till stånd framsteg på vägen mot fred i regionen.
8. Europaparlamentet stöder ordförandena i OSSE:s Minskgrupp i deras försök att åstadkomma verkliga framsteg i fredsprocessen i Nagorno-Karabach och nå en varaktig och heltäckande lösning i enlighet med folkrätten.
9. Europaparlamentet framhåller att EU bör spela en mer framträdande roll i lösningen av konflikten i Nagorno-Karabach genom att stödja förtroendeskapande åtgärder som för de armeniska och azerbajdzjanska samhällena närmare varandra och sprider idéerna om fred, försoning och tillit i alla läger.
10. Europaparlamentet upprepar sin ståndpunkt att det associeringsavtal som EU och Azerbajdzjan för närvarande förhandlar om bör innehålla klausuler och riktmärken för skydd och främjande av mänskliga rättigheter och rättsstatliga principer.
11. Europaparlamentet fördömer alla former av terrorism och hot om terrorism.
12. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska utrikestjänsten, Europeiska rådet, kommissionen, regeringarna och parlamenten i Azerbajdzjan och Armenien, Europarådet, OSSE samt FN:s särskilde rapportör för mänskliga rättigheter och terroristbekämpning.

Torsdagen den 13 september 2012

Kampen mot multipel skleros i Europa

P7_TA(2012)0357

Europaparlamentets förklaring av den 13 september 2012 om kampen mot multipel skleros i Europa

(2013/C 353 E/22)

Europaparlamentet avger denna förklaring

— med beaktande av artikel 123 i arbetsordningen, och av följande skäl:

- A. Ungefär 600 000 européer lider av multipel skleros (MS), som är den vanligaste neurodegenerativa sjukdomen. Den ligger till stor del bakom funktionshinder hos unga vuxna som inte orsakats av trauma.
- B. De flesta människor med MS har fått diagnosen när de befinner sig i sin krafts dagar, och nästan hälften lämnar arbetslivet inom tre år efter diagnos.
- C. Det råder enorma diskrepanser i Europa när det gäller tillgång till behandling som påverkar sjukdomens förlopp och vårdens kvalitet och dessa diskrepanser har förvärrats de senaste månaderna.

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att

— inom ramen för Horisont 2020 uppmuntra till närmare vetenskapligt samarbete och jämförande forskning om MS,

— inom ramen för sin "diskussionsprocess om kroniska sjukdomar" (Reflection Process on Chronic Diseases) främja lika tillgång till behandling och flexibla anställningsstrategier för personer med kroniska neurologiska sjukdomar såsom MS.

2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att

— förbättra lika tillgång till vård av bra kvalitet, exempelvis genom att använda certifierade utbildningsverktyg (såsom "MS Nurse Professional") för att utveckla, standardisera och ge riktmärken för utbildning av specialistsjuksköterskor,

— stödja det europeiska MS-registret MS genom att underlätta insamling av patientuppgifter på nationell nivå.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna förklaring tillsammans med namnen på undertecknarna ⁽¹⁾ till rådet, kommissionen och medlemsstaternas parlament.

⁽¹⁾ Förteckningen över ledamöter som har undertecknat förklaringen offentliggörs i bilaga 1 till protokollet av den 13 september 2012 (P7_PV(2012)09-13(ANN1)).

Tisdagen den 11 september 2012

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPAPARLAMENTET

Begäran om upphävande av Jarosław Leszek Wałęsas immunitet

P7_TA(2012)0307

Europaparlamentets beslut av den 11 september 2012 om begäran om upphävande av Jarosław Leszek Wałęsas immunitet (2012/2112(IMM))

(2013/C 353 E/23)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av den begäran om upphävande av Jarosław Leszek Wałęsas immunitet som översändes den 20 april 2012 av Republiken Polens allmänna åklagare med anledning av rättsliga åtgärder till följd av ett påstått brott och som tillkännagavs i kammaren den 23 maj 2012,
- efter att ha erbjudit Jarosław Leszek Wałęsa tillfälle att bli hörd i enlighet med artikel 7.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
- med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986, 15 och 21 oktober 2008, 19 mars 2010 samt 6 september 2011 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 105 i Republiken Polens konstitution och artiklarna 7b.1 och 7c jämförda med artikel 10b i Polens lag av den 9 maj 1996 om utövandet av mandatet som parlaments- eller senatsledamot,
- med beaktande av artiklarna 6.2 och 7 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0230/2012), och av följande skäl:

⁽¹⁾ Mål 101/63, Wagner mot Fohrmann och Krier, REG 1964, s. 195; mål 149/85, Wybot mot Faure m.fl., REG 1986, s. 2391; mål T-345/05, Mote mot parlamentet, REG 2008, s. II-2849; förenade målen C-200/07 och C 201/07, Marra mot De Gregorio och Clemente, REG 2008, s. I-7929; mål T-42/06, Gollnisch mot parlamentet (ännu ej offentliggjort i REU); mål C-163/10, Patriciello (ännu ej offentliggjort i REU).

Tisdagen den 11 september 2012

- A. Republiken Polens allmänna åklagare har begärt att den parlamentariska immuniteten för en ledamot av Europaparlamentet, Jarosław Leszek Wałęsa, ska upphävas med anledning av rättsliga åtgärder till följd av ett påstått brott.
- B. Begäran från den allmänna åklagaren gäller ett förfarande som rör ett påstått brott i enlighet med Polens lag av den 20 maj 1971 om upprättande av en kod för straffbara handlingar och vägtrafiklagen av den 20 juni 1997 i samband med en trafikolycka i Polen den 2 september 2011, där Jarosław Leszek Wałęsa var en av parterna och där han skadades allvarligt.
- C. Enligt artikel 9 i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier ska ledamöterna på sin egen stats territorium åtnjuta den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras stat.
- D. Jarosław Leszek Wałęsa avböjde att bli hörd av utskottet för rättsliga frågor, men har meddelat att han föredrar att detta ärende avslutas snabbt och anser att hans immunitet bör upphävas.
- E. Det är parlamentets ensak att besluta om huruvida immuniteten ska upphävas eller inte i varje enskilt fall. Parlamentet kan rimligen beakta ledamotens ståndpunkt när det beslutar om huruvida ledamotens immunitet ska upphävas eller inte ⁽¹⁾.
- F. Fakta i målet, såsom de framställts i det underlag som ingivits till utskottet för rättsliga frågor, visar att de påstådda handlingarna saknar direkt och uppenbart samband med Jarosław Leszek Wałęsas utövande av sitt uppdrag som ledamot av Europaparlamentet.
- G. Jarosław Leszek Wałęsa utförde således inte dessa handlingar under utövandet av sitt uppdrag som ledamot av Europaparlamentet.
1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Jarosław Leszek Wałęsas immunitet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till den behöriga polska myndigheten och till Jarosław Leszek Wałęsa.

⁽¹⁾ Mål T-345/05, Mote mot parlamentet, REG 2008, s. II-2849, punkt 28.

Begäran om upphävande av Birgit Collin-Langens immunitet

P7_TA(2012)0308

Europaparlamentets beslut av den 11 september 2012 om begäran om upphävande av Birgit Collin-Langens immunitet (2012/2128(IMM))

(2013/C 353 E/24)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av den begäran om upphävande av Birgit Collin-Langens immunitet som översändes den 27 april 2012 av åklagarmyndigheten i Koblenz med anledning av rättsliga åtgärder till följd av ett påstått brott och som tillkännagavs i kammaren den 14 juni 2012,
- efter att ha hört Birgit Collin-Langen i enlighet med artikel 7.3 i arbetsordningen,

Tisdagen den 11 september 2012

- med beaktande av artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
 - med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986, 15 och 21 oktober 2008, 19 mars 2010 och 6 september 2011 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 46 i den tyska grundlagen (Grundgesetz),
 - med beaktande av artiklarna 6.2 och 7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0229/2012).
- A. Åklagarmyndigheten i Koblenz har begärt att Europaparlamentsledamoten Birgit Collin-Langens immunitet upphävs med anledning av rättsliga åtgärder till följd av ett påstått brott.
- B. Begäran från åklagarmyndigheten gäller ett förfarande som rör ett påstått brott enligt § 331 i tysk strafflag som lyder: "En ämbetsman eller annan person i offentlig tjänst som för sin tjänsteutövning antingen för egen del eller för tredje part kräver, tar emot löfte om eller tar emot en fördel döms till ett frihetsstraff på upp till tre år eller böter".
- C. Enligt artikel 9 i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier ska ledamöterna på sin egen stats territorium åtnjuta den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras stat.
- D. Enligt artikel 46.2 i den tyska grundlagen kan en ledamot inte utan förbundsdagens samtycke ställas till svars för en straffbar handling, såvida inte ledamoten grips på bar gärning eller under följande dag.
- E. Parlamentet måste följaktligen upphäva Birgit Collin-Langens immunitet om de rättsliga åtgärderna mot henne ska kunna drivas vidare.
- F. Birgit Collin-Langen har hörts av utskottet för rättsliga frågor, och hon har begärt att detta ärende avslutas snabbt och förklarar att hennes immunitet bör upphävas.
- G. Det är parlamentets ensak att besluta om huruvida immuniteten ska upphävas eller inte i varje enskilt fall. Parlamentet kan rimligen beakta ledamotens ståndpunkt när det beslutar om huruvida ledamotens immunitet ska upphävas eller inte ⁽²⁾.
- H. Birgit Collin-Langen har varit ledamot av Europaparlamentet sedan den 17 mars 2012.

⁽¹⁾ Mål 101/63, Wagner mot Fohrmann och Krier, REG 1964, s. 195; mål 149/85, Wybot mot Faure m.fl., REG 1986, s. 2391; mål T-345/05, Mote mot parlamentet, REG 2008, s. II-2849; förenade målen C-200/07 och C 201/07, Marra mot De Gregorio och Clemente, REG 2008, s. I-7929; mål T-42/06, Gollnisch mot parlamentet (ännu ej offentliggjort i REU); mål C-163/10, Patriciello (ännu ej offentliggjort i REU).

⁽²⁾ Mål T-345/05, Mote mot parlamentet, REG 2008, s. II-2849, punkt 28.

Tisdagen den 11 september 2012

- I. Fakta i målet går tillbaka till 2006–2008 och, såsom de framställts i det underlag som ingivits till utskottet för rättsliga frågor, visar att de påstådda handlingarna saknar direkt och uppenbart samband med Birgit Collin-Langens utövande av sitt uppdrag som ledamot av Europaparlamentet.
 - J. Birgit Collin-Langen utförde således inte dessa handlingar under utövandet av sitt uppdrag som ledamot av Europaparlamentet.
 - K. Fakta som anges i motiveringen utgör inte ett fall av *fumus persecutionis*, dvs. en välgrundad misstanke om att de rättsliga förfarandena har inletts av politiska skäl.
 1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Birgit Collin-Langens immunitet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till lämpliga myndigheter i Förbundsrepubliken Tyskland och till Birgit Collin-Langen.
-

Torsdagen den 13 september 2012

Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet och rådet om överföring till och hantering inom Europaparlamentet av säkerhetsklassificerade uppgifter som innehas av rådet vilka rör andra frågor än de som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken

P7_TA(2012)0339

Europaparlamentets beslut av den 13 september 2012 om ingående av ett interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet och rådet om överförande till och hantering inom Europaparlamentet av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som innehas av rådet vilka rör andra frågor än de som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (2012/2069(ACI))

(2013/C 353 E/25)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av talmannens skrivelse av den 10 april 2012,
- med beaktande av utkastet till interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet och rådet om överförande till och hantering inom Europaparlamentet av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som innehas av rådet vilka rör andra frågor än de som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken,
- med beaktande av artikel 1 andra stycket och artiklarna 2, 6, 10 och 11 i fördraget om Europeiska unionen (nedan kallat *EU-fördraget*) samt artiklarna 15 och 295 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUf-fördraget*),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 2.5 och 9,
- med beaktande av sin resolution av den 14 september 2011 om allmänhetens tillgång till handlingar (artikel 104.7 i arbetsordningen) åren 2009–2010 ⁽²⁾, särskilt punkt 12,
- med beaktande av artiklarna 23.12 och 127.1 i arbetsordningen samt dess bilaga VIII,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor (A7-0245/2012), och av följande skäl:
 - A. Öppenhet och tillgång till alla relevanta handlingar och uppgifter är grunden och en nödvändig förutsättning för demokrati och, i synnerhet, möjliggör för Europaparlamentet att verka för medborgarna i enlighet med fördragen.
 - B. Genom Lissabonfördraget stärks kraven på öppenhet och på medborgarnas rättigheter att delta i unionens beslutsfattande. Begränsningar av parlamentets och dess ledamöters rätt att dela med sig av relevant information till allmänheten måste utgöra tydligt avgränsade och motiverade undantag.
 - C. I fördragen, särskilt i artikel 13.2 i EU-fördraget, fastställs principen om lojalt samarbete mellan EU:s institutioner.
 - D. I artikel 14.1 i EU-fördraget anges att Europaparlamentet tillsammans med rådet ska lagstifta och utöva budgetfunktionen och att det ska utöva politisk kontroll och ha rådgivande funktion i enlighet med fördragen. För att parlamentet på ett effektivt sätt ska kunna utöva de funktioner som det tilldelas genom fördraget måste det ha tillgång till relevanta rådshandlingar.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0378.

Torsdagen den 13 september 2012

- E. I fördragen fastställs det att rådet ska höra Europaparlamentet eller få Europaparlamentets godkännande före antagandet av vissa rättsakter.
- F. Enligt artikel 218.10 i EUF-fördraget ska Europaparlamentet omedelbart och fullständigt informeras i alla skeden av förfaranden som rör internationella avtal.
- G. Bestämmelser om säkerhetsskyddsklassificering och borttagande av säkerhetsskyddsklassificering av unionens handlingar bör fastställas genom förordningar som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 15.3 i EUF-fördraget ⁽¹⁾.
- H. Redan i ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen ⁽²⁾ fastställs bestämmelserna om kommissionens överlämnande av sekretessbelagd information till parlamentet.
- I. Europaparlamentets presidium antog den 6 juni 2011 ett beslut med bestämmelser om Europaparlamentets hantering av sekretessbelagda uppgifter ⁽³⁾.
- J. Talmanskonferensen utsåg en förhandlingsgrupp som skulle inleda förhandlingar med ministerrådet om tre specifika frågor: införande av jämförelsetabeller i unionens direktiv, bestämmelser för parlamentets deltagande i internationella konferenser samt tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade handlingar som innehas av rådet. Frågorna om jämförelsetabeller och parlamentets deltagande i internationella konferenser har man löst sedan dess ⁽⁴⁾.

1. Europaparlamentet anser att avtalet om överförande till och hantering inom Europaparlamentet av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som innehas av rådet vilka rör andra frågor än de som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (nedan kallat *avtalet*) är ett oumbärligt instrument som gör det möjligt för parlamentet att till fullo utöva sina befogenheter och funktioner. Parlamentet påpekar att avtalet inte påverkar de förordningar om tillgång till handlingar som antas i enlighet med artikel 15.3 i EUF-fördraget.

2. Avtalet gäller säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som rör andra frågor än de som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Europaparlamentet påpekar emellertid att internationella avtal enligt artikel 218.6 i EUF-fördraget som inte enbart avser den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken ("blandade avtal") omfattas av avtalet, inklusive sådana delar som ingår i den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Parlamentet understryker vidare att parlamentets tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som uteslutande gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken kommer att fortsätta att omfattas av bestämmelser enligt ad hoc-beslut från rådet eller enligt det interinstitutionella avtalet av den 20 november 2002 om Europaparlamentets tillgång till känslig information i rådet om säkerhets- och försvarspolitik ⁽⁵⁾ (nedan kallat *det interinstitutionella avtalet från 2002*) till dess att man enats om andra bestämmelser.

⁽¹⁾ Se även i detta sammanhang parlamentets ståndpunkt av den 15 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (omarbetning) (P7_TA(2011)0580) och dess resolution av den 14 september 2011 (se ovan) om allmänhetens tillgång till handlingar (artikel 104.7 i arbetsordningen) åren 2009–2010.

⁽²⁾ EUT L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽³⁾ EUT C 190, 30.6.2011, s. 2.

⁽⁴⁾ För jämförelsetabeller, se den gemensamma politiska förklaring från Europaparlamentet, rådet och kommissionen om förklarande dokument som bifogats Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 27 oktober 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (omarbetning) (P7_TA(2011)0469). När det gäller parlamentets deltagande löstes frågan genom en skriftväxling.

⁽⁵⁾ EGT C 298, 30.11.2002, s. 1.

Torsdagen den 13 september 2012

3. Europaparlamentet framhåller i detta sammanhang det uttalande från Europaparlamentet och rådet som bifogats avtalet, där man ger uttryck för att en översyn av det interinstitutionella avtalet från 2002 bör inledas under 2012, och att man i samband med översynen bör beakta erfarenheterna vunna från tillämpningen av både avtalet och det interinstitutionella avtalet från 2002.
4. Europaparlamentet beklagar att man i det interinstitutionella avtalet från 2002 inte har kunnat fastställa mer exakta bestämmelser än antagandet av ad hoc-beslut när det gäller tillgången till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter avseende den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Det är därför av största vikt att Europaparlamentet och rådet inleder förhandlingar för att ändra det interinstitutionella avtalet från 2002 i syfte att anpassa det till de reformer som genomförts och till de omständigheter som nu råder.
5. Europaparlamentet välkomnar det uttalande om säkerhetsskyddsklassificering av handlingar som bifogats avtalet. Parlamentet beklagar emellertid att det i avtalet, i motsats till ramavtalet mellan kommissionen och parlamentet, inte fastställs ett detaljerat förfarande som ska följas om det råder tvivel om huruvida vissa uppgifter är sekretessbelagda eller om vilken sekretessgrad som ska användas.
6. Europaparlamentet välkomnar framför allt att följande aspekter ingår i avtalet:
 - En differentiering i hanteringen och förvaringen av handlingar beroende på säkerhetsskyddsklassificeringsnivån.
 - En differentiering i förfarandena när det gäller säkerhetsprövning för ledamöter och personal beroende på säkerhetsskyddsklassificeringsnivån, varvid ingen säkerhetsprövning behövs för ledamöter med avseende på handlingar under nivån "CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL ... eller motsvarande", vilket även är fallet i ovannämnda ramavtal mellan parlamentet och kommissionen.
 - Införandet i avtalet av handlingar med säkerhetsskyddsmarkeringen "TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller motsvarande". Sådana handlingar omfattas även av ovannämnda ramavtal mellan parlamentet och kommissionen.
 - Det faktum att även föredragande, skuggföredragande och alla eller vissa ledamöter i det eller de berörda utskotten vid behov får beviljas tillgång till handlingar.
 - Bestämmelser om ett nära samarbete mellan parlamentet och rådet i syfte att säkerställa likvärdiga skyddsnivåer för säkerhetsskyddsklassificerade handlingar.
7. Europaparlamentet uppmanar i enlighet med artikel 23.12 i parlamentets arbetsordning presidiet att anpassa sitt ovannämnda beslut av den 6 juni 2011 för att ta hänsyn till avtalet.
8. Europaparlamentet godkänner ingåendet av bifogade avtal och beslutar att foga det som bilaga till arbetsordningen.
9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna avtalet.
10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut med bilaga till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 13 september 2012

BILAGA

INTERINSTITUTIONELLT AVTAL

mellan Europaparlamentet och rådet om överförande till och hantering inom Europaparlamentet av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som innehas av rådet vilka rör andra frågor än de som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken

EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET HAR INGÅTT DETTA INTERINSTITUTIONELLA AVTAL

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 14.1 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) ska Europaparlamentet tillsammans med rådet lagstifta och utöva budgetfunktionen samt utöva politisk kontroll och ha rådgivande funktion i enlighet med de villkor som fastställs i fördragen.
- (2) Enligt artikel 13.2 i EU-fördraget ska varje institution handla inom ramen för de befogenheter som den har tilldelats genom fördragen, i enlighet med de förfaranden, villkor och mål som anges där. I den artikeln föreskrivs även att institutionerna ska samarbeta lojalt med varandra. I artikel 295 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) föreskrivs att Europaparlamentet och rådet, bland annat, ska reglera formerna för sitt samarbete och att de i detta syfte med beaktande av fördragen får ingå interinstitutionella avtal som kan vara bindande.
- (3) Enligt fördragen och i förekommande fall andra tillämpliga bestämmelser ska rådet, antingen inom ramen för ett särskilt lagstiftningsförfarande eller enligt andra beslutsförfaranden, höra eller inhämta godkännande från Europaparlamentet, innan rådet antar en rättsakt. I fördragen föreskrivs också att Europaparlamentet i vissa fall ska informeras om hur arbetet fortskrider eller om resultatet av ett visst förfarande eller delta i vissa unionsbyråers utvärdering eller kontroll.
- (4) I synnerhet föreskrivs i artikel 218.6 i EUF-fördraget att rådet, utom i de fall då ett internationellt avtal uteslutande gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, ska anta beslutet om ingående av avtalet i fråga efter godkännande eller hörande av Europaparlamentet. Alla sådana internationella avtal som inte avser enbart den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken omfattas därför av detta interinstitutionella avtal.
- (5) I artikel 218.10 i EUF-fördraget föreskrivs att Europaparlamentet omedelbart och fullständigt ska informeras i alla skeden av förfarandet. Denna bestämmelse ska också tillämpas på avtal som rör den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.
- (6) I de fall där genomförandet av fördragen och i förekommande fall andra relevanta bestämmelser kräver att Europaparlamentet får tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som innehas av rådet bör Europaparlamentet och rådet enas om lämpliga former för en sådan tillgång.
- (7) När rådet beslutar att bevilja Europaparlamentet tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som innehas av rådet inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, fattar det antingen beslut om detta från fall till fall eller använder det interinstitutionella avtalet av den 20 november 2002 mellan Europaparlamentet och rådet om Europaparlamentets tillgång till känslig information i rådet om säkerhets- och försvarspolitik (1) (nedan kallat *det interinstitutionella avtalet av den 20 november 2002*), beroende på vad som är lämpligt.

(1) EGT C 298, 30.11.2002, s. 1.

Torsdagen den 13 september 2012

- (8) I den höga representantens uttalande om politiskt ansvar ⁽¹⁾, som gjordes vid antagandet av rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta ⁽²⁾, sägs det att den höga representanten i detta sammanhang kommer att se över och vid behov föreslå en anpassning av gällande bestämmelser om Europaparlamentsledamöternas tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade handlingar och uppgifter på säkerhets- och försvarspolitikens område (dvs. *det interinstitutionella avtalet av den 20 november 2002*).
- (9) Det är viktigt att Europaparlamentet deltar när det gäller att utforma de principer, normer och regler för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som är nödvändiga för att skydda Europeiska unionens och medlemsstaternas intressen. Dessutom kommer Europaparlamentet att kunna lämna säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter till rådet.
- (10) Den 31 mars 2011 antog rådet beslut 2011/292/EU om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter ⁽³⁾ (nedan kallat *rådets säkerhetsbestämmelser*).
- (11) Den 6 juni 2011 antog Europaparlamentets presidium ett beslut om bestämmelserna för Europaparlamentets hantering av sekretessbelagda uppgifter ⁽⁴⁾ (nedan kallat *Europaparlamentets säkerhetsbestämmelser*).
- (12) Säkerhetsbestämmelserna för unionens institutioner, byråer eller organ bör tillsammans utgöra en övergripande och konsekvent allmän ram inom Europeiska unionen för att skydda säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter, och bör garantera likvärdighet för de grundläggande principerna och miniminormerna. De grundläggande principer och miniminormer som fastställs i Europaparlamentets säkerhetsbestämmelser och i rådets säkerhetsbestämmelser bör följaktligen vara likvärdiga.
- (13) Den nuvarande skyddsnivån för säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter enligt Europaparlamentets säkerhetsbestämmelser bör motsvara skyddsnivån för säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter enligt rådets säkerhetsbestämmelser.
- (14) De berörda avdelningarna vid Europaparlamentets sekretariat och rådets generalsekretariat kommer att ha ett nära samarbete för att säkerställa att de båda institutionerna tillämpar likvärdiga skyddsnivåer för säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.
- (15) Detta avtal påverkar inte befintliga och framtida bestämmelser om tillgång till handlingar som antas i enlighet med artikel 15.3 i EUF-fördraget, bestämmelser om skydd av personuppgifter som antas i enlighet med artikel 16.2 i EUF-fördraget, bestämmelser om Europaparlamentets undersökningsrätt som antas i enlighet med artikel 226 tredje stycket i EUF-fördraget eller relevanta bestämmelser rörande Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).

EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

Detta avtal innehåller bestämmelser om överförande till och hantering inom Europaparlamentet av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som innehas av rådet om andra frågor än de som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken vilka är relevanta för Europaparlamentets utövande av sina befogenheter och arbetsuppgifter. Det gäller alla sådana frågor, nämligen

⁽¹⁾ EUT C 210, 3.8.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 201, 3.8.2010, s. 30.

⁽³⁾ EUT L 141, 27.5.2011, s. 17.

⁽⁴⁾ EUT C 190, 30.6.2011, s. 2.

Torsdagen den 13 september 2012

- a) förslag som omfattas av ett särskilt lagstiftningsförfarande eller ett annat beslutsförfarande enligt vilket Europaparlamentet ska höras eller ge sitt godkännande,
- b) internationella avtal om vilka Europaparlamentet ska höras eller som Europaparlamentet ska godkänna enligt artikel 218.6 i EUF-fördraget,
- c) förhandlingsdirektiv för internationella avtal som avses i led b,
- d) verksamhet, utvärderingsrapporter eller andra handlingar om vilka Europaparlamentet ska hållas under rättat, och
- e) handlingar rörande verksamheten inom de unionsbyråer i vilkas utvärdering eller kontroll Europaparlamentet ska delta.

Artikel 2

Definition av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

I detta avtal avses med *säkerhetsskyddsklassificerade tuppgifter* någon, några eller samtliga av följande:

- a) *Säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter* enligt definitionen i Europaparlamentets säkerhetsbestämmelser och rådets säkerhetsbestämmelser med någon av följande säkerhetsskyddsmarkeringar:
 - RESTREINT UE/EU RESTRICTED.
 - CONFIDENTIEL UE/ EU CONFIDENTIAL.
 - SECRET UE/EU SECRET.
 - TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET.
- b) *Säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter* som lämnas till rådet av medlemsstater, med en nationell säkerhetsskyddsmarkering som motsvarar någon av de säkerhetsskyddsmarkeringar som används för säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter som förtecknas i led a.
- c) *Säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter* som lämnas till Europeiska unionen av tredjestater eller internationella organisationer, med en säkerhetsskyddsmarkering som motsvarar någon av de säkerhetsskyddsmarkeringar som används för säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter som förtecknas i led a i enlighet med vad som fastställs i relevanta avtal eller administrativa överenskommelser om informationssäkerhet.

Artikel 3

Skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

1. Europaparlamentet ska i enlighet med sina säkerhetsbestämmelser och med detta avtal skydda alla säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som rådet tillhandahåller parlamentet.
2. Eftersom likvärdighet ska upprätthållas mellan de grundläggande principer och miniminormer för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som har fastställts av Europaparlamentet och av rådet i respektive säkerhetsbestämmelser, ska Europaparlamentet säkerställa att de säkerhetsåtgärder som har vidtagits i dess lokaler innebär en skyddsnivå för säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som motsvarar skyddsnivån för sådana uppgifter i rådets lokaler. Europaparlamentets och rådets berörda avdelningar ska ha ett nära samarbete i detta syfte.

Torsdagen den 13 september 2012

3. Europaparlamentet ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som rådet tillhandahåller parlamentet inte

- a) används för andra ändamål än de för vilka tillgång gavs,
- b) lämnas ut till andra personer än de som har beviljats tillgång enligt artiklarna 4 och 5 eller offentliggörs,
- c) lämnas ut till andra unionsinstitutioner, -byråer eller -organ eller till medlemsstater, tredjestater eller internationella organisationer utan föregående skriftligt medgivande från rådet.

4. Rådet får endast bevilja Europaparlamentet tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som härrör från andra unionsinstitutioner, -byråer eller -organ eller från medlemsstater, tredjestater eller internationella organisationer med föregående skriftligt medgivande från upphovsmannen.

Artikel 4

Personalsäkerhet

1. Tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter ska beviljas Europaparlamentets ledamöter i enlighet med artikel 5.4.

2. Tillgång till uppgifter med säkerhetsskyddsklassificeringsnivån CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller motsvarande får endast beviljas ledamöter av Europaparlamentet som har fått tillstånd av Europaparlamentets ordförande och

- a) som har säkerhetsprovats i enlighet med Europaparlamentets säkerhetsbestämmelser, eller
- b) för vilka en behörig nationell myndighet har meddelat att de i kraft av sina arbetsuppgifter vederbörligen får bemyndigas i enlighet med nationella lagar och andra författningar.

Trots vad som sägs i föregående stycke får tillgång till uppgifter klassificerade som CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller motsvarande även beviljas de ledamöter av Europaparlamentet i enlighet med artikel 5.4 vilka har undertecknat en högtidlig försäkran om att de inte kommer att lämna ut uppgifterna, i enlighet med Europaparlamentets säkerhetsbestämmelser. Rådet ska underrättas om namnen på ledamöter av Europaparlamentet som beviljats tillgång enligt detta stycke.

3. Innan ledamöter av Europaparlamentet beviljas tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter, ska de informeras om och bekräfta sina skyldigheter att skydda sådana uppgifter i enlighet med Europaparlamentets säkerhetsbestämmelser samt informeras om hur de säkerställer sådant skydd.

4. Tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter ska endast beviljas sådana av Europaparlamentets tjänstemän och övriga anställda som arbetar för politiska grupper och

- a) som på förhand har utsetts av den berörda parlamentsinstansen eller befattningshavaren enligt artikel 5.4, på grund av att de behöver uppgifterna för tjänsteutövningen,
- b) som har genomgått säkerhetsprövning för den korrekta nivån i enlighet med Europaparlamentets säkerhetsbestämmelser, när uppgifterna klassificeras som CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller motsvarande, och

Torsdagen den 13 september 2012

- c) som har informerats och fått skriftliga instruktioner om sina skyldigheter att skydda sådana uppgifter samt om hur sådant skydd säkerställs och har undertecknat en förklaring, där de bekräftar att de har mottagit dessa instruktioner och åtar sig att följa dem i enlighet med Europaparlamentets säkerhetsbestämmelser.

Artikel 5

Förfarande för tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

1. Rådet ska tillhandahålla Europaparlamentet säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som avses i artikel 1, om det enligt fördragen eller rättsakter som har antagits med stöd av fördragen föreligger en rättslig skyldighet för rådet att göra detta. De parlamentsinstanser eller befattningshavare som avses i punkt 3 får också lämna in en skriftlig begäran om sådana uppgifter.

2. I andra fall får rådet antingen tillhandahålla Europaparlamentet sådana säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som avses i artikel 1 på eget initiativ eller efter skriftlig begäran från någon av de parlamentsinstanser eller befattningshavare som avses i punkt 3.

3. Följande parlamentsinstanser eller befattningshavare får lämna in en skriftlig begäran till rådet:

- a) Ordföranden.
- b) Talmanskonferensen.
- c) Presidiet.
- d) Det berörda utskottets ordförande.
- e) Den eller de berörda föredragandena.

Begäranden från andra ledamöter av Europaparlamentet ska lämnas in via en av de parlamentsinstanser eller befattningshavare som anges i första stycket.

Rådet ska utan dröjsmål besvara en sådan begäran.

4. Om det föreligger en rättslig skyldighet för rådet att bevilja Europaparlamentet tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter eller om rådet har beslutat att bevilja Europaparlamentet sådan tillgång, ska rådet skriftligen, innan de uppgifterna överlämnas, tillsammans med den berörda instansen eller befattningshavaren enligt punkt 3 fastställa

a) att sådan tillgång får beviljas en eller flera av följande, nämligen

- i) ordföranden,
- ii) talmanskonferensen,
- iii) presidiet,
- iv) det berörda utskottets ordförande,

Torsdagen den 13 september 2012

- v) den eller de berörda föredragandena,
 - vi) alla eller vissa ledamöter i det eller de berörda utskotten, och
- b) eventuella särskilda bestämmelser om hanteringen i syfte att skydda uppgifterna.

Artikel 6

Registrering av, förvaring av, tillgång till och diskussion om säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter i Europaparlamentet

1. Säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som rådet har tillhandahållit Europaparlamentet ska om de har säkerhetsskyddsklassificeringsnivån CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller motsvarande,

- a) registreras för säkerhetsändamål, så att deras livscykel dokumenteras och det säkerställs att de alltid går att spåra,
- b) ska förvaras i ett säkrat utrymme som uppfyller de miniminormer för fysisk säkerhet som fastställs i rådets säkerhetsbestämmelser och Europaparlamentets säkerhetsbestämmelser, vilka ska vara likvärdiga, och
- c) får endast konsulteras av berörda ledamöter av Europaparlamentet, tjänstemän och andra anställda vid Europaparlamentet som arbetar för politiska grupper i enlighet med artiklarna 4.4 och 5.4 i ett säkert lärum i Europaparlamentets lokaler. I sådana fall gäller följande villkor:

- i) Uppgifterna får inte kopieras på något sätt, exempelvis genom fotokopiering eller fotografering,
- ii) inga anteckningar får göras, och
- iii) inga apparater för elektronisk kommunikation får medföras in i rummet.

2. Säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som rådet tillhandahåller Europaparlamentet ska, om de klassificerats som RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller motsvarande, hanteras och lagras i enlighet med Europaparlamentets säkerhetsregler som ska erbjuda en skyddsnivå för sådana säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som är likvärdig med rådets.

Trots vad som sägs i första stycket ska uppgifter som klassificerats som RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller motsvarande under en tolv månadersperiod efter ikraftträdandet av detta avtal hanteras och lagras i enlighet med punkt 1. Tillgång till sådana säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter ska regleras av artiklarna 4.4a, 4.4c och 5.4.

3. Säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter får behandlas endast i kommunikations- och informationssystem som har ackrediterats eller godkänts i vederbörlig ordning i enlighet med normer som motsvarar normerna i rådets säkerhetsbestämmelser.

4. Säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som muntligen har meddelats mottagare i Europaparlamentet ska vara föremål för samma skyddsnivå som skriftliga säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.

Torsdagen den 13 september 2012

5. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 c i denna artikel får uppgifter upp till säkerhetsskyddsklassificeringsnivån CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller motsvarande som rådet tillhandahåller Europaparlamentet diskuteras vid sammanträden bakom stängda dörrar med närvaro av endast ledamöter av Europaparlamentet och de tjänstemän och övriga anställda vid Europaparlamentet som arbetar för politiska grupper vilka har beviljats tillgång till uppgifterna i enlighet med artiklarna 4.4. och 5.4. Följande villkor ska gälla:

- Handlingarna ska delas ut vid sammanträdet början och samlas in vid dess slut,
- handlingarna får inte kopieras på något sätt, exempelvis genom fotokopiering eller fotografering,
- inga anteckningar får göras,
- inga apparater för elektronisk kommunikation får medföras in i rummet, och
- protokollet från sammanträdet ska inte omnämna diskussionen av den punkt som omfattar säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.

6. När det är nödvändigt med sammanträden för att diskutera uppgifter som klassificerats på nivån SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, eller motsvarande ska Europaparlamentet och rådet i varje enskilt fall enas om särskilda arrangemang.

Artikel 7

Överträdelse av säkerhetsbestämmelserna, förlust eller röjande av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

1. Om det föreligger bevis eller misstanke om att säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som rådet har tillhandahållit har gått förlorade eller röjts, ska Europaparlamentets generalsekreterare omedelbart informera rådets generalsekreterare om detta. Europaparlamentets generalsekreterare ska inleda en undersökning och informera rådets generalsekreterare om resultatet av undersökningen samt om vilka åtgärder som har vidtagits för att förhindra ett upprepande. Om en ledamot av Europaparlamentet är inblandad, ska Europaparlamentets ordförande agera tillsammans med Europaparlamentets generalsekreterare.

2. Ledamöter av Europaparlamentet som gör sig skyldiga till överträdelser av de föreskrifter som fastställs i Europaparlamentets säkerhetsbestämmelser eller i detta avtal kan bli föremål för de påföljder som anges i artiklarna 9.2 och 152–154 i Europaparlamentets arbetsordning.

3. En tjänsteman eller övrig anställd vid Europaparlamentet som arbetar för en politisk grupp och som är ansvarig för en överträdelse av föreskrifterna i Europaparlamentets säkerhetsbestämmelser eller i detta avtal kan bli föremål för de påföljder som anges i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen eller i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen, vilka återfinns i förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 ⁽¹⁾.

4. Den som är ansvarig för förlust eller röjande av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter kan bli föremål för disciplinära och/eller rättsliga åtgärder enligt tillämpliga lagar och andra författningar.

⁽¹⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

Torsdagen den 13 september 2012

Artikel 8

Slutbestämmelser

1. Europaparlamentet och rådet ska, var och en för sitt eget vidkommande, vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa genomförandet av detta avtal. De ska samarbeta i detta syfte, särskilt genom att anordna besök för att kontrollera att de säkerhetstekniska aspekterna av detta avtal följs.
2. De berörda avdelningarna vid Europaparlamentets sekretariat och vid rådets generalsekretariat ska samråda med varandra innan någon av institutionerna ändrar sina säkerhetsbestämmelser, i syfte att säkerställa att de grundläggande principerna och miniminormerna för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter förblir likvärdiga.
3. Säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter ska lämnas till Europaparlamentet enligt detta avtal så snart rådet tillsammans med Europaparlamentet har fastställt att likvärdighet har uppnåtts dels mellan de grundläggande principerna och miniminormerna för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter i Europaparlamentets och i rådets säkerhetsbestämmelser, dels vad gäller nivån på det skydd som ges säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter i Europaparlamentets och i rådets lokaler.
4. Detta avtal kan ses över på begäran av endera av de två institutionerna med beaktande av de erfarenheter som har gjorts vid avtalets genomförande.
5. Detta avtal träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i ... den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

UTTALANDEN

a) Uttalande från Europaparlamentet och rådet om artikel 8.3

Europaparlamentet och rådet kommer att samverka för att det fastställande som avses i artikel 8.3 i det interinstitutionella avtalet av den ... (*) mellan Europaparlamentet och rådet om överförande till och hantering inom Europaparlamentet av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som innehas av rådet vilka rör andra frågor än de som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken kan göras senast vid ikraftträdandet av det avtalet.

b) Uttalande från Europaparlamentet och rådet om säkerhetsskyddsklassificering av handlingar

Europaparlamentet och rådet erinrar om att placering på för låg eller för hög säkerhetsskyddsklassificeringsnivå undergräver säkerhetsbestämmelsernas trovärdighet.

Rådet kommer även i fortsättningen att se till att korrekt säkerhetsskyddsklassificeringsnivå tillämpas på uppgifter med ursprung inom rådet, i enlighet med rådets säkerhetsbestämmelser. Rådet kommer att se över varje handlingss säkerhetsskyddsklassificeringsnivå innan handlingen överförs till Europaparlamentet, särskilt för att kontrollera huruvida klassificeringsnivån fortfarande är lämplig.

(*) Datum för undertecknandet av det interinstitutionella avtalet.

Torsdagen den 13 september 2012

Europaparlamentet kommer att skydda alla säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som överlämnas till det på ett sätt som motsvarar dess säkerhetsskyddsklassificeringsnivå. Om Europaparlamentet begär att en säkerhetsskyddsklassificerad handling som har överlämnats av rådet ska placeras i en lägre säkerhetsskyddsklassificeringsgrad eller att klassificeringen ska upphävas, får placeringen i en lägre säkerhetsskyddsklassificeringsgrad eller hävandet av klassificeringen ske endast med föregående skriftligt medgivande från rådet.

c) Uttalande från Europaparlamentet och rådet om tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken

Europaparlamentet och rådet, som erinrar om uttalandet av den höga representanten om politiskt ansvar ⁽¹⁾, anser att en översyn av det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet och rådet av den 20 november 2002 om Europaparlamentets tillgång till känslig information i rådet om säkerhets- och försvarspolitik ⁽²⁾ bör inledas under 2012.

Denna översyn kommer att genomföras med hänsyn till Europaparlamentets särskilda roll inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och med beaktande av vunna erfarenheter vid tillämpningen av både det interinstitutionella avtalet av den ... (*) mellan Europaparlamentet och rådet om överförande till och hantering inom Europaparlamentet av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som innehas av rådet vilka rör andra frågor än de som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och det ovannämnda interinstitutionella avtalet av den 20 november 2002.

I avvaktan på att översynen ska avslutas ska rådet, när det beslutar att bevilja Europaparlamentet tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som innehas av rådet inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, förfara på det sätt som beskrivs i skäl 7 i det interinstitutionella avtalet av den ... (*) mellan Europaparlamentet och rådet om överförande till och hantering inom Europaparlamentet av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som innehas av rådet vilka rör andra frågor än de som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och i överensstämmelse med punkt 2 i det uttalande av den höga representanten som avses ovan.

Europaparlamentet och rådet är eniga om att tillämpningen av detta uttalande ska ske med vederbörlig hänsyn till den specifika arten och det synnerligen känsliga innehållet i vissa uppgifter inom säkerhets- och försvarspolitik.

d) Uttalande från rådet om rådshandlingar som saknar säkerhetsskyddsklassificering

Rådet bekräftar att det interinstitutionella avtalet av den ... (*) mellan Europaparlamentet och rådet om överförande till och hantering inom Europaparlamentet av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som innehas av rådet vilka rör andra frågor än de som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken inte ska tillämpas på rådets interna handlingar utan säkerhetsskyddsklassificering (dvs. handlingar med markeringen "LIMITÉ").

e) Uttalande från Europaparlamentet om säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som innehas av kommissionen

Europaparlamentet betonar att säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som Europeiska kommissionen är upphovsman till och/eller som överlämnas till Europaparlamentet av Europeiska kommissionen ska lämnas vidare och hanteras i enlighet med bestämmelserna i ramavtalet av den 20 oktober 2010 om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EUT C 210, 3.8.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 298, 30.11.2002, s. 1.

^(*) EUT: Vänligen för in datumet för undertecknandet av det interinstitutionella avtalet.

⁽³⁾ EUT L 304, 20.11.2010, s. 47.

Tisdagen den 11 september 2012

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: EGF/2011/008 DK/Odense Stålskibsværft Danmark)

P7_TA(2012)0304

Europaparlamentets resolution av den 11 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2011/008 DK/Odense Stålskibsværft från Danmark) (COM(2012)0272 – C7-0131/2012 – 2012/2110(BUD))

(2013/C 353 E/26)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till parlamentet och rådet (COM(2012)0272 – C7-0131/2012),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾ (EGF-förordningen),
- med beaktande av det förfarande för trepartsmöten som föreskrivs i punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0232/2012), och av följande skäl:

- A. Europeiska unionen har inrättat lämpliga lagstiftnings- och budgetinstrument för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbats av effekterna av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 11 september 2012

- B. Tillämpningsområdet för Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ("fonden" eller "EGF") har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att ansöka om stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
- C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av fonden.
- D. Danmark har begärt stöd för 981 uppsägningar, varav 550 berörs av stödåtgärder, vid företaget Odense Stålskibsværft och hos fyra leverantörer och producenter i efterföljande led i Danmark under en referensperiod på fyra månader.
- E. Ansökan uppfyller kriterierna för stöd enligt EGF-förordningen.
1. Europaparlamentet delar kommissionens uppfattning att villkoren för ekonomiskt stöd enligt artikel 2 a i EGF-förordningen är uppfyllda och att Danmark därför är berättigat till ekonomiskt stöd enligt den förordningen.
 2. Europaparlamentet noterar att de danska myndigheterna lämnade in sin ansökan om ekonomiskt stöd från fonden den 28 oktober 2011 och att kommissionen gjorde bedömningen av denna ansökan tillgänglig den 6 juni 2012. Kommissionen uppmanas att påskynda utvärderingsprocessen, särskilt för ansökningar som gäller sektorer där fonden redan utnyttjats vid flera tillfällen.
 3. Europaparlamentet noterar att de direkta förluster hos Odense Stålskibsværft som täcks av de två EGF-ansökningarna (denna och EGF/2010/025 DK/Odense Stålskibsværft ⁽¹⁾) uppgår till cirka 2 % av den lokala arbetsstyrkan och tillsammans med indirekta arbetsplatsförluster anses nedläggningen av varvet vara en stor kris i den regionala ekonomin.
 4. Europaparlamentet noterar att de danska myndigheterna angivit att endast 550 av 981 uppsagda arbetstagare enligt sin egen bedömning skulle välja att delta i åtgärderna medan de övriga arbetstagarna endera skulle gå i pension eller hitta nya anställningar själva. De danska myndigheterna uppmanas att utnyttja EGF-stödets fulla potential.
 5. Europaparlamentet noterar att antalet anställda i varvsindustrin i Europa, enligt årsrapporten för 2010–2011 från branschorganisationen CESA ⁽²⁾ (Community of European Shipyards' Associations) minskat med 23 % under de tre senaste åren, från 148 792 personer 2007 till 114 491 personer 2010, och att EGF-stödet redan har tagits i anspråk i tre fall i varvssektorn under de tre senaste åren (EGF/2010/001 DK/Nordjylland ⁽³⁾, EGF/2010/006 PL/H. Cegielski-Poznan ⁽⁴⁾ och EGF/2010/025 DK/Stålskibsværft).
 6. Europaparlamentet välkomnar att kommunerna Odense och Kerteminde som drabbats hårt av uppsägningarna vid Odense Stålskibsværft var högst delaktiga i ansökan, som utgör del i en strategi för nya tillväxtpotentialer i regionen som utformats av en sammanslutning av lokala, regionala och nationella aktörer efter meddelandet 2009 om att varvet skulle stänga.

⁽¹⁾ EUT L 195, 27.7.2011, s. 52.

⁽²⁾ http://www.cesa.eu/presentation/publication/CESA_AR_2010_2011/pdf/CESA%20AR%202010-2011.pdf

⁽³⁾ EUT L 286, 4.11.2010, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 342, 28.12.2010, s. 19.

Tisdagen den 11 september 2012

7. Europaparlamentet ser positivt på att de danska myndigheterna, i syfte att snabbt ge arbetstagarna stöd, beslutat att inleda åtgärderna före det slutliga beslutet om beviljande av stöd från fonden för det föreslagna samordnade paketet.
8. Europaparlamentet noterar att de danska myndigheterna föreslår ett relativt kostsamt samordnat paket med individuellt anpassade tjänster (11 737 EUR i stöd per arbetstagare). Parlamentet välkomnar dock att paketet innehåller åtgärder som utgör ett tillägg och är innovativa jämfört med dem som normalt erbjuds av arbetsförmedlingar och som är anpassade för att hjälpa högt kvalificerade på en svår arbetsmarknad.
9. Europaparlamentet påminner om vikten av att förbättra de uppsagda arbetstagarnas anställbarhet med hjälp av anpassad yrkesutbildning och ett erkännande av de färdigheter och den kompetens som förvärvats under hela yrkeslivet. Parlamentet förväntar sig att den utbildning som erbjuds i det samordnade paketet ska anpassas till inte bara till de uppsagda arbetstagarnas behov utan också till den faktiska affärsmiljön.
10. Europaparlamentet noterar att de berörda arbetstagarna redan är högt kvalificerade men på ett område där utsikterna för framtida sysselsättning ser dåliga ut. Därför kommer de åtgärder som föreslås för dem att bli mer kostsamma än i fall med andra arbetstagare i samband med massuppsägningar, vilka ofta berör personer med relativt låg kvalifikationsnivå.
11. Europaparlamentet välkomnar att det samordnade paketet med individanpassade tjänster också innehåller incitament och kurser för att starta nya företag vilket planeras för 10 arbetstagare (inklusive ett starta eget-lån på 26 000 EUR).
12. Europaparlamentet välkomnar att en sammanslutning av lokala, regionala och nationella intressenter har diskuterat och formulerat en strategi för nya tillväxtmöjligheter i Odenseregionen, och att denna strategi styr det konkreta valet av omskolningsåtgärder.
13. Europaparlamentet noterar dock att det föreslagna dagtraktamentet på 103 EUR per arbetstagare och dag av aktivt deltagande, och att det belopp som avsatts för dessa traktamenten utgör mer än en tredjedel av paketets totalkostnad. Parlamentet påminner om att EGF-stödet framför allt bör inriktas på arbetssökande och utbildningsprogram och inte som direkta bidrag till penningtraktamenten som är medlemsstaternas ansvar enligt nationell lagstiftning.
14. Europaparlamentet välkomnar att tyngdpunkten lagts på nya områden för potentiell tillväxt och utveckling i den regionala ekonomin såsom energiteknologi, robotteknik och välfärdsteknik, som ligger i linje med både Lissabonmålen om en stark europeisk konkurrenskraft och med Europa 2020-målen om en smart och hållbar tillväxt för alla.
15. Europaparlamentet välkomnar att EGF-stödet i detta fall samordnas av ett nyinrättat EGF-sekretariat inom Odense kommun och att en särskild webbplats skapats och två konferenser planeras för att främja resultaten av de två EGF-ansökningarna.
16. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att förbättra förfaranden och budgethantering så att fonden snabbare ska kunna tas i anspråk. Parlamentet uppskattar det förbättrade förfarande som infördes av kommissionen, efter en begäran från Europaparlamentet om att påskynda frigörandet av bidrag, i syfte att för budgetmyndigheten lägga fram kommissionens bedömning av berättigandet av en ansökan om medel från fonden tillsammans med förslaget om utnyttjande av fonden. Parlamentet hoppas att ytterligare förbättringar ska integreras i den nya förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (2014–2020) och att ökad effektivitet, öppenhet och tydlighet därmed ska uppnås inom fonden.

Tisdagen den 11 september 2012

17. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att säkerställa ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har sagts upp till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Parlamentet understryker att fonden kan spela en viktig roll för att återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden.
18. Europaparlamentet beklagar att trots att fonden med framgång tagits i anspråk av Danmark både enligt handels- och kriskriterier, finns Danmark bland de länder som undergräver fondens framtid efter 2013 och blockerar förlängningen av krisundantagen och minskar kommissionens budgetanslag 2012 för tekniskt bistånd till fonden.
19. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i EGF-förordningen bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit uppsagda. Parlamentet betonar vidare att fonden endast får medfinansiera aktiva arbetsmarknadsåtgärder som leder till långsiktig sysselsättning. Parlamentet påminner om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer. Parlamentet beklagar djupt att fonden skulle kunna ge företagen incitament att ersätta fast anställda med en mer flexibel arbetsstyrka på korttidskontrakt.
20. Europaparlamentet noterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att presentera en jämförande analys av dessa uppgifter i sina årsrapporter för att säkerställa fullständig respekt för det befintliga regelverket och förhindra all överlappning mellan EU-finansierade tjänster.
21. Europaparlamentet välkomnar att budgeten för 2012, efter upprepade krav från parlamentet, innehåller betalningsbemyndiganden på 50 000 000 EUR för budgetpost 04 05 01 som avser EGF. Parlamentet påminner om att fonden skapades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och därför förtjänar ett eget anslag, som innebär att man undviker överföringar från andra budgetposter, vilket inträffade tidigare och som kunde inverka negativt på uppfyllandet av fondens mål.
22. Europaparlamentet beklagar rådets beslut att blockera förlängningen av "krisundantaget", som gör det möjligt att ge ekonomiskt stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av den nuvarande finansiella och ekonomiska krisen utöver de arbetstagare som har blivit uppsagda på grund av strukturförändringar inom världshandeln, och som gör det möjligt att öka unionens andel av samfinansieringen till 65 % av kostnaderna för programmen, för ansökningar som lämnats in efter tidsfristen den 31 december 2011, och uppmanar rådet att omedelbart återinföra denna åtgärd.
23. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
24. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
25. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.
-

Tisdagen den 11 september 2012

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2011/008 DK/Odense Stålskibsværft från Danmark)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2012/537/EU.)

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: EGF/2011/017 ES/Aragón Construction i Spanien

P7_TA(2012)0305

Europaparlamentets resolution av den 11 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2011/017 ES/Aragón Construction i Spanien) (COM(2012)0290 – C7-0150/2012 – 2012/2121(BUD))

(2013/C 353 E/27)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till parlamentet och rådet (COM(2012)0290 – C7-0150/2012),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter⁽²⁾,
- med beaktande av trepartsförfarandet enligt punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0233/2012), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har inrättat lämpliga lagstiftnings- och budgetinstrument för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbats av effekterna av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Tillämpningsområdet för Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ("fonden" eller "EGF") har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att ansöka om stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 11 september 2012

- C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av fonden.
- D. Spanien har ansökt om ekonomiskt bidrag från fonden till följd av 836 uppsägningar, varav 320 berörs av stödåtgärder, vid 377 företag som är verksamma inom huvudgrupp 41 (Byggande av hus) ⁽¹⁾ enligt Nace rev 2, i Nuts II-regionen Aragón (ES24) i Spanien.
- E. Ansökan uppfyller kriterierna för stöd enligt EGF-förordningen.
1. Europaparlamentet delar kommissionens uppfattning att villkoren för ekonomiskt stöd enligt artikel 2 b i EGF-förordningen är uppfyllda och att Spanien därför är berättigat till ekonomiskt stöd enligt denna förordning.
 2. Europaparlamentet noterar att de spanska myndigheterna lämnade in sin ansökan om ekonomiskt stöd från fonden den 28 december 2011 och att kommissionen gjorde bedömningen av denna ansökan tillgänglig den 18 juni 2012. Parlamentet gläds åt att Spanien genomförde utvärderingen och lämnade in kompletterande information på ett snabbt och korrekt sätt.
 3. Europaparlamentet noterar att arbetslösheten har ökat dramatiskt i Aragón. I slutet av 2011 var nästan 100 000 personer registrerade på offentliga arbetsförmedlingar. Av dessa var 15 % arbetstagare som sagts upp inom byggsektorn.
 4. Europaparlamentet noterar att regionen Aragón tidigare drabbats av massuppsägningar och välkomnar att regionen har beslutat att använda EGF-stöd för att hantera dessa uppsägningar. Spanien har tidigare lämnat in två EGF-ansökningar för Aragón: EGF/2008/004 ES Castilla y León & Aragón (1 082 uppsägningar i bilindustrin varav 594 i Aragón) ⁽²⁾ och EGF/2010/016 ES Aragón retail (1 154 uppsägningar i detaljhandeln) ⁽³⁾. Det är glädjande att regionen bygger vidare på erfarenheterna av fonden och snabbt mobiliserar stöd till arbetstagare i flera olika sektorer. Parlamentet är av den fasta övertygelsen att det förväntade EGF-stödet också kan bidra till att minska avfolkningen av regionen Aragón (som nuvarande har mellan 3 och 54 invånare per km²) genom att på ett effektivt sätt uppmuntra befolkningen att stanna kvar på detta territorium.
 5. Europaparlamentet noterar att de spanska myndigheterna meddelat att enligt deras bedömning baserad på erfarenheterna från tidigare ansökningar till fonden kommer enbart 320 av de arbetstagare som omfattas av stödet från fonden att välja att delta i åtgärderna. Parlamentet uppmanar de spanska myndigheterna att utnyttja stödet från fonden till sin fulla potential.
 6. Europaparlamentet ser positivt på att de spanska myndigheterna, i syfte att snabbt ge arbetstagarna stöd, beslutat att inleda åtgärderna före det slutliga beslutet om beviljande av EGF-stöd för det föreslagna samordnade paketet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden (EUT L 393, 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 212 E, 5.8.2010, s. 165.

⁽³⁾ EUT C 169 E, 15.6.2012, s. 157.

Tisdagen den 11 september 2012

7. Europaparlamentet påminner om vikten av att förbättra de uppsagda arbetstagarnas anställbarhet med hjälp av anpassad yrkesutbildning och ett erkännande av de färdigheter och den kompetens som förvärvats under hela yrkeslivet. Parlamentet förväntar sig att den utbildning som erbjuds i det samordnade paketet ska anpassas inte bara till de uppsagda arbetstagarnas utan också till det befintliga näringslivets behov.
8. Europaparlamentet välkomnar att de relevanta arbetsmarknadsparterna hördes om ansökan om EGF-stöd och om innehållet i det paket med individanpassade tjänster som ska erbjudas arbetstagarna i syfte att förbättra matchningen mellan efterfrågan och tillgång på arbetsmarknaden.
9. Europaparlamentet välkomnar i synnerhet utbildningskursen som utformades för att passa de lokala företagens fastställda behov, vilka i sin tur lovat anställa några att de arbetstagare som deltar i denna åtgärd.
10. Europaparlamentet påpekar att lärdomar bör dras av förberedelserna och genomförandet i samband med denna och andra ansökningar som rör massuppsägningar i ett stort antal små och medelstora företag i en viss sektor, i synnerhet när det gäller rätten till stöd från fonden för egenföretagare och ägare till små och medelstora företag i den framtida förordningen samt regionernas och medlemsstaternas arrangemang för att snabbt kunna lämna in sektorsansökningar som omfattar ett stort antal företag.
11. Europaparlamentet noterar att åtgärderna till stöd för entreprenörskap enbart är planerade för 20 arbetstagare. Parlamentet hoppas att de spanska myndigheterna kommer att främja entreprenörskap och kan anpassa det samordnade paketet med tjänster om intresset för detta slag av åtgärder ökar.
12. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att förbättra förfaranden och budgethantering så att fonden snabbare ska kunna tas i anspråk. Parlamentet uppskattar det förbättrade förfarande som infördes av kommissionen, efter en begäran från Europaparlamentet om att påskynda frigörandet av bidrag, i syfte att för budgetmyndigheten lägga fram kommissionens bedömning av berättigandet av en ansökan om medel från fonden tillsammans med förslaget om utnyttjande av fonden. Parlamentet hoppas att ytterligare förbättringar ska integreras i den nya EGF-förordningen (2014–2020) och att ökad effektivitet, transparens och tydlighet därmed ska uppnås inom fonden.
13. Europaparlamentet noterar att det samordnade paketet innehåller flera incitament för att uppmuntra till deltagande i åtgärderna, bland annat bidrag till arbetssökande på 300 EUR (enhetsbelopp) samt stöd till annan sysselsättning på 200 EUR och 400 EUR för egenföretagare per månad i högst tre månader. Parlamentet påminner om att fondens stöd främst ska ges till utbildning och jobbsökande samt utbildningsprogram i stället för att direkt bidra till arbetslöshetsunderstödet, som de nationella institutionerna är ansvariga för.
14. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att säkerställa ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har sagts upp till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Parlamentet understryker att fonden kan spela en viktig roll för att återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden.
15. Europaparlamentet noterar att det aktuella ärendet återspeglar den sociala och ekonomiska situationen i den specifika regionen, vilken i framtiden skulle kunna åtgärdas genom att fondens tillämpningsområde utvidgas till egenföretagare (såsom kommissionen föreslog i förslaget till EGF 2014–2020).

Tisdagen den 11 september 2012

16. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i EGF-förordningen bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit uppsagda. Parlamentet betonar vidare att fonden endast får medfinansiera aktiva arbetsmarknadsåtgärder som leder till hållbar, långsiktig sysselsättning. Parlamentet påminner om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer. Parlamentet beklagar djupt att fonden skulle kunna ge företagen incitament att ersätta fast anställda med en mer flexibel arbetsstyrka på korttidskontrakt.

17. Europaparlamentet noterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att presentera en jämförande analys av dessa uppgifter i sina årsrapporter för att säkerställa fullständig respekt för det befintliga regelverket och förhindra all överlappning mellan EU-finansierade tjänster.

18. Europaparlamentet välkomnar att budgeten för 2012, efter upprepade krav från parlamentet, innehåller betalningsbemyndiganden på 50 000 000 EUR för EGF-budgetpost 04 05 01. Parlamentet påminner om att fonden skapades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och därför förtjänar ett eget anslag, som innebär att man undviker överföringar från andra budgetposter, vilket inträffade tidigare och som kunde inverka negativt på uppfyllandet av fondens mål.

19. Europaparlamentet beklagar rådets beslut att blockera förlängningen av "krisundantaget", som gör det möjligt att ge ekonomiskt stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av den nuvarande finansiella och ekonomiska krisen utöver de arbetstagare som har blivit uppsagda på grund av strukturförändringar inom världshandeln, och som gör det möjligt att öka unionens andel av samfinansieringen till 65 % av kostnaderna för programmen, för ansökningar som lämnats in efter tidsfristen den 31 december 2011, och uppmanar rådet att omedelbart återinföra denna åtgärd.

20. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.

21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

22. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om att utnyttja Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2011/017 ES/Aragón Construction i Spanien)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2012/536/EU.)

Tisdagen den 11 september 2012

Energieffektivitet *I**

P7_TA(2012)0306

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om energieffektivitet och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (COM(2011)0370 – C7-0168/2011 – 2011/0172(COD))

(2013/C 353 E/28)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0370),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 194.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0168/2011),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det motiverade yttrande från Sveriges riksdag som lagts fram i enlighet med protokoll (nr 2) om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilket utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 26 oktober 2011 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 14 december 2011 ⁽²⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 27 juni 2012 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0265/2012), och av följande skäl:
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet godkänner Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande som bifogas denna resolution.,
 3. Europaparlamentet tar del av kommissionens uttalanden, som bifogas denna resolution.

⁽¹⁾ EUT C 24, 28.1.2012, s. 134.

⁽²⁾ EUT C 54, 23.2.2012, s. 49.

Tisdagen den 11 september 2012

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2011)0172

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/.../EU om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2012/27/EU.)

Bilaga till lagstiftningsresolutionen

Uttalande från Europaparlamentet, rådet och kommissionen om deras byggnaders roll som gott exempel inom ramen för direktivet om energieffektivitet

Europaparlamentet, rådet och kommissionen förklarar att de, eftersom deras byggnader är så synliga och den ledande roll de bör spela när det gäller deras byggnaders energiprestanda och utan att det påverkar gällande budget- och upphandlingsbestämmelser, kommer att åta sig att tillämpa samma krav på de byggnader som de äger och utnyttjar som de som inom ramen för artiklarna 4 och 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv om energieffektivitet och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG gäller för byggnader som tillhör statliga myndigheter i medlemsstaterna.

Uttalande från kommissionen med avseende på energibesiktningar

Kommissionen har, som den förklarade i sitt meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *Modernisering av det statliga stödet i EU* (COM(2012)0209 final av den 8.5.2012) sagt att EU:s riktlinjer för statligt miljöstöd är ett av de instrument som kan bidra till Europa 2020-strategin för tillväxt och målen däri och som kan ses över före utgången av 2013. I detta sammanhang kan kommissionen kontrollera att de framtida bestämmelserna om statligt stöd för miljöskydd fortsätter att på bästa möjliga sätt främja hållbar tillväxt, bl.a. genom främjande av energieffektivitet i linje med målen i det här direktivet.

Uttalande från kommissionen med avseende på EU:s system för handel med utsläppsrätter

Mot bakgrund av behovet av att bibehålla incitamenten inom EU:s system för handel med utsläppsrätter åtar sig kommissionen

- att skyndsamt lägga fram den första rapporten i enlighet med artikel 10.5 i direktiv 2003/87/EG om koldioxidmarknaden tillsammans med en översyn av auktionstidsprofilen i etapp 3,
 - att i denna rapport undersöka olika handlingsalternativ, bland annat att permanent hålla inne den nödvändiga mängden utsläppsrätter, med siktet inställt på att snarast möjligt anta ytterligare, lämpliga strukturåtgärder i syfte att stärka systemet för handel med utsläppsrätter under etapp 3 och att göra det mer verkningsfullt.
-

Tisdagen den 11 september 2012

Europeisk standardisering ***I

P7_TA(2012)0311

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/105/EG och 2009/23/EG (COM(2011)0315 – C7-0150/2011 – 2011/0150(COD))

(2013/C 353 E/29)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0315),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0150/2011),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 21 september 2011 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 6 juni 2012 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandena från utskottet för internationell handel och utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A7-0069/2012).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 376, 22.12.2011, s. 69.

Tisdagen den 11 september 2012

P7_TC1-COD(2011)0150

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut nr 87/95/EEG och nr 1673/2006/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 1025/2012.)

Elektronisk identifiering av nötkreatur *I**

P7_TA(2012)0312

Europaparlamentets ändringar antagna den 11 september 2012 av förslaget till en förordning om ändring av förordning (EG) nr 1760/2000 vad gäller elektronisk identifiering av nötkreatur och avskaffande av bestämmelserna om frivillig märkning av nötkött (COM(2012)0162 – C7-0114/2012 – 2011/0229(COD)) ⁽¹⁾

(2013/C 353 E/30)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 43**Förslag till förordning
Titeln**

Europa parlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1760/2000 vad gäller elektronisk identifiering av nötkreatur och **avskaffande av bestämmelserna om frivillig** märkning av nötkött

Europa parlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1760/2000 vad gäller elektronisk identifiering av nötkreatur och **märkning av nötkött**

Ändring 2**Förslag till förordning
Skäl 4**

(4) Spårning av nötkött till källan genom identifiering och registrering är en förutsättning för ursprungsmärkning genom hela livsmedelskedjan, **vilket** garanterar konsumentskyddet och folkhälsan.

(4) Spårning av nötkött till källan genom identifiering och registrering är en förutsättning för ursprungsmärkning genom hela livsmedelskedjan. **Dessa åtgärder säkerställer** konsumentskyddet och folkhälsan **och främjar konsumenternas förtroende.**

Ändring 4**Förslag till förordning
Skäl 6**

(6) Användning av elektroniska identifieringssystem skulle rationalisera spårbarhetsprocesserna genom automatisk och tillförlitligare avläsning och registrering i anläggningarnas register. Elektronisk identifiering skulle även möjliggöra automatisk

(6) Användning av elektroniska identifieringssystem skulle **potentiellt** rationalisera spårbarhetsprocesserna genom automatisk och tillförlitligare avläsning och registrering i anläggningarnas register. Elektronisk identifiering skulle även möjliggöra

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0199/2012).

Tisdagen den 11 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

rapportering av djurförflyttningar till databasen och därigenom förbättra systemets snabbhet, tillförlitlighet och noggrannhet.

automatisk rapportering av djurförflyttningar till databasen och därigenom förbättra systemets snabbhet, tillförlitlighet och noggrannhet. **Det skulle förbättra förvaltningen av direktstöd till jordbrukare per djur genom bättre kontroller och minskad risk för felaktiga utbetalningar.**

Ändring 5

Förslag till förordning

Skäl 7

(7) De elektroniska identifieringssystem som bygger på radiofrekvensidentifiering har förbättrats avsevärt under de senaste tio åren. Denna teknik möjliggör en snabbare och tillförlitligare avläsning av enskilda djurs identitetskoder direkt till databehandlingssystem, vilket minskar den tid som behövs för att spåra möjligen smittade djur eller livsmedel, vilket i sin tur minskar arbetskostnaderna, samtidigt som kostnaderna för utrustning ökar.

(7) De elektroniska identifieringssystem som bygger på radiofrekvensidentifiering har förbättrats avsevärt under de senaste 10 åren, **även om Internationella standardiseringsorganisationens (ISO)standarder fortfarande måste tillämpas och testas för nötkreatur.** Denna teknik möjliggör en snabbare och tillförlitligare avläsning av enskilda djurs identitetskoder direkt till databehandlingssystem, vilket minskar den tid som behövs för att spåra möjligen smittade djur eller livsmedel, vilket i sin tur **leder till bättre databaser och ökad förmåga att snabbt reagera på sjukdomsutbrott samt** minskar arbetskostnaderna, samtidigt som kostnaderna för utrustning ökar. **Om den elektroniska identifieringen är felaktig får inte detta tekniska problem leda till straffavgifter för jordbrukarna.**

Ändring 6

Förslag till förordning

Skäl 9

(9) Med tanke på de tekniska framstegen när det gäller elektronisk identifiering har flera medlemsstater beslutat att införa frivillig elektronisk identifiering av nötkreatur. Dessa initiativ kommer sannolikt att leda till att det i de enskilda medlemsstaterna eller av de berörda parterna utvecklas olika system. En sådan utveckling skulle utgöra ett hinder för en senare harmonisering av de tekniska standarderna inom unionen.

(9) Med tanke på de tekniska framstegen när det gäller elektronisk identifiering har flera medlemsstater beslutat att införa frivillig elektronisk identifiering av nötkreatur. Dessa initiativ kommer sannolikt att leda till att det i de enskilda medlemsstaterna eller av de berörda parterna utvecklas olika system. En sådan utveckling skulle utgöra ett hinder för en senare harmonisering av de tekniska standarderna inom unionen. **Det bör säkerställas att de system som introduceras i medlemsstaterna är kompatibla och uppfyller ISO-standarder.**

Ändring 7

Förslag till förordning

Skäl 16

(16) Att göra elektronisk identifiering obligatorisk i hela unionen skulle kunna få negativa ekonomiska konsekvenser för vissa aktörer. Det bör därför fastställas ett frivilligt system för införande av elektronisk identifiering. **Med** ett sådant system skulle elektronisk identifiering väljas av djurhållare som bedömer att det skulle ge **omedelbara** ekonomiska fördelar.

(16) Att göra elektronisk identifiering obligatorisk i hela unionen skulle kunna få negativa ekonomiska konsekvenser för vissa aktörer. **Det finns dessutom fortfarande praktiska problem som gör att elektronisk identifiering inte fungerar effektivt, särskilt när det gäller teknikens precision. Erfarenheten av tillämpningen av obligatorisk elektronisk identifiering för små idisslare visar att det på grund av bristfällig teknik och praktiska svårigheter ofta är svårt att nå hundraprocentig tillförlitlighet.** Det bör därför fastställas ett frivilligt system för införande av elektronisk identifiering. Ett sådant system skulle **göra att** elektronisk identifiering **kan** väljas av **enbart** djurhållare som bedömer att det skulle ge **snabba** ekonomiska fördelar.

Tisdagen den 11 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 8**Förslag till förordning
Skäl 17**

(17) Medlemsstaterna har mycket olika djurhållningssystem, produktionsmetoder och branschorganisationer. Medlemsstaterna bör därför tillåtas att göra elektronisk identifiering obligatorisk först när de bedömer det vara lämpligt med beaktande av alla dessa faktorer.

(17) Medlemsstaterna har mycket olika djurhållningssystem, *jordbruks*metoder och branschorganisationer. Medlemsstaterna bör därför tillåtas att göra elektronisk identifiering obligatorisk först när de bedömer det vara lämpligt med beaktande av alla dessa faktorer, ***inbegripet eventuella negativa konsekvenser för småbrukare, och efter samråd med de organisationer som företräder nötköttssektorn.***

Ändring 9**Förslag till förordning
Skäl 18**

(18) Djur som förs in till unionen från tredjeländer bör omfattas av samma ***identifieringskrav*** som djur födda i unionen.

(18) Djur ***och kött*** som förs in till unionen från tredjeländer bör omfattas av samma ***identifierings- och spårbarhetskrav*** som djur födda i unionen.

Ändring 10**Förslag till förordning
Skäl 19**

(19) Enligt förordning (EG) nr 1760/2000 ska den behöriga myndigheten utfärda ett pass för varje djur som ska identifieras i enlighet med den förordningen. Detta orsakar medlemsstaterna en betydande administrativ börda. De databaser som medlemsstaterna upprättat ***säkerställer*** en tillräcklig spårbarhet vid förflyttningar av nötkreatur inom länderna. Pass bör därför endast utfärdas för djur som är avsedda för handel inom unionen. Så snart datautbytet mellan de nationella databaserna kommit i gång, bör kravet på utfärdande av sådana pass inte längre gälla för djur som är avsedda för handel inom unionen.

(19) Enligt förordning (EG) nr 1760/2000 ska den behöriga myndigheten utfärda ett pass för varje djur som ska identifieras i enlighet med den förordningen. Detta orsakar medlemsstaterna en betydande administrativ börda. De databaser som medlemsstaterna upprättat ***bör säkerställa*** en tillräcklig spårbarhet vid förflyttningar av nötkreatur inom *landet*. Pass bör därför endast utfärdas för djur som är avsedda för handel inom unionen. Så snart datautbytet mellan de nationella databaserna kommit i gång, bör kravet på utfärdande av sådana pass inte längre gälla för djur som är avsedda för handel inom unionen.

Ändring 11**Förslag till förordning
Skäl 19a (nytt)**

(19a) ***Det finns ännu ingen särskild lagstiftning om kloning. Opinionsundersökningar visar dock att det är en fråga av stort intresse för den europeiska allmänheten. Det bör därför säkerställas att nötkött från klonade djur eller deras avkomma märks som sådant.***

Ändring 12**Förslag till förordning
Skäl 20**

(20) I avdelning II avsnitt II i förordning (EG) nr 1760/2000 fastställs bestämmelserna för ett system för frivillig märkning av nötkött enligt vilka vissa märkningsspecifikationer ska godkännas av den behöriga myndigheten i medlemsstaten. ***Den***

(20) I avdelning II avsnitt II i förordning (EG) nr 1760/2000 fastställs bestämmelserna för ett system för frivillig märkning av nötkött enligt vilka vissa märkningsspecifikationer ska godkännas av den behöriga myndigheten i medlemsstaten. ***Med***

Tisdagen den 11 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

administrativa börda och de kostnader som uppstår för medlemsstaterna och de ekonomiska aktörerna vid tillämpningen av detta system står inte i proportion till fördelarna med systemet. Det avsnittet bör **därför** utgå.

beaktande av utvecklingen i nötköttsbranschen sedan förordningens antagande behöver systemet med märkning av nötkött ses över. Eftersom systemet för frivillig märkning av nötkött varken är effektivt eller användbart bör **det** utgå, **utan att påverka aktörernas rätt att informera konsumenter via frivillig märkning. Vad gäller annan typ av kött bör information som går utöver obligatorisk märkning, vilket i det här fallet betyder kraven i artikel 13 och 15 i förordning (EG) nr 1760/2000, och som är mycket viktig för konsumenter och jordbrukare, exempelvis ras, foder och djurhållning, respektera den gällande övergripande lagstiftningen, däribland Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna ⁽¹⁾. Dessutom bör en sådan åtgärd kompenseras genom att allmänna bestämmelser som säkerställer konsumentskyddet fastställs.**

⁽¹⁾ EUT L 304, 22.11.2011, s. 18.

Ändring 14 + 45 Förslag till förordning Skäl 22

(22) För att säkerställa tillämpningen av de nödvändiga bestämmelserna för att identifieringen och registreringen av samt spårbarheten för nötkreatur och nötkött ska fungera smidigt, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller alternativa identifieringsmärken för nötkreatur, särskilda omständigheter då medlemsstaterna får förlänga de maximala fristerna för anbringande av identifieringsmärken, data som ska utbytas mellan medlemsstaternas databaser, längsta frist för vissa rapporteringsskyldigheter, krav på identifieringsmärken, uppgifter som ska anges i passen och i de individuella register som ska föras på alla anläggningar, miniminivå på offentlig kontroll, identifiering och registrering av förflyttningar av nötkreatur för **sommarbete i olika bergsområden**, bestämmelser om märkning av vissa produkter som bör vara likvärdiga med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1760/2000, definitioner av malet nötkött, putsbitar av nötkött och hackat nötkött, **särskilda uppgifter som får anges på etiketten, märkningsbestämmelser avseende förenkling av ursprungsmärkningen**, maximal storlek på och sammansättning av vissa grupper av djur, förfaranden för godkännande av märkningsvillkoren för förpackning samt administrativa påföljder som medlemsstaterna ska tillämpa vid bristande efterlevnad av förordning (EG) nr 1760/2000. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(22) För att säkerställa att tillämpningen av de nödvändiga bestämmelserna för identifieringen och registreringen av samt spårbarheten för nötkreatur och nötkött ska fungera smidigt, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller alternativa identifieringsmärken för nötkreatur, särskilda omständigheter då medlemsstaterna får förlänga de maximala fristerna för anbringande av identifieringsmärken, data som ska utbytas mellan medlemsstaternas databaser, längsta frist för vissa rapporteringsskyldigheter, krav på identifieringsmärken, uppgifter som ska anges i passen och i de individuella register som ska föras på alla anläggningar, miniminivå på offentlig kontroll, identifiering och registrering av förflyttningar av nötkreatur för olika **typer av årstidsbetingad alternerande beteshållning**, bestämmelser om märkning av vissa produkter som bör vara likvärdiga med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1760/2000, definitioner av malet nötkött, putsbitar av nötkött och hackat nötkött, maximal storlek på och sammansättning av vissa grupper av djur, förfaranden för godkännande av märkningsvillkoren för förpackning av hackat kött samt administrativa påföljder som medlemsstaterna ska tillämpa vid bristande efterlevnad av förordning (EG) nr 1760/2000. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

Tisdagen den 11 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 15
Förslag till förordning
Skäl 23

(23) Kommissionen bör ges genomförandebefogenheter för att säkerställa enhetliga villkor för av förordning (EG) nr 1760/2000 i fråga om registrering av anläggningar som använder sig av alternativa identifieringsmärken, tekniska egenskaper och villkor för utbyte av data mellan medlemsstaternas databaser, identifieringsmärkenas format och utformning, tekniska förfaranden och standarder för genomförande av elektronisk identifiering, format på passen och på de register som ska föras på alla anläggningar, bestämmelser om villkoren för tillämpning av de påföljder som medlemsstaterna kan ålägga djurhållarna i enlighet med förordning (EG) nr 1760/2000 samt korrigeringsåtgärder som medlemsstaterna ska vidta för att säkerställa en god efterlevnad av förordning (EG) nr 1760/2000 i fall där kontroller på plats motiverar det. Befogenheterna bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.

(23) Kommissionen bör ges genomförandebefogenheter för att säkerställa enhetliga villkor för av förordning (EG) nr 1760/2000 i fråga om registrering av anläggningar som använder sig av alternativa identifieringsmärken, tekniska egenskaper och villkor för utbyte av data mellan medlemsstaternas databaser, **en deklaration om att systemet med utbyte av data medlemsstaterna emellan är fullt fungerande**, identifieringsmärkenas format och utformning, tekniska förfaranden och standarder för genomförande av elektronisk identifiering, format på passen och på de register som ska föras på alla anläggningar, bestämmelser om villkoren för tillämpning av de påföljder som medlemsstaterna kan ålägga djurhållarna i enlighet med förordning (EG) nr 1760/2000 samt korrigeringsåtgärder som medlemsstaterna ska vidta för att säkerställa en god efterlevnad av förordning (EG) nr 1760/2000 i fall där kontroller på plats motiverar det, **samt nödvändiga regler för att säkerställa en god efterlevnad, i synnerhet i fråga om kontrollnivån, de administrativa påföljderna och bestämmelserna om de olika frister som avses i denna förordning**. Befogenheterna bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.

Ändring 16
Förslag till förordning
Skäl 23a (nytt)

(23a) Genomförandet av denna förordning bör övervakas. Senast fem år efter denna förordnings ikraftträdande bör kommissionen därför lägga fram en rapport för Europaparlamentet och för rådet som både handlar om genomförandet av denna förordning och om de tekniska och ekonomiska möjligheterna att införa obligatorisk elektronisk identifiering överallt i unionen. Om man i denna rapport konstaterar att elektronisk identifiering bör bli obligatorisk bör den vid behov åtföljas av ett lämpligt lagstiftningsförslag. Med en sådan lagstiftning skulle riskerna för en snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden försvinna.

Tisdagen den 11 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 17**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 1a (nytt)**

Förordning (EG) nr 1760/2000

Artikel 2

1a. I artikel 2 ska följande definition läggas till:

”klonade djur: djur som framställts genom en metod för asexuell konstgjord reproduktion i syfte att framställa en genetiskt identisk eller nästan identisk kopia av ett enskilt djur.”.

Ändring 18**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 1b (nytt)**

Förordning (EG) nr 1760/2000

Artikel 2

1b. I artikel 2 ska följande definition läggas till:

”avkomma av klonade djur: djur som framställts genom sexuell reproduktion där minst en av föräldrarna är ett klonat djur.”.

Ändring 19**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 3**

Förordning (EG) nr 1760/2000

Artikel 4 – punkt 1 – stycke 1

1. Alla djur på en anläggning ska identifieras med hjälp av minst två individuella identifieringsmärken som godkänts i enlighet med artiklarna 10 och 10a och av den behöriga myndigheten.

1. Alla djur på en anläggning ska identifieras med hjälp av minst två individuella identifieringsmärken som godkänts i enlighet med artiklarna 10 och 10a och av den behöriga myndigheten. **Kommissionen ska se till att de identifieringsmärken som tillämpas i unionen är kompatibla och uppfyller ISO-standarder.**

Ändring 20**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 3**

Förordning (EG) nr 1760/2000

Artikel 4 – punkt 1 – stycke 2

Identifieringsmärkena ska tilldelas anläggningen, delas ut och anbringas på djuren enligt ett förfarande som den behöriga myndigheten fastställt.

Identifieringsmärkena ska tilldelas anläggningen, delas ut och anbringas på djuren enligt ett förfarande som den behöriga myndigheten fastställt. **Detta ska inte gälla för djur som är födda före den 1 januari 1998 och som inte är avsedda för handel inom unionen.**

Tisdagen den 11 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 21**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 3**

Förordning (EG) nr 1760/2000

Artikel 4 – punkt 1 – stycke 3

Alla identifieringsmärken som anbringas på ett djur ska ha samma unika identitetskod, genom vilken det är möjligt att identifiera varje djur individuellt samt den anläggning där det föddes.

Alla identifieringsmärken som anbringas på ett djur ska ha samma unika identitetskod, genom vilken det är möjligt att identifiera varje djur individuellt samt den anläggning där det föddes. **Om det inte är möjligt för de båda enskilda identifieringsmärkena att ha samma unika identitetskod får den behöriga myndigheten undantagsvis och under myndighetens övervakning tillåta att det andra identifieringsmärket har en annan kod, förutsatt att fullständig spårbarhet kan säkerställas och att djuret kan identifieras individuellt, inklusive den anläggning där det föddes.**

Ändring 22**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 3**

Förordning (EG) nr 1760/2000

Artikel 4 – punkt 2 – stycke 2

Medlemsstater som utnyttjar denna möjlighet ska delge kommissionen texten i de nationella bestämmelserna om detta.

Medlemsstater som utnyttjar denna möjlighet ska delge kommissionen texten i de nationella bestämmelserna om detta. **Kommissionen ska i sin tur till de andra medlemsstaterna vidarebefordra, på ett språk som dessa medlemsstater utan problem förstår, en sammanfattning av de nationella bestämmelser som gäller vid omflyttning av djur till medlemsstater som har valt att införa obligatorisk elektronisk identifiering, och ska offentliggöra dem.**

Ändring 23**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 4**

Förordning (EG) nr 1760/2000

Artikel 4a – punkt 1 – stycke 1 - led b

b) 60 dagar för det andra identifieringsmärket.

b) 60 dagar för det andra identifieringsmärket, **av skäl knutna till djurens fysiologiska utveckling.**

Ändring 24**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 4**

Förordning (EG) nr 1760/2000

Artikel 4a – punkt 1 – stycke 2

Inget djur får lämna den anläggning där det föddes innan de två identifieringsmärkena anbringats.

Inget djur får lämna den anläggning där det föddes innan de två identifieringsmärkena anbringats, **förutom vid force majeure.**

Tisdagen den 11 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 25**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 4**

Förordning (EG) nr 1760/2000
Artikel 4a – punkt 2 – stycke 1a (nytt)

Det första stycket ska inte gälla för djur som är födda före den 1 januari 1998 och som inte är avsedda för handel inom unionen.

Ändring 26**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 4**

Förordning (EG) nr 1760/2000
Artikel 4b – punkt 2 – stycke 2

Fristen får inte överstiga 20 dagar efter de veterinärkontroller som avses i punkt 1. Under alla omständigheter ska identifieringsmärkena anbringas på djuren innan de lämnar bestämme-
seanläggningen.

Fristen får inte överstiga 20 dagar efter de veterinärkontroller som avses i punkt 1. **Denna period får undantagsvis förlängas med upp till 60 dagar för det andra identifieringsmärket av skäl knutna till djurens fysiologiska utveckling.** Under alla omständigheter ska identifieringsmärkena anbringas på djuren innan de lämnar bestämme-
seanläggningen.

Ändring 27**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 4**

Förordning (EG) nr 1760/2000
Artikel 4c – punkt 2 – stycke 2

Den frist som avses i led b får inte överstiga 20 dagar från den dag då djuren anlände till bestämme-
seanläggningen. Under alla omständigheter ska identifieringsmärkena anbringas på djuren innan de lämnar bestämme-
seanläggningen.

Den frist som avses i led b får inte överstiga 20 dagar från den dag då djuren anlände till bestämme-
seanläggningen. **Denna period får undantagsvis förlängas med upp till 60 dagar för det andra identifieringsmärket av skäl knutna till djurens fysiologiska utveckling.** Under alla omständigheter ska identi-
fieringsmärkena anbringas på djuren innan de lämnar bestäm-
seanläggningen.

Ändring 28**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 4**

Förordning (EG) nr 1760/2000
Artikel 4c – punkt 2 – stycke 2a (nytt)

*Om det inte är möjligt för de båda enskilda identifierings-
märkena att ha samma unika identitetskod för djuret får den
behöriga myndigheten, trots vad som anges i artikel 4.1 tredje
stycket, under övervakning tillåta att det andra identifierings-
märket har en annan kod, förutsatt att fullständig spårbarhet
kan säkerställas och att djuret kan identifieras individuellt,
inklusive den anläggning där det föddes.*

Tisdagen den 11 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 29**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 4**

Förordning (EG) nr 1760/2000

Artikel 4d

Inga identifieringsmärken **får** avlägsnas eller bytas ut utan den behöriga myndighetens tillstånd och kontroll. Tillstånd får endast ges om avlägsnandet eller utbytet inte äventyrar djurets spårbarhet.”

Inga identifieringsmärken **ska ändras**, avlägsnas eller bytas ut utan den behöriga myndighetens tillstånd och kontroll. Tillstånd får endast ges om **ändringen**, avlägsnandet eller utbytet inte äventyrar djurets spårbarhet.”

Ändring 30**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 5**

Förordning (EG) nr 1760/2000

Artikel 5 – stycke 2

”Medlemsstaterna får utbyta elektroniska data mellan sina databaser från och med den dag då kommissionen erkänner att systemet för datautbyte är fullt driftsdugligt.”

”Medlemsstaterna får utbyta elektroniska data mellan sina databaser från och med den dag då kommissionen erkänner att systemet för datautbyte är fullt driftsdugligt. **Detta måste utföras på ett sådant sätt att dataskyddet garanteras och alla former av missbruk förhindras, för att tillvarata anläggningens intressen.**”

Ändring 31**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 6**

Förordning (EG) nr 1760/2000

Artikel 6 – led ca (nytt)

ca) Om ett djur exporteras till tredje land ska den senaste djurhållaren lämna ifrån sig passet till den behöriga myndigheten i det land från vilket djuret exporteras.

Ändring 32**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 7 - led b**

Förordning (EG) nr 1760/2000

Artikel 7 – punkt 5 – led b

b) för in aktuella uppgifter direkt i databasen inom **24 timmar** efter händelsen.”

b) för in aktuella uppgifter direkt i databasen inom **72 timmar** efter händelsen.”

Tisdagen den 11 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 33**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 8**

Förordning (EG) nr 1760/2000

Artikel 9a

Medlemsstaterna ska se till att personer som ansvarar för identifiering och registrering av djur får instruktioner och vägledning om de relevanta bestämmelserna i denna förordning och om de delegerade akter och genomförandeakter som kommissionen antagit på grundval av artiklarna 10 och 10a samt att det finns lämpliga kurser.”

Medlemsstaterna ska se till att personer som ansvarar för identifiering och registrering av djur får instruktioner och vägledning om de relevanta bestämmelserna i denna förordning och om de delegerade akter och genomförandeakter som kommissionen antagit på grundval av artiklarna 10 och 10a samt att lämpliga kurser finns tillgängliga. **Denna information ska utan kostnad och så ofta det är nödvändigt tillhandahållas mottagaren i samband med varje ändring av de relevanta bestämmelserna. Medlemsstaterna ska dela med sig av bästa praxis för att säkerställer utbildning och informationsutbyte av god kvalitet i hela unionen.”**

Ändring 34**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 9**

Förordning (EG) nr 1760/2000

Artikel 10 – stycke 1 – led e

e) identifieringen och registreringen av förflyttningar av nötkreatur för **sommarbete i olika bergsområden.**”

e) identifieringen och registreringen av förflyttningar av nötkreatur för **olika typer av årstidsbetingad alternerande beteshållning.**”

Ändring 35**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 11 – led ba (nytt)**

Förordning (EG) nr 1760/2000

Artikel 13 – punkt 5a (ny)

ba) Följande punkt ska läggas till:

”5a. Från och med den ... (*) ska aktörer och organisationer också ange på etiketterna om nötköttet kommer från klonade djur eller avkomma av klonade djur.”

(*) 6 månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Ändring 46**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 14**

Förordning (EG) nr 1760/2000

Avdelning II – avsnitt II

14. Artiklarna 16, 17 och 18 ska utgå.

14. **Från och med den 1 januari 2014 ska rubriken till avdelning II avsnitt II ersättas med ”frivillig märkning”, artiklarna 16, 17 och 18 ska utgå och i avdelning II avsnitt II ska följande artikel läggas till som artikel 15a:**

Tisdagen den 11 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

”Artikel 15a**Allmänna bestämmelser**

Andra uppgifter, utöver de som anges i avsnitt I i denna avdelning, vilka lagts till på etiketterna av de aktörer eller organisationer som säljer nötkött måste vara objektiva, kunna verifieras av de behöriga myndigheterna och förstås av konsumenterna.”

Dessutom måste den frivilliga märkningen av nötkött respektera den gällande övergripande lagstiftningen om märkning samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna.”

Den behöriga myndigheten ska kontrollera huruvida uppgifterna i den frivilliga märkningen är riktiga. Om de aktörer eller organisationer som säljer nötkött överträder dessa bestämmelser ska påföljder i enlighet med artikel 22.4a tillämpas.”

Ändring 51**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 15**

Förordning (EG) nr 1760/2000

Artikel 19 – led b

(b) särskilda uppgifter som får anges på etiketten,

(b) **definition av och krav för** särskilda uppgifter som får anges på etiketten,**Ändring 40****Förslag till förordning****Artikel 1 – led 17 – led a**

Förordning (EG) nr 1760/2000

Artikel 22 – punkt 1 – stycke 3

”Kommissionen ska **genom genomförandeakter** fastställa nödvändiga bestämmelser, inbegripet övergångsbestämmelser som är nödvändiga för införandet av dem, om förfarandena för tillämpning av de påföljder som avses i andra stycket. **Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 23.2.**”

”Kommissionen ska **ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 22b för att** fastställa nödvändiga bestämmelser, inbegripet övergångsbestämmelser som är nödvändiga för införandet av dem, om förfarandena för tillämpning av de påföljder som avses i andra stycket.”

Ändring 47**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 18**

Förordning (EG) nr 1760/2000

Artikel 22b

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

Tisdagen den 11 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

2. **Kommissionen ska ges de befogenheter** som avses i artiklarna 4.5, 4a.2, 5, 7, 10, 14, 19 och 22.4a **på obestämd tid** från och med den (*)

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4.5, 4a.2, 5, 7, 10, 14, 19 och 22.4a får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 4.5, 4a.2, 5, 7, 10, 14, 19 och 22.4a ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

(*) *dagen för denna förordnings ikraftträdande eller annat datum som lagstiftaren fastställer*].

ÄNDRING

2. **Den befogenhet att anta de delegerade akter** som avses i artiklarna 4.5, 4a.2, 5, 7, 10, 14, 19, **22.1 tredje stycket** och 22.4a **ska ges till kommissionen för en period på 5 år** från och med den (*)

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4.5, 4a.2, 5, 7, 10, 14, 19, **22.1 tredje stycket** och artikel 22.4a får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 4.5, 4a.2, 5, 7, 10, 14, 19, **22.1 tredje stycket** och artikel 22.4a ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

(*) *Datum för denna förordnings ikraftträdande*.

Ändring 42

Förslag till förordning
Artikel 1 – led 19a (nytt)
Förordning (EG) nr 1760/2000
Artikel 23a (ny)

19a. Följande artikel ska införas:

"Artikel 23a

Rapport och utveckling inom lagstiftningen

Senast fem år efter denna förordnings ikraftträdande ska kommissionen lägga fram en rapport för parlamentet och rådet som både handlar om genomförandet av denna förordning och om de tekniska och ekonomiska möjligheterna att införa obligatorisk elektronisk identifiering överallt i unionen. Om man i denna rapport konstaterar att elektronisk identifiering bör bli obligatorisk ska den åtföljas av ett lämpligt lagstiftningsförslag."

Tisdagen den 11 september 2012

Säkerhetsövervakning av läkemedel (ändring av direktiv 2001/83/EG) *I**

P7_TA(2012)0313

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2001/83/EG vad gäller säkerhetsövervakning av läkemedel (COM(2012)0052 – C7-0033/2012 – 2012/0025(COD))

(2013/C 353 E/31)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2012)0052),
 - med beaktande av artiklarna 294.2, 114 och 168.4 c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0033/2012),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 28 mars 2012 ⁽¹⁾,
 - efter att ha hört Regionkommittén,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 27 juni 2012 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0165/2012).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 201.

Tisdagen den 11 september 2012

P7_TC1-COD(2012)0025

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/.../EU om ändring av direktiv 2001/83/EG, vad gäller säkerhetsövervakning av läkemedel

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2012/26/EU.)

Säkerhetsövervakning av läkemedel (ändring av förordning (EG) nr 726/2004) *I**

P7_TA(2012)0314

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 726/2004 vad gäller säkerhetsövervakning av läkemedel (COM(2012)0051 – C7-0034/2012 – 2012/0023(COD))

(2013/C 353 E/32)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2012)0051),
- med beaktande av artiklarna 294.2, 114 och 168.4 c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0034/2012),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 28 mars 2012 ⁽¹⁾
- efter att ha hört Regionkommittén,
- med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 27 juni 2012 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0164/2012).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 202

Tisdagen den 11 september 2012

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2012)0023

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om ändring av förordning (EG) nr 726/2004, vad gäller säkerhetsövervakning av läkemedel

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 1027/2012.)

Svavelhalten i marina bränslen ***I

P7TA(2012)0315

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 1999/32/EG vad gäller svavelhalten i marina bränslen (COM(2011)0439 – C7-0199/2011 – 2011/0190(COD))

(2013/C 353 E/33)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0439),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 192.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0199/2011),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 18 januari 2012 ⁽¹⁾,
- efter att ha hört Regionkommittén,
- med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 31 maj 2012 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

⁽¹⁾ EUT C 68, 6.3.2012, s. 70.

Tisdagen den 11 september 2012

- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandet från utskottet för transport och turism (A7-0038/2012).
- 1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
- 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
- 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2011)0190

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/.../EU om ändring av rådets direktiv 1999/32/EG vad gäller svavelhalten i marina bränslen

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2012/33/EU.)

Systemet med samlat gårdsstöd och stödet till vinodlare ***I

P7_TA(2012)0316

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller systemet med samlat gårdsstöd och stödet till vinodlare (COM(2011)0631 – C7-0338/2011 – 2011/0285(COD))

(2013/C 353 E/34)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0631),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0338/2011),
- med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor över den föreslagna rättsliga grunden,
- med beaktande av artikel 294.3 och första stycket i artikel 42 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 25 april 2012 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 191, 29.6.2012, s. 116.

Tisdagen den 11 september 2012

- med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 4 maj 2012 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 9 juli 2012 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artiklarna 55 och 37 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A7-0203/2012).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 174.

P7_TC1-COD(2011)0285

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller systemet med samlat gårdstöd och stödet till vinodlare

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 1028/2012.)

Administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden *****I**

P7_TA(2012)0317

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) (COM(2011)0522 – C7-0225/2011 – 2011/0226(COD))

(2013/C 353 E/35)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0522),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0225/2011),

Tisdagen den 11 september 2012

- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet av den 7 december 2011 från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ⁽¹⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 23 maj 2012 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0068/2012).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 43, 15.2.2012, s. 14.

P7_TC1-COD(2011)0226

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (IMI-förordningen)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 1024/2012.)

Gemensamt system för beskattning av räntor och royaltyer som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater *

P7_TA(2012)0318

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 september 2012 om förslaget till rådets direktiv om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royaltyer som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater (omarbetning) (COM(2011)0714 – C7-0516/2011 – 2011/0314(CNS))

(2013/C 353 E/36)

(Särskilt lagstiftningsförfarande – samråd – omarbetning)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (COM(2011)0714),

Tisdagen den 11 september 2012

- med beaktande av artikel 115 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C7-0516/2011),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter ⁽¹⁾,
- med beaktande av skrivelsen av den 6 mars 2012 från utskottet för rättsliga frågor till utskottet för ekonomi och valutafrågor i enlighet med artikel 87.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 87 och 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0227/2012), och av följande skäl:
 - A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller förslaget inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges som sådana, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.
 1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom det anpassats till rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och såsom ändrat av parlamentet nedan.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed, i enlighet med artikel 293.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt;
 3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 1
Förslag till direktiv
Skäl 1

(1) Rådets direktiv 2003/49/EG av den 3 juni 2003 om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royaltyer som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater* har ändrats flera gånger. Med anledning av nya ändringar bör det av tydlighetsskäl omarbetas.

(1) Rådets direktiv 2003/49/EG av den 3 juni 2003 om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royaltyer som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater¹ har ändrats flera gånger. Med anledning av nya ändringar bör det av tydlighetsskäl omarbetas. **Den 19 april 2012 uppmanade Europaparlamentet till konkreta åtgärder för att bekämpa skattefusk och skatteflykt, riktade uppmärksamhet på skatteflykt via hybrida finansiella instrument och uppmanade medlemsstaterna att se till att det finns ett smidigt samarbete och en smidig samordning mellan deras skattesystem för att undvika oavsiktlig utebliven beskattning och skatteflykt.**

⁽¹⁾ EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

Tisdagen den 11 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 2**Förslag till direktiv
Skäl 1a (nytt)**

(1a) Ihållande och betydande offentliga underskott är nära knutna till den nuvarande sociala, ekonomiska och finansiella krisen.

Ändring 3**Förslag till direktiv
Skäl 4**

(4) Att avskaffa beskattningen av betalningar av räntor och royaltyer i den medlemsstat där de uppstår, oberoende av om beskattningen sker vid källan eller genom taxering, är det lämpligaste sättet att eliminera de nyss nämnda formaliteterna och problemen och att säkerställa lika behandling i beskattningshänseende mellan nationella och gränsöverskridande transaktioner. Det är särskilt nödvändigt att avskaffa dessa skatter på sådana betalningar mellan närstående bolag i olika medlemsstater samt mellan sådana bolags fasta driftställen.

(4) Att avskaffa beskattningen av betalningar av räntor och royaltyer i den medlemsstat där de uppstår, oberoende av om beskattningen sker vid källan eller genom taxering, är det lämpligaste sättet att eliminera de nyss nämnda formaliteterna och problemen och att säkerställa lika behandling i beskattningshänseende mellan nationella och gränsöverskridande transaktioner. Det är särskilt nödvändigt att avskaffa dessa skatter på sådana betalningar mellan närstående bolag i olika medlemsstater samt mellan sådana bolags fasta driftställen, **i syfte att åstadkomma ett förenklat och mer transparent skattesystem.**

Ändring 4**Förslag till direktiv
Skäl 5**

(5) Det är nödvändigt att se till att räntor och royaltyer beskattas en gång i en medlemsstat och att de förmåner som direktivet innebär endast är tillämpliga när inkomst som härrör från räntan eller royaltyn beskattas i den medlemsstat där det mottagande bolaget har sin hemvist eller i den medlemsstat där det mottagande fasta driftstället är beläget.

(5) Det är nödvändigt att se till att räntor och royaltyer beskattas en gång i en medlemsstat och att de förmåner som direktivet innebär endast är tillämpliga när inkomst som härrör från räntan eller royaltyn beskattas i den medlemsstat där det mottagande bolaget har sin hemvist eller i den medlemsstat där det mottagande fasta driftstället är beläget, **utan att det finns en möjlighet till skattebefrielse eller en ersättning eller ett utbyte genom betalning av en annan skatt.**

Ändring 5**Förslag till direktiv
Skäl 12**

(12) Det är dessutom nödvändigt att inte hindra medlemsstaterna från att **vidta lämpliga åtgärder för** att bekämpa **bedrägeri** och missbruk.

(12) Det är dessutom nödvändigt att **vidta lämpliga åtgärder för att** inte hindra medlemsstaterna från att bekämpa **skattebedrägeri, skatteflykt** och missbruk.

Ändring 6**Förslag till direktiv
Skäl 20a (nytt)**

(20a) För att säkerställa en smidig och kostnadseffektiv tillämpning av bestämmelserna i detta direktiv, bör företagen upprätta sina årsredovisningar och alla relevanta skatteuppgifter med hjälp av eXtensible Business Reporting Language (XBRL).

Tisdagen den 11 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 7**Förslag till direktiv
Artikel 1 – punkt 1**

1. De betalningar av räntor eller royaltyer som uppkommer i en medlemsstat ska undantas från varje form av skatt som påförs sådana betalningar i denna medlemsstat, oavsett om den tas ut vid källan eller genom taxering, under förutsättning att den som har rätt till räntan eller royaltyen är ett bolag i en annan medlemsstat, eller ett fast driftställe som är beläget i en annan medlemsstat och tillhör ett bolag i en medlemsstat som faktiskt beskattas för inkomst som härrör från de nämnda betalningarna i den andra medlemsstaten.

1. De betalningar av räntor eller royaltyer som uppkommer i en medlemsstat ska undantas från varje form av skatt som påförs sådana betalningar i denna medlemsstat, oavsett om den tas ut vid källan eller genom taxering, under förutsättning att den som har rätt till räntan eller royaltyen är ett bolag i en annan medlemsstat, eller ett fast driftställe som är beläget i en annan medlemsstat och tillhör ett bolag i en medlemsstat som faktiskt beskattas för inkomst som härrör från de nämnda betalningarna i den andra medlemsstaten **med en skattesats som inte är lägre än 70 procent av den genomsnittliga lagstadgade bolagsskattesatsen i medlemsstaterna, utan att det finns en möjlighet till skattebefrielse eller en ersättning eller ett utbyte genom betalning av en annan skatt. Räntor eller royaltyer ska inte undantas från skatt i den medlemsstat där de uppstår om betalningen inte är beskattningsbar enligt den nationella skattelagstiftning som den som har rätt till räntan eller royaltyen omfattas av, till följd av att betalningen (hybridinstrument) eller betalaren och mottagaren (hybridenheter) har en annan klassificering.**

Ändring 8**Förslag till direktiv
Artikel 1 – punkt 3**

3. Ett fast driftställe ska behandlas som betalare av räntor eller royaltyer endast i den mån dessa betalningar innebär en kostnad som uppstått för det fasta driftstället till följd av dess verksamhet.

3. Ett fast driftställe ska behandlas som betalare av räntor eller royaltyer endast i den mån dessa betalningar innebär en kostnad som uppstått för det fasta driftstället till följd av dess verksamhet. **Endast ett fast driftställe som uppfyllt sina skattekyldigheter ska ha rätt till en skattebefrielse eller en skatteförmån.**

Ändring 10**Förslag till direktiv
Artikel 2 – punkt 1 – led d – led ii**

ii) det andra bolaget direkt innehar minst **10 %** av kapitalet i det första bolaget, eller om

ii) det andra bolaget direkt innehar minst **25 %** av kapitalet i det första bolaget, eller om

Ändring 11**Förslag till direktiv
Artikel 2 – punkt 1 – led d – led iii**

iii) ett tredje bolag innehar minst **10 %** av kapitalet både i det första och i det andra bolaget.

iii) ett tredje bolag innehar minst **25 %** av kapitalet både i det första och i det andra bolaget.

Ändring 12**Förslag till direktiv
Artikel 4 – rubriken****Bedrägeri** och missbruk**Skattebedrägeri, skatteflykt** och missbruk

Tisdagen den 11 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 13

Förslag till direktiv Artikel 4 – punkt 2

2. Medlemsstaterna får, när det gäller transaktioner som har skatteflykt, *skatteundandragande* eller *missbruk* som huvudsakligt syfte eller som ett av huvudsyftena, återkalla de förmåner som detta direktiv innebär eller vägra att tillämpa direktivet.

2. Medlemsstaterna får, när det gäller transaktioner som har *skattebedrägeri*, skatteflykt, *skattemisbruk eller skatteundandragande*, som huvudsakligt syfte eller som ett av huvudsyftena, återkalla de förmåner som detta direktiv innebär eller vägra att tillämpa direktivet.

Ändring 14

Förslag till direktiv Artikel 6 – punkt 1 – stycke 1

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1.1 och 1.3, artikel 2 c och d samt bilaga I del A senast den **1 januari 2012**. De ska genast till kommissionen överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1.1 och 1.3, artikel 2 c och d samt bilaga I del A senast den **31 december 2013**. De ska genast till kommissionen överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

Ändring 15

Förslag till direktiv Artikel 6 – punkt 2a (ny)

2a. Företagen ska upprätta sina årsredovisningar och alla relevanta skatteuppgifter med hjälp av eXtensible Business Reporting Language (XBRL).

Ändring 16

Förslag till direktiv Artikel 7

Kommissionen ska senast den **31 december 2016** överlämna en rapport till rådet om de ekonomiska effekterna av detta direktiv.

Kommissionen ska senast den **31 december 2015** överlämna en rapport till **Europaparlamentet och** rådet om de ekonomiska effekterna av detta direktiv.

Ändring 17

Förslag till direktiv Artikel 8

Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av nationella eller avtalsgrundade bestämmelser som går utöver bestämmelserna i detta direktiv och är utformade för att avskaffa eller mildra dubbelbeskattning av räntor och royaltier.

Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av nationella eller avtalsgrundade bestämmelser som går utöver bestämmelserna i detta direktiv och är utformade för att avskaffa eller mildra dubbelbeskattning **och dubbel icke-beskattning** av räntor och royaltier.

Onsdagen den 12 september 2012

**Miniminormer för brottsoffers rättigheter samt stöd till och skydd av brottsoffer
***I**

P7_TA(2012)0327

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om miniminormer för brottsoffers rättigheter samt stöd till och skydd av brottsoffer (COM(2011)0275 – C7-0127/2011 – 2011/0129(COD))

(2013/C 353 E/37)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0275),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och artikel 82.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0127/2011),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet av den 7 december 2011 från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 16 februari 2012 ⁽²⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 21 juni 2012 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av de gemensamma överläggningar som hållits av utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män i enlighet med artikel 51 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män samt yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0244/2012).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 43, 15.2.2012, s. 39.

⁽²⁾ EUT C 113, 18.4.2012, s. 56.

Onsdagen den 12 september 2012

P7_TC1-COD(2011)0129

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012 /.../EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten direktiv 2012/29/EU.)

Förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för nötkött av hög kvalitet, griskött, fjäderfäkött, vete och blandsäd samt kli och andra restprodukter ***I

P7_TA(2012)0328

Europaparlamentets ändringar antagna den 12 september 2012 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för nötkött av hög kvalitet, griskött, fjäderfäkött, vete och blandsäd samt kli och andra restprodukter (COM(2011)0906 – C7-0524/2011 – 2011/0445(COD)) ⁽¹⁾

(2013/C 353 E/38)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 1 Förslag till förordning Skäl 3

(3) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av förordning (EG) nr 774/94 bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av förordningen, i det fall volymerna eller andra villkor för kvoterna skulle ändras, i synnerhet genom ett **beslut** om att **godkänna** ett avtal med ett eller flera tredjeländer. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(3) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av förordning (EG) nr 774/94 bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av förordningen, i det fall volymerna eller andra villkor för kvoterna skulle ändras, i synnerhet genom ett **rådsbeslut** om att **ingå** ett avtal med ett eller flera tredjeländer. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt. **Kommissionen bör tillhandahålla fullständig information och dokumentation om sina möten med nationella experter inom ramen för arbetet med att förbereda och genomföra delegerade akter. Kommissionen bör i detta sammanhang se till att Europaparlamentet vederbörligen involveras, med utgångspunkt i bästa praxis från tidigare erfarenheter på andra politikområden, i syfte att skapa så goda förutsättningar som möjligt för Europaparlamentets framtida kontroll av delegerade akter.**

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0212/2012).

Onsdagen den 12 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 2**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 1**

Förordning (EG) nr 774/94

Artikel 7 – punkt 2

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i **artikel [323.2] i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr [xxxx/åååå] [den anpassade förordningen om den samlade marknadsordningen]***

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i **artikel 7a.2**.

Ändring 3**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 1**

Förordning (EG) nr 774/94

Artikel 7a (ny)

Artikel 7a**Kommittéförfarande**

1. **Kommissionen ska biträddas av kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket, som inrättats genom artikel [xx] i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr [xxxx/yyyy] av den ... 2012 ... [den anpassade förordningen om en samlad marknadsordning] (*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011 (**).**

2. **När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.**

3. **Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom skriftligt förfarande, ska det förfarandet avslutas utan resultat om, inom tidsfristen för att avge yttrandet, kommitténs ordförande så beslutar eller om en majoritet av kommittéledamöterna så begär.**

(*) EUT L ..., ..., s.

(**) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Ändring 4**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 2**

Förordning (EG) nr 774/94

Artikel 8a – punkt 2

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 8 ska ges till kommissionen för **en obegränsad tidsperiod** från och med den [det datum då denna ändringsförordning träder i kraft].

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 8 ska ges till kommissionen för en **period av fem år** från och med den... (*). **Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.**

(*) Datum för ikraftträdandet av denna förordning.

Onsdagen den 12 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 5**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 2**

Förordning (EG) nr 774/94

Artikel 8a – punkt 5

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 8 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med **två månader** på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 8 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med **fyra månader** på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

Import av olivolja och andra jordbruksprodukter från Turkiet när det gäller delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter som ska ges kommissionen *I**

P7_TA(2012)0329

Europaparlamentets ändringar antagna den 12 september 2012 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordningar (EG) nr 2008/97, (EG) nr 779/98 och (EG) nr 1506/98 på områdena import av olivolja och andra jordbruksprodukter från Turkiet när det gäller delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter som ska ges kommissionen (COM(2011)0918 – C7-0005/2012 – 2011/0453(COD)) ⁽¹⁾

(2013/C 353 E/39)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 1**Förslag till förordning****Skäl 5**

5. För att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av förordning (EG) nr 2008/97, bör befogenheten att anta lagstiftningsakter i enlighet med artikel 290 i fördraget ges till kommissionen när det gäller antagandet av anpassningar som är nödvändiga för den förordningen om aktuella villkor för de särskilda ordningarna i associeringsavtalet ändras, framförallt när det gäller beloppen, eller om ett nytt avtal ingås. Det är särskilt viktigt att kommissionen samråder med experter och andra parter under sitt förberedande arbete. När kommissionen utarbetar och upprättar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar överlämnas samtidigt, i god tid och på lämpligt sätt till Europaparlamentet och rådet.

5. För att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av förordning (EG) nr 2008/97, bör befogenheten att anta lagstiftningsakter i enlighet med artikel 290 i fördraget ges till kommissionen när det gäller antagandet av anpassningar som är nödvändiga för den förordningen om aktuella villkor för de särskilda ordningarna i associeringsavtalet ändras, framförallt när det gäller beloppen, eller om ett nytt avtal ingås. Det är särskilt viktigt att kommissionen samråder med experter och andra parter under sitt förberedande arbete. När kommissionen utarbetar och upprättar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar överlämnas samtidigt, i god tid och på lämpligt sätt till Europaparlamentet och rådet. **Kommissionen bör tillhandahålla fullständig information och dokumentation om sina möten med nationella experter inom ramen för arbetet med att förbereda och genomföra delegerade akter. Kommissionen bör i detta sammanhang se till att Europaparlamentet vederbörligen involveras, med utgångspunkt i bästa**

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0209/2012).

Onsdagen den 12 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

praxis från tidigare erfarenheter på andra politikområden, i syfte att skapa så goda förutsättningar som möjligt för Europaparlamentets framtida kontroll av delegerade akter.

Ändring 2

Förslag till förordning
Artikel 1 – led -1 (nytt)
Förordning (EG) nr 2008/97
Skäl 5a (nytt)

-1. Följande skäl ska införas:

”(5a) För att säkerställa enhetliga villkor för antagandet av vissa åtgärder för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ().*

(*) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.”

Ändring 3

Förslag till förordning
Artikel 1 – led 1a (nytt)
Förordning (EG) nr 2008/97
Skäl 6

-1a. Skäl 6 ska ersättas med följande:

”(6) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på antagandet av de anpassningar som är nödvändiga för den förordningen om aktuella villkor för de särskilda ordningarna i associeringsavtalet ändras, framför allt när det gäller beloppen, eller om ett nytt avtal ingås. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt. Kommissionen bör ge fullständig information och dokumentation om sina möten med nationella experter inom ramen för arbetet med att förbereda och genomföra delegerade akter. Kommissionen bör i detta sammanhang se till att Europaparlamentet vederbörligen involveras, med utgångspunkt i bästa praxis från tidigare erfarenheter på andra politikområden, i syfte att skapa så goda förutsättningar som möjligt för Europaparlamentets framtida kontroll av delegerade akter.”.

Onsdagen den 12 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 4**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 1**

Förordning (EG) nr 2008/97

Artikel 7

Kommissionen ska, genom genomförandeakter, anta åtgärder som är nödvändiga för att tillämpa vissa tillämpningsföreskrifter för de särskilda ordningarna för import som fastställs i denna förordning. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i **artikel [323.2] i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr [xxxx/yyyy] [den anpassade förordningen om en samlad marknadsordning]***.

Kommissionen ska, genom genomförandeakter, anta åtgärder som är nödvändiga för att tillämpa vissa tillämpningsföreskrifter för de särskilda ordningarna för import som fastställs i denna förordning. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i **artikel 7a.2**.

Ändring 5**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 1**

Förordning (EG) nr 2008/97

Artikel 7a (ny)

Artikel 7a**Kommittéförfarande**

1. **Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättas genom artikel [xx] i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) No [xxxx/åååå] av den ... [den anpassade förordningen om en samlad marknadsordning] (*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011 (**).**

2. **Vid hänvisning till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.**

3. **Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom skriftligt förfarande ska det skriftliga förfarandet avslutas utan resultat om ordföranden så beslutar eller en majoritet av kommittéledamöterna så begär inom tidsfristen för att avge yttrandet.**

(*) EUT L ..., ..., s. ...

(**) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Ändring 6**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 2**

Förordning (EG) nr 2008/97

Artikel 8a – punkt 2

2. Delegeringen av befogenhet som avses i artikel 8 ska tilldelas kommissionen **under en obegränsad tid från och med [infoga dag för ikraftträdande för denna ändringsförordning]**.

2. Delegeringen av befogenhet som avses i artikel 8 ska tilldelas kommissionen **för en period om fem år från och med den ... (*)**. **Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genomtyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.**

(*) Datum för denna förordnings ikraftträdande.

Onsdagen den 12 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 7**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 2**

Förordning (EG) nr 2008/97

Artikel 8a – punkt 5

5. En delegerad akt som antas i enlighet med artikel 8 ska endast träda i kraft om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort någon invändning inom två månader från det att de har underrättats om akten, eller om både Europaparlamentet och rådet, innan denna frist har löpt ut, har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte invända. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska fristen förlängas med **två månader**.

5. En delegerad akt som antas i enlighet med artikel 8 ska endast träda i kraft om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort någon invändning inom två månader från det att de har underrättats om akten, eller om både Europaparlamentet och rådet, innan denna frist har löpt ut, har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte invända. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska fristen förlängas med **fyra månader**.

Ändring 8**Förslag till förordning****Artikel 2 – led -1 (nytt)**

Förordning (EG) nr 779/98

Skäl 4a (nytt)

-1. Följande skäl ska införas:

”(4a) För att säkerställa enhetliga villkor för antagandet av vissa åtgärder för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ().*

(*) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.”.

Ändring 9**Förslag till förordning****Artikel 2 – led 1**

Förordning (EG) nr 779/98

Artikel 1

Kommissionen ska, genom genomförandeakter, anta regler som är nödvändiga för genomförandet av importordningen för produkter som är upptagna i bilaga I till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt med ursprung i Turkiet och som importeras till unionen på de villkor som föreskrivs i beslut nr 1/98 av associeringsrådet EG-Turkiet. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i **artikel [323.2] i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr [xxxx/yyyy] [den anpassade förordningen om en samlad marknadsordning]***.

Kommissionen ska, genom genomförandeakter, anta regler som är nödvändiga för genomförandet av importordningen för produkter som är upptagna i bilaga I till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt med ursprung i Turkiet och som importeras till unionen på de villkor som föreskrivs i beslut nr 1/98 av associeringsrådet EG-Turkiet. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i **artikel 2a.2**.

Onsdagen den 12 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 10

Förslag till förordning
Artikel 1 – led 1a (nytt)
Förordning (EG) nr 779/98
Artikel 2a (ny)

1a. Följande artikel ska läggas till:

”Artikel 2a

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättas genom artikel [xx] i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) No [xxx/åååå] av den ... [den anpassade förordningen om en samlad marknadsordning] (*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011 (**).

2. Vid hänvisning till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom skriftligt förfarande ska det skriftliga förfarandet avslutas utan resultat om ordföranden så beslutar eller en majoritet av kommittéledamöterna så begär inom tidsfristen för att avge yttrandet.

(*) EUT L ..., ..., s. ...

(**) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.”.

Ändring 11

Förslag till förordning
Artikel 3 – led -1 (nytt)
Förordning (EG) nr 1506/98
Skäl 6a (nytt)

-1. Följande skäl ska införas:

”(6a) För att säkerställa enhetliga villkor för antagandet av vissa åtgärder för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (*).

(*) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.”.

Onsdagen den 12 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 12**Förslag till förordning****Artikel 3 – led 1**

Förordning (EG) nr 1506/98

Artikel 3

Kommissionen ska, genom en genomförandeakt, bekräfta att upphävandet i artikel 2 avslutas så snart hindren för förmånsbehandlad export från unionen tagits bort. Genomförandeakten ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i **artikel [323.2] i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr [xxxx/yyyy] [den anpassade förordningen om en samlad marknadsordning]***.

Kommissionen ska, genom en genomförandeakt, bekräfta att upphävandet i artikel 2 avslutas så snart hindren för förmånsbehandlad export från unionen tagits bort. Genomförandeakten ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i **artikel 3a.2**.

Ändring 13**Förslag till förordning****Artikel 3 – led 1a (nytt)**

Förordning (EG) nr 1506/98

Artikel 3a (ny)

1a. Följande artikel ska läggas till:**"Artikel 3a****Kommittéförfarande**

1. Kommissionen ska biträddas av den kommitté som inrättas genom artikel [xx] i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr [xxxx/åååå] av den ... [den anpassade förordningen om en samlad marknadsordning] (*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011 (**).

2. Vid hänvisning till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom skriftligt förfarande ska det skriftliga förfarandet avslutas utan resultat om ordföranden så beslutar eller en majoritet av kommittéledamöterna så begär inom tidsfristen för att avge yttrandet.

(*) EUT L ..., ..., s. ...

(**) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13."

Onsdagen den 12 september 2012

Avtal om ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse, intyg och märkning mellan EG och Australien ***

P7_TA(2012)0330

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 september 2012 om utkastet till rådets beslut om ingående av ett avtal mellan Europeiska unionen och Australien om ändring av avtalet om ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse, intyg och märkning mellan Europeiska gemenskapen och Australien (12124/2010 – C7-0057/2012 – 2010/0146(NLE))

(2013/C 353 E/40)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (12124/2010),
 - med beaktande av utkastet till avtal mellan Europeiska unionen och Australien om ändring av avtalet om ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse, intyg och märkning mellan Europeiska gemenskapen och Australien (12150/2010),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 207.4 första stycket och artikel 218.6 andra stycket led a v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0057/2012),
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel (A7-0211/2012).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Australien.

Avtal om ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse mellan EG och Nya Zeeland ***

P7_TA(2012)0331

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 september 2012 om utkastet till rådets beslut om ingående av ett avtal mellan Europeiska unionen och Nya Zeeland om ändring av avtalet om ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland (12126/2010 – C7-0058/2012 – 2010/0139(NLE))

(2013/C 353 E/41)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (12126/2010),

Onsdagen den 12 september 2012

- med beaktande av utkastet till avtal mellan Europeiska unionen och Nya Zeeland om ändring av avtalet om ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland (12151/2010),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 207.4 första stycket och artikel 218.6 andra stycket led a v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0058/2012),
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel (A7-0210/2012).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Nya Zeeland.

Vissa åtgärder i fråga om länder som tillåter ohållbart fiske i syfte att bevara fiskbestånd ***I

P7_TA(2012)0332

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om vissa åtgärder i fråga om länder som tillåter ohållbart fiske i syfte att bevara fiskbestånd (COM(2011)0888 – C7-0508/2011 – 2011/0434(COD))

(2013/C 353 E/42)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0888),
- med beaktande av artiklarna 294.2, 207.2 och 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0508/2011),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 23 maj 2012 ⁽¹⁾,
- med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 27 juni 2012 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

⁽¹⁾ EUT C 229, 31.7.2012, s. 112.

Onsdagen den 12 september 2012

- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet och yttrandet från utskottet för utveckling (A7-0146/2012).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2011)0434

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om vissa åtgärder i syfte att bevara fiskbestånd i fråga om länder som tillåter ohållbart fiske

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 1026/2012.)

Den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter *I**

P7_TA(2012)0333

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter (COM(2011)0416 – C7-0197/2011 – 2011/0194(COD))

(2013/C 353 E/43)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0416),
- med beaktande av artiklarna 294.2, 42 och 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0197/2011),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

Onsdagen den 12 september 2012

- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 28 mars 2012 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 4 maj 2012 ⁽²⁾,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0217/2012).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 183.

⁽²⁾ EUT C 225, 27.7.2012, p. 20.

P7_TC1-COD(2011)0194

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter samt om ändring av rådets förordning (EG) nr 1184/2006 och upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 42 och 43.2,
- med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
- efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,
- i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 183.

⁽²⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 20.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 september 2012.

Onsdagen den 12 september 2012

av följande skäl:

- (1) Den gemensamma fiskeripolitikens tillämpningsområde omfattar marknadsåtgärder för fiskeri- och vattenbruksprodukter inom unionen. Den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, nedan kallad den gemensamma marknadsordningen, är en integrerad del av den gemensamma fiskeripolitiken och bör bidra till att förverkliga dess mål. Eftersom den gemensamma fiskeripolitiken håller på att ses över bör den gemensamma marknadsordningen anpassas i enlighet med detta.
- (2) Rådets förordning (EG) nr 104/2000 av den 17 december 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter ⁽¹⁾ bör ändras för att ta hänsyn till de brister som konstaterats vid genomförandet av nu gällande bestämmelser, den senaste tidens utveckling på unionens marknad och på världsmarknaden och de förändringar som skett inom fisket och vattenbruket.
- (2a) *Fisket har en särskilt stor betydelse för ekonomin i unionens kustområden, inbegripet de yttersta randområdena. Eftersom fisket ger yrkesfiskarna i dessa områden en utkomst, bör åtgärder vidtas för att främja marknadsstabilitet och en bättre överensstämmelse mellan utbud och efterfrågan.* [Ändr. 1]
- (3) Den gemensamma marknadsordningens bestämmelser bör genomföras i överensstämmelse med unionens internationella åtaganden, särskilt med Världshandelsorganisationens (WTO) bestämmelser. *Fisk och skaldjur utgör en gemensam resurs. Eftersom fisket därför inte är en verksamhet som andra, bör det särskilt underställas åtgärder som uppfyller miljö- och ekosystemvillkor, oavsett vilka marknadens krav är.* [Ändr. 2]
- (3a) *Eftersom de WTO-bestämmelser om handel som för närvarande är tillämpliga fyller sin funktion på ett tillfredsställande sätt, bör varje nytt förslag syfta till att upprätthålla status quo om det är möjligt. Kommissionen bör emellertid se till att de fiskeri- och vattenbruksprodukter som importeras från tredjeländer till fullo uppfyller kraven för hållbara fiskemetoder och bestämmelserna i unionsrätten, i syfte att säkerställa att unionsprodukter och importerade produkter kan konkurrera på lika villkor.* [Ändr. 3]
- (4) Den gemensamma marknadsordningen bör bidra till att förverkliga målen för den gemensamma fiskeripolitiken.
- (5a) *Mot bakgrund av den betydande mängd fiskeri- och vattenbruksprodukter som importeras till unionen och den betydande andel som importerade produkter står för av den totala konsumtionen inom unionen är det nödvändigt att den gemensamma marknadsordningen ligger i linje med en handels- och tullpolitik som syftar till att hålla importen under kontroll och övervaka hur importen påverkar det pris som unionens producenter erhåller vid första försäljningen och lönsamheten för deras verksamhet.* [Ändr. 4]
- (5b) *Största möjliga enhetlighet mellan den gemensamma fiskeripolitiken, å ena sidan, och den gemensamma handelspolitiken, å andra sidan, bör säkerställas, och handelspolitiken bör systematiskt tjäna målen för fiskeripolitiken, både inom ramen för de multilaterala förhandlingarna i WTO och de bilaterala eller regionala handelsavtalen.* [Ändr. 5]
- (5c) *Det är viktigt att se till att samtliga nationella myndigheter som ansvarar för tull- och hygienkontroll av fiskeri- och vattenbruksprodukter som importeras till unionen har de instrument och de mänskliga och ekonomiska resurser som krävs för att de på ett effektivt sätt ska kunna fullfölja sina uppdrag.* [Ändr. 6]
- (6) Det är viktigt att förvaltningen av den gemensamma marknadsordningen bygger på principerna om god förvaltning i den gemensamma fiskeripolitiken.

⁽¹⁾ EGT L 17, 21.1.2000, s. 22.

Onsdagen den 12 september 2012

- (6a) *För att den gemensamma marknadsordningen ska vara framgångsrik är det synnerligen viktigt att konsumenterna via marknads- och utbildningskampanjer informeras om nyttan med att äta fisk och mångfalden av tillämpliga fiskarter samt görs medvetna om vikten av att förstå den information som finns på märkningen.* [Ändr. 7]
- (7) Producentorganisationerna har en nyckelroll när det gäller att tillämpa den gemensamma fiskeripolitiken och den gemensamma marknadsordningen på rätt sätt. Det är därför nödvändigt att stärka deras målsättningar **och tillhandahålla nödvändigt ekonomiskt stöd så att de kan spela en mer betydelsefull roll i den dagliga förvaltningen av fisket genom att vara verksamma inom den ram som fastställts i målen för den gemensamma fiskeripolitiken.** Det är också nödvändigt att säkerställa att deras medlemmar bedriver fiskeri- och vattenbruksverksamhet på ett hållbart sätt, förbättrar utsläppandet av produkter på marknaden, **får högre inkomster** och samlar in miljömässig och ekonomisk information om vattenbruket. Vid förverkligandet av dessa mål bör producentorganisationerna ta hänsyn till de olika villkor för fiskeri- och vattenbrukssektorerna som råder inom unionen, **särskilt i de yttersta randområdena**, i synnerhet det småskaliga fiskets **och det extensiva vattenbrukets särdrag.** Det bör vara möjligt för medlemsstaterna och de regionala myndigheterna att ta ansvar för förverkligandet av dessa mål genom att nära samarbeta med producentorganisationerna när det gäller förvaltningsfrågor och, vid behov, tilldelningen av kvoter och förvaltningen av fiskeansträngningen, i enlighet med behoven i varje enskilt fiske. [Ändr. 8]
- (7a) *I syfte att stärka producentorganisationernas konkurrenskraft och livskraft bör lämpliga kriterier för deras inrättande tydligt fastställas, särskilt när det gäller det minsta antalet medlemmar och det formella erkännandet av dessa.* [Ändr. 9]
- (8) Branschorganisationer som samlar olika kategorier av aktörer kan hjälpa till att förbättra samordningen av saluföringen inom värdekedjan och ta fram åtgärder som är av intresse för hela sektorn.
- (9) Det bör fastställas gemensamma villkor för medlemsstaternas erkännande av producentorganisationer och branschorganisationer, för utvidgningen av de regler som producentorganisationer och branschorganisationer antar och för fördelningen av de kostnader som uppstår vid en sådan utvidgning. Förfarandet för utvidgning av reglerna bör godkännas av kommissionen.
- (10) För att kunna styra in sina medlemmar på hållbar fiskeri- och vattenbruksverksamhet bör producentorganisationerna utarbeta och till medlemsstaternas behöriga myndigheter överlämna en produktions- och saluföringsplan med de åtgärder som krävs för att de ska kunna uppfylla sina mål.
- (10a) *Landning av all oavsiktlig fångst och bifångst samt minskning av utkast är två mål för den pågående reformen av den gemensamma fiskeripolitiken. För att dessa mål ska kunna nås måste användningen av selektiva fiskemetoder och fiskeredskap utökas så att fångster av exemplar som inte uppfyller kriterierna för minimistorlek undviks.* [Ändr. 165]
- (11) Eftersom fisket är oförutsägbart bör det inrättas en mekanism för lagring av fiskeriprodukter avsedda att användas som livsmedel i syfte att skapa större stabilitet på marknaden och öka produktavkastningen, särskilt genom att skapa mervärde. Mekanismen bör bidra till stabilisering och konvergens av unionens lokala marknader i syfte att förverkliga den inre marknaden.
- (11a) *Mot bakgrund av de yttersta randområdenas avlägsna belägenhet och geografiska isolering är det möjligt att genomföra program för specifika åtgärder som syftar till att beakta dessa områdens särdrag, i enlighet med artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).* [Ändr. 11]
- (11b) *Kommissionen bör fastställa åtgärder för att stödja kvinnors deltagande i vattenbruksproducentorganisationerna.* [Ändr. 12]

Onsdagen den 12 september 2012

- (12) ~~Producentorganisationerna kan bilda en gemensam fond~~ **bör tilldelas ekonomiskt stöd från unionen inom ramen för Europeiska havs- och fiskerifonden** för att finansiera produktions- och saluföringsplanerna och lagringsmekanismen. [Ändr. 13]
- (13) För att ta hänsyn till prisskillnaderna inom unionen bör varje producentorganisation ha rätt att föreslå ett pris som utlöser lagringsmekanismen. Detta pris bör inte leda till att det fastställs minimipriser, vilket skulle kunna utgöra ett hinder för konkurrensen.
- (14) Eftersom fiskbestånd är gemensamma resurser kan de i vissa fall utnyttjas på ett mer hållbart och effektivt sätt av organisationer med medlemmar från olika medlemsstater **och regioner**. ~~Det~~ **Man** bör därför även ~~föreskrivas en möjlighet främja möjligheten~~ att upprätta transnationella producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer ~~som~~ **på transregional nivå, vid behov på grundval av biogeografiska regioner, och på transnationell nivå. Sådana organisationer bör fungera som partnerskap vars syfte det är att fastställa gemensamma och bindande regler och skapa lika villkor för samtliga parter som är verksamma inom fiskeindustrin. Då man upprättar dessa organisationer bör man se till att de **likaså** fortsätter att omfattas av konkurrensreglerna i den här förordningen **och att man respekterar behovet att upprätthålla en länk mellan de enskilda kustområdena och det fiske och de vatten dessa traditionellt har utnyttjat**. [Ändr. 14]**
- (15) Tillämpningen av gemensamma handelsnormer bör innebära att marknaden förses med hållbara produkter, att potentialen på den inre marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter utnyttjas fullt ut och att det blir lättare med handel baserad på sund konkurrens, vilket hjälper till att förbättra produktionens lönsamhet.
- (16) ~~Det allt större utbudet av fiskeri- och vattenbruksprodukter gör~~ **För att konsumenterna ska kunna göra välunderbyggda val är** det nödvändigt att ge konsumenterna viss grundläggande ~~dem tydlig och fullständig~~ information om **bland annat** produkternas viktigaste egenskaper **ursprung, produktionsmetod och produktionsdatum**. ~~För att främja produktdifferentiering är det också nödvändigt att ta hänsyn till kompletterande information som anges på frivillig grund.~~ [Ändr. 15]
- (16a) **Miljömärkning av fiskeriprodukter med ursprung både inom och utanför unionen gör det möjligt att tillhandahålla tydlig information om fiskeriprodukternas ekologiska hållbarhet. Det är därför nödvändigt för kommissionen att utreda möjligheten att utarbeta och fastställa minimikriterier för utvecklandet av en miljömärkning av fiskeriprodukter som omfattar hela unionen.** [Ändr. 16]
- (16b) **För att skydda europeiska konsumenter bör medlemsstaternas myndigheter som ansvarar för att övervaka och kontrollera fullgörandet av de skyldigheter som fastställs i denna förordning fullt ut utnyttja tillgänglig teknik, inbegripet DNA-test, i syfte att avskräcka aktörer från att falskmärka fångster.** [Ändr. 17]
- (16c) **Mot bakgrund av att konsumenterna fäster stor vikt vid ursprungskriterier i vid bemärkelse i sina val bland de fiskeri- och vattenbruksprodukter som erbjuds på marknaden bör man särskilt se till att de i detta hänseende har så tillförlitlig, tydlig och fullständig information som möjligt.** [Ändr. 18]
- (16d) **För att åstadkomma enhetlighet mellan den gemensamma fiskeripolitiken, i synnerhet när det gäller dess marknadsordning och informationen till konsumenterna, och den gemensamma handelspolitiken bör man undvika en alltför vid definition av ursprung som medför förmånsbehandling i tullhänseende för fiskeri- och vattenbruksprodukter, eller undantag från de definitioner som gemensamt tillämpas, vilka inverkar negativt på produkternas spårbarhet och skapar förvirring när det gäller var och hur en given produkt erhållits.** [Ändr. 19]

Onsdagen den 12 september 2012

- (17) De konkurrensregler för avtal, beslut och förfaranden som avses i artikel 101 i EUF-fördraget bör gälla för produktion eller saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter i den utsträckning detta inte utgör ett hinder för den gemensamma marknadsordningens funktion eller äventyrar förverkligandet av målen i artikel 39 i EUF-fördraget.
- (17a) De produkter som importeras till unionens marknad måste överensstämma med samma handelskrav och handelsnormer som de som gäller för unionens producenter. [Ändr. 20]**
- (18) Det bör fastställas konkurrensregler med avseende på produktion och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter som tar hänsyn till fiskeri- och vattenbruksnäringens särdrag, bland annat uppdelningen av sektorn, det faktum att fisk är en gemensam resurs och den omfattande importen, **för vilken samma regler bör gälla som för unionens fiskeri- och vattenbruksprodukter**. I förenklingssyfte bör tillämpliga bestämmelser i rådets förordning (EG) nr 1184/2006 av den 24 juli 2006 om tillämpning av vissa konkurrensregler på produktion av och handel med vissa jordbruksvaror⁽¹⁾ införlivas med denna förordning. Förordning (EG) nr 1184/2006 bör därför inte längre gälla för fiskeri- och vattenbruksprodukter. [Ändr. 21]
- (19) Den ekonomiska informationen om marknaderna för fiskeri- och vattenbruksprodukter i unionen bör förbättras.
- (20) För att ~~komplettera eller ändra villkoren och kraven för erkännande av producentorganisationer, komplettera eller ändra innehållet i produktions- och saluföringsplanen, definiera och ändra de gemensamma handelsnormerna, komplettera eller ändra obligatorisk information och säkerställa att producentorganisationer och branschorganisationer fungerar på ett tillfredsställande sätt,~~ samt för att fastställa lämpliga gemensamma handelsnormer, ~~minimikriterier för den information som aktörerna anger frivilligt till konsumenterna~~ bör kommissionen ges befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget med avseende på ~~artiklarna 24, 33, 41 och 46~~ **ekonomiskt stöd till dessa organisationer, deras interna regler, innehållet i produktions- och saluföringsplanen, samt definition och ändring av gemensamma handelsnormer**. [Ändr. 22] Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (22) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, beträffande de tidsfrister och förfaranden för erkännande av producentorganisationer och branschorganisationer som medlemsstaterna ska tillämpa, formatet, tidsfrister och förfarande för medlemsstaternas meddelande till kommissionen av beslut om att bevilja eller återkalla erkännande, regler beträffande kontrollfrekvens, innehåll och praktiska metoder för de kontroller som medlemsstaterna ska utföra, format och medlemsstaternas förfarande för meddelande när det gäller utvidgning av reglerna, förfarande och tidsfrister för producentorganisationernas inlämnande och medlemsstaternas godkännande av produktions- och saluföringsplaner, samt formatet för medlemsstaternas offentliggörande av priser som utlöser lagringsmekanismen, bör kommissionen ges genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT L 214, 4.8.2006, s. 7.

⁽²⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Onsdagen den 12 september 2012

- (22a) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att fastställa den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av dess omfattning och verkningar och behovet av gemensamma åtgärder, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen som fastställs i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (23) Förordning (EG) nr 104/2000 bör upphävas men för den rättsliga förutsebarhetens skull bör vissa bestämmelser däri fortsätta att gälla fram till dess att förordningen om den europeiska havs- och fiskerifonden träder i kraft.
- (23a) Förordning (EG) nr 1184/2006 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

1. Härmed upprättas en gemensam marknadsordning för fiskeri- och vattenbruksprodukter, nedan kallad den gemensamma marknadsordningen.
2. Den gemensamma marknadsordningen omfattar följande instrument:
 - a) Branschorganisationer.
 - b) Handelsnormer.
 - c) Konsumentupplysning.
 - d) Konkurrensregler.
 - e) Marknadsinformation.

ea) Den yttre dimensionen. [Ändr. 23]

Artikel 2

Tillämpningsområde

Den gemensamma marknadsordningen ska gälla för de fiskeri- och vattenbruksprodukter som förtecknas i bilaga I och som **produceras eller** saluförs i unionen. [Ändr. 24]

Onsdagen den 12 september 2012

Artikel 3

Mål

Den gemensamma marknadsordningen ska bidra till förverkligandet av målen i ~~artiklarna 2 och 3~~ i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../20xx av den ... om den gemensamma fiskeripolitiken (*) **och ska särskilt bidra till att ge marknadsincitament som stöder mer hållbara produktionsmetoder, förbättra ställningen på marknaden för unionens produkter, utarbeta produktionsstrategier för att anpassa den gemensamma fiskeripolitiken till strukturella förändringar på marknaden och kortsiktiga fluktuationer samt till att stärka unionsprodukternas marknadspotential.** [Ändr. 25]

Artikel 4

Principer

Den gemensamma marknadsordningen ska styras av principen om god förvaltning ~~enligt artikel 4 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken~~ **som den ska uppnå med hjälp av en tydlig definition av ansvaret på unionsnivå liksom på nationell, regional och lokal nivå, ett långsiktigt perspektiv, ett brett deltagande från aktörernas sida, flaggstatens ansvar samt överensstämmelse med den integrerade havspolitik, handelspolitiken och unionens övriga politik.** [Ändr. 26]

Artikel 5

Definitioner

I denna förordning ska definitionerna i förordning (EU) nr .../20xx (**)~~en~~ om den gemensamma fiskeripolitiken **och de definitioner som avses i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs** ⁽¹⁾ **och kommissionens tillämpningsförfordning (EU) nr 404/2011 av den 8 april 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1224/2009** ⁽²⁾ gälla. [Ändr. 27]

Dessutom ska följande definitioner gälla:

- (a) fiskeriprodukter: vattenlevande organismer som erhålls genom fiskeverksamhet, eller produkter som framställts därav och som förtecknas i bilaga I.
- (b) vattenbruksprodukter: vattenlevande organismer som, oavsett i vilket stadium i livscykeln de befinner sig, erhålls genom vattenbruksverksamhet, eller produkter som framställts därav och som förtecknas i bilaga I.
- (c) producent: fysisk eller juridisk person som använder de produktionsmedel som krävs för att erhålla fiskeri- eller vattenbruksprodukter avsedda att släppas ut på marknaden.
- (d) fiskeri- eller vattenbrukssektor: den sektor inom ekonomin som omfattar all verksamhet i samband med produktion, beredning och saluföring av fiskeri- eller vattenbruksprodukter.

(*) Nummer, datum och EUT-hänvisning för Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma fiskeripolitiken (2011/0195(COD)).

(**) Nummer, datum och EUT-hänvisning för Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma fiskeripolitiken (2011/0195(COD)).

⁽¹⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 112, 30.4.2011, s. 1.

Onsdagen den 12 september 2012

- (da) **oönskade fångster: fångster som definieras som oönskade i förordning (EU) nr .../20xx (*).**
[Ändr. 28]
- (e) tillhandahållande på marknaden: varje leverans av en fiskeri- eller vattenbruksprodukt för distribution, konsumtion eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, antingen mot betalning eller kostnadsfritt.
- (f) utsläppande på marknaden: tillhandahållande för första gången av en fiskeri- eller vattenbruksprodukt på unionsmarknaden.

Kapitel II

Branschorganisationer

Avsnitt I

Inrättande, mål och åtgärder

Artikel 6

Inrättande av fiskeriproducentorganisationer

Fiskeriproducentorganisationer får inrättas på eget initiativ av producenter av fiskeriprodukter i en eller flera medlemsstater och erkänns i enlighet med bestämmelserna i avdelning II.

Vid inrättandet av fiskeriproducentorganisationer ska hänsyn tas till den specifika situation som gäller för producenterna inom det småskaliga kustnära fisket och annat småskaligt fiskek, särskilt så att dessa producenter ges företräde vid tillgången till stöd för upprättandet av producentorganisationer. [Ändr. 29]

Artikel 7

Fiskeriproducentorganisationernas mål

Fiskeriproducentorganisationer ska sträva efter att uppnå följande mål:

- (a) Främja livskraftig **och hållbar** fiskeverksamhet för medlemmarna i full överensstämmelse med ~~bevarandepolitiken~~ **bevarande-, förvaltnings- och utnyttjandepolitiken** i förordning (EU) nr .../20xx (*) och i unionens miljölagstiftning. [Ändr. 30]
- (aa) **Planera sina medlemmars produktion och ge råd till medlemsstater och regionala myndigheter i frågor som gäller fiskeförvaltning samt följa bästa praxis som utvecklats av unionens fartyg.** [Ändr. 31]
- (ab) **Bidra till livsmedelsförsörjningen och upprätthålla och skapa sysselsättning i kustområden och på landsbygden, inklusive program för yrkesutbildning och samarbete för att uppmuntra unga att etablera sig inom sektorn och säkerställa en skälig levnadsstandard för dem som är verksamma inom fiskerisektorn.** [Ändr. 32]
- (b) ~~Hantera~~ **Undvika, minimera och på bästa möjliga sätt använda** oönskade fångster av kommersiella bestånd **utan att skapa en betydande marknad för sådana fångster.**[Ändr. 33]

(*) Nummer, datum och EUT-hänvisning för Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma fiskeripolitiken (2011/0195(COD)).

Onsdagen den 12 september 2012

- (ba) **Bidra till att stoppa olagligt, oreglerat och orapporterat fiske genom nödvändig intern kontroll av medlemmarna.** [Ändr. 34]
- (bb) **Minska fiskets miljöpåverkan, bl.a. genom att genomföra åtgärder för att förbättra fiskeredskapens och fiskemetodernas selektivitet, kontrollera ansträngningen och undvika oönskade och otillåtna fångster.** [Ändr. 35]
- (bc) **Förvalta rätten till tillgång till de resurser som tilldelats medlemmarna i enlighet med bestämmelserna i kapitel IV i förordning (EU) nr .../20xx (*).** [Ändr. 36]
- (c) Förbättra villkoren för utsläppande på marknaden av medlemmarnas fiskeriprodukter.
- (d) Stabilisera marknaderna.
- (e) Förbättra producenternas lönsamhet **och höja yrkesfiskarnas inkomster.** [Ändr. 37]
- (ea) **Säkerställa fiskeriprodukternas spårbarhet och förbättra konsumenternas tillgång till tydlig och fullständig information för att bidra till förbättrade kunskaper om hur det står till med bevarandet av de marina ekosystemen och fiskbestånden samt upplysa konsumenterna om mångfalden av arter som finns tillgängliga för konsumtion.** [Ändr. 38]
- (eb) **Främja utnyttjandet av informations- och kommunikationsteknik för att säkerställa bättre saluföring och bättre priser för fiskeriprodukter.** [Ändr. 39]

Artikel 8

Åtgärder som kan vidtas av fiskeriproducentorganisationer

Fiskeriproducentorganisationer ~~kan~~ **vidtar bland annat** följande åtgärder för att förverkliga målen i artikel 7: [Ändr. 41]

- (a) Planera **förvaltningen av** medlemmarnas fiskeverksamhet, **bland annat utveckla och genomföra åtgärder för att förbättra fiskeverksamhetens selektivitet och ge råd till medlemsstater och regionala myndigheter i frågor som gäller de ovannämnda fiskeförvaltningsplanerna.** [Ändr. 42]
- (b) **Hjälpa sina medlemmar att undvika och minska samt** använda oönskade fångster av kommersiella bestånd på bästa sätt ~~genom att~~
- ~~avyttra landade produkter som inte överensstämmer med de minsta handelsstorlekar som avses i artikel 39.2 a till andra ändamål än användning som livsmedel,~~
 - ~~släppa ut landade produkter på marknaden som överensstämmer med de minsta handelsstorlekar som avses i artikel 39.2 a,~~
 - ~~kostnadsfritt distribuera landade produkter till filantropiska eller välgörande ändamål.~~
- [Ändr. 43 och 44]

(*) Nummer, datum och EUT-hänvisning för Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma fiskeripolitiken (2011/0195(COD)).

Onsdagen den 12 september 2012

- (c) Anpassa produktionen till efterfrågan på marknaden.
 - (d) Kanalisera utbudet och saluföringen av medlemmarnas produkter.
 - (e) Hantera tillfällig lagring av fiskeriprodukter enligt artiklarna 35 och 36.
 - (f) Kontrollera och vidta åtgärder så att medlemmarnas verksamhet överensstämmer med producentorganisationens regler.
- (fa) Förbättra kvalitet, kunskapen om och insynen i produktionen och marknaden, genomföra studier för att förbättra planering och förvaltning och stödja branschprogram för att främja hållbara fiskeriprodukter. [Ändr. 46]*
- (fb) På frivillig basis, så ofta och i sådan form som anses lämpligt, lämna uppgifter till medlemsstaternas behöriga myndigheter om hur det står till med bevarandet av de marina ekosystemen och fiskbestånden. [Ändr. 47]*
- (fc) Säkerställa en gemensam förvaltning av medlemmarnas fiskemöjligheter. [Ändr. 48]*
- (fd) Främja konsumenternas tillgång till tydlig och fullständig information om fiskeriprodukter. [Ändr. 49]*

Artikel 9

Upprättande av vattenbruksproducentorganisationer

Vattenbruksproducentorganisationer får upprättas på eget initiativ av en grupp producenter av vattenbruksprodukter i en eller flera medlemsstater och erkännas i enlighet med bestämmelserna i avdelning II.

Artikel 10

Vattenbruksproducentorganisationernas mål

Vattenbruksproducentorganisationer ska sträva efter att uppnå följande mål:

- (a) Främja *en livskraftig och ekonomiskt, socialt och ekologiskt* hållbar vattenbruksverksamhet för medlemmarna, *och fördelarna med ekologiskt vattenbruk*, så att de kan utveckla sin verksamhet, *i nära samarbete med medlemsstaterna och regionala myndigheter och i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område ⁽¹⁾ och rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽²⁾, inom den rättsliga ram som inrättats i varje medlemsstat, eller i en del av medlemsstaten. [Ändr. 151]*
- (aa) *Säkerställa att fiskbaserade foderprodukter som används inom vattenbruk härstammar från fiskeverksamhet som förvaltas på ett hållbart sätt. [Ändr. 52]*

⁽¹⁾ EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

Onsdagen den 12 september 2012

- (b) Bidra till livsmedelsförsörjningen, **med höga kvalitets- och livsmedelssäkerhetskrav**, och **till** sysselsättningen i kust- och landsbygdsområden. [Ändr. 53]
- (c) Säkerställa att medlemmarnas verksamhet överensstämmer med de nationella strategiska planer som avses i artikel 51 i förordning (EU) nr .../20xx (*).
- (d) Förbättra villkoren för utsläppande på marknaden av medlemmarnas vattenbruksprodukter.
- (da) Stabilisera marknaderna.** [Ändr. 54]
- (e) Förbättra producenternas lönsamhet **samt inkomsterna och arbetsförhållandena för arbetstagarna i sektorn.** [Ändr. 55]
- (ea) Genomföra program för att främja en ständig förbättring av miljövänliga och hållbara produkter och verksamheter inom vattenbruket samt yrkesutbildning och fortbildning samt åtgärder för att säkerställa en skälig levnadsstandard för dem som är verksamma inom vattenbrukssektorn och minska och minimera de negativa inverkningarna i hela produktionskedjan.** [Ändr. 56]
- (eb) Främja all sådan verksamhet som är i producentorganisationernas medlemmars intresse och utveckla eller förbättra sektorns villkor för att göra det möjligt för producentorganisationerna att eftersträva mål som inte specificeras i denna artikel.** [Ändr. 57]
- (ec) Underlätta konsumenternas tillgång till information om vattenbruksprodukter.** [Ändr. 58]
- (ed) Där det är möjligt utnyttja informations- och kommunikationsteknik för att säkerställa bästa möjliga pris för produkterna.** [Ändr. 59]

Artikel 11

Åtgärder som kan vidtas av vattenbruksproducentorganisationer

Vattenbruksproducentorganisationer **får** vidta **bland annat** följande åtgärder för att förverkliga målen i artikel 10: [Ändr. 60]

- (a) Främja ansvarsfullt, **extensivt** och hållbart vattenbruk, särskilt med avseende på miljöskydd, djurhälsa och djurskydd. [Ändr. 61]
- (aa) Planera hanteringen av medlemmarnas vattenbruksverksamhet.** [Ändr. 62]
- (b) Anpassa produktionen till efterfrågan på marknaden.
- (c) Kanalisera utbudet, **stabilisera priserna** och ~~saluföringen av~~ **saluföra** medlemmarnas produkter. [Ändr. 63]
- (ca) Hantera tillfällig lagring av vattenbruksprodukter i enlighet med artiklarna 35 och 36.** [Ändr. 64]

(*) Nummer, datum och EUT-hänvisning för Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma fiskeripolitiken (2011/0195(COD)).

Onsdagen den 12 september 2012

- (d) Kontrollera och vidta åtgärder så att medlemmarnas verksamhet överensstämmer med producentorganisationens regler.
- (e) Samla in **miljöinformation** och information om saluförda produkter, däribland ekonomisk information om första försäljningsledet, och om produktionsprognoser. [Ändr. 65]
- (ea) **Förbättra kvaliteten, kunskapen om och insynen i produktionen och marknaden; genomföra studier för att förbättra planering och förvaltning och stödja branschprogram för att främja hållbara vattenbruksprodukter.** [Ändr. 66]
- (eb) **Främja konsumenternas tillgång till tydlig och fullständig information om vattenbruksprodukter.** [Ändr. 67]
- (ec) **Främja vattenbruksprodukter genom att använda möjligheten till certifiering, särskilt när det gäller skyddade ursprungsbeteckningar och hållbarhetsmeriter.** [Ändr. 68]

Artikel 12

Inrättande av sammanslutningar av producentorganisationer

1. Det får på eget initiativ av producentorganisationer som erkänts i en eller flera medlemsstater inrättas en sammanslutning av fiskeri- eller vattenbruksproducentorganisationer.
2. Om inte annat föreskrivs gäller bestämmelserna för producentorganisationer i denna förordning även för sammanslutningar av producentorganisationer.

Artikel 13

Mål för sammanslutningar av producentorganisationer

Sammanslutningar av producentorganisationer ska sträva efter att uppnå följande mål:

- (a) På ett mer **hållbart och** effektivt sätt förverkliga de mål som fastställts för anslutna producentorganisationer enligt artiklarna 7 och 10. [Ändr. 69]
- (b) Samordna och utveckla verksamhet som är av gemensamt intresse för anslutna producentorganisationer, **inbegripet bättre saluföring av produkter avsedda för konsumenter.** [Ändr. 70]
- (ba) **Iakttä alla de åtgärder som syftar till att säkerställa – för varje medlemsstats del – relativ stabilitet i fiskeverksamheten avseende varje fiskbestånd eller fiske.** [Ändr. 71]

Artikel 13a

Finansiering av sammanslutningar av producentorganisationer

1. **Europeiska havs- och fiskerifonden får ekonomiskt bidra till inrättandet och/eller utvecklingen av sammanslutningar av producentorganisationer.**

Onsdagen den 12 september 2012

2. **Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 50 anta delegerade akter om detaljerade regler för sådant ekonomiskt stöd.** [Ändr. 72]

Artikel 14

Upprättande av branschorganisationer

Branschorganisationer får upprättas på eget initiativ av aktörer som sysslar med fiskeri- och vattenbruksprodukter i en eller flera medlemsstater och erkänns i enlighet med bestämmelserna i avdelning II.

Artikel 15

Branschorganisationernas mål

Branschorganisationer ska sträva efter att uppnå följande mål:

- (a) Förbättra villkoren för tillhandahållande på marknaden av fiskeri- och vattenbruksprodukter från unionen.
- (b) Hjälpa till att bättre samordna utsläppandet på marknaden och tillhandahållandet på marknaden av fiskeri- och vattenbruksprodukter från unionen.

Artikel 16

Åtgärder som kan vidtas av branschorganisationer

Branschorganisationer kan vidta följande åtgärder för att förverkliga målen i artikel 15:

- (a) Utarbeta standardkontrakt som är förenliga med unionslagstiftningen.
- (b) Främja fiskeri- och vattenbruksprodukter från unionen på ett icke-diskriminerade sätt genom att använda möjligheten till certifiering, till exempel ursprungsbezeichnungar, kvalitetssigill, geografiska beteckningar och hållbarhetsmeriter, **och göra det möjligt för unionens produkter att tydligt identifieras i förhållande till importerade produkter.** [Ändr. 73]
- (c) Fastställa regler för produktion och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter som är strängare än dem i unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning.
- (d) Förbättra kvaliteten på, kunskapen om och insynen i produktionen och marknaden, **erbjuda yrkesutbildning och fortbildning för att möjliggöra och främja produktkvalitet, spårbarhet, livsmedels-säkerhet och initiativ inom forskning och utveckling.** [Ändr. 74]
- (e) Göra forsknings- och marknadsstudier och utveckla teknik som främjar en så väl fungerande marknad som möjligt, däribland på området informations- och kommunikationsteknik.
- (f) Ge den information och genomföra den forskning som krävs för att leverera hållbara tillgångar i den mängd, av den kvalitet och till det pris som överensstämmer med marknadens krav och konsumenternas förväntningar.

(fa) Gentemot konsumenterna främja arter som för närvarande inte saluförs men som har ett högt näringsvärde och som härrör från hälsosamma bestånd. [Ändr. 75]

Onsdagen den 12 september 2012

- (g) Kontrollera och när så är nödvändigt vidta åtgärder för att säkerställa att medlemmarnas verksamhet överensstämmer med branschorganisationens regler.

Avsnitt II

Erkännande

Artikel 17

Erkännande av producentorganisationer

I. Medlemsstaterna får erkänna alla producentgrupper för fiskeri- och vattenbruksprodukter, som ansöker om sådant erkännande, som fiskeri- eller vattenbruksproducentorganisationer under förutsättning att

- (a) de är tillräckligt ekonomiskt aktiva i sitt territorium eller en del av detta, särskilt med avseende på antal medlemmar och den mängd avsättningsbar produktion som de har,
- (b) de har status som juridisk person enligt nationella rätt i den medlemsstat där de har sitt säte och är etablerade,
- (c) de kan bidra till att förverkliga de mål som fastställs i artiklarna 7 och 10,
- (d) de följer konkurrensreglerna i ~~kapitel VI~~ **kapitel V, och [Ändr. 76]**
- (e) ~~de inte innehar en dominerande ställning på en viss marknad, såvida detta inte är nödvändigt för att förverkliga målen i artikel 39 i fördraget. [Ändr. 77]~~

(ea) de kan garantera god insyn avseende medlemskap, förvaltning och finansieringskällor. [Ändr. 78]

1a. Medlemsstaterna får fastställa ytterligare villkor för erkännandet av en producentorganisation. [Ändr. 79]

1b. De producentorganisationer som erkänns enligt förordning (EG) nr 104/2000 ska anses vara erkända enligt den här förordningen. [Ändr. 80]

1c. Åtgärder ska vidtas för att säkerställa det småskaliga yrkesfiskets deltagande och representativitet i producentorganisationer. [Ändr. 81]

Artikel 18

Erkännande av branschorganisationer

1. Medlemsstaterna får, med beaktande av unionslagstiftningen, i synnerhet konkurrensreglerna, erkänna alla grupper, som är etablerade på deras territorium, och som ansöker om erkännande, som branschorganisationer under förutsättning att sådana grupper

- (a) representerar **inom ett område** en väsentlig andel av ~~minst två av följande verksamheter inom ett eller flera områden: produktion, saluföring och beredning~~ **eller saluföring** av fiskeri- och vattenbruksprodukter eller produkter som beretts av fiskeri- och vattenbruksprodukter **som fiskats av unionsfartyg eller odlats i medlemsstaterna, [Ändr. 82]**

Onsdagen den 12 september 2012

- (b) inte själva bedriver vare sig produktion, beredning eller saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter eller beredda fiskeri- och vattenbruksprodukter,
- (c) har status som juridisk person enligt den nationella lagstiftningen i en medlemsstat och har sitt säte och är etablerade på den berörda medlemsstatens territorium,
- (d) kan förverkliga de mål som fastställs i artikel 15,
- (e) beaktar konsumenternas intressen, och
- (f) inte utgör ett hinder för en väl fungerande gemensam marknadsordning.

1a. Existerande branschorganisationer som uppfyller alla villkor i denna artikel får också anses vara erkända, även om de inrättats genom en genomförandeakt eller lag. [Ändr. 83]

Artikel 19

Medlemsstaternas kontroller och återkallande av erkännanden

Medlemsstaterna ska regelbundet kontrollera om producentorganisationerna, **sammanslutningarna av producentorganisationer** och branschorganisationerna iakttar villkoren för erkännande i artiklarna 17 och 18 och ska, vid behov, återkalla erkännandet av dessa. [Ändr. 84]

Artikel 20

Transnationella producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer

De medlemsstater vars medborgare är medlemmar i en producentorganisation, **sammanslutning av producentorganisationer** eller branschorganisation som är inrättad i en annan medlemsstat, och de medlemsstater som är värdland för det officiella sätet för en sammanslutning av producentorganisationer som erkänts i olika medlemsstater ska, tillsammans med berörda medlemsstater, inrätta det administrativa samarbete som behövs för att kunna kontrollera den berörda producentorganisationens eller sammanslutningens verksamhet. [Ändr. 85]

Artikel 21

Fördelning av fiskemöjligheter

De producentorganisationer som har medlemmar som är medborgare i olika medlemsstater eller de sammanslutningar av producentorganisationer som erkänts i olika medlemsstater ska fullgöra sina arbetsuppgifter utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om fördelningen av fiskemöjligheterna mellan medlemsstaterna enligt artikel 16 i förordning (EU) nr .../20xx (*).

Artikel 22

Meddelanden till kommissionen **och offentliggörande av förteckningen över producentorganisationer** [Ändr. 87]

~~Medlemsstaterna~~ **I början av varje år ska på elektronisk väg underrätta kommissionen om alla beslut om att bevilja eller återkalla erkännanden offentliggöra en förteckning över de producentorganisationer som beviljats erkännande under det föregående året och över dem som fått sitt erkännande återkallat under samma period.** [Ändr. 88]

(*) Nummer, datum och EUT-hänvisning för Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma fiskeripolitiken (2011/0195(COD)).

Onsdagen den 12 september 2012

Artikel 23

Kommissionens kontroller

Kommissionen får utföra kontroller för att säkerställa att villkoren för erkännande av producentorganisationer eller branschorganisationer i artiklarna 17 och 18 iakttas och ~~får~~ **ska**, om så behövs, begära att medlemsstaterna återkallar producentorganisationers eller branschorganisationers erkännanden. [**Ändr. 89**]

Artikel 24

Delegerade akter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 när det gäller ~~följande~~: **att fastställa regler som kan röra producentorganisationers eller branschorganisationers interna verksamhet, deras stadgar, finansiella bestämmelser och budgetbestämmelser som gäller för dem, medlemmarnas skyldigheter och efterlevnad av dessa regler, inklusive de sanktioner som kan påföras.** [**Ändr. 90**]

- (a) ~~Ändra eller komplettera de villkor för erkännande som avses i artiklarna 17 och 18. Reglerna kan röra producentorganisationens eller branschorganisationens interna funktion, deras stadgar, finansiella bestämmelser och budgetbestämmelser, medlemmarnas skyldigheter och efterlevnad av tillämpningen av reglerna, inklusive påföljder.~~ [**Ändr. 91**]
- (b) ~~Anta regler om kontrollfrekvens, innehåll och praktiska metoder för de kontroller som medlemsstaterna ska utföra i enlighet med artiklarna 20 och 21.~~ [**Ändr. 92**]

Artikel 25

Genomförandeakter

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter när det gäller följande:
 - (a) Tidsfrister och förfaranden som ska iakttas av medlemsstaterna för erkännande av producentorganisationer och branschorganisationer enligt artiklarna 17 och 18 eller för återkallande av sådana erkännanden enligt artikel 19.
 - (b) Format, tidsfrister och förfaranden som ska iakttas av medlemsstaterna när det gäller meddelanden till kommissionen om beslut att bevilja eller återkalla erkännanden enligt artikel 22.
- (ba) **Regler om kontrollfrekvens, innehåll och praktiska metoder för de kontroller som medlemsstaterna ska utföra i enlighet med artikel 20.** [**Ändr. 93**]

2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 i denna artikel ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 51.

Avsnitt III

Utvidgning av reglerna

Artikel 26

Utvidgning av producentorganisationers **och producentorganisationssammanslutningars** regler [**Ändr. 94**]

1. En medlemsstat får göra regler som överenskommit inom en producentorganisation **eller sammanslutning av producentorganisationer** bindande för producenter som inte är medlemmar i organisationen **eller sammanslutningen** och som saluför någon av produkterna inom det område på vilket producentorganisationen **eller sammanslutningen av producentorganisationer** är representativ, på följande villkor: [**Ändr. 95**]

Onsdagen den 12 september 2012

- (a) Producentorganisationen **eller sammanslutningen av producentorganisationer** anses vara representativ för produktionen och saluföringen, **samt i tillämpliga fall även för den småskaliga och icke-industriella delen av branschen**, i en medlemsstat och lämnar in en begäran till de behöriga nationella myndigheterna. [Ändr. 96]
- (b) De utvidgade reglerna avser någon av de åtgärder för producentorganisationer som fastställs i artikel 8 a-e.

(ba) Reglerna om fri konkurrens mellan företagen upprätthålls. [Ändr. 97]

2. Vid tillämpning av punkt 1 a ska en fiskeriproducentorganisation anses vara representativ om den står för minst ~~65 %~~ **30 %** av de saluförda kvantiteterna av den berörda produkten under det föregående året i det område där reglerna föreslås utvidgas. [Ändr. 98]

~~3. Vid tillämpning av punkt 1 a ska en vattenbruksproducentorganisation anses vara representativ om den står för minst 40 % av de saluförda kvantiteterna av den berörda produkten under det föregående året i det område där reglerna föreslås utvidgas. [Ändr. 99]~~

4. De regler som utvidgas till att omfatta icke-medlemmar ska gälla för en period på mellan ~~90 dagar~~ **30 dagar** och 12 månader. [Ändr. 100]

Artikel 27

Utvidgning av branschorganisationers regler

1. En medlemsstat får göra vissa avtal, beslut och samordnade förfaranden som överenskommits inom en branschorganisation bindande inom ett eller flera specifika områden för andra aktörer som inte är anslutna till organisationen, på följande villkor:

- (a) Branschorganisationen står för minst 65 % av minst två av följande verksamheter: produktion, saluföring eller beredning av den berörda produkten under det föregående året i det eller de berörda områdena i en medlemsstat, och lämnar in en begäran till de behöriga nationella myndigheterna.
- (b) De regler som utvidgas till att omfatta andra aktörer avser någon av de åtgärder för branschorganisationer som anges i artikel 16 a-f och orsakar inte skada för andra aktörer i den berörda medlemsstaten eller i unionen.

2. Utvidgningen av reglerna ska vara bindande i högst tre år.

Artikel 28

Betalningsskyldighet

När regler utvidgas till icke-medlemmar enligt artiklarna 26 och 27 får den berörda medlemsstaten besluta att icke-medlemmar ska betala producentorganisationen eller branschorganisationen hela eller en del av den kostnad som medlemmarna har betalat till följd av begäran om utvidgning av reglerna.

Artikel 29

Kommissionens godkännande

1. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen de regler som de har ~~för avsikt~~ **beslutat** att göra bindande för alla producenter eller aktörer i ett eller flera specifika områden i enlighet med artiklarna 26 och 27. [Ändr. 101]

Onsdagen den 12 september 2012

2. Kommissionen ska anta ett beslut om godkännande av den utvidgning av reglerna som en medlemsstat meddelat, förutsatt att

(a) bestämmelserna i artiklarna 26 och 27 iakttas,

(b) kapitel VI om konkurrensregler iakttas,

(c) utvidgningen inte äventyrar fri handel, och

(d) de mål som fastställs i artikel 39 i EUF-fördraget inte äventyras.

3. Inom ~~två månader~~ **femton dagar** efter det att meddelandet mottagits ska kommissionen fatta beslut om att godkänna eller avslå utvidgningen av reglerna och underrätta medlemsstaterna om detta. Om kommissionen inte har fattat något beslut inom ~~två månader~~ **femton dagar** ska utvidgningen av reglerna anses ha godkänts av kommissionen. [**Ändr. 102**]

Artikel 30

Återkallande av godkännande

Kommissionen får utföra kontroller och återkalla godkännandet av utvidgningen av reglerna om den konstaterar att något av de villkor som krävs för godkännandet inte är uppfyllt. Kommissionen ska underrätta medlemsstaterna om detta.

Artikel 31

Genomförandeakter

Kommissionen ska anta genomförandeakter med regler om format och förfarande för det meddelande som avses i artikel 29.1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 51.

Avsnitt IV

Planering av produktion och saluföring

Artikel 32

Produktions- och saluföringsplan

1. **I enlighet med riktlinjer från kommissionen ska** varje producentorganisation ~~ska~~ lämna in en produktions- och saluföringsplan till sina behöriga nationella myndigheter med en beskrivning av hur de avser att uppfylla målen i ~~artikel 3~~ **artiklarna 3, 7 och 10.** [**Ändr. 103**]

2. Medlemsstaten ska godkänna planen. När planen godkänts ska producentorganisationen omedelbart genomföra planen.

3. Producentorganisationen får ändra produktions- och saluföringsplanen och ändringen ska meddelas medlemsstatens behöriga myndigheter för godkännande.

4. Producentorganisationen ska utarbeta en årsrapport om sina verksamheter enligt den produktions- och saluföringsplan som avses i punkt 1 och översända den till medlemsstatens behöriga myndigheter.

Onsdagen den 12 september 2012

5. Medlemsstaterna ska kontrollera att varje producentorganisation fullgör de skyldigheter som föreskrivs i denna artikel. När en medlemsstat finner att det föreligger **bristande fullgörande får den besluta att återkalla erkännandet**. [Ändr. 104]

Artikel 33

Delegerade akter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 för att fastställa regler om innehållet i den produktions- och saluföringsplan som avses i artikel 32.1.

Artikel 34

Genomförandeakter

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler för förfarande och tidsfrister för producentorganisationernas inlämnande och medlemsstaternas godkännande av den produktions- och saluföringsplan som avses i artikel 32. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 51.

Avsnitt V

Stabilisering av marknaderna

Artikel 35

Lagringsmekanism

Producentorganisationerna får ~~finansiera~~ **medfinansiera** lagringen av de fiskeriprodukter som förtecknas i bilaga II, under förutsättning att [Ändr. 105]

- (a) produkterna har bjudits ut till försäljning av producentorganisationerna, men det har inte funnits köpare till det utlösningspris som avses i artikel 36,
- (b) produkterna uppfyller de handelsnormer som antagits enligt artikel 39 och är av fullgod kvalitet för att användas som livsmedel,
- (c) produkterna är stabiliserade eller beredda och lagrade genom frysning, antingen i anläggningar ombord på fartygen eller i land, saltning, torkning, marinering och, eventuellt, kokning och pastörisering; filetering eller styckning och eventuellt avlägsnande av huvud får utföras i samband med något av dessa beredningssätt,
- (d) de lagrade produkterna återinförs på marknaden som livsmedel i ett senare skede, och

(da) minimi- och maximiperioderna för finansieringen av lagringen av fiskeriprodukter som förtecknas i bilaga II är klart angivna. [Ändr. 106]

Artikel 36

Priser som utlöser lagringsmekanismen

1. Före årets början får varje enskild producentorganisation föreslå ett pris som utlöser lagringsmekanismen enligt artikel 35 för de fiskeriprodukter som förtecknas i bilaga II **samt för vattenbruksprodukter**. [Ändr. 107]

2. Utlösningspriset får inte överstiga 80 % av det viktade genomsnittspris som noterats för produkten i fråga inom de berörda producentorganisationernas verksamhetsområden under de tre åren närmast före det år för vilket utlösningspriset fastställs.

Onsdagen den 12 september 2012

3. Vid fastställandet av utlösningspriset ska hänsyn tas till

(a) trender i produktion och efterfrågan,

(b) stabiliseringen av marknadspriserna,

(c) marknadernas konvergens,

(d) producenternas inkomster, och

(e) konsumenternas intressen.

4. Medlemsstaterna ska, efter att ha granskat förslagen från de producentorganisationer som erkänts på deras territorium, fastställa de utlösningspriser som ska tillämpas av producentorganisationerna. Dessa priser ska fastställas på grundval av kriterierna i punkterna 2 och 3. Priserna ska offentliggöras.

Artikel 37**Genomförandeakter**

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om format för medlemsstaternas meddelande till kommissionen av utlösningspriser enligt artikel 36.4. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 51.

Avsnitt VI**Gemensam fond****Artikel 38****Gemensam fond**

-1. Upprättandet, omstruktureringen och genomförandet av planerna för att förbättra producentorganisationernas och deras sammanslutningars standard ska finansieras via Europeiska havs- och fiskerifonden. [Ändr. 108]

1. Varje producentorganisation ~~Europeiska havs- och fiskerifonden~~ får inrätta en gemensam fond som endast får användas för att finansiera följande åtgärder: [Ändr. 109]

(a) Produktions- och saluföringsplaner som godkänts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 32.

(b) Lagringsmekanismer som inrättats i enlighet med artiklarna 35 och 36.

1a. Finansieringen av de instrument som ingår i den gemensamma marknadsordningen, inbegripet den gemensamma fonden, ska ske via Europeiska havs- och fiskerifonden, utan att detta påverkar fastställda samfinansieringsnivåer. [Ändr. 110]

Onsdagen den 12 september 2012

Kapitel III

Handelsnormer

Artikel 39

Fastställande av handelsnormer

1. Gemensamma handelsnormer får fastställas för de produkter som förtecknas i bilaga I, **oberoende av deras ursprung (unionen eller importerade produkter)**, och som är avsedda att användas som livsmedel. [Ändr. 111]

2. De handelsnormer som avses i punkt 1 får särskilt avse följande:

(a) Minsta handelsstorlek som fastställs med hänsyn till bästa tillgängliga vetenskapliga råd och i överensstämmelse med de bevarandereferensstorlekar för fiskeriprodukter som avses i artikel ~~15.3~~ 15.2 i förordning (EU) nr .../20xx (*). [Ändr. 112]

(aa) Klassificering enligt kvalitets-, storleks- och viktkategori samt presentation. [Ändr. 113]

(b) Specifikationer för konserverade produkter i överensstämmelse med bevarandekraven och internationella åtaganden.

3. Punkterna 1 och 2 ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av följande förordningar:

a) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung ⁽¹⁾.

b) Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapsystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske ⁽²⁾.

c) Förordning (EG) nr 1224/2009.

Artikel 40

Överensstämmelse med handelsnormerna

1. Produkter för vilka det har fastställts handelsnormer får saluföras som livsmedel i unionen endast i enlighet med dessa normer. **Denna regel gäller även alla importerade fiskeri- och vattenbruksprodukter.** [Ändr. 114]

2. Medlemsstaterna ska kontrollera att de produkter som omfattas av gemensamma handelsnormer överensstämmer med dessa normer. Kontrollerna får äga rum i alla handelsled och under transport.

3. Alla landade fiskeriprodukter, även de som inte överensstämmer med handelsnormerna, får på medlemsstaternas ansvar distribueras kostnadsfritt till välgörenhetsorganisationer eller -institutioner etablerade inom unionen eller till personer som enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning är berättigade till stöd från det allmänna.

(*) Nummer, datum och EUT-hänvisning för Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma fiskeripolitiken (2011/0195(COD)).

⁽¹⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 55.

⁽²⁾ EUT L 286, 29.10.2008, s. 1.

Onsdagen den 12 september 2012

Artikel 40a

Hygien- och sanitetskrav

I syfte att undvika illojal konkurrens på unionens marknad måste importerade produkter uppfylla exakt samma hygien- och sanitetskrav som de som ställs på produkter med ursprung i unionen, och de måste vara föremål för samma slags kontrollåtgärder, inklusive kraven på fullständig spårbarhet. Fullständiga kontroller vid såväl gränsen som i ursprungslandet bör garantera att dessa krav uppfylls på ett tillfredsställande sätt. [Ändr. 116]

Artikel 41

Delegerade akter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 för att definiera de gemensamma handelsnormer som avses i artikel 39.1 beträffande kvalitet, storlek eller vikt, förpackning, presentation och märkning och, om erfarenheten från genomförandet av normerna så kräver, för att ändra dem, och samtidigt se till att normerna definieras på ett rättvist och transparent sätt.

Kapitel IV

Konsumentinformation

Artikel 42

Obligatorisk information

1. De fiskeri- och vattenbruksprodukter som avses i punkterna a, b, c och e i bilaga I och som saluförs inom unionen, får, oavsett **geografiskt** ursprung, säljas i detaljhandeln till slutkonsumenten endast om man med lämplig skyltning eller märkning anger **den obligatoriska information som fastställs i kapitel IV i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna** ⁽¹⁾.

1a *Skyltningen eller märkningen ska även ange följande: [Ändr. 117]*

- (a) Artens handelsbeteckning.
- (b) Produktionsmetod, särskilt följande ord: "... fiskad ..." eller "... fiskad i sötvatten ..." eller "... odlad ...", **inbegripet, för fångstfiskets del, de fiskeredskap som använts och som definieras i bilaga XI till genomförandeförordning (EU) nr 404/2011. [Ändr. 167]**
- (c) **Särskilt fiskbestånd och** det område där produkten fångats eller odlats. [Ändr. 118]
- (d) **För de produkter som ska säljas i färsk form,** den dag fiskeriprodukten fångats eller vattenbruksprodukten skördats. [Ändr. 119]
- (e) ~~Om produkten är färsk eller tinad~~ **Benämningen "tinad produkt" för frysta produkter som direkt ska säljas som färska produkter, vilket ska framgå av en kvalitetskontrollklassificering, dock utan att det påverkar tillämpningen av bilagorna V och VI till förordning (EU) nr 1169/2011 och artikel 68.3 och 68.4 i genomförandeförordning (EU) nr 404/2011. [Ändr. 120]**

⁽¹⁾ EUT L 304, 22.11.2011, s. 18.

Onsdagen den 12 september 2012

~~2. Fiskeri och vattenbruksprodukter som anges i delarna h och i i bilaga I, och som saluförs inom unionen, får, oavsett ursprung, säljas i detaljhandeln till slutkonsumenten endast om man med lämplig skyltning eller märkning anger följande:~~

~~(a) Artens handelsbeteckning.~~

~~(b) Produktionsmetod, särskilt följande ord: "... fiskad ..." eller "... fiskad i sötvatten ..." eller "... odlad ...".~~

~~(c) Det område där produkten fångats eller odlats. [Ändr. 121]~~

3. De uppgifter som avses i punkterna 1a och 2 ska anges på ett klart och tydligt sätt.

4. Punkterna 1a, 2 och 3 ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av

a) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel ⁽¹⁾,

b) rådets förordning (EEG) nr 2136/89 av den 21 juni 1989 om gemensamma marknadsnormer för konserverade sardiner ⁽²⁾,

c) rådets förordning (EEG) nr 1536/92 av den 9 juni 1992 om gemensamma marknadsnormer för konserverad tonfisk och bonit ⁽³⁾.

(ca) rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽⁴⁾. [Ändr. 122]

Artikel 42a

Rapport om ekologisk märkning

Efter samråd med berörda parter ska kommissionen senast den 1 januari 2015 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport och ett förslag om inrättandet av ett system för ekologisk märkning av fiskeriprodukter inom unionen. I rapporten ska man behandla de potentiella minimikrav som måste uppfyllas för att användningen av ekologisk märkning ska godkännas. [Ändr. 123]

Artikel 43

Handelsbeteckning

Vid tillämpning av artikel 42.1a och 42.2a ska medlemsstaterna upprätta och offentliggöra en förteckning över de handelsbeteckningar som är tillåtna i landet. Förteckningen ska innehålla

(a) vetenskapligt namn för varje art enligt informationssystemet FishBase, [Ändr. 124]

⁽¹⁾ EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 212, 22.7.1989, s. 79.

⁽³⁾ EGT L 163, 17.6.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

Onsdagen den 12 september 2012

- (b) artens namn på medlemsstatens officiella språk,
- (c) eventuellt , **och utöver de som nämns i leden a och b**, andra namn som accepteras eller tillåts lokalt eller regionalt. [Ändr. 125]

Artikel 44

Uppgifter om fångst-, **uppfödning**- eller ~~produktionsområde~~ **odlingsområde** [Ändr. 126]

1. Uppgifterna om ~~fångst- eller produktionsområde~~ **ursprung, med avseende på fångsten eller uppfödningen av produkten**, i enlighet med artikel 42.1 a c ~~och 42.2 c~~ ska innehålla följande: [Ändr. 127]

- (a) När det gäller havsfångade fiskeriprodukter,
 - (i) namnet på ett av de områden, delområden eller sektioner som förtecknas i FAO:s fiskeområden, **inbegripet dess kustbeteckning och geografiska beteckning som ska anges på ett för konsumenten begripligt sätt**, [Ändr. 128]
 - (ii) **angivelse av huruvida produkterna har fångats i eller utanför unionens vatten**, [Ändr. 129]
 - (iii) **uppgift om flaggstaten för det fartyg som genomfört fångsten**. [Ändr. 130]
- (b) När det gäller sötvattensfångade fiskeriprodukter, en hänvisning till ~~den medlemsstat~~ **det vatten i medlemsstaten** eller ~~det tredjeland~~ **tredjelandet** där produkten har sitt ursprung. [Ändr. 131]
- (c) När det gäller vattenbruksprodukter, en hänvisning till den medlemsstat eller det tredjeland där produkten genomgått sitt slutliga uppfödning- eller odlingsskede under minst tre månader.

2. Utöver den information som avses i punkt 1 är det tillåtet att ange ett mer precist fångst- eller produktionsområde, **utan att detta påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 510/2006**. [Ändr. 132]

Artikel 45

Frivillig tilläggsinformation

1. Utöver de krav på obligatorisk information som krävs enligt artikel 42 är det frivilligt att lämna följande information, **förutsatt att den är klar och otvetydig**: [Ändr. 133]

-a) Den dag fiskeriprodukten fångats eller vattenbruksprodukten skördats. [Ändr. 134]

- a) Miljöinformation.
- b) Etisk eller social information.
- c) Information om produktionstekniker.
- d) Information om produktionsmetoder.
- e) Information om produktens näringsinnehåll.

(ea) Uppgifter om i vilken hamn produkten har landats. [Ändr. 135]

Onsdagen den 12 september 2012

(eb) Fångst- respektive skördedatum för sådana fiskeri- och vattenbruksprodukter som det enligt artikel 42 inte är obligatoriskt att ange dessa uppgifter för. [Ändr. 136]

2. Frivillig information får inte anges så att det utrymme som finns för obligatorisk information minskar på skyltningen eller märkningen.

2a. Frivilliga uppgifter som inte kan kontrolleras ska inte anges. [Ändr. 137]

3. Punkt 1 ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av följande unionsrättsakter:

- a) Direktiv 2000/13/EG,
- b) förordning (EU) nr 1169/2011,
- c) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel ⁽¹⁾,
- d) förordning (EG) nr 510/2006,
- e) rådets förordning (EG) nr 509/2006 av den 20 mars 2006 om garanterade traditionella specialiteter av jordbruksprodukter och livsmedel ⁽²⁾, och
- f) rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter ⁽³⁾.

Artikel 46

Delegerade akter

~~Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 för att~~

- ~~a) komplettera eller ändra de krav på obligatorisk information som avses i artikel 42.1 och 42.2 och artiklarna 43 och 44, och samtidigt se till att den obligatoriska informationen lämnas på ett korrekt och transparent sätt,~~
- ~~b) fastställa minimikriterier för den frivilliga information som får lämnas enligt artikel 45.1 och samtidigt se till att villkoren för att presentera frivillig information är korrekta, transparenta och icke-diskriminerande. [Ändr. 138]~~

Kapitel V

Konkurrensregler

Artikel 47

Tillämpning av konkurrensregler

Artiklarna 101–106 i EUF-fördraget och de relevanta förordningar eller direktiv som antagits för genomförandet av dem ska tillämpas på avtal, beslut och förfaranden som avses i artiklarna 101.1 och 102 i EUF-fördraget och som rör produktion eller saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter.

⁽¹⁾ EUT L 404, 30.12.2006, s. 9.

⁽²⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 189, 20.7.2007, s. 1.

Onsdagen den 12 september 2012

Artikel 48

Undantag från tillämpningen av konkurrensregler

1. Trots bestämmelserna i artikel 47 i denna förordning ska artikel 101.1 i EUF-fördraget inte tillämpas på de av producentorganisationernas avtal, beslut och förfaranden som avser produktion eller saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter eller på användningen av gemensamma lagringsutrymmen, behandling eller beredning av fiskeri- och vattenbruksprodukter, och som

- (a) är nödvändiga för att uppnå de mål som fastställs i artikel 39 i EUF-fördraget och,
- (b) inte medför någon skyldighet att hålla samma priser,
- (c) inte leder till någon form av uppdelning av marknaderna inom unionen,
- (d) inte sätter konkurrensen ur spel,
- (e) inte äventyrar målen i artikel 39 i EUF-fördraget.

2. Trots bestämmelserna i artikel 47 i denna förordning ska artikel 101.1 i EUF-fördraget inte tillämpas på branschorganisationernas avtal, beslut och förfaranden som

- (a) är nödvändiga för att uppnå målen i artikel 39 i EUF-fördraget och,
- (b) inte medför en skyldighet att tillämpa ett fast pris,
- (c) inte leder till någon form av uppdelning av marknaderna inom unionen,
- (d) inte tillämpar olika villkor för likvärdiga transaktioner med vissa handelspartner varigenom dessa får en konkurrensnackdel,
- (e) inte sätter konkurrensen ur spel för en väsentlig del av produkterna i fråga,
- (f) inte skapar andra konkurrenshinder som inte är absolut nödvändiga för att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitiken.

Kapitel VI

Marknadsinformation

Artikel 49

Marknadsinformation

1. Kommissionen ska

- (a) ~~samla in, analysera och sprida ekonomisk kunskap om och förståelse för unionens marknad för fiskeri- och vattenbruksprodukter i distributionskedjan, och därvid ta hänsyn till den internationella kontexten,~~ **tillhandahålla ekonomiskt och praktiskt stöd till producentorganisationer för att dessa ska kunna skapa elektroniska landsomfattande databaser och marknader i syfte att bättre samordna informationen mellan marknadsaktörer och beredningsföretag, [Ändr. 139]**

Onsdagen den 12 september 2012

- (b) regelbundet granska priserna inom unionens distributionskedja för fiskeri- och vattenbruksprodukter ~~och~~, analysera marknadstrender **samt offentliggöra resultaten av dessa granskningar och analyser**, [Ändr. 140]
- (c) tillhandahålla ad hoc-marknadsundersökningar och en metod för prisbildningsundersökningar.
- (ca) **åta sig att utforma en unionsomfattande kampanj för att göra konsumenterna medvetna om den enorma variation av fiskarter som landas i unionens hamnar och för att informera unionens medborgare om när säsongen för vissa arter infaller, och ordna informationsfrämjande kampanjer om den nya märkning som håller på att införas**, [Ändr. 141]
- (cb) **åta sig att se till att informationskampanjer genomförs i grundskolor och gymnasier i hela unionen så att unga medborgare och deras lärare blir medvetna om fördelarna med att äta fisk och den mångfald fiskarter som finns tillgänglig för konsumtion**. [Ändr. 142]
2. För att uppnå målen i punkt 1 ska kommissionen vidta följande åtgärder:
- (a) Underlätta tillgången till tillgängliga data om fiskeri- och vattenbruksprodukter som samlats in enligt unionslagstiftningen.
- (b) Göra **lämplig** marknadsinformation på lämplig nivå tillgänglig för **alla** intressenter. **Detta ska innebära att sådan information görs tillgänglig och förståelig för konsumenterna**. [Ändr. 143]
3. Medlemsstaterna ska bidra till att uppnå målen i punkt 1.

Kapitel VII

Förfarandebestämmelser

Artikel 50

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 13a, 24, 33 och 41 ska ges till kommissionen på obestämd tid från och med den ... (*).
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 13a, 24, 33 och 41 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

(*) Datum för ikraftträdandet av denna förordning.

Onsdagen den 12 september 2012

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 13a, 24, 33 och 41 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 51

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Kapitel VIII

Slutbestämmelser

Artikel 52

Ändring av förordning (EG) nr 1184/2006

I artikel 1 i förordning (EG) nr 1184/2006 ska följande ord läggas till:

”och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr ... av denom den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter (*) (*).

(*) EUT ...”

Artikel 52a**Övergångsåtgärder**

Utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna i kapitel IV får fiskeri- och vattenbruksprodukter, liksom de emballage de förpackats i, som märkts eller etiketterats innan den ... (*) säljas tills lagren är slut. [Ändr. 144]

Artikel 53

Upphävande

Förordning (EG) nr 104/2000 ska upphöra att gälla. Artiklarna 9, 10, 11, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 34, 35, 36, 37, 38 och 39 ska dock gälla till och med den 31 december 2013.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 54

Översyn

Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om resultaten av tillämpningen av denna förordning före utgången av ~~2022~~ **2019**. [Ändr. 145]

(*) Nummer och datum för denna förordning.

(*) **Datum för denna förordnings ikraftträdande.**

Onsdagen den 12 september 2012

Artikel 55

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den ~~1 januari 2013, med undantag av artiklarna 32, 35 och 36 som ska tillämpas från och med den 1 januari 2014~~ **1 januari 2014. Bestämmelserna i artikel 42 om information till konsumenterna ska gälla enligt de relevanta datum för ikraftträdande som fastställs i förordning (EU) nr 1169/2011. [Ändr. 146]**

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande [...]

På rådets vägnar
Ordförande [...]

BILAGA I

KN-nr	Varuslag
(a) 0301	Levande fisk
0302	Fisk, färsk eller kyld, med undantag av fiskfiléer och annat fiskkött enligt nr 0304
0303	Fisk, fryst, med undantag av fiskfiléer och annat fiskkött enligt nr 0304
0304	Fiskfiléer och annat fiskkött (även hackat eller malet), färska, kylda eller frysta
(b) 0305	Fisk, torkad, saltad eller i saltlake; rökt (även varmrökt) fisk; mjöl och pelletter av fisk, lämpliga som livsmedel
(c) 0306	Kräftdjur, även utan skal, levande, färska, kylda, frysta, torkade, saltade eller i saltlake; kräftdjur med skal, ångkokta eller kokta i vatten, även kylda, frysta, torkade, saltade eller i saltlake; mjöl och pelletter av kräftdjur, lämpliga som livsmedel
0307	Blötdjur, även utan skal, levande, färska, kylda, frysta, torkade, saltade eller i saltlake; ryggradslösa vattendjur, andra än kräftdjur och blötdjur, levande, färska, kylda, frysta, torkade, saltade eller i saltlake; mjöl och pelletter av andra ryggradslösa vattendjur än kräftdjur, lämpliga som livsmedel
(d)	Animaliska produkter, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; döda djur enligt kapitlet 1 och 3, olämpliga som livsmedel:
	- Andra slag
	-- Produkter av fisk eller av kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur; döda djur enligt kapitel 3:
0511 91 10	--- Fiskavfall
0511 91 90	--- Andra slag
(e) 1212 20 00	- Tång och andra alger
(f)	Fetter och oljor av fisk eller havsdäggdjur samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade:
1504 10	- Fiskeleverolja och fraktioner av sådana oljor

Onsdagen den 12 september 2012

KN-nr	Varuslag
1504 20	- Fiskfetter och fiskoljor (andra än leveroljor) samt fraktioner av sådana fetter eller oljor
(g) 1603 00	Extrakt och safter av kött, fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur
(h) 1604	Fisk, beredd eller konserverad; kaviar och kaviarersättning som framställts av fiskrom
(i) 1605	Kräftdjur, blötdjur och andra ryggradslösa vattendjur, beredda eller konserverade
(j)	Pastaprodukter, såsom spagetti, makaroner, nudlar, lasagne, gnocchi, ravioli och cannelloni, även kokta, fyllda (med kött eller andra födoämnen) eller på annat sätt beredda; couscous, även beredd
1902 20	- Fyllda pastaprodukter, även kokta eller på annat sätt beredda:
1902 20 10	-- Innehållande mer än 20 viktprocent fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur
(k)	Mjöl och pelletter av kött eller slaktbiprodukter eller av fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur, olämpliga som livsmedel; grevar:
2301 20 00	- Mjöl och pelletter av fisk eller av kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur
(l)	Beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur
2309 90	- Andra slag:
ex 2309 90 10	-- Limvatten ("solubles") av fisk
	fiskmjöl,
	Tonfisk avsedd för beredningsindustrin,
	De vattenbruksarter som förtecknas i bilaga V till förordning (EG) nr 104/2000,
	Arterna <i>Sprattus sprattus</i> och <i>Coryphaena hippurus</i> [Ändr. 147]

BILAGA II

KN-nr	Varuslag
0302 22 00	Rödspätta (<i>Pleuronectes platessa</i>)
ex 0302 29 90	Sandskädda (<i>Limanda limanda</i>)
0302 29 10	Glasvar (<i>Lepidorhombus</i> spp.)
ex 0302 29 90	Skrubbskädda (<i>Platichthys flesus</i>)
0302 31 10	Långfenad tonfisk (<i>Thunnus alalunga</i>)
och	
0302 31 90	
ex 0302 40	Sill av arten <i>Clupea harengus</i>
0302 50 10	Torsk av arten <i>Gadus morhua</i>
0302 61 10	Sardiner av arten <i>Sardina pilchardus</i>
0302 62 00	Kolja (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
0302 63 00	Gråsej (<i>Pollachius virens</i>)
ex 0302 64	Makrill av arterna <i>Scomber scombrus</i> och <i>Scomber japonicus</i>

Onsdagen den 12 september 2012

KN-nr	Varuslag
0302 65 20	Pigghaj och rödhaj (<i>Squalus acanthias</i> och <i>Scyliorhinus</i> spp.)
och	
0302 65 50	
0302 69 31	Kungsfiskar (<i>Sebastes</i> spp.)
och	
0302 69 33	
0302 69 41	Vitling (<i>Merlangius merlangus</i>)
0302 69 45	Långa (<i>Molva</i> spp.)
0302 69 55	Ansjovis (<i>Engraulis</i> spp.)
ex 0302 69 68	Kummel av arten <i>Merluccius merluccius</i>
0302 69 81	Marulk (<i>Lophius</i> spp.)
0302 69 99	Rocka (<i>Raja</i> spp., <i>Ambrlyraja</i> spp. och <i>Leucoraja</i> spp.)
0302 84 10	Europeisk havsabborre (<i>Dicentrarchus labrax</i>) [Ändr. 148]
ex 0307 41 10	Tioarmad bläckfisk (<i>Sepia officinalis</i> och <i>Rossia macrosoma</i>)
ex 0306 23 10	Räkor av arten <i>Crangon crangon</i> och nordhavsräka (<i>Pandalus borealis</i>)
ex 0306 23 31	
ex 0306 23 39	
0302 23 00	Tunga (<i>Solea</i> spp.)
0306 24 30	Krabbor (<i>Cancer pagurus</i>)
0306 29 30	Havskräftor (<i>Nephrops norvegicus</i>)
0303 31 10	Liten helgeflundra (blåkveite) (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
0303 78 11	Kummel av släktet <i>Merluccius</i>
0303 78 12	
0303 78 13	
0303 78 19	
och	
0303 29 55	
0304 29 56	
0304 29 58	
0303 79 71	Havsruda (<i>Dentex dentex</i> och <i>Pagellus</i> spp.)
0303 61 00	Svärdfisk (<i>Xiphias gladius</i>)
0304 21 00	
0304 91 00	
0306 13 40	Räkor av familjen <i>Penaeidae</i>
0306 13 50	
ex 0306 13 80	
0307 49 18	Tioarmad bläckfisk av arterna <i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> och <i>Sepiola rondeletti</i>
0307 49 01	

Onsdagen den 12 september 2012

KN-nr	Varuslag
0307 49 31	Tioarmad bläckfisk (<i>Loligo</i> spp.)
0307 49 33	
0307 49 35	
och	
0307 49 38	
0307 49 51	Tioarmad bläckfisk (<i>Ommastrephes sagittatus</i>)
0307 59 10	Åttaarmad bläckfisk (<i>Octopus</i> spp.)
0307 99 11	Tioarmad bläckfisk (<i>Illex</i> spp.)
0303 41 10	Långfenad tonfisk (<i>Thunnus alalunga</i>)
0302 32 10	Gulfenad tonfisk (<i>Thunnus albacares</i>)
0303 42 12	
0303 42 18	
0303 42 42	
0303 42 48	
0302 33 10	Bonit (<i>Katsuwonus pelamis</i>)
0303 43 10	
0303 45 10	Blåfenad tonfisk (<i>Thunnus thynnus</i>)
0302 39 10	Andra arter av släktena <i>Thunnus</i> och <i>Euthynnus</i>
0302 69 21	
0303 49 30	
0303 79 20	
ex 0302 29 90	Bergtungå (<i>Microstomus kitt</i>)
0302 35 10	Blåfenad tonfisk (<i>Thunnus thynnus</i>)
och	
0302 35 90	
ex 0302 69 51	Bleka (<i>Pollachius pollachius</i>)
0302 69 75	Havsbraxen (<i>Brama</i> spp.)
ex 0302 69 82	Blåvitling (<i>Micromesistius poutassou</i> eller <i>Gadus poutassou</i>)
ex 0302 69 99	Skäggtorsk (<i>Trisopterus luscus</i>) och glyskolja (<i>Trisopterus minutus</i>)
ex 0302 69 99	Oxögonfisk (<i>Boops boops</i>)
ex 0302 69 99	Menolapikarell (<i>Spicara smaris</i>)
ex 0302 69 99	Havsål (<i>Conger conger</i>)
ex 0302 69 99	Knot (<i>Trigla</i> spp.)
ex 0302 69 91	Taggmakrill (<i>Trachurus</i> spp.)
ex 0302 69 99	
ex 0302 69 99	Multe (<i>Mugil</i> spp.)

Onsdagen den 12 september 2012

KN-nr	Varuslag
ex 0302 69 99	Rocka (<i>Raja</i> spp.)
och	
ex 0304 19 99	
ex 0302 69 99	Strumpebandsfisk (<i>Lepidopus caudatus</i>) och dolkfisk (<i>Aphanopus carbo</i>)
ex 0307 21 00	Stor kammussla (<i>Pecten maximus</i>)
0307 31 10	Mussla (<i>Mytilus</i> spp.) [Ändr. 150]
ex 0307 91 00	Valthornssnäcka (<i>Buccinum undatum</i>)
ex 0302 69 99	Mulle (<i>Mullus surmuletus</i> , <i>Mullus barbatus</i>)
ex 0302 69 99	Havsruda (<i>Spondyliosoma cantharus</i>)
	Trynfisk (<i>Caproidae</i>)
	Skarpsill (<i>Sprattus Sprattus</i>)
	Piggvar (<i>Psetta Maxima</i>)
	Havsabborre (<i>Dicentrarchus Labrax</i>)
	Guldaxfiskar (<i>Argentina Silus</i>)
	Spindelkrabba (<i>Maja Brachydactela</i>)
	Hummer (<i>Homarus Gammarus</i>) [Ändr. 149]

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 104/2000	Den här förordningen
Artikel 1	Artiklarna 1, 2, 3, 4, 5
Artiklarna 2, 3	Artiklarna 39, 40, 41
Artikel 4	Artiklarna 42, 43, 44, 45
Artikel 5.1	Artiklarna 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13
Artiklarna 5.2, 5.3, 5.4, 6	Artiklarna 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25
Artikel 7	Artiklarna 26, 28, 29, 30, 31
Artikel 8	—
Artiklarna 9, 10, 11, 12	Artiklarna 32, 33, 34, 38
Artikel 13	Artiklarna 14, 15, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25
Artikel 14	Artikel 48.2
Artikel 15	Artikel 27
Artikel 16	Artiklarna 28, 29, 30, 31
Artiklarna 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27	Artiklarna 35, 36, 37, 38

Onsdagen den 12 september 2012

Förordning (EG) nr 104/2000	Den här förordningen
Artiklarna 28, 29, 30, 31, 32, 33	—
Artikel 34	Artiklarna 22, 25, 37
Artikel 35	—
Artikel 36	—
Artikel 37	Artiklarna 50, 51
Artiklarna 38, 39	Artikel 51
Artikel 40	—
Artikel 41	Artikel 54
Artikel 42	Artikel 52, 53
Artikel 43	Artikel 55
—	Artikel 47
—	Artikel 48.1
—	Artikel 49

Torsdagen den 13 september 2012

Förlängning av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Förbundsrepubliken Brasilien ***

P7_TA(2012)0337

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2012 om utkastet till rådets beslut om förlängning av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Förbundsrepubliken Brasilien (10475/2012 – C7-0181/2012 – 2012/0059(NLE))

(2013/C 353 E/44)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (10475/2012),
 - med beaktande av rådets beslut 2005/781/EG av den 6 juni 2005 om ingående av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Förbundsrepubliken Brasilien ⁽¹⁾,
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 186 samt artikel 218.6 andra stycket led a och v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0181/2012),
 - med beaktande av artiklarna 81, 90.7 och 46.1 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A7-0268/2012).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet förnyas.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Förbundsrepubliken Brasilien.

⁽¹⁾ EUT L 295, 11.11.2005, s. 37.

Ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Demokratiska folkrepubliken Algeriet om vetenskapligt och tekniskt samarbete ***

P7_TA(2012)0338

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2012 om utkastet till rådets beslut om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Demokratiska folkrepubliken Algeriet om vetenskapligt och tekniskt samarbete (08283/2012 – C7-0122/2012 – 2011/0175(NLE))

(2013/C 353 E/45)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (08283/2012),

Torsdagen den 13 september 2012

- med beaktande av utkastet till avtal som undertecknades den 19 mars 2012 (17318/2011),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 186 samt artikel 218.6 andra stycket led a och 218.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka Europaparlamentet har hörts av rådet (C7-0122/2012),
 - med beaktande av artiklarna 81, 90.7 och 46.1 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A7-0267/2012).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i folkrepubliken Algeriet.

Tillbakadragande av handelspreferenser för vissa länder ***I

P7_TA(2012)0342

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av bilaga I till rådets förordning (EG) nr 1528/2007 med avseende på att stryka ett antal länder från förteckningen över regioner eller stater som slutfört förhandlingar (COM(2011)0598 – C7-0305/2011 – 2011/0260(COD))

(2013/C 353 E/46)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0598),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 207.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0305/2011),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel och yttrandet från utskottet för utveckling (A7-0207/2012).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Torsdagen den 13 september 2012

P7_TC1-COD(2011)0260

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012/EU om ändring av bilaga I till rådets förordning (EG) nr 1528/2007 med avseende på att stryka ett antal länder från förteckningen över regioner eller stater som slutfört förhandlingar

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) Förhandlingarna om avtal om ekonomiskt partnerskap (nedan kallade *avtal*) mellan

Cariforum-staterna, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, slutfördes den 16 december 2007,

Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralafrika, å andra sidan, slutfördes den 17 december 2007 (Republiken Kamerun),

Ghana, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, slutfördes den 13 december 2007,

Elfenbenskusten, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, slutfördes den 7 december 2007,

staterna i östra och södra Afrika, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, slutfördes den 28 november 2007 (Republiken Seychellerna och Republiken Zimbabwe), den 4 december 2007 (Republiken Mauritius), den 11 december 2007 (Unionen Komorerna och Republiken Madagaskar) och den 30 september 2008 (Republiken Zambia),

de avtalslutande SADC-staterna, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, slutfördes den 23 november 2007 (Republiken Botswana, Konungariket Lesotho, Republiken Moçambique och Konungariket Swaziland) och den 3 december 2007 (Republiken Namibia),

partnerstaterna i Östafrikanska gemenskapen, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, slutfördes den 27 november 2007,

Stillahavsstaterna, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen, å andra sidan, slutfördes den 23 november 2007.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 september 2012

Torsdagen den 13 september 2012

- (2) Antigua och Barbudas, Samväldet Bahamas, Barbados, Belizes, Republiken Botswanas, Republiken Burundis, Samväldet Dominicas, Dominikanska republikens, Republiken Elfenbenskustens, Republiken Fijis, Republiken Ghanas, Grenadas, Republiken Guyanas, Republiken Haitis, Jamaicas, Republiken Kameruns, Republiken Kenyas, Unionen Komorernas, Konungariket Lesothos, Republiken Madagaskars, Republiken Mauritius, Republiken Moçambiques, Republiken Namibias, Den oberoende staten Papua Nya Guineas, Republiken Rwandas, Saint Kitts och Nevis, Saint Lucias, Saint Vincent och Grenadinernas, Republiken Seychellernas, Republiken Surinams, Konungariket Swazilands, Förenade republiken Tanzanias, Republiken Trinidad och Tobagos, Republiken Ugandas, Republiken Zambias⁽¹⁾ och Republiken Zimbabwes slutförande av förhandlingarna om avtalen gjorde att dessa länder kunde föras in i bilaga I till rådets förordning (EG) nr 1528/2007 av den 20 december 2007 om tillämpning av de ordningar som ska tillämpas på produkter med ursprung i vissa stater som ingår i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) enligt avtal om att sluta ekonomiska partnerskapsavtal eller som leder till att sådana partnerskapsavtal sluts⁽²⁾.
- (3) Republiken Botswana, Republiken Burundi, Republiken Elfenbenskusten, Republiken Fiji, Republiken Ghana, Republiken Haiti, Republiken Kamerun, Republiken Kenya, Unionen Komorerna, Konungariket Lesotho, Republiken Moçambique, Republiken Namibia, Republiken Rwanda, Konungariket Swaziland, Förenade republiken Tanzania, Republiken Uganda, Republiken Zambia och Republiken Zimbabwe har inte vidtagit nödvändiga åtgärder för att ratificera respektive avtal.
- (4) Med hänsyn till artikel 2.3, särskilt led b, i förordning (EG) nr 1528/2007 bör därför bilaga I till den förordningen ändras så att de länderna utgår.
- (5) För att se till att partnerländerna snabbt kan återinföras i bilaga I till den förordningen i väntan på avtalens ikraftträdande så snart de vidtagit nödvändiga åtgärder för att ratificera respektive avtal, bör befogenheten att anta akter enligt artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till Europeiska kommissionen vad gäller återinförande av de länder som stryks från bilaga I genom den här förordningen. Det är särskilt viktigt att Europeiska kommissionen genomför lämpliga samråd under beredningen, inklusive på expertnivå. Europeiska kommissionen bör när den bereder och utarbetar delegerade akter se till att relevanta handlingar samtidigt, i tid och på lämpligt sätt översänds till Europaparlamentet och rådet. **Kommissionen bör ge fullständig information och dokumentation om sina möten med nationella experter inom ramen för arbetet med att förbereda och genomföra delegerade akter. Kommissionen bör bjuda in experter från parlamentet till dessa sammanträden.** [Ändr. 1]

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1528/2007 ska ändras på följande sätt:

1. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 2a

Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 2b för att ändra bilaga I genom att återinföra de regioner eller stater i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet som genom [Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../... (*) (*)] strukits från bilaga I och som vidtagit nödvändiga åtgärder för att ratificera respektive avtal efter det att de strukits från den bilagan.

⁽¹⁾ EUT L 330, 9.12.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 348, 31.12.2007, s. 1.

(*) Nummer för denna förordning.

Torsdagen den 13 september 2012

Artikel 2b

Utövande av delegering

1. Kommissionens rätt att anta delegerade akter gäller på de villkor som fastställs i denna artikel.
2. Kommissionen ska ges de befogenheter som avses i artikel 2a ~~på obestämd tid~~ **för en period om fem år** från och med ~~denna förordnings ikraftträdande~~ **den ... (*)**. **Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga. [Ändr. 2]**
3. Delegeringen av de befogenheter som avses i artikel 2a får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallande avslutar delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid en senare tidpunkt som anges i beslutet. Beslutet påverkar inte sådana delegerade akter som redan trätt i kraft.
4. När kommissionen antagit en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.
5. En delegerad akt som antagits enligt artikel 2a ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort några invändningar inom två månader från den dag då akten delgetts Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av denna frist har meddelat kommissionen att de inte har några invändningar. Fristen ska förlängas med ~~två månader~~ **fyra månader** på initiativ av Europaparlamentet eller rådet. [Ändr. 3]

(*) EUT L [...], [...], s. [...].”

2. Bilaga I ska ersättas med texten i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den ~~1 januari 2014~~ **1 januari 2016**. [Ändr. 4]

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ~~Brüssel~~ den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

(*) Datum för denna förordnings ikraftträdande

Torsdagen den 13 september 2012

BILAGA

”BILAGA I

Förteckning över regioner eller stater som slutfört förhandlingar i den mening som avses i artikel 2.2

ANTIGUA OCH BARBUDA

SAMVÄLDET BAHAMAS

BARBADOS

BELIZE

SAMVÄLDET DOMINICA

DOMINIKANSKA REPUBLIKEN

GRENADA

REPUBLIKEN GUYANA

JAMAICA

REPUBLIKEN MADAGASKAR

REPUBLIKEN MAURITIUS

DEN OBEROENDE STATEN PAPUA NYA GUINEA

SAINT KITTS OCH NEVIS

SAINT LUCIA

SAINT VINCENT OCH GRENADINERNA

REPUBLIKEN SEYCHELLERNA

REPUBLIKEN SURINAM

REPUBLIKEN TRINIDAD OCH TOBAGO”

Mekanism för informationsutbyte om mellanstatliga avtal på energiområdet mellan medlemsstater och tredjeländer *I**

P7_TA(2012)0343

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättandet av en mekanism för informationsutbyte om mellanstatliga avtal mellan medlemsstaterna och tredjeländer på energiområdet (KOM(2011)0540 – C7-0235/2011 – 2011/0238(COD))

(2013/C 353 E/47)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2011)0540),

Torsdagen den 13 september 2012

- med beaktande av artiklarna 294.2 och 194 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0235/2011),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det motiverade yttrande från den luxemburgska deputeradekammaren som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilket utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av yttrandet av den 18 januari 2012 från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ⁽¹⁾,
 - efter att ha hört Regionkommittén,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 5 juni 2012 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor och utskottet för internationell handel (A7-0264/2012).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 68, 6.3.2012, s. 65.

P7_TC1-COD(2011)0238

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr .../2012/EU om inrättandet av en mekanism för informationsutbyte om mellanstatliga avtal mellan medlemsstaterna och tredjeländer på energiområdet

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, beslut nr 994/2012/EU.)

Torsdagen den 13 september 2012

Kvalitetsordningar för jordbruksprodukter ***I

P7_TA(2012)0344

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2012 om förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter (COM(2010)0733 – C7-0423/2010 – 2010/0353(COD))

(2013/C 353 E/48)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0733),
 - med beaktande av artiklarna 294.2, 43.2 och 118.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0423/2010),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 5 maj 2011 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 12 maj 2011 ⁽²⁾
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 25 juni 2012 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A7-0266/2011).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet tar del av rådets uttalande, som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 218, 23.7.2011, s. 114.

⁽²⁾ EUT C 192, 1.7.2011, s. 28.

Torsdagen den 13 september 2012

P7_TC1-COD(2010)0353**Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel**

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 1151/2012.)

Bilaga till lagstiftningsresolutionen**Uttalande från Rådet**

"Rådet är medvetet om hur stor vikt Europaparlamentet fäster vid att systemet för hantering av produktionen av SUB- och SGB-märkt ost utvidgas till att omfatta andra SUB- och SGB-märkta produkter.

Rådet åtar sig att diskutera frågan om styrningen av utbudet av SUB- och SGB-märkta produkter inom ramen för förhandlingarna med Europaparlamentet om kommissionens förslag till reform av den gemensamma jordbrukspolitikens avseende förordningen om en samlad marknadsordning, vilket inbegriper bestämmelser om instrument för reglering av utbudet på jordbruksmarknaderna."

Europeiska fonder för socialt företagande *I**

P7_TA(2012)0345

Europaparlamentets ändringar antagna den 13 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om europeiska fonder för socialt företagande (COM(2011)0862 – C7-0489/2011 – 2011/0418(COD)) ⁽¹⁾

(2013/C 353 E/49)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

[Ändring Nr 2]**EUROPAPARLAMENTETS ÄNDRINGAR (*)**

till kommissionens förslag

(1) Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0194/2012).

(*) Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ■.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om europeiska fonder för socialt företagande

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

— med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

Torsdagen den 13 september 2012

- med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
- efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
- med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,
- i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I takt med att investerare i allt större utsträckning eftersträvar sociala mål i stället för att endast söka ekonomiskt avkastning har en marknad för sociala investeringar uppstått i unionen, delvis i form av investeringsfonder med inriktning på sociala företag. Sådana investeringsfonder anskaffar medel till sociala företag som fungerar som drivkrafter för social förändring genom att erbjuda innovativa lösningar på sociala problem, **som t.ex. kan bidra till hanteringen av de sociala konsekvenserna av finanskrisen** och ge värdefulla bidrag till ansträngningarna att nå målen i Europa 2020-strategin.
- (1a) **Denna förordning ingår i initiativet för socialt företagande som presenterades av kommissionen i dess meddelande av den 25 oktober 2011 "Initiativ för socialt företagande – Skapa förutsättningar för att främja sociala företag inom ramen för social ekonomi och innovation".**
- (2) Det bör fastställas ett gemensamt regelverk för användning av beteckningen "Europeisk fond för socialt företagande" (**EuSEF-fond**). Särskilt bör detta avse sammansättningen av portföljer med fonder med denna beteckning, dessas godkända investeringsmål, tillåtna investeringsverktyg och vilka kategorier av investerare som får investera i sådana fonder enligt enhetliga bestämmelser i unionen. Utan sådana ramar finns det risk för att medlemsstaterna vidtar sinsemellan skiljaktiga åtgärder på nationell nivå, vilket direkt skulle få negativa följder för den inre marknaden och hindra den från att fungera väl, eftersom fonder som vill vara verksamma i hela unionen då skulle omfattas av olika regler i olika medlemsstater. Dessutom skulle skiljaktiga kvalitetskrav på portföljsammansättning, investeringsmål och godkända investerare kunna leda till olika nivåer på investerarskyddet och skapa förvirring kring investeringsförslag som förknippas med "Europeisk fond för socialt företagande" (EuSEF-fond). Investerare bör också kunna jämföra investeringserbjudanden från olika EuSEF-fonder. Det är nödvändigt att undanröja väsentliga hinder för gränsöverskridande kapitalanskaffning för EuSEF-fonder och att undvika snedvridningar i konkurrensen mellan fonderna. Förhindras måste också ytterligare potentiella hinder för handeln och betydande snedvridning av konkurrensen i framtiden. Därför är den lämpliga rättsliga grunden artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, tolkad enligt Europeiska unionens domstols fasta rättspraxis.
- (3) Det är nödvändigt att anta en förordning om enhetliga bestämmelser för EuSEF-fonder och om införande av motsvarande skyldigheter för deras förvaltare i alla medlemsstater som vill anskaffa kapital i hela EU under beteckningen "**EuSEF-fond**". Dessa krav bör skapa förtroende bland investerare som vill investera i sådana fonder.
- (3a) **Denna förordning är inte tillämplig på existerande nationella arrangemang avsedda för investeringar i socialt företagande och som inte använder beteckningen "EuSEF-fond".**

⁽¹⁾ EUT C 175, 19.6.2012, s. 11.

⁽²⁾ EUT C 229, 31.7.2012, s. 55.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den ...

Torsdagen den 13 september 2012

- (4) Genom att kvalitetskraven på användningen av beteckningen **"EuSEF-fond"** definieras i en förordning, säkerställs att dessa krav direkt blir tillämpliga på förvaltare av fondföretag som anskaffar kapital under denna beteckning. Detta avser att garantera enhetliga villkor för beteckningens användning genom att undvika skiljaktiga nationella krav till följd av införlivandet av ett direktiv. Denna förordning innebär att fondföretag som använder denna beteckning skulle behöva följa samma regler i hela unionen, vilket också skulle öka förtroendet bland investerare som vill investera i fonder som inriktar sig på socialt företagande. En förordning skulle också minska lagstiftningens komplexitet och sänka förvaltarnas kostnader för att följa ofta skiljaktiga nationella bestämmelser som reglerar sådana fonder, särskilt för förvaltare som vill anskaffa kapital över gränserna. En förordning bör också bidra till att eliminera snedvridning av konkurrensen.
- (4a) En EuSEF-fond bör kunna förvaltas både externt och internt. När en EuSEF-fond förvaltas internt är fonden även förvaltare och bör därför följa alla bestämmelserna för förvaltare av EuSEF-fonder enligt denna förordning samt registreras som sådan. En EuSEF-fond som förvaltas internt bör dock inte få vara extern förvaltare av andra företag för kollektiva investeringar eller fondföretag.**
- (5) För att klargöra förhållandet mellan denna förordning och **andra** bestämmelser om fondföretag och deras förvaltare, måste det fastställas att denna förordning endast bör omfatta förvaltare av andra fondföretag än fondföretag enligt artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽¹⁾. De ska vara etablerade inom unionen och vara registrerade hos den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder ⁽²⁾, **under förutsättning att dessa förvaltare förvaltar portföljer för EuSEF-fonder. EuSEF-förvaltare som är registrerade i enlighet med denna förordning och som är externa förvaltare får dock även förvalta fondföretag om de är auktoriserade i enlighet med direktiv 2009/65/EG.**
- (5a) Dessutom omfattar denna förordning endast ■ förvaltare av sådana företag för kollektiva investeringar vilkas förvaltade tillgångar totalt inte överstiger det tröskelvärde som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU. Detta innebär att beräkningen av tröskelvärdet enligt denna förordning ska ske i enlighet med artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU. Dock får EuSEF-förvaltare som är registrerade i enlighet med denna förordning och vilkas totala tillgångar växer så att de överskrider det tröskelvärde som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU, och som sålunda, i enlighet med artikel 6 i det direktivet, måste vara auktoriserade av den behöriga myndigheten i sina medlemsstater, fortsätta att använda beteckningen "EuSEF-fond" vid marknadsföring av EuSEF-fonder i unionen, under förutsättning att de följer bestämmelserna i det direktivet och att de fortsätter att i samband med EuSEF-fonder alltid följa vissa bestämmelser för användning av beteckningen "EuSEF-fond" som specificeras i denna förordning. Detta gäller både existerande EuSEF-fonder och EuSEF-fonder som har etablerats efter att de har överskridit tröskelvärdet.**
- (6) I de fall förvaltare av fondföretag inte vill använda beteckningen "EuSEF-fond" är denna förordning inte tillämplig. I de fallen bör befintliga nationella regler och allmänna unionsregler fortsatt gälla.
- (7) Denna förordning bör fastställa enhetliga regler för vad som bör känneteckna EuSEF-fonder, särskilt om de företagsportföljer dessa fonder ska tillåtas att investera i, liksom vilka investeringsinstrument som ska användas. **Detta är nödvändigt, så att en tydlig avgränsning kan göras mellan en EuSEF-fond och andra alternativa investeringsfonder som har andra, mindre specialiserade investeringsstrategier, t.ex. företagsuppköp, som denna förordning inte är avsedd att främja.**

⁽¹⁾ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

⁽²⁾ EUT L 174, 1.7.2011, s. 1.

Torsdagen den 13 september 2012

- (7a) *I linje med syftet att noggrant avgränsa företag för kollektiva investeringar som kommer att omfattas av denna förordning och för att garantera att man behåller fokus på kapitalförsörjningen åt sociala företag, bör EuSEF-fonder anses vara sådana fonder som avser att investera minst 70 procent av sitt sammanlagda kapitaltillskott, inklusive ej inbetalda kapitalåtaganden, i sådana företag. EuSEF-fonder bör inte få investera mer än 30 procent av sitt sammanlagda investerade kapital och ej inbetalda kapitalåtaganden i andra tillgångar än godkända investeringar. Detta innebär att 30 procent alltid bör vara maxgränsen för icke godkända investeringar, medan 70-procentsgränsen bör reserveras för godkända investeringar under EuSEF-fondens löptid. De ovan nämnda begränsningarna bör beräknas på basis av investeringsbara belopp efter avdrag för alla relevanta kostnader och innehav kontanter och kontantliknande likvida medel. I denna förordning bör det specificeras vilka detaljer som krävs för att beräkna de nämnda investeringsgränserna.*
- (7b) *För att säkerställa nödvändig tydlighet och rättssäkerhet bör denna förordning också fastställa enhetliga kriterier för att identifiera sociala företag som stödberättigande portföljföretag. Ett socialt företag är en aktör inom den sociala ekonomin, vars främsta mål är att skapa sociala effekter snarare än att skapa vinst för sina ägare eller partner. Det ägnar sig åt att förse marknaden med varor eller tjänster, och använder sina vinster primärt till att nå sociala mål. Det förvaltas på ett ansvarsfullt och transparent sätt, särskilt genom att involvera anställda, kunder och intressenter som berörs av dess kommersiella verksamhet.*
- (7c) *Eftersom sociala företag har strävan att uppnå positiva sociala effekter som sitt huvudsakliga mål snarare än att maximera sina vinster bör denna förordning endast främja stöd till godkända portföljföretag som har som inriktning att uppnå en mätbar och positiv social effekt. En mätbar och positiv social effekt kan t.ex. vara tillhandahållande av stöd till invandrare som inte är stödberättigade eller återintegrering av marginaliserade grupper på arbetsmarknaden genom att tillhandahålla anställning, stöd eller utbildning. Dessa företag använder sina vinster för att uppnå sina primära sociala mål och förvaltas på ett ansvarsfullt och transparent sätt. I de, generellt sett, undantagsfall, då ett godkänt portföljföretag önskar dela ut vinster till aktieägare och ägare, bör det godkända portföljföretaget på förhand ha definierat förfaranden och regler om hur vinstmedel kan delas ut till aktieägare och ägare. Dessa regler bör närmare precisera att vinstutdelningar inte undergräver det primära sociala målet.*
- (8) *Sociala företag omfattar ett stort antal företag, med olika rättslig form, som tillhandahåller sociala tjänster eller varor till sårbara, marginaliserade, missgynnade eller utestängda personer. Dessa tjänster inbegriper tillgång till bostad, sjukvård, stöd för äldre eller personer med funktionshinder, barnomsorg, tillgång till sysselsättning och utbildning liksom hantering av beroendeförhållanden. Sociala företag innefattar också företag som tillämpar en metod för framställning av varor eller tjänster som uttrycker deras sociala ändamål, men vars verksamhet kan tänkas omfatta annat än tillhandahållande av sociala varor eller tjänster. De verksamheterna omfattar social och yrkesmässig integration genom tillträde till arbetsmarknaden för personer som är missgynnade särskilt på grund av bristande kvalifikationer eller sociala eller yrkesmässiga problem som leder till att de utestängs och marginaliseras. Dessa verksamheter kan också avse miljöskydd med samhällliga effekter, t.ex. bekämpning av föroreningar, återvinning och förnybar energi.*
- (8a) *Syftet med denna förordning är att stödja de sociala företagens tillväxt i unionen. Investeringar i godkända portföljföretag som är etablerade i tredjeländer kan ge mer kapital till EuSEF-fond och därigenom gynna sociala företag i unionen. Dock får investeringar aldrig under några omständigheter göras i portföljföretag i tredjeländer som befinner sig i skatteparadis eller ej samarbetsvilliga jurisdiktioner.*
- (8b) *En EuSEF-fond bör inte vara etablerad i skatteparadis eller ej samarbetsvilliga jurisdiktioner, t.ex. tredjeländer som särskilt karaktäriseras av inga eller försumbara skatter, saknar ordentliga samarbetsarrangemang mellan de behöriga myndigheterna i EuSEF-förvaltarens hemmedlemsstat och tillsynsmyndigheterna i det tredjeland där EuSEF-fonden är etablerad, eller saknar effektiva arrangemang för informationsutbyte i skattefrågor. En EuSEF-fond bör inte heller investera i jurisdiktioner som kännetecknas av något av ovanstående kriterier.*

Torsdagen den 13 september 2012

- (8c) *EuSEF-förvaltare bör ha möjlighet att attrahera ytterligare kapitalinsatser under en fonds löptid. Sådana ytterligare kapitalinsatser under fondens löptid bör beaktas när man överväger nästa investering i ej godkända tillgångar. Ytterligare kapitalinsatser bör tillåtas i enlighet med kriterier och villkor som specificeras i reglementet eller fondbestämmelserna för en EuSEF-fond.*
- (9) Med tanke på de sociala företagens särskilda finansieringsbehov är det nödvändigt att skapa klarhet om vilka typer av instrument en EuSEF-fond bör använda för sådan finansiering. Denna förordning fastställer därför enhetliga bestämmelser om vilka instrument en EuSEF-fond tillåts använda för investeringar, inberäknat **egetkapital- eller hybridkapitalinstrument**, skuldinstrument, **bl.a. löpande skuldebrev och sparcertifikat**, investeringar i andra EuSEF-fonder, lån **med eller utan säkerhet samt bidrag**. För att förhindra att investeringarna i godkända portföljföretag inte spåds ut bör en EuSEF-fond få investera i andra EuSEF-fonder endast när dessa fonder själva inte har investerat mer än 10 procent av sitt sammanlagda investerade kapital och ej inbetalda kapitalåtaganden i andra EuSEF-fonder.
- (9a) *EuSEF-fondernas kärnverksamhet är att tillhandahålla finansiering för sociala företag genom primärinvesteringar. EuSEF-fonder bör inte medverka i systemviktiga bankverksamheter utanför det vanliga tillsynsregelverket (så kallad "skuggbankverksamhet"). De bör inte heller följa typiska private equity-strategier, exempelvis lånefinansierade företagsuppköp.*
- (10) För att bibehålla nödvändig flexibilitet i sin investeringsportfölj får EuSEF-fonder ■ investera i andra tillgångar än investeringar som uppfyller kriterierna (godkända investeringar) i den mån dessa investeringar inte överstiger **30 procent** gränsen för ej godkända investeringar. Innehav av kontanter och kontantliknande likvida medel ska inte beaktas vid beräkningen av **detta tröskelvärde**, eftersom kontanter och kontantliknande likvida medel inte ska betraktas som investeringar. *EuSEF-fondernas hela portfölj bör vara engagerad i investeringar som stämmer överens med fondernas etiska investeringsstrategier; de bör t.ex. inte investera i vapenindustrin eller göra investeringar som riskerar att leda till kränkning av mänskliga rättigheter eller som har kopplingar till dumpning av elektroniskt avfall.*
- (11) För att säkerställa att beteckningen "EuSEF-fond" är tillförlitlig och lätt att känna igen för investerare i hela unionen bör denna förordning slå fast att endast EuSEF-förvaltare som följer de enhetliga kvalitetskriterier som anges i denna förordning bör ha rätt att använda beteckningen vid marknadsföring av EuSEF-fonder i unionen.
- (12) För att se till att EuSEF-fonder har en tydlig och identifierbar profil som passar deras syfte, bör det finnas enhetliga regler för portföljens sammansättning och om fondernas tillåtna investeringsmetoder.
- (13) För att säkerställa att EuSEF-fonder inte bidrar till systemrisk och ■ att deras investeringar inriktas på att stödja godkända portföljföretag, bör ■ skuldsättning på fondnivå inte tillåtas. *EuSEF-förvaltare får låna, utfärda skuldförbindelser eller lämna garantier på EuSEF-fonds nivå, endast under förutsättning att sådana lån, skuldförbindelser eller garantier täcks av de ej inbetalade kapitalåtagandena, och således inte ökar fondens riskexponering utöver nivån för dess kapitalutfästelser. Med detta angreppssätt ökar likvida förskottsbetalningar från EuSEF-fondens investerare, som är helt täckta av kapitalutfästelser från dessa investerare, inte EuSEF-fondens exponering, och bör därför tillåtas. Kortfristiga lån bör också tillåtas, under förutsättning att de inte överskrider de ej inbetalade kapitalåtagandena, för att fonden ska kunna täcka exceptionella likviditetsbehov som kan uppstå från det att kapital infordras från investerare till dess att kapitalet faktiskt betalats in.*

Torsdagen den 13 september 2012

- (14) Vissa speciella säkerhetsåtgärder bör fastställas för att se till att EuSEF-fonder **endast** marknadsförs till investerare som har den **erfarenhet, kunskap och expertis som fordras för att kunna fatta sina egna investeringsbeslut och korrekt bedöma riskerna hos dessa fonder**, och för att bevara investerarnas förtroende för och tillit till EuSEF-fonder. Därför bör EuSEF-fonder **bara** marknadsföras till investerare som är professionella kunder eller kan behandlas som sådana enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument **(¹)**. För att få en tillräckligt bred investerarbaser i europeiska EuSEF-fonder är det också önskvärt att vissa andra investerare ges möjlighet att investera i dessa fonder, inklusive förmögna privatpersoner. För dessa andra investerare bör dock särskilda skyddsmekanismer fastställas, för att se till att EuSEF-fonder bara marknadsförs till investerare med en lämplig profil för att göra sådana investeringar. Sådana skyddsmekanismer utesluter marknadsföring med användning av tidsbundna sparplaner. **Desutom bör det vara möjligt för företagsledare, direktörer eller övriga anställda som är verksamma inom en EuSEF-förvaltare att investera i de fonder som de förvaltar, eftersom sådana personer har tillräckligt med kunskap för att göra sådana investeringar.**
- (15) För att säkerställa att endast förvaltare av EuSEF-fonder som uppfyller enhetliga kvalitetskriterier på marknadsbetående använder beteckningen "EuSEF-fond", bör denna förordning fastställa regler för hur affärsverksamheten ska bedrivas och för förhållandet mellan EuSEF-förvaltaren och fondens investerare. Av samma skäl bör det i denna förordning också föreskrivas enhetliga villkor för hur sådana förvaltare ska hantera intressekonflikter. I dessa regler bör det även krävas att förvaltaren har infört erforderliga organisatoriska och administrativa rutiner som tryggar korrekt hantering av intressekonflikter.
- (15a) **Då en EuSEF-förvaltare avser att delegera uppgifter till tredje part, bör förvaltarens skyldigheter gentemot EuSEF-fonden och dess investerare inte påverkas av att EuSEF-förvaltaren har delegerat uppgifter till tredje part. Vidare bör en EuSEF-förvaltare inte delegera uppgifter i sådan omfattning att denne i själva verket inte längre kan anses vara en EuSEF-förvaltare utan i stället har blivit en brevlådeenhet. EuSEF-förvaltaren bör förbli ansvarig för att de delegerade uppgifterna utförs korrekt och att denna förordning alltid efterlevs. Delegeringen av uppgifter bör inte försvåra en effektiv tillsyn av EuSEF-förvaltaren och i synnerhet inte hindra EuSEF-förvaltaren från att agera, eller EuSEF-fonden från att förvaltas, i investerarnas intresse.**
- (16) Investeringsfonder med inriktning på sociala företag kännetecknas främst av att de förutom att ge investerare ekonomisk avkastning eftersträvar att uppnå positiva sociala effekter, vilket skiljer dem från andra typer av investeringsfonder. Denna förordning bör därför kräva att EuSEF-förvaltare inrättar förfaranden för att **mäta de positiva sociala effekter som ska uppnås genom investeringar i godkända företag för portföljinvesteringar.**
- (16a) **Fonder som är inriktade på sociala resultat eller effekter utvärderar och kollationerar för närvarande vanligtvis information om i vilken utsträckning som sociala företag uppnår de resultat som de strävar efter. Det finns ett brett spektrum av olika sociala resultat eller effekter som ett socialt företag kan fokusera på. Olika sätt att identifiera och mäta de sociala effekterna har därmed utvecklats. Till exempel kan ett företag som är inriktat på att hjälpa missgynnade personer rapportera hur många sådana personer som blivit hjälpta, exempelvis hur många som fått anställning som annars inte hade fått det. Ett företag som strävar efter att återintegrera frivolva fångar i samhället kan mäta sitt resultat via återfallsfrekvensen. Fonderna hjälper företagen att ta fram och tillhandahålla information om sina mål och resultat, och samlar in denna information för investerare. Information om sociala effekter är mycket viktig för investerarna, men det är svårt att jämföra mellan olika sociala företag och olika fonder, både p.g.a. skillnaderna mellan de sociala mål som eftersträvas och olikheterna i rådande tillvägagångssätt. För att uppmuntra till största överensstämmelse och jämförbarhet på lång sikt när det gäller sådan information samt största effektivitet i de förfaranden varigenom informationen erhålls är det önskvärt att utveckla delegerade akter inom detta område. Sådana delegerade akter bör också garantera större tydlighet för tillsynsmyndigheter, EuSEF-fonder och sociala företag.**

(¹) EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

Torsdagen den 13 september 2012

- (17) För att garantera integriteten i beteckningen "**EuSEF-fond**", bör denna förordning bör även innehålla kvalitetskriterier för förvaltningen av EuSEF-fonder. Förordningen bör därför fastställa enhetliga, väl avvägda krav på lämpliga tekniska resurser och personalresurser ■.
- (17a) För att garantera en korrekt förvaltning av EuSEF-fonden och förvaltarens förmåga att täcka potentiella risker som uppstår i verksamheten bör denna förordning fastställa enhetliga, proportionella krav på EuSEF-förvaltaren att inneha tillräckliga egna medel. Dessa egna medel bör vara tillräckligt omfattande för att garantera EuSEF-fondens fortlevnad och korrekta förvaltning.*
- (18) Med hänvisning till investerarskyddet är det nödvändigt att se till att EuSEF-fonder utvärderas ordentligt. Därför bör **reglementet eller fondbestämmelserna** för EuSEF-fonder innehålla regler för värdering av tillgångar. Detta bör trygga värderingens integritet och överblickbarhet.
- (19) Enhetliga bestämmelser om årsredovisning bör fastställas, för att säkerställa att EuSEF-förvaltare som använder beteckningen "EuSEF-fond" i tillräcklig utsträckning redovisar sin verksamhet.
- (20) För att gentemot investerarna garantera integriteten i beteckningen "**EuSEF-fond**" krävs att beteckningen endast användas av fondförvaltare som är helt öppna om sin investeringspolitik och sina investeringsmål. Denna förordning bör därför fastställa enhetliga regler om upplysningskrav som en EuSEF-förvaltare måste iaktta i förhållande till sina investerare. I dessa krav igår de inslag som särskiljer investeringar i sociala företag från andra investeringar, så att större enhetlighet och jämförbarhet av sådan information kan uppnås. Detta inbegriper information om de kriterier och förfaranden som används för att välja ut särskilda portföljföretag som uppfyller kraven som möjliga investeringsobjekt. I detta ingår också information om de positiva sociala effekter som man avser att uppnå genom denna investeringspolicy och hur detta bör övervakas och utvärderas. För att säkerställa det förtroende och den tillit som krävs bland investerare för sådana investeringar inbegrips häri också information om de tillgångar i EuSEF-fonder som inte har investerats i godkända portföljföretag och hur dessa har valts ut.
- (21) För att garantera en effektiv övervakning av de enhetliga kraven i denna förordning, ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten kontrollera att EuSEF-förvaltare följer de enhetliga krav som anges i denna förordning. En EuSEF-förvaltare som önskar marknadsföra sin fond under beteckningen "**EuSEF-fond**" bör i detta syfte informera den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat om sin avsikt. Den behöriga myndigheten bör registrera fondförvaltaren om alla nödvändiga uppgifter har lämnats och om det finns lämpliga arrangemang för att uppfylla kraven i denna förordning. Denna registrering bör gälla i hela unionen.
- (21a) För att underlätta en effektiv gränsöverskridande marknadsföring av EuSEF-fonder bör registreringen av förvaltaren ske så snabbt som möjligt.*
- (21b) Även om det i denna förordning finns skyddsmekanismer som garanterar att medel används på ett korrekt sätt, bör tillsynsmyndigheterna vara vaksamma när de förvissas om att dessa skyddsmekanismer fungerar.*
- (22) För att se till att efterlevnaden av de enhetliga kriterierna i denna förordning övervakas effektivt, bör förordningen innehålla regler om när uppgifter som lämnats till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten behöver uppdateras.
- (23) För en effektiv tillsyn av de fastställda kraven, bör denna förordning också utarbeta ett förfarande för gränsöverskridande anmälningar mellan de behöriga tillsynsmyndigheterna som ska utlösas av registreringen av EuSEF-förvaltaren i dennes hemmedlemsstat.

Torsdagen den 13 september 2012

- (24) För att upprätthålla överblickbara villkor för marknadsföringen av **EuSEF-fonder** i hela unionen, bör **Europeiska tillsynsmyndigheten** (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma)) **som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010** ⁽¹⁾ anförtros uppgiften att underhålla en central databas över alla **EuSEF-förvaltare och de EuSEF-fonder som de förvaltar och som är registrerade** i enlighet med denna förordning.
- (24a) *Om den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten har tydliga och påvisbara skäl att tro att EuSEF-förvaltaren överträder denna förordning inom dess territorium, bör den snarast informera den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om detta. Denna myndighet bör vidta lämpliga åtgärder.*
- (24b) *Om EuSEF-förvaltaren fortsätter att agera på ett sätt som tydligt bryter mot denna förordning, trots de åtgärder som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har vidtagit eller om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten inte agerar inom rimlig tid, får den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, vidta alla åtgärder som krävs för att skydda investerarna, inklusive att eventuellt hindra den berörda förvaltaren från att fortsätta med all marknadsföring av sina EuSEF-fonder i värdmedlemsstaten.*
- (25) För att säkerställa effektiv övervakning av de enhetliga kriterierna enligt denna förordning, bör den innehålla en förteckning över tillsynsbefogenheter som behöriga myndigheter ska ha till sitt förfogande.
- (26) För att säkerställa efterlevnaden bör denna förordning innehålla **administrativa** påföljder **och åtgärder** för överträdelse av dess huvudbestämmelser. Dessa gäller portföljsammansättning, skyddsåtgärder avseende tänkbara investerares identitet och bestämmelser om att endast registrerade EuSEF-förvaltare ska få använda beteckningen "**EuSEF-fond**". Det bör föreskrivas att en överträdelse av dessa huvudbestämmelser medför förbud mot att använda beteckningen och avregistrering av fondförvaltaren.
- (27) Tillsynsinformation bör utbytas mellan de behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaten och Esma.
- (28) Effektivt samarbete på tillsynsområdet mellan organ som ska övervaka efterlevnaden av denna förordnings enhetliga kriterier förutsätter att en hög grad av tystnadsplikt ska gälla för alla berörda nationella myndigheter och Esma.
- (28a) *I vad mån EuSEF-fonder kan bidra till framväxten av en europeisk marknad för sociala investeringar beror på hur intresserade fondförvaltarna är av att använda beteckningen och hur investerarna accepterar den samt utvecklingen av ett starkt ekosystem för sociala företag i hela unionen, som hjälper dessa företag att utnyttja de finansieringsmöjligheter som tillhandahålls. I detta syfte bör alla intressenter, inklusive marknadsaktörer, medlemsstaternas behöriga myndigheter, kommissionen och andra relevanta aktörer i unionen sträva efter att åstadkomma en bred kunskap om vilka möjligheter som erbjuds genom denna förordning.*
- (29) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör säkerställa en konsekvent harmonisering och hög tillsynsnivå i hela unionen. Då Esma har mycket specialiserad sakkunskap, skulle det vara ändamålsenligt och lämpligt att ge organet befogenhet att för kommissionen ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som inte inbegriper politiska val.

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

Torsdagen den 13 september 2012

- (30) Kommissionen bör ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande genom genomförandeakter enligt artikel 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma bör åläggas att utarbeta tekniska genomförandestandarder för formatet för det meddelande **som avses i denna förordning**.
- (31) För att specificera de krav som fastställs i denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen när det gäller att specificera de **typer av varor och tjänster eller de metoder för framställning av varor och tjänster som uttrycker ett socialt mål och de situationer då vinsterna kan fördelas bland ägare och investerare**, de typer av intressekonflikter som EuSEF-förvaltare måste undvika och de mått och steg som ska vidtas i detta sammanhang, den närmare utformningen av procedurerna för att mäta de sociala effekter som de godkända portfölj företagen ska uppnå och **innehållet i och de närmare bestämmelserna för informationen till investerarna**. Det är särskilt viktigt att kommissionen samråder, bl. a. med experter under sitt förberedande arbete, **och tar hänsyn till självreglerande initiativ och uppförandekoder. Berörda intressenter och Esma bör involveras i det samråd som kommissionen genomför under sitt förberedande arbete med delegerade akter avseende detaljerna i de procedurer som ska mäta de sociala effekter som de godkända portfölj företagen ska uppnå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.**
-
- (33) Senast fyra år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas bör en översyn av den göras, för att ta hänsyn till hur marknaden för EuSEF-fonder utvecklas. **Granskningen bör innehålla en allmän genomgång av hur bestämmelserna i detta direktiv har fungerat och vilka erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av dem.** På grundval av översynen bör kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av lagförslag.
- (33a) Dessutom bör kommissionen senast den 22 juli 2017 inleda en översyn av samspelet mellan denna förordning och andra bestämmelser om företag för kollektiva investeringar och deras förvaltare, särskilt de som avses i direktiv 2011/61/EU. Denna översyn bör särskilt ta upp denna förordnings räckvidd, och utvärdera huruvida det är nödvändigt att utvidga räckvidden så att större förvaltare av alternativa investeringsfonder kan utnyttja beteckningen "EuSEF-fond". På grundval av översynen bör kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av lagförslag.
- (33b) Inom denna översyn bör kommissionen utvärdera eventuella hinder som kan ha påverkat investerarens intresse för fonderna negativt, inklusive hur institutionella investerare påverkas av andra regleringar av tillsynskaraktär som kan gälla för dem. Dessutom bör kommissionen samla in uppgifter för att utvärdera EuSEF-fondernas bidrag till andra unionsprogram, t.ex. Horisont 2020, som också syftar till att stödja innovation inom unionen.
- (33c) I samband med kommissionens genomgång av skattehinder för gränsöverskridande riskkapitalinvesteringar, vilken föreskrivs i kommissionens meddelande av den 7 december 2011 med rubriken "En handlingsplan för att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering" och översynen av denna förordning bör kommissionen överväga att göra en likadan genomgång av eventuella skattehinder för fonder för socialt företagande och utvärdera eventuella skatteincitament som skulle kunna uppmuntra socialt företagande i unionen.
- (33d) Esma bör göra en bedömning av sina personal- och resursbehov som följer av myndighetens befogenheter och uppgifter enligt denna förordning och översända en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Torsdagen den 13 september 2012

- (34) I denna förordning respekteras de grundläggande rättigheter och iakttas de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inklusive rätten till respekt för privat- och familjeliv samt näringsfriheten.
- (35) När det gäller denna förordning regleras medlemsstaternas behandling av personuppgifter i medlemsstaterna av Europaparlamentets och Rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾. Detta är föremål för tillsyn av medlemsstaternas behöriga myndigheter, särskilt de offentliga oberoende myndigheter som medlemsstaterna utsett. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽²⁾ innehåller bestämmelser om den behandling av personuppgifter som utförs av Esma inom ramen för denna förordning och under övervakning av Europeiska datatillsynsmannen.
- (36) *Eftersom* målet med denna förordning, nämligen att utveckla en inre marknad för EuSEF-fonder genom att det fastställs en ram för auktorisation av EuSEF-förvaltare för att underlätta marknadsföringen av EuSEF-fonder i hela unionen, **inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av dess omfattning och verkningar, bättre kan** uppnås på unionsnivå, **får** unionen vidta åtgärder enligt subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

I denna förordning fastställs enhetliga krav **och villkor för de** företag som förvaltar kollektiva investeringar och som vill använda namnet "EuSEF-fond" **i samband med sin marknadsföring av EuSEF-fonder i unionen, och** därmed bidra till en väl fungerande inre marknad.

I denna förordning fastställs även enhetliga regler för marknadsföring av EuSEF-fonder till godkända investerare i hela unionen, för EuSEF-fondernas portföljsammansättning, för de investeringsinstrument och investeringsmetod som är godkända, samt för organisation, transparens och uppförande för EuSEF-förvaltare som marknadsför EuSEF-fonder i hela unionen.

Artikel 2

1. Förordningen ska tillämpas på företag som förvaltar kollektiva investeringar enligt definitionen i artikel 3 b **vilkas förvaltade tillgångar totalt inte överskrider det tröskelvärde som avses i artikel 3.2 d i direktiv 2011/61/EU**, som är etablerade inom unionen och **som** ska registreras hos de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat i enlighet med artikel 3.3 a i direktiv 2011/61/EG, förutsatt att dessa förvaltare har portföljer av EuSEF-fonder under förvaltning ■.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EUT L 8, 12.1.2001, s. 1.

Torsdagen den 13 september 2012

1a. EuSEF-förvaltare som är registrerade i enlighet med artikel 14 i denna förordning och vilkas totala tillgångar växer så att de överskrider det tröskelvärde som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU, och som i enlighet med artikel 6 i det direktivet därför måste vara auktoriserade av den behöriga myndigheten i sina medlemsstater, får fortsätta att använda beteckningen "EuSEF-fond" vid marknadsföring av EuSEF-fonder i unionen, under förutsättning att de följer bestämmelserna i direktiv 2011/61/EU och att de fortsätter att i samband med EuSEF-fonder alltid följa artiklarna 3, 5, 9, 12.2, samt 13.1 c, d och e i den här förordningen.

I

3a. EuSEF-förvaltare som är registrerade i enlighet med denna förordning kan också förvalta fondföretag om de är auktoriserade i enlighet med direktiv 2009/65/EG, förutsatt att de är externa förvaltare.

Artikel 3

1. I denna förordning avses med

(a) Europeisk fond för socialt företagande (EuSEF-fond):

ett företag för kollektiva investeringar som

(i) avser att investera minst 70 % av sina sammanlagda kapitaltillskott och ej inbetalda kapitalåtaganden i tillgångar som utgör godkända investeringar inom en tidsperiod som är fastställd i EuSEF-fondens reglemente eller fondbestämmelser,

(ii) aldrig använder mer än 30 % av fondens sammanlagda kapital och ej inbetalade kapitalåtaganden till förvärv av ej godkända tillgångar,

(iii) är etablerad i en medlemsstat, eller i ett tredjeland under förutsättning att detta tredjeland

— inte har skattebestämmelser som tillåter inga eller försumbara skatter eller beviljar förmåner även utan att det förekommer någon verklig ekonomisk verksamhet och ekonomisk närvaro i det tredjeland som erbjuder sådana skatteförmåner,

— har ordentliga samarbetsarrangemang med de behöriga myndigheterna i EuSEF-förvaltarens hemmedlemsstat vilka garanterar ett effektivt informationsutbyte, enligt vad som avses i artikel 21 i denna förordning, så att den behöriga myndigheten kan fullgöra sina uppgifter i enlighet med denna förordning,

— inte är upptaget i förteckningen över icke-samarbetsvilliga länder och territorier av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (FATF),

— har undertecknat en överenskommelse med EuSEF-förvaltarens hemmedlemsstat och med varje annan medlemsstat där andelarna eller aktierna i EuSEF-fonden är avsedda att marknadsföras, så att det är säkerställt att tredjelandet till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och garanterar ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, inklusive eventuella multilaterala skatteavtal.

Begränsningarna i leden i och ii bör beräknas på basis av investeringsbara belopp efter avdrag för alla relevanta kostnader och innehav av kontanter och kontantliknande likvida medel.

Torsdagen den 13 september 2012

- (aa) **relevanta kostnader: alla avgifter och utgifter som direkt eller indirekt bärs av investerarna och som godkänts av förvaltaren av och investerarna i EuSEF-fonderna.**
- (b) företag för kollektiva investeringar: **en AIF-fond enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU.**
- (c) godkända investeringar: något av följande instrument:
- (i) **Egetkapital- eller hybridkapitalinstrument** som har
- utfärdats av ett godkänt portföljföretag och direkt förvärvats av den europeiska fonden för socialt företagande från det godkända portföljföretaget, ■
 - emitterats av ett berättigat portföljföretag i utbyte mot ett egetkapitalinstrument som utfärdats av det godkända portföljföretaget, eller
 - emitterats av ett företag som det godkända portföljföretaget är majoritetsägt dotterföretag till och där den europeiska fonden för socialt företagande förvärvat kapitalet i utbyte mot aktier som det godkända portföljföretaget emitterat.
- (ii) Värdepapperiserade och icke värdepapperiserade skuldinstrument, som utfärdats av ett godkänt portföljföretag.
- (iii) Andelar eller aktier i en eller flera EuSEF-fonder, **under förutsättning att dessa fonder själva inte har investerat mer än 10 procent av sitt sammanlagda investerade kapital och ej inbetalda kapitalåtaganden i andra EuSEF-fonder.**
- (iv) Lån **med eller utan säkerhet** som **EuSEF-fonder** beviljar godkända portföljföretag.
- (v) Varje annan typ av deläggande i ett godkänt portföljföretag.
- (d) godkänt portföljföretag: ett företag som vid tidpunkten för den investering som görs av EuSEF-fonden inte är **upptaget till handel** på en reglerad marknad **eller en multilateral handelsplattform (MTF-plattform)** enligt definitionerna i artikel 4.1.14 och 4.1.15 i direktiv 2004/39/EG, ■ och som
- (-i) är etablerad i en medlemsstat, eller i ett tredjeland under förutsättning att detta tredjeland**
- **inte har skattebestämmelser som tillåter inga eller försumbara skatter eller beviljar förmåner även utan att det förekommer någon verklig ekonomisk verksamhet och ekonomisk närvaro i det tredjeland som erbjuder sådana skatteförmåner,**
 - **inte är upptaget i förteckningen över icke samarbetsvilliga länder och territorier av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (FATF),**
 - **har undertecknat en överenskommelse med EuSEF-förvaltarens hemmedlemsstat och med varje annan medlemsstat där andelarna eller aktierna i EuSEF-fonden är avsedda att marknadsföras, så att det är säkerställt att tredjelandet till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och garanterar ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, inklusive eventuella multilaterala skatteavtal,**

Torsdagen den 13 september 2012

- (i) har uppnåendet av mätbara, positiva sociala effekter som **sitt primära** mål enligt sin bolagsordning, sina stadgar eller andra **bestämmelser eller instrument för fastställande av företagets verksamhet**, där företaget
- **█** tillhandahåller tjänster eller varor till utsatta, marginaliserade, **missgynnade eller utestängda** personer, **█**
 - **█** använder en metod för produktion av varor eller tjänster som uttrycker dess sociala mål, **eller**
 - **ger finansiellt stöd uteslutande till sociala företag enligt definitionen i de första två strecksatserna,**
- (ii) använder sina vinster **i första hand** för att uppnå sina primära **sociala** mål **enligt sin bolagsordning, sina stadgar eller andra bestämmelser eller instrument för fastställande av företagets verksamhet**; **dessa bestämmelser eller instrument för fastställande av företagets verksamhet ska innehålla** på förhand definierade förfaranden och regler för varje situation då vinst delas ut till aktieägare och bolagsägare, **för att garanterar att en eventuell vinstutdelning inte äventyrar företagets primära mål, och**
- (iii) drivs på ett ansvarsfullt och transparent sätt, särskilt genom att involvera anställda, kunder och intressenter som påverkas av dess affärsverksamhet.
- (e) eget kapital: ägarandel i ett företag i form av aktier eller andra former av andelar i det godkända portföljföretagets kapital som emitterats till **dess investerare**.
- (ea) hybridkapital: varje typ av finansieringsinstrument som kombinerar eget kapital och lån och där avkastningen av instrumentet är kopplad till det godkända portföljföretagets vinst eller förlust, och där återbetalningen av instrumentet vid konkurs inte är helt garanterad.**
- (f) marknadsföring: direkt eller indirekt erbjudande eller placering, på initiativ av EuSEF-förvaltaren eller för dennes räkning, av andelar eller aktier i en EuSEF-fond som denne förvaltar och som riktar sig till investerare med hemvist eller stadgeenligt säte i unionen.
- (g) kapitalåtagande: varje åtagande i enlighet med vilken en **investerare är skyldig att inom den tidsperiod som fastställs i EuSEF-fondens reglemente eller fondbestämmelser** förvärva andelar i EuSEF-fonden eller ge den ett kapitaltillskott.
- (h) förvaltare av europeiska fonder för socialt företagande (EuSEF-förvaltare): en juridisk person vars huvudsakliga verksamhet består i förvaltning av minst en EuSEF-fond.
- (i) hemmedlemsstat: den medlemsstat där EuSEF-förvaltaren är etablerad **och är föremål för registrering hos de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 3.3 a i direktiv 2011/61/EU**.
- (j) värdmedlemsstat: den medlemsstat, förutom hemmedlemsstaten, där EuSEF-förvaltaren marknadsför EuSEF-fonder i enlighet med denna förordning.
- (k) behörig myndighet: den nationella myndighet som hemmedlemsstaten genom lag eller andra författningar ålägger att handlägga registreringen av företag som förvaltar kollektiva investeringar enligt vad som avses i artikel 2.1.

Torsdagen den 13 september 2012

(ka) *fondföretag (UCITS): ett företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper som är auktoriserat i enlighet med artikel 5 i direktiv 2009/65/EG.*

Med hänsyn till led h i första stycket, enligt vilket den rättsliga formen för EuSEF-fonder gör det möjligt med intern förvaltning, ska EuSEF-fonden, när fondens styrelse väljer att inte utse en extern förvaltare, själv registreras som EuSEF-förvaltare. En EuSEF-fond som är registrerad som intern EuSEF-förvaltare kan inte registreras som extern EuSEF-förvaltare som förvaltar andra företag för kollektiva investeringar.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 24, där det anges vilka typer av varor eller tjänster och vilka produktionsmetoder för varor och tjänster som inbegriper ett socialt mål enligt vad som avses i led 1 i punkt 1 d i denna artikel med hänsyn tagen till de olika typer av godkända portföljföretag och de omständigheter under vilka vinster kan delas ut till ägare och investerare.

KAPITEL II

VILLKOR FÖR ANVÄNDNING AV BETECKNINGEN "EuSEF-fond"

Artikel 4

EuSEF-förvaltare som uppfyller de krav fastställs i detta kapitel ska ha rätt att använda beteckningen "**EuSEF-fond**" i samband med marknadsföringen av EuSEF-fonder över hela unionen.

Artikel 5

1. Eusef-förvaltare ska säkerställa att när de förvärvar andra tillgångar än godkända investeringar högst 30 % av fondens sammanlagda kapitaltillskott samt ej inbetalade kapitalåtaganden används för förvärv av andra tillgångar än godkända investeringar. **Dessa 30 % ska beräknas på basis av investeringsbara belopp efter avdrag för alla relevanta kostnader.** Kontant innehav och likvida tillgångar ska inte beaktas vid beräkningen av denna gräns **eftersom kontanter och kontantliknande likvida medel inte ska betraktas som investeringar.**

2. **EuSEF-förvaltaren** får inte ■ på EuSEF-fonds nivå ■ använda någon som helst metod som ■ ökar fondens riskexponering **utöver nivån för dess kapitalutfästelser**, oberoende av om det sker genom lån av likvida medel eller värdepapper, utnyttjande av derivatinstrument eller på något annat sätt.

2a. EuSEF-förvaltaren får låna, utfärda skuldförbindelser eller lämna garantier på EuSEF-fonds nivå, endast under förutsättning att sådana lån, skuldförbindelser eller garantier täcks av ej inbetalade kapitalåtaganden.

■

Artikel 6

1. Förvaltare av europeiska fonder för socialt företagande ska marknadsföra de andelar och aktier i de europeiska fonder för socialt företagande som de förvaltar enbart till investerare som betraktas som professionella kunder enligt avsnitt I i bilaga II till direktiv 2004/39/EG eller som på begäran kan behandlas som professionella kunder enligt avsnitt II i bilaga II till det direktivet, eller till andra investerare varvid

(a) dessa andra investerare åtar sig att investera minst 100 000 euro, och

Torsdagen den 13 september 2012

- (b) dessa andra investerare, i ett från det avtal som ingås för investeringsåtagandet separat dokument, skriftligen intygar att de är medvetna om de risker som är förenade med det planerade åtagande,

I

1a. Punkt 1 ska inte gälla investeringar som görs av företagsledare, direktörer eller övriga anställda som är verksamma inom en EuSEF-förvaltare, när de investerar i de EuSEF-fonder som de förvaltar.

Artikel 7

EuSEF-förvaltare ska, i förhållande till de EuSEF-fonder som de förvaltar

- (a) handla **hederligt**, med vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg **samt rättvist** under utförandet av sin verksamhet,
- (b) tillämpa lämpliga riktlinjer och förfaranden för att förhindra oegentligheter som rimligen torde strida mot investerares och de godkända portföljföretagens intressen,
- (c) bedriva sin affärsverksamhet så att den på bästa sätt gagnar **de positiva sociala effekterna av de godkända portfölj företag som de har investerat i**, intressena för de EuSEF-fonder som de förvaltar, för investerarna i dessa EuSEF-fonder samt marknadens integritet,
- (d) sorgfälligt överväga och löpande övervaka investeringar i godkända portfölj företag **och deras positiva sociala effekter**,
- (e) ha tillräcklig kunskap om och insikt i de godkända portfölj företag som de investerar i,
- (ea) behandla sina investerare rättvist,**
- (eb) se till att ingen investerare ges förmånsbehandling, såvida inte uppgifter om sådan förmånsbehandling lämnas i EuSEF-fondens reglemente eller fondbestämmelser.**

Artikel 7a

1. När en EuSEF-förvaltare avser att delegera uppgifter till tredje part ska förvaltarens ansvar gentemot EuSEF-fonden och dess investerare inte påverkas av att förvaltaren har delegerat uppgifter till tredje part, och förvaltaren får inte heller delegera uppgifter i sådan omfattning att denne i själva verket inte längre kan anses vara en EuSEF-förvaltare utan i stället har blivit en brevlådeenhet.

2. Delegeringen av uppgifter får inte försvåra en effektiv tillsyn av EuSEF-förvaltaren och i synnerhet inte hindra EuSEF-förvaltaren från att agera, eller EuSEF-fonden från att förvaltas, i investerarnas bästa intresse.

Artikel 8

1. EuSEF-förvaltare ska vidta alla rimliga åtgärder för att undvika intressekonflikter och, om sådana inte kan undvikas, för att identifiera, hantera och, vid behov, **direkt** offentliggöra dessa intressekonflikter i syfte att hindra dem från att påverka EuSEF-fondens och dess investerares intressen negativt och se till att de EuSEF-fonder som de förvaltar behandlas rättvist.

Torsdagen den 13 september 2012

2. EuSEF-förvaltare ska särskilt identifiera de intressekonflikter som kan uppstå mellan
 - (a) EuSEF-förvaltare, de personer som i praktiken leder verksamheten i dessa, anställda eller personer som direkt eller indirekt kontrollerar eller kontrolleras av EuSEF-förvaltaren, och den EuSEF-fond som förvaltas av den förvaltaren eller investerarna i dessa fonder,
 - (b) en EuSEF-fond eller investerarna i den fonden, och en annan EuSEF-fond som förvaltas av den EuSEF-förvaltaren, eller investerarna i denna andra EuSEF-fond,
- (ba) en EuSEF-fond eller investerarna i den fonden, och ett företag för kollektiva investeringar eller fondföretag som förvaltas av samma EuSEF-förvaltare eller investerarna i detta företag för kollektiva investeringar eller fondföretag.**
3. EuSEF-förvaltare ska upprätthålla och tillämpa effektiva organisatoriska och administrativa förfaranden för att uppfylla de krav som fastställs i punkt 1 och 2.
4. Offentliggöranden om intressekonflikter enligt punkt 1 ska göras, i de fall EuSEF-förvaltaren har organisatoriska förfaranden för att belägga, förhindra, hantera och övervaka intressekonflikter, men där dessa inte är tillräckliga för att med rimlig säkerhet förhindra att investerarnas intressen skadas. EuSEF-förvaltaren ska tydligt och klart informera investerarna om allmänna intressekonflikter eller intressekonflikters orsaker, innan den åtar sig att göra affärer på deras vägnar.
5. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 24 för att ange
 - (a) olika kategorier av sådana intressekonflikter som avses i punkt 2,
 - (b) rimliga åtgärder som EuSEF-förvaltare **ska** vidta i fråga om strukturer och organisatoriska och administrativa rutiner i syfte att identifiera, förhindra, hantera, övervaka och informera om intressekonflikter.

Artikel 9

1. EuSEF-förvaltare ska för varje EuSEF-fond som de förvaltar tillämpa förfaranden för att mäta **■** i vilken utsträckning som de godkända portföljföretag som dessa fonder investerar i uppnår de positiva sociala effekter som de utfäst sig att uppnå. **Förvaltarna ska se till att dessa förfaranden är tydliga och transparenta och innehåller indikatorer som, beroende på det godkända portföljföretagets sociala mål och kännetecknen, kan innehålla en eller flera av nedanstående parametrar:**
 - (a) **Sysselsättning och arbetsmarknader,**
 - (b) **normer och rättigheter i fråga om kvalitet i arbetet,**
 - (c) **social integration och skydd av särskilda grupper, lika behandling och lika möjligheter, icke-diskriminering,**
 - (d) **folkhälsa och trygghet,**
 - (e) **tillgång till och effekter för socialt skydd och hälso- och utbildningssystem.**

Torsdagen den 13 september 2012

2. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 24, som närmare specificerar de förfaranden som avses i punkt 1 i denna artikel när det gäller olika godkända portfölj företag.

Artikel 10

EuSEF-förvaltare ska vid alla tillfällen ha tillräckliga egna medel och använda de fullgoda och lämpliga mänskliga och tekniska resurser som krävs för en korrekt förvaltning av EuSEF-fonder.

Det åligger EuSEF-förvaltare att se till att de alltid kan garantera att deras egna medel är tillräckliga för verksamhetens fortlevnad, och i enlighet med specifikationerna i artikel 13 redogöra för sin motivering till varför dessa medel är tillräckliga.

Artikel 11

1. Regler för värdering av tillgångar ska fastställas i EuSEF-fondernas **reglemente eller fondbestämmelser, och ska garantera ett sunt och transparent värderingsförfarande.**

1a. De värderingsförfaranden som används ska säkerställa att tillgångarna värderas korrekt och att tillgångsvärdet beräknas minst en gång om året.

1b. För att åstadkomma samstämdhet när det gäller värderingen av tillgångarna i godkända portfölj företag ska Esma utarbeta riktlinjer med gemensamma principer för behandlingen av investeringar i sådana företag, och därvid beakta att deras huvudmål är att åstadkomma mätbara positiva sociala effekter, och att deras vinster i första hand ska användas till att uppnå dessa mål.

Artikel 12

1. EuSEF-förvaltare ska ge den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten en årsrapport för varje godkänd riskkapitalfond som de förvaltar senast 6 månader efter räkenskapsårets utgång. Rapporten ska innehålla en redogörelse för sammansättningen av EuSEF-fondens portfölj och det gångna årets verksamhet. **Den ska också redovisa EuSEF-fondens vinst vid slutet av dess löptid och, i tillämpliga fall, de vinster som delas ut under dess löptid.** Den ska innehålla det reviderade bokslutet för EuSEF-fonden. **Granskningen, som ska genomföras minst en gång per år, ska bekräfta att pengar och tillgångar innehas i fondens namn och att EuSEF-förvaltaren har upprättat och upprätthållit adekvata register och kontroller när det gäller användningen av mandat eller kontroll över EuSEF-fondens och dess investerares pengar och tillgångar.** Årsrapporten ska utformas i enlighet med gällande redovisningsstandarder och de som avtalats mellan EuSEF-förvaltaren och investerarna. EuSEF-förvaltare ska på begäran lämna rapporten till investerare. EuSEF-förvaltare och investerare får sinsemellan komma överens om att lämna ytterligare upplysningar.

2. Den tekniska rapporten ska omfatta åtminstone följande delar:

(a) Närmare uppgifter, när så är lämpligt, om de övergripande sociala resultat som har uppnåtts med hjälp av investeringsstrategin och den metod som används för att mäta dessa resultat.

(b) En uppgift om alla eventuella avyttringar som gäller godkända portfölj företag.

(c) En redogörelse för huruvida avyttringar i förhållande till andra tillgångar i EuSEF-fonden som inte investerats i godkända portfölj företag skett på grundval av de kriterier som avses i artikel 13.1 e.

Torsdagen den 13 september 2012

- (d) En sammanfattning av den verksamhet som EuSEF-förvaltaren har bedrivit i förhållande till de godkända portföljföretagen enligt artikel 13.1 k.

(da) Uppgifter om art och ändamål när det gäller andra investeringar än godkända portföljinvesteringar som avses i artikel 4.1.

3. I de fall EuSEF-förvaltaren är skyldig att offentliggöra en årsredovisning för EuSEF-fonden i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad⁽¹⁾ får den information som avses i punkterna 1 och 2 lämnas antingen separat eller som ett komplement till årsredovisningen.

Artikel 13

1. EuSEF-förvaltare ska **i förbindelse med de EuSEF-fonder som de förvaltar** informera sina investerare **på ett tydligt och begripligt sätt** om **■** följande faktorer, innan dessa fattar sina investeringsbeslut:

- (a) EuSEF-förvaltarens identitet och identiteten för eventuella andra tjänsteleverantörer som denne anlitar för sin förvaltning samt en beskrivning av deras arbetsuppgifter.

(aa) De egna medel som EuSEF-förvaltaren förfogar över samt en detaljerad redogörelse för varför EuSEF-förvaltaren bedömer dessa medel som tillräckliga för att upprätthålla de adekvata personella och tekniska resurser som krävs för en korrekt förvaltning av dess EuSEF-fonder.

- (b) En beskrivning av EuSEF-fondens investeringsstrategi och syfte, inklusive

(i) de olika typerna av godkända portföljföretag som fonden avser att investera i,

(ii) eventuella andra EuSEF-fonder som fonden avser att investera i,

(iii) de typer av godkända portföljföretag som eventuella andra EuSEF-fonder, som avses i led ii, avser att investera i,

(iv) vilka ej godkända företag som fonden avser att investera i,

(v) vilka tekniker som fonden avser att använda, och

(vi) eventuella tillämpliga investeringsbegränsningar.

- (c) De positiva sociala effekter som EuSEF-fondens investeringsstrategi inriktar sig på att uppnå, inklusive i tillämpliga fall, prognoser över sådana resultat där så är rimligt samt information om tidigare uppnådda resultat på detta område.

- (d) Den metodik som bör användas för att mäta sociala effekter.

- (e) En beskrivning av andra tillgångar än godkända portföljföretag och det förfarande och de kriterier som används för att välja ut dessa tillgångar såvida det inte rör sig om kontanter eller kontantliknande likvida medel.

⁽¹⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

Torsdagen den 13 september 2012

- (f) En beskrivning av riskprofilen för EuSEF-fonden och de eventuella risker som är förenade med de tillgångar som fonden får investera i eller med de investeringstekniker som får användas.
- (g) En beskrivning av värderingsförfarandet i EuSEF-fonden och av dess prissättningsmetod vid värderingen av tillgångarna, inklusive värderingsmetoder för godkända portfölj företag.
- (h) En beskrivning av alla **relevanta** kostnader och av de maximala beloppen för dessa ■.
- (i) En beskrivning av hur ersättningen till EuSEF-förvaltaren beräknas.
- (j) Den historiska avkastningen för EuSEF-fonden, om sådana uppgifter är tillgängliga.
- (k) Affärsstöd tjänster och annan stödverksamhet som EuSEF-förvaltaren tillhandahåller eller organiserar genom tredje man för att underlätta utveckling, tillväxt eller andra aspekter av de godkända portfölj företagens löpande verksamhet som en EuSEF-fond investerar i eller, om dessa tjänster eller denna verksamhet inte tillhandahålls, en förklaring till detta.
- (l) En beskrivning av de former under vilka EuSEF-fonden kan ändra sin investeringsstrategi och/eller investeringspolicy.

2. All information som det hänvisas till i punkt 1 ska vara rättvisande, tydlig och får inte vara vilseledande. Den ska uppdateras och ses över regelbundet **när så är lämpligt**.

3. I de fall EuSEF-förvaltaren är skyldig att offentliggöra ett prospekt i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel ⁽¹⁾ eller i enlighet med nationell lagstiftning som rör EuSEF-fonder, kan den information som avses i punkt 1 i denna artikel lämnas antingen separat eller som en del av prospektet.

4. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 24 för att ange

- (a) innehållet i den information som avses i punkt 1 b–e och k i denna artikel,
- (b) hur den information som avses i punkt 1 b–e och k i denna artikel kan presenteras på ett enhetligt sätt för att säkerställa högsta möjliga nivå av jämförbarhet.

KAPITEL III

ÖVERVAKNING OCH ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 14

1. EuSEF-förvaltare som avser att använda av beteckningen "**EuSEF-fond**" vid marknadsföringen av sina EuSEF-fonder ska underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat om denna avsikt och tillhandahålla följande uppgifter:

- (a) Vilka personer som i praktiken sköter förvaltningen av EuSEF-fonderna.
- (b) Vilka EuSEF-fonders andelar eller aktier som ska marknadsföras samt deras investeringsstrategier.

⁽¹⁾ EUT L 345, 31.12.2003, s. 64.

Torsdagen den 13 september 2012

- (c) Vilka åtgärder som vidtagits för att uppfylla kraven i kapitel II.
- (d) En förteckning över medlemsstater i vilka EuSEF-förvaltaren avser att marknadsföra var och en av EuSEF-fonderna.
- (da) En förteckning över medlemsstater och tredjeländer där EuSEF-förvaltaren har etablerat eller avser att etablera EuSEF-fonder.**
2. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska ■ registrera EuSEF-förvaltaren **endast** om myndigheten är förvissad om att följande villkor är uppfyllda:
- (-a) De personer som i praktiken sköter förvaltningen av EuSEF-fonderna har erforderligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet, även i fråga om de investeringsstrategier som EuSEF-förvaltaren följer.**
- (a) Den information som det hänvisas till i punkt 1 är fullständig.
- (b) De åtgärder som anmälts enligt punkt 1 c är lämpliga för att uppfylla kraven i kapitel II.
- (ba) Den förteckning som tillhandahållits i enlighet med punkt 1 da visar att samtliga EuSEF-fonder är etablerade i enlighet med artikel 3.1 a iii i denna förordning.**
3. Registreringen ska vara giltig inom hela unionen och ska tillåta EuSEF-förvaltare att i hela unionen marknadsföra EuSEF-fonder under beteckningen "**EuSEF-fond**".

Artikel 15

EuSEF-förvaltaren ska uppdatera de uppgifter som lämnats till den behöriga myndigheten i den hemmedlemsstat där EuSEF-förvaltaren avser

- (a) att marknadsföra en ny EuSEF-fond.
- (b) Att marknadsföra en befintlig EuSEF-fond i en medlemsstat som inte nämns i den förteckning som det hänvisas till i artikel 14.1 d.

Artikel 16

1. Omedelbart efter registreringen av en EuSEF-förvaltare, **tillägg av en ny EuSEF-fond, tillägg av en ny hemvist för etablering av en EuSEF-fond eller tillägg av en ny medlemsstat där EuSEF-förvaltaren avser att marknadsföra EuSEF-fonder** ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten **informera** de medlemsstater som avses i artikel 14.1 d samt Esma **om detta**.
2. De värdmedlemsstater som avses i artikel 14.1 d i denna förordning får inte införa eventuella krav eller administrativa förfaranden för den EuSEF-förvaltare som registrerats i enlighet med artikel 14, vad gäller marknadsföringen av dess EuSEF-fonder, och ska inte heller kräva något förhandsgodkännande av marknadsföringen.
3. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel, ska värdepappers- och marknadsmyndigheten utarbeta förslag till tekniska standarder för fastställande av anmälans format.

Torsdagen den 13 september 2012

4. Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den ... (*)
5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 17

Esma ska på internet ha en för allmänheten tillgänglig central databas som innehåller alla EuSEF-förvaltare som registrerats i unionen **liksom de EuSEF-fonder som de förvaltar och de länder där de är verksamma** i enlighet med denna förordning.

Artikel 18

1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska övervaka att kraven i denna förordning efterlevs.

1a. Om den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten har tydliga och påvisbara skäl att tro att EuSEF-förvaltaren överträder denna förordning inom dess territorium, ska den snarast informera den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om detta. Denna myndighet ska vidta lämpliga åtgärder.

1b. Om EuSEF-förvaltaren fortsätter att agera på ett sätt som tydligt bryter mot denna förordning, trots de åtgärder som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har vidtagit eller om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten inte agerar inom rimlig tid, får den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, vidta alla åtgärder som krävs för att skydda investerarna, inklusive att eventuellt hindra den berörda förvaltaren från att fortsätta med all marknadsföring av sina EuSEF-fonder i värdmedlemsstaten.

Artikel 19

Behöriga myndigheter ska, i enlighet med nationell lagstiftning, ha alla tillsyns- och undersökningsbefogenheter de behöver för att utföra sina uppgifter. De ska särskilt ha befogenhet att

- (a) begära tillgång till och kopiera eller få en kopia av varje handling, oberoende av dess form,
- (b) kräva att förvaltaren av EuSEF-fonder lämnar upplysningar utan dröjsmål,
- (c) begära upplysningar från varje person med anknytning till EuSEF-förvaltarens verksamhet eller EuSEF-fonden,
- (d) genomföra inspektioner på plats med eller utan föranmälan,
- (e) vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att en EuSEF-förvaltare fortsätter att uppfylla kraven i denna förordning.
- (f) utfärda ett föreläggande för att säkerställa att en EuSEF-förvaltare uppfyller kraven i denna förordning och upphör med beteenden som kan strida mot den.

(*) Nio månader efter det att denna förordning har trätt i kraft.

Torsdagen den 13 september 2012

Artikel 20

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om vilka administrativa sanktioner **och åtgärder** som ska gälla vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. De **administrativa** sanktioner **och åtgärder** som föreskrivs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Senast den ... (*) ska medlemsstaterna meddela kommissionen och Esma de regler som avses i första stycket. De ska omedelbart underrätta kommissionen och Esma om eventuella ändringar av reglerna.

Artikel 21

1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska, **med beaktande av proportionalitetsprincipen**, vidta de lämpliga åtgärder som avses i punkt 2 när en **EuSEF-förvaltare**

- (a) **i strid med artikel 5** underlåter att uppfylla kraven på portföljsammansättning.
- (b) **i strid med artikel 6 marknadsför en EuSEF-fonds andelar och aktier** till ej tillåtna investerare.
- (c) använder beteckningen **"EuSEF-fond"** utan att vara registrerad hos den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat i enlighet med artikel 14.
- (ca) **använder beteckningen "EuSEF-fond" vid marknadsföringen av fonder som inte är etablerade i enlighet med artikel 3.1 a iii i denna förordning.**
- (cb) **har blivit registrerad genom oriktig information eller genom varje annan oriktighet i strid med artikel 14.**
- (cc) **inte handlar hederligt, med vederbörlig skicklighet och aktsamhet samt rättvist vid utövande av sin verksamhet, och därmed bryter mot artikel 7 a.**
- (cd) **inte tillämpar adekvata riktlinjer och förfaranden för att förhindra oegentligheter, och därvid bryter mot artikel 7 b.**
- (ce) **upprepade gånger bryter mot bestämmelserna i artikel 12 om årsrapporter.**
- (cf) **upprepade gånger bryter mot skyldigheten att informera investerarna i enlighet med artikel 13.**

2. I de fall som avses i punkt 1 ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vid behov vidta följande åtgärder:

(-a) **Se till att EuSEF-förvaltaren uppfyller kraven i artiklarna 3.1 a iii, 5, 6, 7 a, 7 b, 12, 13 och 14 i denna förordning.**

(a) Förbjuda användningen av beteckningen **"EuSEF-fond"** och avföra EuSEF-förvaltaren från registret.

(*) 24 månader efter det att denna förordning trätt i kraft.

Torsdagen den 13 september 2012

3. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska **utan dröjsmål** underrätta de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaterna enligt artikel 14.1 d **samt Esma** om att EuSEF-förvaltaren avförts från det register som avses i **punkt 2 a i denna artikel**.

4. Rätten att i unionen marknadsföra en eller flera EuSEF-fonder under benämningen **"EuSEF-fond"** ska med omedelbar verkan upphöra att gälla från och med den dag då den behöriga myndigheten fattar det beslut som avses i **punkt 2 a**.

Artikel 22

1. Behöriga myndigheter och Esma ska samarbeta med varandra för att fullgöra sina respektive uppdrag enligt denna förordning, **i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010**.

2. **De behöriga myndigheterna och Esma** ska utbyta all information och dokumentation som krävs **för att de ska kunna fullgöra sina respektive skyldigheter enligt denna förordning, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010, särskilt** för att belägga och avhjälpa överträdelser av denna förordning.

Artikel 22a

I fall av oenighet mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter när det gäller en utvärdering, åtgärd eller underlåtenhet från en behörig myndighets sida i samband med områden där denna förordning föreskriver samarbete eller samordning mellan behöriga myndigheter i mer än en medlemsstat, får de behöriga myndigheterna hänskjuta ärendet till Esma som får agera i enlighet med sin behörighet enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010, förutsatt att oenigheten inte hänför sig till artikel 3.1 a(iii) eller artikel 3.1 d -i i denna förordning.

Artikel 23

1. Alla personer som arbetar eller har arbetat på behöriga myndigheter eller Esma samt de revisorer och sakkunniga som de behöriga myndigheterna och Esma har anlitat ska vara bundna av tystnadsplikt. Ingen konfidentiell information som dessa personer mottagit i tjänsten får röjas till annan person eller myndighet, utom i sammandrag eller sammanställningar som omöjliggör att enskilda EuSEF-förvaltare och enskilda EuSEF-fonder kan identifieras, dock med förbehåll för fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning och förfaranden enligt denna förordning.

2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter eller Esma får inte hindras från att utbyta information i enlighet med denna förordning eller annan unionslagstiftning som är tillämplig på EuSEF-förvaltare och EuSEF-fonder.

3. Om de behöriga myndigheterna och Esma mottar konfidentiell information i enlighet med punkt 1, får de endast använda den vid fullgörandet av sina uppdrag och för administrativa och rättsliga förfaranden.

KAPITEL IV

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24

1. Kommissionens rätt att anta delegerade akter gäller på de villkor som fastställs i denna artikel.

Torsdagen den 13 september 2012

2. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 3.2, 8.5, 9.2 och 13.4 ska tilldelas kommissionen för en period av fyra år från ... (*). Kommissionen ska senast **nio månader** före fyraårsperiodens utgång rapportera om de delegerade befogenheterna. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.2, 8.5, 9.2 och 13.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Beslutet påverkar inte sådana delegerade akter som redan trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt träder i kraft endast om Europaparlamentet eller rådet inte har gjort några invändningar inom **tre månader** från det att akten anmäldes till Europaparlamentet och rådet, eller om Europaparlamentet och rådet, innan den perioden löper ut, båda har underrättat kommissionen om att de inte har några invändningar. Denna period ska förlängas med **tre månader** på begäran av Europaparlamentet eller rådet.

Artikel 25

1. Senast fyra år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas ska kommissionen se över den. Denna granskning ska innehålla en allmän genomgång av hur detta direktivs regler fungerat och vilka erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av dem, bland annat följande:

(a) I vilken utsträckning beteckningen "**EuSEF-fond**" har använts av EuSEF-förvaltare i olika medlemsstater, oberoende av om det gäller inom landet eller på gränsöverskridande basis.

(aa) **EuSEF-fonderna geografiska placering, och huruvida det är nödvändigt med ytterligare åtgärder för att garantera att EuSEF-fonderna etableras i enlighet med artikel 3.1 a(iii);**

(ab) **Den geografiska och sektoriella fördelningen av de investeringar som EuSEF-fonderna har gjort.**

(b) Användningen av de olika godkända investeringar som EuSEF-fonderna har gjort och hur detta har påverkat utvecklingen av sociala företag inom hela unionen.

(ba) **Lämpligheten av att införa en europeisk märkning för "sociala företag".**

(bb) **Möjligheten att utsträcka marknadsföringen av EuSEF-fonder till icke-professionella investerare.**

(c) Den praktiska tillämpningen av kriterierna för att identifiera godkända portföljföretag, vilka effekter detta har fått på utvecklingen av sociala företag inom hela unionen **och deras positiva sociala effekter.**

(ca) **En analys av de förfaranden som EuSEF-förvaltarna har använt för att mäta de positiva sociala effekter som de godkända portföljföretag som avses i artikel 9 har åstadkommit samt en utvärdering av möjligheterna att införa harmoniserade standarder för mätning av de sociala effekterna på unionsnivå, på ett sätt som överensstämmer med unionens socialpolitik.**

(*) Förordningens ikraftträdande.

Torsdagen den 13 september 2012

- (cb) *Lämpligheten av att komplettera denna förordning med ett system med förvaringsinstitut.*
- (cd) *Lämpligheten av att inkludera EuSEF-fonder bland godkända tillgångar enligt direktiv 2009/65/EG.*
- (ce) *Ändamålsenligheten när det gäller informationskraven enligt artikel 13, särskilt huruvida de är tillräckliga för att investerarna ska kunna fatta väl underbyggda investeringsbeslut.*
- (cf) *En genomgång av eventuella skattehinder för EuSEF-fonder och en utvärdering av eventuella skatteincitament som skulle kunna uppmuntra socialt företagande i unionen.*
- (cg) *En utvärdering av eventuella hinder som kan ha påverkat investerares intresse för fonderna negativt, inklusive hur institutionella investerare påverkas av andra regleringar av tillsynskaraktär.*

I

2. *Efter den översyn som avses i punkt 1 och efter samråd med Esma ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av ett förslag till rättsakt.*

Artikel 25a

1. *Kommissionen ska senast den 22 juli 2017 inleda en översyn av samspelet mellan denna förordning och andra bestämmelser om företag för kollektiva investeringar och deras förvaltare, särskilt de som avses i direktiv 2011/61/EU. Denna översyn ska behandla förordningens räckvidd. Uppgifter ska samlas in så att man kan utvärdera huruvida det är nödvändigt att utvidga räckvidden så att förvaltare som förvaltar EuSEF-fonder vilkas totala tillgångar överskrider tröskelvärdet i artikel 2.1 kan bli EuSEF-förvaltare.*

2. *Efter den översyn som avses i punkt 1 och efter samråd med Esma ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av ett förslag till rättsakt.*

Artikel 26

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 22 juli 2013, med undantag av artiklarna 3.2, 8.5, 9.2 och 13.4, vilka ska tillämpas från och med dagen för förordningens ikraftträdande.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Torsdagen den 13 september 2012

Europeiska riskkapitalfonder ***I

P7_TA(2012)0346

Europaparlamentets ändringar antagna den 13 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska riskkapitalfonder (COM(2011)0860 – C7-0490/2011 – 2011/0417(COD)) ⁽¹⁾

(2013/C 353 E/50)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

[Ändring Nr 2]

EUROPAPARLAMENTETS ÄNDRINGAR (*)

till kommissionens förslag

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0193/2012).

(*) Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen █

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om Europeiska riskkapitalfonder

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
- med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
- efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
- med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,
- i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Med riskkapital finansieras i allmänhet mycket små företag, som är i sitt uppstartsskede och med en stor tillväxt- och expansionspotential. Riskkapitalfonder kan ge █ företag värdefull sakkunskap och kunskaper, affärskontakter, märkesstatus och strategiska råd. Genom finansiering och rådgivning till sådana företag kan riskkapitalfonder främja den ekonomiska tillväxten och bidra till skapandet av arbetstillfällen **och anskaffning av riskkapital**, främja **startande och utveckling av** innovativa företag, öka dessas investeringar i forskning och utveckling och främja entreprenörskap, innovation och

⁽¹⁾ EUT C 175, 19.6.2012, s. 11.

⁽²⁾ EUT C 191, 29.6.2012, s. 72.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den ...

Torsdagen den 13 september 2012

konkurrenskraft *i enlighet med målen i Europa 2020-strategin och inom ramen för medlemsstaternas långsiktiga utmaningar, såsom de som fastställts i ESPAS (Europe Strategy and Policy Analysis System) rapport "Global Trends 2030"*.

- (2) Det bör fastställas ett gemensamt regelverk för användning av namnet "Europeiska riskkapitalfonder". Särskilt bör detta avse portföljsammansättningen hos fonder med detta namn, deras tillåtna investerings syften, investeringsverktyg och investerarkategorier som tillåts investera i sådana fonder enligt enhetliga bestämmelser i unionen. Utan en sådan ram finns det risk för att medlemsstaterna vidtar skiljaktiga nationella åtgärder som negativt inverkar på och hindrar en väl fungerande inre marknad, eftersom riskkapitalfonder som vill vara verksamma i hela unionen då skulle omfattas av olika regler i olika medlemsstater. Dessutom skulle skiljaktiga kvalitetskrav på portföljsammansättning, investeringsmål och tillåtna investerare kunna leda till olika nivåer av investerarskydd och skapa förvirring kring investeringserbjudanden som förknippas med "Europeiska riskkapitalfonder". Investerare bör också kunna jämföra investeringserbjudanden från olika riskkapitalfonder. Det är nödvändigt att undanröja väsentliga hinder för riskkapitalfonders gränsöverskridande kapitalanskaffning och att undvika snedvridningar i konkurrensen mellan fonderna. Förhindras måste också ytterligare potentiella hinder för handeln och betydande snedvridning av konkurrensen i framtiden. Rättslig grund är därför artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, såsom den konsekvent tolkats i Europeiska unionens domstols fasta rättspraxis.
- (3) Det är nödvändigt att anta en förordning om enhetliga föreskrifter för Europeiska riskkapitalfonder och om införande av motsvarande skyldigheter för deras förvaltare i alla medlemsstater som vill anskaffa kapital inom hela EU under namnet "Europeisk riskkapitalfond". Dessa krav bör skapa förtroende hos investerare som vill investera i riskkapitalfonder.
- (4) Genom att kvalitetskraven på användningen av namnet "Europeisk riskkapitalfond" definieras genom en förordning, säkerställs det att dessa krav direkt blir tillämpliga på fondföretag som anskaffar kapital under detta namn. Detta skulle säkerställa enhetliga villkor för namnets användning genom att undvika skiljaktiga nationella krav vid införlivandet av ett direktiv. Denna förordning skulle innebära att fondföretag som använder detta namn skulle behöva följa samma regler i hela unionen, vilket också skulle öka förtroendet hos investerare som vill investera i riskkapitalfonder. En förordning skulle också minska lagstiftningens komplexitet och sänka förvaltarnas kostnader för att följa ofta skiljaktiga nationella bestämmelser om riskkapitalfonder, särskilt för förvaltare som vill anskaffa kapital över gränserna. En förordning bör också bidra till att eliminera snedvridning av konkurrensen.
- (4a) *Enligt kommissionens meddelande av den 7 december 2011 med titeln "En åtgärdsplan för att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering" kommer kommissionen under år 2012 att slutföra sin granskning av skattehindren för gränsöverskridande riskkapitalinvesteringar i syfte att lägga fram lösningar under 2013. Syftet är att undanröja hindren, samtidigt som skatteundandragande eller skatteflykt förhindras.*
- (4b) *Det bör vara möjligt för en godkänd riskkapitalfond att förvaltas antingen externt eller internt. Då den godkända riskkapitalfonden förvaltas internt är den godkända riskkapitalfonden även förvaltare och bör därför uppfylla alla krav för förvaltare av riskkapitalfonder enligt denna förordning och registreras som sådan. En godkänd riskkapitalfond som förvaltas internt bör emellertid inte tillåtas vara extern förvaltare av andra företag för kollektiva investeringar eller fondföretag.*

Torsdagen den 13 september 2012

- (5) För att klargöra förhållandet mellan denna förordning och **andra bestämmelser** om fondföretag och deras förvaltare, måste det fastställas att denna förordning endast bör omfatta förvaltare av andra fondföretag än fondföretag enligt artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽¹⁾. De ska vara etablerade inom unionen och vara registrerade hos den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder ⁽²⁾, **förutsatt att dessa förvaltare förvaltar godkända riskkapitalfonders portföljer. Förvaltare av riskkapitalfonder som är registrerade enligt denna förordning och som är externa förvaltare som ska auktoriseras i enlighet med direktiv 2009/65/EG bör emellertid tillåtas att dessutom förvalta fondföretag.**
- (5a) Dessutom **omfattar** förordningen endast **■** förvaltare av **de företag för kollektiva investeringar** där de totala förvaltade tillgångarna inte överstiger **träskelvärdet enligt artikel 3.2 b** i direktiv 2011/61/EU. **Detta innebär att beräkningen av träskelvärdet vid tillämpningen av denna förordning ska göras på samma sätt som beräkningen av träskelvärdet enligt artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU.**
- (5b) **Förvaltare av riskkapitalfonder som är registrerade i enlighet med denna förordning och vars totala tillgångar följaktligen överskrider träskelvärdet enligt artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU, och som därför är föremål för auktorisation av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaterna, bör kunna fortsätta att använda namnet "Europeisk riskkapitalfond" med avseende på marknadsföring av godkända riskkapitalfonder i unionen, under förutsättning att de uppfyller kraven i detta direktiv, och att de även i fortsättningen vid alla tidpunkter uppfyller vissa krav för användningen av namnet "Europeisk riskkapitalfond" som anges för godkända riskkapitalfonder i denna förordning. Detta gäller både befintliga godkända riskkapitalfonder och godkända riskkapitalfonder som etablerats efter att träskelvärdet har överstigit.**
- (6) Om förvaltare av fondföretag inte vill använda namnet "Europeisk riskkapitalfond", bör denna förordning inte vara tillämplig. I sådana fall bör gällande nationella bestämmelser och unionens allmänna bestämmelser fortsätta tillämpas.
- (7) I förordningen bör enhetliga regler fastställas för hur godkända riskkapitalfonder ska vara beskaffade, särskilt om vilka portföljföretag som dessa ska tillåtas investera i och om vilka investeringsinstrument som ska få användas. En tydlig avgränsning måste göras mellan godkända riskkapitalfonder och andra alternativa investeringsfonder som har andra, mindre specialiserade investeringsstrategier, exempelvis **uppköp eller spekulativa fastighetsinvesteringar som denna förordning inte syftar till att främja.**
- (8) För att exakt avgränsa de fondföretag som ska omfattas av denna förordning och se till att **fokus läggs** på att tillhandahålla kapital till små företag i dessas uppstartsskede, bör **med godkända riskkapitalfonder avses de fonder som har för avsikt att investera** minst 70 % av sammanlagt kapital och utfäst ej infordrat kapital **■** i sådana företag **■**. **Den godkända riskkapitalfonden bör inte tillåtas investera mer än 30 % av sammanlagt kapital och utfäst ej infordrat kapital i tillgångar som inte utgör godkända investeringar. Detta innebär att 30 % vid alla tidpunkter bör vara den högsta gränsen för icke-godkända investeringar, medan 70 % bör reserveras för godkända investeringar under den godkända riskkapitalfondens löptid. Dessa gränsvärden bör beräknas utifrån de investeringsbara beloppen efter avdrag för alla relevanta kostnader och innehav av kontanter och likvida tillgångar. I förordningen bör anges de uppgifter som krävs för beräkningen av de investeringsgränser som avses.**

⁽¹⁾ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

⁽²⁾ EUT L 174, 1.7.2011, s. 1.

Torsdagen den 13 september 2012

- (8a) Syftet med denna förordning är att främja tillväxt och innovation i små och medelstora företag i unionen. Investeringar i godkända portföljföretag som är etablerade i tredjeland kan emellertid tillföra mer kapital till godkända riskkapitalfonder och på så sätt gynna små och medelstora företag i unionen. Investeringar bör emellertid under inga omständigheter göras i portföljföretag i tredjeland som har sitt säte i skatteparadis eller icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner.
- (8b) En godkänd riskkapitalfond bör inte ha sitt säte i skatteparadis eller icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner, såsom tredjeländer som särskilt kännetecknas av inga eller endast nominella skatter, brist på lämpliga samarbetsarrangemang mellan de behöriga myndigheterna i riskkapitalfondförvaltarens hemmedlemsstat och tillsynsmyndigheterna i det tredjeland där den godkända riskkapitalfonden är etablerad, eller brist på effektivt utbyte av information i skattefrågor. En godkänd riskkapitalfond bör inte heller investera i jurisdiktioner som kännetecknas av något av ovanstående kriterier.
- (8c) Förvaltare av godkända riskkapitalfonder bör kunna dra till sig fler kapitalutfästelser under fondens löptid. Hänsyn bör tas till sådana ytterligare kapitalutfästelser under den godkända riskkapitalfondens löptid, när nästa investering i tillgångar som inte är godkända tillgångar planeras. Ytterligare kapitalutfästelser bör tillåtas i enlighet med kriterier och med förbehåll för villkor som anges i den godkända riskkapitalfondens reglemente eller fondbestämmelser.
- (8d) De godkända investeringarna bör vara i form av egetkapital- eller hybridkapitalinstrument. Hybridkapitalinstrument omfattar en typ av finansieringsinstrument, som är en kombination av eget kapital och lån, där avkastningen av instrumentet är kopplad till vinsten eller förlusten från det godkända portföljföretaget, och där återbetalningen av instrumentet vid fallissemang inte är helt garanterad. Sådana instrument omfattar en rad finansieringsinstrument som exempelvis efterställda lån, passivt deläggande, vinstandelslån, vinstandelsbevis, konvertibler och obligationer med optionsrätt. Som ett möjligt komplement till, men inte som ersättning för, egetkapital- eller hybridkapitalinstrument, bör lån med eller utan säkerhet, t.ex. överbryggande finansiering, som den godkända riskkapitalfonden beviljar ett godkänt portföljföretag, i vilket den godkända riskkapitalfonden redan innehar godkända investeringar, tillåtas, under förutsättning att högst 30 procent av den godkända riskkapitalfondens sammanlagda kapital samt utfäst ej infordrat kapital används för sådana lån. Dessutom bör en godkänd riskkapitalfond, för att återspegla befintlig affärspraxis på riskkapitalmarknaden, tillåtas att köpa befintliga aktier i ett godkänt portföljföretag från detta företags befintliga aktieägare. För att säkerställa så omfattande möjligheter som möjligt för kapitalanskaffning bör även investeringar i andra godkända riskkapitalfonder tillåtas. För att förhindra att investeringarna i godkända portföljföretag urvattnas bör godkända riskkapitalfonder endast tillåtas att investera i andra godkända riskkapitalfonder, under förutsättning att dessa godkända riskkapitalfonder inte själva har investerat mer än 10 % av sitt sammanlagda kapital samt utfäst ej infordrat kapital i andra godkända riskkapitalfonder.
- (8e) Riskkapitalfondernas kärnverksamhet är att tillhandahålla finansiering åt små och medelstora företag genom primärinvesteringar. Riskkapitalfonder bör inte medverka i systemviktig bankverksamhet utanför det vanliga tillsynsregelverket (så kallad "skuggbankverksamhet"). De bör inte heller följa typiska private equity-strategier, exempelvis lånefinansierade företagsuppköp.
- (8f) I linje med målen i Europa 2020-strategin att uppnå smart och hållbar tillväxt för alla syftar denna förordning till att främja riskkapitalinvesteringar i innovativa små och medelstora företag som är förankrade i den reala ekonomin. Kreditinstitut, investeringsföretag, försäkringsföretag, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag bör därför inte omfattas av definitionen av godkända portföljföretag enligt denna förordning.

Torsdagen den 13 september 2012

- (9) **Det måste fastställas regler som innebär att** godkända riskkapitalfonder **främst investerar** i direkt emitterade instrument, så att en viktig skiljelinje kan dras mellan godkända riskkapitalfonder enligt denna förordning och den bredare kategori av alternativa investeringsfonder som handlar med emitterade värdepapper på andrahandsmarknader.
- (10) För att ge förvaltare av riskkapitalfonder viss flexibilitet vid fondernas investeringar och likviditetshantering, bör **handel, exempelvis med aktier eller andelar i icke-godkända portfölj företag eller förvärv av icke-godkända investeringar**, tillåtas upp till ett tröskelvärde på högst 30 % av sammanlagt kapital och utfäst ej infordrat kapital ■ ■
- (11) För att säkerställa att namnet "Europeisk riskkapitalfond" är tillförlitligt och lätt igenkännbart för investerare i hela unionen, bör det i denna förordning fastställas att endast riskkapitalförvaltare som uppfyller dess föreskrivna enhetliga kvalitetskriterier ska tillåtas använda namnet "Europeisk riskkapitalfond" när de marknadsför sådana fonder i unionen.
- (12) För att se till att godkända riskkapitalfonderna har en klar och tydlig profil som passar deras syfte, bör det finnas enhetliga regler för portföljsammansättning och fondernas tillåtna investeringmetoder.
- (13) För att riskkapitalfonder inte ska bidra till systemrisk och säkerställa att deras investeringar inriktas på att stödja godkända portfölj företag, bör belåning ■ av fonden inte tillåtas. **Förvaltaren av en riskkapitalfond bör endast få utnyttja den godkända riskkapitalfonden för lån, utfärdande av eller ställande av säkerhet, under förutsättning att dessa lån, skuldebrev eller säkerheter täcks av ej infordrade utfästelser och således inte ökar fondens exponering utöver dess utfästelser. Detta tillvägagångssätt innebär att förskott från den godkända riskkapitalfondens investerare som till fullo täcks av kapitalutfästelser från dessa investerare inte ökar den godkända riskkapitalfondens exponering och därför bör tillåtas. Dessutom bör kortfristiga lån ■ tillåtas, för att fonden ska kunna täcka exceptionella likviditetsbehov som kan uppstå från det att inbetalning krävs av investerarens kapitalutfästelser tills kapitalet faktiskt betalas in, under förutsättning att de inte överstiger ej infordrat kapital.**
- (14) Särskilda säkerhetsmekanismer bör fastställas, för att se till att riskkapitalfonder **endast** marknadsförs till investerare som har den ■ erfarenhet, **kunskap** och **sakkunskap** som fordras **för att fatta egna investeringsbeslut och göra en riktig bedömning** av dessa fonders risker och för att bevara investerarnas förtroende för och tillit till godkända riskkapitalfonder. Därför bör godkända riskkapitalfonder ■ bara marknadsföras till investerare som är professionella kunder eller kan behandlas som sådana enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument⁽¹⁾. För att få en tillräckligt bred investerarbaser för investeringar i **godkända** riskkapitalfonder är det också önskvärt att vissa andra investerare får tillgång till godkända riskkapitalfonder, exempelvis personer med stor nettoförmögenhet. För dessa andra investerare bör dock särskilda skyddsmekanismer fastställas, för att se till att godkända riskkapitalfonder bara marknadsförs till investerare med en lämplig profil för sådana investeringar. Sådana skyddsmekanismer utesluter marknadsföring i form av sparplaner. **Dessutom bör företagsledning, styrelse eller anställda som deltar i förvaltningen av en riskkapitalfond kunna göra investeringar i den godkända riskkapitalfond som de förvaltar, eftersom dessa personer är kunniga nog att delta i riskkapitalinvesteringar.**

⁽¹⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

Torsdagen den 13 september 2012

- (15) I denna förordning bör regler fastställas för affärsverksamhet och förhållandet mellan riskkapitalförvaltare och deras investerare, för att säkerställa att "Europeisk riskkapitalfond" endast används av förvaltare som uppfyller enhetliga kvalitetskriterier på sitt marknadsbeteende. Av samma skäl bör det i denna förordning föreskrivas enhetliga villkor för hur sådana förvaltare ska hantera intressekonflikter. I dessa regler bör det även krävas att förvaltaren har erforderliga organisatoriska och administrativa rutiner som tryggar korrekt hantering av intressekonflikter.
- (15a) *Då en förvaltare av en riskkapitalfond avser att delegera uppgifter till tredje part bör förvaltaren ha skyldigheter gentemot riskkapitalfonden och dess investerare inte påverkas av att förvaltaren har delegerat uppgifter till en tredje part. Vidare bör förvaltaren av riskkapitalfonden inte delegera uppgifter i sådan omfattning att denne i själva verket inte längre kan anses vara förvaltaren av riskkapitalfonden utan i stället blivit en brevlådeenhet. Förvaltaren av riskkapitalfonden bör förbli ansvarig för att de delegerade uppgifterna utförs korrekt och att denna förordning alltid efterlevs. Delegeringen av uppgifter bör inte försvåra en effektiv tillsyn av förvaltaren av riskkapitalfonden och i synnerhet inte hindra förvaltaren från att handla, eller riskkapitalfonden från att förvaltas, i investerarnas bästa intresse.*
- (16) För att säkerställa att namnet "Europeisk riskkapitalfond" har integritet, bör förordningen också innehålla kvalitetskriterier för riskkapitalfondens organisation. **Förordningen** bör **■** därför föreskriva enhetliga, rimliga krav på lämpliga tekniska resurser och personalresurser **■**.
- (16a) *För att säkerställa en korrekt förvaltning av riskkapitalfonden och att förvaltaren kan täcka potentiella risker som uppstår till följd av dess verksamhet, bör denna förordning föreskriva enhetliga, rimliga krav på att förvaltarna av riskkapitalfonder har tillräckliga egna medel. Sådana egna medel bör vara tillräckliga för att säkerställa en korrekt förvaltning av den godkända riskkapitalfonden och fondens kontinuitet.*
- (17) För investerarskyddet måste det säkerställas att sådana fonders tillgångar värderas på ett korrekt sätt. Därför bör godkända riskkapitalfonders **reglemente eller** fondbestämmelser innehålla regler om värderingen av tillgångar. Detta bör trygga värderingens integritet och överblickbarhet.
- (18) Enhetliga bestämmelser om årsredovisning bör fastställas, för att säkerställa att förvaltare av riskkapitalfonder som använder namnet "Europeisk riskkapitalfond" i tillräcklig utsträckning redovisar sin verksamhet.
- (19) För att gentemot investerarna säkerställa att namnet "Europeisk riskkapitalfond" har integritet, bör det bara användas av förvaltare av riskkapitalfonder med full öppenhet och insyn i deras investeringspolitik och investeringsmål. I denna förordning bör det därför fastställas enhetliga informationskrav som en förvaltare av en riskkapitalfond ska uppfylla gentemot sina investerare. Bland annat bör det finnas krav på att det före avtal ska lämnas information om den godkända riskkapitalfondens investeringsstrategi och mål, om använda investeringsinstrument, om kostnader och tillhörande avgifter samt om risk-/avkastningsprofilen för den investering som fonden föreslår. För en hög grad av öppenhet och insyn bör kraven också omfatta information om hur riskkapitalfondens ersättningar beräknas.

Torsdagen den 13 september 2012

- (20) För att garantera en effektiv tillsyn när det gäller de enhetliga kraven i denna förordning, bör den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten kontrollera att förvaltare av riskkapitalfonder följer dessa krav. Därför ska den förvaltare av en riskkapitalfond som önskar marknadsföra sin fond som "Europeisk riskkapitalfond" underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat om detta. Den behöriga myndigheten bör registrera förvaltaren av riskkapitalfonden, om alla nödvändiga uppgifter har lämnats in och om det finns lämpliga arrangemang för att uppfylla kraven i denna förordning. Denna registrering bör gälla i hela unionen.
- (20a) För att underlätta en effektiv gränsöverskridande marknadsföring av godkända riskkapitalfonder bör registreringen av förvaltaren ske så snabbt som möjligt.**
- (20b) Även om det i denna förordning finns skyddsmekanismer som garanterar att medlen används på ett korrekt sätt, bör tillsynsmyndigheterna vara vaksamma när de förvissas om att dessa skyddsmekanismer fungerar.**
- (21) För att se till att efterlevnaden av de enhetliga kriterierna i denna förordning övervakas effektivt, bör förordningen innehålla regler om när uppgifter som lämnats till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten behöver uppdateras.
- (22) För en effektiv tillsyn när det gäller kraven i denna förordning, bör den även föreskriva en mekanism för de behöriga tillsynsmyndigheternas anmälningar till varandra, när en riskkapitalfonds förvaltare registrerats i sin hemmedlemsstat.
- (23) För överblickbara villkor för godkända riskkapitalfonders marknadsföring i hela unionen, bör **europiska tillsynsmyndigheten** (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (ESMA), **inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010** ⁽¹⁾ åläggas att ha en central databas som förtecknar alla **förvaltare av godkända riskkapitalfonder och de** godkända riskkapitalfonder **som de förvaltar** som registrerats i enlighet med denna förordning.
- (23a) Om den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten har tydliga och bevisliga skäl att tro att förvaltaren av en riskkapitalfond överträder denna förordning inom sitt territorium, ska den snarast informera den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om detta, vilken ska vidta lämpliga åtgärder.**
- (23b) Om förvaltaren av riskkapitalfonden fortsätter att agera på ett sätt som tydligt bryter mot denna förordning, trots de åtgärder som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har vidtagit, eller om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten inte agerar inom rimlig tid, får den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, vidta alla åtgärder som krävs för att skydda investerarna, inklusive eventuellt hindra den berörda förvaltaren från att fortsätta med all marknadsföring av sina riskkapitalfonder i värdmedlemsstaten.**
- (24) För att trygga en effektiv tillsyn när det gäller de enhetliga kriterierna enligt denna förordning, bör den innehålla en förteckning över tillsynsbefogenheter som behöriga myndigheter ska ha till sitt förfogande.

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

Torsdagen den 13 september 2012

- (25) För att säkerställa efterlevnaden bör denna förordning innehålla **administrativa** sanktioner **och åtgärder** mot överträdelser av dess huvudbestämmelser. Dessa gäller portföljsammansättning, skyddsåtgärder för tillåtna investerare och att endast registrerade förvaltare av riskkapitalfonder ska få använda namnet "Europeisk riskkapitalfond". Det bör föreskrivas att en överträdelse av dessa huvudbestämmelser medför förbud mot att använda namnet och avregistrering av förvaltaren av riskkapitalfonder.
- (26) Tillsynsinformation bör utbytas mellan de behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaten och värdepappers- och marknadsmyndigheten (nedan kallad Esma).
- (27) Effektivt samarbete på tillsynsområdet mellan organ som ska övervaka efterlevnaden av denna förordnings enhetliga kriterier förutsätter att en hög grad av tystnadsplikt ska gälla för alla berörda nationella myndigheter och Esma.
- (28) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör säkerställa en konsekvent harmonisering och hög tillsynsnivå i hela unionen. Då Esma har mycket specialiserad sakkunskap, skulle det vara ändamålsenligt och lämpligt att ålägga den att för kommissionen ta fram förslag till tekniska genomförandestandarder som inte inbegriper politiska val.
- (29) Kommissionen bör ges befogenhet att anta tekniska genomförandestandarder genom genomförandekter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) ⁽¹⁾. Esma bör åläggas att utarbeta tekniska genomförandestandarder för format **■** i **det meddelande som avses i denna förordning**.
- (30) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör delegeras till kommissionen i syfte att specificera förordningens krav **■** samt **■** olika kategorier av sådana intressekonflikter som förvaltare av riskkapitalfonder måste undvika samt vilka åtgärder som bör vidtas i detta avseende. Det är av särskild vikt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sina förberedelser, inklusive på expertnivå. **Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt. ■**
- (32) Senast fyra år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas bör en översyn av den göras, för att ta hänsyn till riskkapitalmarknadens utveckling. **Översynen bör innehålla en allmän granskning av hur förordningens bestämmelser har fungerat och vilka erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av den.** På grundval av översynen bör kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av **ett förslag till rättsakt**.
- (32a) **Dessutom bör kommissionen senast den 22 juli 2017 inleda en översyn av samspelet mellan denna förordning och andra bestämmelser om företag för kollektiva investeringar och deras förvaltare, särskilt bestämmelserna i direktiv 2011/61/EU. Denna översyn bör särskilt ta upp denna förordnings räckvidd, och utvärdera huruvida det är nödvändigt att utvidga räckvidden så att större förvaltare av alternativa investeringsfonder kan utnyttja beteckningen "Europeisk riskkapitalfond". På grundval av översynen bör kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av ett förslag till rättsakt.**

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

Torsdagen den 13 september 2012

- (32b) *Inom denna översyn bör kommissionen utvärdera eventuella hinder som kan ha påverkat investerarens intresse för fonderna negativt, inklusive hur institutionella investerare påverkas av andra regleringar av tillsynskaraktär som kan gälla för dem. Dessutom bör kommissionen samla in uppgifter för att utvärdera europeiska riskkapitalfonders bidrag till andra unionsprogram, t.ex. Horisont 2020, som också syftar till att stödja innovation inom unionen.*
- (32c) *Mot bakgrund av kommissionens meddelande om en åtgärdsplan för att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering och kommissionens meddelande av den 6 oktober 2010 med titeln "Flaggskeppsinitiativ i Europa 2020-strategin - Innovationsunionen" är det viktigt att säkerställa effektiviteten i offentliga program som bedrivs i unionen för att stödja riskkapitalmarknaden samt samordningen och den ömsesidiga samstämmigheten mellan unionens olika politikområden som syftar till att främja innovation, däribland konkurrens- och forskningspolitik. En viktig tyngdpunkt för unionens politik för innovation och forskning är grön teknik, med hänsyn till unionens mål att vara en global ledare när det gäller smart och hållbar tillväxt och energi och resurseffektivitet, även när det gäller finansiering för små och medelstora företag. Vid en översyn av denna förordning kommer det att vara viktigt att bedöma dess inverkan på framtiden mot detta mål.*
- (32d) *Esmas bör göra en bedömning av de personal- och resursbehov som uppstår till följd av befogenheterna och uppgifterna enligt denna förordning och översända en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.*
- (32e) *Europeiska investeringsfonden (EIF) investerar bland annat i riskkapitalfonder i unionen. Åtgärderna i denna förordning som ska göra det lättare att identifiera riskkapitalfonder som uppvisar fastställda gemensamma särdrag, bör göra det lättare för EIF att identifiera riskkapitalfonder enligt denna förordning som möjliga investeringsmål. EIF bör därför uppmuntras att investera i europeiska riskkapitalfonder.*
- (33) *I denna förordning respekteras de grundläggande rättigheter och iakttas de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inklusive rätten till respekt för privat- och familjeliv (artikel 7) samt näringsfriheten (artikel 16).*
- (34) *När det gäller denna förordning regleras medlemsstaternas behandling av personuppgifter i medlemsstaterna av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾. Detta är föremål för tillsyn av medlemsstaternas behöriga myndigheter, särskilt de offentliga oberoende myndigheter som medlemsstaterna utsett. När det gäller denna förordning regleras Esmas behandling av personuppgifter, under tillsyn av Europeiska datatillsynsmannen, av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽²⁾.*
- (35) *Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av reglerna för statligt stöd på godkända riskkapitalfonder.*
- (36) *Målen för denna förordning, **det vill säga** att säkra enhetliga krav på godkända riskkapitalfonders marknadsföring, **och att inrätta ett enkelt registreringssystem för förvaltare av riskkapitalfonder, för att på så sätt ta full hänsyn till kravet på att säkerhet och tillförlitlighet i samband med användningen av namnet "Europeisk riskkapitalfond", vägs mot en effektivt fungerande riskkapitalmarknad samt kostnaderna för dess olika intressenter**, kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna **och kan därför, på grund av dess omfattning och verkningar, bättre uppnås på unionsnivå**. Unionen får därför anta åtgärder i enlighet med den subsidiaritetsprincip som föreskrivs i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel **█** går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå **dessa** mål.*

⁽¹⁾ EUT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

Torsdagen den 13 september 2012

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

I denna förordning fastställs enhetliga krav på företag för kollektiva investeringar som vill använda namnet "Europeisk riskkapitalfond" **i samband med marknadsföring av godkända riskkapitalfonder** i unionen, vilket därmed bidrar till en väl fungerande inre marknad. Enhetliga regler föreskrivs för marknadsföring av godkända riskkapitalfonder till tillåtna investerare i hela unionen, för sammansättningen av riskkapitalfonders portföljer, för tillåtna investeringsinstrument och investeringsteknik samt för organisation, uppförande, öppenhet och insyn hos de förvaltare som marknadsför godkända riskkapitalfonder i unionen.

Artikel 2

1. Förordningen ska tillämpas på de företag för kollektiva investeringar enligt definitionen i artikel 3 b **där de totala förvaltade tillgångarna inte överstiger tröskelvärdet enligt artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU**, som är etablerade i unionen och **som** ska registreras hos de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat i enlighet med artikel 3.3 a i direktiv 2011/61/EU, förutsatt att **förvaltarna förvaltar godkända riskkapitalfonders** portföljer ■.

1a. Förvaltare av riskkapitalfonder som är registrerade i enlighet med denna förordning och i enlighet med artikel 13, och vars totala tillgångar följaktligen överskrider tröskelvärdet enligt artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU, och som därför är föremål för auktorisation av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaterna i enlighet med artikel 6 i detta direktiv, bör kunna fortsätta att använda namnet "Europeisk riskkapitalfond" i samband med marknadsföring av godkända riskkapitalfonder i unionen, under förutsättning att de uppfyller kraven i detta direktiv och att de även i fortsättningen vid alla tidpunkter uppfyller artiklarna 3, 5, 12 b och 12 a i denna förordning med avseende på de godkända riskkapitalfonderna.

1b. Förvaltare av riskkapitalfonder som är registrerade i enlighet med denna förordning kan också förvalta fondföretag efter godkännande i enlighet med direktiv 2009/65/EG, förutsatt att de är externa förvaltare.

■

Artikel 3

I denna förordning gäller följande definitioner:

(a) godkänd riskkapitalfond: ett företag för kollektiva investeringar som

(i) **har för avsikt att investera** minst 70 % av sammanlagt kapital och utfäst ej infordrat kapital i tillgångar som utgör godkända investeringar **inom en tidsram som fastställs i riskkapitalfondens reglemente eller fondbestämmelser**,

Torsdagen den 13 september 2012

(ii) *aldrig använder mer än 30 % av fondens sammanlagda kapital samt utfäst ej infortrat kapital för förvärv av andra tillgångar än godkända investeringar,*

(iii) *är etablerad i en medlemsstat eller i ett tredjeland, under förutsättning att detta tredjeland*

— *inte har skattebestämmelser som tillåter inga eller endast nominella skatter eller beviljar förmåner även utan att det förekommer någon verklig ekonomisk verksamhet och ekonomisk närvaro i det tredjeland som erbjuder sådana skatteförmåner,*

— *har lämpliga samarbetsarrangemang med de behöriga myndigheterna i riskkapitalfondsförvaltarens hemmedlemsstat som innebär att ett effektivt utbyte av information kan säkerställas i den mening som avses i artikel 21 i denna förordning, som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att utföra sina uppgifter i enlighet med denna förordning,*

— *inte är upptaget i förteckningen över icke samarbetsvilliga länder och territorier av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (FATF),*

— *har undertecknat en överenskommelse med hemmedlemsstaten för förvaltaren av den godkända riskkapitalfonden och med varje annan medlemsstat där andelarna eller aktierna i den godkända riskkapitalfonden är avsedda att marknadsföras, så att det till fullo säkerställs att tredjelandet uppfyller normerna i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och att det finns ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, inklusive eventuella multilaterala skatteavtal.*

De gränsvärden som avses i leden i och ii beräknas utifrån de investeringsbara beloppen efter avdrag för alla relevanta kostnader och innehav av kontanter och likvida tillgångar.

(aa) *relevanta kostnader: alla avgifter och utgifter som direkt eller indirekt bärs av investerarna och som godkänts av förvaltaren av och investerarna i den godkända riskkapitalfonden.*

(b) *företag för kollektiva investeringar: en AIF-fond enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU.*

(c) *godkända investeringar: något av följande instrument:*

(i) *egetkapital- eller hybridkapitalinstrument som*

— *emitterats av ett godkänt portföljföretag och som den godkända riskkapitalfonden direkt förvärvat av portföljföretaget, ■*

— *emitterats av ett godkänt portföljföretag i utbyte mot egetkapitalinstrument som portföljföretaget emitterat, eller som*

— *emitterats av ett företag som det godkända portföljföretaget är ett majoritetsägt dotterföretag till och som den godkända riskkapitalfonden förvärvat i utbyte mot aktier som det godkända portföljföretaget emitterat.*

Torsdagen den 13 september 2012

- (ii) lån med eller utan säkerhet som den godkända riskkapitalfonden beviljar ett godkänt portfölj-företag i vilket den godkända riskkapitalfonden redan innehar godkända investeringar, under förutsättning att högst 30 % av den godkända riskkapitalfondens sammanlagda kapital samt utfäst ej infordrat kapital används för sådana lån,
- (iii) andelar i ett godkänt portföljföretag som har förvärvats från befintliga aktieägare i samma företag,
- (iv) fondandelar eller aktier i en eller flera andra godkända riskkapitalfonder, under förutsättning att dessa godkända riskkapitalfonder inte själva har investerat mer än 10 % av sitt sammanlagda kapital samt utfäst ej infordrat kapital i godkända riskkapitalfonder.
- (d) godkänt portföljföretag: ett företag som
- (i) vid tidpunkten för den godkända riskkapitalfondens investering
- inte **får bedriva handel** på en reglerad marknad **eller på en multilateral handelsplattform (MTF)** enligt definitionen i artikel 4.1.14 och 4.14.15 i direktiv 2004/39/EG,
 - har färre än 250 anställda, **och**
 - antingen har en årsomsättning på högst 50 miljoner euro eller en balansomslutning på högst 43 miljoner euro,
- (ii) inte självt är ett företag för kollektiva investeringar,
- (iii) inte är ett eller flera av följande:
- ett kreditinstitut enligt artikel 4.1 i direktiv 2006/48/EG,
 - ett värdepappersföretag enligt artikel 4.1 i direktiv 2004/39/EG,
 - ett försäkringsföretag enligt artikel 13.1 i direktiv 2009/138/EG,
 - ett finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 19 i direktiv 2006/48/EG, eller
 - ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.(20) i direktiv 2006/48/EG,
- (iv) är etablerat i en medlemsstat eller i ett tredjeland, under förutsättning att detta tredjeland
- inte har skattebestämmelser som tillåter inga eller endast nominella skatter eller beviljar förmåner även utan att det förekommer någon verklig ekonomisk verksamhet och ekonomisk närvaro i det tredjeland som erbjuder sådana skatteförmåner,

Torsdagen den 13 september 2012

- *inte är upptaget i förteckningen över icke samarbetsvilliga länder och territorier av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (FATF),*

 - *har undertecknat en överenskommelse med riskkapitalfondförvaltarens hemmedlemsstat och med varje annan medlemsstat där andelarna eller aktierna i den godkända riskkapitalfonden är avsedda att marknadsföras, så att det till fullo säkerställs att tredjelandet uppfyller normerna i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och att det finns ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, inklusive eventuella multilaterala skatteavtal.*
- (e) eget kapital: ägarandel i ett företag i form av aktier eller andra former av andelar i det godkända portföljföretagets kapital och som emitterats för *dess investerare*.
- (f) hybridkapital: *en typ av finansieringsinstrument, som är en kombination av eget kapital och lån, där avkastningen av instrumentet är kopplad till vinsten eller förlusten från det godkända portföljföretaget, och där återbetalningen av instrumentet vid fallissemang inte är helt garanterad.*
- (g) marknadsföring: ett direkt eller indirekt erbjudande eller en placering på initiativ av förvaltaren av riskkapitalfonden eller på dennes uppdrag och som avser andelar eller aktier i en riskkapitalfond som denne förvaltar och riktar sig till investerare med hemvist eller med sitt säte i unionen.
- (h) kapitalutfästelse: varje utfästelse som förpliktigar en *investerare* att *inom en tidsram som fastställs i den godkända riskkapitalfondens reglemente eller fondbestämmelser*, förvärva andelar i riskkapitalfonden eller ge kapitaltillskott till denna.
- (i) förvaltare av riskkapitalfonder: en juridisk person vars regelbundna affärsverksamhet avser förvaltning av minst en godkänd riskkapitalfond.
- (j) hemmedlemsstat: den medlemsstat där förvaltaren av riskkapitalfonder är etablerad eller har sitt säte *och ska registreras hos de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 3.3 a i direktiv 2011/61/EU*.
- (k) värdmedlemsstat: annan medlemsstat än hemmedlemsstaten där förvaltaren av riskkapitalfonder marknadsför godkända riskkapitalfonder i enlighet med denna förordning.
- (l) behörig myndighet: den nationella myndighet som hemmedlemsstaten genom lagar eller andra författningar ålägger att handlägga registrering av företag för kollektiva investeringar enligt artikel 2.1.
- (la) *fondföretag: ett företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper som är auktoriserat enligt artikel 5 i direktiv 2009/65/EG.*

Torsdagen den 13 september 2012

Med avseende på första stycket led i ska den godkända riskkapitalfonden själv registreras som förvaltare av riskkapitalfonden om riskkapitalfondens juridiska form tillåter intern förvaltning och om fondens styrelse väljer att inte utse en extern förvaltare. En godkänd riskkapitalfond som är registrerad som intern förvaltare av riskkapitalfonder kan inte registreras som extern förvaltare av riskkapitalfonder för andra företag för kollektiva investeringar.

KAPITEL II

VILLKOR FÖR ANVÄNDNING AV NAMNET "EUROPEISK RISKKAPITALFOND"

Artikel 4

Förvaltare av riskkapitalfonder som uppfyller kraven i detta kapitel ska ha rätt att använda namnet "Europeisk riskkapitalfond" vid marknadsföringen av godkända riskkapitalfonder i unionen.

Artikel 5

1. Förvaltaren av en riskkapitalfond ska säkerställa att tillgångar som förvärvas vid annat än godkända investeringar tar i anspråk högst 30 procent av fondens sammanlagda kapital och utfäst ej infordrat kapital. **Andelen på 30 procent ska beräknas utifrån de investeringsbara beloppen efter avdrag för alla relevanta kostnader.** Innehav i kontanter och andra likvida tillgångar ska inte beaktas vid beräkningen av denna gräns **eftersom kontanter och andra likvida tillgångar inte ska anses vara investeringar.**

2. Förvaltaren av en riskkapitalfond får inte **på** den godkända riskkapitalfonden **■** använda metoder som ökar fondens exponering **utöver nivån för dess kapitalutfästelser, varken** genom lån av kontanter eller värdepapper, ingångna derivatpositioner eller på annat sätt.

2a. Förvaltaren av en riskkapitalfond får endast utnyttja den godkända riskkapitalfonden för lån, utfärdande av eller ställande av säkerheter, under förutsättning att dessa lån, skuldebrev eller säkerheter täcks av ej infordrade utfästelser.

■

Artikel 6

1. Förvaltare av riskkapitalfonder ska bara marknadsföra fondandelar och aktier i godkända riskkapitalfonder till investerare som betraktas som professionella kunder enligt bilaga II.I till direktiv 2004/39/EG eller som på begäran kan behandlas som professionella kunder enligt bilaga II.II till det direktivet, eller till andra investerare varvid

(a) dessa andra investerare **åtar** sig att investera minst 100 000 EUR, och

(b) dessa andra investerare skriftligen ska uppge, i en annan handling än avtalet som ska ingås för investeringsutfästelsen, att de är medvetna om riskerna med den planerade utfästelsen eller investeringen,

■

2. **Första stycket ska inte gälla de investeringar som görs av företagsledning, styrelse eller anställda som deltar i förvaltningen av en riskkapitalfond när dessa investerare i den godkända riskkapitalfond som de förvaltar.**

Torsdagen den 13 september 2012

Artikel 7

Förvaltare av riskkapitalfonder ska göra följande när det gäller de godkända riskkapitalfonder som de förvaltar:

- (a) Handla **hederligt**, med vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg **samt rättvist** vid utförandet av verksamheten,
- (b) Tillämpa lämpliga riktlinjer och förfaranden för att förhindra oegentligheter som rimligen bör strida mot investerarnas och de godkända portföljföretagens intressen.
- (c) Bedriva verksamheten så att den på bästa sätt främjar de förvaltade godkända riskkapitalfonderna, investerarna i de berörda fonderna och marknads integritet.
- (d) Sorgfälligt välja och löpande övervaka investeringar i godkända portfölj företag.
- (e) Inneha tillräcklig kunskap om och insikt i de godkända portfölj företag som de investerar i.

(ea) Behandla investerarna rättvist.

(eb) Se till att ingen investerare ges förmånsbehandling, såvida inte uppgifter om sådan förmånsbehandling lämnas i den godkända riskkapitalfondens reglemente eller fondbestämmelser.

Artikel 7a

1. *Då en förvaltare av en riskkapitalfond avser att delegera uppgifter till tredje part får förvaltarens skyldigheter gentemot den godkända riskkapitalfonden och dess investerare inte påverkas av att förvaltaren har delegerat uppgifter till en tredje part. Förvaltaren får inte heller delegera uppgifter i sådan omfattning att denne i själva verket inte längre kan anses vara förvaltaren av den godkända riskkapitalfonden utan i stället blivit en brevlådeenhet.*

2. *Delegeringen får inte försvåra en effektiv tillsyn av förvaltaren av riskkapitalfonden och i synnerhet inte hindra förvaltaren av riskkapitalfonden från att handla, eller den godkända riskkapitalfonden från att förvaltas, i investerarnas bästa intresse.*

Artikel 8

1. Förvaltare av riskkapitalfonder ska belägga och undvika intressekonflikter och, om sådana inte kan undvikas, hantera och övervaka dem samt i enlighet med punkt 4 **omedelbart** informera om sådana intressekonflikter för att hindra att de negativt påverkar de godkända riskkapitalfonderna och deras investerare samt för att se till att de godkända riskkapitalfonder som de förvaltar hanteras väl.

2. Förvaltare av riskkapitalfonder ska särskilt belägga intressekonflikter som kan uppstå mellan

- (a) förvaltaren av riskkapitalfonder och dennes faktiska ledning, anställda eller personer som direkt eller indirekt kontrollerar eller kontrolleras av förvaltaren av riskkapitalfonder å ena sidan och den godkända riskkapitalfond som förvaltas av förvaltaren av riskkapitalfonder eller investerarna i de berörda godkända riskkapitalfonderna å den andra,

Torsdagen den 13 september 2012

- (b) den godkända riskkapitalfonden eller dess investerare å ena sidan och en annan godkänd riskkapitalfond som förvaltas av samma fondförvaltare eller investerarna i denna andra riskkapitalfond å den andra.

(ba) den godkända riskkapitalfonden eller dess investerare å ena sidan och ett företag för kollektiva investeringar eller fondföretag som förvaltas av samma fondförvaltare eller investerarna i detta företag för kollektiva investeringar eller fondföretag å den andra.

3. Förvaltare av riskkapitalfonder ska ha och använda effektiva organisatoriska och administrativa förfaranden för att uppfylla kraven enligt punkterna 1 och 2.

4. Information om intressekonflikter enligt punkt 1 ska lämnas, om förvaltaren av riskkapitalfonder har organisatoriska förfaranden för att belägga, förhindra, hantera och övervaka intressekonflikter men där dessa inte är tillräckliga för att med rimlig säkerhet förhindra att investerarnas intressen skadas. Förvaltaren av riskkapitalfonder ska tydligt och klart informera investerarna om allmänna intressekonflikter eller intressekonflikters orsaker, innan den åtar sig att göra affärer på deras vägnar.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 för att ange följande:

(a) De typer av intressekonflikter som avses i punkt 2.

(b) Rimliga åtgärder som förvaltare av riskkapitalfonder ska vidta med hjälp av strukturer och organisatoriska och administrativa förfaranden för att belägga, förhindra, hantera, övervaka och informera om intressekonflikter.

Artikel 9

Förvaltare av riskkapitalfonder ska alltid ha en tillräcklig kapitalbas och använda lämpliga personal- och teknikresurser för en god förvaltning av godkända riskkapitalfonder.

Det åligger förvaltare av riskkapitalfonder att se till att de alltid kan garantera att deras egna medel är tillräckliga för verksamhetens fortlevnad, och i enlighet med specifikationerna i artikel 12 redogöra för sin motivering till varför dessa medel är tillräckliga.

Artikel 10

Regler för värdering av tillgångar ska fastställas i den godkända riskkapitalfondens **reglemente eller fondbestämmelser och ska garantera ett sunt och transparent värderingsförfarande.**

De värderingsförfaranden som används ska säkerställa att tillgångarna värderas och att nettotillgångsvärdet beräknas minst en gång om året.

Torsdagen den 13 september 2012

Artikel 11

1. Förvaltare av riskkapitalfonder ska tillhandahålla en årsrapport till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för varje godkänd riskkapitalfond som de förvaltar och senast 6 månader efter räkenskapsårets utgång. I årsrapporten ska det senaste årets verksamhet redovisas samt den godkända riskkapitalfondens portföljsammansättning. **Den ska också innehålla information om den godkända riskkapitalfondens vinst i slutet av dess löptid och, i tillämpliga fall, information om den vinst som delats ut under dess löptid.** Den ska innehålla den godkända riskkapitalfondens reviderade bokslut. **Revisionen ska bekräfta fondens innehav av pengar och tillgångar och att förvaltaren av riskkapitalfonden har upprättat och fört lämpliga register och genomfört lämpliga kontroller i fråga om utförandet av uppdrag med avseende på eller kontroll av den godkända riskkapitalfondens och dess investerares pengar och tillgångar, och ska genomföras minst en gång per år.** Årsrapporten ska utformas i enlighet med gällande redovisningsstandarder och vad som avtalats mellan förvaltaren av riskkapitalfonder och investerarna. Förvaltaren av riskkapitalfonder ska på begäran lämna rapporten till investerare. Förvaltaren av riskkapitalfonder och investerare får komma överens om ytterligare inbördes information.

2. Om förvaltaren av riskkapitalfonder för den godkända riskkapitalfonden ska offentliggöra en årsredovisning i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ⁽¹⁾, ska informationen som avses i punkt 1 lämnas antingen separat eller som en kompletterande del av årsredovisningen.

Artikel 12

1. Förvaltare av riskkapitalfonder ska, **när det gäller de godkända riskkapitalfonder som de förvaltar, på ett tydligt och begripligt sätt** underrätta sina investerare om **■** följande faktorer, innan dessa fattar investeringsbeslut:

(a) Fondförvaltarens och eventuella andra tjänsteleverantörers identitet som denne anlitar för sin förvaltning av de godkända riskkapitalfonderna samt en beskrivning av deras arbetsuppgifter.

(aa) **De egna medel som står till förfogande för förvaltaren av riskkapitalfonden, samt ett detaljerat uttalande om varför förvaltaren anser att dessa egna medel är tillräckliga för att hålla den personal och de tekniska resurser som krävs för en korrekt förvaltning av dess godkända riskkapitalfonder.**

(b) En beskrivning av den godkända riskkapitalfondens investeringsstrategi och mål, inklusive

(i) de typer av godkända portfölj företag **■** som **den har för avsikt att** investera i,

(ii) **andra godkända riskkapitalfonder som den har för avsikt att investera i,**

(iii) **de typer av godkända portfölj företag i vilket någon annan godkänd riskkapitalfond, som avses i led ii, har för avsikt att investera i,**

(iv) **de icke-godkända investeringar som den har för avsikt att göra,**

⁽¹⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

Torsdagen den 13 september 2012

- (v) *den* teknik den *har för avsikt att* använda, och
- (vi) ■ alla eventuella investeringsbegränsningar.
- (c) En beskrivning av den godkända riskkapitalfondens riskprofil och av eventuella risker med tillgångarna som fonden kan investera i eller med investeringsteknik som kan användas.
- (d) En beskrivning av den godkända riskkapitalfondens värderingsförfarande och av dess prissättningsmetod vid värderingen av tillgångarna, inklusive värderingsmetoder för godkända portfölj företag.
- (e) En beskrivning av hur ersättningen till riskkapitalfondens förvaltare beräknas.
- (f) En beskrivning av alla *relevanta* kostnader och av högsta sammanlagt belopp ■.
- (g) Den godkända riskkapitalfondens tidigare resultat, om sådana föreligger.
- (ga) *Företagsstöd tjänster och annan stödverksamhet som förvaltaren av den godkända riskkapitalfonden tillhandahåller eller organiserar genom tredje part för att underlätta utveckling, tillväxt eller andra aspekter av de godkända portfölj företagens löpande verksamhet som den godkända riskkapitalfonden investerar i eller, om dessa tjänster eller denna verksamhet inte tillhandahålls, en förklaring till detta.*
- (h) En beskrivning av formerna för ändringar av den godkända riskkapitalfondens investeringsstrategi och/eller investeringspolitik.
- 1a. All information som det hänvisas till i punkt 1 ska vara rättvisande, tydlig och får inte vara vilseledande. Den ska i tillämpliga fall uppdateras och ses över regelbundet.**

2. Om den godkända riskkapitalfonden ska offentliggöra prospekt om denna i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel⁽¹⁾ eller i enlighet med nationell lagstiftning, ska den information som avses i punkt 1 antingen lämnas separat eller som en del av prospektet.

KAPITEL III

TILLSYN OCH ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 13

1. Förvaltare som avser att använda namnet "Europeisk riskkapitalfond" för marknadsföring av sina godkända riskkapitalfonder, ska underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat om denna avsikt och ska lämna följande uppgifter:
- (a) Uppgift om vilka personer som i praktiken leder verksamheten hos förvaltaren av de godkända riskkapitalfonderna.
- (b) Uppgift om de godkända riskkapitalfonder vars andelar eller aktier ska marknadsföras och dessas investeringsstrategier.

⁽¹⁾ EUT L 345, 31.12.2003, s. 64.

Torsdagen den 13 september 2012

- (c) Uppgift om de åtgärder som vidtagits för att uppfylla kraven i kapitel II.
- (d) En förteckning över de medlemsstater där förvaltaren av riskkapitalfonder avser att marknadsföra respektive godkänd riskkapitalfond.

(da) En förteckning över de medlemsstater och tredjeländer där förvaltaren av riskkapitalfonder har etablerat, eller har för avsikt att etablera, godkända riskkapitalfonder.

2. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska endast registrera förvaltaren av riskkapitalfonder, om den är förvissad om att **följande villkor är uppfyllda:**

(-a) De personer som i praktiken leder verksamheten hos förvaltaren av de godkända riskkapitalfonderna ska ha erforderligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet, även i fråga om de investeringsstrategier som förvaltaren av den godkända riskkapitalfonden tillämpar.

(a) De uppgifter som krävs enligt punkt 1 är fullständiga.

(b) De arrangemang som anmälts enligt punkt 1 c är adekvata för kraven i kapitel II.

(ba) Den förteckning som anmälts enligt punkt 1 e visar att samtliga godkända riskkapitalfonder etablerats i enlighet med artikel 3 a iii i denna förordning.

3. Registreringen ska gälla i hela unionen och ska tillåta att förvaltare av riskkapitalfonder i hela unionen kan marknadsföra godkända riskkapitalfonder under namnet "Europeiska riskkapitalfonder".

Artikel 14

Förvaltaren av riskkapitalfonder ska underrätta den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten där förvaltaren avser att marknadsföra följande:

(a) En ny godkänd riskkapitalfond.

(b) En befintlig godkänd riskkapitalfond i en medlemsstat som inte nämns i den förteckning som avses i artikel 13.1 d.

Artikel 15

1. Efter registrering av en förvaltare av riskkapitalfonder, **tillägg av en ny godkänd riskkapitalfond, tillägg av en ny hemvist för etableringen av en godkänd riskkapitalfond eller tillägg av en ny medlemsstat där förvaltaren av riskkapitalfonden avser att marknadsföra godkända riskkapitalfonder**, ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten skyndsamt anmäla **detta** till medlemsstaterna som avses i artikel 13.1 d samt till Esma.

2. På förvaltaren av riskkapitalfonder som registrerats i enlighet med artikel 13 får värdmedlemsstaterna som avses i artikel 13.1 d inte införa några krav eller administrativa förfaranden avseende marknadsföringen av dennes godkända riskkapitalfonder, och de får heller inte kräva att marknadsföringen ska förhandsgodkännas.

Torsdagen den 13 september 2012

3. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för fastställande av anmälnans format.
4. Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast ... (*).
5. Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i punkt 3 i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 16

Esma ska på internet ha en för allmänheten tillgänglig central databas som förtecknar alla förvaltare av riskkapitalfonder som registrerats i unionen och anger i vilka länder de verkar i enlighet med denna förordning **och samtliga godkända riskkapitalfonder som de marknadsför samt de länder i vilka de marknadsförs.**

Artikel 17

1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska övervaka att kraven i denna förordning efterlevs.

1a. Om den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten har tydliga och bevisliga skäl att tro att förvaltaren av en riskkapitalfond överträder denna förordning inom sitt territorium, ska den snarast informera den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om detta, varvid denna ska vidta lämpliga åtgärder.

1b. Om förvaltaren av riskkapitalfonden fortsätter att handla på ett sätt som tydligt bryter mot denna förordning, trots de åtgärder som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har vidtagit, eller om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten inte agerar inom rimlig tid, får den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, vidta alla åtgärder som krävs för att skydda investerarna, inklusive att eventuellt hindra den berörda förvaltaren från att fortsätta med all marknadsföring av sina riskkapitalfonder i värdmedlemsstaten.

Artikel 18

Behöriga myndigheter ska i enlighet med nationell rätt ha alla tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att fullgöra sitt uppdrag. De ska särskilt ha befogenhet att

- (a) begära tillgång till eller få kopior på eller kopiera varje godtycklig handling,
- (b) kräva att förvaltaren av riskkapitalfonder ger upplysningar utan dröjsmål,
- (c) begära upplysningar från varje person med anknytning till fondförvaltarens verksamhet eller till den godkända riskkapitalfonden,
- (d) rätt att genomföra inspektioner på plats med eller utan förannmälan,

(da) vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att en förvaltare av en riskkapitalfond fortsätter att uppfylla kraven i denna förordning,

(*) Nio månader efter det att denna förordning har trätt i kraft.

Torsdagen den 13 september 2012

- (e) utfärda order för att säkerställa att en förvaltare av riskkapitalfonder uppfyller kraven i denna förordning och upphör med beteenden som kan stå i strid med den.

Artikel 19

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om vilka administrativa **■** sanktioner **och åtgärder** som ska gälla vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. De **administrativa sanktionerna och åtgärderna** ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.
2. Senast den ... (*) ska medlemsstaterna meddela kommissionen och Esma de regler som avses i första stycket. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om eventuella ändringar av reglerna.

Artikel 20

1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska, **samtidigt som proportionalitetsprincipen respekteras**, vidta de lämpliga åtgärder som avses i punkt 2, när en förvaltare av riskkapitalfonder
 - (a) underlåter att uppfylla kraven på portföljsammansättning och därmed bryter mot artikel 5,
 - (b) **marknadsför fondandelar och aktier i en godkänd riskkapitalfond** till **icke-tillåtna** investerare och därmed bryter mot artikel 6,
 - (c) **använder namnet "Europeisk riskkapitalfond" utan att vara registrerad** hos den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat **i enlighet med** artikel 13,
 - (ca) **använder namnet "Europeisk riskkapitalfond" för marknadsföring av fonder som inte etablerats i enlighet med artikel 3 a iii i denna förordning,**
 - (cb) **har erhållit en registrering genom att lämna falska uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt och därmed bryter mot artikel 13,**
 - (cc) **inte handlar hederligt, med vederbörlig skicklighet, omsorg och skyndsamhet vid utövandet av verksamheten och därmed bryter mot artikel 7 a,**
 - (cd) **inte tillämnar lämpliga riktlinjer och förfaranden för att förhindra oegentligheter och därmed bryter mot artikel 7 b,**
 - (ce) **vid upprepade tillfällen underlåter att uppfylla kraven enligt artikel 11 med avseende på årsrapporten,**
 - (cf) **vid upprepade tillfällen underlåter att uppfylla skyldigheten att informera investerare i enlighet med artikel 12.**
2. I de fall som avses i punkt 1 ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vid behov vidta följande åtgärder:
 - (-a) **Vidta åtgärder för att säkerställa att en riskkapitalfond iakttar artiklarna 3 a iii, 5, 6, 7 a, 7b, 11, 12 och 13 i denna förordning.**

(*) 24 månader efter det att denna förordning har trätt i kraft.

Torsdagen den 13 september 2012

- (a) Förbjuda användning av namnet "Europeisk riskkapitalfond" **och** avföra förvaltaren av riskkapitalfonder från registret.

3. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska **utan dröjsmål** underrätta de behöriga myndigheterna i de värdmedlemsstater som uppges enligt artikel 13.1 d **och Esma** om att förvaltaren av riskkapitalfonder avförts från det register som avses i **punkt 2 a** i den här artikeln.

4. Rätten att i unionen marknadsföra en eller flera godkända riskkapitalfonder under namnet "Europeisk riskkapitalfond" ska med omedelbar verkan upphöra att gälla från och med den dag då den behöriga myndigheten fattar det beslut som avses i punkt 2 a i.

Artikel 21

1. Behöriga myndigheter och Esma ska **■** samarbeta med varandra för att fullgöra sina respektive uppdrag enligt denna förordning **i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010**.

2. **Behöriga myndigheter och Esma** ska utbyta all information och dokumentation som krävs för att **fullgöra sina respektive uppdrag enligt denna förordning i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010, i synnerhet att** belägga och avhjälpa överträdelser av denna förordning.

Artikel 22

1. Alla personer som arbetar eller har arbetat på behöriga myndigheter eller Esma samt de revisorer och sakkunniga som de behöriga myndigheterna har anlitat ska vara bundna av tystnadsplikt. Ingen konfidentiell information som dessa personer mottagit i tjänsten får röjas till annan person eller myndighet, utom i sammandrag eller sammanställningar som omöjliggör att enskilda förvaltare av riskkapitalfonder samt godkända riskkapitalfonder kan identifieras, dock med förbehåll för fall som omfattas av straffrättslig lagsiftning och förfaranden enligt denna förordning.

2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter eller Esma får inte hindras från att utbyta information i enlighet med denna förordning eller annan unionslagstiftning som är tillämplig på förvaltare av riskkapitalfonder samt godkända riskkapitalfonder.

3. Om de behöriga myndigheterna och Esma mottar konfidentiell information i enlighet med punkt 2, får de endast använda den vid fullgörandet av sina uppdrag och för administrativa och rättsliga förfaranden.

Artikel 22a

Tvistlösning

Vid oenighet mellan medlemsstaters behöriga myndigheter om en bedömning, handling eller underlåtelse att agera av någon av de behöriga myndigheterna på ett område där det enligt detta direktiv krävs samarbete och samordning mellan behöriga myndigheter från fler än en medlemsstat, kan de behöriga myndigheterna hänvisa ärendet till Esma, som får handla i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010, såvida oenigheten inte avser artikel 3 a iii eller artikel 3 d iv i denna förordning..

Torsdagen den 13 september 2012

KAPITEL IV

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 23

1. Kommissionens befogenhet att anta delegerade akter ska gälla på de villkor som fastställs i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i **artikel 8.5** ska ges till kommissionen för en period av fyra år från och med ... (*). Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före fyraårsperiodens utgång. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i **artikel 8.5** får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt, ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt **artikel 8.5** ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av **tre månader** från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med **tre månader** på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 24

1. Senast fyra år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas ska kommissionen se över den. Översynen ska innehålla en allmän granskning av hur förordningens bestämmelser har fungerat och vilka erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av den, bland annat följande:
 - (a) I vilken utsträckning namnet "Europeisk riskkapitalfond" har använts av förvaltare av riskkapitalfonder i olika medlemsstater, oberoende av om det gällt hemlandet eller gränsöverskridande.
 - (aa) **De godkända riskkapitalfondernas geografiska läge och huruvida ytterligare åtgärder krävs för att säkerställa att godkända riskkapitalfonder etablerats i enlighet med artikel 3 a iii.**
 - (ab) **Den geografiska och sektoriella fördelningen av de investeringar som europeiska riskkapitalfonder gör.**
 - (ac) **Riskkapitalfondförvaltares användning av olika godkända investeringar och särskilt huruvida det är nödvändigt att anpassa de godkända investeringarna i denna förordning.**
- (b) **Möjligheten att utvidga marknadsföringen av europeiska riskkapitalfonder till att omfatta icke-professionella investerare.**

(*) Denna förordnings ikraftträdande.

Torsdagen den 13 september 2012

- (ba) Det lämpliga i att komplettera denna förordning med ett system med förvaringsinstitut.
- (bb) Ändamålsenligheten när det gäller informationskraven i artikel 12, särskilt huruvida dessa är tillräckliga för att göra det möjligt för investerare att fatta ett väl underbyggt investeringsbeslut.
- (bc) Effektiviteten, proportionaliteten och tillämpningen av administrativa sanktioner och åtgärder som medlemsstaterna fastställer i enlighet med denna förordning.
- (bd) Effekterna av denna förordning på riskkapitalmarknaden.
- (be) En utvärdering av eventuella hinder som kan ha påverkat investerares intresse för fonderna negativt, inklusive hur institutionella investerare påverkas av annan unionslagstiftning av tillsynskaraktär.
2. Efter den översyn som avses i första stycket och efter samråd med Esmas kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av ett förslag till rättsakt.

Artikel 24a

1. Senast den 22 juli 2017 ska kommissionen inleda en översyn av samspelet mellan denna förordning och andra bestämmelser om företag för kollektiva investeringar och deras förvaltare, särskilt bestämmelserna i direktiv 2011/61/EU. Denna översyn ska särskilt ta upp denna förordnings räckvidd. Den ska samla in uppgifter för att utvärdera om det är nödvändigt att utvidga räckvidden så att förvaltare som förvaltar riskkapitalfonder som överskrider tröskelvärdet enligt artikel 2.1 kan bli förvaltare av riskkapitalfonder i enlighet med denna förordning.
2. Efter den översyn som avses i första stycket och efter samråd med Esmas kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av ett förslag till rättsakt.

Artikel 25

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Den ska tillämpas från och med den 22 juli 2013, med undantag för artikel 8.5 som ska tillämpas från och med den dag då denna förordning träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Torsdagen den 13 september 2012

Tillämpning av den bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i handelsavtalet mellan EU samt Colombia och Peru ***I

P7_TA(2012)0347

Europaparlamentets ändringar antagna den 13 september 2012 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om tillämpning av den bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i handelsavtalet mellan Europeiska unionen samt Colombia och Peru (COM(2011)0600 – C7-0307/2011 – 2011/0262(COD)) ⁽¹⁾

(2013/C 353 E/51)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 1

Förslag till förordning
Skäl 3a (nytt)

(3a) Det är nödvändigt att skapa lämpliga skyddsmekanismer för att förhindra att unionens bananodlingar skadas allvarligt, eftersom denna sektor spelar en mycket viktig roll för den slutliga jordbruksproduktionen i många av de yttersta randområdena. De begränsade möjligheterna till diversifiering i dessa områden till följd av deras naturbetingade särdrag gör bananproduktionen till en särskilt känslig näring. Därför måste man ta fram effektiva mekanismer som ett skydd mot förmånsimport från tredjeländer, i syfte att garantera att bananodlingen, som i synnerhet i de yttersta randområdena är en mycket viktig sysselsättningssektor, kan bibehållas under bästa tänkbara förhållanden.

Ändring 2

Förslag till förordning
Skäl 4a (nytt)

(4a) En noggrann övervakning av bananimporten kommer att göra det lättare att fatta lämpliga beslut om att aktivera stabiliseringsmekanismen för bananer, inleda en undersökning eller införa skyddsåtgärder. Kommissionen bör därför utöka den regelbundna uppföljningen av importen i banansektorn från den dag då avtalet börjar tillämpas.

Ändring 3

Förslag till förordning
Skäl 5

(5) Skyddsåtgärder får övervägas endast om produkten i fråga importerats till unionen i så ökade kvantiteter, antingen absolut eller i förhållande till unionsproduktionen, och under sådana omständigheter att importen orsakar eller hotar att orsaka allvarlig skada för unionens tillverkare av produkter av likadana eller direkt konkurrerande slag såsom fastställs i artikel 48 i avtalet.

(5) Skyddsåtgärder får övervägas endast om produkten i fråga importerats till unionen i så ökade kvantiteter, antingen absolut eller i förhållande till unionsproduktionen, och under sådana omständigheter att importen orsakar eller hotar att orsaka allvarlig skada för unionens tillverkare av produkter av likadana eller direkt konkurrerande slag såsom fastställs i artikel 48 i avtalet. **För produkter och ekonomiska sektorer i de yttersta**

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0249/2012).

Torsdagen den 13 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

randområdena bör det vidtas skyddsåtgärder så snart en produkt som importeras till unionen orsakar eller hotar att orsaka skada för de tillverkare i unionens yttersta randområden som tillverkar liknande eller direkt konkurrerande produkter, i enlighet med artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Ändring 4

Förslag till förordning
Skäl 5a (nytt)

(5a) Allvarlig skada eller hot om allvarlig skada för unionstillverkare kan även uppstå på grund av att vissa åtgärderna i avdelning IX om "handel och hållbar utveckling" i avtalet inte uppfylls, särskilt de sociala och miljömässiga normer som anges där.

Ändring 5

Förslag till förordning
Skäl 5a (nytt)

(6) Skyddsåtgärderna bör vara utformade på ett av de sätt som avses i artikel 50 i avtalet.

(6) Skyddsåtgärderna bör vara utformade på ett av de sätt som avses i artikel 50 i avtalet. **Särskilda skyddsåtgärder bör vidtas så snart de yttersta randområdenas produkter och ekonomiska sektorer är hotade, i enlighet med artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.**

Ändring 6

Förslag till förordning
Skäl 7a (nytt)

(7a) Kommissionen bör årligen lägga fram en rapport om tillämpningen av avtalet, skyddsåtgärderna och stabiliseringsmekanismen för bananer. Rapporten bör innehålla aktuell och tillförlitlig statistik om importen från Colombia och Peru och en utvärdering av hur importen påverkar marknadspriserna, sysselsättningen, arbetsförhållandena i unionen och utvecklingen i unionens produktionssektor, med särskild hänsyn till småskaliga producenter och kooperativ. Kommissionen bör göra sitt yttersta för att inkludera en analys av avtalets och denna förordnings inverkan på ekologisk produktion och konsumtion i unionen och på rättvisemärkta import och export mellan alla parter i avtalet.

Ändring 7

Förslag till förordning
Skäl 7b (nytt)

(7b) De extraordinära utmaningarna i Colombia och Peru när det gäller de mänskliga, sociala, arbetsmässiga och miljömässiga rättigheter som hör samman med produkter från Colombia och Peru kräver en nära dialog mellan kommissionen och det civila samhällets organisationer i EU.

Torsdagen den 13 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 8**Förslag till förordning****Skäl 8**

(8) Det bör finnas närmare bestämmelser om inledandet av förfarandena. Kommissionen bör få uppgifter, inbegripet tillgänglig bevisning från medlemsstaterna, om alla importtendenser som kan göra det nödvändigt att tillämpa skyddsåtgärder.

(8) Det bör finnas närmare bestämmelser om inledandet av förfarandena. Kommissionen bör få uppgifter, inbegripet tillgänglig bevisning från medlemsstaterna **och berörda parter samt begära uppgifter från berörda sektorer**, om alla importtendenser som kan göra det nödvändigt att tillämpa skyddsåtgärder.

Ändring 9**Förslag till förordning****Skäl 8a (nytt)**

(8a) Om Europaparlamentet antar en rekommendation om inledande av en skyddsundersökning kommer kommissionen noggrant att undersöka om villkoren enligt förordningen är uppfyllda för att på eget initiativ inleda en undersökning. Om kommissionen anser att villkoren inte är uppfyllda kommer den att lägga fram en rapport för Europaparlamentets ansvariga utskott med en förklaring av alla de omständigheter som är relevanta för inledandet av en sådan undersökning.

Ändring 10**Förslag till förordning****Skäl 10a (nytt)**

(10a) Uppföljningen och översynen av avtalet samt, om nödvändigt, införande av skyddsåtgärder som eventuellt behövs bör ske med största möjliga öppenhet och med det civila samhällets deltagande. Unionens kommittéer för sysselsättning, miljö och hållbar utveckling måste därför inkluderas i varje steg av processen.

Ändring 11**Förslag till förordning****Skäl 10b (nytt)**

(10b) I vissa fall kan en ökning av importen som är koncentrerad till en eller flera av unionens yttre randområden orsaka eller hota att orsaka en allvarlig försämring av det ekonomiska läget i dessa områden. Om det förekommer en ökning av importen koncentrerad till ett eller flera av unionens yttersta randområden, kan kommissionen införa åtgärder för förhandsövervakning.

Ändring 12**Förslag till förordning****Skäl 14**

(14) Skyddsåtgärder bör inte tillämpas i större utsträckning och under längre tid än vad som är nödvändigt för att förhindra allvarlig skada och för att underlätta anpassning. Skyddsåtgärdernas längsta giltighetstid liksom särskilda bestämmelser för förlängning och omprövning av åtgärderna bör fastställas i enlighet med artikel 52 i avtalet.

(14) Skyddsåtgärder bör inte tillämpas i större utsträckning och under längre tid än vad som är nödvändigt för att förhindra allvarlig skada och för att underlätta anpassning. Skyddsåtgärdernas längsta giltighetstid liksom särskilda bestämmelser för förlängning och omprövning av åtgärderna bör fastställas i enlighet med artikel 52 i avtalet. **När det rör sig om skyddsåtgärder som vidtagits för att skydda de yttersta randområdenas produkter och ekonomiska sektorer bör särskilda**

Torsdagen den 13 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

bestämmelser tillämpas, i enlighet med artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Ändring 13

Förslag till förordning
Skäl 14a (nytt)

(14a) Noggrann övervakning kommer att göra det lättare att fatta snabba beslut om att inleda en undersökning eller att vidta åtgärder. Kommissionen bör därför regelbundet övervaka import- och exportstatistiken inom känsliga sektorer, inklusive banansektorn, från den dag då avtalet börjar tillämpas.

Ändring 14

Förslag till förordning
Skäl 14b (nytt)

(14b) Vikten av att följa de internationella arbetsnormer som utarbetats och kontrolleras av Internationella arbetsorganisationen måste betonas. Det bör vara en absolut prioritering att värna om anständiga arbetsvillkor för alla, och bananer som importeras från Colombia eller Peru bör ha producerats under anständiga sociala och miljömässiga förhållanden och med skälig lön för att säkerställa att unionens producenter inte utsätts för dumpning, en nackdel som de inte kan kompensera för och som permanent skulle undergräva deras konkurrenskraft på världsmarknaden för bananer.

Ändring 15

Förslag till förordning
Skäl 16a (nytt)

(16a) Kommissionen bör omsorgsfullt och på ett effektivt sätt utnyttja stabiliseringsmekanismen för bananer för att undvika ett hot om allvarlig försämring, eller en allvarlig försämring, för producenterna i unionens yttersta randområden, och från januari 2020 utnyttja befintliga instrument som säkerhetsklausulen eller, om nödvändigt, överväga att utveckla nya instrument som vid allvarliga marknadsstörningar gör det möjligt att bevara konkurrenskraften inom unionens produktionssektorer, särskilt i de yttersta randområdena.

Ändring 16

Förslag till förordning
Artikel 1 – led ea (nytt)

(ea) allvarlig försämring: avsevärda störningar inom en sektor eller näring; hot om allvarlig försämring: avsevärda störningar som är klart överhängande.

Torsdagen den 13 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 17
Förslag till förordning
Artikel 2a (ny)

Artikel 2a

Övervakning

1. *Kommissionen ska övervaka utvecklingen av import- och exportstatistiken över produkter från Colombia och Peru, särskilt inom känsliga sektorer, vilket inbegriper banansektorn. Kommissionen ska för detta ändamål samarbeta och regelbundet utbyta uppgifter med medlemsstaterna, unionsindustrin och alla berörda parter.*
2. *På en vederbörligen motiverad begäran från de berörda industrierna kan kommissionen överväga att utvidga övervakningen till andra sektorer.*
3. *Kommissionen ska lägga fram en årlig övervakningsrapport för Europaparlamentet och rådet med uppdaterad statistik om importen av produkter från Colombia och Peru inom de känsliga sektorerna och de sektorer som övervakningen har utvidgats till att omfatta, inklusive bananer.*
4. *Kommissionen ska göra sitt yttersta för att i övervakningsrapporten inkludera sysselsättningsgraden och arbetsvillkoren för bananproducenter i Colombia och Peru, i syfte att undvika alla typer av dumpning.*

Ändring 18
Förslag till förordning
Artikel 2b (ny)

Artikel 2b

Dialog om avtalets tillämpning och inverkan

Kommissionen ska inleda en systematisk dialog med det civila samhällets organisationer angående avtalets tillämpning och inverkan.

Ändring 19
Förslag till förordning
Artikel 3 – punkt 1

1. En undersökning ska, på begäran av en medlemsstat, en juridisk person eller en sammanslutning som inte är en juridisk person och som agerar på unionsindustrins vägnar, eller på kommissionens eget initiativ, inledas om det är uppenbart för kommissionen, utgående från faktorer av det slag som avses i artikel 4.5, att det föreligger tillräckliga prima facie-bevis för att motivera ett sådant inledande.

1. En undersökning ska, på begäran av en medlemsstat, en juridisk person eller en sammanslutning som inte är en juridisk person och som agerar på unionsindustrins **eller Europaparlamentets** vägnar, eller på kommissionens eget initiativ, inledas om det är uppenbart för kommissionen, utgående från faktorer av det slag som avses i artikel 4.5, att det föreligger tillräckliga prima facie-bevis för att motivera ett sådant inledande.

Torsdagen den 13 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 20**Förslag till förordning
Artikel 3 – punkt 3**

3. En undersökning kan även inledas om det förekommer en importökning som är koncentrerad till en eller flera medlemsstater, förutsatt att det föreligger tillräckliga *prima facie*-bevis, utgående från faktorer av det slag som avses i artikel 4.5, för att villkoren för ett sådant inledande är uppfyllda.

3. En undersökning kan även inledas om det förekommer en importökning som är koncentrerad till en eller flera medlemsstater **eller yttersta randområden**, förutsatt att det föreligger tillräckliga *prima facie*-bevis, utgående från faktorer av det slag som avses i artikel 4.5, för att villkoren för ett sådant inledande är uppfyllda.

Ändring 21**Förslag till förordning
Artikel 4 – punkt 5**

5. Kommissionen ska bedöma alla relevanta faktorer av en objektiv och kvantifierbar karaktär som har betydelse för unionsindustrins tillstånd, särskilt hur snabbt och hur mycket importen av den berörda produkten ökar i absoluta och relativa tal, hur stor andel av den inhemska marknaden som tagits över av den ökade importen, förändringar av nivån när det gäller försäljning, produktion, produktivitet, kapacitetsutnyttjande, vinster och förluster samt sysselsättning. Denna förteckning är inte uttömmande och kommissionen får vid fastställandet av allvarlig skada eller hot om allvarlig skada även ta hänsyn till andra relevanta faktorer, såsom lager, priser, avkastning på investerat kapital, kassaflöde och andra faktorer som orsakar eller kan ha orsakat allvarlig skada eller hotar att orsaka allvarlig skada för unionsindustrin.

5. Kommissionen ska bedöma alla relevanta faktorer av en objektiv och kvantifierbar karaktär som har betydelse för unionsindustrins tillstånd, särskilt hur snabbt och hur mycket importen av den berörda produkten ökar i absoluta och relativa tal, hur stor andel av den inhemska marknaden som tagits över av den ökade importen, förändringar av nivån när det gäller försäljning, produktion, produktivitet, kapacitetsutnyttjande, vinster och förluster samt sysselsättning **och arbetsvillkor**. Denna förteckning är inte uttömmande och kommissionen får vid fastställandet av allvarlig skada eller hot om allvarlig skada även ta hänsyn till andra relevanta faktorer, såsom lager, priser, avkastning på investerat kapital, kassaflöde, **effekter på sysselsättningen** och andra faktorer som orsakar eller kan ha orsakat allvarlig skada eller hotar att orsaka allvarlig skada för unionsindustrin.

Ändring 22**Förslag till förordning
Artikel 4 – punkt 5a (ny)**

5a. Vid undersökningen ska kommissionen dessutom utvärdera om Colombia och Peru tillämpar de sociala och miljömässiga normer som fastställs i avdelning IX i avtalet samt i vilken mån detta inverkar på prisbildningen eller leder till otillbörliga marknadsfördelar och därmed eventuellt orsakar allvarlig skada eller hot om allvarlig skada för unionsproducenter eller specifika sektorer inom unionens näringsliv.

Ändring 23**Förslag till förordning
Artikel 9 – punkt 4**

4. En undersökning enligt punkt 3 ska föregås av en undersökning på begäran av en medlemsstat, en juridisk person eller en sammanslutning som inte är en juridisk person och som agerar på unionsindustrins vägnar, eller på kommissionens eget initiativ, om det föreligger tillräckliga *prima facie*-bevis för att villkoren i punkt 3 är uppfyllda, med utgångspunkt i de faktorer som avses i artikel 4.5.

4. En förlängning enligt punkt 3 ska föregås av en undersökning på begäran av en medlemsstat, en juridisk person eller en sammanslutning som inte är en juridisk person och som agerar på unionsindustrins **eller Europaparlamentets** vägnar, eller på kommissionens eget initiativ, om det föreligger tillräckliga *prima facie*-bevis för att villkoren i punkt 3 är uppfyllda, med utgångspunkt i de faktorer som avses i artikel 4.5.

Torsdagen den 13 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 24
Förslag till förordning
Artikel 11a (ny)

Artikel 11a

Rapport

1. Kommissionen ska lägga fram en årlig rapport för Europaparlamentet om tillämpningen och genomförandet av avtalet och av denna förordning. Rapporten ska innehålla information om tillämpningen av provisoriska och slutgiltiga åtgärder, förhandsövervakningsåtgärder, regionala övervakningsåtgärder och skyddsåtgärder, avslutande av undersökningar utan åtgärder samt verksamheten i de olika organ som ansvarar för att övervaka tillämpningen av avtalet och för att åtagandena däri uppfylls, inbegripet information mottagen från berörda parter.

2. Rapporten ska innehålla aktuell statistik om bananimporten från Colombia och Peru och om dess direkta och indirekta inverkan på sysselsättningsutvecklingen och på arbetsvillkoren inom produktionssektorn i unionen.

3. Särskilda avsnitt i rapporten ska omfatta utvärderingar av uppfyllandet av åtagandena i avdelning IX i avtalet, och av de åtgärder som vidtagits av Colombia och Peru enligt deras interna mekanismer samt av resultaten av dialogen med det civila samhällets organisationer i enlighet med artikel 282 i avtalet.

4. Rapporten ska också innehålla en sammanfattning av statistiken och utvecklingen av handeln med Colombia och Peru.

5. Europaparlamentet får inom en månad efter det att kommissionen lagt fram rapporten kalla kommissionen till ett extra sammanträde med parlamentets ansvariga utskott för att lägga fram och förklara eventuella frågor om genomförandet av denna förordning.

6. Kommissionen ska offentliggöra rapporten senast tre månader efter det att den har lagts fram för Europaparlamentet.

Ändring 25
Förslag till förordning
Artikel 12 – punkt 4a (ny)

4a. Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom ett skriftligt förfarande ska det förfarandet avslutas utan resultat om kommitténs ordförande beslutar det eller om en majoritet av kommitténs medlemmar begär det inom tidsfristen för att avge yttrandet.

Torsdagen den 13 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 26
Förslag till förordning
Artikel 12a (ny)

KAPITEL I A

Artikel 12a

Artikel 247a i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen är den bestämmelse som är tillämplig för antagandet av de genomförandebestämmelser som krävs för tillämpningen av reglerna i tillägg 2A till bilaga II i handelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Colombia och Peru, å andra sidan, om definition av begreppet "ursprungsprodukter" och metoder för administrativt samarbete samt tillägg 2 till bilaga I om avveckling av tullar till avtalet.

Ändring 27
Förslag till förordning
Artikel 13 – punkt 1a (ny)

1a. Tillämpningen av stabiliseringsmekanismen för bananer ska inte under några omständigheter utesluta att bestämmelserna i den bilaterala skyddsklausulen aktiveras.

Ändring 28
Förslag till förordning
Artikel 13 – punkt 2

2. En separat årlig tröskelimportvolym fastställs för import av de produkter som nämns i punkt 1, i enlighet med de tredje och fjärde kolumnerna i tabellen i bilagan till denna förordning. När väl tröskelvolymen för antingen Colombia eller Peru uppnåtts under motsvarande kalenderår **får** kommissionen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 12.3 tillfälligt upphäva förmånstullen på produkter av motsvarande ursprung under det året i högst tre månader, och inte längre än till kalenderårets utgång.

2. En separat årlig tröskelimportvolym fastställs för import av de produkter som nämns i punkt 1, i enlighet med de tredje och fjärde kolumnerna i tabellen i bilagan till denna förordning. När väl tröskelvolymen för antingen Colombia eller Peru uppnåtts under motsvarande kalenderår **ska** kommissionen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 12.3 tillfälligt upphäva förmånstullen på produkter av motsvarande ursprung under det året i högst tre månader, och inte längre än till kalenderårets utgång. **Endast vid force majeure ska ett sådant upphävande inte ske.**

Ändring 29
Förslag till förordning
Artikel 13 – punkt 5a (ny)

5a. Kommissionen ska noggrant övervaka utvecklingen av statistiken om bananimporten från Colombia och Peru. Kommissionen ska för detta ändamål samarbeta och regelbundet utbyta information med medlemsstaterna och berörda parter.

Kommissionen ska på en vederbörligen motiverad begäran av en medlemsstat, unionsindustrin, Europaparlamentet eller en berörd part särskilt uppmärksamma alla kännbara ökning av bananimporten från Colombia och Peru, och i förekommande fall införa åtgärder för förhandsövervakning enligt artikel 5.

Torsdagen den 13 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 30

Förslag till förordning
Artikel 13 – punkt 5b (ny)

5b. Kommissionen ska anta åtgärder för förhandsövervakning i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 12.2 så snart tröskelvolymen för aktivering av mekanismen har nåtts under motsvarande kalenderår.

Ändring 31

Förslag till förordning
Artikel 13 – punkt 5c (ny)

5c. Europaparlamentet får inom en månad efter det att kommissionen offentliggjort rapporten kalla kommissionen till ett extra sammanträde i parlamentets ansvariga utskott för att redogöra för och förklara eventuella frågor om genomförandet av avtalet som berör bananproduktionen.

Tillämpning av den bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i avtalet om upprättande av en associering mellan EU och Centralamerika
***I

P7_TA(2012)0348

Europaparlamentets ändringar antagna den 13 september 2012 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om tillämpning av den bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralamerika, å andra sidan (COM(2011)0599 – C7-0306/2011 – 2011/0263(COD)) ⁽¹⁾

(2013/C 353 E/52)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 1

Förslag till förordning
Skäl 3

(3) Det är nödvändigt att fastställa förfaranden för tillämpning av vissa bestämmelser i avtalet som rör den bilaterala skyddsklausulen och tillämpningen av den stabiliseringsmekanism för bananer som överenskommit med Centralamerika.

(3) Det är nödvändigt att fastställa **de** förfaranden **som är bäst lämpade** för **att garantera en effektiv** tillämpning av vissa bestämmelser i avtalet som rör den bilaterala skyddsklausulen och tillämpningen av den stabiliseringsmekanism för bananer som överenskommit med Centralamerika.

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0237/2012).

Torsdagen den 13 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 2

Förslag till förordning
Skäl 3a (nytt)

(3a) *Det är nödvändigt att skapa lämpliga skyddsmekanismer för att förhindra att bananodlingarna i unionen skadas allvarligt, eftersom denna sektor spelar en mycket viktig roll för den slutliga jordbruksproduktionen i många av de yttersta randområdena. De begränsade möjligheterna till diversifiering i dessa områden till följd av deras naturbetingade särdrag gör bananproduktionen till en känslig näring. Det är därför viktigt att utforma effektiva mekanismer som ett skydd mot förmånsimport från tredjeländer för att garantera att bananodlingen i unionen kan bibehållas under bästa tänkbara förhållanden, eftersom bananodling är en mycket viktig sysselsättningssektor i vissa områden, särskilt i de yttersta randområdena.*

Ändring 3

Förslag till förordning
Skäl 4a (nytt)

(4a) *Allvarlig skada eller hot om allvarlig skada för unionstillverkare kan även uppstå på grund av att vissa åtgärderna i avdelning VIII om "Handel och hållbar utveckling" i del IV i avtalet inte uppfylls, särskilt de arbets- och miljönormer som anges där, vilket leder till att skyddsåtgärder behöver införas.*

Ändring 4

Förslag till förordning
Skäl 5

(5) Skyddsåtgärder får övervägas endast om produkten i fråga importeras till unionen i så ökade kvantiteter, antingen absolut eller i förhållande till unionsproduktionen, och under sådana omständigheter att importen orsakar eller hotar att orsaka allvarlig skada för unionens tillverkare av produkter av likadana eller direkt konkurrerande slag såsom fastställs i artikel 104 i avtalet.

(5) Skyddsåtgärder får övervägas endast om produkten i fråga importeras till unionen i så ökade kvantiteter, antingen absolut eller i förhållande till unionsproduktionen, och under sådana omständigheter att importen orsakar eller hotar att orsaka allvarlig skada för unionens tillverkare av produkter av likadana eller direkt konkurrerande slag såsom fastställs i artikel 104 i avtalet. **För produkter och ekonomiska sektorer i de yttersta randområdena bör det vidtas skyddsåtgärder så snart en produkt som importeras till unionen orsakar eller hotar att orsaka skada för de tillverkare i unionens yttersta randområden som tillverkar likadana eller direkt konkurrerande produkter, i enlighet med artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.**

Ändring 5

Förslag till förordning
Skäl 6

(6) Skyddsåtgärderna bör vara utformade på ett av de sätt som avses i artikel 104.2 i avtalet.

(6) Skyddsåtgärderna bör vara utformade på ett av de sätt som avses i artikel 104.2 i avtalet. **Särskilda skyddsåtgärder bör vidtas så snart de yttersta randområdenas produkter och ekonomiska sektorer är hotade, i enlighet med artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.**

Torsdagen den 13 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 6**Förslag till förordning****Skäl 7**

(7) Undersökningar och införande av eventuella skyddsåtgärder bör ske med största möjliga öppenhet.

(7) **Uppföljningen och översynen av avtalet och** undersökningar och införande av eventuella skyddsåtgärder bör ske med största möjliga öppenhet.

Ändring 7**Förslag till förordning****Skäl 8**

(8) Det bör finnas närmare bestämmelser om inledandet av förfarandena. Kommissionen bör få uppgifter, inbegripet tillgänglig bevisning från medlemsstaterna, om alla importtendenser som kan göra det nödvändigt att tillämpa skyddsåtgärder.

(8) Det bör finnas närmare bestämmelser om inledandet av förfarandena. Kommissionen bör få uppgifter, inbegripet tillgänglig bevisning från medlemsstaterna **och berörda parter**, om alla importtendenser som kan göra det nödvändigt att tillämpa skyddsåtgärder.

Ändring 8**Förslag till förordning****Skäl 8a (nytt)**

(8a) Om Europaparlamentet antar en rekommendation om inledande av en skyddsundersökning kommer kommissionen noggrant att undersöka om villkoren enligt förordningen är uppfyllda för att på eget initiativ inleda en undersökning. Om kommissionen anser att villkoren inte är uppfyllda kommer den att lägga fram en rapport för Europaparlamentets ansvariga utskott med en förklaring av de omständigheter som är relevanta för inledandet av en sådan undersökning.

Ändring 9**Förslag till förordning****Skäl 10a (nytt)**

(10a) I vissa fall kan en ökad import som koncentrerar sig till ett eller flera av unionens yttersta randområden eller medlemsstater orsaka eller hota att orsaka allvarlig skada eller en allvarlig försämring av deras ekonomiska situation. Om det förekommer en ökning av importen koncentrerad till ett eller flera av unionens yttersta randområden eller medlemsstater, kan kommissionen införa åtgärder för förhandsövervakning.

Ändring 10**Förslag till förordning****Skäl 12**

(12) Det är också nödvändigt att enligt artikel 112 i avtalet fastställa tidsfrister för inledandet av undersökningar och för beslut om huruvida åtgärder bör vidtas, så att dessa beslut kan fattas snabbt i syfte att öka rättssäkerheten för de berörda ekonomiska aktörerna.

(12) Det är också nödvändigt att enligt artikel 112 i avtalet fastställa tidsfrister för inledandet av undersökningar och för beslut om huruvida åtgärder bör vidtas, så att dessa beslut kan fattas snabbt i syfte att öka rättssäkerheten för de berörda ekonomiska aktörerna **och säkerställa att åtgärderna är effektiva.**

Torsdagen den 13 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 11
Förslag till förordning
Skäl 14

(14) Skyddsåtgärder bör inte tillämpas i större utsträckning och under längre tid än vad som är nödvändigt för att förhindra allvarlig skada och för att underlätta anpassning. Skyddsåtgärdernas längsta giltighetstid liksom särskilda bestämmelser för förlängning och omprövning av åtgärderna bör fastställas i enlighet med artikel 105 i avtalet.

(14) Skyddsåtgärder bör inte tillämpas i större utsträckning och under längre tid än vad som är nödvändigt för att förhindra allvarlig skada och för att underlätta anpassning. Skyddsåtgärdernas längsta giltighetstid liksom särskilda bestämmelser för förlängning och omprövning av åtgärderna bör fastställas i enlighet med artikel 105 i avtalet. **När det rör sig om skyddsåtgärder som vidtagits för att skydda de yttersta randområdenas produkter och ekonomiska sektorer bör särskilda bestämmelser tillämpas, i enlighet med artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.**

Ändring 12
Förslag till förordning
Skäl 14a (nytt)

(14a) **Noggrann övervakning kommer att göra det lättare att fatta snabba beslut om att inleda en undersökning eller att vidta åtgärder. Kommissionen bör därför regelbundet övervaka importen och exporten inom känsliga sektorer, inklusive banansektorn, från den dag då avtalet börjar tillämpas.**

Ändring 13
Förslag till förordning
Skäl 14b (nytt)

(14b) **Vikten av att följa de internationella arbetsnormer som utarbetats och kontrolleras av Internationella arbetsorganisationen bör betonas. Det bör vara en absolut prioritering att värna om anständiga arbetsvillkor för alla, och de bananer som importerats från Centralamerika bör ha producerats under förhållanden som respekterar gällande bestämmelser om löner, sociala villkor och miljöförhållanden, så att unionens producenter inte utsätts för dumpning som de inte kan kompensera sig för och som permanent skulle undergräva deras konkurrenskraft på världsmarknaden för bananer.**

Ändring 14
Förslag till förordning
Skäl 16a (nytt)

(16a) **Kommissionen bör årligen lägga fram en rapport om tillämpningen av avtalet, skyddsåtgärderna och stabiliseringsmekanismen för bananer. Rapporten bör innehålla aktuell och tillförlitlig statistik om importen från Centralamerika och en utvärdering av hur importen påverkar marknadspriserna, sysselsättningen och arbetsvillkoren, och utvecklingen i unionens produktionssektor, med särskild uppmärksamhet på småskaliga producenter och kooperativ. Kommissionen bör göra sitt yttersta för att inkludera en analys av avtalets och denna förordnings inverkan på den ekologiska produktionen och konsumtionen i unionen och på handelsflödena av rättvisemärkta produkter mellan alla parter i avtalet.**

Torsdagen den 13 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 15
Förslag till förordning
Skäl 16b (nytt)

(16b) Kommissionen bör omsorgsfullt och på ett effektivt sätt utnyttja stabiliseringsmekanismen för bananer för att undvika ett hot om allvarlig försämring eller en allvarlig försämring för producenter i unionens yttersta randområden, och från januari 2020 utnyttja befintliga styrmedel som skyddsklausulen eller, om nödvändigt, överväga att ta fram nya instrument som vid allvarliga störningar på marknaderna gör det möjligt att bevara konkurrenskraften inom unionens produktionssektorer, särskilt i de yttersta randområdena.

Ändring 16
Förslag till förordning
Artikel 1 – led b

b) berörda parter: parter som berörs av import av ifrågavarande produkt.

b) berörda parter: parter som berörs av import av ifrågavarande produkt, *inklusive organisationer i det civila samhället, icke-statliga organisationer och arbetstagarorganisationer.*

Ändring 17
Förslag till förordning
Artikel 1 – led ea (nytt)

ea) allvarlig försämring: avsevärda störningar inom en sektor eller näring; hot om allvarlig försämring: avsevärda störningar som är klart överhängande.

Ändring 18
Förslag till förordning
Artikel 2a (ny)

Artikel 2a

Övervakning

1. *Kommissionen ska övervaka utvecklingen av import- och exportstatistiken avseende centralamerikanska produkter, särskilt när det gäller känsliga sektorer, inbegripet bananer. Kommissionen ska för detta ändamål samarbeta och regelbundet utbyta uppgifter med medlemsstaterna, unionsindustrin och samtliga berörda parter.*

2. *På en vederbörligen motiverad begäran från de berörda industrierna kan kommissionen överväga att utvidga övervakningen till andra sektorer.*

3. *Kommissionen ska lägga fram en årlig övervakningsrapport för Europaparlamentet och rådet om aktuell statistik över import från Centralamerika av produkter inom känsliga sektorer och inom de sektorer till vilka övervakningen utvidgats, inklusive bananer.*

Torsdagen den 13 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

4. Kommissionen ska göra sitt yttersta för att i övervakningsrapporten inkludera sysselsättningsgraden och arbetsvillkoren för bananproducenter i Centralamerika för att undvika alla former av dumpning.

Ändring 19

Förslag till förordning Artikel 3 – punkt 1

1. En undersökning ska, på begäran av en medlemsstat, en juridisk person eller en sammanslutning som inte är en juridisk person och som agerar på unionsindustrins vägnar, eller på kommissionens eget initiativ, inledas om det är uppenbart för kommissionen, utgående från faktorer av det slag som avses i artikel 4.5, att det föreligger tillräckliga prima facie-bevis för att motivera ett sådant inledande.

1. En undersökning ska, på begäran av en medlemsstat, en juridisk person eller en sammanslutning som inte är en juridisk person och som agerar på unionsindustrins vägnar, **av Europaparlamentet**, eller på kommissionens eget initiativ, inledas om det är uppenbart för kommissionen, utgående från faktorer av det slag som avses i artikel 4.5, att det föreligger tillräckliga prima facie-bevis för att motivera ett sådant inledande.

Där det är lämpligt kan Europaparlamentet rådfråga och hämta analyser från oberoende organ, såsom fackföreningar, ILO, akademiker eller människorättsorganisationer.

Ändring 20

Förslag till förordning Artikel 3 – punkt 2

2. Begäran om att inleda en undersökning ska innehålla bevis för att villkoren för att införa skyddsåtgärden enligt artikel 2.1 är uppfyllda. Begäran ska normalt innehålla följande uppgifter: hur snabbt och hur mycket importen av den berörda produkten ökar, både i absoluta och relativa tal, den andel av den inhemska marknaden som den ökade importen intar, förändringar av nivån när det gäller försäljning, produktion, produktivitet, kapacitetsutnyttjande, vinster och förluster **samt** sysselsättning.

2. Begäran om att inleda en undersökning ska innehålla bevis för att villkoren för att införa skyddsåtgärden enligt artikel 2.1 är uppfyllda. Begäran ska normalt innehålla följande uppgifter: hur snabbt och hur mycket importen av den berörda produkten ökar, både i absoluta och relativa tal, den andel av den inhemska marknaden som den ökade importen intar, förändringar av nivån när det gäller försäljning, produktion, produktivitet, kapacitetsutnyttjande, vinster och förluster, sysselsättning **samt arbetsvillkor**.

Ändring 21

Förslag till förordning Artikel 3 – punkt 3

3. En undersökning kan även inledas om det förekommer en importökning som är koncentrerad till en eller flera medlemsstater, förutsatt att det föreligger tillräckliga prima facie-bevis, utgående från faktorer av det slag som avses i artikel 4.5, för att villkoren för ett sådant inledande är uppfyllda.

3. En undersökning kan även inledas om det förekommer en importökning som är koncentrerad till en eller flera medlemsstater **eller de yttersta randområdena**, förutsatt att det föreligger tillräckliga prima facie-bevis, utgående från faktorer av det slag som avses i artikel 4.5, för att villkoren för ett sådant inledande är uppfyllda.

Ändring 22

Förslag till förordning Artikel 4 – punkt 4

4. Kommissionen ska inhämta alla uppgifter som den bedömer nödvändiga för att fastställa huruvida de villkor som anges i artikel 2.1 är uppfyllda, **och i förekommande fall** och om den anser det motiverat, sträva efter att kontrollera uppgifterna.

4. Kommissionen ska inhämta alla uppgifter som den bedömer nödvändiga för att fastställa huruvida de villkor som anges i artikel 2.1 är uppfyllda, och om den anser det motiverat, sträva efter att kontrollera uppgifterna.

Torsdagen den 13 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 23**Förslag till förordning
Artikel 4 – punkt 5**

5. Kommissionen ska bedöma alla relevanta faktorer av en objektiv och kvantifierbar karaktär som har betydelse för unionsindustrins tillstånd, särskilt hur snabbt och hur mycket importen av den berörda produkten ökar i absoluta och relativa tal, hur stor andel av den inhemska marknaden som tagits över av den ökade importen, förändringar av nivån när det gäller försäljning, produktion, produktivitet, kapacitetsutnyttjande, vinster och förluster samt sysselsättning. Denna förteckning är inte uttömmande och kommissionen får vid fastställandet av allvarlig skada eller hot om allvarlig skada även ta hänsyn till andra relevanta faktorer, såsom lager, priser, avkastning på investerat kapital, kassaflöde och andra faktorer som orsakar eller kan ha orsakat allvarlig skada eller hotar att orsaka allvarlig skada för unionsindustrin.

5. Kommissionen ska bedöma alla relevanta faktorer av en objektiv och kvantifierbar karaktär som har betydelse för unionsindustrins tillstånd, särskilt hur snabbt och hur mycket importen av den berörda produkten ökar i absoluta och relativa tal, hur stor andel av den inhemska marknaden som tagits över av den ökade importen, förändringar av nivån när det gäller försäljning, produktion, produktivitet, kapacitetsutnyttjande, vinster och förluster samt sysselsättning. Denna förteckning är inte uttömmande och kommissionen får vid fastställandet av allvarlig skada eller hot om allvarlig skada även ta hänsyn till andra relevanta faktorer, såsom lager, priser, avkastning på investerat kapital, kassaflöde och andra faktorer som orsakar eller kan ha orsakat allvarlig skada eller hotar att orsaka allvarlig skada för unionsindustrin, **såsom att man uppnår tröskelvoly-
men inom ramen för stabiliseringsmekanismen för bananer
som föreskrivs i kapitel II i denna förordning.**

Ändring 24**Förslag till förordning
Artikel 4 – punkt 7**

7. Kommissionen ska se till att alla uppgifter och all statistik som används i en undersökning är tillgängliga, begripliga, transparenta och kontrollerbara.

7. Kommissionen ska se till att alla uppgifter och statistik som används i en undersökning är tillgängliga, begripliga, transparenta, **uppdaterade, tillförlitliga** och kontrollerbara.

Ändring 25**Förslag till förordning
Artikel 5 – punkt 1a (ny)**

1a. Om det förekommer en plötslig ökning av importen av produkter som ingår i känsliga sektorer, och denna ökning är koncentrerad till en eller flera medlemsstater eller de yttersta randområdena, får kommissionen vidta förhandsövervakningsåtgärder.

Ändring 26**Förslag till förordning
Artikel 9 – punkt 4**

4. En undersökning enligt punkt 3 ska föregås av en undersökning på begäran av en medlemsstat, en juridisk person eller en sammanslutning som inte är en juridisk person och som agerar på unionsindustrins vägnar, eller på kommissionens eget initiativ, om det föreligger tillräckliga prima facie-bevis för att villkoren i punkt 3 är uppfyllda, med utgångspunkt i de faktorer som avses i artikel 4.5.

4. En **förlängning** enligt punkt 3 ska föregås av en undersökning på begäran av en medlemsstat, en juridisk person eller en sammanslutning som inte är en juridisk person och som agerar på unionsindustrins vägnar, **av berörda parter, av Europaparlamentet**, eller på kommissionens eget initiativ, om det föreligger tillräckliga prima facie-bevis för att villkoren i punkt 3 är uppfyllda, med utgångspunkt i de faktorer som avses i artikel 4.5.

Torsdagen den 13 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 27
Förslag till förordning
Artikel 11a (ny)

Artikel 11a

Rapport

1. Kommissionen ska lägga fram en årlig rapport för Europaparlamentet om tillämpningen och genomförandet av avtalet och denna förordning. Rapporten ska innehålla information om tillämpningen av provisoriska och slutgiltiga åtgärder, förhandsövervakningsåtgärder, regionala övervakningsåtgärder och skyddsåtgärder, slutförandet av undersökningar utan åtgärder samt arbetet i de olika organ som ansvarar för att övervaka genomförandet av avtalet och för att åtagandena däri uppfylls, inbegripet information som erhållits från berörda parter.
2. Särskilda avsnitt i rapporten ska behandla uppfyllandet av åtagandena i avdelning VIII "Handel och hållbar utveckling" i del IV i avtalet och åtgärder som vidtagits i detta hänseende av Centralamerika enligt dess interna mekanismer samt av dialogforumet för det civila samhället.
3. Rapporten ska också innehålla en sammanfattning av statistiken och utvecklingen av handeln med Centralamerika.
4. Rapporten ska innehålla aktuell och tillförlitlig statistik om bananimporten från Centralamerika och dess direkta och indirekta inverkan på utvecklingen av sysselsättningen och arbetsvillkoren i den unionens produktionssektor.
5. Europaparlamentet får inom en månad från det att kommissionen lagt fram rapporten kalla kommissionen till ett extra sammanträde med parlamentets ansvariga utskott för att lägga fram och förklara eventuella frågor om genomförandet av avtalet och denna förordning.
6. Senast tre månader efter det att rapporten har lagts fram för Europaparlamentet ska kommissionen offentliggöra den.

Ändring 28
Förslag till förordning
Artikel 12 – punkt 4a (ny)

- 4a. Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom skriftligt förfarande ska det förfarandet avslutas utan resultat om kommitténs ordförande beslutar det eller om en majoritet av kommitténs medlemmar begär det inom tidsfristen för att avge yttrandet.

Torsdagen den 13 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 29
Förslag till förordning
Kapitel Ia – artikel 12a (nya)

KAPITEL Ia

Artikel 12a

12a. *Tillämplig bestämmelse för antagandet av de genomförandebestämmelser som behövs för tillämpningen av reglerna i tillägg 2A till bilaga II om definition av begreppet "ursprungsprodukter" och metoder för administrativt samarbete och tillägg 2 till bilaga I om avveckling av tullar till avtalet är artikel 247a i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.*

Ändring 30
Förslag till förordning
Artikel 13 – punkt 1a (ny)

1a. *Tillämpningen av stabiliseringsmekanismen för bananer utesluter inte under några omständigheter att bestämmelserna i den bilaterala skyddsklausulen aktiveras.*

Ändring 31 och 32
Förslag till förordning
Artikel 13 – punkt 2

2. En separat årlig tröskelimportvolym fastställs för import från de centralamerikanska länderna av de produkter som nämns i punkt 1, i enlighet med tabellen i bilagan till denna förordning. Vid import av de produkter till förmånstullsats som nämns i punkt 1 ska förutom sådant ursprungsbevis som föreskrivs i bilaga III (Definition av begreppet ursprungsprodukt och metoder för administrativt samarbete) i avtalet med Centralamerika uppvisas ett exportintyg utfärdat av den behöriga myndigheten i det centralamerikanska land från vilket produkterna exporteras. När väl tröskelvolymen uppnåtts under motsvarande kalenderår får kommissionen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 12.3 tillfälligt upphäva förmånstullen på produkter av motsvarande ursprung under det året i högst tre månader, och inte längre än till kalenderårets utgång.

2. En separat årlig tröskelimportvolym fastställs för import från de centralamerikanska länderna av de produkter som nämns i punkt 1, i enlighet med tabellen i bilagan till denna förordning. Vid import av de produkter till förmånstullsats som nämns i punkt 1 ska förutom sådant ursprungsbevis som föreskrivs i bilaga III (Definition av begreppet ursprungsprodukt och metoder för administrativt samarbete) i avtalet med Centralamerika uppvisas ett exportintyg utfärdat av den behöriga myndigheten i det centralamerikanska land från vilket produkterna exporteras. **Denna skyldighet att uppvisa ett exportintyg bör emellertid inte innebära en ökad administrativ börda, ytterligare kostnader eller andra faktiska handelshinder för exportören.** När väl tröskelvolymen uppnåtts under motsvarande kalenderår **ska** kommissionen tillfälligt upphäva förmånstullen på produkter av motsvarande ursprung under det året i högst tre månader, och inte längre än till kalenderårets utgång. **Endast vid force majeure ska ett sådant upphävande inte ske.**

Torsdagen den 13 september 2012

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 33**Förslag till förordning
Artikel 13 – punkt 5a (ny)**

5a. Kommissionen ska noggrant övervaka utvecklingen av statistiken om bananimporten från Centralamerika. Sysselsättningsnivåerna och arbetsvillkoren samt förekomsten av ekologisk produktion och konsumtion och rättvisemärkt handel ska omfattas av övervakningsförfarandet. Kommissionen ska för detta ändamål samarbeta och regelbundet utbyta information med medlemsstaterna, unionsindustrin och berörda parter.

Ändring 34**Förslag till förordning
Artikel 13 – punkt 5b (ny)**

5b. Kommissionen ska på lämpligt motiverad begäran av Europaparlamentet, en medlemsstat, unionsindustrin, berörda parter eller på eget initiativ, särskilt uppmärksamma alla kännbara öknningar av bananimporten från Centralamerika, och i förekommande fall anta åtgärder för förhandsövervakning enligt artikel 5.

Ändring 35**Förslag till förordning
Artikel 13 – punkt 5c (ny)**

5c. Kommissionen ska anta åtgärder för förhandsövervakning i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 12.2 så snart tröskelvolymer för aktivering av mekanismen har uppnåtts under motsvarande kalenderår.

Ändring 36**Förslag till förordning
Artikel 13 – punkt 5d (ny)**

5d. Europaparlamentet får inom en månad efter det att kommissionen offentliggjort rapporten kalla kommissionen till ett extra sammanträde i parlamentets ansvariga utskott för att redogöra för och förklara eventuella frågor om genomförandet av avtalet som berör bananproduktionen.

Torsdagen den 13 september 2012

Tillåten användning av anonyma verk ***I

P7_TA(2012)0349

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om viss tillåten användning av anonyma verk (COM(2011)0289 – C7-0138/2011 – 2011/0136(COD))

(2013/C 353 E/53)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0289),
 - med beaktande av artiklarna 294.2, 53(1), 62 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0138/2011),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 21 september 2011 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 14 juni 2012 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och utskottet för kultur och utbildning (A7-0055/2012).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 376, 22.12.2011, s. 66.

Torsdagen den 13 september 2012

P7_TC1-COD(2011)0136

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/.../UE om viss tillåten användning av anonyma verk

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2012/28/EU.)

Införande av brådiskande autonoma handelsförmåner för Pakistan *I**

P7_TA(2012)0350

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av brådiskande autonoma handelsförmåner för Pakistan (KOM(2010)0552 – C7-0322/2010 – 2010/0289(COD))

(2013/C 353 E/54)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0552),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 207.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0322/2010),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 18 juli 2012 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel och yttrandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0069/2011).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen ⁽¹⁾.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ Denna ståndpunkt ersätter de ändringsförslag som antogs den 10 maj 2011 (Antagna texter, P7_TA(2011)0205).

Torsdagen den 13 september 2012

P7_TC1-COD(2010)0289

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om införande av brådskande autonoma handelsförmåner för Pakistan

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 1029/2012.)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 353 E/15	EU:s strategi för sammanhållningspolitiken för Atlantområdet Europaparlamentets resolution av den 13 september 2012 om EU:s strategi för sammanhållningspolitiken för Atlantområdet (2011/2310(INI))	122
2013/C 353 E/16	Syrien Europaparlamentets resolution av den 13 september 2012 om Syrien (2012/2788(RSP))	129
2013/C 353 E/17	Ryssland Europaparlamentets resolution av den 13 september 2012 om politiskt utnyttjande av rättsväsendet i Ryssland (2012/2789(RSP))	134
2013/C 353 E/18	En europeisk bankunion (EB) Europaparlamentets resolution av den 13 september 2012 om förslag om en europeisk bankunion (2012/2729(RSP))	138
2013/C 353 E/19	Sydafrika: blodbad på strejkande gruvarbetare Europaparlamentets resolution av den 13 september 2012 om Sydafrika: blodbad på strejkande gruvarbetare (2012/2783(RSP))	141
2013/C 353 E/20	Förföljelse av rohingya-muslimer i Burma/Myanmar Europaparlamentets resolution av den 13 september 2012 om förföljelse av rohingya-muslimer i Burma/Myanmar (2012/2784(RSP))	145
2013/C 353 E/21	Azerbajdzjan: fallet Ramil Safarov Europaparlamentets resolution av den 13 september 2012 om Azerbajdzjan: fallet Ramil Safarov (2012/2785(RSP))	148
2013/C 353 E/22	Kampen mot multipel skleros i Europa Europaparlamentets förklaring av den 13 september 2012 om kampen mot multipel skleros i Europa	151

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europaparlamentet

Tisdagen den 11 september 2012

2013/C 353 E/23	Begäran om upphävande av Jarosław Leszek Wałęsas immunitet Europaparlamentets beslut av den 11 september 2012 om begäran om upphävande av Jarosław Leszek Wałęsas immunitet (2012/2112(IMM))	152
-----------------	---	-----

2013/C 353 E/24	Begäran om upphävande av Birgit Collin-Langens immunitet Europaparlamentets beslut av den 11 september 2012 om begäran om upphävande av Birgit Collin-Langens immunitet (2012/2128(IMM))	153
-----------------	---	-----

Torsdagen den 13 september 2012

2013/C 353 E/25	Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet och rådet om överföring till och hantering inom Europaparlamentet av säkerhetsklassificerade uppgifter som innehas av rådet vilka rör andra frågor än de som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken Europaparlamentets beslut av den 13 september 2012 om ingående av ett interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet och rådet om överförande till och hantering inom Europaparlamentet av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som innehas av rådet vilka rör andra frågor än de som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (2012/2069(ACI))	156
	BILAGA	159

III Förberedande akter

EUROPAPARLAMENTET

Tisdagen den 11 september 2012

2013/C 353 E/26	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: EGF/2011/008 DK/Odense Stålskibsværft Danmark) Europaparlamentets resolution av den 11 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2011/008 DK/Odense Stålskibsværft från Danmark) (COM(2012)0272 – C7-0131/2012 – 2012/2110(BUD))	168
	BILAGA	172
2013/C 353 E/27	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: EGF/2011/017 ES/Aragón Construction i Spanien Europaparlamentets resolution av den 11 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2011/017 ES/Aragón Construction i Spanien) (COM(2012)0290 – C7-0150/2012 – 2012/2121(BUD))	172
	BILAGA	175
2013/C 353 E/28	Energieffektivitet ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om energieffektivitet och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (COM(2011)0370 – C7-0168/2011 – 2011/0172(COD))	176

P7_TC1-COD(2011)0172

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/.../EU om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG 177

Bilaga till lagstiftningsresolutionen 177

2013/C 353 E/29

Europeisk standardisering ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/105/EG och 2009/23/EG (COM(2011)0315 – C7-0150/2011 – 2011/0150(COD)) 178

P7_TC1-COD(2011)0150

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut nr 87/95/EEG och nr 1673/2006/EG 179

2013/C 353 E/30

Elektronisk identifiering av nötkreatur ***I

Europaparlamentets ändringar antagna den 11 september 2012 av förslaget till en förordning om ändring av förordning (EG) nr 1760/2000 vad gäller elektronisk identifiering av nötkreatur och avskaffande av bestämmelserna om frivillig märkning av nötkött (COM(2012)0162 – C7-0114/2012 – 2011/0229(COD)) 179

2013/C 353 E/31

Säkerhetsövervakning av läkemedel (ändring av direktiv 2001/83/EG) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2001/83/EG vad gäller säkerhetsövervakning av läkemedel (COM(2012)0052 – C7-0033/2012 – 2012/0025(COD)) 191

P7_TC1-COD(2012)0025

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/.../EU om ändring av direktiv 2001/83/EG, vad gäller säkerhetsövervakning av läkemedel 192

2013/C 353 E/32

Säkerhetsövervakning av läkemedel (ändring av förordning (EG) nr 726/2004) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 726/2004 vad gäller säkerhetsövervakning av läkemedel (COM(2012)0051 – C7-0034/2012 – 2012/0023(COD)) 192

P7_TC1-COD(2012)0023

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om ändring av förordning (EG) nr 726/2004, vad gäller säkerhetsövervakning av läkemedel 193

2013/C 353 E/33

Svavelhalten i marina bränslen ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 1999/32/EG vad gäller svavelhalten i marina bränslen (COM(2011)0439 – C7-0199/2011 – 2011/0190(COD)) 193

P7_TC1-COD(2011)0190

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/.../EU om ändring av rådets direktiv 1999/32/EG vad gäller svavelhalten i marina bränslen 194

2013/C 353 E/34

Systemet med samlat gårdsstöd och stödet till vinodlare ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller systemet med samlat gårdsstöd och stödet till vinodlare (COM(2011)0631 – C7-0338/2011 – 2011/0285(COD)) 194

P7_TC1-COD(2011)0285

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller systemet med samlat gårdsstöd och stödet till vinodlare 195

2013/C 353 E/35

Administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) (COM(2011)0522 – C7-0225/2011 – 2011/0226(COD)) 195

P7_TC1-COD(2011)0226

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (IMI-förordningen) 196

2013/C 353 E/36

Gemensamt system för beskattning av räntor och royaltyer som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 september 2012 om förslaget till rådets direktiv om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royaltyer som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater (omarbetning) (COM(2011)0714 – C7-0516/2011 – 2011/0314(CNS)) 196

Onsdagen den 12 september 2012

2013/C 353 E/37

Miniminormer för brottsoffers rättigheter samt stöd till och skydd av brottsoffer ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om miniminormer för brottsoffers rättigheter samt stöd till och skydd av brottsoffer (COM(2011)0275 – C7-0127/2011 – 2011/0129(COD)) 201

P7_TC1-COD(2011)0129

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012 /.../EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF 202

2013/C 353 E/38

Förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för nötkött av hög kvalitet, griskött, fjäderfäkött, vete och blandsäd samt kli och andra restprodukter ***I

Europaparlamentets ändringar antagna den 12 september 2012 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för nötkött av hög kvalitet, griskött, fjäderfäkött, vete och blandsäd samt kli och andra restprodukter (COM(2011)0906 – C7-0524/2011 – 2011/0445(COD)) 202

2013/C 353 E/39	Import av olivolja och andra jordbruksprodukter från Turkiet när det gäller delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter som ska ges kommissionen ***I Europaparlamentets ändringar antagna den 12 september 2012 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordningar (EG) nr 2008/97, (EG) nr 779/98 och (EG) nr 1506/98 på områdena import av olivolja och andra jordbruksprodukter från Turkiet när det gäller delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter som ska ges kommissionen (COM(2011)0918 – C7-0005/2012 – 2011/0453(COD))	204
2013/C 353 E/40	Avtal om ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse, intyg och märkning mellan EG och Australien *** Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 september 2012 om utkastet till rådets beslut om ingående av ett avtal mellan Europeiska unionen och Australien om ändring av avtalet om ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse, intyg och märkning mellan Europeiska gemenskapen och Australien (12124/2010 – C7-0057/2012 – 2010/0146(NLE))	210
2013/C 353 E/41	Avtal om ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse mellan EG och Nya Zeeland *** Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 september 2012 om utkastet till rådets beslut om ingående av ett avtal mellan Europeiska unionen och Nya Zeeland om ändring av avtalet om ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland (12126/2010 – C7-0058/2012 – 2010/0139(NLE))	210
2013/C 353 E/42	Vissa åtgärder i fråga om länder som tillåter ohållbart fiske i syfte att bevara fiskbestånd ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om vissa åtgärder i fråga om länder som tillåter ohållbart fiske i syfte att bevara fiskbestånd (COM(2011)0888 – C7-0508/2011 – 2011/0434(COD))	211
	P7_TC1-COD(2011)0434 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om vissa åtgärder i syfte att bevara fiskbestånd i fråga om länder som tillåter ohållbart fiske	212
2013/C 353 E/43	Den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter (COM(2011)0416 – C7-0197/2011 – 2011/0194(COD))	212
	P7_TC1-COD(2011)0194 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter samt om ändring av rådets förordning (EG) nr 1184/2006 och upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000	213
	BILAGA I	241
	BILAGA II	242
	BILAGA III	245

Torsdagen den 13 september 2012

2013/C 353 E/44	Förlängning av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Förbundsrepubliken Brasilien *** Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2012 om utkastet till rådets beslut om förlängning av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Förbundsrepubliken Brasilien (10475/2012 – C7-0181/2012 – 2012/0059(NLE))	247
2013/C 353 E/45	Ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Demokratiska folkrepubliken Algeriet om vetenskapligt och tekniskt samarbete *** Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2012 om utkastet till rådets beslut om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Demokratiska folkrepubliken Algeriet om vetenskapligt och tekniskt samarbete (08283/2012 – C7-0122/2012 – 2011/0175(NLE))	247
2013/C 353 E/46	Tillbakadragande av handelspreferenser för vissa länder ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av bilaga I till rådets förordning (EG) nr 1528/2007 med avseende på att stryka ett antal länder från förteckningen över regioner eller stater som slutfört förhandlingar (COM(2011)0598 – C7-0305/2011 – 2011/0260(COD))	248
	P7_TC1-COD(2011)0260 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012/EU om ändring av bilaga I till rådets förordning (EG) nr 1528/2007 med avseende på att stryka ett antal länder från förteckningen över regioner eller stater som slutfört förhandlingar	249
	BILAGA	252
2013/C 353 E/47	Mekanism för informationsutbyte om mellanstatliga avtal på energiområdet mellan medlemsstater och tredjeländer ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättandet av en mekanism för informationsutbyte om mellanstatliga avtal mellan medlemsstaterna och tredjeländer på energiområdet (KOM(2011)0540 – C7-0235/2011 – 2011/0238(COD))	252
	P7_TC1-COD(2011)0238 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr .../2012/EU om inrättandet av en mekanism för informationsutbyte om mellanstatliga avtal mellan medlemsstaterna och tredjeländer på energiområdet	253
2013/C 353 E/48	Kvalitetsordningar för jordbruksprodukter ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2012 om förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter (COM(2010)0733 – C7-0423/2010 – 2010/0353(COD))	254
	P7_TC1-COD(2010)0353 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel	255
	Bilaga till lagstiftningsresolutionen	255

2013/C 353 E/49	Europeiska fonder för socialt företagande ***I Europaparlamentets ändringar antagna den 13 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om europeiska fonder för socialt företagande (COM(2011)0862 – C7-0489/2011 – 2011/0418(COD))	255
2013/C 353 E/50	Europeiska riskkapitalfonder ***I Europaparlamentets ändringar antagna den 13 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska riskkapitalfonder (COM(2011)0860 – C7-0490/2011 – 2011/0417(COD))	280
2013/C 353 E/51	Tillämpning av den bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i handelsavtalet mellan EU samt Colombia och Peru ***I Europaparlamentets ändringar antagna den 13 september 2012 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om tillämpning av den bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i handelsavtalet mellan Europeiska unionen samt Colombia och Peru (COM(2011)0600 – C7-0307/2011 – 2011/0262(COD))	304
2013/C 353 E/52	Tillämpning av den bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i avtalet om upprättande av en associering mellan EU och Centralamerika ***I Europaparlamentets ändringar antagna den 13 september 2012 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om tillämpning av den bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralamerika, å andra sidan (COM(2011)0599 – C7-0306/2011 – 2011/0263(COD))	312
2013/C 353 E/53	Tillåten användning av anonyma verk ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om viss tillåten användning av anonyma verk (COM(2011)0289 – C7-0138/2011 – 2011/0136(COD))	322
	P7_TC1-COD(2011)0136 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/.../UE om viss tillåten användning av anonyma verk	323
2013/C 353 E/54	Införande av brådiskande autonoma handelsförmåner för Pakistan ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av brådiskande autonoma handelsförmåner för Pakistan (KOM(2010)0552 – C7-0322/2010 – 2010/0289(COD))	323
	P7_TC1-COD(2010)0289 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 september 2012 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om införande av brådiskande autonoma handelsförmåner för Pakistan	324

Teckenförklaring

- * Samrådsförandet
- **I Samarbetsförandet (första behandlingen)
- **II Samarbetsförandet (andra behandlingen)
- *** Samtyckesförandet
- ***I Medbeslutandeförandet (första behandlingen)
- ***II Medbeslutandeförandet (andra behandlingen)
- ***III Medbeslutandeförandet (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baserar sig på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit)

Politiska ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen █.

Tekniska rättelser och justeringar gjorda av ansvariga enheter: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med kursiv stil och strykningar med symbolen ||.

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV